

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IF YOU

Hate

ME

Love is a game.
Want to play?

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
HELENA HUNTING

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

BENDEN NEFRET EDİYORSAN

HELENA HUNTING

İÇİNDEKİLER

[Eğer Benden Nefret Ediyorsan](#)

[Teşekkür](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10 Bölüm](#)

[11 Bölüm 12](#)

[Bölüm 13 Bölüm](#)

[14 Bölüm 15](#)

[Bölüm 16 Bölüm](#)

[17 Bölüm 18](#)

[Bölüm 19 Bölüm](#)

[20 Bölüm 21](#)

[Bölüm 22 Bölüm](#)

[23 Bölüm 24](#)

[Bölüm 25 Bölüm](#)

[26 Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Sonsöz](#)

[Beni İstiyorsan Ön İzleme](#)

[Sırada Ne Okumak Var](#)

[Yazar Hakkında Helena Hunting](#)

[Helena ile bağlantı kurun](#)

[Helena Hunting Yazarının Diğer Kitapları](#)

EĞER BENDEN NEFRET EDİYORSAN

Yeni oda arkadaşlarım iki profesyonel hokey oyuncusu. Birincisi erkek düşkünü ağabeyim, ikincisi de onun cidden seksi en iyi arkadaşı (ki ondan cidden nefret ediyorum). Bu son çareydi. Kimse böyle kokan bir şiltede uyumamalı.

Cheetos ve top teri.

Ama işte buradayım, hayatımı toparlamaya çalışıyorum.

Tristan Stiles varlığımın felaketi.

Hiç gömlek giymez. Kavga etmeyi bırakamıyoruz. Pis bir şöhreti olan kibirli bir playboy. Elbette, 14 yaşındayken ona aşıktım ama bu uzun zaman önceydi. Ona güvenilmemesi gerektiğini biliyorum.

Sadece yeni bir iş ve yeni bir ev bulana kadar hayatta kalmalıyım. Ve kazara Tristan'ın beni gelecek haftaya atmasına izin vermemeliyim.

Copyright © 2024 Helena Hunting
Tüm hakları saklıdır
Yayınlayan: Helena Hunting
Kapak Tasarımı: [Hang Le](#)
Kapak Görseli: [@rosiesfables](#)
Becca Mysoor tarafından Geliştirme Düzenlemesi [Jessica Royer Ocken tarafından Peri Plotmother](#) Düzenlemesi
Ve
Erica Ruskoff [Julia Griffis](#) tarafından prova
Ve [Drafthouse Editörlük Hizmetleri](#)'nden Amanda

Eğer Benden Nefret Ediyorsan bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın çarpık hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilen durumlar haricinde, yazarın önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veri tabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

TEŞEKKÜRLER

Eşim ve çocuğum, size tapıyorum. Bana her gün ilham veriyorsunuz ve sevginiz için çok minnettarım.

Deb, sana tapıyorum. Her zaman arkamı kolladığın için teşekkür ederim.

Becca, seni bir arkadaş, belalı bir peri annesi, güçlü ve harika bir iş kadını olarak tanımak benim için büyük bir onur. Benimle bu yolculuğa çıktığın için teşekkür ederim. Seni tam da ihtiyacım olduğu anda yörüngeme sokan o sabah 3 sohbeti için sonsuza dek minnettarım.

Kimberly, ihtiyacım olduğunda neye ihtiyacım olduğunu bildiğin için teşekkür ederim.

Sarah, gerçekten bunu sensiz yapamazdım. Çok büyük bir destek ve dostluk kaynağı oldun ve yanımda olduğun için çok minnettarım.

Hustlers, sizler benim amigo kızlarım ve kitap ailemsiniz ve her biriniz için çok minnettarım.

SS ekibim, kartal gözleriniz harika ve girdileriniz ve desteğiniz için minnettarım.

Tijan, sen harika bir insansın ve seni tanıdığım için çok şanslıyım.

Catherine, Jessica F ve Tricia, nezaketiniz ve harika enerjiniz çok büyük bir ilham kaynağı, dostluğunuz için teşekkür ederim.

Jessica, Erica, Amanda, Julia, bu projede benimle birlikte çalıştığınız için çok teşekkür ederim, bunun bir canavar olduğunu biliyorum ve sizinle birlikte çalışabildiğim ve onu ışıldatmama yardımcı olduğunuz için çok onur duyuyorum.

Sarah ve Gel, grafik guruları olduğunuz için teşekkürler. İnanılmaz yeteneğiniz beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

Kunduzlar, bana inebileceğim güvenli bir yer sağladığınız ve her zaman bir sonraki adım için heyecan duyduğunuz için teşekkür ederim.

Kat, Marnie, Krystin; böyle inanılmaz kadınlar olduğunuz için teşekkür ederim. Arkadaşlığınız için çok minnettarım.

Okurlar, blog yazarları, bookstagrammerlar ve booktokerlar, romantizm ve sonsuza dek mutlu son sevginizi paylaştığınız için teşekkür ederiz.

Zor olsa bile her gün sevdikleri insanların yanında olmak için ellerinden geleni yapanlar için.

BÖLÜM 1

RIX

I Burası Cheetos, bira, muhtemelen top teri ve biraz da erkek deodorantı gibi kokuyor. Yatakta uzanırken karnım uğursuzca gurulduyor. Ağabeyimin dairesinin çatı katında. Eğer uyuyamazsam, en iyi arkadaşımı arayıp ona bilgi verebilirim.

"Müşterilerim arasında on beş dakikam var. Ne haltlar dönüyor?" Essie cevap verdiğinde sorar.

Çalıştığı büyük etkinlikten dolayı çok gürültülü. Makyaj fırçaları temizlenip yerlerine yerleştirilirken tıkırdıyor ve bir sonraki kişinin sandalyesini doldurmasını bekliyor.

"Hayatımı mahvettim," diyorum ona, kısa ve öz bir şekilde. "Kulağa kötü geliyor. Ne oldu?"

"Öfkeyle işimi bıraktım ve evimden taşındım."

Yüksek sesle söylediğimde kulağa daha da kötü geliyor. Kendimi çok hayal kırıklığına uğrattım. Kardeşime onun evinde kalıp kalamayacağımı sormak en büyük başarısızlık gibi geliyor.

-O profesyonel bir hokey oyuncusu ve ben de artık işsiz ve evsizim. Onu buz zamanı ve dışarı çıkma arasında yakaladığım için bile şanslıyım.

"Oda arkadaşların seni yine seks partilerine davet etti mi?" diye soruyor. "Ettiler."

"Neden hayır cevabını kabul etmiyorlar? Bu tacizdir!"

Gülümsüyorum. Benim adıma öfkelenmesini takdir ediyorum. "Bak, canı ne isterse onu yapan herkese saygı duyarım ama hayır dediğimde dinle, teşekkür ederim. Sonra patronum, iş yerindeki masama dört kutu makbuz bıraktı.

Günün sonunda, yarın saat 9'a kadar halledilmesi gerektiğini söyledi, ben de kendimi kaybettim ve işi bıraktım."

Eve geldiğimde Eugenia oturma odasında bir direğe bağlanmıştı. Çıplaktı. Bu bardağı taşıran son damlaydı ve buraya gelmemin sebebiydi. Bu şiltenin üzerinde.

"Ciddi misin?" Essie'nin başını salladığını görür gibiyim. "Bu dördüncü kez oluyor! Benim dayanabileceğimden iki buçuk ay daha fazla dayandın."

"Gerçekten işe yaramasını istedim, biliyor musun? Bu benim bir şirketteki ilk gerçek işimdi. Sosyal haklarım ve düzenli bir maaşım vardı ama şimdi hiçbir şeyim yok." Nasıl bu kadar aptal ve tepkisel olabildim?

"İstihdam edilebilirliğin yüksek, Rix. Sınıf birincisi olarak mezun oldun. Vancouver'a gel. Şimdi nerede kalıyorsun? Lütfen Motel Heaven deme."

"Neredeyse o kadar kötü, kardeşimdeyim." Flip'i severim. O harika bir kardeş ve geçmişte bana maddi olarak yardım etti ama bu açıkça kendime bakma konusunda başarısız olduğumu gösteriyor. Bu kadar dikkatliyen hayatımı tamamen mahvetmiş olmaktan nefret ediyorum.

"Aman Tanrım. Rix."

"Daha da kötüleşiyor." Çünkü sadece işimi ve dairemi kaybetmekle kalmadım, bu yüzden onun çatı katında kapısı veya mahremiyeti olmayan bir şiltede uyumak zorunda kaldım, aynı zamanda düşünülemez olanı da yaptım.

"Nasıl daha kötü?" Essie sorar.

"Pink Taco'ya gittim. Ve her zaman aşırıya kaçırım." Özellikle de trajedinin ortasındaiken. O lanet tacolara bayılıyorum.

"Bana kızarmış fasulye yemediğini söyle."

"Kızarmış fasulye yedim. Ve birkaç margarita." Çok aptalca. Ve pahalı.

"Rix, sen daha iyi bilirsin."

"Biliyorum. Midemde bir canavar yaşıyormuş gibi geliyor. Fasulyeyle beslenen bir canavar. Ayrıca Rob'a duygusal, yarı sarhoş bir sesli mesaj bırakmış olabilirim."

Rob yüksek lisansını yapmak için Toronto'dan doğu yakasına, ülkenin öbür ucuna taşındığında, ben de uzun mesafeyi denemek istedim. O pragmatik davrandı ve kabul etmedi. Bir yıldan fazla bir süredir birlikteydik, bu yüzden hala bu konuda kırgınım. Birlikte yaşamaya, istikrara ve sonraki adımlara doğru ilerlediğimizi düşünüyordum, bu yüzden yapılacak doğru şey olsa bile bitmiş olmak berbattı.

"Dostum, aylar önce ayrıldınız. Hayır." Essie inliyor.

"Evet."

"Ne tür bir mesaj?"

"Tekrarlamak istediğim bir şey değil. Belki dinlemez." *Dinleyecektir.*

"Bebeğim, ciddi Vancouver'a gel. Burada muhasebe işleri var." "Çok cazip." Ama aynı zamanda kullanışsız, sorumsuz ve pahalı. Ben sadece bu gece üçünü de bitirdi.

Alt kattaki daireye girmeye çalışan birinin sesi telefonu kapatmam için beni acele ettirdi. "Sanırım kardeşim evde. Sonra mesaj atarım."

"Kay. Seni çikolatalı dondurmadan daha çok seviyorum."

"Aynen." Aramayı sonlandırıyorum ve telefonumu göğsüme bastırıyorum. Duygular boğazımı tıkıyor.

Bunu kardeşime açıklamak istemiyorum. Her şey beni dehşete düşürüyor.

Ön kapı açılıyor ve ben derin b i r nefes alarak kaçınılmaz utanç verici konuşmaya hazırlanıyorum. Mutfağın ışıkları yanıp sönüyor.

"Ah, lanet olsun. Kahretsin. Çok parlak!" Derin bir ses yüksek tavanda yankılanıyor. Gerginleşirken midem gurulduyor. Aptal kuru fasulye. Bu benim kardeşim değil,

Phillip-Flip. Çocukken adını telaffuz edemediğimde başladı. Şimdi ise devam eden bir şaka çünkü "Beni ters çevir ve arkamdan becer" gibi üst düzey bir fuckboy.

Maalesef kardeşimin takım arkadaşı ve oda arkadaşı Tristan evdeymiş. Yine de sesi farklı geliyor. Onu üç boyutlu olarak en son gördüğümde on sekiz yaşındaydı ve şimdi yirmili yaşlarının ortalarında olduğu için bu mantıklı. Sesi daha derin, daha sert.

Burada kalmak isteyerek tam olarak neye imza attığımı anladım. Kardeşimle başa çıkabilirim. En iyi arkadaşı ise bambaşka bir hikaye ve daire aslında Tristan'a ait. Flip, Toronto'nun profesyonel takımı Terror'a takas edildiğinde, çocukluk arkadaşı ile birlikte oynayacağı için o kadar heyecanlanmış ki, o da onun yanına taşınmış.

"Işıkları kapatın!" Tristan mırıldanıyor.

Daire karanlığa gömülüyor. Bir karışıklık ve sonra bir *oof* ve bir *homurtu*. "Anasını siktiğim bok çuvalı. Baffrum bacağı açık!" Karanlıkta daha fazla tökezleme. Daha fazla küfür. Bir şey büyük bir gürültüyle yere çarpıyor. "Banyo ışığı açık." Her kelimeyi daha az geveleyerek yavaşça telaffuz ediyor.

Üst kattaki şiltede tabut pozumda kalıyorum. Beni buradan göremez. Neredeyse on yıldır Tristan'la olan ilk etkileşimimi ertelemeyi tercih ediyorum çünkü o açıkça boktan bir halde ve ben de boktan bir gün geçirdim.

Mümkün olduğunca hareketsiz yatıyorum ve sessizce nefes almaya çalışıyorum.

Buzdolabı açılır. "Lanet olsun. Meyve suyu sipariş etmeliyim." Kapı kapanır.

Daha fazla hışırtı. Daha fazla küfür. "Aptal atışlar. Ah, kahretsin."

Merakıma yenik düşüp yüzüstü dönüyorum ve kanepenin kolunun üzerinden bakıyorum. Tristan adada duruyor, yarım sürahi portakal suyu tezgâhın üzerine dökülmüş, su birikintisi kenara doğru ilerliyor. Tişörtünü başının üzerinden çekip yayılan sıvının üzerine bırakıyor ama dağınıklığı toplamak yerine ayaklarına damlıyor. Geriye doğru tökezleyerek buzdolabına girdi.

Daha fazla küfür homurdanıp ortadan kaybolmadan önce onun gömleksizliğini takdir edemiyorum. Buz üzerinde geçirdiği sayısız saatin kazandırdığı o dalgalı kasları takdir etmek istediğimden değil. Çünkü istemiyorum. Çoğunlukla.

Akan suyun sesi, Tristan'ın aptal portakal suyu hakkındaki renkli yorumuyla birlikte çatı katına kadar süzülüyor, ardından parıltı ve çok fazla parfüm hakkında bir şeyler geliyor.

Su kapanıyor, bir süre sonra tekrar açılıyor. Kanepeden yere yuvarlanıyorum, avuçlarım kire, kırıntılara ya da kim bilir neye bulanınca yüzümü buruşturuyorum. Bu çatı katının ciddi bir ağartmaya ihtiyacı var. Eğilip ellerim ve dizlerim üzerinde korkuluklara doğru sürünüyorum. Buradan, banyo da dahil olmak üzere dairenin çoğunu mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Kapı ardına kadar açık. Musluk çalışmıyor. Tristan işiyor. Sağa doğru kayıyor ve düşmemek için makyaj masasının kenarına tutunuyor ve tuvaleti tamamen ıskalıyor.

Umarım burada birden fazla banyo vardır. Belki kardeşimin kendi banyosu vardır. Olağanüstü temizlik becerileriyle tanınmadığı için bu konuda parmaklarımı çaprazlıyorum. Tristan küfrediyor ve yaptığı pisliği temizlemek için aşırı uzun bir tuvalet kağıdı tomarı çıkarıyor.

Kanepeden telefonum çalıyor. Saklandığım yere kaçıp kontrol ettim. *Kahretsin*. Rob mesaj atıyor. Bir saniye sonra telefonum bir aramayla çaldı. Sesli mesaja gönderiyorum ve telefonumu hızla uçak moduna alıyorum.

Suyun suya çarpma sesi sona erdiğinde, Tristan'ın tökezleyerek yatak odasına gitmesini bekliyorum. Ama öyle bir şey olmadı. Onun yerine, alçak bir inilti çatı katına kadar süzülüyor. Tonoğlu tavanlar sesi yükseltiyor. Kaşlarımı çatıyorum ve birinci kattan gelen sesleri ayırt etmeye çalışırken gözlerimi kapatıyorum.

"Ah siktir, evet. Çok sert."

Göz kapaklarım açıldı. O olamaz... Değil mi?

Bir oyun koltuğunun koruyucu örtüsünü bırakıp parmaklıkların arasından tekrar bakıyorum.

Kesinlikle öyle.

Nefesim kesiliyor, kalbim tekliyor ve sonra dörtlüğe koşuyor. Tristan mastürbasyon yapıyor.

Hararetle.

Hevesle.

Başı eğik, gözleri sımsıkı kapalı, kaşları çatık, dudakları kıvrık. Belden aşağısında neler olduğunu göremiyorum ama pazuları esniyor ve kolu öfkeli bir hızla hareket ediyor. Geniş sırtı her nefes alışında genişleyip daralıyor. Yer değiştiriyor ve aniden malları görebiliyorum.

Ve lanet olsun, gerçekten kocaman bir siki var.

Kocaman yumruğunun içinde bile etkileyici.

Başka tarafa bakmalıyım.

Dinlememeliydim.

Ama gözlerimi Tristan'ın benzersiz bir şevkle mastürbasyon yaptığı manzaradan ayıramıyorum. Her kası gergin ve kordonlu. Eli daha hızlı hareket ederken omuzlarını bir ter tabakası kaplıyor. Tanrım, kendine karşı çok sert. İnliyor ve bir sonraki agresif çekişte başı geriye yuvarlanıyor. Kısık bir sesle, "İşte bu," diye homurdanıyor ve lavabolardan birinin önünde duracak şekilde kayıyor. İki tane var. Kalçaları sarsılıyor, vuruşları ritmini kaybediyor ve yükünü makyaj masasının üzerine boşaltıyor.

Belden aşağıyı sıkıyorum. Tenim nemli ve kalbim göğsümde çarpıyor. Artık sadece kuru fasulye yüzünden değil.

Az önce kardeşimin en iyi arkadaşını mastürbasyon yaparken izledim. Ve vücudumun bastırılmış cinsel enerjiyle uğuldamasına dayanarak, hoşuma gitti. Hem de çok. Belki de oda arkadaşlarıma yaydığım titreşim buydu. Neden korsan gibi giyinip seks partilerine katılmamı istedikleri gibi birkaç şeyi açıklayabilir.

Suyu açıyorum ve şilteye geri dönüp kirli minderin üzerine uzanıyorum, kendimi suçlu ve utanmış hissediyorum. Görünüşe göre bugün tamamen yeni kişisel dipler belirlemekle ilgili. Orada uzanıp nefesimi sakinleştirmeye çalışırken Tristan da aşağıda debelenip duruyor. Bir kapının açılıp kapanması milyonlarca yıl sürmüş gibi geliyor. Planım sabaha kadar burada yatmak ve tüm bu süre boyunca uyuyormuşum gibi davranmak. Ne yazık ki, içtiğim üç margarita ve sonsuza kadar bir film izlememiş gibi davranmak zorunda kalmanın verdiği endişe

profesyonel bir hokey oyuncusunun onun haberi olmadan mastürbasyon yapması işlemem gerektiği anlamına geliyor. Kötü bir şekilde.

Rob'dan gelen mesajı okuyarak dikkatimi dağıtıyorum.

ROB

Sarhoş gibisin. Belki Essie'yi aramalısın. Güvende olduğunu bildirmek için mesaj at.

Bu yardımcı olmanın tam tersiydi. Sesli mesajını dinlemeye zahmet etmiyorum. Bu kadar düşmüşken tekrar tekmelenmeye ihtiyacım yok.

Endişelenmemesi ya da tekrar aramaması için ona bir başparmak işareti gönderiyorum. Şu anda onun acıma duygusunu kaldıramam.

Mesanem çığlık atıyor. Altıma işemedi sabaha kadar dayanamayacağım ve o özel alçak seviyeye ulaşmamayı tercih ederim. Aşağı inmek tek yol. Tristan'ın anında bayıldığına eminim, ne kadar bitkin olduğunu düşünürsek.

Karar verildi, işeme ihtiyacım fiziksel bir ağrıya dönüştü. Tüm düşüncelerimi tüketiyor. Aptal merdivene koşuyorum ve kendi kendine geri çekildiğini fark ediyorum. Gürültü yapmamak için son basamağa kadar tırmanıyorum, sonra basamaktan sarkıyorum ve yolun geri kalanını yere bırakıyorum. Sadece birkaç metre, ama bugün çok boktan bir gün olduğu için bileğimi yuvarlıyorum ve bir gümbürtü ve *oof ile* yere iniyorum. Elimi ağzıma kapattım. Ve pantolonuma biraz işedim.

Ayağa fırlıyorum ve koşarak Tristan'ın yatak odasının önünden geçip kendimi banyoya atıyorum. Kapıyı istediğimden daha sert kapattım ve kilidi çevirdim. Niagara Şelalesi'ni serbest bırakmadan önce klozetin kapağını zar zor indirdim. Rahatlama neredeyse orgazmı eşdeğerdi. Neredeyse. Mesanem boşalırken başımı ellerimin arasına alıyorum.

On bir yıl sonra, sonunda bitirdim. Siliyorum ve sifonu çekip çekmemeyi tartışıyorum ama gereksiz gürültüye neden olabileceği için buna karşı çıkmaya karar veriyorum.

Soldaki lavabo tertemiz, sadece bir diş fırçalığı ve bir pompa sabun tezgahın üzerinde duruyor. Diğer lavabonun kardeşime ait olduğu belli. Kenarları kirli sakalla çevrili ve dibinde diş macunu topakları ve yiyecek parçacıkları var. Ve muhtemelen biraz da sperm kalıntısı. Diş macunu tüpünün kapağı kapalı ve tezgâhın onun tarafında iki tıraş bıçağı duruyor. Diş macunu ve su lekeleri onun tarafındaki aynayı süslüyor. Acaba Tristan'ı da beni rahatsız ettiği gibi rahatsız ediyor mu?

Yine de kendimi buraya ben koydum, bu yüzden şikayet etmeye hakkım yok.

Banyonun ötesinde ses olmadığına göre, temizim. Derin bir nefes alıyorum ve çatı katına geri dönebilmek için gizli hislerimi

yönlendiriyorum.

fark edilmeden. Ama kapının kilidini açıp kapıyı fırlattığımda çok yanıldığımı fark ettim.

Tristan kapıyı kapatıyor, kollarını kavuşturmuş, kasları şişkin. Boxer külot giyiyor, hepsi bu.

Tristan'ı yıllardır fotoğraflarda görüyorum. O profesyonel bir hokey oyuncusu, hem de çok iyi bir oyuncu. İstatistikleri inanılmaz ve ligin en iyi oyuncularından biri. Ayrıca aptalca seksi. İç çamaşırım bacaklarımdan aşağı kaymak ve kendini onun ayaklarına atmak istiyor.

Koyu sarı saçları kulaklarının etrafında ve ensesinde kıvrılıyor. Saçları alnına doğru kıvrılıyor ve ön taraftaki perçem, asi bir parçanın yanlış yöne doğru çıkmasına neden oluyor. Orman yeşili gözleri kalın, kıskanılacak kirpiklerle çerçevelenmiş ve bir günlük kirli sakal yontulmuş çenesini süslüyor. Ve çenesindeki gamzeden bahsetmeme gerek yok. Ugh.

Hatırladığımdan çok daha büyük, bu da mantıklı çünkü ben lise birinci sınıfta büyümeyi bıraktım ama o bırakmadı. Altı dört ya da daha iyi olmalı ve omuzları gülünç. Ve karın kasları. Tanrım, karın kasları. Kesilmiş, dalgalanıyor ve bir erkeğin olabileceğinden daha seksi. Ayrıca köpüklü olabileceğini düşünüyorum ve bir şişe ucuz kadın parfümünün içine atlamış gibi kokuyor.

"Buraya nasıl girdin? Flip sana lanet olası bir anahtar mı verdi?" diye soruyor ve sağa doğru sıralıyor.

"Um... Clarice, kapıcı, beni içeri aldı... Flip'in sizinle görüştüğünü sanıyordum."

Gözlerini kısar. "Tanıdık geliyorsun." Gözlerini kırıştırıyor ve bu kez sola doğru listeliyor. Dengesi bozulduğundan kollarını açıyor ve bir elini duvara dayayarak kolundaki tüm kasların esnemesini ve patlamasını sağlıyor. "Geçen sefer arkadaşını getirmiştin, değil mi? Çılgılıkçı Suzy?" Hatırlayınca yüzü aydınlanıyor.

Biraz ağzıma kusuyorum. "Tristan, benim, Beatrix. Flip'in *kız kardeşi*."

Kaşlarını çatıyor ve kaşları birbirine yaklaşıyor. "Beat?"

Çocukken bana taktığı o korkunç lakapla savaşıyorum.

Yani: "Defol git. Kimse seni etrafta istemiyor."

Hafifçe odaklanmamış bakışları üzerimde geziniyor, değerlendiriyor. "Kahretsin. Seni son gördüğümde çirkin, sivilce suratlı bir inektin."

Ego: eksi on.

Tristan: Bir.

Tristan'dan hâlâ nefret ettiğim ortaya çıktı. Kollarımı kavuşturuyorum. "Hâlâ aynı dev sik, ha?" Bir an için aşağıya baktım ama

Yeterince.

Sırıttıyor. "Hâlâ öğrenmekle ilgileniyor musun?"

"Tabii ki bu senin yorumun, seni pislik." Yanaklarım alev alev yanarken bile gözlerimi deviriyorum. Birinci sınıftayken Tristan'a aşık olmuş olabilirim de olmayabilirim de. Ve onu bir kez tamamen çıplak görmüş olabilirim de olmayabilirim de. Çoğunlukla, bir bakıma, biraz bile bilerek *değil*. "Başka şekilde ifade edeyim, hâlâ aynı dev *göt deliği*."

Gülümsemesi daha da sırtıyor. "Tabii, demek istediğin buydu."

Bu konuşma aptalca ve çocukça ve ben aniden inanamayacağım kadar yoruldum.

"Bak, bugün tam bir bok çuvalı oldu," diyorum ona. "Bana eziyet etme fırsatını bulmayalı çok uzun yıllar olduğunu anlıyorum, ama yarına kadar buna bir son verebileceğini düşünüyor musun? Çok yorgunum ve senin pisliklerinle uğraşmak öncelik listemde üst sıralarda değil."

Yanından geçmeye çalıştığımda yolumu kapatıyor. "Ne zamandır buradasın?"

Oh, kahretsin. Dudaklarımı ısırıyorum ve ona göz kırptıyorum. Gözlerini kısıyor ve öne doğru adım atıyor, göğsümün onunkine değmesini istemiyorsam beni geri adım atmaya zorluyor. Ki dürüst olalım, biraz istiyorum. Kardeşimin en yakın arkadaşına aşık olmak çok aptalca bir klişe. Ama adam ateşliydi ve bazen, Flip buna tanıklık etmek için orada olmadığına, Tristan... nazik olabiliyordu. Yumuşak. Bu anlar nadirdi, ama o aptal aşık olma ateşini tutuşturdular ve birinci sınıf boyunca yanmasını sağladılar.

Sonra Tristan eyalet dışında bir çiftlik takımına seçildi ve hokey kariyeri birkaç yıl sonra patladı.

"Sana bir soru sordum, Beat." Sıcak nefesi yanağımı okşayana ve dudakları kulağıma değene kadar daha da yaklaşıyor. "Bir cevap bekliyorum."

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Ucuz parfüm kokusunu içime çekiyorum. Kısa bir süre, bu gece ona asıldığı belli olan kişiyi neden eve getirmediğini merak ediyorum. Sonra ne kadar seksi olursa olsun, hâlâ yüzde yetmiş beş pislik olduğunu hatırlıyorum. "Çok sürmez," diye mırıldanıyorum.

Geri çekiliyor ve kurnaz bakışları benimkilere kilitleniyor. "Yalan söylüyorsun." Yutkunmam duyulabilir. Haksız değil.

"Eve geldiğimde neden kendini tanıtmadın?" Sesi aldatıcı bir şekilde yumuşak. Ama ben kanmadım. Çocukken beni nasıl kandırdığını hatırlıyorum, sonra da aptalca bir şey için beni kandırırdı. Bazen zararsızdı, mesela bana çikolatası olduğunu söylerdi, ama aslında

elinde tedirgin bir kurbağa tutuyordu. Yeterince yaklaştığımda, onu bir pislik gibi yüzüme fırlatır ve gülererek kaçar.

Diğer zamanlarda ise inadına, öfkeyle ya da düpedüz hıyarlık olsun diye bir şeyler yapardı. Mesela en iyi arkadaşım Essie'nin onuncu yaş günü partisi için giyinmişim ve babam Flip'i yüzmesi için Tristan'a bırakıyordu. Biz erkenciydik, o da Tristan'ın babasına bir tamirat işinde yardım etmek için içeri girdi. Tam olarak nasıl olduğunu hatırlamıyorum ama Tristan beni tamamen giyinik bir şekilde havuza attı. Annem saçımı yapmış ve elbisemi bile dikmişti. Çok heyecanlıydım ve o bunu tamamen mahvetti.

Tristan'ın bu versiyonuna bakıyormuşum gibi hissediyorum. Bu versiyon o zamanlar favorim değildi ve şimdi daha da az beğeniyorum.

"Birincisi, içeri girdiğini duyana kadar uyuyordum." *Ya da öyle olmak isterdim...* "İkincisi, sarhoşsun ve düşmemek için kendini zor tutuyorsun. Geçirdiğim boktan günün ardından sabahın köründe kardeşimin sarhoş en iyi arkadaşıyla uğraşmakla pek ilgilenmiyordum. Üçüncüsü, ne demem gerekiyordu ki?" Sesim kızgınlık ve öfkeyle yükseliyor. "Sizi, Palmela'yı ve Fingerella'yı böldüğüm için çok mu üzgünüm? Belki bir dahaki sefere banyonun kapısını kapatırsınız!"

"Yalnız olduğumu sanıyordum!" diye tersledi. "Herhangi bir noktada kendini belli edebilirdin."

"Çünkü bu hiç de garip olmazdı."

Tekrar eğiliyor ve sesini alçaltıyor. "Belki de hoşuna gittiği için sessiz kaldın. Sadece dinledin mi Beat, yoksa sen de izledin mi?"

Sarhoş bir pislik tarafından doğru bir şekilde çağrılmak gibisi yok. İtiraf edeceğimden değil. "Egonu kontrol et, Tristan, ve geri çekil." Göğsünü itiyorum ve belki de bunu beklemediği için bir adım geriye sendeliyor. Mutfağın ışıkları yandı.

Altı dört santimden fazla kesilmiş, taş gibi hokey oyuncusuna hayran olmamak elde değil. Onun kadar sık kafalı birinin sadece bir çift beyaz boxer külotla bu kadar iyi görünebilmesi haksızlık. Ve sikinin izini görebiliyorum. Vajinam onaylıyor, ama geri kalan kısmım iğreniyor. Çoğunlukla. Özellikle de göğsünde ruj izleri olduğunu fark ettiğimde ve... "Simle mi kaplandın?" Ortam ışığında parıldayan elime bakıyorum. Tamamen parıldıyor. Buna şaşırmasamalıyım. Kardeşim ligdeki en azılı fuckboy ve Tristan da onun ekürisi. "Ucuz parfüm ve pişmanlıklar gibi kokuyorsun."

Bir an için yüzünde tam olarak anlayamadığım bir duygu beliriyor ama kısa süre sonra yerini ukala bir gülümseme alıyor. "Kıskanmış gibisin."

"Pek sayılmaz." Gözlerimi deviriyorum. "Kendine gel, Assholeville'in Kral Dangalağı."

Gülümsemesi kararır ve geriye doğru bir adım atar. "Yalancı, yalancı, donun yaşıyor. Umarım gösteriyi beğenmişsinizdir." Dönüyor ve yatak odasına giriyor, kapı arkasından kapanıyor.

Hayatımı mahvetmenin yeterince ceza olduğunu sanıyordum ama Tristan'la uğraşmak yeni cezam olacak gibi görünüyor.

BÖLÜM 2

RIX

T Flip ve Tristan hakkında öğrendiğim ilk şey, ortalıkta üstsüz dolaşmanın sıradan bir şey olduğuydu. Ertesi sabah mutfak adasında oturmuş kahve içiyor ve yanımda getirdiğim çikolata parçacıklı kurabiyeleri yiyorum çünkü buzdolaplarındaki tek yiyecek eski pizza ve üzgün, yumuşak bir domates. Market alışverişi ve temizlik yapılacak işlerin başında geliyor.

Liste.

Eski dairemde eşyalarımı aldıktan hemen sonra.

Tristan mutfığa giriyor. Duşta yeni çıkmış ve üzerinde havludan başka bir şey yok. Su damlacıkları omuzlarını süslüyor ve serseri bir tanesi belirgin göğüs kaslarının üzerinde zarıfçe yuvarlanıyor, aşağı inerken her bir yuvarlanan karın kaslarını okşuyor. Tristan'ın devasa ereksiyonunu yumrukladığı bir görüntü köstebek gibi kafamda beliriyor. Bakışlarımı, gözlerim için tek güvenli yer olan kahve fincanıma geri çeviriyorum.

"Peki sen neden buradasın?"

Bu tek cümleyle beni Tristan'ın yaptığından daha büyük bir yük gibi göstermek mümkün değil.

Sol tarafımda Flip elini zaten dağınık olan saçlarının arasında gezdiriyor. Dün gece kaçta yattığı hakkında hiçbir fikrim yok ama boynunda, göğsünde ve karnında saçma sapan sayıda morluk var. Kalçalarından aşağı sarkan gri bir eşofman altı giyiyor. Bu izlerin devam ettiğini varsayıyorum ama sadece varsayımda bulunabildiğim için şükrediyorum.

"Yanlışlıkla işimden ayrılmış olabilirim," diye mırıldanıyorum. Yetişkinler için ilk gerçek işimdi ve sadece üç ay sonra fırsatı tepmiştim. Utanç duygusu bir kez daha içimi kapladı.

"Kazara işinden nasıl ayrılırsın?" Flip elini eşofmanının ön kısmına sokar.

Başka tarafa bakıyorum, çünkü kimsenin bunu görmesine gerek yok. Omuzlarım öne düşüyor ve sesimi alçaltıyorum, sanki bu dünkü eylemlerimi daha az korkunç hale getirecekmiş gibi. "Günün bitmesine on beş dakika kala, müdürüm masama on yıllık makbuzlarla dolu dört kutu koydu. Bu sabah dokuza kadar tasnif edilip girilmeleri gerektiğini söyledi. Bu bir ay içinde üçüncü kez oluyor. Çıldırılmış olabilirim."

"Huh. Şey, bu mantıklı. Müdürün tam bir pislik gibi görünüyor."

"Öyleydi. Ya da hâlâ öyle." Çaylak olarak bazı boktan işler bekliyordum ama dört banker kutusuyla yirmi dört saatten az bir süre mantıksız. Özellikle de geçen hafta da aynı şeyi yapmışken. Ve ondan önceki hafta da.

"Kahvaltıda kurabiye dışında bir şey istersen dondurucuda waffle ve tam tahıllı ekmek var." Tristan kurabiye kutuma sivri ve biraz da onaylamayan bir bakış atıyor.

"Ben iyiyim. Ama teşekkürler." Burada kalmam ve kahvelerini içmem yeterince kötü. Yemeklerini de yemek istemiyorum.

"Sen bilirsin."

Bir fincan alıp kendine bir kahve dolduruyor, sonra bana ve Flip'e dönüyor. "İkinizin de tazelemeye ihtiyacı var mı?"

"Tabii, evet." Flip fincanını tezgâhın üzerine

koyar. Tristan ona bir bakış atar. "Dostum.

Ne oluyor lan?" Flip kaşlarını çatar. "Ne?"

"Her yerin morluk içinde ve kız kardeşin de tam burada." O işaret ediyor

Be

n. "Yani?"

"Sorun yok," diye mırıldandım. "Daha önce görmediğim bir şey değil."

Tristan Flip'in bardağını doldurur, yüzünde hala hoşnutsuz baba ifadesi vardır, sonra bakar

Bana.

"Lütfen." Kupamı ona doğru itiyorum.

Kahvemi tazelerken "Öfkeyle vazgeçmenin burada kalmanla ne ilgisi var?" diye soruyor.

Keşke onların çatı katında kalma ihtiyacımın nedenlerini paylaşmak zorunda olmasaydım. "Ev arkadaşlarım rol yapmayı çok seviyorlar. Dönem kostümleri giymeyi seviyorlar." Rob'dan önce üniversitede Dungeons & Dragons'a meraklı bir erkek arkadaşım vardı. Bazen bir büyücü gibi giyinirdi. İlginç ve sevimli bir şeydi. Onun futbol oynayan ve saha dışında arkadaşlarıyla takılan bir adam olmasına bayılırdım. Bir muhasebeci olarak ben de kendimi biraz inek olarak görüyorum. Ama evimdeki durum hiç de inek olmakla ilgili değil.

Tristan alay ediyor ve Flip kaşlarını çatıyor.

"Her neyse." Adanın kenarını kavriyorum ama portakal suyu yapış yapış olmuş, ben de kahve fincanımı tutmaya devam ediyorum. "Pazar gecesi steampunk kıyafetleri giymişlerdi, ki bu tamamen iyi. Harika kostümleri var." Rol yapma kostümlerine ve aksesuarlarına ayrılmış koca bir oda var. Ve çoğunu Eugenia yapıyor. Çok yetenekli. "Beni bir korsan gibi giydirip... yağmalatmaya çalışmaları dışında." Tahta bacakla.

Flip'in alt dudağı dışarı fırladı. "Onları yağmalamak mı?"

"Açık bir ilişkileri var ve benim de onlara katılmamı istediler." Orada yaşadığım aylar boyunca birkaç kez hayır dedim, ancak sormaya ve beni garip durumlara sokmaya devam ettiler. Ucuz kiranın gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim.

Tristan kahkahayı patlatır.

"Siktir git, göt herif." Ona kuşu çeviriyorum.

"Ateşli mi bunlar? Yani, ateşli olsalar eğlenceli olurdu," diyor Flip, bunun kardeşimden gelmesinin ne kadar iğrenç olduğundan habersiz.

"Seksi olup olmamaları önemli değil. Onlar benim oda arkadaşlarım. Oda *arkadaşlarımdı*, çünkü ben orada yaşayamam." Sorun rol yapmak değil. Daha çok iki gece önce ve dün gece işten eve geldiğimde olanlar.

"Hayır deyip bu konuyu kapatamaz mısın?" Flip sorar.

"Denedim. Hem de birden fazla kez. Sınırlarıma saygı göstermek yerine, iki gece önce oturma odasında sabahın üçüne kadar aşırı gürültülü seks yaptılar." Onlar yatana kadar yatak odamda sıkışıp kalmış, işyememiştim. Berbat bir durumdu ve belki de öfkeyle işi bırakmamda etkili oldu, her ne kadar başlangıçta işi sevmemiş olsam da.

"Kulağa tanıdık geliyor," diye mırıldanıyor Tristan kahve fincanına doğru.

"Her neyse, dostum. Pek çok kez denklemin bir parçası oldun, bu yüzden e k ü r i m olmanın ne kadar zor olduğundan yakınma." Flip

karşılık verir.

Öğürüyorum. Bunlar ihtiyacım olan detaylar değil. Umarım boktan bir durumu daha da kötü bir durumla takas etmiyorumdur. "Siz ikiniz iğrençsiniz."

"Yirmili yaşlardayım ve kadınlar kelimenin tam anlamıyla üzerime atlıyor. Sonsuza dek bu kadar güzel ya da erkeksi olamayacağım. Önemli olan yapabiliyorken bundan faydalanmak." Flip savunmaya geçmeye cüret ediyor.

"Ne dediyse o," diye onaylıyor Tristan, tıpkı sikik bir çocuk gibi.

"Vancouver'da oynayacağımız normal sezon için sabırsızlanıyorum." Flip'in gözleri hülyalı ve uzaklara bakıyor. "En iyi tavşanlar orada."

"Doğru." Tristan düşünceli bir şekilde kahvesini yudumlar.

"Her neyse." Kardeşimin son derece üretken seks hayatı yerine eski ev arkadaşlarım hakkında konuşmayı tercih ederdim. "Dün gece eve geldiğimde yine oturma odasındaydılar. Yeterince içtiğime karar verdim ve işte buradayım. Sadece birkaç gün sürecek. Ya da en fazla bir hafta." *Umarım.* "Sadece yeni bir iş ve bir daire bulmam gerekiyor." Bir otelde kalmak dışında, ki bunu uzun süre karşılayamam, tek seçeneğim bu. Ailem üç saat uzaklıkta, Ontario'nun kuzeyinde yaşıyor ve en iyi arkadaşım da ülkenin öbür ucunda, en iyi tavşanların bulunduğu Vancouver'da. Tanrım, Essie'yi çok özledim.

"Gelecek hafta antrenman kampına başlıyoruz, ardından da gösteri maçlarına, yani bir şeyleri anlamak için bir haftadan fazlasına ihtiyacın varsa, sorun değil. Değil mi Tris?"

Tristan bana alaycı bir bakış attı. "Sorun değil, sanırım. Sadece benim pisliğimden uzak dur." Görünüşe göre bana kahve doldurmayı teklif etmesi günün tek güzel anıydı.

Beni yeniden on üç yaşındaymışım gibi hissettirmesinden, yoluma çıkmasından nefret ediyorum. "Görüyorum ki hâlâ aynı çekilmez pislisin."

"Ve sen hala bir sivrisinek kadar sinir bozucusun. Ve bir o kadar da ezilebilirsin." Dudakları kıvrılıyor ve hem seksi görünüp hem de sik gibi davranma cüretini gösteriyor.

"Tanrım. İkinizin aynı odada olmasının ne kadar korkunç olduğunu unutmuşum.

Şimdiden başımı ağrıtmaya başladı." Flip şakağını ovuşturur.

Tristan, "Muhtemelen dün gece yaptığın amcık çekimlerinden dolayı," diye karşılık veriyor.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Aman Tanrım! Kardeşimin am çekimi yaptığını bilmek istemiyorum!"

"Sanırım bunu işinde sinir krizi geçirmeden, daireni kaybetmeden ve

benim yatağında yatmaya karar vermeden önce düşünmeliydin. Ya kabullen ya da defol git," diye tersliyor Tristan.

Flip kıs kıs güler. "Ah, dostum. Bu lakabı unutmuşum. Defol git, Beat." Kardeşim elini havaya kaldırıyor ve Tristan ona beşlik çakıyor.

Gerçekten çok kötüler. Karşılık vermek anlamsız. Onlara karşı kazanmamın hiçbir yolu yok. Yirmi iki yaşında ve muhasebe diplomasına sahip olmama rağmen sinir bozucu küçük kardeş rolüne itilmek, geriye doğru atılmış devasa bir adım gibi geliyor. Keşke bir bardak dondurmam ve üzülebileceğim bir odam olsaydı, ama buradayım, bu berbat durumdayım ve tek çıkış yolu eski dairemde eşyalarımı almak, bir iş bulmak ve sonra burada olmayan bir yerde yaşamak. Bunları hallettikten sonra kardeşim ve Tristan'dan intikam almak için planlar yapmaya başlayabilirim. Her şey zamanımı beklemek ve onların işnelemelerinden etkilenmemekle ilgili. Teflonu kanallandırmış ediyorum. Hiçbir şey yapışmaz.

Onlar benimle dalga geçmeye devam ederken ben kahvemi içiyor, çikolatalı kurabiyelerimi yiyor ve onlar uyurken kafalarını tıraş etmeyi hayal ediyorum.

"Şaka bir yana, mobilyalarınız ne olacak?" Flip soruyor. "Depoya gitmeleri gerekiyor mu?"

"Daire tamamen mobilyalı olarak geldi, bu yüzden sadece geri kalan kıyafetlerimi ve kişisel eşyalarımı almam gerekiyor."

"Peki ya eski evdeki yatak odası takımın?" diye soruyor.

"Annem ve babam sattı."

Tristan kaşlarını çatıyor. "Hiç mobilyanız yok mu?"

Başımı salladım. "Ben her zaman mobilyalı evler kiralarım." Bu şekilde taşınmak daha kolay ve daha ucuz. "Orada kalan eşyalar için birkaç kutu yeter. Fazla eşyam yoktu. Otobüsle gidip Uber'le dönebilirim."

"Seni ben bırakırım. Gittiğimiz East Side'a yakınsın, değil mi?"

"Evet, birkaç blok güneyde."

İkimizin East Side'da her ay bir akşam yemeği randevusu var. Çocukken ailelerimiz bizi oraya götürürdü. Her zaman salata ve ekmekle doyardık, çünkü sınırsız ücretsiz yeniden doldurma vardı ve sonra akşam yemeğimizden iki ısırik alır ve ertesi gün için saklardık.

Tristan, "Ben de gezintiye geleceğim," diyor.

Bir dakika, ne dedin? "Gerek yok. O kadar çok eşyam yok."

İfadesi düz kalıyor. "Bu oda arkadaşlarıyla tanışmak istiyorum."

Tabii ki istiyor. "Neden? Kendini toplu sekse davet ettirmek için mi? Eugenia senin tipin değil."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü o bir tavşan değil." Kardeşimin tipini biliyorum, bu da Tristan'inkini de bildiğim anlamına geliyor.

"Tamam, ne kadar eğlenceli olsa da duş almam gerek," diyor Flip. "Sonra eşyalarımı alırız, Rix. Lütfen ben yokken birbirinizi öldürmemeye çalışın." Beni hâlâ üzerinde sadece bir havlu olan Tristan'la yalnız bırakıyor.

Kaçış yok.

"Anahtarlarımı almalıyım." Üzerimde şort, dün gece çantama tıktırdığım atlet ve dünkü sütyen ve iç çamaşırlarım var. Çoğunlukla çıplak olan Tristan'dan uzaklaşmak şu anki en önemli önceliğim.

Adanın etrafında koşuşturuyorum, ama o tam orada - sıcak, kaslı bir et duvarı, yumruklamak ve tırnaklarımı eşit ölçüde üzerinde gezdirmek istiyorum, özellikle de şimdi simle kaplı olmadığı veya ucuz parfüm gibi kokmadığı için. Onun yerine taze yağmur ve sıcak bir ten gibi kokuyor ve bacağına biraz vurmak istiyorum. Ki bu çok ama çok yanlış. Özellikle de kardeşimle neler yaptığını biliyorken. Tristan'la ilgili duygularım tamamen nefret yönüne kanalize edilmeli.

Onu atlatmayı düşündüm ama o bir hokey oyuncusu ve Essie ile haftalık yogaya gitmemin tek nedeni bir arkadaşını ücretsiz getirmesine izin verilmesiydi. Ve sonrasında Kawartha Dairy dondurması benim ödülümdü. Şimdi Vancouver'da ve onu düşünmeden bir daha asla yoga yapmayacağım. Ona "hadi" işareti yapıyorum. "Ne söyleyeceksen söyle, Tris. Bütün gün bekleyemem."

"Öyle değil mi?" Elini kaldırıyor, başımı çeviriyorum ama geri adım atmayı ya da kenara çekilmeyi reddediyorum. Temas etmiyor ama parmakları çenemin kenarında geziniyor, o kadar yakın ki sıcaklığını hissediyorum. Sıcak, nemli nefesi yanağıma değene kadar eğiliyor. "Kahvemi içen, hiçbir yere gitmeden kanepemde uyuyan sensin."

Sözleri hiç hoşuma gitmeyen bir şekilde eve çarptı. "Sence bunu ben mi istedim?" Başını eğiyor. "Bu senin yorumun mu?"

Benimle oynuyor. Beni itiyor. İğneliyor. "Biz piyonları yargılayabilmek için oturacak bir tahtın olması güzel olmalı. Üçümüz arasında, bulunduğum yere gelmek için en çok ben mücadele ettim. Her zaman sonradan düşünülen biri oldum, asla büyük, parlak bir yıldız olmadım."

Sırtışı yüzünden kayıp gidiyor. Ağzını açıyor ama o konuşmadan ben ona saldırıyorum, onun beni kestiği gibi ben de onu kesmek istiyorum.

"Ve ikinizin de bu parlaklığı ne kadar çabuk lekelediğinize bakın. Ne kadar güzel, en yüksek mertebeden pislikler olabiliyorsunuz ve kimse sizi aramıyor.

Üzerinde sen varsın. Ailen seninle ne kadar gurur duyuyordur. Annen senin büyük bir hokey yıldızı olmana bayılıyor olmalı." Etkilerini düşünmeden önce kelimeler ağzımdan çıkmıştı. Annesi o on iki yaşındayken terk etmişti. Bu alçakça bir darbeydi. Çok alçakça. Geri adım atmaya çalıştım. "Ben-" demek istemedim.

"Evet, yaptın." Arkasını döner ve yatak odasında kaybolur.

Kalbim çarpıyor ve avuçlarım terliyor. İşleri kendim için çok daha kötü hale getirmiş olabilirim.

Yirmi dakika sonra, apartmandan çıktık. Koridorun karşısındaki kadın kendi dairesine giriyor.

"Hey Dred, nasıl gidiyor?" Flip sorar.

Tristan elini sallayarak kaldırır.

"Rahat kıyafetlerimi giyer giymez en güzel günüm olacak." Şu anda düz ayakkabılar, bir çift elbise pantolonu, beyaz bir bluz ve bir hırka giyiyor. Topuzu ve gözlükleriyle bir kütüphaneciye benziyor.

Bana işaret etti. "Rix, bu Mildred, kısaca Dred. Dred, bu da kız kardeşim Rix. Birkaç haftalığına bizimle kalıyor."

Dred bana gülümsüyor. "Memnun oldum,

Rix." "Ben de."

"Bu hafta sinemaya gitmek ister misin?" Flip sorar.

"Elbette, sadece kapıyı çal, çoğu akşam buralardayım."

Kendini dairesine bıraktı ve ben de asansöre binip lobiye gidene kadar bekleyip "Kapı komşunu becermek gerçekten iyi bir fikir mi?" diye sordum.

"Ona çakmıyorum. Sadece arkadaşız. Film izliyoruz, masa oyunları oynuyoruz ve bazen podcast dinliyoruz."

"Huh." Bunun olacağını tahmin etmemiştim.

İki dakika sonra kardeşimin arabasına tıkiş tıkiş bindim. Küçük bir arka koltuğu olan iki kapılı bir araba. Tristan yolcu koltuğunu sonuna kadar arkaya itti. Bacaklarıma yer yok ve koltuk başlığı neredeyse yüzüme değiyor.

"Birkaç santim boşluk alabilir miyim?" Homurdanıyorum. "Ya da belki de geride kalmalısın Tristan." Tristan peşime takılmasa bile eşyalarımın buraya sığmayacağından endişeleniyorum ve hepsini tek seferde almayı tercih ediyorum. Ama benim mutsuzluğumdan aldığı zevk bunca yıl sonra bile değişmemiş gibi görünüyor.

"Ve bu kaliteli bağ kurma zamanını kaçırayım mı?"

"Yapabilirsiniz, siz ikiniz." Flip yeraltı otoparkından çıkar ve GPS talimatlarını takip ederek sağa döner.

Neredeyse Tristan'ın saçlarını yiyeceğim, koltuğu o kadar yakın ki. Ve tabii ki camları indirdikleri için saçlarım rüzgâr girdabında her yere savruluyor. Saç kravatım çantamda, ayaklarımın dibinde ve ona ulaşamıyorum.

Tristan'ın saçından bir tutamı parmaklarımın arasına alıp dikkatlice çekiyorum ve kafasından kurtarıyorum. Elini içinden geçiriyor. İpucu vermeden önce dört saç telini kaybetti.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Ben beşinciye çekmeden önce parmakları bileğimi sarıyor.

Koluma bir elektrik çarpması gönderiyor ve ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oluyor. "Sizi grilerinizden kurtarıyorum."

"Benim grilerim yok!"

"Bunu görebilirsin." Kolumu kurtarmaya çalışıyorum ama tutuşu sıkılaşıyor.

Boştaki eliyle koltukla kapı arasına uzanıyor ve daha da yatıyor. Kafalık karnıma bastırıyor ve arkalık dizlerime çarparak beni bacaklarımı düzleştirmeye zorluyor.

"Dur! Beni eziyorsun!" Bağıriyorum.

"Saçımı koparmayı bırak!" Tristan tersledi. "Bana biraz yer açın!"

"Kesin şunu, siz ikiniz! Dikkatimi dağıttığınız için dönüşü kaçırdım."

Tristan'ın başı neredeyse kucağımda. Çenesini yukarı kaldırıyor, yeşil bakışları benimkilerle buluşuyor.

Ağzıma alıyorum, *sen bir pisliksin*.

Eğlenen bir gülümseme, lezzetli dolgun ağzının köşesini işaret ediyor.

"Biliyorum.

Bu konuda ne yapacaksın, Beat?"

Hâlâ bileğimi tutuyor ve ben koltuğunun altında sıkışmış durumdayım. Öne doğru eğiliyorum, göğsüm başının tepesine bastırıyor, saçlarım etrafımızda bir perde oluşturuyor. Bir şeyler değişiyor ve aramızda elle tutulur, ham bir enerji çatırıyor - nefret, kızgınlık, hayal kırıklığı, kim bilir daha neler. Ama çenesinin kenarını yaladığımda kendimi bile şok ediyorum.

Boştaki eli saçlarımın arasına giriyor ve yumruk yapıp başımı tutuyor. "Ateşle oynamak hakkında ne derler bilirsin." Başımı çeviriyor, dudakları kulağıma ulaşana kadar yanağımda geziniyor. "Kötü küçük Bea," diye alay ediyor, kulak mememi dişlerinin arasında yakalıyor.

Derimi emerken vücudumu bir sıcaklık kaplıyor, sonra tekrar ısıtıyor. "Sakın beni ısırayım deme!"

"Terbiyeli ol, belki ben de sana iyi davranırım." Sesi sert bir fısıltıya dönüşüyor. Saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor ve dili kulağımın kabuğunu tarıyor.

Bunun misilleme mi yoksa ön sevişme mi olduğunu anlayamıyorum. Bu... düşünmek için berbat bir şey, özellikle de kardeşim bir adımdan daha az bir mesafede, sürücü koltuğunda olduğu için. Ama bu elimi gömleğinin önünden aşağı kaydırmamı engellemiyor. Göğüs ucunu bulup başparmağımla parmağım arasında yuvarlarken göğüs kaslarının ne kadar sıkı olduğuna hayran kalmamaya çalışıyorum.

Çıkardığı şaşkın ses meme uçlarımdan dikleşmesine neden oluyor. "Ellerini üzerime koymak için herhangi bir bahane, ha, Beat?"

Egosu çok saçma. Nazik davranmayı bıraktım ve çimdikledim. Kulağımı serbest bırakmak yerine emiyor, sonra daha sert ısıyor. Göğüs kıllarını başparmağımla parmağım arasında döndürüp çekiştiriyorum.

"Ah!" diye homurdanıyor. "Bu çok pis!"

"Beni ısıırıyorsun!" Başımı başka yöne çeviriyorum ama o hâlâ saçlarımı yumrukluyor. Araba sarsılıyor ve lastikler gıcırıyor.

Tristan saçımı bırakıyor ve ben de telaşla arkama yaslanıyorum.

"Sizin neyiniz var böyle?" Flip bize bakakaldı.

İkimizin de yüzü kızarmış ve nefes nefese kalmıştık. Bunun neden agresif ve seksi hissettirdiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"O başlattı!" "O

başlattı!"

"Kimin başlattığı umurumda değil. Ya şimdi biter ya da çıkıp eve gitmek için bir araç bulabilirsin. Ya da seni alması için eğlence arkadaşlarından birini ararsın." Flip, Tristan'a sert bir bakış atar.

"O durursa ben de dururum." Tristan göğüs kaslarını ovuyor.

"Nefes alabilmem için koltuğunu kaldırabilir misin?"

Homurdanıyorum. "Kibarca iste," diye alay ediyor.

"Koltuğunu çek Tris. Kelimenin tam anlamıyla onun üstünde yatıyorsun," diye emrediyor Flip.

Tristan homurdanıyor ama koltuğu kaldırıyor, böylece koltuk başlığı artık kaburgalarımın batmıyor. Tekrar tam bir nefes alabiliyorum.

"Yolculuğun geri kalanında birbirinize tek kelime etmeyin," diye tersliyor Flip.

Sonraki yirmi dakikayı garip bir sessizlik içinde geçiriyoruz. Daireye yaklaştıkça ağzım daha da kuruyor. Flip park yerini ziyaretçilere ayırıyor ve Tristan emniyet kemerini kenara çekerken, muhtemelen arabadan inerken üzerime bir şey giymeyeyim diye, ben arka koltuktan kasıla kasıla iniyorum.

"Burası boktan bir mahalle," diye anons ediyor. Kulağa bir suçlama gibi geliyor. Tristan'ın nesi var bilmiyorum ama beni hep küçük hissettiriyor.

"Doğu Yakası'na yakın oturduğunu söylediğinde daha güzel bir yerde olduğunu sanmıştım." Flip çevredeki binaları ve evleri incelerken kaşlarını çatıyor. Buraya taşındığımdan beri birbirimizi gördüğümüz üç seferde de onunla restoranda buluşmuştuk. Yaşadığım yeri ilk kez görüyor. *Yaşadığım yeri*. Geçmiş zaman, eşyalarımı aldıktan sonra. Birkaç blok batıda, mahalle daha az köhne ama aynı zamanda daha pahalı.

"Ne zamandır burada yaşıyorsun?" Tristan kaşlarını çatarak soruyor. "Birkaç aydır." Omuz silkiyorum. "Uygun fiyatlı."

"Ama köşedeki dükkanın tüm pencerelerinde parmaklıklar var." Tristan elini sokağın karşısındaki Tasty Mart'a doğru uzatır.

"Flip ve benim büyüdüğümüz dükkân da farklı değildi," diye belirttim.

"Evet, ama biz herkesi tanırdık. Burası tamamen eskiz gibi," diyor Flip.

"İşin buradan ne kadar uzaktaydı?" Tristan sinirlenmiş görünüyor. "Metroyla yarım saat, ama artık orada çalışmıyorum."

"Ama yaptın, üç ay boyunca. En yakın metro istasyonu nerede?"

Tristan'ın burun delikleri alevlenir.

"Birkaç blok ötede. Yedi dakikalık bir yürüyüş."

Tristan'ın çenesi titriyor. "Ve oraya tek başına mı yürüdün?"

"Biber gazım var ve kendimi savunma dersleri aldım. Ayrıca bugünden sonra burada yaşamayacağım, bu yüzden gerçekten önemli değil, değil mi?" Neden birden bu kadar endişelendiğini anlamıyorum. Yirmi dakika önce kulağımı ısırtıyor ve beni eziyordu.

Flip, "Yeni dairen için daha iyi bir mahalle seçelim," diyor.

"Bütçeme uygun olduğu sürece, elbette." Toronto yaşamak için pahalı bir yer.

Flip yanıma geliyor ve Tristan elinde telefonuyla onu takip ediyor. Muhtemelen bu gecenin kurbanıyla seks yapıyor.

Ton balığı ve naftalin gibi kokan küçük yaşlı kadınla birlikte küçük asansöre bindiğimizde sinirlerim tepeme çıkıyor. Havanın nihayet ne kadar güzel olduğundan ve Kanada kışlarının yaşlı kemikleri için ne kadar zor olduğundan bahsediyor. Bu standart bir konuşmadır. Kanadalılar altı ay boyunca yağan kardan ve sıfırın altındaki sıcaklıklardan yakınmayı sever. Çok sıcak olduğunda da sızlanmayı severiz. Bizi memnun etmenin bir yolu yok.

Küçük yaşlı kadın on ikinci katta iniyor ve biz de yirmi üçüncü kata çıkıyoruz. Asansör takırdıyor ve inliyor ama kapılar açılıyor, bu harika bir şey. Bir keresinde katlar arasında durduğunda burada sıkışıp kalmıştım. Bir pizza teslimatçısıyla sıkışıp kalmıştım. Kırk beş dakika ya da bedava durumu için endişelenmişti. Ben de altıma işeyeceğimden korkuyordum. Bitmek bilmeyen on dakika sonra kapıları zorla açtılar. Ondan sonra iki hafta boyunca merdivenleri kullandım.

Flip ve Tristan beni asansörden çıkıp koridordan aşağıya, yakında eski daireme kadar takip ettiler. Aptalca bir hareketle fobumu çantama geri koydum, bu yüzden ben onu aramak için etrafı karıştırırken onlar da garip bir şekilde orada durdular.

"Bu buruşukluk da ne?" Tristan soruyor.

"Mini poşetlerde Japon balığı krakerleri ve birkaç şans kurabiyesi," diye mırıldanıyorum. Çantamda her zaman atıştırmalık taşıyım. Sonunda anahtarlığımı buluyorum ve sansürün üzerinden geçiriyorum. Oda arkadaşlarıma geleceğimi haber vermemiştim. Sürpriz unsurunun bana fayda sağlayacağını düşündüm.

Ama önümdeki sahneyi incelerken, bu stratejiyi yeniden gözden geçiriyorum. İyi tarafından bakarsak, Eugenia oturma odasının ortasındaki sütuna bağlı değil. Dezavantajı ise, erkek arkadaşı Claude, diğer eski oda arkadaşım, helikopteri kullanıyor ve sosisin her dönüşü Eugenia'nın yanağını tokatlıyor. Etkileyici bir şekilde tasarlanmış başka bir dönem kıyafeti giymiş, göğüsleri dışarı sarkıyor.

Bunun bir ilk olduğunu söylemek isterdim ama yalan olur. "Ne oluyor lan?" Tristan mırıldandı.

"Sarkık sikiyle kızın suratına tokat mı atıyor?" Flip soruyor.

"Evet," diye onaylıyorum.

Beni ilk fark eden Eugenia oldu. Kardeşim ve Tristan hâlâ koridordalar. Şimdilik. Ayağa fırladı. "Burada ne yapıyorsun?" İki yanımda iki gölge belirince gözleri parlıyor. "Oh! Arkadaşlarını getirmişsin! Dün gece bana psikopat sürtük dediğin için özür dileme şeklin bu mu? Arkadaki nefis olan benim. Claude, diğerini alabilirsin." Eugenia Claude'un kolunu sıkıyor, sesi heyecandan titriyor.

Bir elimi kaldırdım. "Özür dilemiyorum. Eşyalarımı almaya geldim. Sonra da hayatımdaki bu kabus gibi küçük kırılmayı muhtemelen bol miktarda içkiyle silmeye çalışacağım." *Ucuz şarap, büyük ihtimalle.*

"Hâlâ gelecek ayın kirasını ödemeniz gerekiyor. Kira kontratında otuz gün önceden haber vermen gerektiği yazıyor ve sen bize haber vermedin," diyor Claude. Tanrı'ya şükür penisini tekrar pantolonunun içine soktu.

"Bu ikisi senden üçlü grupta yer almanı istedi, değil mi?" Flip onaylıyor. "Evet."

"Ve sen de hayır dedin, öyle mi?" "Bu doğru. Hayır dedim."

"Ve yine de seni bu işe bulaştırmaya mı çalıştılar?" Tristan soruyor. "Uh, evet."

"Yani iki kez mi sordular?" diye bastırıyor. "Ve sen ikisinde de hayır mı dedin?" Bir an için sonuna boktan bir şey eklemesini bekliyorum ama birkaç saniyelik sessizlikten sonra Tristan'ın benim takımda olduğunu fark ediyorum.

"İki kereden fazla sordular ve ben hep hayır dedim." Bu kadar uzun sürdüğü için utanıyorum ama işte geçirdiğim saatler yüzünden başka bir yer arayacak vaktim yoktu. Ne de kendi başıma rahatça bir şeyler karşılayabilecek durumdaydım.

"Yani katılmak istemediğini açıkça belirttiğin halde sana baskı yapmaya devam mı ettiler?" Tristan'ın burun delikleri alevleniyor ve beni savunurken ne kadar ateşli olduğunu fark etmemeye çalışıyorum.

"Bunun cinsel taciz olduğuna eminim." Flip, Claude'u yumruklamak istiyormuş gibi görünüyor.

"Biri ilgilenmediğini söylediği halde diğer kişi onu zorlamaya devam ederse ve sonra da ev arkadaşı her an eve gelebilecekken, bunun onu rahatsız ettiğini bile bile oturma odasında soyunursa..." Tristan ve Flip birbirlerine bakıyorlar ve hayal mi görüyorum emin değilim ama aralarında garip bir gerilim var gibi görünüyor. "Cinsel tacize çok benziyor." Tristan bana döndü. "Sen de katılıyor musun, Bea?"

"Um... Evet." Bu benim aşık olduğum Tristan'dı. Beklenmedik şekilde güzel şeyler yapan, mesela en sevdiğim çikolatayı gerçekten getiren ve yüzüme kurbağa fırlatmayan.

"Sosyal medyamda bu konuda paylaşım yapabilir, diğer insanların ne dediğini görebilirim.

Her ihtimale karşı," diyor Flip.

"Kaç tane takipçin vardı, Flip? İki milyon mu, yoksa üç mü?" Tristan cebinden telefonunu çıkarır ve sosyal medya uygulamalarında gezinmeye başlar.

"Yalan söylüyorsun." Eugenia neyse ki meme uçlarını örten kollarını kavuşturur.

"Öyle miyim?" Flip, üç milyondan fazla takipçisinin olduğu sosyal medya hesaplarından birini açar ve Eugenia'ya gösterir.

"Flip Madden?" Gözleri küçük ekrandan kardeşimin yüzüne, oradan da bana kayıyor. "O senin kardeşin mi? Ve profesyonel hokey mi oynuyor?" diye soruyor.

"Evet." Kardeşimin durumunu genellikle kendime saklarım, çünkü insanlar bu konuda garip davranabilirler. Flip'e dönüyorum. "Eşyalarımı alayım da buradan gidelim."

"Yardım edebilirim," diyor Flip.

"Sorun yok. Uzun sürmez. Sadece kıyafetler, kitaplar ve diğer şeyler."

Tristan hiçbir şey söylemiyor ama boş plastik kutuları yatak odama taşıyor, sonra da kollarını kavuşturmuş kapının önünde duruyor. Eşyaları çılgınca kutulara atıyorum, üst çekmecemi boşaltırken Tristan'ın dikkat etmediğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum. İçinde en önemli eşyalarım var: sütyen, külot ve kendini tatmin oyuncakları. Eşyalarımı toplamak yirmi dakikadan az sürüyor ve üç kutuya sığıyorlar. Her birimiz için bir tane.

Eugenia ve Claude oturma odasındaki kanepede oturmuş, dehşet içinde ve biraz da şaşkın görünüyorlar. Flip rol yapma odasının kapısında duruyor ve alt dudağını ovuşturuyor. Tristan sinir bozucu bir çekicilikle yatak odamın dışındaki duvara yaslanmış, dalgın bir ifadeyle saçlarını bir gözünün üzerine düşürüyor.

"Her şey hazır," diye ciyaklıyorum. Gitmek ve bu olanları unutmak istiyorum.

Ben kutuların en ağırını yere koyarken Flip dönüyor. Parmağıyla bir daire hareketi yapıyor. "Burada sana ait bir şey var mı?"

Kardeşim ve Tristan nöbet tutarken, kişisel eşyalarım için odayı tarıyorum. Son zamanlarda oturma odasındaki seks oyunlarının sıklığı artmıştı, bu yüzden çoğu gece yatak odamda kayboluyordum.

Buzdolabına geçiyorum ve portakal suyu şişemi, yarım blok keskin kaşarı ve iki elmayı çantama atıyorum. Çeşnilerim çok fazla yer kaplayacak ve çoğunlukla boş. Ama dondurucuda bir kutu dondurmali sandviç var. İyi olanlardan. Onlar bu haftaki alışveriş savurganlığımı. Onları kontrol ediyorum. Dün açılmamıştı ve şimdi sadece üç tane kalmış. Pislikler.

Kutuyu kaldırıyorum. "İkinizden biri dondurmali sandviç ister mi?" "Elbette. Hadi götürelim. Çıkmaya hazır mısınız?" Flip bir tane kapıyor

ağır kutular ve kapıya yöneliyor.

Dairenin anahtarını tezgahın üzerine koydum.

Tristan çakmak kutusunu alıyor, sonra onu bırakıp kitaplarla dolu olanı alıyor. Kasları gerginlikten patlıyor. Kapıda bekliyor, ben çöp kutumla geçerken ayağıyla kapıyı açık tutuyor.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum.

Homurdanıyor ve dikkatini Eugenia ile Claude'a çeviriyor. "Siz ikiniz lanet olası pisliklersiniz. Bea'ya daha fazla dram yaşatırsanız, Flip ve ben hayatınızı cehenneme çeviririz." Kapının kapanmasına izin verir, ifadesi okunamaz. "Hadi buradan siktir olup gidelim."

Flip'i koridorda asansöre kadar takip ettim.

İçeri girip lobiye dönene kadar kimse bir şey söylemedi. "Bu saçmalık ne zamandır devam ediyor?" Tristan'ın sağ gözü tikler.

"Sadece son birkaç hafta içinde süper garip bir hal aldı." "Peki ya mali durumunuz? Kötü mü? Bu yüzden mi

Orada mı yaşıyorsun?" Flip sorar.

"Kira ucuzdu. Şimdi nedenini biliyorum. Her maaş çekimin on yerine yüzde yirmi beşini biriktirebileceğim anlamına geliyordu. Sadece bir yıl kalmayı planlıyordum, sonra elimde bir yastık olacaktı ve güzel bir stüdyo ya da başka bir şey alabilecektim."

En az beş bin birikimim olsun istiyorum. Bu, yeni bir yerde ilk ve son harcamaları ve birkaç aylık masrafları karşılamak için yeterli bir tampon. Ailemizin hiç birikimi olmadı. İkinin de tam zamanlı işlerinin olması ve hatta babamın hafta sonları ev boyayarak ek iş yapması önemli değildi. Ne zaman para biriktirmeye çalışsalar, bir şey olur ve acil bir durumu karşılamak için paraya ihtiyaçları olurdu. Ve Flip'in hokeyi pahalıydı. Asla aynı durumda olmak istemiyorum.

"Sana yardım ederdim, Rix. Bunu biliyorsun." Flip'in alnı çatıldı.

"Üniversite harçlarına zaten yardım ettiniz ve bu yeterince büyük bir meseleydi. Çoğunlukla hallettim. Yeni bir işe gireceğim, düzgün bir daire bulacağım ve senin yakandan düşeceğim."

Asansör on birinci katta duruyor ve sevimli yaşlı bir çifti alıyoruz. Yolculuğun geri kalanında sessiziz. Çiftin arkasından çıkıyorum ve arabaya doğru ilerliyoruz. Kutulardan ikisi bagaja sığıyor.

küçük bir mucize gibi. Üçüncüsü arka koltuğun yüzde yetmiş beşini kaplıyor.

Dondurmalı sandviçlerin tadını çıkarmaya çalışıyorum çünkü en sevdiğim şey onlar, ama bunlar eriyor, bu yüzden Flip'in arabasının yanında dururken benimkini yemek zorunda kalıyorum. Sonra kendimi yine arka koltuğa tıktırıyorum.

"Doğu Yakası'nın mı?" Flip sorar.

Ellerimi bacaklarımın arasına sıkıştırıyorum. "Yapmak zorunda değiliz. Muhtemelen yapacak işlerin olduğunu biliyorum."

"Aç mısın, Tris? Öğle yemeğine çıkmak ister misin?" Flip sorar. Tristan, "Ben her zaman açım," diye yanıtlar.

İki dakika sonra East Side'in otoparkına girdik.

Tristan homurdanıyor. "Dostum, askere alındığımızdan beri buraya gelmedim. Hâlâ sınırsız salata ve sarımsaklı ekmek yapıyorlar mı?"

"Kesinlikle öyle."

"Ah, dostum. Biz gidene kadar bizden nefret edecekler." Tristan arabadan atladı.

Koltuğu öne doğru çeviriyorum ve inmeyi kolaylaştırmak için itebildiğim kadar itiyorum, ama kapıyı üzerime kapatıyor. Belli ki iyi olma dönemi bitmiş. "Tanrı aşkına." Kolu tutup tekrar açıyorum.

"Orada olduğunu unutmuşum." Emniyet kemerini tekrar benim için tutuyor.

Bu yorumun acısıyla savaşıyorum ve kendimi arka koltuktan kurtarıyorum. Tekrar ayağa kalktığımda, gerginliğimi atıyorum. Dondurmalı sandviçe rağmen açlıktan ölüyorum. Çikolata parçacıklı kurabiyeler doyurucu bir kahvaltı değil.

Hostes bizi bir kabine götürüyor ve önce ben giriyorum, Flip yanımdaki yeri alıyor. Tristan karşımızda oturuyor. Telefonunu masanın üzerine koyuyor, ekran tarafı yukarı bakıyor. Birkaç saniyede bir yeni bir bildirimle yanıp sönüyor.

Sunucu içki siparişimizi almak için geldi.

"Hey! Sizi bir hafta daha görmeyi beklemiyordum!" Her zamanki garsonumuz Adelaide yaklaşıırken bizi geniş bir gülümsemeyle selamlıyor. "Oh! Ve bir arkadaş getirmişsiniz."

"Hey, Addy. Bu Tristan. Buralardaydık ve öğle yemeği için duralım dedik." Flip'in gülümsemesi kızarmasına neden olur.

"Bu güzel bir sürpriz oldu." Gamzeli sırtışını Tristan'a çevirir. "Merhaba. East Side'a hoş geldiniz."

Ona sırtarak gülümsüyor ve selamlamak için çenesini kaldırıyor.

Pisliğin teki. Addy'yi almaya çalışıp buraya geri gelmemi mahvetmese iyi olur.

Addy bize geri dönüyor. "İkinize her zamankinden başlayayım mı?" Sesini alçaltmadan önce omzunun üzerinden bakıyor. "Her zamanki müdür yok, bu yüzden masaya aynı anda iki salata koymak zor olabilir, ama iki somun ekmek getireceğim ve hemen ikinci bir salata siparişi vereceğim."

Flip, "Bizim yüzümüzden başını belaya sokma," diyor.

Küçümseyici bir el sallıyor. "Ona restoranda profesyonel bir hokey oyuncusu olduğunu söyleyeceğim ve muhtemelen küçük bir kalp krizi geçirecek. Her şey yoluna girecek."

İçki siparişlerimizi aldı ve menüye bakmamız için bizi bıraktı. Benim ihtiyacım yok. Her seferinde aynı şeyi alıyorum.

"O kızla falan mı yattın?" Tristan, o gittikten sonra Flip'e sorar.

"Hayır, dostum. Rix ve ben buraya ayda bir geliriz. Genelde sunucumuz o olur." Flip menüye bakar. Genellikle üç şeyden birini sipariş eder.

"Daha güzel bir yere gidebilirsin. Daha az çığlık atan çocukların olduğu bir yere." Tristan sağ tarafımıza bakıyor, hepsi de altı yaşından küçük üç çocuklu bir aile boya kalemleri için kavga ediyor. Yeni yürümeye başlayan çocuk balık krakerlerini parçalayıp toz haline getiriyor ve avazı çıktığı kadar bağıyor. O kim oluyor da sınırsız salata ve sarımsaklı ekmeğin kıymetini bilenlere tepeden bakıyor?

Flip omuz silkiyor. "Gittiğimiz yer orası."

"Gürültü sizi rahatsız ediyorsa gidebilirsiniz," diyorum gülümseyerek.

Sunucumuz içeceklerle döndü. Flip ve benim kolamız, Tristan'ın da fiçı birası var. Ana yemeklerimizi sipariş ediyoruz ve bir dakika sonra salata ve sarımsaklı ekmek geliyor. Addy, kaseyi üç yan tabağımıza boşaltırken bekliyor ve bize ikinci tur salata ile hemen döneceğini söylüyor. Peçetemi kucağıma yayıyorum ve bacak bacak üstüne atıyorum. Tristan erkeklik tasladığı için ayağım bir kaval kemiğine çarpıyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum bir ağız dolusu

lezzetli salatanın etrafında. Homurdanıyor ama bacağını oynatmıyor ya da başka bir yorum yapmıyor.

Birkaç dakikada bir Addy elinde bir kase salata ve daha fazla sarımsaklı ekmekle yanımızdan geçiyor.

Flip sanki biri yemeğini çalacakmış gibi yerken, Tristan düzenli ve terbiyelidir. Üst-orta sınıf bir ailede büyüdü, bu yüzden

Görgülü olmak ve her öğün son yemeğiymiş gibi yememek mantıklı.

Ana yemeklerimiz geldiğinde çoktan tıka basa doymuştum. Tristan o kadar çok yayılmış ki ayağı sürekli benimkine çarpıyor. Denemeden bile tüm alanı kaplamayı başarıyor - ve sadece kabinin kendi tarafında değil, tüm odada. Masanın önünden geçen herkes ona bir kez daha bakıyor.

Onu çok nazik olmayan bir şekilde tekmeliyorum. "Durabilir misin?"

Kaşlarını çatıyor, bir yandan da bir kaşığın yardımıyla çatalındaki erişmeleri çeviriyor. "Beni tekmeleyen sensin."

"Çünkü benim alanıma giriyorsun."

"Fark ettiniz mi bilmiyorum ama ben 65 yaşındayım ve bu kabinler bırakın bu boyda iki kişiyi, benim boyumda birini bile alacak şekilde tasarlanmadı." Flip'e işaret ediyor.

"Ayağıma basıp duruyorsun!"

"Sen de beni tekmeleyip duruyorsun. Ödeştik gibi görünüyor." "İki dakikalığına didişmeyi keser misin? Sen bundan daha kötüsün. Şuradaki masa." Flip, çılgılık atan ve bitmek bilmeyen selfie'ler çeken kız futbolculardan oluşan bir masaya doğru başını sallıyor.

Bacaklarımı çaprazlayıp vücudumu kabinin kenarına doğru eğiyorum. Topuğum Tristan'ın baldırına dayanıyor. Masanın altına bakıyorum. O ve kardeşim bacakları birbirine çarpmayacak şekilde stratejik olarak konumlanmışlar. Sızlanmayı bırakıyorum ve zaten tok olmama rağmen ağzıma bir dilim baharatlı sosis atıyorum.

East Side'da yemek yemenin tüm amacı salata ve ekmekle karnımı doyurmak ve makarnamı eve götürmek. Genellikle ertesi gün bir öğle ve akşam yemeği daha yiyebiliyorum.

Bir dakika sonra, on iki yaşlarında bir çift çocuk yanlarından geçiyor ve iki kez bakıyorlar. Öfkeli Kaz maskotu amblemleri Terör şapkaları takıyorlar. Biri diğerine dirsek atıyor. "Vay anasını. Flip Madden ve Tristan Stiles mı?"

Flip'in sırtışı anlıktır; şöhrete bayılır. Tristan'ın ona yetişmesi biraz zaman alıyor ama o da gülümsüyor. Bu değişim, kısmen onu daha da ateşli yaptığı için silahsızlandırıcıdır. O ve Flip çocukları bir dakikalığına eğlendiriyor, ebeveynleri onları masalarına geri götürmeden önce birkaç fotoğraf çekmek ve çocukların şapkalarını imzalamak için koltuklarından kalkıyorlar.

"Onların gününü güzelleştirdin." Tristan'ın o çocuklara karşı ne kadar nazik olduğunu çekici bulmak istemiyorum.

"İşin bir parçası." Tristan'ın telefonu yanıyor ve ekrana dokunurken kaşlarını çatıyor. "Lanet olsun."

"Kahretsin ne?" Flip bir ağız dolusu eriştenin arasından soruyor.

"Hendrix geri dönüyor. Diz ameliyatından sonra hâlâ iyileşme sürecinde olduğunu sanıyordum."

"Sanırım beklediklerinden daha iyi iyileşmiş," diyor Flip.

"Evet, sanırım." Tristan eriştesini dürtüklüyor ama çatalına bir şey koymuyor.

Flip, "Onu buza geri döndürmek iyi olacak," diyor.

"Evet." Tristan alt dudağını ovuşturuyor. O da aynı şekilde hissediyor gibi görünmüyor. "Acaba onu hangi çizgide başlatacaklar?"

"Hollis Hendrix'ten bahsediyorsun, değil mi?" Ben soruyorum.

Flip, "Evet. Geçen sezonun ortasından beri yok," diyor.

"Emekli olabileceğini düşünmüştüm. Otuzlu yaşlarının ortasında değil mi?" Bir mantarı mızrakladım.

"Otuz üç yaşında."

"Kontratında kaç yıl kaldı?" diye sordum. "İki," diye cevaplıyor Flip.

"Belki de kalan zamanını en iyi şekilde değerlendirmek istiyorlardır? Özellikle de yılda altı milyon kazandığına göre." Flip'in Toronto'yla mevcut kontratında üç yıl daha var ama Tristan'ı bilemiyorum. Onlar kariyerlerinin zirvesindeyken Hendrix çıkış yolunda. On dokuz yaşından beri ligde oynuyor, bu da sağlam bir kariyer demek.

Tristan'ın kaşları birbirine kenetlenmiş ve okunamayan bir ifadeyle bana bakıyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

Telefonu çalıyor ve dikkatini başka yöne çekiyor. "Bir dakika içinde döneceğim." Kabinden kayarak çıkıyor, telefonu kulağında. "Hey, Brody, her şey yolunda mı?"

Brody, Tristan'ın en küçük kardeşi. Sanırım hala lisede okuyor.

Gideli o kadar uzun zaman oldu ki, öğle yemeğinden kalanları kutuya koyduk ve teşekkür olarak ödemeyi teklif ettim. Ama Flip reddediyor ve üstünü örtüyor.

Tristan eve dönerken sessizdi ve eve varır varmaz gösterişli spor arabasına atladı ve bir şeyle ilgilenmesi gerektiğini söyledi.

"O iyi mi?" diye sordum. Onun duygularını önemseydiğimden değil.

"Evet. İyi olacak. Brody'nin yaklaşan hokey müsabakaları var ve Tristan da fırsat buldukça onunla birlikte buza çıkıyor."

"Peki ya babası?"

"O profesyonel bir hokey oyuncusu değil ve Brody bu yıl seçilme yolunda ilerliyor."

"Doğru. Bu mantıklı."

O parçayı bulmacanın bir yerine yerleştirmeye çalışıyorum. Tristan'ı nasıl karşılayacağımı bilmiyorum. Hâlâ bir pislik ama bugün benim için ayağa kalktı. Bir de arabada olanlar var.

Flip bagajı açar. "Hadi, seni çatı katına yerleştirelim." "Söz veriyorum uzun sürmeyecek."

BÖLÜM 3

TRISTAN

Ertesi sabah ilk fark ettiğim şey banyonun temiz oldu ğ u y d u .
Tamamen lekesiz. Flip'in tarafındaki aynada diş macunu lekesi yok. Yerde
havlu yok. Ama sonra tezgahın üzerinde dün orada olmayan şişeleri ve
kavanozları görüyorum. Ve lanet olası pembe diş fırçasını. Üçüncüsü koku.
Tatlı, vanilya ve narenciye-limon gibi belki. Bu beni sinirlendiriyor,
Çünkü güzel kokuyor ve bana Beat'i hatırlatıyor.

Siktiğimin Beatrix'i.

Onun burada olmasıyla ilgili her şey beni rahatsız ediyor.

Flip ile yaşamak normal hayatımdan bir kaçış oldu. Kimseye hesap
vermiyorum. Kendimden başka kimseye bakmak zorunda değilim. Annesiz
bir evde büyümek, bizi geçindirmek için uzun saatler çalışmak zorunda olan
bir baba ve iki küçük erkek kardeş, her zaman çok fazla sorumluluk
yüklediğim anlamına geliyor. Babamın erken ya da geç toplantıları
olduğunda, ki bu sık sık olurdu, okula gidip gelmelerini sağladım.
Antrenmanlara katıldım, onları derslere götürdüm, ev ödevlerine yardım
ettim. Ve Toronto'da oynamak beni eve yeterince yakın tuttu, bu da yolda
olmadığım zamanlarda babamın üzerindeki baskının bir kısmını azalttı.

Ancak Flip ile birlikte kendimi şımartabildim, bazı sorumlulukları
bırakabildim ve sürekli endişelenmek yerine kendimi iyi hissetmeye
verdim. Şimdi Beat taşındı. İlgilenecek başka birine ihtiyacım yok. Ben
de

ondan sorumlu olmak, onun için endişelenmek, elini tutmak ve onu kötü durumlardan kurtarmak istiyorum. Ve biz gençken, Beat'in her zaman bakıma ihtiyacı vardı. Yani, o bir çocuktur. Ama artık kesinlikle küçük bir kız olmamasına rağmen bu durum değişmemiş gibi görünüyor.

Yine de Flip'e hoş karşılanmadığını söyleyemem. Ona kendi dairesini ayarlamak zorunda hissedecek ve o zaman daha da fazla drama olacak çünkü bu ikisi para konusunda süper paranoyak. En azından Flip öyle ve Beat'in yaşadığı yere bakılırsa o da öyle. Flip'in son beş yıldır ligde oynaması ya da sezon başına beş milyon kazanması önemli değil. Her zaman bu paranın yok olacağından endişeleniyor. Sanki bir gün uyanacak ve multimilyoner olmak yerine beş parasız kalacakmış gibi. O böyle büyüdü.

Her neyse. Bu geçici bir durum. Ve gelecek hafta sezon antrenmanlarına başlıyoruz. Beat'le bir iki hafta baş edebilirim.

Klozet kapağını kaldırıyorum ve yarı sertleşmiş sikimi klozete doğru beceriksizce eğiyorum, ama başparmağım tepenin altındaki hassas noktayı sıyırdığında daha da sertleşiyorum. Bu şekilde işemem mümkün değil. Onun yerine duşu açıyorum. Tüm ihtiyaçlarımı aynı anda giderebilirim.

Su hızla ısıyor ve sıcak spreyin altına giriyorum. En yakın şişeyi kapıp avucuma biraz vücut yıkama suyu ya da şampuan sıkıyorum ve ereksiyonumu yumrukluyorum. Ama sandal ağacı ve adaçayı yerine vanilya ve narenciye kokusu alıyorum. Agresif bir şekilde okşuyorum, lanet olası duştayken bile Beat'ten kaçamadığım için hayal kırıklığına uğruyorum. Burun deliklerim alevleniyor ve sabit bir ritim bulurken bir elimi fayans duvara dayıyorum.

Gözlerimi kapatıp daha önceki tek gecelik ilişkilerden birinin görüntüsünü canlandırmaya çalışıyorum. Ama kokusunu alabildiğim tek şey Beat, yani tabii ki onun yüzü aklıma geliyor. Onunla birlikte dünkü araba yolculuğunun anısı ve çenemin kenarında gezinen dilinin hissi, parmaklarımın arasındaki saten kestane rengi saçları ve kulağını ısırdığımda teninin tuzlu-tatlı tadı geliyor. Lanet bir vahşi gibi. Hayal gücüm devreye girdi. Ben akli dengesi yerinde olmayan bir MMA dövüşçüsü gibi kulak memesini ısırarak tehdit ederken, o göğüs uçlarımdaki kılları koparmaya çalışmak yerine önümde diz çöküyor. Dili o dolgun, sarkık alt dudağında gezinirken saçlarını kavriyorum.

Bu rahatsız edici fanteziyi daha fazla sürdüremeden göz kapaklarım açılıyor ama artık çok geç. Ereksiyonum yumruğuma çarpıyor ve fayans duvarın her yerinde patlıyorum. Sikimi onun hayali ağzına bile sokamadım.

Sinirimi kendi lanet vücut yıkamamla atıyorum.

Banyodan çıktığımda Beat mutfaktaydı. Hatırladığım on dört yaşındaki çirkin kız değil. Artık tamamen kadın olmuş.

"Bu sefer kapıyı kilitlediğim için hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Ne kadar sürdü? Beş dakika mı?" diye karşılık veriyor. "Hayal kırıklığına uğrayan biri varsa, o da senin önceki tek gecelik ilişkilerin. Ama sanırım bu neden hiç kız arkadaşın olmadığını açıklıyor."

"Kız arkadaşlar tam bir baş belasıdır." Birini önemsemek sadece hayal kırıklığına yol açar. Bunu zor yoldan öğrendim ve asla unutmadım.

"Özellikle de onları tatmin edemediğinizde."

Ona ters ters bakıyorum ve yatak odamda kayboluyorum, kapıyı istediğimden daha sert kapatıyorum ve bir aptal gibi gürültüyle sarsılıyorum. Kavga etmeye dayanamıyorum ama yine de Beat'le yaptığımız tek şey bu gibi görünüyor. Bacaklarımı bir çift boxer külotun içine sokuyorum ama geri kalan yolu giyinmekle uğraşmıyorum. Flip klimayı benim gibi çalıştırmayı sevmiyor, bu da duştan sonra bir tişört giyersem terlemeye başlayacağım ve bu sabahki ekip toplantısına gitmeden önce tekrar üstümü değiştirmem gerekeceği anlamına geliyor. Ki bu konuda stresliyim.

Yatak odamın kapısını açtım. Beat hala adada durmuş meyve doğruyordu. Sütyen giymemişti. Bunu biliyorum çünkü çıplak omzunda askı yok. Saçlarını at kuyruğu yapmış, boynunun zarif eğimini ve kulağının kıvrımını ortaya çıkarıyor. Dün ısırduğım kulağını. Bakışlarım daha aşağıya, soluk pembe kumaşın üzerinde göğüs ucunun tepe yaptığı yere düşüyor. Optik bir yanılsama olup olmadığına karar veremiyorum ama gömleğinin içinden ana hatlarını görebildiğime yemin edebilirim.

Benim alanımda, benim mutfagımı kullandığı için kızgın bir şekilde odanın içinde tepiniyorum ve buzdolabını çekip açıyorum. İçindekileri incelerken birkaç kez göz kırptım. Birisi market alışverişine gitmiş. Hayır, biri değil. Beat. Flip alışverişe çıktığında ramen, Kraft Dinner ve indirimde ne kadar şekerli mısır gevreği varsa alır. Sebzelik taze meyve ve sebzelerle dolu. İki kutu portakal suyu var -genelde aldığım organik, taze sıkılmış portakal suyu değil, konsantre portakal suyu ama yine de. Ekstra posalı olanı alıyorum ve kendime kocaman bir bardak dolduruyorum. Yutuyorum ve bir tane daha dolduruyorum.

Beat hâlâ meyve doğruyor. Hazırlanmış kocaman bir meyve tepsisi var, tek bir boş yer kaldı. Kahvaltıdan her zaman ben sorumluyum. Ve genel olarak çoğu öğünden. Biri benim için bunu yapmayalı yıllar oldu.

Nostalji yapmak istemiyorum. Ya da eve gitmekten ne kadar nefret ettiğimi, iki küçük kardeşimi büyütme zorunda olduğumu düşünmek

istemiyorum.

Annem bir insan olarak berbattı. Flip ve Beat'te bende olmayan her şey vardı. "Partnerlerimi her seferinde tatmin ediyorum," diye geveledim.

Beat sanki ben yokmuşum gibi ananası dilimlemeye devam ediyor.

Dövmek için kullandığım şampuanını koklayabilecek kadar yakınına gelene kadar kişisel alanına giriyorum. İroni benim için kayıp değil. "Her. Zaman."

Kesmeyi bırakıyor ve etrafında dönüyor, tüm kıvrımları, dolgun dudakları ve kocaman kahverengi gözleriyle. Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor. Dün benim tenimdeydi. Bunu düşünmeden edemiyorum ve bu kanımı kaynatıyor.

"Nasıl emin olabiliyorsun?" Omzunun üzerinden sarkan ve göğsünün kabarıklığına yaslanan atkuyruğunun ucunu parmaklıyor. "Ya senin için numara yaparlarsa?"

"Yok."

"Çok ukala ve kendinden eminsin, değil mi Tris?" Eli göğsüne gidiyor ve titrek bir nefes veriyor. "Ah." Pembe boyalı tırnakları boynunun yan tarafında kayıyor, sonra gömleğinin yakası boyunca sürükleniyor. "Oh, Tanrım," diye inliyor.

Ses doğrudan göt deliğime gidiyor. "Ne oluyor lan?"

Boştaki eliyle tezgahın kenarını kavırıyor ve benim şaşkın bakışlarıma kendi meydan okuyan bakışlarıyla karşılık veriyor. Ve sonra inliyor. En iyi arkadaşımın küçük kız kardeşinden gelen baştan çıkarıcı, sinir bozucu bir ses. "Tam orası. Tanrım, Tristan, *çok büyüksün.*" Başını arkaya atıyor ve kalçalarını döndürüyor.

"Ciddi misin? Ne halt ediyorsun sen?" Sanki duşta ne olduğunu biliyor ve pek bir şey örtmeyen bir şortla benimle alay ediyor.

Alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor ve iç çekiyor, sonra tekrar inliyor, gözleri kapanıyor. "Oh, oh evet! Oh, Tanrım, yeesssss! Çok kalın. *Çok iyi* acıtıyor."

Belki de onu geçen gece beni mastürbasyon yaparken dinlemekten daha fazlasını yapmakla suçladığımda yanılmamışımdır. Tam ona seslenmek üzereydim ki ellerinden biri yumuşak, kıvrımlı vücudundan aşağı kayıyor ve başparmağı minik pamuklu uyku şortunun bel bandına takılıyor. Onları neredeyse müstehcen olacak kadar aşağıya itiyor, ama sonra eli aşağıya inip uyluğunun iç kısmı boyunca ilerlerken tekrar yerine oturuyor. "Sikeyim. Tam orası. İşte böyle. Durma!"

Evet, en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi etrafta olması rahatsız edici olabilir ama aynı zamanda çok da seksi. Görünüşe göre berbat bir kombinasyon. On beş dakika önce kendime bakmış olmama rağmen, vücudum şimdiden buna tepki vermeye başladı... *bu* her neyse.

Gözleri hızla açılıyor ve eli enseme kivrılıyor, tırnakları derimi ısıyor. Tıpkı dün tenime değen dili gibi, bu temas da beklenmedik ve sarsıcı. Diğer eli göğsünü kavrayıp sıkmak için hareket ediyor. Kumaşın arasından göğüs ucunu görebildiğimi teyit edecek kadar uzun süre göz temasını kesiyorum. Bu bir göz yanılması değil. Boynumun arkasından çekiştiriyor, ben de şaşkın ve şaşkın ona doğru eğiliyorum. Dudakları kulağıma değiyor, sesi daha yumuşak, hırıltılı ve biraz da çaresiz. "Lütfen, Tristan. Oh, Tanrım. Oh, fuuuuuck." Kelimeyi uzatıyor ve bu sefer kulak mememi dişlerinin arasına sıkışmış buluyorum.

Elim izinsiz hareket ederek kalçasına yerleşiyor ve dizim uyluklarının arasına giriyor. Bu yanlış. Kötü. İstedğim bu değil. O benim en iyi arkadaşımın kız kardeşi, ama o yasak meyvenin tadına bakmak istemiyorsam ne olayım.

Nefesini içine çekiyor, çenemin kenarını ısıyor ve kekeleyerek, "Ben-ben-ben-geliyorum!" diyor.

Tırnakları boynumdan çekiliyor ve göğsümü itiyor. Kalçasını bırakıyorum ve sendeleyerek geri çekiliyorum.

"Gerektiğinde hepimiz numara yapabiliriz. Özellikle de senin gibi bir egomanyakla." Yanımdan geçip banyoya giriyor ve kapıyı çarparken bana bir kuş fırlatıyor.

Sarsılıyorum. Herhangi bir şeyin çarpmasından nefret ederim.

Flip'in yatak odasının kapısı açılıyor ve Flip orada duruyor, gömleksiz, saçları dağınık, boxer külotu sabah odunlarıyla dolu. "Burada neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Bir saat içinde ekip toplantımız var. Acele etmeliyiz. Açık büfe kahvaltı var." Kapıyı bir dakika önce açsaydı neler olduğunu nasıl açıklayacaktım?

"Kahretsin, bu doğru. Her zaman en iyi waffle'ları yaparlar. On beş dakikaya hazır olurum."

"Kulağa hoş geliyor."

Odama gidip kapıyı kapattıktan sonra yarı kalkık sikime bakıyorum. "Heyecanlandığın için siktir git."

"Y Bu anlaşmanın senin için sorun olmayacağından emin misin?" Flip muhtemelen kırk sekiz saat içinde yedinci kez soruyor.

"Önce bana sormalıydın."

"Biliyorum dostum. Özür dilerim. Telefonda ağladı ve bunu hiç yapmaz. Sadece bir ya da iki hafta sürecek."

"Bakmak için başka birini istemiyorum."

"Buna gerek kalmayacak. Eğer daha erken çıkmasını istersen ona kendi evini ayarlayabilirim." Endişeyle kolçağa vuruyor.

"Sorun yok." Bu sabah olanları düşünürsek, hiç de iyi olduğundan emin değilim. Ama Beat'in kirasını ödemek için stres yapmasına gerek yok. Umarım bir iş bulur ve taşınır da her şey normale döner ve benim sorunum haline gelmez. Birden fazla şekilde. Ayrıca, endişelenmem gereken daha önemli şeyler var. "Hollis takım toplantısına geliyor mu?" Dizime vuruyorum.

"Bildiğim kadarıyla, evet." Flip tekrar yola odaklanmadan önce bana bakıyor.

"Sence onu yavaş mı başlatacaklar? Kendini toparlayana kadar belki ikinci sıra? Geçen yıl neredeyse tüm sezon oynamadı." Hollis'e bir oyuncu olarak değer vermediğimden değil. Son yedi yıldır takımla birlikte. Toronto'nun iki kez playofflara kalmasını ve bir kez de kupayı kazanmasını sağladı ama geri dönmesi benim için iyi şeyler ifade etmiyor.

"Sanırım bu kampta ve hazırlık maçlarında nasıl bir performans sergileyeceğine bağlı. Ne kadar çabuk yorulduğunu anlamak isteyeceklerdir. İkinci hatta geri kaydırılacağından endişe ediyor musun?" Flip soruyor.

"Bilmiyorum. Belki de. Geçen sezon harikaydı. Bu yılın daha da iyi olmasını istiyorum ama daha az buz süresine sahip olursam istatistiklerimi korumak zor olacak." Bu Toronto ile kontratımın son yılı, yani riskler yüksek. "Birlikte iki sezondan fazla oynamak isterim, anlıyor musun?"

"Yenileyecekler. Geçen sezon en iyi sezonunuzdu." Flip gülümsüyor. "Ve aynı çizgide iyi oynuyoruz. Bunu dikkate alacaklardır."

"Evet. Sanırım her şeyin nasıl sonuçlanacağını göreceğiz." Geçen yıl şimdiye kadarki en iyi sezonumu geçirmiştım ve Flip ile liseden beri ilk kez birlikte oynamıştık. Hollis sakatlanıp çıktıktan sonra takım bocaladı. Sayı lideriydi. Ama Koç Vander Zee ilk maçta bana bir şans verdi.

ve bunun iyi bir hamle olduğu kanıtlandı. Geçen yıl playofflarda ikinci tura kadar yükseldik. Yedinci maçta kaybettik.

Kupayı kazanmanın heyecanını henüz yaşamadım ve her zaman bir sonraki sezonumun son sezonum olabileceğinden ve bu zaferin asla benim olmayacağından korkuyorum. Profesyonel bir hokey oyuncusu olmak başka bir şey; finalleri kazanan bir takımda olmak başka bir şey. Bunu o kadar çok istiyorum ki tadını alabiliyorum. Değerimi kanıtlamak istiyorum ki kontratımı yenilesinler. Takım geniş bir aile gibi. Buz üzerinde birbirimize göz kulak oluyoruz. Bu bir alış veriş ve benim buna ihtiyacım var.

Arenaya varıyoruz ve toplantı odasına gidiyoruz.

Defans oyuncularımızdan Ashish Palaniappa kapının yanında duruyor. Karısı Shilpa takımın avukatı ve tam bir baş belası. "Stiles, Madden." Ağzına bir Timbit atıyor ve yumruğunu vurmak için uzatıyor.

"Hey, Ash."

Koç Vander Zee çoktan genç bir kadınla birlikte odanın önündeydi. "Koç yeni bir asistan falan mı aldı?" Flip kendi yumruk tokuşturmasından sonra soruyor. "Biraz genç görünüyor."

Hemi, nam-ı diğer Wilhelmina Reddi-Grinst, halkla ilişkiler sorumlumuz ve Shilpa birdenbire ortaya çıkıyorlar. "Bu onun kızı, Tallulah. On yedi yaşında, o yüzden pisliğini bir kenara bırak Phillip."

Flip zıplar. "Kahretsin. Hangi cehennemden geldin sen?"

"Ben her yerdeyim." Hemi uğursuzca kıkırdıyor, sonra ciddileşiyor. "Yarın sabah imajınız için faydalı olabilecek bazı tanıtım fırsatlarını görüşmek üzere bir toplantımız var." Bana döndü. "Ve seninkine."

"Ben iyi bir çocuğum," diyorum savunmacı bir şekilde. En azından öyle olmaya çalışıyorum, ama Flip bardayken kontrolden çıkıyor. Her zaman çok fazla içiyorum ve sonunda yapmamam gereken şeyleri yapıyorum. Ekip için bir sorun olmak istemiyorum, buna Hemi de dahil. "Selam, Shilpa. Her zamanki gibi çok hoş görünüyorsun."

Gözlerini deviriyor. "İltifatlara boyun eğmek seni daha az sorumlu yapmaz, Tristan."

Hemi başını geriye atar ve güler. Sonra ifadesi düzleşiyor. "En iyi arkadaşının, striptizci olan ya da olmayan bir kadının vücudunu parıltılarla kapladığın bir video yayınladığını biliyor muydun? Ya da muhtemelen bir go-go dansçısı. Her iki durumda da, bu pek aile dostu bir davranış değil."

Kahretsin. Şu ana kadar böyle bir şey olduğunu hatırlamıyordum bile. Flip sonunda onunla ve arkadaşıyla eve gitti. Aslında onlar yerel bir gece kulübünde go-go dansçısıydılar.

Flip kaşlarını çatar. "Ben onun en iyi arkadaşıyım. Bunu yayınlamazdım."

"Oh, ama sen yaptın. Bu yüzden yarın sabah bir araya geleceğiz ve tüm destek kampanyalarınızın iptal edilmemesi için bir plan yapacağız."

Flip'in gözleri büyür. "Bunu yapmayacaklar, değil mi?"

Omzuna vuruyor ve başını sallayarak uzaklaşıyor.

Shilpa bize parmağını sallıyor. "İşimi olması gerekenden daha fazla zorlaştırmayın." Ashish'i yanağından öpüyor ve uzaklaşıyor.

"Siktir." Flip telefonunu çıkarıp sosyal medyada geziniyor. Ve işte orada, burun deliklerinin yakın çekimiyle başlayan ve bir kadının göbeğinden votka emmemle biten bir video. "Çok üzgünüm dostum."

Açıkçası en iyi anım değil ama en azından belden yukarısı. "Daha sezon bile başlamadı, şimdiden sıcak bastı." Dallas

Bright, sol kanat, birinci çizgi oyuncusu ve iyi arkadaşlarımızdan biri bize anlayışlı bir gülümseme veriyor. "Bana bu yaz yaşattığı işkence kadar kötü olmayacağını garanti ederim."

Sırıttığımı hissediyorum. "Bunu duymam gerek." Hemi, Dallas'tan nefret ediyor ve bunu bildiğinden emin olmak için elinden geleni yapıyor.

"Temmuz ayında beni palyaço gibi giydirdi. Hava çok sıcaktı. Öleceğimi sandım. Palyaço makyajı, büyük ayakkabılar, kırmızı peruk... Korku filmlerinden fırlamış gibiydi. Palyaçolardan nefret ederim. Hem de çok *nefret ederim*. Aynaya bakmaktan neredeyse panik atak geçiriyordum. Bir hayır kurumu kanser etkinliği içindi. Sanırım balondan hayvanlar yaptığını öğrendi ve bunu kullandı. Ama ben sadece köpek, çiçek ve ışın kılıcı yapabiliyorum. İstediklerini yapamadığım için kaç çocuğu ağlattığımı size anlatamam. Tam bir tren kazasıydı."

"Palyaçolardan nasıl nefret edebiliyorsun anlamıyorum," diye düşünüyor Ashish. "Neden senden bu kadar nefret ediyor?"

Flip sorar.

Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Muhtemelen arkadaşlarımdan biri üçüncü sınıftayken saç örgüsünü kestiği içindir."

"Bir saç teline kin beslemek için çok uzun bir süre."

"Evet. Bulmacanın bir parçası." Dallas detay vermiyor çünkü Koç Vander Zee bize beş dakika uyarısı veriyor.

"Hâlâ waffle ve pastırma olsa iyi olur." Flip sırayı bozar ve büfeye yönelir.

Dallas'ın zaten bir tabağı vardı, ben de Flip'i takip ettim. Son yemeğiymiş gibi dolduruyor. Tam yerimize otururken, Hollis içeri girdi. Herkes alkışlıyor ve tezahürat yapıyor. Ben de katılıyorum ama mideme bir ağırlık çöküyor. Ameliyat iyi geçtiği ve iyileştiği için ne kadar mutlu olsam da, bunun kariyerim için ne anlama geldiği konusunda hâlâ endişeliyim.

A Toplantıdan sonra Flip birkaç arkadaşıyla dışarı çıkıyor ama küçük erkek kardeşimin şehrin kuzeyinde bir maçı var. Eğer seyahat etmiyorsam ve antrenman saatlerine denk gelmiyorsa hokey maçlarına gitmeye çalışıyorum. Doğum günü sonbaharda ve ben çoğu zaman şehir dışında oluyorum, bu da berbat bir durum. Olmamaktan nefret ediyorum mümkün için kutlamak ile onu. Şükürler olsun, Bu yıl o düşer at

Şükran Günü, izin günlerimizden birinde.

Dallas'la eve gidiyorum. Birkaç blok ötede özel bir binada çatı katı dairesi var. Flip geçen yıl Toronto'ya takas edilene ve oda arkadaşı olmamızı önerene kadar evimi yenilemek istiyordum.

Dallas beni bıraktı, ben de üst kattaki evimize çıktım. "Merhaba!" Kapıyı açtığımda sesleniyorum ama kimse cevap vermiyor.

Daire boş; uğraşacak Beat yok. Temizlik malzemeleri ve taze limon gibi kokuyor. Mutfak tezgahında Flip'in sık sık kaldırmayı unuttuğu ıvır zıvırlar yok. Adanın ortasında bir kase taze meyve duruyor ve kanepenin üzerinde acayip yastıklar var. İki duvarda tavandan tabana pencereler var ve göl kıyısının tatlı bir manzarası var. Ancak burada bir televizyon olması anlamsız çünkü parlama ekranı görmeyi imkansız hale getiriyor. Tek televizyonumuz Beat'in geçici yatak odası olan çatı katında.

Elbiselerimi çıkarıp kot pantolon ve tişört giyiyorum. Arena her zaman serin olduğu için bir ceket alıyorum ve kapıya yöneliyorum. Cebimde telefonum çalıyor. Kardeşim arıyor, maçına gelip gelmeyeceğimi soruyor ve eğer gelirsem, geçen sefer gece burada kaldığında unuttuğu video oyununu geri getirebilir miyim diye soruyor. Sürekli unutuyorum.

Oyun konsollarımızla birlikte çatı katında. Ceketimi tezgâhın üzerine atıyorum ve yukarı tırmanmak için merdiveni aşağı çekiyorum. Burası vanilya ve narenciye gibi kokuyor. Evin geri kalanı gibi burası da temiz. Beat'in çöp kutuları köşede düzgünce istiflenmiş. Yatak takımlarını katlamış ve şiltenin koluna koymuş. Bu sabah giydiği omzu açık gömleği ve şortu

Yorganının üstüne katlanmış. Yerde bir şey gördüm ve almak için eğildim.

Bir çift soluk pembe dantel tişört. Onu bunları giyerken hayal etmemek için zihnimle savaşıyorum ve savaşı kaybediyorum. Beat'in sinir bozucu bir genç kızdan sinir bozucu derecede seksi bir kıza dönüşmesi rahatsız edici. Komşu kızı, kenarları yumuşak bakış açısını köşeye sıkıştırmış durumda. Bu da onun burada olmasını daha da sinir bozucu kılıyor.

Çatı katını incelerken alt dudağımı ovuşturuyorum. Mahremiyeti sıfır. Oda arkadaşlarıyla olan durum oldukça berbattı ve onu burada istemediğim kadar orada da istemiyorum. Bizden önce burada kim yaşıdıysa tavana bitkiler asmış, belki de bir bariyer oluşturmak için?

Merdivenden inip çamaşır dolabını kontrol ediyorum, geride bıraktıkları kancalara asacak bir şey arıyorum. Üst ucunda düğme olan eski bir nevresim buluyorum. İş görür. Çatı katına geri tırmanıp yorganı asıyorum. Eski püskü ve sadece yarısına kadar uzanıyor ama en azından biraz ayırma sağlıyor.

Oyunu alıp tekrar Beat'ten çok temizlik malzemesi kokan ana kata iniyorum. Ayaklarıma spor ayakkabılarımı geçirerek evden çıkıyorum ve asansörle kapalı otoparka gidiyorum. Spor arabama yerleşiyorum ve bir saat yirmi dakika boyunca kardeşimin maçına gidiyorum.

Yolda, kontrol etmek için diğer kardeşim Nate'i aradım. Ortanca kardeşim üniversitede, mühendislik lisans eğitiminin son yılında. Herif çok zeki. Lisenin büyük bölümünde hokey oynadı ama beyni çok büyük ve başka şeyler için kullanılması gerekiyor. O ve ben haftada birkaç kez konuşuruz. Bu sefer telefonu açtığında, geçtiğimiz yıldan beri birlikte olduğu kız arkadaşı Lisa ile birlikteydi, bu yüzden birkaç gün içinde konuşma sözü vererek görüşmeyi kısa kestik.

Ben geldiğimde babamız tribünde idi.

"Brody nasıl oynuyor?" Yanına otururken soruyorum.

"Sıkı. Şimdiden bir asist yaptı."

"Güzel. Güzel." Her an gelebilecekleri için izciler için koltukları tarıyorum ama sadece ebeveynler ve birkaç genç kız grubu var. "Perşembe günü akşam yemeğine çıkmak için hâlâ uygun muyuz?"

"Evet, antrenmanı altı buçukta bitiyor."

"Arenaya gitmeye çalışacağım. Oh, ve sanırım doğum günü hediyesini seçtim. Sadece doğru renk olduğundan emin olmak istiyorum."

"Oldukça gösterişli," diyor babam alaycı bir ifadeyle.

"Evet, biliyorum. Ama para biriktirmeye çalışıyor ve hokey programı yüzünden yarı zamanlı bir işe girmesi neredeyse imkansız. Bağlantılarım var, bu yüzden iyi bir anlaşma yapacağım. Ayrıca, Nathan için de benzer bir şey yaptım, yani her şey eşitlikle ilgili. Susan ona bir doğum günü kartı göndermeyi unutursa bunun acısını hafifleteceğini umuyorum."

"Bu konuda güvenilirmez olduğunu kanıtladı," diyor babam sessizce.

Kardeşıme on sekizinci yaş gününde araba almak abartılı mı? Olabilir. Ama Susan, bu unvanı hak etmeyen annemiz, on yaşından beri bir kart bile göndermedi. Ondan varlığımıza dair aldığımız tek onay, her yıl babamın evine gönderilen tek bir Noel kartı. Ne bir telefon, ne bir not, ne bir e-posta, hatta ne de bir kısa mesaj. Kartı asistanına yazdırdığına eminim. Brody henüz dört yaşındayken ayrıldı, bu yüzden en azından Brody'nin onunla ilgili anıları belirsiz ve beklentileri düşük.

Arkasına bile bakmadan bizi terk edip gitmesinin üzerinden on dört yıl geçmiş olması önemli değil gibi görünüyor. Ya da o gittikten sadece iki yıl sonra doğum günümde onu aramayı bırakmış olmamın. Hâlâ içimde aptalca bir parça, bir yıl üç oğlu olduğunu hatırlayıp hiçbir şey yapmamasından daha fazlasını yapıp yapmayacağını merak ediyor. Ama nefesimi tutmuyorum.

Yani evet, bir araba kesinlikle ekstra, ama doğum günlerini çok önemsiyoruz, böylece onun yarattığı hayal kırıklığı çukuru bizi yutmuyor.

BÖLÜM 4

RIX

T Ertesi sabah, mutfak adasında dizüstü bilgisayarım ile oturmuş, kahvemi yudumluyor ve bir iş için interneti araştırıyorum. Flip'e finansal portföyüyle oynayıp oynayamayacağımı sormayı planlıyorum. Özgeçmişime boyut katacak. Öfkeyle işten ayrılmak, önceki işverenimi referans olarak kullanamayacağım anlamına geliyor. Onları özgeçmişime koymak bile sorulara yol açabilir, çünkü ben sadece üç aylığına oradaydım.

Burada yaşamak uzun vadeli bir çözüm değil. Özellikle de kardeşimin eve rastgele kadınlar getirme ve sabahın ikisine kadar son derece coşkulu seks yapma alışkanlığı olduğu için. Yorgana perde çekmesi iyi oldu ama ses geçirmezlikten çok uzak. Gürültü önleyici kulaklıklar için Tanrı'ya şükürler olsun. Dün geceki çılgılık ve inlemelerin çoğunu bastırdılar. Şarkı araları hariç. O konuda bir şey yapamam.

Telefonum yeni bir mesajla çalıyor ve kalbim sıkışıyor. Arayan Rob'du. Sarhoşken yazdığım sesli mesaj olayından beri iletişim kurmamıştık. Uğraşmam gereken yeterince şey var, bu yüzden hiç olmamış gibi davranmanın ikimizin de yararına olacağını düşündüm.

İletişim numarasının üzerine geliyorum ve isteksizce mesajı açıyorum.

ROB

Seni
özledim.

Ardından en sevdiğim dondurmanın bir küvetinin fotoğrafı geliyor.

"Seni özledim" mesajı gönderdiğine dair hislerim olsun istemiyorum. Ülkenin yarısı bizi ayırıyor. Ayrılmak her ne kadar berbat olsa da, bunu neden yaptığını anlıyorum. Bir ilişkiyi bu şekilde yürütmek zor olurdu, üstesinden gelmeye istekli olduğundan daha zor. Bu bana bilmem gereken her şeyi anlatmalı.

Yine de aptal gibi cevap gönderiyorum.

RIX

Aynısın
dan.

Yine de telefonumu ters çeviriyorum, böylece ileri geri konuşmaya devam etmek istemiyorum. Bu yarayı deşmeden de işler yeterince karmaşık.

Saat dokuz elli iki, Tristan'ın yatak odasının kapısı açıldı. Gözlerim dizüstü bilgisayarımın ekranında sabit kaldı. Dün yaptığım şey aptalcaydı. Etkili ama aptalcaydı. Tek düşünebildiğim yüzündeki ifade. Ve kalçasının sihirli bir şekilde benimkinin arasına girmesi. İlk şaşkınlığının ötesinde, şehvet vardı - bir kızın külotunu ıslatan türden. *Bu* kızın külotunu.

İnliyor. Yüksek sesle.

İş ilanlarında gezinmeye devam ediyorum ve vajinama onun bir pislik olduğunu, kardeşimin en iyi arkadaşı olduğunu ve bana seksi hatırlatan bir ses çıkardığı için kayganlaştırıcı kullanmamam gerektiğini hatırlatıyorum.

"Bir an için burada yaşamamanın boktan bir kabus olduğunu düşündüm," diyor banyoya doğru ilerlerken.

Bu benim heyecanlı vajinamı aceleyle kurutuyor. Acıyı üzerimden atmaya çalışıyorum. "Boktan kâbus gereksiz. Bütün kâbuslar boktandır." Orta parmağımı ona doğru kaldırıyorum.

Kapıyı açık bırakır, klozetin kapağını kaldırır ve tuvaletini yapar.

Hızlıca bir göz attım. Tuvaletin karşısındaki ayna bu noktadan görülebiliyor. Uykuda dağılmış saçlarını, geniş, kalın kaslı sırtını ve yontulmuş kıcını mükemmel bir şekilde görebiliyorum.

"Bir fotoğraf çek. Daha kalıcı olur!" diye sesleniyor çişinin üzerinden. "Neden? Zaten hatırlamaya değer bir şey yok ki" diye cevap veriyorum.

Çiş akışı aniden durur ve siyah boxer külotuna geri dönerken banyo kapısında belirir. Çenesi titriyor. Yüz ifadesinde tam olarak anlayamadığım bir şey var. Sanki onu bir şekilde incitmişim gibi. Ama biz böyle yaparız, ok atarız ve kimin diğerini daha çok incitebileceğini görürüz. Genelde kazanan o olur, kendisi bilme bile. O

bir sonraki atışıyla yaraya bir fıçı tuz döküyor. "Burada istenmediğinin farkındasın, değil mi? Oda arkadaşların pislik olduğu için Flip kendini kötü hissediyor. Kalmana izin verecek çünkü vicdan azabıyla uğraşmak istemiyor. Ben de istemiyorum. Özellikle de sezon başında. Ama sen bir problemsin ve yoluma çıkmayı istemiyorum, Beat."

Elimde değil. Sözleri karşısında irkildim. Gençken de benzer şeyler söyler, etrafta olmamın can sıkıcı olduğunu söylerdi. "Senin benimle uğraşmak istemediğin kadar ben de seninle uğraşmak istemiyorum." *Dangalak. Pislik çocuk. Kibirli pislik.* Ben onun sevgisini isteyen o küçük kız değilim. Şimdi keşke zamanının yarısında kendi sikinde boğulsa diyorum.

-Diğer yarısı da keşke sikinde boğuluyor olsaydım.

"Yaptığın her şey beni çileden çıkarıyor. Tezgah neden şişelerle kaplı?" Makyaj masasını işaret ediyor.

Tüm eşyalarımı Flip'in tarafında tutmaya çalıştım ama dün gecedan beri birkaç şeyin yeri değişti. "Ecza dolabı dolu." Çoğunlukla çeşitli prezervatif türleri, ayrıca mentollü ovma ve reçetesiz satılan birkaç ağrı kesici.

Duşa doğru ilerliyor ve perdeyi kenara çekiyor. "Duş almak için kaç ürüne ihtiyacın var? Burası araba yıkama yeri gibi!"

Bende sadece temel malzemeler var: şampuan, saç kremi, vücut yıkama suyu, puf ve şeker ovma. Ve bunların hepsi küçük bir plastik kutuda bulunuyor, kardeşimin tercih ettiği akan üçü bir arada yıkama ve Tristan'ın pahalı şampuan ve vücut yıkamasının aksine.

"Bu sabah kışına ne girdi?" "Sen! Senin bokun her yerde!"

Bazen ondan nefret etmek çok kolay oluyor. Belki de dün yaptığım numara benim üzerimde olduğu gibi onun üzerinde de aynı sinir bozucu etkiyi yaratıyordur. Bunu düşündüğüm anda, saçma olduğunu düşünüp geçiştiriyorum. Bacaklarımın arasındaki diz reflekti. *Bana katlanamıyor.* Aleni küçümsemesi bunu açıkça gösteriyor.

Kapının çalınması cevap vermeme engelledi. Sonra apartman kapısı açıldı. Yirmili yaşlarının ortasında, iş kıyafetli bir kadın kafasını içeri uzatıyor. "Alo? Hemi geliyor!"

Uzun, siyah saçları kuaföre gitmiş gibi şekillendirilmiş. Yüksek belli pantolonu ve mavi şifon kap kollu bluzu kıvrımlarını vurguluyor. Elinde bir postacı çantası var ve ağabeyimin takıldığı kadınlardan birine benzemiyor. Ama tanıdık geliyor. Yan masaya bir tepsi kahve koyuyor.

"Hey, Hemi." Tristan banyo kapısını kapatır.

Aralarına bakıyorum, garip, nahos bir his midemi rahatsız edici bir şekilde büküyor. Tristan ve Hemi'nin birbirlerini tanıdıkları açık. Sadece nasıl olduğunu bilmiyorum. Belki de kız arkadaş konusunda yanılıyorum. Ama geçen gün eve parıltı ve ucuz parfümle geldi. Hemi'deki Chanel No. 5 kokusunu tanıyorum.

Dudaklarını büzüyor ve yumruklarını kalçalarına dayıyor. "Tanrı aşkına, saat onda burada olacağımı söyledim. Burası senin soyunma odan değil. Lanet olası kıyafetlerini giy."

Kesinlikle onun kız arkadaşı değil. Hissettiğim anlık rahatlama çok saçma.

"Suçu Flip'e at. Sabahın ikisine kadar gürültü yapan oydu. Ben daha yeni kalktım." Tristan yatak odasına yöneldi. Belki de bu sabah bu kadar sinirli olmasının nedeni budur. Belki de öfkesinin talihsiz bir hedefiydim.

"Phillip nerede?" Hemi sorar.

"Hâlâ yatakta." Tristan'ın yatak odasının kapısı kapanır.

Beni fark etmeyen Hemi ofluyor ve topukları parke zeminde tıkırdıyor. Flip'in kapısına üç kez vuruyor. "On dakikadan kısa bir süre içinde burada olsan iyi olur Phillip, yoksa seni uçuk cirosuna yazdırırım!" diye bağırıyor.

Ve sonra neden tanıdık geldiğini anladım. Takımın halkla ilişkiler müdürü. Görevi asi hokey oyuncularını ve onların kötü davranışlarını yönetmek. Hayır etkinliklerine katılmalarını sağlayarak halkın gözündeki pürüzleri gideriyor. Ayrıca oyuncuların zaten muhteşem olan maaşlarının üzerine gelir getiren ciroları elde etmelerine yardımcı oluyor. Havalı bir iş. Ve tam bir baş belası gibi görünüyor.

Arkasını dönüyor ve gözleri parlıyor. "Oh. Selam." Bakışları değerlendirici bir şekilde üzerimde geziniyor.

Uyurken giydiğim şortu ve bol gömleği giyiyorum. Ayrıca sütyensizim. Coğunlukla bilerek.

Gülümsemesi gerginleşiyor. "Üzgünüm tatlım, ama Phillip ve Tristan'ın bu sabah bir toplantısı var, o yüzden yola çıkmalısın. İstersen sana bir araba çağırabilirim." Çantasından telefonunu çıkardı. "Sadece bir adrese ihtiyacım var."

"Oh, uh..." Beni tavşanlarından biri sanıyor. Bir öğürmeyi bastırıyorum. "Sanmıyorum-"

Tristan'ın kapısı açılıyor. Üzerinde gri bir eşofman ve kocaman kol delikleri olan şu garip egzersiz atletlerinden biri vardır, böylece meme uçlarını ve

Yan döndüğünde on bir bin karın kasının hepsi.

"Tristan, arkadaşına bir araba çağırman gerekecek," diyor Hemi aynı sert, saçma olmayan ses tonuyla.

Beni tavşan sanmasına rağmen onu şimdiden sevdim.

Tristan'ın kaşları birbirine yaklaşıyor. Bu ifadenin bile ona sıcak gelmesi sinir bozucu. "Ha?"

Başını bana doğru eğdi. "Arkadaşın. Ona iyi bakmalısın."

"Kendine iyi bak-" Gözleri kocaman oldu. "Oh! Oh, lanet olsun."

Bir elimi kaldırıyorum ve o yapamadan bir çentik atıyorum. "İnsanlık yok olmanın eşiğinde olsa bile, bu sikik çocuğun kirli ellerini üzerime sürmesine izin vermezdim."

Gözleri kısıldı. "Aletimi donarak kaybetmeyi tercih ederim."

Bu şekilde belden aşağı vurmak için henüz erken ama bir sonraki okum için hazırım. "Vajinamı süper yapıştırıcıyla kapatmayı tercih ederim."

Hemi, zavallı şey, ciddi kafası karışmış görünüyor.

Flip'in yatak odasının kapısı açılıyor ve ben neredeyse kahvemi kusuyorum. Üzerinde takımının logosu olan bir çift boxer külot giymiş ve sabah odunu sporu yapıyordu. "Siz ikiniz yine kavga mı ediyorsunuz? Uyumaya çalışıyorum!"

"Aman Tanrım! Yatak odalarınızdan çıkmadan önce ikinizin de giyinmesi gerekiyor!" Bağırıyorum. "Kardeşimin sabah odununu asla ama asla görmek istemiyorum. Bir daha asla, Flip. Bunu atlatana kadar terapi faturalarımı ödeyeceksin. Ve yüzde yüz dünyanın en pahalı terapistini seçeceğim!"

Tiz bir ısıklık sesi kulaklarımı ellerimle kapatmama neden oldu. Tristan ve Flip de aynı şeyi yaptı. Flip'in yatağında bir ceset hışırdıyor.

Hemi pek etkilenmiş görünmüyor. "Phillip, giyin ve lütfen misafirini dışarı çıkar. Tristan, tam bir pislik gibi davranıyorsun. Kendine gel." Bana döndü. "Çok özür dilerim. Ziyarete geldiğinden haberim yoktu. Seni kırmak istememiştim."

"Sorun yok." Tristan'ın kötü yorumları beni etkilemiyormuş gibi elimi havada sallıyorum. Gerçekten etkilememelerini dilerdim. Bu yüzden, iç çamaşırlarıyla dolaşmaya devam ederse kardeşimin sabah odununu ne kadar sık görmek zorunda kalacağıma odaklanıyorum. Aşağılanma gözyaşları için çok erken. Boğazımı temizliyorum ve Hemi'ye gülümsüyorum. "Ben Rix, Flip'in küçük kız kardeşiyim. Bir oda arkadaşı sorunun vardı, bu yüzden yeni bir yer bulana kadar burada kalıyorum. Ve yeni bir iş. Bir hafta oldu."

"Oh, Tanrım." Elini göğsüne bastırıyor. "Bu ikisiyle yaşamak cehennem gibi olmalı."

"Önceki oda arkadaşlarım biraz daha kötüydü, bu da bir şey söylüyor."

"Seni zavallı, zavallı şey." Yanıma geçip bana sarıldı ve fısıldayarak, "Tristan her zaman birinci dereceden bir pisliktir. Onu görmezden gel."

"Biliyorum. O ve Flip ilkokuldan beri kankalar. Ben buna alışkınım. Sekiz yıl ara verdim ve onun pisliklerini gerçekten özlediğimi söyleyemem ama aşinalıkta bir rahatlık var, değil mi?"

Kollarımı sıkıyor. "O oda arkadaşı durumu gerçek bir kabus olmalı."

"Sınırlarla mücadele ettiler ve sonunda beni üçlü seks yapmaya ikna etmeye çalıştıklarında biraz taciz edici bir hal aldı."

"Vay canına, bu..." Omzunun üzerinden Tristan'a bakıyor.

"Profesyonel bir hokey oyuncusunun hayatında sıradan bir gün mü?" Tedarik ediyorum.

Hemi, "Zaman içinde eylemlerinin sonuçları olduğunu öğreniyorlar," diyor. "Flip'in pek de ilgilenmediği bir ders gibi görünüyor."

Sanki bir işaretmiş gibi, rimelli rakun gözlü bir kız-kadın Flip'in yatak odasından salına salına çıkıyor. Bizi görünce donup kalıyor ve içeride kaybolmaya çalışıyor ama adam yolu kapatıyor.

"Merak etme tatlım, biz kızgın kız arkadaşlar değiliz," diyor Hemi. "Ben onların halkla ilişkiler müdürüyüm, bu da Phillip'in kız kardeşi." Kolumu şefkatle sıkıyor, sanki beş dakika önce tanışmış iki kadın değil de iyi arkadaşmışız gibi. Hem de garip bir şekilde.

"Oh." Kadın bir elini göğsüne götürüyor. Üzerinde elbise gibi duran, değiştirilmiş bir Madden forması ve ayağında bir çift beş santimlik buz mavisi ışıltılı topuklu ayakkabı var. Saçları fırtınadan çıkmış gibi görünüyor. "Bunun çok garip bir hal alacağını düşünmüştüm."

Hemi gülümsüyor, ben de el sallıyorum.

"Kardeşin vay canına." Caz elleri yapıyor ve garip bir surat yapıyor.

Sert bir gülümsemeyle, "Ve şimdi işler garipleşiyor," diyorum. Hemi dirseğine doğru öksürüyor.

"Sana bir Uber çağırdım bile. Onlara bir adres ver yeter. Eğlenceli bir gece için teşekkürler." Flip ona kapıya kadar eşlik ediyor -şimdi şort giyiyor, neyse ki- ve onu koridora kadar takip ediyor.

Kapı arkasından kapanıyor.

"Çok eğlenceliydi," diyor Tristan.

"Kes sesini, Stiles. Camdan evlerde yaşayan insanlar taş atmamalı. Sen de en az onun kadar kötüsün. Ayrıntılar için birkaç gün önce yayınlanan videoya bakın," diye çıkışıyor Hemi.

"Ateş edildi."

"Biliyorum. Dünyanın görmesi için onları bir kadının deliğinden tüketiyordun."

Kahvemde boğuluyorum.

Tristan ellerini havaya kaldırır. "Göbeğiymiş! Sanki amından votka emiyormuşum gibi konuşuyorsun!"

"Öyle olmadığını nereden bileceğiz? Onun ekürisi olmak seni de en az onun kadar kötü yapar. Sadece davranışlarına göz yummuyorsun, Tristan. Onunla birlikte sefahat içinde yaşıyorsun." Çalımlarla yan masaya gitti, kahve tepsisini aldı ve adaya getirip bir tanesini bana uzattı. "Bu Phillip içindi, ama zamanıma saygı gösteremediği için senindir. Şu karamelli şeylerden, yani şekeri bol."

"Bu noktada inadına içerdim, ama aslında bunları seviyorum." Kapağı kaldırıp yarı boş kahve bardağıma döküyorum. Kase gibi olduğu için fincanın tamamı sığıyor ama birkaç lokma bırakıyorum. Flip'in böyle bir oyuncu olduğu için neler kaçırdığının tadına bakmasına yetecek kadar.

Flip ön kapıyı çalar. Tristan kapıya doğru bir adım atar ama Hemi parmağıyla onu işaret eder. "Sakın buna cüret etme." Kapıyı kendisi açmadan önce Flip'in kapıyı iki kez daha çalmasını sağlar.

Hemi sonunda genişçe salladığında, yüzünü buruşturur. "Tanrım, kullanılmış prezervatif ve göt gibi kokuyorsun."

"Kulağa doğru geliyor," diyor Flip sırtarak. "Eğlenceliydi."

"Cidden dostum, Beat *tam burada*." Tristan iki eliyle beni işaret ediyor.

Neden bir saniye önce bana hakaret edip sonra beni savunduğunu anlamıyorum.

"Umurunda değil. Değil mi, Rix?" Flip öyle diyor.

Onun lezzetli kahvesini yudumluyorum, eğer burada kalmama evet demeseydi içmeyecektim. Yine de onu iğneliyorum. "Sanırım buraya bir adam getirdiğimde ve aşırı gürültülü seks yaptığımda bana kızmadığın sürece sorun yok."

Tristan'ın kafası bana do ğ ru döndü. Ona bakmaktan kaçınıyorum. Tepkisini görmek istemiyorum.

Flip burnunu kırıştırır. "Buraya adam getiremezsin."

"Neden olmasın?" Birçok nedenden dolayı buraya bir erkek getirmezdin ama kardeşimin bunu bilmesine gerek yok.

Çatı katını işaret ediyor. "Kapınız yok. Ya da duvarların."

"Çok farkındayım, teşekkürler. Perde koyman ne kadar hoş olsa da ses geçirmez değil." Asılı yorganı gösteriyorum.

"Bunu ben yapmadım," diyor Flip.

Tristan, Hemi'nin kendisine getirdiği fincana rağmen aniden bir kahve fincanı aramakla meşgul olur.

"Oh." Bunu beklemiyordum, özellikle de bu sabah o kadar fotoğraf çekmişken. "Teşekkürler mi?"

"Senin için olduğu kadar benim için de öyle." Ve yine sinirli görünmeye başladı. "Phillip, lütfen hepimize bir iyilik yap ve duş alıp üstünü değiştir. İhtiyacımız var.

destek kampanyanızı sütle nasıl kurtaracağınızı tartışın."

"Bekle, ne?"

"Şu anda senin itibarına aşık değilim ve açıkçası ben de değilim."

Banyoyu işaret ediyor.

Kadının yanından geçip içeride kayboluyor ve kapıyı kapatıyor.

"Aç mısın, Hemi? Kahvaltı mücveri yapmak üzereydim," diye teklif ediyorum. "Kahvaltı mücveri mi? O da ne?"

"Rendelenmiş patates, doğranmış biber ve soğan, sosis, jambon ve domuz pastırması ve üzerine herhangi bir şekilde iki yumurta, isterseniz rendelenmiş peynir ve taze doğranmış domates."

"Kulağa harika geliyor."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum. Tristan, eğer yirmi dakika iyi davranabilirsen, o asık suratlı kışını bile beslerim." Perde benden çok onun için olsa bile yine de güzeldi ve ben onun evinde kalıyorum. Bu benim minnettarlığımı gösterme şeklim.

Başını sallıyor. "Elimden geleni yapacağım."

"Umalım da yeterince iyi olsun." Buzdolabından malzemeleri çıkarıyorum. Çoğunu dün doğrayıp hazırlamıştım, böylece bu sabah bir araya getirmek kolay olacaktı. Bir de meyve tabağı hazırlamıştım çünkü kardeşimin tipik kahvaltısı şekerli mısır gevreği gibi görünüyor.

Flip duşunu bitirdiğinde mücver neredeyse hazır. Yumurtaları tavaya kırıp kızarmalarını beklerken mücveri tabağa alıyorum, üzerine

üzerine rendelenmiş kaşar, yumurta ve doğranmış domates ekleyin.

"Kahretsin, burası çok güzel kokuyor." Flip omzumun üzerinden bakıyor. "Bu düşündüğüm şey mi?"

"Büyükanne Madden'in kahvaltısı."

"Yıllardır bunu yememiştım. Teşekkürler, Rix." Bana yandan sarıldı.

Gülümsüyorum. "Diğer insanlar için yemek yapmaktan hoşlanıyorum. Bu benim mutlu olduğum yer sayılır." Meyve tabağını masaya koyuyorum ve herkes afiyetle yiyor.

"Kahretsin. Bu çok lezzetli," diye mırıldanıyor Tristan elini ağzına götürerek. Bakışları benimkilere kayıyor ve bir an için yüzündeki ifadeyi anlayamıyorum. Neredeyse... özlem mi? Ama bu mantıklı gelmiyor. Ya kendini tekrarlıyormuş ya da *ben kaçırmışım gibi* gelen başka bir şey söylüyor.

Büyükannem Madden'in kahvaltı mücveri, yapmayı öğrendiğim ilk şeylerden biriydi. Genellikle patates ve sakladığım et artıklarından oluşurdu. Bazen hafta sonları Flip ve Tristan'ın maçı varsa erkenden kalkar ve annemin onlar için hazırlamasına yardım ederdim.

"Gerçekten öyle. Ve bu ikisinin genelde yediğı çörek ve bayat pizzadan çok daha iyi" diyor Hemi.

"Peki süt ciromun risk altında olması da neyin nesi?" Flip soruyor. Tristan ve Hemi'nin yanındaki paket servis bardaklarına bakar. "Benim için kahve var mı?"

"Zamanıma senden daha çok değer veren birine verdim."

"Al, sana biraz ayırdım." Çoğunlukla boş olan paket servis bardağını ona uzattım. "Bunu hak ettim." Kalanını bir yudumda bitiriyor ve suratına yemek tikiştırıyordu.

Hemi, "Bir hayır etkinliğine ev sahipliğı yapıyorlar ve bu etkinlik aile dostu, ancak mevcut davranışınız onların misyonuyla uyumlu değil" diyor.

Flip, "Bu ne anlama geliyor?" diye soracak kadar yüzüne yemek tikiştırmayı bıraktı.

"Bu, aile değerlerine saygısı yokmuş gibi görünen birini kullanmak istemedikleri anlamına geliyor," diye açıklıyor.

"Üretken seks hayatım nasıl oluyor da aile değerlerine saygı duymadığım anlamına geliyor?"

"Bu yaz birinin karısıyla yattın Phillip," diye hatırlatıyor ona.

"Boşandıklarını söyledi."

Hemi dudaklarını büzüyor. "Onu evine bıraktınız, kocası da çimleri biçiyordu."

"Onun çimlerini biçtiğime eminim," diye mırıldanıyor Flip.
"İki çocuğu var, Phillip." Hemi uygun bir şekilde etkilenmemiş
görünüyor. "Ciddiyim, Çevirmek mi? Nerede ve
Cehennem o senin ahlaki pusula?"
Ben

Şaşkına döndüm.

Tristan ona iğrenmiş bir bakış atar. "Dünyadaki her bir tavşanla yatmak istiyorsan, bu senin bileceğin iş, ama annesi iş arkadaşlarından biriyle birlikte olmak için evi terk etmiş biri olarak, evli kadınları rahat bıraksan iyi olur."

Şimdi Tristan için kötü hissetmeye geri döndüm.

Flip ellerini kaldırır. "Evlilerden uzak duracağım ve geri çevireceğim."

"Ve artık video yok," diye ekliyor Hemi. "Dünyanın görmesi için maskaralıklarını yayınlamaya devam edersen sana yardım edemem. Ve sen uyurken bu kadınların seninle selfie çekmesine izin verme. Dikkatli olmazsan yakında kendi hashtag'in olacak." Çatalını Tristan'a doğrultuyor. "Bu senin için de geçerli. İkiniz buzun üzerinde sihirlisiniz ama buzun dışında tam bir halkla ilişkiler kabususunuz. Eylemlerinizin sorumluluğunu alın." İç çekiyor. "Tamam, ders bitti. İkinizin giyinmesini istiyorum. İş kıyafeti."

"Ne için?" Flip sorar.

"Bir huzurevinde öğle yemeği servisi yapıyorsunuz. Vander Zee'nin büyükannesi orada yaşıyor ve doksanıncı doğum günü. Sandviç ve pasta servisi yapacaksın, biz de fotoğraflarını çekip sosyal medyada paylaşacağız ki hayranların seni barlarda kadınlarla öpüşmekten başka bir şey yaparken görsün."

Homurdanırlar ama kahvaltılarının son birkaç lokmasını da kürekle yerler ve Tristan tabaklarını bulaşık makinesine koyar. Flip yatak odasında kaybolur, ama Tristan kendi odasına giderken duraklar.

Ensesini ovuşturuyor ve bir an gözlerimin içine bakıyor. "Kahvaltı için teşekkürler, Bea."

"Bir şey değil."

Hemi'ye dönmeden önce yatak odasının kapısının kapanmasını bekliyorum. "Senin işin çılgınca."

"Öyle. Çoğu zaman hoşuma gidiyor. Ama bu ikisinin kafalarını kışkırlardan çıkarmaları gerekiyor. Her neyse, bir işe ihtiyacın olduğunu söylemiştin. Sporcular için yemek planları tasarlıyor musun? Takımda yardıma bayılacak birkaç kişi tanıyorum."

"Hayır. Sadece yemek yapmayı seviyorum. Ben aslında bir muhasebeciyim." Bu, büyüme seçenekleri olan istikrarlı bir iş ve bunu

yapmak için dört yılını diploma almaya harcadım. Şu anda kendimden daha fazlası için yemek yapabildiğim için mutluyum.

çalışmak için stoklanmış bir buzdolabına sahip olmak. Dolu bir sebzelik ile yemek planlamak çok daha kolay.

"Gerçekten mi? Bu çok havalı. Alınma ama diploma almak için genç görünüyorsun."

"Mayıs ayında okulu bitirdim. Bir firmada iş buldum ama bana uygun değildi." Bu doğru.

Başını sallıyor. "Oyuncularımızın çoğu finansal yönetim ve planlama için tavsiye ettiğimiz firmayı kullanıyor. Açık pozisyonları olup olmadığını görmekten mutluluk duyarım."

"Gerçekten mi? Bu harika olurdu."

"Harika. Neden numaralarımızı değiş tokuş etmiyoruz? Bağlantıma ulaşp işe alım yapıp yapmadıklarını ya da işe alım yapan birini tanıyıp tanımadıklarını öğreneceğim."

Numaralarımızı değiştik ve bana hemen bir mesaj gönderdi.

"Teşekkürler, Hemi. Minnettarım."

"Sorun değil. Yardımcı olabileceğim başka bir şey olursa bana haber verin."

Normalde kendi kariyerimi ilerletmek için kardeşimin kariyerini kullanmaktan hoşlanmam ama ne kadar çabuk bir iş bulursam buradan o kadar çabuk çıkabilirim. Bu, yemek pişirmeye geri döneceğim anlamına gelse bile.

BÖLÜM 5

RIX

A Kardeşim ve Tristan ile yaşadığım beş günün sonunda birkaç şey öğrendim. Birincisi, medya kardeşimin aşırı üretkenliğini seks hayatı orantısız. İç çamaşırını değiştirdiği kadar sık kadın değiştiriyor. Dürüst olmak gerekirse, bu biraz hayal kırıklığı yaratıyor.

Lisedeyken iki yıl boyunca aynı kızla çıkmış. Farklı üniversitelere gittiklerinde ayrıldılar. Yirmi yaşına geldiğinde Flip profesyonel hokey oynuyordu ve o zamandan beri tamamen farklı bir tutum benimsedi. Şöhretin getirdiği ilgiyi anlıyorum ama çoğu oyuncu bir ya da iki yıl sonra sakinleşir. Flip bunun yerine yükselmeye devam ediyor gibi görünüyor.

Ayrıca banyoyu ne kadar sık temizlediğimin bir önemi olmadığını da öğrendim. On iki saat içinde, onun tarafı bir bomba alanı gibi görünüyor. Flip'in havlusunu yerde bırakma alışkanlığı var. Yıkama döngüsüne çamaşır suyu eklemek kokuyu gidermeye yardımcı oluyor.

Üçüncüsü, geldiğimde buzdolabının neden neredeyse bomboş olduğunu şimdi anlıyorum. Bu evde yiyecek bulundurmak imkansız. Şimdiden iki kez alışverişe gittim ve yarın tekrar gitmem gerekiyor. İlk alışverişini ben yaptım ama Flip sonraki alışverişleri karşılamam için bana bir tomar para verdi çünkü aşırı miktarda yemek yediklerinin farkında.

Ama ağabeyim ve onun iğrenç derecede seksi götveren en iyi arkadaşıyla yaşamanın en sinir bozucu yanı, sürekli

iç çamaşırlarıyla dolaşıyorlar. İşerken çoğu zaman kapıyı açık bırakıyorlar. Ve görünüşe göre ikisi de sifonun nasıl çekileceğini bilmiyor.

Şu anda çatı katında saklanıp market broşürlerini karşılaştırıyorum, böylece mümkün olduğunca çok ürüne fiyat eşleştirmesi yapabiliyorum. Bir uygulama da kullanıyorum ama bazen broşürlerde gizli mücevherler olabiliyor. Dondurma bu hafta indirimde. Tercih ettiğim marka değil, ama ben bir dondurma bağımlısıyım, bu yüzden tatmin edici olmasa bile daha ucuz olanı alacağım. Fiyat eşleştirme görevime mutfak adasında başladım, ama Tristan siyah boxer külotuyla dışarı çıktı, lezzetli bir nefret manyağı gibi görünüyordu. Bakarken yakalanmak istemedim, bu yüzden onun farkına varmadan arada bir göz atabileceğim çatı katına taşındım.

Telefonum yeni bir mesajla çalışıyor. Ekranda Rob'un adını gördüğümde göğsüm sıkışıyor. Seni özledim mesajı içimi kemiriyordu. Çoğunlukla da mesajı gönderip günlerce circır böceklerine dönmek haksızlık gibi geldiği için.

İçsel savaş gerçek. Sonunda pes ettim ve mesajı kontrol ettim.

ROB

İyi misin diye kontrol ediyorum.

Hemen yanıt vermek topu tekrar onun sahasına atıyor ve ben de istediğim yerin orası olduğundan emin değilim, bu yüzden bırakıyorum ve fiyat eşleştirme işime geri dönüyorum. Bunu yaptığımda Rob'un canı sıkıldı ve benimle alışverişe çıkmayı reddetti. Bu da sorun değildi çünkü zaten Essie ile alışveriş yapıyordum.

Son el ilanını taramayı bitirdiğimde, biri kapıyı çalıyor. Takılanlar genellikle akşamları gelir, bu yüzden kim olabileceğini merak ediyorum.

Tristan kapıyı açar. "Hey, çocuklar, içeri gelin."

İki derin erkek sesi çatı katına kadar süzülür. "Madden nerede?"

Daha iyi görebilmek için kanepenin kenarına doğru kayıyorum. Beyzbol şapkası takmış, geniş omuzlu ve kalçalarından çeyreklik sektirebileceğim iki adam mutfağın ortasında duruyor. Biri biraz daha kısa boylu, koyu renk saçları kasketinin kenarlarından kıvrılıyor. Diğeri bronz tenli ve kısa saçlı. Belli ki takım arkadaşları. Tristan şort giymiş ama gömleksiz duruyor.

"Hâlâ uyuyor. Geç saate kadar dışarıdaydı," diye yanıtlıyor Tristan.

Bunu doğrulayabilirim. Flip sabahın üçünde eve geldi ve gürültü yaptı. Buzdolabının içindekilerin yarısını yedi, tezgahın üzerinde bir karmaşa bıraktı ve yatak odasında kayboldu. Gece yarısı mutfak gürültüsü, avazı çıktığı kadar bağırarak bir kadına tercih edilir.

Kısa saçlı adam, "Umarım sezon başlamadan önce bunu kafasından atar," diyor.

Arkadaşı da aynı fikirde: "Enerjisinin bir kısmını yatak odasına ya da seviştiği her yere saklamak yerine buza aktarmasını istiyoruz."

Tristan, "Hemi hafta başında ona bok attı ama bu onu çok yavaşlatıyor mu bilmiyorum," diye yanıtlıyor.

Bakışları çatı katına yöneldiğinde yere yığılıyorum.

"Sanki sen daha iyisin de adamım," diyor biri.

"Hey, dostlarım!" Flip'in uyku sersemi sesi araya giriyor. "Bana beş dakika verin ve partiyi başlatalım." Banyo kapısı kapanır.

Telefonuma kankamdan mesaj geldi, sohbet etmek istiyordu.

RIX

Kardeşimin takım arkadaşları burada. Şu anda hiç mahremiyet yok.

ESSIE

Hepsi sadece külot mu giyiyor?

RIX

İkisi tamamen giyinik. Bro yeni uyandığı için muhtemelen iç çamaşırı giyiyordur. Sikkafa şort giyiyor, tişört yok. Daha önce giydiği boxer'dan bir üst model.

ESSIE

Ya da sınıf düşürme. Bu adam hayalet biberden daha ateşli.

RIX

Biliyorum. Ona katlanamıyorum.

ESSIE

Ateşe her zaman ateşle karşılık verebilirsiniz.

RIX

???

ESSIE

Spor sütyeni + minik koşu şortu = intikam

RIX

SEN DAHİSİN

ESSIE

FFWF görevi tamamlandığında geri bildirimde

bulunun ψ ◀'∇' ψ

Bunu neden daha önce düşünmediğimi bilmiyorum. Belki de beni genelde sadece Tristan ve Flip gördüğü içindir. Kardeşimin umurunda olmaz, Tristan da bana katlanamaz. Ama takım arkadaşları buradayken, bu etkili olabilir.

Kıyafet kutumu karıştırıp popomu zar zor saran bir çift koşu şortu ve fazla destek sağlamayan ama askılı, seksi ve kızları harika gösteren bir sporcu sütyeni buluyorum. Ayrıca beyaz.

Üstümü değiştirmek için bölmenin arkasına saklanıyorum ve hızlıca kıyafetimi giyiyorum, sütyenin pedlerini çıkarıyorum, böylece meme uçlarım meme ucu gibi oluyor. Sonra koşu ayakkabılarımı giyiyorum ve saçlarımı at kuyruğu yapıyorum. Kulaklıklarım göğüslerimin arasına sıkışıyor ve telefonum arkadaki yuvaya giriyor, böylece gerçek anlamda egzersiz yapmayı planlıyormuşum gibi görünüyor.

Ateşle ateşle savaş modu devrede.

Merdivenden aşağı iniyorum ve yarısına geldiğimde kenarlarından tutup beni zemine taşımasına izin veriyorum. Gürültülü ama bir giriş yapmamı sağlıyor.

Üçünün de kafası bana doğru döndü. Tristan portakal suyunu yudumluyor - mantıksız miktarda meyve suyu içiyor. Boğuluyor ve koluna doğru öksürüyor.

Yere zıplıyorum, yüzüme parlak bir gülümseme yerleştiriyorum ve Tristan'ın yanından geçerek buzdolabına yöneliyorum. Gözleri kocaman ve ağzı açık. Gerçekten komikti.

"Ne giyiyorsun lan sen?" diye ağzından kaçırıyor.

Aşağı bakıyorum ve bir elimi çıplak karnımda gezdiriyorum. "Spor kıyafetleri. Çünkü spor salonuna gidiyorum. Sen ne giyiyorsun lan?" Dikkatimi takım arkadaşlarına çeviriyorum. El sallarken at kuyruğumu da omzumun üzerinden atabilirim. "Merhaba."

"Hey, merhaba." Bakışları üzerimde gezinirken biraz daha kısa boylu olan adamın gözleri parlıyor ve bir süre göğsümde duruyor.

Elimi adanın diğer ucuna doğru uzatıyorum. Bakışları omzumun üzerinden Tristan'ın durduğu yere kayıyor, sonra tekrar benimkine dönüyor. "Ben Rix, Flip'in kız kardeşiyim."

Avucunu benimkinin içine soktu. "Ben Dallas, bu da Roman."

Şimdi onu yakından görünce tanıdım. "Evet, sen şanslı yedi numarasın, değil mi? Skor rekorun etkileyici."

"Hokeyi takip ediyor musun?" Dallas soruyor.

"Flip'in maçlarının çoğunu yakalamaya çalışıyorum." Koltuğumdan da olsa onu destekliyorum. Arkadaşına ve takım arkadaşına dönüyorum. "Ve sen de Roman Hammerstein'sın, kaleci."

Bana orantısız bir gülümseme veriyor. "Gülümsüyorum. Tanıştığımıza memnun oldum, Rix."

Flip banyodan çıkar ve beklendiği gibi üzerinde iç çamaşırı vardır. Kaşlarını çatmış telefonuna bakıyor. Banyo ile mutfak arasında yarı yolda durur ve bakışlarını ekrandan uzaklaştırır. "Menajerimi aramam gerekiyor. Uzun sürmez. Rix, benim için bir kahve hazırlar mısın? Çocuklara da ne istiyorlarsa getir." Arkadaşlarına eliyle işaret ediyor, telefonu kulağında, seks odasına geri dönerken gözden kayboluyor.

"Kahveyi ben hallederim. Sen de bir tişört alıp spor salonuna gidebilirsin," diye homurdanıyor Tristan.

Kahve makinesine doğru yöneldim. "Spor salonu bir yere gitmiyor. Ve sen zayıf kahve yapıyorsun." Omzumun üzerinden bir bakış fırlatıyorum. "Çocuklar, kahveyle ilgileniyor musunuz?" Biraz abartıyor muyum? Kesinlikle.

"Evet, bir tane isterim," diyor

Dallas. "Ben de," diye ekliyor

Roman.

Tabii ki, telvenin bulunduğu kutu neredeyse boş. Dolabı açıp parmak uçlarımda yükseliyorum, bütün çekirdekleri ve öğütücüyü almak için uzanıyorum ama onlar üçüncü rafta. Boyları 1.80'in üzerinde olan Flip ve Tristan için sorun olmasa da benim için çok yüksek. Uzanıyorum ama birkaç santim kısa kalıyorum. Yardım isteyebilirim ama bu Tristan'a benimle konuşma fırsatı verir. Takım arkadaşlarının önünde. Bu zor bir pas.

Ellerimi tezgâha dayıyorum ve kendimi yukarı çekerek soğuk granitin üzerine diz çöküyorum.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Tristan soruyor.

"Kahve çekirdeklerini alıyorum, dahi."

"Gözlerini kendine sakla Bright," diye tersliyor Tristan.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve herkesin dikkatini üzerime çektiğimi fark ediyorum. Tezgâhın üzerinde zıplamam muhtemelen kıcıma vurgu yapıyordu. Mükemmel. Demek istediğimi anlatmak için harika bir iş çıkarıyorum.

"İşte. Yardım edeyim." Tristan aniden tam arkamda, göğsünü sırtıma yaslamış, kahve çekirdeklerini ve öğütücüyü alıp yanımdaki tezgâha koyuyor. Ağzı kulağımda, burnu saçlarımda. "Roman'ın kızı senin yaşında. Uğraşacak başka bir soruna ihtiyacım yok ve sen kendine bir sorun yaratıyorsun Beat." Elleri belime dolanıyor, parmak uçları içeri giriyor.

Geri adım attı ve beni tezgahdan çekti. Vücudum

önünden aşağı kayıyor ve yemin ederim sırtımın küçük kısmını yarı sert bir şeyin dürttüğünü hissediyorum. Parmakları esniyor ve sonra beni bırakıp uzaklaşıyor. Bu sefer ısrarla tekrarlarlarken ifadesi düz, "Kahveyi ben hallederim. Sen spor salonuna gidebilirsin."

"Elbette." Utancımı yutuyorum ve omuz silkmeye çalışıyorum. Onun için beni küçümsemek ve iki santim uzun hissettirmek çok kolay. Buzdolabından su şişemi ve daha önce hazırladığım meyve tepsisini alıyorum. Tezgâhın üzerine koyup selofanını çıkarıyorum. "Acıkırsanız diye. İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum."

Dallas ve Roman teşekkürlerini mırıldanıyor, ben de Tristan'a dönüp bakmadan evden çıkıyorum. Ama gözlerini üzerimde hissediyorum. Demek istediğimi anlatabildim mi emin değilim ama Tristan'ın kıyafetsizliğimden hoşlanmadığı kesin, o yüzden bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum.

Spor salonuna gitmiyorum. Bunun yerine, avluya gidip bir ağacın altındaki süper rahat sandalyelerden birine oturuyorum ve Essie'yi görüntülü arıyorum.

"Tüm detaylara ihtiyacım var," diyor selamlarken. "Ne haltlar dönüyor? Neden beş gündür yüzünü görmedim?"

Tanıdık uzun siyah saçlarına, pürüzsüz bronz tenine ve badem şeklindeki gözlerine gülümsüyorum. Makyajı hem dramatik hem de abartısız olmayı başarıyor. Makyaj fırçası olan bir sihirbaz gibi. "Ben de seni özledim, Essie."

"Sizden bu kadar uzakta yaşamak zor. Vancouver ve Toronto arasında stat gibi bir portal geliştirmeleri gerekiyor."

"Değil mi? Neden boyutlar arası yolculuk çağında yaşayamıyoruz?" Keşke ekranın içinden uzanıp ona sarılabilseydim.

"Buraya taşınabilirsin. Gel benimle yaşa. Sana bir iş buluruz."

"Çok çekici, ama önümüzdeki üç ay içinde bir adam bulup yanına taşınmasını isteyeceğini biliyorsun. O zaman ben de şu anda bulunduğum konumda olacağım, kardeşimin sinir bozucu derecede seksi en iyi arkadaşı hariç."

"Gerçekten seksi, değil mi? Bu sadece kamera açılarıyla ilgili değil," diye yakınıyor Essie.

"Bu hiç adil değil. O tam bir pislik. Ve aptalca seksi. Ona katlanamıyorum." Kardeşim ve onun en iyi arkadaşıyla yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu anlatıyorum.

"Medyada Flip hakkında çıkan onca şey sadece yem değil mi?"

Başımı salladım. "Bunu kendi kulaklarımla duydum ve kendi gözlerimle gördüm. Annem çok utanmış olmalı. Acaba bu yüzden mi hiçbir yere taşınmadılar? Böylece tüm bu olanlara şahit olmak zorunda

kalmayacaklardı.

bokun peşinde." Sebep bu değil. Kuzeye taşındılar çünkü babam reddedemeyeceği bir iş teklifi aldı ve orası çok daha ucuz. Ve daha soğuk.

Essie'nin alt dudağı dışarı fırlıyor ve yüz ifadesi tamamen empati dolu. "Bebeğim, çok üzgünüm. Kardeşinin üzerinde yürüdüğü zemine tapındığını biliyorum."

"Cinsel özgürlükten yanayım ama onun yatağı neredeyse hiç boş kalmıyor. Bilemiyorum. Her şey çok boş görünüyor." Benim durumum farklı olsaydı, onu arayabilirdim. Ama gereksiz bir sürtüşme yaratmak istemiyorum, özellikle de burada kira ödemeden kalmama izin verirken.

"Teklifim geçerli, Rixie. Buraya gelebilirsin. İstedığınız kadar kalabilmeniz için tek yönlü bir bilet ayırtın."

"Vancouver'da kira ayda üç bin dolar." Taşındığında araştırma yapmıştım.

"Sen burada olsaydın yarısı olurdu."

Çok cazip ama Essie seri tek eşlidir. Çok geçmeden bir erkek arkadaşı olacak ve o da kısa süre sonra yanına taşınacak. O zaman işler garipleşecek ve ben de her şeyi yeniden düşünmek zorunda kalacağım. "Seni seviyorum Essie, ama Vancouver'a taşınmak muhtemelen çözüm değil. İşin nasıl gidiyor? Bana her şeyi anlat."

Essie, film stüdyolarından birinde makyaj sanatçısı olarak çalıştığı pozisyonundaki son gelişmeler hakkında beni bilgilendiriyor. Mutlu olduğu çok açık. Onu çok özledim ama hayallerinin peşinden gitmesine de sevinirim. Bu da bana benimkinin ne olduğunu merak ettiriyor. Flip ve Tristan için yemek hazırlamayı seviyorum ama bu da ek iş olarak yapılabilecek bir şey. Muhasebecilik iyi bir maaşı olan istikrarlı bir iş ve hiçbir zaman yeterli olmayan bir evde parayı anlamak çok önemliydi. Ama bu iş bana keyif vermiyor. Yapabilir miyim? Evet. Nihai hedefim bu mu? Muhtemelen değil. Belki de yanlış firmaydı. Belki daha uygun bir yer vardır.

Telefonum gelen bir aramayla çalıyor. Ekrana baktım ve Dean ve Oğulları Finansal Yönetim'den aradıklarını gördüm. Hemi bana firmada genç bir muhasebeci pozisyonu için bir ilan gönderdi ve onu referans olarak kullanabileceğimi söyledi, ben de öyle yaptım.

Essie'ye, "Gitmene izin vermek zorundayım," dedim. "Bu yeni bir iş olabilir." "Oh! Kahretsın. İyi şanslar. Bu iş sende! Bana sonra mesaj at. Seni seviyorum!" Telefonu kapattı, ben de Dean ve Oğulları'ndan gelen telefona cevap verdim.

Beş dakika sonra bir iş görüşmem var ve hazırlanmak için kırk sekiz saatten az zamanım var. Hemen Hemi'ye mesaj attım ve o da beş saniye sonra beni aradı.

"Bu harika bir haber! Başvurursan mülakata gireceğini biliyordum. Sınıfının en iyisi olarak mezun oldun. Seni bir hokey oyuncusunun dışlerinin tam olmasını istediğinden daha çok istiyorlar."

"Bunun için fena halde hazırlıksızmışım gibi hissediyorum."

"Yarın sabah bana gel. Ya da ben sana gelebilirim."

Birkaç deneme sürüşü yapacağız."

"Size gelsem daha iyi olur."

"Sana adresimi mesaj atarım. Saat 10 senin için uygun mu?" "Mükemmel. Teşekkürler, Hemi. Her şey için."

"Teşekküre gerek yok. Özgeçmişin kendi adına konuşuyor. Yarın görüşürüz."

Görüşmeyi bitirdiğimde kendimi daha rahat hissediyorum. Flip mülakat stresini anlamıyor. On altı yaşından beri çok aranıyordu. Önemli olan hiçbir zaman bir sözleşme yapıp yapmayacağı değildi. Nerede ve ne kadara olacağı önemliydi.

Zaten telefonla görüşme listesinde olduğum için binaya dönerken annemi arıyorum. Endişelenmesin diye iş-apartman meselesini önemsemiyordum.

"Hey, tatlım, nasılsın? Her şey yolunda mı? Phillip ve Tristan'ın yanına taşınma meselesi nedir?"

"Sadece eski oda arkadaşlarımla bir sorun yaşadım; bu büyük bir mesele değil ve Flip her şey hakkında soğukkanlı davranıyor."

"Peki ya işin? Seni hiçbir uyarıda bulunmadan nasıl bırakabildiklerini anlamıyorum?"

Ayrıca nasıl işsiz kaldığım konusunda da yalan söylemiş olabilirim. "Bazen böyle şeyler olur. Bu hafta içinde bir görüşme ayarladım bile. Yani her şey yolunda gidecek. Sen nasılsın? Babam nasıl?" Konuyu değiştirdim ve birkaç dakika daha konuştuktan sonra iş durumu hakkında bilgi vereceğime söz vererek onu gönderdim.

Neredeyse eve dönecektim ama spor salonuna gideceğimi söyledim. Buradaki spor tesisleri güzel ve oraya gittiğimde neredeyse boştu. Bir dergi alıp koşu bandına atlıyorum.

Dün Flip'i, tahmini gelir akışları ve yatırım teşvikleri ile temel bir finansal portföy oluşturabilmem için banka dosyalarına ve harcamalarına erişim izni vermeye ikna ettim. Halledilmesi gereken çok şey vardı. Bir seferde nadiren yüz dolardan fazla harcıyor, bakkaliye için bile, bu da sık alışveriş gezilerini açıklayabilir.

Dergiyi karıştırıyorum, modası geçmiş saç modellerine kaşlarımı çatıyorum. Kapağı çevirdiğimde yirmi beş yıldan daha eski olduğunu görüyorum. İçindekilere göz atıyorum ve hokey dünyasında ikonik olan bir reklama ulaşıyorum: Alex Waters süt reklamı. O zamanlar süt kapıyı çaldığında fuckboy olmak kabul edilebilir bir şeydi. Gerçi, anladığım kadarıyla, Alex Waters çok sayıda kadınla sevişmiş ama çok azı onun yatak odasındaki becerilerini deneyimlemiş.

Karısıyla yaptığı bazı sansürsüz röportajlara göre, bunun nedeni çoğu kadının onun aletlerinden korkması. Bunlar tam olarak onun sözleriydi. Reklama bakıyorum, Alex Waters'ın hokey kariyerinin en parlak dönemindeki çekiciliğinden hiçbir şey eksiltmeyen eski tarz görünümüne gülümsüyorum. Adonis gibi yapılı. İki litrelik bir kap sütü vücudundan aşağı döküyor. Kaslı göğsünün ve karın kaslarının çıkıntılarını ve düzlemlerini yalıyor. Reklam, dehşet verici sikine giden keyifli V'nin hemen altında kesiliyor. Seksi bir reklam. Bu derginin buraya nasıl geldiğini merak ediyorum.

Alex Waters'a bakarken bir fikir şekilleniyor. Aynı derecede harika ya da berbat olma potansiyeli var. Ama kardeşimin en yakın arkadaşının beni o tezgahıtan indirirken yarı yarıya alkollü olduğuna eminim. Ondan binlerce yanan mantar enfeksiyonunun ateşiyle nefret ediyor olabilirim, ama beni çekici bulursa, bunu kendi avantajıma kullanabilirim. Beni sadece bir baş belası olarak gördüğü gençliğinde benimle uğraştığı gibi ben de onunla uğraşabilirim. Hâlâ öyle olabilirim, ama ben onu kızdırırsam ve o beni seksî bulursa daha da iyi olur. O zaman aynı sinir bozucu gemideyiz. Durumun böyle olup olmadığını öğrenmek üzereyim.

Koşumu bitirdiğimde hafif nemli ve hafif nefessiz bir haldeyim. Dergi de benimle geliyor. Alex Waters'ın şu anda babam olacak yaşta olması umurumda değil, bu reklamda tam bir çapkınlık malzemesi. Asansörle eve dönüyorum ve koridorda Dred'e rastlıyorum. O dışarı çıkarken ben de içeri girerken kısa bir merhabalaşıyoruz ve adamların hâlâ strateji toplantısı yapıyor olmalarına dua ediyorum. Şans benden yanaydı. Adanın etrafında oturuyorlar.

Dört kafa da bana doğru döndü.

"Hey, Rix. Antrenman nasıldı?" Flip iPad'ine bakmaya devam eder.

"İyi, teşekkürler." Elimi yüzümün önünde sallıyorum. "Burası çok sıcak. Sen

Birkaç pencere açmamın sakıncası var mı?"

Flip dalgın bir şekilde, "Termostatı ayarlayın ki hava sebepsiz yere çalışmasın," diyor.

"Güzel. Teşekkürler." Balkona yöneliyorum. "Strateji toplantısı nasıl

gidiyor?
Gösteri maçlarında ilk olarak Montreal ile karşılaşacaksınız, değil mi?"

"Kız kardeşinin hokey bilmesine bayılıyorum. Benimkinin umurunda bile değil," diyor Dallas.

"Flip bana her zaman destek oldu. Ben de aynısını yapmak istiyorum." Sürgülü kapıyı açıp balkona çıkarken Dallas'a gülümsüyorum. "Vay canına. Buradaki esinti inanılmaz."

Flip hariç herkesin dikkati benim üzerimde. Önündeki iki cihaza odaklanmış durumda. İşte bir şey yok. Su şişemi açıyorum, küçük bir yudum alıyorum ve sonra başımı arkaya eğip içindekileri göğsümden aşağı döküyorum. Su, beyaz spor sütyenimin içine işliyor ve opak kumaşı şeffaflaştırıyor. Üçünün de kaşları havaya kalkıyor. Roman başka tarafa bakıyor ve elindeki bardaktan uzun bir yudum alıyor. Dallas yeni favori televizyon programını bulmuş gibi sırtıyor ve Tristan'ın dudağı hırlamaya benzer bir şekilde kıvrılıyor. Bakışları benden Dallas'a, oradan da gözleri hâlâ telefonunda olan Flip'e kayıyor.

Tristan parmağıyla Dallas'ı işaret eder. "Gözlerini kapat, pislik."

Dallas ellerini kaldırır ve kahve fincanına odaklanır.

Tristan atletini kafasından çekerek bana doğru yürüyor. Ayak başparmağı koşu ayakkabımın ucuna değince durdu. Bana ters ters bakıyor, ben de ona gülümsemek için başımı arkaya eğiyorum. Son birkaç damlayı da göğüs dekolteme döküyorum. Açgözlü bakışları aşağıya iniyor ve elleri yumruk oluyor, biri tankını tutuyor. "Ne yapmaya çalışıyorsun, Beat?"

"Bir noktaya değinmek istiyorum, Trissy. Sen ve Flip hep iç çamaşırlarınızla dolaşıyorsunuz.

Neden ben de benimkinde olamıyorum?"

Çenesi sıkıştı ve gömleğini agresif bir şekilde kafama geçirdi. "Ah! Bu da ne?" Ellerini uzaklaştırmaya çalışıyorum ama kollarım gömleğime takıldı ve saçlarım gözlerime girdi.

Gömleğinin eteklerini tutuyor ve belimde topluyor. "Bu saçmalık gereksiz. Sen bunu yapmadan önce de herkes sana bakıyordu zaten Beat. Bu aşırıya kaçmak olur ve senin vücudundan çok daha fazlasını sunabilirsin."

Azarlamasında saklı olan iltifat karşısında o kadar şaşıyorum ki ne diyeceğimi bilemiyorum. Parmakları kalçamın çıplak derisini sıyrıyor ve klitorisime doğrudan bir bağlantı gibi geliyor. Ve meme uçlarıma. Ki daha yeni örtmüştü. Sağ tarafıma bir düğüm atıyor, gerekenden daha sıkı çekiyor. Kollarımı tank hapishanesinden kurtarmam o kadar uzun sürüyor ki, çoğu kol deliklerinden oluştuğu için bu imkansız görünüyor.

"Sana zaten söyledim, yönetmek için başka bir soruna ihtiyacım yok. Karşıt bir velet gibi davranmayı bırak," diye homurdanıyor.

Sarsıntıyla başa çıkmak zor, ama bu kasıtsız iltifat bana onun damarına basmaya devam etmem için gereken cesareti veriyor. "Pislik gibi davranmayı bırak. Oh, bekle. Duramazsın. Bu senin doğal halin."

Gözleri kararıyor, tehditkâr bakıyor. "Ne demek istediğini kanıtladığına göre şimdi planın nedir?"

"Dallas'ın numaramı istediğine eminim. Belki ona veririm."

Çenesi titriyor. "Tabii ki vereceksin."

Başımı eğiyorum ve tek bir parmağımı göğsünde gezdiriyorum. "Kıçını yakıyor olmalı."

Bileğimi tutuyor ama elimi çekmiyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bana katlanamadığın halde benden etkilenmek. Bir şeyden hem nefret edip hem de onu istemek çok sinir bozucu."

Gözleri kısılmadan önce şaşkınlıkla parlıyor. "Dikkatli ol, yoksa boyundan büyük işlere kalkışırsın."

Onu şortunun üzerinden dürtüyorum. Kesinlikle bir semi spor yapıyor. Eminim aşağıya baksaydım, kumaşı iten çıkıntıyı görürdüm. "Vücudun sana ihanet ediyor," diye mırıldanıyorum. "Şu anda ağzımda sakinle beni susturabilmek için neler vermezdin, değil mi?"

Dişlerini birbirine geçiriyor ve burunlarımız neredeyse birbirine değene kadar eğiliyor. Vücudu benimkini gölgede bırakıyor. Flip'i ve takım arkadaşlarını göremiyorum, onlar da beni göremiyor. Etrafım Tristan'la çevrili. Çenemi yukarı kaldırırsam dudaklarımız birbirine değecek. "Dikkatimi çekmek istemezsin, Beat." Sesi yumuşak ve tehditkâr, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. "Sana söz veriyorum, ateşle oynuyorsun ve seni yakıp kül edeceğim."

Gülümsüyorum. "Bu bir meydan okumaya benziyor."

Yüz ifadesi uğursuzlaşıyor. "Oh, küçük kız, neye imza attığın hakkında hiçbir fikrin yok."

"Hey! Orada neler oluyor? Tristan, seni ne kadar kızdırırsa kızdırısın Rix'i balkondan atamazsın!" Flip sesleniyor.

Tristan'ın göğsünü okşadım. "Oyun başlasın, koca oğlan."

BÖLÜM 6

RIX

I Hayatımda bir sürü aptalca şey yaptım. Ama Tristan'ı kıskırtmak listenin başında olabilir. Bana katlanamamasına rağmen beni çekici bulduğunu fark etmek bana güç veriyor. Sorun şu ki, bunu nasıl kullanacağımdan emin değilim.

etkili bir şekilde.

Tristan sonraki iki gün boyunca ortalıkta görünmez, bu da ilginçtir. Flip uyanmadan önce ayrılıyor ve akşam geri dönüyor, yiyecek alıyor ve gecenin geri kalanında odasında kayboluyor. İlk başta kaçınma modunda olduğunu düşündüm. Flip'e her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğumda, Nate'in ziyarete geldiğini ve Brody'nin hokey maçı olduğunu, bu yüzden ailesiyle vakit geçirdiğini söyledi. Bunu tatlı bulmak istemiyorum ama buluyorum. Ayrıca egom kaçınma seçeneğini tercih ediyor.

Flip'i hokey antrenmanı ve birçok randevusundan biri arasında yakaladım ve görüşmemden önce banka hesaplarını gözden geçirmesi için oturttum.

"Tüm bu küçük para çekme işlemleri? Ne için bunlar?" Sarı renkle vurgulanmış harcamalara dokunuyorum, çoğu yirmi ila elli dolar arasında değişiyor, ancak bazen yüz veya iki yüz dolarlık bir tane var. Bu hafta bin dolar çekmiş ve market alışverişi için bana sekiz yüz dolar vermiş.

Listeyi inceliyor ve parmaklarını saçlarında gezdiriyor. "Bu bar parası."

"Kredi kartınızda başka harcamalar da var mı?" diye sordum.

Başını sallıyor. "Genelde değil. Genelde barda nakit öderim."

"Ve gecede sadece yirmi ila elli dolar mı harcıyorsunuz?" Onaylıyorum.

Başını sallıyor. "Evet. Sadece bir bira içirim ve sonra suya geçerim. Bazen içki ısmarlama sırası bende oluyor, bu yüzden o geceler daha pahalı oluyor ya da birine içki ısmarlıyorum. Ama eve zil zurna sarhoş kadın getirmem ve eğer planım bir ilişki bulmaksa, ki genellikle öyle olur, zil zurna sarhoş olmam."

"Sadece bir içkin mi var?" Papağan gibi.

Bana bir bakış attı. "Barlar pahalı ve biraz aksiyon istiyorsam sarhoş olmak kötü bir fikir."

"Tamam. Tamam. Bu mantıklı." Bazı açılardan, sanırım tüm bu kadınları eve getirirken ayık olması daha iyi. Ama bu seçimleri yaparken tamamen aklı başında olması da beklenmedik bir şey. Bunu daha sonra düşünmek üzere bir kenara koyuyorum. Ya da düşünmem. "Tamam, aylık bar masraflarını ve diğer her şeyi toplayıp senin için daha iyi bir plan hazırlayacağım."

"Güzel. Öğleden sonra menajerimle buluşacağım ama sorularınız olursa mesaj atın." Beni iş görüşmesi hazırlığımla baş başa bıraktı.

Dün Hemi ile birkaç saatimi mülakat sorularının üzerinden geçerek geçirdim, bu yüzden kendimi daha hazır hissediyorum. Flip için yeni bir plan hazırlamak ve bunu dinamik bir sunuma dönüştürmek bugünün çoğunu alıyor, ancak işim bittiğinde, mevcut yıllık maaşına dayalı olarak bir, üç ve beş yıllık yatırım-gelir akışları öngördüm.

Flip ve Tristan geç saatlere kadar gelmiyorlar, bu da yatmadan önce onlarla uğraşmak zorunda kalmayacağım anlamına geliyor. Umarım önümüzdeki hafta tekrar iş sahibi olurum ve ev arama görevine başlayabilirim.

Ertesi gün öğleden sonra Dean and Sons'daki mülakata gidiyorum. Gerginim ama Hemi bu işi çantada keklik gördüğüme dair beni temin etti. Sınıf birincisi olarak mezun olmamın bir zararı yok, onun tavsiyesi de öyle. Bir de profesyonel hokey oynayan ve finansal portföyünü taramama izin veren bir erkek kardeşim var.

Barda harcadığı tüm o önemsiz miktarlar toplanıyor, ancak kesinlikle karşılayabileceği bir miktar. Ve en iyi arkadaşıyla birlikte her ay ödeyebileceğinden çok daha ucuz bir apartman dairesinde yaşayarak bunu daha da garanti altına alıyor. Flip için hedefim mevcut yatırımlarını maksimize etmek.

tüm kazancının kaybolacağı korkusuyla yaşamaya devam etmek zorunda kalmayacak ve hokeyden emekli olduktan sonra bile yaşam tarzının güvende olduğunu bilecek.

Dean and Sons muhteşem, modern bir binada, harika bir ekip ve arkadaş canlısı, dinamik bir kadroya sahip. İki pozisyon için birkaç adaydan biriyim ve umduğum gibi gitmezse diye önümüzdeki hafta başında farklı bir firmada daha düşük seviyeli bir pozisyon için bir görüşme daha ayarladım.

Ama beni içeri atıyorlar ve sonra her şey gerçekleşiyor ve görüşme inanılmaz derecede sorunsuz geçiyor. Kardeşim için yaptığım finansal plan revizyonlarına bayıldılar; seyahat programını ve apartman aidatı ile bahçeli bir ev için mülk yönetim giderlerini nasıl değerlendirdiğimi gördüler. Her bir seçenek için artı ve eksileriyle birlikte bir bütçe sunuyorum. Sonunda hepimiz profesyonel sporcular için yaratıcı muhasebe teknikleri ve hangi harcamaların en çok masaja ihtiyaç duyduğu konusunda gülüyoruz.

Görüşmeden çıkar çıkmaz Hemi'ye mesaj attım.

Birkaç saniye sonra beni aradı. "Şu anda neredesin?" "Dean and Sons'tan çıktım, metroya gidiyorum."

"Bir blok ötedeyim. Bir şeyler içmek için buluşmak ister misin? Bana bunu üç boyutlu olarak anlatabilir misin?"

"Vaktin olduğuna emin misin?" diye sordum.

"Evet. Dallas'ın hayatını zindan etmeyi yeni bitirdim ve bunu kutlamam gerek. Church ve Yonge'un köşesinde The Dirty Olive adında bir martini bar var. On dakika sonra orada buluşalım mı?"

"Tabii. Kulağa harika geliyor." Telefonu kapattıktan sonra "biz" kelimesini hatırlıyor.

Yedi dakika sonra The Dirty Olive'e varıyorum. Havalı bir yer ve içkiler pahalı olduğu için pek sık gittiğim bir yer değil. Ama daha yeni bir görüşme yaptım ve iyi geçmiş gibi görünüyor. Pahalı bir kokteyl için savurganlık yapabilirim. Haftalık eğlence bütçemi kısacağım ve Moose Tracks dondurma almayacağım. Kesinlikle fedakârlığa değer.

Essie'nin Vancouver'da olması ve Rob'la ilişkimizin sona ermesiyle birlikte kendimi bağısız hissettim. Essie'nin arkadaşlığının rahatlığını ve uzun süreli bir erkek arkadaşın güvenliğini özleyorum. Eugenia ve Claude'un eğlenceli ev arkadaşları olacağını ummuştum ama bu çok hızlı bir şekilde boka dönüştü. Bu yüzden potansiyel yeni bir arkadaşına sahip olmak güzel, kardeşimin işiyle bağlantılı olsa bile.

İçeri girdiğimde Hemi çoktan başka bir kadınla birlikte yüksek bir masaya oturmuştu. Çene hizasında bir saç, kıskanılacak kadar kalın kirpiklerle çerçevelenmiş koyu renk gözleri ve bir sporcunun fiziğine sahip.

"Hey, Rix!" Hemi ayağa kalktı ve beni kucaklamak için kendine çekti. "Umarım sakıncası yoktur. Yanımda bir arkadaş getirdim."

"Ne kadar çok o kadar iyi" diye cevap veriyorum. Eve gidip Flip ve Tristan'la ve onların gecenin lezzetleriyle takılmak için can atmıyorum. Gerçi şu ana kadar sadece Flip eve yatak odası arkadaşları getiriyor.

"Rix, bu Hammer. Hammer, bu Rix." Hemi aramızda işaret ediyor. "Rix, Madden'in kız kardeşi; Hammer ise Hammerstein'ın kızı."

"Hey!" Tristan'ın, ateşle savaş görevinin yapıldığı gün Hammerstein'ın benim yaşında bir kızı olduğuna dair bir şeyler söylediğini hatırlıyorum. Hammerstein ekibin en yaşlı üyesi ama kırk yaşında bile değil. Hammer ise ergenlikten yeni çıkmış gibi görünüyor. Bir barda içki içiyor, yani en az on dokuz yaşında olmalı. Hemi'nin onu başka türlü buraya getirdiğini düşünemiyorum.

"Hammer bu dönem benimle birlikte üniversite stajını tamamlıyor ve çok eğleniyoruz, değil mi?" Hemi gülümseyerek söylüyor.

Hammer sırtıyor. "Şimdiden en iyi stajyerim ve iki gün önce başladım. Ve gerçek adım Peggy, aynı zamanda büyük büyükannemin adı. Huzur içinde yat." Haç işareti yapıyor. "Ama ekip bana Hammer der."

"Anladım. Asıl adım Beatrix, aynı zamanda büyükannemin adı. Ailem isimlerimizi kısaltmayı severdi, bu yüzden ben Rix oldum ve kardeşim Flip oldu çünkü çocukken telaffuz edemiyordum. Profesyonel bir hokey oyuncusu olduğunda bu isim yepyeni bir anlam kazandı."

Hammer yüzünü buruşturur. "Evet, epey bir ünü var." "Öyle," diye katılıyorum.

Hemi, "Aynı zamanda, neyse ki hâlâ hayatta olan ve küstahlıklarla dolu büyükannemin adını taşıyorum," diye belirtiyor. "Ama Wilhelmina gülünç derecede uzun bir isim ve lisede bir Hemi kullanıyordum. Lakabım da öyle kaldı."

"Neden bir Hemi kullandın?" diye sordum.

"Annemler güvenli bir araç istiyordu. Güçlü motoru olan ve hemen hemen her şeyin üzerinden geçebilen bir kamyonun yeterli olduğunu düşündüler."

"Bu yasal." Hâlâ bir arabam yok. Toronto'da yaşamak toplu taşımaya güvenmek demek.

Hemi başını sallar ve vites değiştirir. "Peki, bana görüşmeden bahset. Onlara tüm süslü tablolarını gösterdin ve onları şaşkına çevirdin mi?"

"Bence iyi geçti. Sonunda gülüyor ve sohbet ediyorduk. Rahat bir ortamdı. Son işimden çok daha fazla bana göre olduklarını hissediyorum." Yine de muhasebenin benim için doğru alan olduğundan hâlâ yüzde yüz emin değilim. I

Kardeşim ve Tristan için haftalık yemek planları hazırlamayı seviyorum. Yine de bunu nasıl para kazandıran bir kariyere dnüştürebileceğinden emin değilim. Çok daha fazla okul gerektirir.

"Sizinle kim görüştü? Mike ve Laura mı?" Hemi soruyor. "Evet, ve Fergie."

"Fergie'yi güldürdün mü? İşi kesinlikle alacaksın. Yaklaşan işini kutlamalıyız."

Servis görevlisi geldi ve bir bardak su ve çikolatalı martini sipariş ettim.

Hammer'ın telefonu çalar ve gözlerini devirerek ekranı kontrol eder. "Bir saniye bekle. Babam arıyor." Aramayı cevaplar. "Hey, Hemi ile bir sorgulamanın ortasındayım. Seni sonra arayabilir miyim?" Dudaklarını büzüyor. "Akşam yemeği için beni beklemene gerek yok. Muhtemelen bir saat, belki biraz daha fazla sürer. Bir şeyler atıştıırırız... Hayır, araca ihtiyacım yok. Baba, son üç yıldır kampüs dışında yaşıyorum. Metroya binme konusunda çok tecrübeliyim. Bana bir şey olmaz. Evet, eve dönerken mesaj atarım. Aman Tanrım, hayır. Hollis beni almasın. Bu çok saçma. Ben iyiyim. Gitmem gerek. Seni seviyorum." Aramayı sonlandırıyor.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum. Belki de Roman'ı yanlış tanıımışımdır. Onunla tanıştığımda oldukça rahat görünüyordu.

"Evet. Sadece babam zorba davranıyor. Benim yaşımdayken zaten yeni yürümeye başlayan bir çocuğu vardı, bu yüzden nerede olduğum ve kiminle birlikte olduğum konusunda ıldırıyor. Anlıyorum ama ciddi, yakın zamanda hamile kalmak gibi bir planım yok. Bugünlerde kendimi tamamen vibratörüme adadım. Artık banyo makyaj masamın üzerinde tutamıyorum çünkü babam geçen gün onu gördü ve neredeyse aklını kaçırıyordu."

"Neden senin banyondaydı ki?" Ben sordum.

"Havluları yıkıyordu ve benimkileri de içine atabileceğini düşündü. Batdick'im lavabonun üzerinde yatıyordu. Kalp krizi geçirecek sandım. Kıp kırmızı oldu."

"Batdick?" Hemi kaşlarını çatar.

"izgi roman kahramanlarından esinlenen titreşimleri var. Küçük bir koleksiyonum olabilir. Her neyse, eminim bunu atlatacaktır ama üç yıldır evden uzakta yaşarken babamın ev arkadaşım olması bir alışma süreci."

Hemi, "Rix'in oda arkadaşları onu korsan rol yapma seks partilerine katılmaya davet etti, bu şekilde Madden ve Stiles ile yaşamaya başladı," diyor ve ekliyor

ağlıyor. "Özür dilerim. Bu benim paylaşacağım bir hikaye değildi."

Başımı sallıyorum. "Dinleyecek herkese anlatıyorum. Bedava terapi gibi. Eve geldiğimde oda arkadaşımı çıplak bir şekilde oturma odasında bir direğe bağlanmış halde buldum. En iyisinin taşınmak olduğuna karar verdim."

Hammer yavaşça başını sallar. "Bu anlaşılabilir bir şey."

"Evet. Ama kardeşimin evinde sadece bir banyo var ve ben de oyun odası-çatı katında bir şiltede uyuyorum. Kapısı yok, bu yüzden duş benim tek özel zamanım."

Hammer elini göğsüne götürür. "Lütfen bana duş başlığının çıkarılabilir olduğunu söyle."

"Maalesef öyle değil."

"Seni zavallı şey." Hammer'ın sesi empati dolu.

"Eminim Stiles bu konuda size yardımcı olmaktan mutluluk duyacaktır." Hemi sinsice gülümser.

Ağzımdaki martini neredeyse boğulacaktı. "Birbirimize katlanamıyoruz."

Hemi omuz silkiyor. "Bu seni istemediğı anlamına gelmez. Nefretle sikişmenin ne kadar iyi olacağını hayal edin."

Hammer, "Stiles son derece sikilebilir biri," diyor.

"Eminim bunu doğrulayabilecek olağanüstü sayıda kadın vardır," diye mırıldanıyorum.

"Bu ikisinin sakinleşmesine ihtiyacım var. Çaylaklık yıllarında anlıyorum ama Madden bir çiftçiden daha fazla yulaf ekti." Hemi kendini durdurur. "Eminim ilk elden tanık olduğunuz için bu konuda konuşmak istemezsiniz."

Başımı salladım. "Medya sayesinde bunun olduğunu bilmek başka bir şey. Dinlemek başka bir şey."

"Oh, Tanrım." Çekiç beyazlaşır.

"Bir iş bulur bulmaz taşınacağım," diye onu temin ediyorum.

"Tamamen makul."

Hemi bize bir tur daha içki ve meze ısmarlıyor. Hesap yaptığımda aylık eğlence bütçemin tamamını harcadığımı ve alışveriş fonumu kestiğimi fark ettiğimde içten içe utanıyorum. Birikimim var ama bir gelir kaynağım olmadığı için ekstra dikkatli olmam gerekiyor. Arkadaşlarımla eğlenmek ama ayıramayacağım parayı harcamamak zor bir çizgi.

Ama sonra tekrar gülmeye başlıyoruz ve ben rahatlıyorum. Sonunda Hemi hesabı istiyor ve Hammer ile ben kredi kartlarımızı çıkardığımızda bizi uğurluyor.

Hammer'a, "Seni ben davet ettim ve bu bir bilgilendirme toplantısıydı," diyor. "Bunu ben hallederim."

"Emin misin? Babama sürekli mesaj atıp eve ne zaman döneceğimi sormaması için verdiğim bahane buydu."

"Yine de takım hakkında konuştuk, bu yüzden sayılır."

Hemi'ye bolca teşekkür ediyorum ve iş haberim olduğunda mesaj atacağıma dair söz vererek barın dışında yollarımızı ayırıyoruz. Metroya ulaştığımda yeni bir mesaj beliriyor. Hemi bir grup sohbeti kurmuş. Bu yeni yerde bir haftadan daha kısa bir süredir yaşıyor olmama ve arkadaş ediniyor olmama bayılıyorum. Önceki firmamdaki iş arkadaşlarımın çoğu yaşlı ve aileleri olan kişilerdi, bu yüzden mesai saatleri dışında hiç takılmazdık.

Eve dönerken röportajın ve iki martininin etkisindeyim. Ve tüm tren yolculuğunu baharatlı bir romantik sesli kitap dinleyerek geçiriyorum, ki bu muhtemelen en iyi plan değil çünkü kapısız, duvarsız bir odaya geri dönüyorum. Ama vardığımda kardeşimin kapısı ardına kadar açıktı, yani dışarıdaydı. Tristan'ın kapısı kapalı, yani evde olabilir de olmayabilir de.

Sessizce çatı katına çıktım. Sehpanın üzerindeki boş cips poşetine bakılırsa biri daha önce video oyunu oynamış. Şilte ve yer kırıntılarıyla dolu.

Kırıntıları yere süpürüyorum ve şiltenin üzerine bir battaniye sererek seçeneklerimi tartışıyorum. Lezzetli müstehcenlik dinlemek beni çok heyecanlandırıyor. Banyo mahremiyet sunuyor ama Tristan evdeyse muhtemelen sinir bozmak için kapıyı çalacaktır.

Bu konuda sessiz olabilirim. Bir ton gürültü yapmadan kendimi boşaltabilirim. Çantalarımı karıştırıyorum ve güvenilir mor vibratörümü buluyorum. Süslü bir şey değil ama işimi görüyor. Hazır elim değmişken klitoris emicimi de alıyorum. Daha gürültülü ama süper etkili.

Şilteye uzandım. Ruh halime uygun bir müzik iyi olurdu ama gereksiz gürültü yapmak istemiyorum. Kıyafetlerimi çıkarmak ve geceliklerimden birini giymek için ayağa kalkıyorum. Kolay erişim her yerde. Üzerime bir çarşaf çekerek kanepeye uzanıyorum. Burası çok sıcak ama işim bittiğinde duş alabilirim. Biraz rahatlamaya ihtiyacım var. Belki birkaç orgazm biriktirebilirim. Bu en iyi senaryo, ama bir tanesi rahatlatır.

Bir bacağımı dizimden büküp kanepenin arkasına yaslıyorum. Diğerini açıkta bırakıyorum. Elimi karnımda gezdirip geceliğimi belime kadar çekerken kalp atışlarım hızlanıyor. İnme ihtimali beni şimdiden sıkmaya başladı.

Altımda bir hareket duyuyorum. Tristan evde. Bir gümbürtü ve diğr alçak sesler takip ediyor. Her neyse. Sorun değl. Bunu yapabilirim. Parmaklarımı kıvrımlarımda gezdiriyorum ve klitorisimi okşarken iç çekiyorum. Oh, evet. Uzun srmemeli. Gözlerimi kapatıyorum, bir parmağımı içeri kaydırıyorum, ıslaklığı klitorisimin üzerinde sürüklemek için geri çekiyorum ve birkaç kez daire iziyorum. İnlitimi bastırmak için elimi ağızıma götürüyorum.

Başımın yanındaki yastığı yüzüme çekmeyi deniyorum ama nefes almak çok zor, bu yüzden yere atıyorum. Vibratrm buluyorum ve pürüzsüz başını kıvrımlarımın arasında gezdiriyorum, açmadan önce sesi boğmak için içimde kaydırıyorum.

Tristan'ın yatak odasının kapısı açılıyor ve ben hemen vibratörü kapatıyorum. Buzdolabını karıştırıyor. İki dakika sonra, odasına geri dönüyor. Bir süre idare edebilirim. Bunu beş dakika içinde bitirebilirim.

Vibratr tekrar açıyorum ve doğru noktaya vurmak için aı veriyorum. Aynı zamanda parmaklarımla klitorisimin etrafında dönüyorum. Gözlerimi kapatıyorum ama gerginim, Tristan'ın altımda olduğunun farkındayım.

Ve beynim bir pislik olduğu için, onu mastürbasyon yaparken izlediğim o ilk geceye geri dönüp duruyor. Şimdi onu yatağında, ben burada çavuşu tokatlarken otuzbir çekerken hayal ediyorum. Hayal gücümü yönlendirmeye çalışıyorum. Eğer egzersiz odasından ödünç aldığım dergi elimin altında olsaydı, o lanet süt reklamına bakabilirdim. Tristan'ın lanet olası kocaman sikini yumrukladığı düşüncelerinden beni uzaklaştıracak herhangi bir şey.

Yatak odasının kapısı tekrar açıldı. Vibratr kapatıyorum. Amım kuduruyor. Şu an çok gerginim. Sadece boşalmak istiyorum. Bu sefer Tristan mikrodalgayı kullanıyor. Vibratrn akmasını sağlamak için klitorisimin etrafında yavaş daireler iziyorum - beni devirmek için yeterli olmayacak. Sonunda odasına döndü. Otuz saniye sonra dışarı çıkıyor. Kapı tekrar kapanıyor.

Vibratr sonuna kadar açıyorum ve ciddi bir şekilde boşalıyorum. Tristan tekrar ortaya çıkmadan önce boşalmalıyım. Ama bir türlü aşaramıyorum. Uçurumun kenarında sallanıyorum, ama işler her sıkılaştığında, Tristan'ın bir görüntüsü aklıma geliyor. Ve onu altımda duyabiliyorum. Her neyse. Onu yem olarak kullanacağım. Gözlerimi kapatıyorum ve onun önünde yüzsüzce orgazm taklidi yaptığım zamana geri dönüyorum. Ona srtnmek istememiştim ama sonra elini kalçama koymuştu ve kalçası bir şekilde bacaklarımın arasına girmişti.

Elektrik akımına teslim olsaydık nasıl olurdu diye hayal ediyorum. Beni daha yakına ekseydi. Ağızı benimkinde olsaydı, elleri

Saçlarımdaki acı, yumuşak dudaklarının boynuma değmesiyle yatıştı. Uyluklarımda arasında çalışan parmaklarının pürüzlü pedleri.

Bana *kötü küçük Bea* dediği zamanki sert sesi.

Sessiz kalmaktan vazgeçtim ve klitoris emiciyi çıkardım. Çok yaklaştım. Artık uzun sürmez. Işığı yanıyor, sonra hemen sönüyor. *Kahretsin*. Şarj edilmesi gerek.

Tristan beşinci kez yatak odasından çıktığında, sessiz kalma savaşını kaybediyorum. "Size yardımcı olabilir miyim?" diye bağırdım.

"Tüm bu mastürbasyonların beni acıktırıyor."

O şerefsiz benimle taşak geçiyor. Hâlâ uğuldayan vibratörü kızgın, ekstra sulu vajinamdan çekip çıkarıyorum ve yorganı-perdeyi kenara iterek korkuluğa doğru koşuyorum.

Mutfağın ortasında duruyor, üzerinde bir çift gri boxer külot var ve başka hiçbir şey yok. Gözlerim gülünç derecede kesilmiş vücudunu tarıyor, daha sonra kullanmak üzere kıvrımlarını ve çukurlarını ezberliyor. Onun seksiliğini takdir etmekten nefret ediyorum. Bakışlarım boxer külotunun önünü etkileyici bir şekilde çadırlayan devasa ereksiyona ulaştığında boş vajinam sıkılıyor.

"Gerçekten istiyorsun, ha?" Kendini ayarlama cüretini gösteriyor.

Hâlâ vızıldayan vibratörümü ona fırlatırken ne düşündüğümü bilmiyorum. Belki de kafasına vuracağını?

Havadan yakalıyor. Silikon zevk arkadaşımı incelerken kaşları kalkıyor. "Bir, siktir git." Orta parmağını kaldırıyor. "Ve iki..." İkinci bir orta parmağını bana doğru fırlatırken vibratörü tutmaya devam ediyor. "Bu bende kalacak."

"Bekle. Ne?" Merdivene tırmanıp yarıya kadar indikten sonra bir basamağı kaçırdım ve yere, kığımın üstüne düştüm. "Geri ver onu!" Ayağa fırlıyorum ve o yatak odasında kaybolurken ben de dairenin diğer ucuna koşuyorum. Kapı kolunu denedim ama kilitlemişti. Kapıya vurdum. "Geri ver onu. Hemen şimdi, Tristan!"

Kapıyı yüzünü, on santimlik göğsünü ve hâlâ gergin olan ereksiyonunu gösterecek kadar açtı. "Hayır."

"Bununla ne yapacaksın ki?" Çığlık atıyorum.

Gülümsemesi düpedüz şeytana dönüşüyor. "Asla bilemeyeceksin." Ve kapıyı yüzüme kapattı.

BÖLÜM 7

TRISTAN

I Beat'in vibratörünü çalalı iki gün oldu. Onun inlemelerini ve üstümde kıvranmasını dinlerken aklımı kaçıracığımı sanmıştım. Ama onu çalmak işleri daha iyi yapmadı. O şey onun am suyuyla kaplıydı. Elimin her yerine bulaşmıştı. Temizlemek için yastık kılıfımı kullanmış olabilirim. kapalı. Ve uyurken içime çektim.

Bir sorunum var. Ve onun adı Beatrix.

Onu mutfaktan duyabiliyorum. Saat dokuzu geçti. Bir saattir ayaktayım. Flip, Hemi'nin itibarını güçlendirmek için ona zorla yaptırdığı bir ciro şeyinde. Benim de gelmemi istedi ama kardeşimin maçı olduğunu söyledim. Flip'in kötü şöhreti benim çözmem gereken bir sorun değil.

Kardeşimi bir yalana alet ettiğim için kendimi bok gibi hissediyorum ama Hemi'nin bize attığı kazıktan beri tavşanlarla aram iyi değil. Ayrıca Beat'in yatak odamda olanları dinlemesini istemiyorum. Onun burada olması tüm bu performanslardan biraz olsun uzaklaşmamı sağladı. Sanırım o kadar da kötü değil. Ayrıca, harika yemekler yapıyor ve benimle uğraşmadığı zamanlarda son derece düzenli, yardımsever ve genel olarak tatlı biri.

Beat'in ne yaptığını merak ederek etrafta dolaşmasını dinliyorum. Muhtemelen lezzetli bir şey. Sütyen giymediğine dair sol taşağım üzerine bahse girerim. Belki de o küçücük uyku şortunu giyiyordur. Ya da iki gece önce giydiği ve kıcını zar zor örten geceliği.

Bunu öğrenmek için kesinlikle yatak odamdan çıkmamalıyım.
Yuvarlanıyorum ve yüzümü yastığıma gömüyorum.

Koku azalıyor ama yine de derin nefes alıyorum.

Ben hasta bir herifim.

Ve çok kızgınım.

Temiz bir eve, harika yemeklere ve inanılmaz bir finansal planlamacıya sahip olmak ne kadar güzel olsa da, onun taşınmasına ihtiyacım var.

Onun benim alanımdan ve kafamdan çıkmasını istiyorum.

Onun hakkında her şeyi mahvedecek şekilde düşünmeyi bırakmalıyım.
Yukarı.

Sırt üstü yuvarlandım. Bir melodi mırıldanıyor. Şarkı söyleyebiliyor. Bu başka bir

Onunla ilgili beni sinirlendiren şeyler listesinde bir madde. Yataktan yuvarlanıyorum, ayaklarım güm diye yere çarpıyor. Odama doğru yürüyorum, zaten mantıksız bir şekilde kızgınım. En çok da kendime. Kapı kolunu tuttum ve açmamak için mücadele ettim. Ama kapıyı o kadar büyük bir güçle çekip açtım ki, alçıpan çentiklendi.

İrkiliyor ama arkasını dönmüyor, bu da beni daha çok sinirlendiriyor. Eğer beni görmezden gelmiyorsa, bana ateş ediyor. Onu burada istemiyorum ve her zaman rahatsız edici bir şekilde onun farkındayım. Aramızda mutlu bir ortam yok.

Yine en sevdiğim uyku şortumu giyiyor. Ve bir atlet. Tahmin edildiği gibi sutyen izi yok. Kıvrımları ve yumuşaklığı var. Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış. Boynunun zarif eğiminin neden bu kadar çekici olduğunu bilmiyorum ama ellerimi boynuna dolamak ve nabzının avuçlarımda attığını hissetmek istiyorum. Yine o çaresiz, muhtaç sesleri çıkardığını duymak istiyorum ama bu sefer benim için.

Evet. Boku yedim.

Dün gece dışarı çıkıp biriyle yatmalıydım.

Eve birini getirmeli ve o üstümde uyumaya çalışırken onu becermeliydim.

Yapmalıydım ama yapamadım.

Beni kızdıranlar listesine eklenecek bir madde daha.

Mutfağa girdim ve sağ kalçasının iki santim ötesindeki çekmeceyi çekip açtım. Bir spatula ve bir karıştırma kabı alıp yanındaki tezgâha bırakıyorum. Sonra solundaki çekmeceyi açıp bir çatal alıyorum. Bir tepsi pastırma yapmış, bir tabak kesilmiş meyve, fırından yeni çıkmış yaban mersinli kekler var - en sevdiğim - ve muhtemelen meyveleri batırmak için bir çeşit yoğurt yapmakla meşgul. Yaptığı her şeyin tadı harika, dengeli ve sağlıklı.

Burada her şeyin en iyi şekilde olmasını sağlıyor, sürekli bir şeye ihtiyacımız olup olmadığını soruyor. Ben her zaman bir pisliğim. Onun etrafta olmasına alışmak istemiyorum. Ya da daha kötüsü, burada olması *hoşuma gidiyor*. Ben boktan bir şey söylüyorum, o da hemen karşılık veriyor. Sanki peşimdeymiş gibi. Çünkü öyle.

Öfkeyle yumurta yapmaya çalışıyorum. Kendi başımın çaresine bakmak ve onun yaptığı her neyse onu yememek için. Ona yaklaştıkça ne yaptığımı ben bile anlamıyorum. Etrafına uzanmaya devam ediyorum. Çok yaklaştığımda ereksiyonum kıcını dürtüyor.

Her şey kontrolden çıkmış gibi hissediyorum. Yanlış giden bir oyun gibi ve toparlanamıyorum. Çok kızgınım. Flip'e. Hollis'e. Beat'e. O mükemmel küçük şortlara.

Etrafında dönüyor, at kuyruğu göğsüme çarpıyor. Onu yumruğuma dolamak ve boğazından ağzına doğru bir yol öpmek istiyorum. *Hayır, hayır, hayır. Böyle bir şey olamaz*. O zaman o sadece bir sorun değil, *benim* sorunum olur. Ama bunu düşünürken bile gözlerim onun dudaklarına kayıyor. Yıpranmış otokontrolüm kırılmak üzere.

"Ne halt ediyorsun sen?" Çenesini yukarı kaldırıyor, meydan okuyor, gözleri vahşi ve fırtınalı. "Geri çekilir misin lan?"

Yüzünü avuçlarımla arasına alıyorum ve ağzımı onunkinin üzerine eğerek içinden gelen öfkeli boku kesiyorum. Haklıydım. Dudakları yumuşak ve uysal, birbirimizi her zaman bıçakladığımız kesici kelimelerle tam bir tezat oluşturuyor. İçini okşadığımda şok olmuş gibi bir ses çıkarıyor. Elleri bileklerimi sarıyor ve tırnakları derime batıyor. Beni itip kakmasını ve muhtemelen aptal suratıma bir tokat atmasını bekliyorum. Atmalıydı da. Ama yapmıyor. Bunun yerine, kalçalarını benimkilere bastırıyor ve diliyle dilimi itiyor, ağzımın içinde savaşıyor.

Onu yarı yarıya öperken bu şiddetli kimyanın bir yalan olduğunu, hissettiğim bu çekimin onun etrafımda olmasını ne kadar sinir bozucu bulduğuma garip bir tepki olduğunu umuyordum. Ama görünüşe göre vücudum beni sinirlendiren şeylerin büyük bir hayranı. Ağzının tadı taze meyve, çilek ve ananas gibi. Saçları ellerimin arkasını gıdıklıyor. Çok güzel kokuyor.

Ve bu öpücük, bu lanet öpücük olmasını istemediğim her şeydi. Diğerleri gibi değil. Yılların geçmişi çarpışıyor. Ağzının benimkine değmesi bir merhem ve çaresizlikten öpücüğü derinleştirebilmek için başını eğiyorum. Bunu yapmamalıyım ama duramıyorum. Tek istediğim daha fazlası.

Sonunda çok ihtiyacım olan havayı alabilmek için geri çekiliyorum. Birbirimize bakıyoruz, ikimiz de bir dağa tırmanmayı bitirmişiz gibi

şıyoruz. I

Ağzımı tekrar onunkine yapıştırmak ve ellerimi vücudunda gezdirmek istiyorum. Ama yine de bana tokat atabilir. Belki de kendini toparlaması ve bunun son derece kötü bir fikir olduğunu anlaması bir dakikasını alıyordur. Çünkü öyle. Gelmiş geçmiş en kötü fikir. O benim en iyi arkadaşımın kız kardeşi. Dokunmam gereken son kişi. Hayatı darmadağın ve bunu düzeltmesine yardım edecek kadar geniş değilim. Sorumluluk almak istemiyorum. Ama onu istiyorum.

"Tanrım, senden nefret ediyorum." Sesi yumuşak, dumanlı bir törpü gibi, zaten ağrımakta olan sikime bir şehvet atışı gönderiyor. Bileklerimi serbest bırakıyor ve elleri saçlarımda dolanıyor, ayak parmaklarının üzerinde yükselip ağzımı tekrar kendi ağzına çekmeye çalışırken saç tellerimi kavriyor. "Beni çılgına çeviriyorsun," diye ekliyor. Kulağa bir suçlama gibi geliyor.

Bir hakaret daha savuramadan alt dudağını emiyorum, dişlerimin arasından kaymasına izin veriyorum. Ve sonra ağzını başka bir yakıcı öpücükle alıyorum.

Ellerimi yanlarında gezdiriyorum, onu tezgâhın üzerine kaldırırken kışını sıkıyorum. Ereksiyonum kalçalarının arasına girdiğinde inliyor ve bacaklarını arkamda birleştiriyor. Dilimi ağzına sokmaya çalıştığımda ısıyor, sonra emiyor. Saçlarımla yumrukluyor, çılgınca öpüşürken muhtaç sesler çıkarıyor. Ve bu yeterli değil.

Bir elimle gömleğinin eteklerini, diğer elimle de atkuyruğunu buluyorum. Avuç içim kaburgalarının üzerinden kayarak göğsünün kabarıklığını kavrarken, saçını yumruğumun etrafına doluyorum. İnliyor ve sanki daha fazlasını istiyormuş gibi göğsünü bana doğru uzatıyor. Meme ucunu parmaklıyorum ve nefesi kesiliyor. Elime tam oturuyor. Bu bile beni rahatsız ediyor, bu yüzden sıkı tepesini çimdikliyorum ve çılgılık atıyor. At kuyruğunu sıkıca kavriyorum, böylece bana kafa atarak ya da dişlerini kullanarak karşılık veremiyor.

"Saçımı koparmaya çalışmayı bırak." Başparmağımla meme ucunu tekrar fırçalıyorum, zar zor okşuyorum.

"Neden? Erken kelleşmekten mi endişeleniyorsun, pislik?" Acımasızca çekiştiriyor.

Atkuyruğunun parmaklarımla arasından kaymasına izin veriyorum ve bileklerini kavriyorum. Saçımı bırakmasını sağlayacak baskı noktasını bulduktan sonra bir elimle ellerini arkadan tutturuyor, diğer elimle de atkuyruğunu geri alıyorum. Başını geriye doğru çekiyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor. "Sana söyledim, ilgimi istemedin ama zorlamaya devam etmeliydin."

"Görünüşe göre itmemi o kadar da umursamamışsın."

Çenesinin kenarını ısırđım. "Neye bulaştığın hakkında hiçbir fikrin yok, Bea." Dudaklarım boğazının sütununda geziniyor. Losyonunun ve şampuanının kokusu

ezici. Sarhoş edici. Gerçekten uzaklaşmalıyım. Çok geç olmadan durmalıyım.

"Sanırım öğrenmek üzereyim, ha?"

Köprücük kemiğine ulaştığımda derisini emiyorum ve meme ucunun hemen üzerindeki göğsünün kabarıklığını ısııyorum. "Uykunda sürekli inliyorsun."

"Bilmiyorum."

"Biliyorsun. Neredeyse her gece beni uyandırıyor." En yumuşak sesleri çıkarıyor. Bilinçaltını neyin kemirdiğini merak etmeme neden olan küçük inilti. "Eminim rüyada beni görüyorsundur. Oraya gelip sana istediğini düşündüğün şeyi vermemi diliyorsundur." Bütün hafta bana oluyordu.

"Neden hala konuşuyorsun?"

Göğüs ucunu üstündeki ince kumaşın arasından sıyrıp ısııyorum, sonra da sertçe emiyorum. İnliyor ve göğsünü ağzıma doğru iterek beni tutan ellerimi çekiyor.

At kuyruğunu bırakıyorum, böylece atletini aşağı çekebiliyorum. Göğüsleri dışarı çıkarken dikişler yırtılıyor. Meme uçları bile mükemmel. Koyu kızarmış bir pembe. Küçük ve narin. Emilebilir. Isırılabilir. İkisini de yapıyorum.

İnliyor ve kalçalarını yuvarlayarak ağrıyan sikime çok ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi sağlıyor. Diğer göğsünü serbest bırakıyorum ve meme ucunu bir noktaya kadar emiyorum, şişliği onu ağlatacak kadar sert ısııyorum. Göğsünü avuçluyorum ve tıpkı istediğim gibi boğazını öperken ıslak tepesini parmaklarımın arasında yuvarlıyorum.

"Bana durmamı söylemelisin." Yarı meydan okuma, yarı talep. Bunun her şeyi mahvetme potansiyeli var, ama çekip gidecek iradeyi kendimde bulamıyorum. Onu sistemimden sonsuza dek çıkarmalıyım.

Alay ediyor. "Ve kendine engel olamadığın için kendinden nefret edişini görme fırsatını kaçırarak mıyım?"

"Peki sen aynı şekilde hissetmeyecek misin?" Tekrar göğüslerine doğru ilerliyorum. Dişlerimi kullandığımda çıkardığı seslere, bir meme ucunu emdiğimde kalçalarını yuvarlamasına ya da onu dillediğimde yumuşak iç çekişine doyamıyorum.

"Oh, elbette yapacağım. Ama senin çektiğin acılar buna değecek." Ayaklarından biri boxer külotunun arkasına takılıyor.

"Sen kindar küçük bir şeysin, değil mi?" Göğüs ucunu kabaca emdim, aramızdaki ilişkiyi bu hale getirdiğim için hayal kırıklığına uğradım. Bizi bir savaşa dönüştürdüm.

"Konuşmayı kes ve bana senin ilgini ne kadar istemediğimi göster, Tristan."

Bileklerini bırakıp kışını kavıyorum ve onu dairenin öbür ucuna, yatak odama taşıyorum. Kapıyı ayağımla kapatıp kilitliyorum. Her ihtimale karşı. Omurgamdan aşağı bir korku damlası süzülüyor. Flip öğrenirse...

Bu almamam gereken bir risk. Ama şimdi durmamın tek nedeni Beat'in bana bunu söylemesi. Bacaklarını belimden çözüyorum ve onu yapılmamış yatağa fırlatıyorum. Bir kez ciyaklayıp zıpladıktan sonra dirseklerinin üzerinde doğruluyor.

Gözleri üzerimde geziniyor. "Güzel bir yüze yazık olmuş." Yüz ifadesi ve ses tonu kızgınlığını yansıtıyor.

Bir an için aramızdaki çirkinliği silebilmeyi diledim. Ama böylesi daha iyi. Eğer benden nefret ediyorsa, bu sadece seksle ilgili. Boxer külotumu kalçalarımın üzerine itip ereksiyonumu serbest bırakıyorum.

Nefesi bir anda onu terk etti. "Aman Tanrım."

Sikimi avucumun içinde tutup yavaşça sıvazlıyorum. "Şimdi kaçmak için iyi bir zaman, küçük Bea."

Atletini başının üzerinden çekip bir kenara fırlatıyor. Sonra arkasına yaslanıyor ve uyku şortunu kalçalarının üzerinden geçirerek bana doğru fırlatıyor. Havadan kapıp burnuma götürüyorum ve derin derin içime çekiyorum. Kasıkları nemli ve taze bir istek gibi kokuyor.

Gözleri parlıyor. "Seni pis herif."

Karanlık bir şekilde gülümsüyorum. "Hiçbir fikrin yok, ama olmak üzere."

Ayak bileğinden tutup onu yatağın kenarına sürüklüyorum. Bacaklarını kollarımın arasına alarak göğsüne doğru itiyor ve iyice açıyorum. Bir elimle sağ göğsünü kavıyor, diğer elimle de koyu renk buklelerinin yumuşak kısmını çekiştiriyorum. Amından bir santim uzaklaştığımda başımı çevirip kalçasının iç kısmını ısıriyorum ve derisini sertçe emiyorum.

Çığlık atıyor ve elleri saçlarıma gidiyor, kabaca çekiştiriyor.

"Böyle devam edersen seni yatağıma bağlarım," diye uyarıyorum. "Siktir git." Yine de tutuşu gevşiyor.

"Mmmm..." Kalçasının birleştiği yeri yalıyorum, ağzımı istediğim yere yakın. "Yakında seni sikmem için bana yalvaracaksın." Bu işte iyiyim. Hayal kırıklığımı buraya kanalize edebilirim.

"Sen hiç susmaz mısın?"

"Sinir bozucu olmayı hiç bırakmayacak mısın?" Amının dudağını emiyorum ve ısıriyorum, sert değil, sadece nefesini kesecek kadar. Amı bile mükemmel. Mükemmel.

Yumuşak pembe dudakları ve kıvrımlarının arasından fırlayan, yalanmak ve emilmek için yalvaran minik klitorisile sinir bozucu derecede güzeldi.

Üfledim ve inledi.

Öpüyorum, kemiriyorum ve ısıriyorum, uyluklarının birleştiği yeri yalıyorum ama onu önemli yerlerinden öpmekten kaçınıyorum. Bir kez tadına bakarsam, oyun biter.

Kalçalarını döndürmeye çalışıyor ama onu tuttuğum pozisyon bunu zorlaştırıyor.

"Bana ne istediğini söyle, Bea." Sınırdaki olan tek kişi ben olamam.

"Bence gayet açık," diye tersliyor.

"Bunu istemelisin." Buklelerimi tekrar çekiştiriyorum.

"Güzelce." "Siktir git."

"Seni geri sikeyim." Klitorisine tükürdüm.

Gözleri kocaman oldu. Belki de bu çok fazlaydı. Ama sonra amı kasılıyor. Sanki çoktan orgazmın yarısına gelmiş gibi. Kaşlarımı çatıyorum, bekliyorum, onun da benim kadar çaresiz olmasını istiyorum.

Dudağını ısıriyor, gözleri hayal kırıklığıyla kısılmış ve arzuyla parlıyor. Sıkılmış dişlerinin arasından "Lütfen," diye mırıldanıyor.

"Lütfen ne?" Kalçasını tekrar kemiriyorum.

Dişlerini birbirine geçiriyor. "Lütfen." Ağzını kapatıyor ve yanakları kızarıyor. "Amımı yala."

"Aferin kızıma. Bu kadar zor muydu?" Başımı eğdim ve tadına bakarak inleyerek onu boylu boyunca yaladım. Onu dilimle beceriyorum, klitorisini emiyorum ve onu yutmaya çalışıyorum.

Şimdi *lütfen diye sayıklıyor*, dilimin her hareketinde kalçaları dönüyor.

Boşalmaya çok yakın. Kalçaları titriyor ve inlemeleri derinleşiyor ve daha az kısıtlanıyor. Ama ben onu becerene kadar bunu yapamayacak. Onun ağrıyan sikimin etrafında kenetlendiğini hissetmek istiyorum.

Durduğumda çığlık atıyor, başımı kaldırıp arzusunun öfkeye dönüşünü izlerken kalçaları hiçbir şeye çarpmıyor.

"Seni pislik!"

Sırıtiyorum. "Henüz gelmiyorsun."

Sağ bacağını bırakıyorum ve tekrar itiraz edince iki parmağımı ağzına sokuyorum.

Bileğimi kavriyor ama dudakları bileğimin etrafına dolanıyor, dişleri parmak eklemlerime bastırıyor. Onları sikimle değiştirme düşüncesiyle ürperiyorum.

Emiyor, dili alçak, iniltili bir sesle parmaklarımın üzerinde geziniyor. Parmaklarımı çekip iki tanesini içine sokuyorum, ama kıvırmıyorum, sadece iki kez pompalıyorum, onu sınırdan tutmaya yetecek kadar. Kalçalarını döndürdüğünde, onları yavaşça çıkarıp ağzına geri sokuyorum, kalçalarının beşiğinde uzanıyor. Sikim kaygan, sıcak teninin üzerinde kayıyor ve ikimiz de inliyoruz. Parmaklarımı çenesinden aşağı sürüklüyorum, amcığma bulanmış parmaklarımı boğazına doluyorum. Sıkıyorum, sadece orada dinlendiriyorum, ağır yutkunuşunu ve nabzının avucuma çarpışını hissediyorum.

"Bu senin için sorun olur mu?"

Çok saçmalayabilirim ama onun kim olduğunu unutmadım. Bir saniye bile. Onu ne kadar çok istediğimden ve bunun her şeyi ne kadar kolay mahvedebileceğinden nefret etsem de, ona hayır diyemeyeceğini hissettirmek istemiyorum.

Bir kez başını sallıyor ve bir bacağına kalçama geçiriyor. "Nazik olmayacağım," diye uyarıyorum.

"Bunu çoktan anladım. Konuşmaya devam edecek misin yoksa beni becermeye mi başlayacaksın? Yoksa şimdi seni rahatsız etmeye devam edemeyeyim diye ağzımı sakinle dolduracağın zaman mı?"

"Mmm... ne kadar güzel, baştan çıkarıcı bir ağız." Parmaklarım esniyor ve tekrar yutkunuyor, belki de gergin. "Ama o zaman yalvardığını duyamayacağım."

Kaba bir kahkaha attı.

"Dikkat et, küçük Bea, ben de acıtıyorum." Kulağına ulaşana kadar burnumu yanağında gezdiriyorum ve dişlerimin arasına alıp şampuanını içime çekiyorum. Tanrı'ya şükür yakında taşınacak. Her şeyini yanında götürecektir ve ben de onun tarafından kuşatılmakla uğraşmak zorunda kalmayacağım. Onun yanındayken ne kadar az kontrolüm olduğunu hatırlamayacağım. Ya da beni nasıl kışkırttığını.

Deniyorum.

Boğazını serbest bırakıyorum ve prezervatif bulmak için komodinimi karıştırıyorum. "Bu tek seferlik bir şey. Sistemimizden çıkaracağız ve hepsi bu." Bunu bir kereden fazla yapmayı göze alamam. Şimdiden yeterli olmayacağından endişeleniyorum. Daha fazlasını isteyeceğimden. Bu kaygan bir zemin ve şimdiden çok riskli.

Bana inanmaz bir bakış attı. "Senden hoşlanmıyorum bile."

Duymaya ihtiyacım olan şey bu. Acıtıyor ama çoğunlukla ona karşı tam bir pislik oldum, bu yüzden farklı bir şey bekleyemem. Pişmanlığımı bastırıyorum. Benim kinimi hak etmiyor. İstedğim ama sahip olamadığım

her şeyi bana hatırlatması onun suçu değil. "Güzel. Bu şekilde kalmasını sağlayacağım." Dizlerimin üzerine çöküyorum ve prezervatifi yırtarak açıyorum, boyumdan aşağı yuvarlıyorum. Klitorisini çimdikliyorum, sonra tokatlıyorum, inlemesine ve çığlık atmasına neden oluyorum.

Dizlerini tekrar göğsüne doğru itiyorum, onu yerinde tutmak için eğilirken bir kolumla onları engelliyorum.

"Bükülebilir olmam iyi bir şey." Meraklı, şehvet dolu gözlerle bana bakıyor.

"Benim için, belki senin için o kadar değil." Başını klitorisinin üzerine sürüyorum, yarığından geçirip girişini dürtmeden önce iki kez daire çiziyorum. Ama içeri itmiyorum.

Kalçalarını kaldıramıyor. Savunmasız ve muhteşem ve bir an için bundan sonra ne kadar sikilmiş olacağımı düşünüyorum. Onun içinde olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini tam olarak bileceğim. Sonsuza kadar bu anıya sahip olacağım. Bu heyecan verici çünkü yeni ve yasak ve ona sahip olmamalıyım. Bittiğinde, bu yakıcı ihtiyaç giderilecek ve ben de çekip gideceğim. Zaten kolay sıkılırım. Bunların hepsi beni bir kezın yeterli olacağına ikna etmek için.

Klitorisini tekrar daire içine alıyorum, devreyi bir, iki, üçüncü kez tekrarlıyorum. "Tanrı aşkına, ne **b e k l i y o r s u n**?" Öfkesi Eğlenceli.

"Sen."

"Ben ne?"

Sırıtiyorum. "Bana sikimi istediğini söyle."

"Oh benim Tanrım. Öyle mi? sen ciddi doğru Şimdi mi?" Onunifade inanmıyor.

"Ölümçül." Alçaktan kayıyorum ve bir santim içeri itiyorum.

Gözleri kapanır ve başarısız bir şekilde kalçalarını oynatmaya çalışır.

Tekrar çekiyorum. Hiç kolay değil. Ama katlanan o olduğunda çok daha tatlı olacak. Kontrolden çıkan tek kişi ben olamam.

"Bunun için yalvar, Bea."

Baldırını ısırdım. "Siktir git."

"Sanırım *beni becermek* istiyorsun. Tabii fikrini değiştirmediyse." Geri çekildim, teslim olmaya çok yakındım.

Dudaklarını ısıırıyor, açıkça kendisiyle savaşıyor. Bu anlaşılabilir bir şey. Ben bir pisliğim ve muhtemelen onu konfor alanının dışına itiyorum. Sonrasında bunun için kendinden nefret edecek. Tam da ihtiyacım olan şey bu. Beni bir daha asla istememesi için. Benden nefret etmesi. Pes ettiğim için pişman olsun ki bir daha böyle bir şey olur mu diye endişelenmeyeyim.

"Sen bir pisliksin."

"Biliyorum." Ereksiyonumun başıyla klitorisine dokunuyorum. "Var mısın, yok musun? Kararını ver, Bea."

Huffs. "Sik beni."

Gözlerimi deviriyorum. "Tekrar dene."

Bana ters ters bakıyor. "Becer beni, *lütfen*."

Ona bir santim veriyorum. "Bundan daha iyisini yapabilirsin."

Kıpırdanıyor ama bir yere varamıyor. "Siktir. Tamam." Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor. Silahsızlandırarak kadar hassas ve itiraf etmek istediğimden daha çok hoşuma gidiyor.

Gözleri yumuşar ve sesi de yumuşar, "Beni doldurmana ihtiyacım var, Tristan.

Uçurumun kenarındayım. Lütfen, sik beni."

"İşte benim tatlı kızım." Sonuna kadar içeri itiyorum, onu geriyorum, beni çevreleyen sıkı, ıslak sıcaklığını hissederek inliyorum. "Sadece bunun için yalvardığımı unutma." Topukları sırtıma dayanacak şekilde bacaklarını ayarlıyorum. Bu, misyoner pozisyonuna en yakın olduğum pozisyon. "Dayanmak isteyebilirsin."

Kalçalarımı geriye kaydırıyorum, çıkıntıya doğru çekiyorum ve tekrar içeri sokuyorum. "Oh, Tanrım." Bea bileklerimi tuttu.

Bir dahaki sefere sert darbeye hazırды ve yatakta kımıldamıyordu. Hızımı artırıyorum, onu yatağın içine doğru beceriyorum, dudaklarından inlemeler ve çığlıklar çıkarıyorum. Vücudu ilk orgazmıla sarsılıyor, amı beni yumruk gibi sıkıyor.

Kendine gelmesi için ona zaman tanımıyorum. Geri çekilip dizlerimin üzerine çöküyorum ve ayak bileklerini bir omzuma alıyorum. Bir kolumu inciklerine dolayarak onu kaldırıp indiriyorum ve sikimin üzerinde sallıyorum. Klitorisini ovma için başparmağımı kıvrımlarının arasına sokuyorum.

İnliyor ve haykırıyor, başı ileri geri sallanıyor. "Bu çok fazla. Oh, Tanrım. Oh my fuuuuu-" Başka bir orgazm onu sararken çarşafı yumrukluyor. Bacakları kolumdan aşağı kayıyor. Çekiliyorum ve onu yüzüstü çeviriyorum, kalçalarına sarılıyorum, arkadan tekrar itiyorum ve tekrar vurmaya başlıyorum.

"Lütfen durma," diye inliyor.

Kıçına şaplak atıyorum ve o inliyor, sonra inliyor, amı tekrar sıkılıyor. Her itişte ıslak sesler çıkarıyor ve iç uylukları sularıyla kaplanıyor.

Üzerine uzanıyorum, göğsümü sırtına dayıyorum ve bir elimle at kuyruğunu tutup diğer elimi boğazına doluyorum. Çenesinin kenarını ısııyorum. "Aminin benim için ne kadar ıslak olduğunu dinle. Çok tatlıymış gibi davranıyorsun ama sen kirli bir kızsın, değil mi? Ve ben seni pisleteceğim."

Elimi yanağının altından geçirip derinlemesine itiyorum. Sonra hareket etmeyi tamamen bırakıyorum. Üç parmağımı ağzına sokuyorum. Bir şey söylememe bile gerek kalmadı; emmeye başladı ve kalçalarını döndürdü. Sanki doyamıyormuş gibi. Sanki tam olarak istediği buymuş gibi.

Evet. Kesinlikle boku yedim.

Yanağından öpüyorum ve fısıldıyorum, "Daha yeni başlıyorum, küçük Bea." Bu başka bir düşük inilti alır.

Dizlerimin üzerine çökerken "Eller," diyorum. "Bana seninkileri ver."

Şu anda başının yanındaki çarşafı yumrukluyorlar. Otomatik olarak itaat etmediğinde, bileklerini tutuyorum ve ellerini kışına doğru hareket ettiriyorum. "Benim için yayıl."

Tereddüt ediyor. Korkusu kalın yutkunmasından belli oluyor.

Ellerimi başının iki yanına koyuyorum ve gözlerimi görebileceği şekilde eğiliyorum. "Seni iyi hissettiriyor muyum?"

"Evet," diye fısıldıyor.

Yanağını okşuyorum, o da bu sevgiyi kovalıyor. "Sana zarar vermeyeceğim, Bea.

Hoşuna gitmezse durmamı söyle, duracağım, tamam mı?" "Tamam."

Ağzının köşesini öpüyorum, o da uzanıp elini boynumun arkasına doluyor. Birkaç dil darbesi için öpücüğü şımartıyorum, kalçalarımı aynı ritimde yuvarlıyorum. Yine de bu çok samimi ve bunun bununla ilgili olmadığını hatırlamam gerekiyor. Onu sınırlarının en uç noktasına kadar zorlamak, sertçe sürmek istiyorum ve yarın, ağrıdığına ve hareket etmek muazzam bir görev olduğunda, yaptığım şeyleri düşünecek. Onun utancı beni bir daha asla istememesini sağlayacak ve benim suçluluk duygum da aynısını bana yapacak. Şimdiden sızmaya başladı bile. Ama durmak istememe neden olmuyor. Henüz değil.

"Planlar değişti." Bir dizimi kapalı kalçalarının arasına bastırıyorum ve o da bacaklarını benim için ayırıyor. Bacakları benimkileri kavradığında geriye doğru kıvrılıp kışını tokatlıyorum. "Dört ayak üzerine."

Titreyen kollarını yukarı itiyor. Kalçalarını kavriyorum ve acımasız olduğu kadar durmak bilmeyen hızımla ona vuruyorum. Bea dirseklerinin üzerine düşüyor ve yanağını yatağa yaslıyor, diğer eli bacaklarının arasına gelip klitorisini okşuyor. Ama bir daha boşalmasına izin verirsem ne olayım. İtmeyi bırakıyorum ve ellerimi yanlarıma bırakıyorum.

Hoşnutsuzluğunu dile getiriyor. "Durma. Neden durdun?"

"Bütün işi ben yapıyorum." Kışına şaplak attım. Sağ yanağı pembeleşti. "Beni sikme sırası sende."

Anlamadığım bir şeyler mırıldanıyor.

"Neydi o?"

"Simit gibi olduğumda pek yardımcı olamıyorum." Önce yavaşça sallanmaya başladı, ama bir ritim buldu ve hızını artırarak kendini sikimin üzerine bıraktı. Kolları titriyor ve kıcı pelvisime her çarptığında inliyor. Uyluklarının iç kısmından sular akıyor ve omuzları ile ensesinden terler boşanıyor. Çok yakın, ama uçurumun kenarına gelemiyor. Kalçasını kavriyorum ve başparmağımı uyluğunun iç kısmında gezdirerek ıslaklığı topluyorum.

Derinlerde kalıyorum, tekrar içeri itmeden ve başparmağımı bölme boyunca sürüklemeyen önce sadece birkaç santim dışarı çekiyorum. Kıcına bastırduğumda geriliyor.

"Rahatla." Başparmağımı yavaş daireler çizerek ovuyorum. "Buraya hiç kimse girdi mi?" Başını sallıyor.

"Güzel. O zaman benim."

"Ne?" Kafasını çevirdi.

"Sakin ol. Kıcıyı becermeyeceğim, Bea. En azından sikimle." Ama yapardım. Eğer bu bir kerelik bir şeyden fazlası olsaydı, ona sahip olan kişi olmaktan zevk alırdım. Kalçalarımı sallıyorum, böylece başı tam olarak doğru noktaya sürtünüyor. Açıklığına bastırıyorum ve başparmağım ilk boğuma kadar içeri kayıyor.

Nefes nefese kalmış. "Tamam mı?"

"Tamam," diye mırıldanıyor.

Kalçasını yoğuruyorum, her şeyin ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanmasını sağlamak için sallıyorum. İkinci boğuma ulaşana kadar daha da içeri itiyorum.

Bu bana tiz bir "Aman Tanrım" kazandırdı.

Bir elim kalçasında, başparmağım kıcıda, onu tekrar sikmeye başlıyorum. İnliyor ve sızlanıyor, boşalırken ve tekrar boşalırken saçma sapan şeyler söylüyor. Başparmağımı çekip at kuyruğunu tutuyorum ve onu yukarı, göğsüme doğru çekiyorum.

Kalçasındaki elimi boğazına dolayarak onu kendime doğru çektim ve içine girdim. Dişlerim omzuna batıyor ve boynunun yan tarafına doğru yalayarak ilerliyorum. Çenesinin kenarını ısırırken, boştaki elimi karnından aşağı kaydırıyorum ve içine girerken amını avuçluyorum. "Sana yaptığım şeyleri her düşündüğünde ve sık sık düşüneceksin.

- "Muhtemelen pişmanlıkla. "-keşke senin de kıcıyı alsaydım diyeceksin.

Ve bunu yapmamış olmam seni delirtecek, çünkü benimle başa çıkamayacak kadar deneyimsizsin."

Ben de öyle hissedeceğim zaten. Ve onun benim kafamın içine girdiği gibi ben de onun kafasının içine girmeyeceğim. Hiç kimse beni onun gibi sarsmadı, küçük dikenleri derimin altında sürekli bir diken.

Bir şeyler kusmak için ağzını açıyor ama ben üç parmağımı içine sokup şişmiş klitorisinin üzerinde daireler çiziyorum. Dişlerini sıkıyor ve şiddetle titriyor. Kaç kere boşaldığının sayısını unuttum. Onun kadar sık ve sert boşalabilen biriyle hiç seks yapmamıştım. Geçen gece aklını kaçırmış olmalı. Vibratörünü bana doğru tutup kendini orgazmdan kurtarmadan önce en az yarım saat boyunca devam etmişti.

Bana yaslandı, açıkça tükendi. Ama henüz işim bitmedi.

Sonra dairenin kapısı açılıp kapanınca gerildi. "Güzel.

Kahvaltı!" Flip haykırıyor.

Panik boğazımı sıkıyor ve öfke omurgamı alevlendiriyor. Saatlerce gitmiş olması gerekiyordu. Acele etmemem gerekiyordu.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor Bea, hâlâ ağzında olan parmaklarımın etrafında.

"Şşş..." Bea dıGında her Geyi susturdum, yaptıklarımın - yaptıklarımın- duyduğum suçluluk duygusunun pençelerini henüz batırmasına izin vermek istemiyordum. Bu daha sonra olacak. Ama hâlâ onun içindeyim. Ve hala yeterince içmedim.

Çekiyorum ve onu sırt üstü çeviriyorum, ağzını avucumla kapatıyorum ve tekrar içeri itiyorum. Gözleri irileşiyor ve inliyor. Bir meme ucunu nazikçe çimdikliyorum, sonra üzerine uzanıyorum.

Elimin arkasından bir şey soruyor, ama anlaşılmaz bir fısıltı. Elimi çekiyorum ve kulağımı ona veriyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Henüz gelmedim. Ben bitirene kadar bitirmeyeceğiz." Normalde misyoner pozisyonundan kaçınırdım çünkü rahatlık ve yakınlıktan bahsediyor, her ikisi de seks partnerlerinde kaçındığım şeyler, ama bir elimi ağzının üzerinde tutabilmem gerekiyor. Ve onu sadece bir kez elde edersem, boşaldığımda yüzünü görmek istiyorum.

Bir elimi dizine ulaşana kadar kıvrımlarını sıyırarak yanından geçiriyorum. Bacağını yukarı çekiyorum, dizinin arkasını kolumun kıvrımına bağlıyorum. Derinlerde kalıyorum, kalçalarımı yuvarlıyorum, inlediğinde onu susturuyorum.

Yanağını okşuyorum ve dudaklarımı kulağına götürüyorum. "Çok yaklaştım, Bea. Hem de çok yakın. Benim uslu kızım ol ve sessiz kal. Seni çiğ çiğ becermeme izin verdiğini kimsenin bilmesini istemezsin, değil mi?"

Yüzünü boğazıma çeviriyor, dişleri köprücük kemiğimin üstündeki deriye batıyor. Kukuğu sıkıştı.

Geri çekiliyorum ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum, onun iyiliğinin bir kısmını emme ihtiyacına teslim oluyorum. "Pis, tatlı kız." Ağzına sahip çıkıyorum ve orgazm içime çarparken yumuşak iniltisini yutuyorum. Dişlerim dudağına çarpıyor, bakır tadı alıyorum ve sonra görüşüm bembeyaz oluyor. Tırnakları omuzlarıma o kadar sert batıyor ki derimi kırabilir.

Onun üzerine yığılıyorum, etrafımda hissetmeye ihtiyaç duyuyorum.

Ardından kapım çalındı. "Hey, Tris, dışarıda kahvaltı var, eğer ilgilenirsen."

İçim daralıyor ve çalkalanıyor. Seslenmeden önce boğazımı temizliyorum, "Harika.

Birazdan çıkacağım."

Hareket etmek, yaptığım şeyle yüzleşmek, en iyi arkadaşıma yalan söylemek istemiyorum. Ama araya girmem gerekiyor. Şimdiden bittiği için hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ondan ayrılıyorum. Doymaktan çok uzağım. Tek istediğim daha fazlası.

"Ne yapacağım ben?" Beat fısıldar, paniği aşikârdır.

Burada kontrolü elimde tutmalıyım. Flip'in bundan haberi olmamalı ve Beat suçluluk duygusunun başladığını görmemeli. "Sen burada kal. Ben yemek getirip burada yemek için bir bahane uyduracağım."

"Prezervatif ve am gibi kokuyorsun," diye fısıldıyor.

"Bu yeni bir şey değil. Eve birini getirdiğimi düşünecek." Midemdeki çukurdan ya da onun yüzündeki ifadeden hoşlanmıyorum. Ama az önce en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşini becerdim, bu yüzden vicdan azabı ve bir kamyon dolusu suçluluk duygusu oldukça olası görünüyor. "Burada kal. Yakında döneceğim."

Daha iyi bir karar vermeme rağmen, yataktan yuvarlanmadan ve bir çift boxer külot çekmeden önce dudaklarımı yumuşakça onunkine bastırıyorum. Beat yataktan fırlıyor ve kolumu tutuyor. Diğer eliyle ağzını kapatıyor ve gözlerini kocaman açıyor. O da çıplak. Yumuşaklığı ve kıvrımlarıyla görülmeye değer bir manzara. Gözlerimi boynunun üzerinde tutuyorum, başka bir ereksiyondan kaçınmayı umuyorum. Ona sorgulayıcı bir bakış attım.

"Sırtın," diye fısıldıyor.

"Ne olmuş ona?"

Aynayı işaret ediyor. Omzundan kıkına kadar uzanan çiziklerin yanı sıra, tırnaklarından kaynaklanan hilal şeklinde birkaç kanlı iz de var. Elinden kurtulup odayı geçiyorum ve sepetten bir havlu alıyorum.

Omuzlarımda gezdirerek kanı temizliyorum. Havluyu sepete atıp kapıya yöneliyorum. Kendimden nefret etme dalgası beni vurdu, pişman olduğum için değil

ama yapmadığım için. Ve şimdi en iyi arkadaşım ile yüzleşmek zorundayım. Kendimi toparladım, kapının kilidini açtım ve biraz araladım.

Flip tezgâhta duruyor, sanki yok olacaktı gibi yiyecekleri suratına tikiştiriyor. Odamdan çıkıyorum, midem sıkışıyor.

"Hey, dostum, görünüşe göre Rix bu sabah meşguldü. Nerede o?" Yüzünü bana döndü ve gözleri kocaman oldu. "Oh kahretsin. Dün gece kendine vahşi bir tane buldun, ha?"

"Elbette." Daha çok bu sabah gibi, ama bu anlamsal. Suçluluk dalgası ezici ve hak edilmiş olduğundan kendimi dengelemek için duraklıyorum. Flip ilkokuldan beri benim en iyi arkadaşım. İyi günde kötü günde birlikte olduk ve az önce kız kardeşiyle kirli seks yaptım. Kız hâlâ yatağında. Kokusu çarşafıma ve vücuduma sinmiş. Ben birinci dereceden bencil bir pisliğim.

Göz temasından kaçınıyorum ve portakal suyunu kaptığım gibi buzdolabına yöneliyorum. Çalkalıyorum, kapağını kapatıyorum ve doğrudan kabından içiyorum. Bitirdiğimde elimi ağzıma götürüyorum ve tekrar yalan söylüyorum. "Nerede olduğundan emin değilim. Belki spor salonundadır?" Ama Beat çıplak, yatak odamda. "Tanıtım işinin daha uzun süreceğini sanıyordum."

"Hemi ile tekrar buluşacağım" -telefonunu kontrol ediyor- "lanet olsun. Bir saatten az kaldı. Fazladan bir takım elbise ve gündelik bir şeyler alıp çıkıyorum. Sonra buralarda mısın? Dallas, Ashish, Roman ve Hollis spor salonunda buluşacak ve sonra bir şeyler atıştıracağız."

"Evet. Bunun için iyi olmalıyım. Tanıtım işlerini bitirdiğinde bana mesaj at." En iyi arkadaşım ile daha sonrası için egzersiz planları yaparken Beat'i becermek istediğim sonraki üç pozisyonu düşünmeye başlamam kötü oldu. Yalan söylediğim kişi. Ama hatayı çoktan yaptım. Ona bir kereden fazla sahip olursam suçluluk duygusu azalmayacak.

"Güzel. Arkadaşın hâlâ burada mı?" Başını benim odama doğru eğiyor. Bir ses çıkarıyorum.

Omzuma vurdu. "İyi eğlenceler. Sonra görüşürüz." Bir muffin daha aldı ve yatak odasında kayboldu.

Bir tabağa taze meyve, kek ve pastırma dolduruyorum, sonra buzdolabından birkaç şişe su ve akça ağaç şurubu alıyorum, çünkü Beat pastırmasının şurup havuzunda yüzmesini seviyor. Yatak odasına dönmeden önce banyoda durup bir el bezi ıslatıyorum. Beat'i tekrar kirlletmeden önce temizlemek istiyorum. Tabii bana izin verirse.

Onu bıraktığım yerde endişeli bir ifadeyle durmasını bekliyordum. Ama öyle değil. Hem de hiç. Görünüşe göre vibratörünü bulmuş, çünkü yatağında uzanmış, bacaklarını iki yana açmış, vibratörle kendini beceriyor. Diğer elini yumruk yapmış, ısıyor.

Kapıyı kapatıp kilitliyorum. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve dondu kaldı. "Ne yapıyorsun?"

Elini ısırmayı kapıya doğru sallanacak kadar uzun süre bırakıyor.

Yemek tepsisini şifonyerimin üzerine koyup yatağa geçiyorum. "Yakında tekrar gidecek." Elimizi uzattım. "Onu geri alabileceğini söylemedim."

"O benim," diye fısıldıyor, hâlâ donmuş bir halde.

Başımı sallıyorum. Bunun için zaten cehenneme gideceğim. Ateşin içinde geçireceğim zamanın tadını çıkarayım bari. "Onu geri almayı hak ettiğine karar verene kadar benimdir. Ayrıca seninle işim bitmedi, o yüzden ver onu."

BÖLÜM 8

RIX

E Vücudumdaki her kas ağrıyor. Tristan benimle işinin bitmediğini ya da beni çiğ çiğ sikmeyi planladığını söylerken şaka yapmıyordu, çünkü tam olarak böyle hissediyorum. Çiğ. Birden fazla banyo olsaydı, Epsom tuzlarına batırırdım. Ayrıca bu gece yatak odasından çıktığımdan beri ondan kaçıyorum. Öğleden sonra. O kadar da zor olmadı.

Flip ile spor yapmaya gitti ve akşam yemeğinden sonra eve geldi. Ve Flip hemen sonra bir çok "randevusundan" biri için tekrar ayrıldı.

Hemen sokağın aşağısındaki kafeye gittim ve şimdi bir yandan kafeinsiz çayımı yudumlarken bir yandan da kitap okumaya çalışıyorum ve başaramıyorum. Vajinamın nabızı atıyor ve oturmak çok zor.

Rob beni aramaya çalışıyor, ben de sesli mesaja yönlendiriyorum. Konuşmak isteyeceğim son kişi o. Özellikle de seksimizin berbat olduğunu anladığımdan beri.

Saat dokuz buçukta markete uğruyorum, birkaç şey alıyorum ve eve gitmeden önce en sevdiğim dondurmadan bir pint alıyorum. Flip'in yatak odasının kapısı açıktı. Bu da dairede Tristan'la yalnız olduğum anlamına geliyor.

Yiyecekleri hızla kaldırdım ve dondurmamı bir torba donmuş bezelyenin altına sakladım. Aceleyle banyoya gidiyorum. Planım Tristan'dan kaçmaya devam etmek, ama kapıyı açtığımda mutfakta.

Taze bir şeftali yiyor. Bu maksatlı görünüyor. "Bu sabahki kararından pişman mısın?" Sesi kayıtsız, sanki verecek siki yokmuş gibi. Ama omuzları gergin ve bana zar zor bakabiliyor.

Ne söylemem gerektiğini bilmiyorum. Hem lezzetli hem de suçluluk duygusunun kişileşmiş hali gibi görünüyor.

"Tabii ki öyleyim," diye mırıldanıyorum. Şimdi tüm bu abartının ne hakkında olduğunu biliyorum. Tristan pis bir herifti ve her dakikasına bayılıyordum. Özellikle de parmaklarını ağızıma sokup beni boğazımdan tuttuğu zaman. Sert değildi. Hiç güvensiz hissetmedim. Sahiplenici, kirli ve ateşliydi. Ve amıma tükürdü. Bunu kim yapar ki?

Önceki uzun süreli erkek arkadaşlarımın hepsinin tamamen vanilya olduğunu fark ettiğimde bugün yaşıyordum. Ama Tristan öyle değildi. O pislığe eğiliyor ve içinde yuvarlanıyor. Tristan'ın erkek arkadaşım olmasını istediğimden değil. Çünkü kesinlikle istemiyorum. Ben bir seri tek eşliyim, ama ben bile onun gibi bir fuckboy ile çizgiyi nereye çekeceğimi biliyorum. Birbirimize sıçmadan sohbet bile edemiyoruz. Ama bu hayatımın en kirli, en ateşli seksiydi. Ve muhtemelen o da bunu biliyordur.

Soruyu ona geri atıyorum. "Kendinden nefret ölçerin ne durumda?"

Etkilenmemiş gibi omuz silkiyor. Yine de bana bakmıyor. "Özel olduğunu mu sanıyordun Beat? Sana çiçek alacağımı ve gizlice çatı katına çıkıp daha fazlasını arayacağımı mı?"

Ne bekliyordum bilmiyorum ama bu değildi. Ondan önce ben bir ok attım. "Doldurman gereken başka bir sıcak delikten fazlası olduğuma inanacak kadar aptal değilim. Gerçekten seni tekrar isteyeceğimi mi düşündün?"

Dudakları kulağıma doğru eğilirken bakışları düz, ifadesi okunmuyor. "Yine de bir konuda haklıydın. Sikimde boğulman seni susturmak için harika bir yol."

Bu beklediğim enayi yumruğuydu, ama yine de acıtıyor. "Siktir git," diye tükürdüm. "Orada bulundum. Yaptım bunu. Bir kere yetti." O da kendi yatak odasında, beni dumanı tüten bir pişmanlık yığını içinde bıraktı.

F ya da önümüzdeki iki gün Tristan'dan kaçmayı başardım. Bu çok garip.

Seks hakkında düşünmeden ona bakamıyorum, ya da beni sonra dizler. Bana bir şeyler hissettirmesine izin verdiğim için kendime kızgıyım. Ama aklım sürekli bana zarar vermeyeceğini söylediği zamana gidiyor. Hoşuma gitmezse, tek yapmam gereken ona söylemekti ve o da duracaktı. Seks pis ve sert olsa da, o anda şefkatliydi. Gençken gördüğüm Tristan işte buydu. Komşusunun bahçesinden bir şakayık çalıp şifonyerimin üzerine bırakırdı çünkü onları sevdiğimi bilirdi. Bu o Tristan'dı.

Bana güven veren Tristan. Sonra da canımı cehenneme çevirdi. Kafa karıştırıcı. Ve sinir bozucu. Artık onun yanında nasıl olacağımı bilmiyorum. Ondan hâlâ nefret ediyorum ama beni öptüğü anda aramızda bir şeyler değişti. Ve kendimi bir denizanası kadar şeffaf hissediyorum. Özellikle Flip buradayken.

Tristan evdeyken ben dışarı çıkıyorum. Neyse ki şu anda antrenman kampındalar, bu yüzden erken kalkıp dışarı çıkıyorlar ve buzda saatler geçiriyorlar. Flip'in seks hayatını yavaşlatmak için pek bir şey yapmıyor ama en azından sabah üç maratonları bitmiş gibi görünüyor.

Fuck-a-thon'dan dört gün sonra mutfaktaydım ve önümüzdeki birkaç gün için yiyeceklerini hazırlıyordum. Tristan ve Flip'in tükettiği yiyecek miktarı gerçek dışı. Taze makarna aldım, marinara sos ve köfte yaptım çünkü uzun antrenmanlardan sonra karbonhidrat yüklemesi yapmaları gerekiyor. Her porsiyon mikrodalgada ısıtılabilen bir kaptayla ve üzerinde yeniden ısıtma talimatları var. Malum sebeplerden dolayı son zamanlarda yemek saatinde dışarıdaydım. Ayrıca olanları kimseye anlatmadım. Essie'ye bile - bilerek değil, çünkü ne zaman konuşsak kardeşim yanımdaydı.

Dördüncü makarna, köfte ve sos kabını kapatırken telefonum çalıyor. Ekranda Dean ve Oğulları'nı gördüğümde midem bulanıyor. "Aman Tanrım. Tamam, tamam. Nefes al, Rix." Tavana doğru bakıyorum. "Lütfen işe alınmama izin ver. Adını her zaman boş yere kullandığım için özür dilerim. Ve hafta başında çok bağırdığım için." Başımı sallıyorum, anıları su yüzüne çıkmadan siliyorum ve üçüncü çalışta cevap veriyorum.

Üç dakika sonra, yeni bir işim var. Ve iki gün içinde başlıyorum.

"Benim bir işim var!" Mutfakta dans ediyorum, sonra tezgahta duran yemekleri hatırlıyorum ve onları buzdolabına koyuyorum. İyi haberi vermek için hemen annemi aradım.

"Bu harika, tatlım. İyi bir firma mı? Bana her şeyi anlat."

Ona son işimden çok da farklı olmayan, sadece müşteri kitlesi farklı olan işimi anlatıyorum. "Artık düzenli bir maaşım olduğuna göre kendi evimi aramaya başlayacağım."

"Bu çok iyi. Phillip'le iyi anlaşıyor musunuz? Sezon çok yakında başlayacağı için meşgul olmalı."

"Evet, iyi anlaşıyoruz." En iyi arkadaşı ise farklı bir hikaye.

Birkaç dakika daha sohbet ediyoruz, annem görüşmeyi sonlandırmadan önce babamla son zamanlarda neler yaptıklarını anlatıyor.

Bu görev tamamlandıktan sonra, yeni bir iş kıyafetinin makul bir savurganlık ve alışverişe çıkmak için iyi bir neden olduğuna karar veriyorum. Yapılacaklar listesi hazırlıyordum ki dairenin kapısı açıldı. "Elimde harika bir şey var." Döndüğümde Tristan'ı ayakkabılarını çıkarırken buluyorum.

Kot pantolon ve tişört giymiş. Lezzetli ve muhteşem görünüyor ve bir anlığına beni gördüğüne gerçekten sevinmiş gibi görünüyor ki bu hiç mantıklı değil.

"Oh. Sensin." Her parçam kaçmak istiyor. Ama kaçacak yerim yok.

Git.

Ağzının sağ tarafı acımasız bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Nasıl olduğunu düşünüyorum

Seni bir daha becermeyecek miyim?"

Ona kendi sözlerini geri veriyorum. "Bir kez yeterliydi." *Yalan, yalan, yalan.*

Kıkırdıyor, ama bu düz, mizahsız bir ses. "Bu yüzden mi uykunda adımlı inliyorsun?"

Göğsümdeki ağrı beni çileden çıkarıyor. Pişman olacağımı söyledi ve o böyle davrandığında ben pişman oluyorum. Yaptığımız şey pek çok çizgiyi aştı. Onu görmezden gelip telefonumu elime alıyorum ve Hemi'yi ararken ona arkamı dönüyorum. "Hey! Bilin bakalım o işi kim aldı?"

"Ahhh! Bu harika bir haber! Bunu kutlamalıyız. Bir şeyler içmek için müsait misin? Ya da akşam yemeği? Bana gelebilirsin. Hammer ve ben bir proje üzerinde çalışıyoruz ama bir saat içinde işimiz biter."

Buradan çıkmam lazım. "Kulağa harika geliyor. Bir şey getirebilir miyim?" "Sadece seksi halini. Çok mu heyecanlısın?"

"Çok heyecanlıyım. Tavsiye için çok teşekkür ederim." "Sorun değil. Bu yakında taşınacağın anlamına mı geliyor?"

"Yeterince yakın değil ama evet. Yürüme mesafesinde bir yer istiyorum ama bu noktada her şeyi kabul edebilirim. Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Kardeşim ve onun pislik en iyi arkadaşıyla yaşamak kurtulmak istediğim bir kabus."

Tristan'ın yatak odasının kapısının ağır tıkırtısı beni ürkütüyor.

En azından ben onun sinirini bozuyorum, o da benimkini.

Önümüzdeki iki gün boyunca birkaç yeni iş kıyafeti için alışverişe çıkacağım, market işlerini halledeceğim, Flip ve Tristan için yemek hazırlayacağım ve

Yeni işime başlamadan önce öğle yemeği için yemek.

Bu gerçekleştiğinde, daha ilk günden bu firmanın bana çok daha uygun olduğunu söyleyebilirim. Yaşıtım olan birkaç kadın iş arkadaşım var ve burada herkes çok daha nazik ve arkadaş canlısı. Ancak işe yeni başlayan biri olarak kabul etmem gereken çok şey var ve günün sonunda çok yorgun oluyorum. Biraz sevimsiz reality TV izleyip, özel dondurmamı yemek için sabırsızlanıyorum. Tabii televizyon odası-yatak odam- dolu değilse. Artık bir

işim olduğuna göre, bir daire bulmak öncelik listemin en başında yer alıyor.

Eve geldiğimde Flip'in yatak odasının kapısı açıktı. Cüzdanı tezgahın üzerindeydi, bu yüzden Dred'in evinde olduğunu varsayıyorum. Tristan'ın ayakkabıları paspasın üzerinde ama kapısı kapalı ve umarım öyle kalır. Beni bekleyen yarım bardak mükemmellik var. Hemen buzdolabına atlıyorum ve dondurucu çekmecesini açıyorum. Dondurmayı dondurulmuş bezelyelerin altında saklayarak her seferinde birkaç kaşık yiyordum. Poşeti kenara çekiyorum ama kap orada değil. Belki de dibe çökmüştür. Bütün dondurucuyu boşalttım ama bulamadım. Demek ki biri yemiş ve geride azıcık bile bırakmamış.

Çatı katına çıkarken hayal kırıklığı ve hüsrana beni ağırlaştırıyor. Yorganım yere yığılmış ve yastığım ayak dayama yeri olarak kullanılmış. Sehpanın üzerinde boş bir dondurma kabı duruyor. Geriye kalan tek şey dibindeki çikolatalı şekerlemeden bir parça.

"Şerefsiz herif." Boş kabı alıp merdivenden aşağı iniyorum. Öfkem tamamen mantıklı değil ve işlediğim suçla da pek uyuşmuyor ama Tristan'ın bunu bilerek yaptığı çok açık. Küçümseyici yorumları ve beni bir çöp gibi hissettirmesi arasında bu, seks yaptığımızdan beri bana sunduğu boktan pastanın üzerindeki krema. Son zamanlarda kafamda çok fazla yer kaplıyor ve çok kızgınım. Yumruğumu kapısına vuruyorum.

Birkaç saniye sonra uçarak açılıyor. Muhteşem kaşları çatıldı ve burun delikleri açıldı. "Senin derdin ne lan?"

Boş kabı yüzüne doğru ittim. "Bunu yedin mi?"

Sopayla uzaklaştırdı ve çikolata ayaklarımızın dibine düştü. Çikolata artıkları ayağıma sıçradı. "Evet. Ne olmuş yani?"

Sesim yükseliyor. "Ne demek ne olmuş yani? Siktir git!" Bu kadar mantıksız olmaktan nefret ediyorum. Kendimi kontrolden çıkmış hissediyorum. Ama tüm incinmişliğim ve öfkem dışarı dökülüyor ve bunu durduracak gücüm yok.

İrkilir ama gözleri kararır. "Sadece dondurma, Beat."

Bunu bilerek yapıyor. Beni incitmek için Beat diyor. Ve işe yarıyor. Kendimi savunmaya çalışıyorum ama zaten aşırı tepki veriyorum. "Bu hafta indirimdeydi." İkramların son derece nadir olduğu bir evde büyüdüm. Şimdi bile her savurganlık büyük bir olaydır.

Çenesi titriyor. "Neredeyse boştu."

Yumruklarımı sıkıyorum ve başka bir mantıksız suçlamayı geri püskürtüyorum. Birbirimize karşı pislik olmayı bırakamadığımız için nefret ediyorum, Tristan'ın diğer versiyonunu görmek için can atıyorum. Sürekli kavga etmeseydik nasıl olurdu diye merak ediyorum.

Geriye doğru küçük bir adım attı. Ama kapıyı yüzüme kapatmıyor ya da sesini yükseltmiyor. Onun yerine sesini neredeyse fısıltıya indiriyor. Sakin görünüyor, ama

Elinde belli belirsiz bir titreme var. "Dondurma konusunda mantıksız davranıyorsun, Beat. Sadece daha fazla al."

"Mesele bu değil!" Bu şekilde tepki verdiğim için kendimi çok aptal hissediyorum ama duygularım allak bullak olmuş durumda.

Ellerini bıkkınlıkla havaya kaldırır. "O zaman ne?"

Ağzımı açıyorum ama sonra kapatıyorum. "Yok bir şey. Boş ver." Üzerine gitmeye devam edersem, durumu daha da kötüleştireceğim. Geri dönüşü olmayan noktayı çoktan geçtim.

Gözleri kısıldı. "Cidden sırf dikkatimi çekmek için suratıma bakıp hiç yoktan olayı büyütüyor musun? Zamanımı öfke nöbetleriyle uğraşarak geçirdim. Saçma sapan bir şey için sana bebek gibi davranmama gerek yok."

"Tanrım, tam bir pisliksin!" Şak diye söyledim.

Burun delikleri tekrar alevleniyor, ama benim sesime uymak yerine alçalıyor, elindeki titreme sesine de yansıyor. "Erimeni tokatlayarak engellemeyeceğim için hayal kırıklığına mı uğradın?" Elini havada gezdiriyor, tüm bu hararetli konuşma boyunca yaptığı tek agresif hareket bu. "Bu drama için zamanım yok. Son sinirime dokunuyorsun. Sen buraya taşınıp tüm saçmalıklarını üstüme yıkmadan önce huzurlu bir evim vardı. Nasıl oluyor da şimdi on dört yaşındayken olduğundan daha sinir bozucu olabiliyorsun?"

Çenem düştü ve göğsüm daraldı. Suratıma bir tokat yemiş gibi hissediyorum, ki muhtemelen asıl amaç da bu, fark ediyorum. "Siktir git, Tristan." Korkudan sesim çatlıyor ve gözlerim yaşıyor.

Kilitleyebileceğim bir kapısı olan bir odaya kaçabilmeyi bininci kez dileyerek etrafımda dönüyorum. Bunun yerine, merdivenin en alt basamağına ulaşmak için yukarı zıplamam gerekiyor ki aşağı çekebileyim.

"Bea." Tristan omuzlarımdan tutup beni döndürüyor, nazik ama sıkı bir şekilde kavıyor. Yüz ifadesi öfkeden şaşkınlığa ve dehşete doğru değişiyor. "Ağlıyor musun?"

Ellerini itmeye çalışıyorum ama iki elimi de bir elinin içine alıp göğsüne götürüyor. Yanağımı kavrayıp haince akan bir damla gözyaşını silerken yüzünde sert bir ifade var. "Özür dilerim. İsteyerek yapmadım."

Başımı çevirmeye çalışıyorum ama hâlâ yanağımı avuçluyor. "Sakın bana iyi davranmaya kalkma."

"Siktir, Bea. Ağlama. Seni ağlatmak istemiyorum." Sesi yumuşak ve üzgün.

"O zaman neden bu kadar acımasızsın?" Bunun farklı olmasını bu kadar çaresizce istememden nefret ediyorum.

Gözleri bir an için kapanıyor ve başını sallıyor. "Sen sadece buradasın. Flip seni benim alanıma davet etti. İstemesem de anlıyorum.

Artık o pisliklerle yaşamadığına sevindim. Ama hiçbir zaman başka biriyle ilgilenmek istemedim, özellikle de burada. Zamanımı başkalarıyla ilgilenerek geçirdim." Başparmağı alt dudağının kıvrımlarında gezinirken boğazı titriyor ve sesi yumuşuyor. "Sonra bir baktım, bana saldırıyorsun ve nedenini anlamıyorum. Birbirimize karşı pislik olmamız bir şey, ama bağırmaya başlaman başka bir şey."

Çocukluğumuzdan anılar su yüzüne çıkıyor. Flip ve ben birbirimizi korkuttuğumuzda Tristan hep sinirlenirdi. Bize durmamızı söyler ya da gitmekle tehdit ederdi. Bazen de çekip giderdi. Ailesi hala birlikteyken bizim evde çok zaman geçirirdi. Ve yüksek seslere atlardı. Flip bir keresinde bana anne babasının bağırıldığını ve kapıları çarptığını söylemişti.

Bu birdenbire çok şeyi açıklıyor.

"Bağırarak istememiştim," diye fısıldıyorum.

"Hıyarlık ettiğim için özür dilerim. Benim saçma beklentilerimi hak edecek hiçbir şey yapmadın. Açıkçası, kardeşin yaptı." Başını eğdi ve burnunu benimkine sürttü. "Seni gerçekten ağlatmak istememiştim."

Büyüleyici bir şekilde hassas ve beklenmedik.

"Hey, hey! Oda arkadaşlarım nerede!" Flip arıyor.

Midem bulandı. Kapının açıldığını bile duymadım.

Tristan irkilir, aceleyle geri adım atar ve köşeyi döner. "Buradayım, adamım."

"Pekala, üstünü değiştir. Bara gidiyoruz. Dallas yarım saat içinde bizi alacak."

Tristan elini saçlarında gezdiriyor ve ensesini yoğuruyor, tüm o yumuşaklık kayboluyor. "Tam da ihtiyacım olan şeye benziyor."

Flip ortaya çıkmasaydı ne olurdu diye düşünürken beni orada bıraktı.

BÖLÜM 9

TRISTAN

"T Bize biraz buz zamanı ayırdığın için teşekkürler. Antrenmanlarla meşgul olduğumu biliyorum," diyor Brody patenlerimizi çözerken. Bugün Cumartesi sabahı ve daha geç saatlere kadar takımımınla Bugün birlikte buzda olmam gerekmiyor.

n. "Keşke bunu daha sık yapabilsen. En son buza çıktığımızdan beri bilek vuruşun gerçekten gelişti." Babamız Brody'nin tüm antrenmanlarına gelmeye çalışıyor ama bire bir buzda kalma süresi onun verebileceği bir şey değil.

"Evet. Bu yaz hokey kampı harikaydı." Gömleğini başının üzerine çekip pedlerini çıkarıyor ve göğsündeki birkaç morluğu ortaya çıkarıyor.

"Neler oluyor burada?" Köprücük kemiğini dürtüyorum. "Bana bahsetmediğin bir kız arkadaşın mı var?" Karnındaki izlere kaşlarımı çatıyorum. Henüz on sekiz yaşında bile değil.

Başını eğiyor ve yanakları kızarıyor. "Ah, hayır. Kız arkadaşım yok. Sadece... bir partide bir kızla takıldım."

Muhtemelen ben de onun yaşındayken aynı şeyi ya da daha kötüsünü yapıyordum. "Sizin okula mı gidiyor?"

Başını iki yana sallıyor. "O ve arkadaşları birçok maçımıza geliyorlar ve bazen partilerimize de katılıyorlar."

"Yani tek seferlik bir şey miydi?" Dürtüyorum. Şimdiden anlamsız ilişkilere girdiğini düşünmek rahatsız edici.

Omuz silkiyor. "Muhtemelen. Ben, uh... onun arkadaşlarından birinden hoşlanmıştım, ama uh... bu kız benimle sohbet etmeye başladı. Bazıları bu kızların yarısıyla seks yapmış.

takım. Sanki..." Bir elini yüzünde gezdiriyor ve dizi birkaç kez zıplıyor. "Bilmiyorum. Sanırım biraz boktan bir durum. Ama bunun nasıl bir şey olduğunu bilirsin. Kızlar hep senin peşindedir."

"Bunaltıcı olabilir." Ve yorucu. Özellikle Flip gibi en iyi arkadaşla.

Brody alt dudağını çiğneyerek başını sallıyor. "Herkes takılıyordu ve o da bu yıl istatistiklerim yüksek olduğu için benim peşimdeydi. Artı, kardeşim olduğunu biliyor. Yani, evet. Biraz saldırgan ve agresifti." Ellerini karın kaslarındaki ısıruk izlerinin üzerinde gezdiriyor. "Ama bundan bir sakso çıkardım, sanırım sorun yok, değil mi?"

Benim onayımı mı arıyor bilmiyorum. Farklı bir ilişkimiz var. Ben onun kardeşiyim, ama ben de her zaman ikinci bir ebeveyn gibi işlev gördüm, bu yüzden soru sormaya devam etmek zorunda hissediyorum. "Ondan hoşlanıyor muydun?"

Tekrar omuz silkiyor ve boxer külotu dışında kalan giysilerini çıkarıyor. "O iyiydi. Sadece sevişmek istiyordu."

"*Onunla* yatmak mı istedin?" Bir terslik var. Belki de göz teması kuramadığı içindir.

"Dediğim gibi, arkadaşından hoşlanıyordum ama artık öyle bir şey olmayacak, o yüzden her neyse." Kalçalarını tokatlıyor. "Her neyse, bu aramızda kalabilirse harika olur."

"Evet, aramızda kalabilir. Yine de güvende oluyorsun, değil mi? Prezervatif kullanıyorsun, rızan olduğundan emin oluyorsun?"

"Onunla seks yapmadım. O istedi ama prezervatifim olmadığını söyledim, onun yerine bana sakso çekti. Yine de önce onu boşalttım." Bankı itiyor. "Ben duşa gireceğim."

"Evet. Tabii ki."

Bir kabine girip perdeyi kapatıyor. Benimle konuşurken rahat hissetmesine sevindim. Bu zor bir denge, kardeşi olarak güvenini korumak ama babamızın tamamen devre dışı kalmadığından emin olmak istiyorum.

Onu öğle yemeği için dışarı çıkarmayı teklif ettim ama birkaç takım arkadaşıyla buluşmayı planlıyordu, bu yüzden arabaya atlayıp onu eve bıraktık.

"Bu sabah benimle takıldığın için teşekkürler, Tris."

Omzunu sıktım. "Sorun değil, Brod."

"Haftaya maçımda görüşür müyüz?"

"Evet. Orada olacağım."

Yolcu koltuğundan atlar ve bagajdan eşyalarını alır. Cama vurur ve el sallayarak eve doğru döner.

O çimenlikten geçerken camı indiriyorum. "Hey, Brody."

Duraksıyor. "Evet?"

"İyi misin?"

Bana sorgulayan bir bakış attı. "Evet. Tabii ki. Neden olmayayım ki?"

"Sadece emin olmak istedim. İyi bir hafta geçir."

Eve dönerken yol boyunca kardeşimle yaptığım konuşmayı düşündüm. Onun yaşında olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum, tüm hormonlar ve testosteron. Birileri hep dalga geçmek isterdi. Eğer hareket istersem, bunu elde edebilirdim. Ve istemesem bile, hala mevcuttu. Flip'le bara gittiğimiz onca zamanı düşündüm. Bana bir içki ısmarlıyor ve eve birini götürmem için beni kandırıyordu. Birkaç kez kızını onun üzerine attım, eğer kız kimin altına girdiğini umursamıyor gibiyse. Ya da benim seks tarzımın onun hoşuna gitmeyeceğini düşündüğümde. Flip her zaman birden fazla partner ister.

Yaptığı maskaralıklar kardeşim de dahil olmak üzere herkesin görmesi için internete yayıldı. Aynı takımda oynadığımızdan beri ben de doğrudan işin içindeyim, bu yüzden Brody'nin beni vücut hareketleri yaparken ve kim bilir başka neler yaparken gördüğünden eminim. Bana bakıyor. Onayımı mı istiyordu? Umarım değildir. Babamla ya da kardeşlerimle tanışması için eve hiç kimseyi getirmedim çünkü hiçbir zaman yeterince uzun sürmediler. Üç ay benim sınıırım. Çabuk sıkılırım, bu yüzden işler ciddileşmeden önce hep çekilirim.

O günün ilerleyen saatlerinde Dallas ve Roman ile spor salonuna gittim. Flip yarı düzenli ilişkilerinden biriyle birlikte. Eğer ilgilenirsem bir arkadaşını da getirebileceğinden emin olduğunu söyledi. Ama ilgilenmedim. İşimiz bittiğinde, sadece eve gitmek istiyorum. Huff Beat'in şampuanını. Belki buralardaysa damarına basarım. Onu kızdırmak en sevdiğim şey. Gerçi onu ağlarken görmek beni hala parçalıyor.

Görünüşe göre güçler benim tarafımda çünkü eve gittiğimde duştaydı. Seviştığımızdan beri işler garipleşti. Bir de dondurma krizi vardı. O olaydan beri benden kaçıyor. Bundan nefret ediyorum.

Buzdolabından bir sürahi portakal suyu ve bir kutu kraker alıp merdivenden çatı katına çıkıyorum. Televizyonu açtım, oyun konsolunu kurdum ve kulaklığı taktım. O gelene kadar kendimi oyalayacağım.

Bir seviyenin ortasındaiken kafamın yan tarafına bir yastık çarptı. Kulaklığımı çıkardı ve kumandayı düşürdüm. Beat ılık atarken oyuncum silah sesleri arasında öldü.

"Burada ne halt ediyorsun?" Vücudu bir havluya sarılmış -Normal bir banyo çarşafı, elbise gibi olanlardan değil. Bu da biçimli, kıvrımlı bacaklarının çoğunun sergilenmesi anlamına geliyor.

"Bu sesi duymayalı uzun zaman oldu. Genelde amına şaplak atarken duyardım." Evet, göt deliğimi en iyi şekilde kullanıyorum.

"Ödümü kopardın! Aradığımda neden cevap vermedin?" "Seni duymadım." Kulaklıkları gösteriyorum. "Ve bir oyun oynuyordum video oyunu. atı katımda."

Havlusunu göğsüne bastırıyor. "Merak etmeyin. Eylül sonuna kadar çıkacağım."

Benden yeterince hızlı uzaklaşamadığı için başka bir boktan daireye taşınmasını istemiyorum. Ama normal bir şey söylemek yerine, olduğum gibi davranıyorum. "Her gün kötü kararınla yüzleşmeyi kaldıramıyorsun, değil mi?" Benden vebadan kaçır gibi kaçmasının sebebi bu olmalı. Onu suçladığımdan değil. Onun yerinde olsam ben de aynısını yapardım.

"Tanrı aşkına Tristan, seni her gördüğümdede bunu yüzüme vurmayı bırak."

"Onu benimkine atarak iyi iş ıkırıyorsun." Ne zaman evde olsam kaçıyorum. Kaç. Kaç. Saklan.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Pişman olduğunu söylemiştin zaten." Taşaklara gerçek bir tekme. Pişman olmalıyım. Pişman olmak istiyorum. Ben de aynı şekilde hissetseydim daha kolay olurdu. Ama tek istediğim daha fazlası. Yine de bunu ona söyleyemem. Bunu bana karşı kullanır.

Kaşları atıldı. "Olay olduğundan beri bu konuda bir konuşma bile yapmadık."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Elbette yaptık. Ertesi akşam."

Bea'nın burnu kırışıyor ve şakağını ovuşturuyor. Sinirlendiği zaman çok tatlı oluyor. "Pislik gibi davranıyordun. Bir kere yeter demiştin! Bana kötü bir kadın olduğumu söyledikten sonra neden senin yanında olmak isteyeyim ki?"

"Pişman olduğunu söylemiştin!" Ayağa kalkmaya çalışıyorum. "Kararından pişman olup olmadığını sordum, sen de 'Tabii ki pişmanım' dedin." Buradan ıkmalıyım. Bu konuşma iyi bir yere gitmiyor. O ıplak

ve tek düşünebildiğim şeyin onu tekrar altıma almak olduğunu itiraf etmeme iki saniye kaldı.

Başını sallıyor.

"Sen de aynen öyle dedin," diye çıkışıyorum.

Elini sallıyor. Yine sinirlenmeye başladı. Şaşırtıcı bir şekilde, bununla lanet olası sessizlikten daha iyi başa çıkabiliyorum. "Evet, ama gerçek seksten pişman olduğum için değil," diye karşı çıkıyor. "Tek yaptığımız tartışmak. Ve eğer farkında değilsen, sen kocaman bir pisliksin. Bu oldukça çelişkili bir durum."

"Yani seksten pişman değil misin?" Üzerime çöken rahatlama dalgasından hoşlanmıyorum.

Gözlerini kısıyor ve başını öne eğiyor. "Neden bu kadar zorluyorsun? Neden umursuyorsun ki? Sinir bozucu olduğumu düşünüyorsun."

"Beni çileden çıkarıyorsun Beat." Ama onu sinir bozucu bulduğum için değil. Geçen gün onu kollarıma aldıktan sonra, burada yaşamasından nefret etmeyi bıraktım. Aslında şimdi tam tersi. Zeki, komik ve azimli biri. Yardımsever, düşünceli ve çok nazik. Onun hiçbir parçasını hak etmiyorum ama bu onu istememe engel değil ve bu da aklımı kaçırmışım gibi hissetmeme neden oluyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve yumruklarımı sıkıyorum, böylece yüzünü ellerimin arasına alıp onu tekrar öpmek gibi aptalca bir şey yapmıyorum.

Çenesini yukarı kaldırıyor, meydan okurcasına. "Hislerimiz tamamen karşılıklı." Ama yüzeyin altında gizlenen acıyı görüyorum. Acaba geçen gün onu ağlatan şey bu muydu? Belki de itirafımı bağlamından koparıyor.

"Her zaman bu kadar güzel kokmandan nefret ediyorum."

"Senin gülünç vücudundan ve taş gibi kıcından nefret ediyorum," diye karşılık veriyor. "Ne zaman o küçücük uyku şortlarını giysen, onları çekip çıkarmak istiyorum, seni kucağıma atacağım, o tatlı kıcına şaplak atacağım ve boşalana kadar seni parmaklayacağım."

"Oh, Tanrım." Havlusunu daha sıkı kavırıyor ve bacaklarını birbirine sürüyor. "Ben de bunu istediğim için nefret ediyorum." Dişleri pelüş alt dudağına batıyor.

"Dudağını her ısırığında, tek düşünebildiğim şey sikimin etrafına nasıl sarıldıkları ve lanet bir şampiyon gibi derin boğaz yapabilmenden gerçekten nefret ediyorum." Flip gittikten sonra benim için dizlerinin üzerine çöktü. Tam bir vahiy gibiydi.

"Aslında kendimden etkilendim," diyor gülümsemeyi başararak. "Aletin kocaman. Bu arada nefret ediyorum. Özellikle de sen

Beni onunla dolduruyordu. Beni dolduruyordu. Geçmiş zaman. Çünkü bu tek seferlik bir şeydi."

"Sadece bir kez." Başımı salladım. "En çok neyden nefret ettiğimi bilmek ister misin?" "Beni hâlâ becermek istemenden, her ne kadar sinirimi Sen?"

"Aynen öyle." Onu istemek her şeyi tehlikeye atıyor. Tehlikeli ve kötü bir şey. İzin verirse onu mahvedeceğim.

Burun delikleri alevleniyor ve bakışları ağzıma düşüyor.

"Siktir et." Boynumun arkasından tutup ağzımı kendine doğru çekti.

İkimiz de sinirli sesler çıkarıyoruz. Başına sarılı havluyu çekip yere atıyorum, ellerimi ıslak, karmakarışık saçlarının arasından geçiriyorum, ağzının içine girebilmek için başını eğiyorum. Tadı nane gibi. Onu döndürüyorum ve şilteye doğru geriye doğru yürütüyorum. Gömleğimin eteğinden tutup başımın üzerinden çekiyor. Havlusunu çekip çıkarıyorum, sonra göğüslerini avuçluyorum ve meme uçlarını kabaca emmek için aşağıya dalıyorum.

Çılınca ellerimiz, dişlerimiz ve dillerimizle birbirimizin her santimine dokunmaya çalışıyoruz.

"Ellerimi senden uzak tutabileceğimi sanmıyorum," diye itiraf ediyorum sehpayı itip dizlerimin üzerine çökerken. "Otur."

Havluyu açıyor ve üzerine bırakıyor. "Bazı temel kurallar koymalıyız."

"Sen taşındığında bu iş bitecek." Belki aletim işin içinde olmaya devam ederse daha uzun süre kalır. Tanrı biliyor ya, kişiliğim fena halde eksik. Başımı eğiyorum ve seksinin uzunluğunu yalıyorum, onun tadı dilime çarptığında inliyorum.

"Siktir, bu çok iyi." Koltuktan eğilerek kalktı ve ellerini saçlarımın arasına soktu. "Duygu yok. Bu sevişmekle ilgili. Bir ilişkiden yeni çıktım ve ikimizin de karmaşıklığa ihtiyacı yok."

Klitorisini emiyorum ve çığlık attığında gülümsüyorum. "Ben ilişki kurmam, bu yüzden bağlanmam konusunda endişelenmene gerek yok."

Alay ediyor. "Birbirimizden hoşlanmıyoruz bile. Belli ki birbirimize bağlanmayacağız."

"Sikimi yeterince seviyorsun." Parmağımla girişinde daire çiziyorum. "Neden hâlâ konuşuyorsun?"

"Flip bilemez." Memesini avuçlarım. Ölürsem onunla seks yapamam. Ve Flip öğrenirse beni kesinlikle öldürür. Sadece bu düşünce bile beni duraksatmalı, ama beni daha da çaresizleştiriyor.

"Asla. Bu aramızda kalacak," diye kabul eder.

İkimiz de başımızı sallıyoruz ve ben bir parmağımı onun içine sokuyorum. Çok yumuşak, sıcak ve sıkı.

Bea inliyor. "Şimdiden boşalmaya bu kadar yakın olmamalıyım. Bu normal değil. Neyimiz var bizim?"

"Bilmiyorum ama geçtiğimiz hafta boyunca görmezden gelinmek tam bir kâbus gibiydi."

"Güzel. Unutulabilir bir pislik olduğumu söylediğin için haklısın."

"Saçmalıyordum. Boşalmak üzereyken çıkardığın sesleri düşünmeden edememem beni sinirlendiriyor."

"Pislik gibi davranmayı bırak ve daha fazla parmak kullan." O anda göğsünü yoğurmakta olan elini kapatıyor ve boğazını çevrelemek için hareket ettiriyor. "Geçen sefer bunu yaptığında hoşuma gitmişti." Parmağımın etrafında titreşiyor.

Boku yedim.

Ayağa kalkıp üzerine çullanıyorum, avucum narin boğazına sarılıyor, başparmağım ve parmağım çenesinin menteşesine bastırıyor. "Böyle mi?"

Başını sallıyor ve parmakları elimin arkasında geziniyor, sonra az önce serbest bıraktığım göğsümü avuçlamak için düşünüyor. "Evet."

"Neden bu kadar mükemmel olmak zorundasın ki?" Üç parmağımı amına sokarken ağzını kendi ağızımla kapatıyorum. İnliyor ve kalçalarını yuvarlıyor.

Öpüşmeyi kesiyorum ve kulağına ulaşana kadar dudaklarımın yanağını sıyrmasına izin veriyorum. Saçlarına sokuluyorum, parmaklarım içine sürtünüyor. "Parmaklarımın üzerine boşalmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Bileğimi kavırıyor ve elime bastırıyor. "Çok yaklaştım."

"Biliyorum." Parmaklarımı serbest bırakıp klitorisini tokatlıyorum. "Ama henüz değil."

Ben onu yerinde tutarken, gırtlığı avuçlarıma bastırıyor ve inliyor.

"Tanrım, senden nefret ediyorum." İnliyor.

"Evet, ama sen benim sikimi seviyorsun." Çenesinin kenarını okşuyorum ve neden götlük yaptığımı açıklıyorum. "Boşaldığında içinde olmak istiyorum."

"Prezervatif mi?" diye soruyor.

Cüzdanımı çıkardım ve açtım. Tek prezervatifi bulup ona uzatıyorum. O ambalajı yırtıp açarken ben de kot pantolonumun düğmesini açıyor, fermuarını indiriyor, boxer'ımı ve pantolonumu sikimi serbest bırakacak kadar aşağı itiyorum.

Parmaklarım boğazının etrafında bükülürken o da sikimi aşağıya doğru

yuvarlıyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum, başını klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, kendimi hizalıyorum ve sikimin içinde kaybolmasını izliyorum.

"Aman Tanrım. Oh, Tanrım," diye inliyor, gözleri kapanıyor. Bacakları çoktan titremeye başlamıştır, orgazm yakındır.

Başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum. "Bana bak, Bea."

Çıkıntıya kadar çekip sonra yavaşça geri ittiğimde gözleri açılıyor. Çünkü bunun tadını çıkarıyorum. En azından birkaç dakikalığına. "Çok güzelsin amına koyayım."

"Sen de öylesin," diye fısıldıyor.

"Sana her türlü sebebi vermiş olmama rağmen benden pişmanlık duymamana gerçekten sevindim," diye itiraf ediyorum.

"Denedim ama yapamadım."

"Yapmadım." Yapmalıyım. Pek çok nedenden dolayı. Tekrar çektiğimde gözlerini kapatıyor. "Hayır," diye karşılık veriyorum. "Gözler üzerimde."

Benimkine kilitleniyorlar, şehvet ağır basıyor.

"Seni kim beceriyor, Bea?" Bu sefer sertçe itiyorum ve vücudu sarsılıyor.

"Sen." İlk orgazm onu sararken sıkıştı.

"Seni kim boşaltıyor?" Dudaklarımı onunkilerin üzerine sürüyorum. "Sen." Kemerli ve sertleşiyor.

"Bu doğru. Bu amcık benim."

"Oh, Tanrım." Gözleri doluyor ve bana odaklanmakta zorlanıyor. "Beni bu kadar iyi hissettirmenden nefret ediyorum."

"Bu yüzden mi yine sikimin üzerine boşalıyorsun?" Ona vuruyorum, orgazm hala onu yuvarlıyor, cildinde tüyler diken diken oluyor ve omuzlarında bir ter tabakası kırılıyor.

"Ağzın çok pis." Tüm vücudu titreyerek inliyor. "Bunu seviyorsun."

"Gerçekten öyle. Çok sinir bozucu." Ağzımı kendine çekiyor ve ben de ona izin veriyorum. Onun tüm iyi yanlarını özümsemek istiyorum.

Bundan daha fazlasını istiyorum, daha fazlasını

Onu.

Ve bugün onu sistemimden çıkarmak için kendime biraz zaman kazandım.

Umarım yeterli olur.

BÖLÜM 10

RIX

"Y Kardeşimiz inanılmaz bir oyuncu," diyor Hammer.
"Kelimenin tam anlamıyla," diye cevap veriyorum.

Homurdanıyor ve plastik şarap kadehini benimkine vuruyor. Bu sezonun ilk iç saha gösteri maçı ve Flip alev alev yanıyor. Şimdiden bir asist ve bir gol yaptı ve daha ilk periyodun yarısındayız.

"Daha düşük bir profil çiziyor," diye ekliyor Hemi. Öne doğru eğilmiş, diski buzda takip ediyor.

Buzun ortasındaki takım locasında oturuyoruz. Buradan manzara inanılmaz. Bedava içecek ve yiyecekler de öyle.

"Müdavimlerinin küçük kara kitabına güveniyor." Ağzıma bir parça patlamış mısır atıyorum.

"Ah, bu mantıklı." Kokteyli yudumluyor.

Tristan yedek kulübesinde. Bu gece gergin. Dün gece Flip evde kaldı, bu yüzden maç öncesi stres atma önerisinde bulunamadım. İkimiz için de. Tristan'ın bu gece buzda zorlanmasının sebebinin bu olduğuna inanmıyorum. Vajinama erişim, onun oyununu nasıl oynayacağını belirlemez.

"Kardeşin pisliğin teki," diyor Hammer. "Bu çok kötü, çünkü çok iyi bir oyuncu ve acayip seksi."

"Ona bakmak gerçekten çok güzel." Koçun kızı Tallulah, nam-ı diğer Tally de aynı fikirde.

"Evet. O da bunu biliyor. Sinir bozucu. Özellikle de gecenin lezzetini eve getirdiğinde ve kız çılgılık atıyorsa."

Tally burnunu kırıştırır. "Bu çok garip."

"Kesinlikle öyle," diye kabul ediyorum. Ama hiçbir şey söylemiyorum çünkü zaten olduğumdan daha fazla dayatmacı olmak istemiyorum.

Hammer, "Dallas oldukça lezzetli ve büyük bir oyuncu değil," diyor.

"Yüzde yüz katılıyorum. On üzerinden tam dokuz," diye cevap veriyorum.

"Onu küçük yaşlı kadınlarla dans ederken gördünüz mü? Kalp eriticiydi." Tally elini göğsüne bastırıyor. "Bu onu benim için on yapar."

"Bunu sadece ben zorladığım için yaptı," diye homurdanıyor Hemi. "İkinizin derdi ne?" diye soruyorum.

"Anlaşma falan yok. O bir pislik. Ona katlanamıyorum ve hayatımın misyonu onu mümkün olduğunca sık perişan etmek. Oh, güzel kurtarış!" Arena çılgına dönerken ıslık çalıyor. "Hammerstein kesinlikle çok seksi."

"Oh, evet. Kesinlikle," diyor

Tally. Kaşlarımı çatıyorum.

"Katılıyorum."

"Yaşlı bir adam için," diye ekliyor. Hâlâ on yedi yaşında.

"İğrenç. O benim babam." Hammer burnunu kırıştırıyor.

Hollis kaleye bir şut çekiyor ama top dışarı gidiyor. Flip ceza sahası içinde kontrolü ele geçiriyor ve sol kanada pas atıyor.

"Hollis'in uzun boylu, karanlık ve belalı bir havası var," diye yorum yapıyorum. "Ondan biraz korkuyorum," diye itiraf ediyor

Tally. "Ama evet, çok seksi."

"Ve iki kedisi var. Hayvanları seven erkekler otomatik olarak çekicidir," diyor Hemi.

Hollis buzdan çıkıyor ve Tristan giriyor. "Tristan o kadar ateşli ki yasadışı olmalı." Hammer'ın bakışları onu buzda takip ediyor.

"O bir pislik." Birden fazla orgazm sağlama konusunda çok usta. Ve bazen en beklenmedik zamanlarda tatlı olur. İki gün önce markete gidip yediği dondurmanın yerine bir pint dondurma getirmesi gibi.

"Ateşli bir göt deliği," diye ekliyor Tally.

"Ve o bunu biliyor." Hemi kaleye bir şut kaçırdığında ve rakip pakın kontrolünü ele geçirdiğinde sinirleniyor. "Bu gece gerçekten oyundan düştü."

"Sanırım psikolojisini bozuyor," diye düşünüyorum.

"Nasıl yani?" Hemi sorar.

"Hollis'in bu sezon geri dönmesi konusunda stresli. Açıkçası sakatlıktan kurtulduğu için mutlu ama geçen sezon çok fazla buz süresine sahipti. Hollis'in dönmesiyle birlikte istatistikleri konusunda endişeli. Ayrıca sezon sonunda sözleşmesi yenilenecek. Bu konuda kafası karışık."

Seks anlaşması yaptığımızdan beri son birkaç gündür tüm stresini ve hayal kırıklığını vajinamdan çıkarıyor. Umursadığımdan değil. Son zamanlarda daha az hıyar gibi davranıyor ve bu iyi oldu.

"Tristan'a katlanamayan biri olarak, onun duygusal durumu hakkında çok şey biliyorsun." Hemi bana yan gözle bakıyor.

"Onunla birlikte yaşıyorum, duvarı ya da kapısı olmayan bir çatı katında. Konuşmalara kulak misafiri olmamak çok zor." Ayrıca, taşındığımdan beri yemek hazırlayan kişi oldum, bu yüzden Flip ve Tristan oyun stratejisi hakkında konuşurken her zaman etrafta oluyorum.

"Doğru, evet." Hemi başını sallıyor. "Daire avı nasıl gidiyor?"

"Tamam. Ekim ayı için bir şeyler bulacağımı umuyorum. Bir imza ikramiyesi aldım. Çok değil ama doğru yeri bulursam yeterli olur."

Şimdiye kadar ne zaman bir yer bulduğumu düşünsem, Tristan boktan mahalleden bahsediyor. Ama gecenin bir yarısı tuvalete düşme endişesi yaşamamak güzel olurdu. Kapısı olan bir oda da güzel olurdu.

"Yakında bir daire arıyor olabilirim," diyor Hammer.

"Baban oldukça havalı biri, değil mi?" Hemi soruyor.

"Öyle ama daha önce kampüs dışında bir dairede yaşıyordum. Onun takımı için staj yapmak ve onunla yaşamak bir alışma süreci. Bunun uzun vadeli en iyi plan olduğunu sanmıyorum."

"Taşınmak için sabırsızlanıyorum," diyor Tally. "Ailemi seviyorum ama üniversite için evde yaşamamı sağlamaya çalışıyorlar. Meselenin yarısı ramen ve patates kızartmasıyla nasıl hayatta kalınacağını bulmak değil mi?"

"Bu doğru. Nereye başvurdunuz?" diye sordum.

"Çoğunlukla Toronto'da, sanırım bu da kendimi evden uzakta yaşamak konusunda vurmak gibi bir şey. Rezidans konusunda emin değilim ama kampüs dışında bir daire iyi olurdu. Davamı etkili bir şekilde savunabilmek için bir artı ve eksiler sunumu yapıyorum."

"Bu konuda yardım istersen bize haber ver," diye öneriyorum.

"Ciddi misin?" Tally'nin gözleri parlıyor. Acayip sevimli bir kız. Eğer bir kız kardeşim olsaydı, onun da tıpkı Tally gibi olmasını isterdim.

"Evet. Kesinlikle. Bu hafta içinde benim evimde bir buluşma planlayalım," diye teklif ediyor Hemi. "Üzerinden geçmene yardımcı olabiliriz."

"Tamam. Teşekkürler!"

Bu yeni beklenmedik arkadaş grubuna sahip olmayı seviyorum. Acaba kendi evime taşındığımda bu durum değişecek mi? İşyerindeki bazı arkadaşlarımla öğle yemeği yiyorum ama benim yaşma en yakın iki kadının uzun süreli erkek arkadaşları var. Biri Ajax'tan trenle geliyor, diğeri ise erkek arkadaşıyla yaşıyor, bu yüzden iş dışında ne kadar takılacağımızı bilmiyorum.

Hollis ikinci periyotta, Flip de üçüncü periyotta sayı yaptı. Tristan arka arkaya iki ceza alıyor, biri çelme takma diğeri de müdahale. Hakemlere sinirlenir ve mutsuz olduğu her halinden belli olan bir şekilde kendini ceza sahasına atar.

İş için erken kalkmam gerekiyor, bu yüzden maçtan sonra kızlarla bir şeyler içmeyi atlayıp eve metroyla gidiyorum.

Rob'dan yeni bir mesaj var.

ROB

Selam! Birkaç gün önce mesaj bıraktım ama geri dönmediler. Umarım her şey yolundadır. Fırsatın olduğunda konuşmak isterim.

Maç sırasında gönderilmiş. Dinlemeyi unuttuğum sesli mesajını bırakalı günler oldu.

RIX

Özür dilerim. Meşguldüm. Maçtan eve dönüyordum. Ne var ne yok?

Bu, takımın bu gece hangi bara gideceğini düşünmek için iyi bir dikkat dağıtıcı.

Sonunda bir mesaj gelmeden önce kambur noktalar birkaç kez belirip kayboluyor.

ROB

Biriyle görüşmeye başladım. Henüz çok yeni ama sosyal medya hesaplarımda görmendensa sana söylemenin daha iyi olacağını düşündüm.

Cevap olarak ona bir sürü orta parmak göndermek istiyorum. Birkaç hafta önce seni özledim mesajları gönderen oydu. Benden ayrılan oydu. Kalbim tamamen yok olmamıştı ama çok acımişti. Tristan hıyarın teki olabilir ama en azından onunla ne yapacağımı biliyorum.

Cevap olarak bir başparmak gönderiyorum ve sonra mesaj uyarılarını susturuyorum, çünkü onu da bunu da sikeyim.

Eve döndüğümde, midemdeki çukur dev bir krater gibi hissediyordum. Tristan'la yaptığım seks anlaşması ayrıcalık içermiyordu. Yani bu gece başka biriyle takılma ihtimali çok yüksek. Buraya birini getirme ihtimali midemi bulandırıyor. Evet. Kendi evime ihtiyacım var. Orgazmlar harika, ama yatak odasında altımda başka bir kadınla sevişmesini dinlemek zorunda kalmanın aşağılanmasını kaldıramam.

Kahvaltıda omlet yapabilmek için yarınki sebzeleri stresle doğruyorum ve daire ilanlarını tarıyorum. Tristan eve birini getirirse bana bir şey olmayacağı konusunda kendimi rahatlatmaya çalışırken iki potansiyel yeri daire içine alıyorum. Sadece seks yapıyoruz. Ben koca bir kızm. Ayrıca, ondan hoşlanmıyorum bile. O orgazm için bir araç.

Her şeyi kaldırmayı bitirdiğimde Tristan kapıdan içeri girdi. Yalnızdı. Vücudumdaki gerginlik o kadar hızlı eriyor ki, yerde bir su birikintisi bırakacağımdan endişeleniyorum. Ki bu kötü bir şey. Çok, çok kötü. Belki de onu düşündüğüm kadar sevmiyorumdur.

"Hey." Nemli ellerimi kotuma sildim. Yatak kıyafetlerimi değiştirmeliydim. Ya da seksi bir şeyler. Şu anda üzerimde ıslak lekeler olan kot pantolon ve tişört kombinasyonundan başka bir şey.

Beni görür görmez çenesi sıkıştı. "Hiç havamda değilim."

Bir saniye önce hissettiğim tüm rahatlama, zedelenmiş, sönmüş egomla birlikte pencereden dışarı çıkıyor. Bu gece pislik Tristan'la başa çıkamam.

"Ben de değilim."

Beni geçip buzdolabına yöneldi. Çekip açtı ve taze sıkılmış portakal suyunu çıkardı. Sinirli bir şekilde arkasını döndü. "Bu gece senin saçmalıklarınla uğraşmak zorunda değilim, Beat."

"Kafamı ısırp koparan sensin, tam tersi değil," diye çıkışıyorum.

"Kafanı koparmak mı? Burada ne yapıyorsun? Sen neden yatakta?" Başını eğiyor. "Eve gelmemi mi bekliyordun?"

Dudaklarımı ısııyorum. Cevabım bir bakıma evet. Ama bunu itiraf etmeyeceğim. O böyle davranırken olmaz. Kendimi suçlamak yerine banyoya gidiyorum. Mahremiyet için kaçabileceğim tek oda orası. Ve bir duş alabilirim.

"Dick." Kapıyı kapattım ve sıcak suyu açtım.

Kıyafetlerimi çıkarırken hayal kırıklığım artıyor. Müzik açıyorum ve sıcak spreyin altına giriyorum. Saçımı yıkamayı bitirmiştım ki kapı çalındı.

"Çişin gelirse, mutfak lavabosu ve balkon var!" Ben de diyorum ki.

Kapı açıldı. Çünkü kilitlemeyi unutmuşum.

"Ben duştayken sakın buraya işemeye kalkma!" Bağıryorum. "Ya da sifonu çek!"

Duş kapısı birkaç santim açılır. Tristan'ın göz küresi görünür.

"Siktir git!" Kapıyı onun üzerine kapatmaya çalışıyorum ama o çok daha güçlü. Meme uçlarımı saklamak için kolumu göğsümde birleştiriyorum. "Üstüme sıçtıktan sonra kendini buraya davet ettiremezsin."

"Özür dilerim. Gerçekten kötü bir maç geçirdim. Hıncımı senden çıkarmamalıydım." Elini saçlarında gezdiriyor. "Flip ortaya çıkmamı istedi. Ve ona yalan söylediğim için benimle dalga geçiyor." Derin bir nefes alıyor.

"O zaman bunu yapmayı bırakalım ve ona söyleyelim," diye karşı çıkıyorum. "Ama eğer bilirse, bunu kabul etmesine imkân yok. O yüzden bir yolunu bul, Tristan."

Verdiği nefes, kötü ruh halinin her bir parçasının bedenini terk ettiğini hissettiriyor. "Ama durmak istemiyorum."

Yaşadığı çatışma gerçek ve bunu anlıyorum, ancak bu davranışını mazur göstermez. "Sen bir pisliktin. Bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım. Bu saçmalıktan bıktım. Bir daha bana bakmanı umacak on dört kişi değilim."

"Biliyorum. Haklısın. Özür dilerim." Alt dudağını ısıırıyor ve çocuksu bir yakışıklılık ve pişmanlıkla bakıyor. "Bunu telafi edebilir miyim?"

Ona ters ters bakıyorum.

"Lütfen, Bea? Ciddiyim. Özür dilerim." İçimi çektim ve geri çekildim.

Kıyafetlerini çıkarır ve duşa girer. Çoktan sertleşmişti. "Daha iyi yapmama izin verecek misin?" Arkamda durmak için hareket ediyor ve kollarını belime doluyor. Bu şefkat beklenmedikti. Başını eğiyor ve boynuma sokuluyor. "Seni iyi hissettireceğimi biliyorsun, Bea."

"Peki ya Flip?" Başımı arkaya eğiyorum ve o da çenemin kenarını ısıırıyor. "Bara gitti. Bir süre eve gelmeyecek." Ereksiyonu Sırtımın küçük kısmına bastırıyor. "Tatlı, daracık amının tam burada olduğunu, dilimle, parmaklarımla ya da kocaman sikimle doldurmamı beklediğini bilirken nasıl uzak durabilirim ki?" Boynumun kenarından aşağıya doğru öpüyor.

Homurdanıyorum. "Egonu kontrol et, Tristan."

"Ama seni iyi hissettiriyorum, değil mi? Her seferinde boşalmanı sağlıyorum." Göğsümü sıkıyor ve kulak mememi ısıırıyor.

"Evet, beni iyi hissettiriyorsun." Başımı göğsüne yaslıyorum. "Kötü

davranmadığın zaman."

"Bu gece iyi olacağım, tamam mı?" Parmakları kalçalarımın tepesindeki buklelerin üzerinde geziniyor. Onları çekiştiriyor, sonra aşağı inip klitorisimin üzerinde yavaş bir daire çiziyor. İnliyorum ve kıcıımı onun sikine doğru itiyorum. "Bu benim en sevdiğim seslerden biri, küçük Bea."

Beni döndürüyor ve sırtımı soğuk fayanslara bastırıyor, elleri yüzümü kavırıyor. Dudaklarımı diliyle ayırıyor, umutsuz ve muhtaç bir öpücük. Bir eli yanağımda kalıyor, diğeri göğsümü kavramak için hareket ediyor, başparmağı meme ucumun üzerinde geziniyor. Sonra parmaklarının arasında tepe noktasını sıkıştırıyor.

Boynumdan aşağı doğru ısıırıyor ve ağzıma tekrar sahip olmadan önce etimi emiyor. Eli kalçalarımın arasına giriyor ve iki parmağını içime sokup yavaşça pompalıyor, başparmağı klitorisimi okşuyor. Başımın arkaya düşmesine izin veriyorum, kapalı gözlerle onu izliyorum.

Buhar etrafımızda dalgalanıyor ve bir parmağını daha içime sokarken pazıları esniyor.

"Seni parmaklamamdan hoşlanıyor musun, Bea?" İnliyorum ve kalçalarımı yuvarlıyorum.

"Söyle bana," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, başparmağı çenemin kenarında ileri geri geziniyor. "Söylediğini duymak istiyorum." Ses tonunda bir şey var, çaresizlikle kaynaşmış bir kırılganlık.

Nereden geldiğini ya da ne anlama geldiğini anlamıyorum ama gelmek istiyorum, bu yüzden ona duymak istediği şeyi söylüyorum. Bu aynı zamanda gerçek. "Çok iyi hissettiriyor," diye inliyorum.

"Ne yapar?" Alt dudağıımı ısıırıyor.

"Parmakların içimde. Doyamıyorum," diyorum ona.

"Başka neye doyamıyorsun?" Çenemin kenarını ısıırıyor. "Söyle bana, seni boşaltayım."

"Ağzın üzerimde. Amımı dilinle sikmen."

Parmaklarını kıvrıyor, tam olarak doğru noktaya vuruyor. Gözlerim doluyor. "Bu kadar mı?"

Başımı sallıyorum.

"Başka?" Başparmağı klitorisimde daireler çiziyor. "Beni o kadar sert becerdiğinde yıldızları görüyorum."

"Ben de buna doyamıyorum," diye itiraf ediyor.

"Ve bana tatlı, pis kızım dediğinde. Buna bayılıyorum."

Sırıttırıyor. "Evet, seviyorsun."

Ağzını ağızıma bastırıyor ve beni ciddi bir şekilde parmaklamaya başlıyor. O anda yanağımı kavrayan elini boğazıma sarmak için hareket ettiriyorum. Bu kesinlikle benim yeni sapkınlığım, çünkü otuz saniye sonra omzunu pençeliyor, yoğun bir orgazmın içinden inleyerek geçiyorum.

Beni öpüyor, yumuşak ve yavaş. "Gördün mü?" Burnunu benimkine sürüyor. "İyi biri olabilirim."

Gülüyorum ve ellerimi göğsünde gezdiriyorum, sonra boynunun arkasında birleştiriyorum. Dizlerimin bağı çözülüyor ve vücudum uğulduyor. "Çok iyiydin."

"Seni yatağa götürmeme ve ne kadar iyi olabileceğimi göstermeme izin verir misin?" Gülümsedim ve başımı salladım.

"Yine de biraz kirli olabilirim," diye uyarıyor. "Ama güzel bir kirlilik."

"Bununla başa çıkabilirim."

"Güzel."

Tristan suyu kapattı. Duşun kapısını açıyor, beni kaldırıyor ve bacaklarımı beline doluyor. Aleti kıkımda sallanıyor ve beni yatak odasına taşıırken yere su damlatıyor.

Yumuşak Tristan bu gece tam da ihtiyacım olan şey. Keşke böyle kalabilseydi.

Ama sürdüğü sürece tadını çıkarmak için elimden geleni yapacağım.

BÖLÜM 11

TRISTAN

F gece yarısı mesaj atıp evde olmayacağını ve yarın benimle arenada buluşacağını söyledi - tabii bir mankenin evinde seks partisine katılmak istemiyorsam

Vaughn'daki ev. Ona iyi olduğumu söyledim, ama teklif için teşekkürler.

Ertesi sabah Bea'ya sarılmış bir şekilde uyandım. Sikim kıcının çatlağında, memelerinden birini avuçluyorum ve burnum saçlarında. En son ne zaman yatağında bir kadınla uyandığımı hatırlamıyorum. Ama en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi yatağımdayken kaç kez uyandığımı bir parmağımın ucuyla sayabilirim.

Otomatik olarak onu itip uyandırmak ve gitmesini sağlamak istememem... yabancı. Komodinin üzerindeki saate bakıyorum. Saat daha altı buçuktu. Roman'a beni sekizde alabileceğini ve tur atmak için havuza gidebileceğimizi söyledim.

Bu, ikimizden biri kalkmadan önce Bea'ya girmek için zamanım olduğu anlamına geliyor - o işe, ben de antrenman öncesi yüzmeye. Ama harekete geçmiyorum. Henüz değil. Böyle birkaç dakika daha istiyorum, Bea sıcacık ve yumuşakken ve benim hıyarlığımdan rahatsız olmamışken.

Dün gece dev bir sık gibi davranmamı dev sikimle telafi ettim, o da bunu takdir etti. Yüksek sesle. Birkaç orgazmı. Ereksiyonum kabarıyor ve seğiriyor.

"Bunu hissettim," diye mırıldanıyor.

"Ne zamandır uyanıksın?" Kulağına ulaşana kadar saçlarını karıştırıyorum ve kabuğunu ısıyorum.

"Bir dakika mı? Belki daha az. Saat kaç?"

"Altı otuz üç." Bacağımı onunkinin üzerine atıyorum ve sikimi kıkına sürüyorum. "Beni bununla dürtmek için çok erken," diye homurdanıyor. Memesini bıraktım ve komodinin üzerinde nefes bandı aramaya başladım.

Hoşnutsuz bir ses çıkarıyor. "Şimdi göğsüm üşüdü."

"Bana bir saniye ver." Paketi bulup açıyorum ve bir şeridi dilimin üzerine kaydırıyorum. İkinci bir tane daha çıkardım. "Benim için aç."

Elimi sopayla uzaklaştırdı. "Parmaklarını ağzıma sokman için yeterince uyanık değilim."

"Yaptığım şey bu değil." Şeridi dudaklarına sürüyorum.

Bileğimi tutuyor. "Bu da ne?"

"Nefes şeridi."

"Ooh. Akıllıca." Dudakları parmağımın ucuna yaklaştı.

Bıraktığında, su şişesine uzanıyorum ve kapağıyla birlikte ona vermeden önce bir yudum alıyorum. O içerken ben de memesini geri alıyorum. Kapağı tekrar takıyor ve elimi boğazına götürüyor.

"Neden bu şey klitorisimi kendi nabzı varmış gibi hissettiriyor?" Kalçalarını kaydırıyor ve sikim kık yanaklarının arasında kayıyor.

"Baskın bir hareket ama kontrolden çıktığını hissettirecek şekilde değil, belki." Ona bunun benim için uygun bir hareket olmadığını söylemiyorum. Anlamadığım nedenlerden dolayı boynunun ne kadar zarif olduğuna biraz takıntılı olduğumu. Onu becerirken nabzının avucumun altında attığını hissetmek istediğimi. Onu ısırmak ve benim olarak işaretlemek istediğimi. Bunu düşünmek bile bana mağara adamı gibi geliyor.

"Belki." Parmakları benimkilerin üzerinde geziniyor. "Neden hâlâ beni becermiyorsun?"

Onu sırt üstü yatırıp kalçalarının arasına giriyorum. Şimdiden ıslanmıştı. Sikim klitorisinin üzerinde kayıyor ve o da bacaklarını belime dolayarak eğiliyor. Ağzına sahip çıkıyorum, dillerimiz birbirine dolanırken ona karşı sallanıyorum.

Sonra vücudunun aşağısında hızlı bir yol öpüyorum, uzunluğunu yalıyorum ve kollarımı kalçalarına doladığım sırada klitorisine yapışıyorum.

"Oh, Tanrım." Saçlarımı yumrukladı ve sonra ona çarptı. Dilimdeki nane, kalçalarının arasında beliriyor. Gözleri kocaman oldu ve nefesi kesildi. "Oh

Aman Tanrım! Seni pislik! Yanıyor!" Saçlarımı koparmaya çalışıyor, ben de kollarımı çözüp bileklerini kavıyorum ve onu serbest bırakmak için sıkıyorum. Sıkıca kavıyorum ve ön kollarımı iç uyluklarına yerleştirip onları yatağa bastırıyorum.

"Sakin ol, Bea. Sadece ilk şoku atlatman gerekiyor. Söz veriyorum aklını başından alacak."

"Amım yanıyormuş gibi hissediyorum!"

"Bırak daha iyi yapayım." Kalçasının iç kısmını öpüyorum, sonra tekrar yalıyorum, yumuşakça.

"Oh, bu daha iyi."

Ve sonra klitorisine üfledim.

Sarsıldı ve çığlık attı.

Onu tekrar yalıyorum ve o inliyor. Dilimi döndürüyorum, emme, sert dil darbeleri ve soğuk hava arasında gidip geliyorum. O kadar sert boşalıyor ki yataktan eğiliyor. Bir prezervatif alıp takıyorum ve kendimi tekrar kalçalarının arasına yerleştiriyorum. Yumuşak bir vuruşla içeri itiyorum ve kolay bir ritim buluyorum. Dün gece sertleşmiştik, *güzel* ve sert, bu yüzden bu sabah ona karşı yavaş davranıyorum. Benden önce iki kez daha boşaldı.

Bittiğinde üzerine uzanıyorum, vanilya ve narenciye şampuanını içime çekiyorum. Her gün böyle uyansaydım nasıl olurdu diye düşünüyorum - soyadını bilmediğim rastgele biriyle değil, Bea gibi biriyle. Hayır. Bea *gibi biriyle* değil.

Parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor. "Beni kaldır da işeyeyim ve kahvaltıya başlayayım."

"Bize her zaman kahvaltı hazırlarsın. Bugün senin için yapacağım." Üzerinden yuvarlandım, boşluğa ihtiyacım vardı.

"Bir kase Frosted Flakes dökmek kahvaltı yapmaktan sayılmaz." "Ha ha. Yumurtalı sandviç yapacağım. Kulağa nasıl geliyor?" Yumurtayı çıkarıyorum.

prezervatifi harcadı ve ucuna bir düğüm atarak çöpe attı.

"İyi bir yumurtalı sandviçi çok severim." Bea gerinir ve yatağın ucuna doğru yuvarlanarak ayağa kalkar.

Bir elimi kaldırdım. "Sahilin temiz olduğundan emin olacağım."

Gözleri parlıyor. "Kardeşimin eve gelmeyeceğini sanıyordum," diye fısıldıyor.

"Olmadığını söyledi. Sadece emin olmaya çalışıyorum."

"Oh." Omuzları kulaklarından aşağı iner. "Tamam."

Kafamı dışarı uzattım. Daire hâlâ boştu. "Temizsin."

"Ben giyineyim."

Bir kolumu beline doluyorum ve geçerken onu kendime doğru çekiyorum, gitmesine izin vermeden önce onu öpüyorum. Merdivene doğru koşarken ve hızla çatı katına tırmanırken kışının sallanışını izliyorum.

Dün geceki kıyafetlerimiz hala banyoda yerde yatıyor. Tanrıya şükür Flip eve gelmedi. Onları topluyorum ve daha sonra ilgilenmek üzere çamaşır sepetime atıyorum.

Mutfağa döndüğümde Bea çoktan oradaydı, üzerinde bir şort ve atletlerinden biri vardı, bir fincan kahve yapıyordu. Kahvaltıya başlayabilmek için buzdolabından bir şeyler çıkarıyorum. Flip her zaman kolay yemeklerle ilgiliydi. Bea'dan önce, dondurulmuş pizza ya da erişte istemediğim sürece yemeklerin çoğunu ben yapardım. Yemek yapmayı erkenden öğrenmek zorundaydım ve bazen bunu yapmak zorunda olduğum için kızıyorum. Ama bu farklı. Bea'yi beslemek istiyorum. Özellikle de bugünlerde yemeklerle ilgilenen kişi o olduğu için. Ve market alışverişi. Ve neredeyse her şeyi, gerçekten. Son zamanlarda her şeyin sorumlusu olmamak güzeldi.

"Seninkine domuz eti mi, pastırma mı yoksa jambon mu istersin?" Ben sorarım.

"Benim için fark etmez. Meyve salatası yapmamı ister misin?" diye sorar.

"Bunu yapmana gerek yok." Ama harika bir meyve salatası yapıyor. İçine taze mango ve limon kabuğu gibi şeyler koyuyor.

"Benim için fark etmez." Beni geçip kaseden meyve seçerken parmakları belimde geziniyor. Ona bir kesme tahtası tutuyorum ve o da karşımdaki tabureye zıplıyor.

"Yeni işin nasıl?" Yeni bir şey deneyerek soruyorum. Seks sırasında birbirimize laf atmak ve müstehcen sözler sarf etmek dışında Bea'yle pek konuşmayız. Onunlayken bunu seviyorum. Normal bir şey yapmanın verdiği huzur ve rahatlık yabancı ama çekici.

"İyi. Son işimden daha iyi olduğu kesin. Bunun benim tutkum olduğunu sanmıyorum ama faturaları ödüyor, ki zaten bu daha önemli." Bir portakalın üstünü ve altını dilimliyor ve kabuğunu soymak için dikkatlice bir soyma bıçağı kullanıyor.

Tavaya domuz pastırması dilimleri ekliyorum. "Bu yüzden mi muhasebe diploması aldın? Sabit bir işin olsun diye mi?" Bea'nin yapacağı bir şey gibi görünüyor. İşini öfkeyle bırakmak karakterine aykırı. Normalde uzun bir sigortası vardır, benim dışımda. Onun damarına nasıl basacağımı biliyorum. Bunu yapabileceğim tek kişi o.

"Oldukça fazla, evet. Hareket ve büyüme için de yer var."

Ekmek kızartma makinesine dört İngiliz çöreği koyuyorum ve tavaya yumurta kırıyorum. "Ama sevmiyor musun?"

Omuz silkiyor. "Bu işi yeterince seviyorum. Ve hayalimdeki iş bu değil diye dört yıllık üniversite eğitimimi boşa harcamayacağım."

Flip ve Bea küçük bir evde büyüdüler. Çocukken orada çok zaman geçirdim. Çoğunlukla, annem gitmeden önce kavgadan kaçmak içindi. Ama buzdolaplarının yarısı hep boştu ve süt tozu içip bol bol Kraft Dinner ve kesilmiş sosisli sandviç yiyorlardı. Akşam yemeğine geldiğimde zorlanmış olmalılar. Beni ve Flip'i beslemek için iki katı yemek yapmak zorundaydılar. Ama bana hep aileden biri gibi davrandılar. Annem gittikten sonra kardeşlerime çok yardım etmek zorunda kaldım, bu yüzden Flip bana daha sık gelmeye başladı. Her zaman başkalarından sorumlu olmak yorucu olabiliyordu. Ama kardeşlerimin kendilerine bakacak birine ihtiyaçları vardı ve annemizin gitmesi onların suçu değildi.

"Herhangi bir şey yapabilseydin, herhangi bir işe sahip olsaydın, bu ne olurdu?" diye sordum.

"Profesyonel bir hokey oyuncusu olmak kadar yüce değil ama diyetisyen olurum - insanlar için yemek planlar ve hazırlardım. Yine de oldukça doğrusal bir iş. Sporcu beslenmesinin büyüme için daha fazla alanı var, ancak bu Flip'in başarısını kariyerimi ilerletmek için kullanmak anlamına gelebilir ve ben bunu istemiyorum. Ayrıca, bu kesinlikle daha fazla okul demek."

On yılı aşkın bir süre öncesine ait anılar canlanıyor. Bea'nın çocukluğunu hatırlıyorum, belki en fazla altı ya da yedi yaşındaydı, annesiyle birlikte mutfakta hokey antrenmanı için öğle yemeği ve atıştırmalıklar hazırlamaya yardım ediyordu. Nadiren taze sebzeleri olurdu. Çoğunlukla donmuş sebze yerlerdi. Yaz ayları hariç - çeri domates ve havuçla dolu küçük bir bahçeleri vardı. Bea havuçları daire şeklinde keser ve Flip için bir Tupperware kabına çiftlik sosu koyardı çünkü şikayet etmeden yiyebildiği tek sebze buydu.

"Neden elinizdeki her avantajı kullanmak istemeyesiniz ki?" diye sordum.

"Flip zaten diplomamı ödememe yardım etti. Ve şu anda onun ve senin sırtından geçiniyorum. Onun olağanüstü yetenekli olması ve benim vasat olmam onun suçu değil."

"Sen sıradan değilsin, Bea." O buraya geldiğinden beri evimiz düzenli ve tertemiz oldu. Her zamankinden daha iyi besleniyoruz. Buzdolabı her zaman dolu ve Flip'in finansal portföyüne neler yaptığını gördüm. Onun yaptığı ince ayarlar sayesinde yatırımları şimdiden arttı. Beni cezbediyor

benimkini vermek için. Ayrıca, tam zamanlı bir işi var ve hala her şeyin üstesinden geliyor. Ve seks inanılmaz.

Bakışlarını kaçırıyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Onun kariyeri ona çuvalla para kazandırırken benimki istikrarlı ve saygın."

Saçlarını kulağının arkasına taramak istiyorum ama yapmıyorum. "Yine de kariyeri sadece on yıl sürecek, ya da şanslıysa iki." Ekmek kızartma makinesi çalışıyor ve ben de İngiliz keklerini tabaklarımıza yerleştiriyorum.

"Hangi işi seçersem seçeyim, o önümüzdeki beş yıl içinde benim bir ömür boyu kazanacağımdan daha fazla kazanacak. Bu yüzden şimdilik bana daha fazla büyüme fırsatı sunacak bir iş istiyorum."

"Flip'in kariyerini kendi yararına kullanmayı göz ardı etmen gerektiğini sanmıyorum. Onun bulunduğu yere gelebilmesi için çok şeyden vazgeçmen gerekti," diyorum. *Belki de fark ettiğimden daha fazlasını.*

"Teşvik edilmesi gereken bir yeteneği vardı" diyor, ses tonu savunmacı.

Bea her zaman maçlara sürüklenirdi. En azından evde kendi başına kalabilecek yaşa gelene kadar sahada oturup ya kitap okur ya da maçları izlerdi. Sonra ev işleri ya da yemek yapma gibi işlerden sorumlu olurdu. Antrenmandan sonra Flip'i bıraktığımı ve onu on bir yaşında evde yalnız bulduğumu hatırlıyorum, anne ve babası vardiyalı çalıştığı için akşam yemeği hazırlıyordu.

"Kesinlikle öyle yaptı," diye katılıyorum. "Ve belli ki tüm bu zaman ve çaba sonuç verdi. Ama sen de yeteneklisin."

Kaşlarını çatıyor. "Seks krakerine dönüştürüldüğünde mi?"

"Sen tam bir bütünsün Bea. Zeki, anlayışlı, becerikli ve birden fazla şeyde iyisin. Ve çok güzelsin, bu da güzel bir bonus. Ben ve Flip tüm yumurtalarımızı tek bir sepete koyduk ve kariyerlerimiz sonsuza dek sürmeyecek. Ama senin? Seçeneklerin var, eğer onları almak istersen. Tek söylediğim, işi sayesinde harika bağlantıları olduğu ve bunları kullanmanın yanlış bir tarafı olmadığı."

"Bu yanlış geliyor."

"Olmamalı." Peynirin üzerine yumurta ve bezelye koydum ve üzerine İngiliz çöreği yerleştirdim. Sonra tabağına ikinci bir tane koyuyorum.

Tabağı ona doğru iterken "Sadece bir taneye ihtiyacım var" diyor.

"Dün gece seni çok zorladım. Yakıt alman lazım." Ve her zaman beni ve Flip'i bekler, kendine servis yapmadan önce karnımızın doyduğundan emin olur.

Yanakları kızardı. "Peki ya sen?"

"Kahvaltımı antrenmandan sonra yapacağım. Ayrıca, tur atıyoruz ve çok fazla yersem mideme kramp girer."

Ben yumurtalı sandviçlerimi üç dakikadan kısa bir sürede mideye indirirken Bea onunkilerin tadını çıkarıyor. Meyve salatasının çoğunu mideye indiriyorum ama sonra onun henüz yemediğini fark ediyorum ve kalanını bırakıyorum. Kahvaltımızı bitirdikten sonra o üstünü değiştirmek için çatı katına çıkıyor, ben de mutfığı topluyorum. Roman burada olduğunu mesajla bildirdiğinde giyinmeyi yeni bitirmiştım. Tur atmak için buradaki havuzu kullanmayı planladığımızdan onu çağırıyorum. İş günü boyunca sessiz ve dikkat dağıtıcı daha az şey var.

Bir dakika sonra Roman'ı içeri aldım ve Bea çatı katından aşağı indi. Bir elinde bir çift topuklu ayakkabı tutuyor ve devasa çantasını omzuna asmış.

Roman'a geniş ve içten bir gülümseme veriyor. "Hey, nasıl gidiyor?"

"İyi. Senden ne haber? Flip yeni bir işe girdiğinden bahsetti. Tebrikler."

"Teşekkürler. Şimdilik hoşuma gidiyor. Şimdi bir daire bulmam gerekiyor ve her şey hazır." Çantasını bırakıyor ve bir elini tezgâha dayayarak ayakkabılarını giyiyor.

Onu hemen topuklular dışında çıplak hayal ediyorum. Omuzlarımda harika dururlardı.

Parmaklarını şıklatır. "Dünya'dan Tris'e." "Huh?"

"Tezgâhın üzerinde duran gazeteyi gördün mü? Bir sürü ilan daire içine aldım. Daha fazla arama yapmadan önce mahalleleri araştırmak istiyorum." Beklentiyle bana baktı.

Daha fazla arama mı? Bu hiç hoşuma gitmedi. "Belki Flip onu geri dönüşüme atmıştır?" O gazetenin tam olarak nerede olduğunu biliyorum. Çöpte. Kahvaltıyı temizlerken attığım yerde. Yumurta kabuklarının ve Bea'nın tabağından sıyırdığım ketçabın altında. Daire içine aldığı yerlerin iyi semtlerde olmadığını zaten biliyorum. Uygun fiyatlı bir yer aradığını anlıyorum ama güvenli de olmalı.

Saati kontrol eder. "Kahretsin. Gitmem gerek. Eğer o gazeteyi görürsen, saklayabilir misin? Yedi gibi evde olurum."

Kaşlarını çatıyorum. Beşte çıkıyor. Eve varması sadece yarım saat sürer. "Neden bu kadar geç kalacaksın? Metroya mı bineceksin yoksa Uber'e mi?"

Bana komik bir bakış attı. "Her zaman yaptığım gibi metroyla gideceğim. Birkaç işim var. Bir sürü makarna yemeği hazırladım.

Bekle, ama bu akşam quesadillas yapacağım. Roman, sen de her zaman katılabilirsin."

"Teşekkürler ama Peggy ile bu akşam bir yemek randevumuz var."

Eli göğsüne gider. "Akşam yemeği randevularınız olması çok hoş. Ona selamımı söyle. Neyse, benim gitmem gerek. Size iyi antrenmanlar." Postacı çantasını alıyor ve kapıya doğru ilerliyor.

Gidişini izliyorum. Kısa bir süre Bea ile bir akşam yemeği randevusunun nasıl olacağını merak ediyorum, ama sadece seviştiğimiz ve bu asla olamayacağı için bunu bir kenara bırakıyorum.

O gittikten sonra Roman'a döndüm. Kollarını kavuşturmuştu. "N'aber?"

"Dostum."

"Dostum, ne?" Bir bulaşık bezi alıp tezgahı silmeye başladım.

"Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Bu ne zamandır devam ediyor?" *Siktir, siktir, siktir.*

Başını sallar. "O bakışı bilirim dostum. Sende kötü var."

Gülüyorum. "Beat'i mi kastediyorsun?"

Sol kaşı alnına tırmanıyor.

"Rix. Beatrix. Flip'in kız kardeşi. Birbirimize katlanamıyoruz." Yavaşça başını sallıyor. "Uh-huh."

"Ciddiyim. Aynı odada bulunup birbirimizin kafasını koparmamayı başarmamız bile bir mucize." Gerçi son zamanlarda daha iyiydi. Dün gece ben hıyarlığı bıraktıktan sonra iyiydi. Ve bu sabah... güzeldi. Bezi toparlayıp tezgâhın üzerine atıyorum, sonra geri dönüp düzeltiyorum, çünkü Flip ve ben bunu yaptığımızda onu çileden çıkarıyor.

"Doğru. Tamam. Tamam. Sen inkâr diyarında yaşamaya devam et."

Roman ayağa kalkar. "İnkâr diyarında değilim. Beni çok kızdırıyor." Özellikle de Flip etraftayken o küçük şortu giydiğinde ve onu en yakın yüzeye eğip yaramaz kıcına şaplak atmadığımda.

"Madem öyle diyorsun. Havuza girmeye hazır mısın?"

"Evet." Kaydıraklarımı giydim ve çantamı aldım.

"Yine de son bir soru, sonra bırakacağım."

Devam et işareti yapıyorum.

"Flip kız kardeşine karşı bir şeyler hissettiğini biliyor mu?"

"Siktir git. Birbirimize zar zor tahammül ediyoruz." En azından o buraya taşındığında ben böyle hissediyordum. Ama şimdi o kadar emin değilim.

I Roman'la antrenmanım sırasında kendimi çok zorladım ve takım pateninde daha da zorlayacağım. Bir sonraki gösteri maçımızda daha sıkı oynamalıyım yoksa Hollis ilk hattaki yerimi alacak. Ve haklı olarak Eğer profesyonellerdeki ilk yılımımsı gibi oynamaya devam edersem.

Sonra şehirde olduğu ve toplantılar arasında olduğu için b a b a m l a hızlı bir kahve içmek için buluşuyorum.

"Bu hafta sonu oynanacak gösteri maçı için ne hissediyorsun?" diye soruyor. "İyi. Umarım dün gecedен daha iyi geçer." Başımı sallıyorum.

"Hollis'in geri dönmesi seni strese sokuyor, ha?" Kahvesini yudumlar.

"Evet. Kendi kafamın içine girdim. Bazen kendimin en büyük düşmanı oluyorum." Babam başını salladı.

"Brody nasıl?" Ben soruyorum.

"O iyi. Geçen gece maça çıkmadı. Bazı takım arkadaşlarıyla dışarı çıkması gerekiyordu ama onun yerine evde kalmaya karar verdi, bu onun yapacağı bir şey değil."

Aklıma en son onunla atış yaptığımızda oluşan morluklar ve ısırık izleri geliyor. Belki de o kızıdan hoşlanmadığı ve gariplik olsun istemediği için ondan uzak duruyordur. Flip eve kız getirdiğinde ve ben partinin bir parçası olmak istemediğimde ben de aynı şeyi yapmıştım. "Onu aramalıyım. Hepimizin kötü oyunları olduğunu bildiğinden emin ol."

Babam başını sallıyor. "Bunu senden duyması onun için iyi olur. Bu akşam sekize kadar antrenmanı var ama belki ondan sonra."

"Tamam. Ve bu hafta sonu maçtan döndüğümde, akşam yemeği ya da başka bir şey için sana geleceğim."

Biraz daha konuştuk ve kardeşimin maç programını gözden geçirip benimkiyle karşılaştırdım. Bu ay onun birkaç maçına gelebileceğim gibi görünüyor, ama sezon başladığında daha zor olacak. Hafta içinde arayacağıma söz veriyorum ve babam bir sonraki toplantısı için ayrıldığında, stresimi atabilmek için spor salonuna gidiyorum.

Birkaç saat sonra eve geldiğimde Flip ve Bea çoktan mutfığa girmişlerdi. Harika kokuyor.

"Dostum, bu gece quesadilla fiestası yapıyoruz!" Flip bana bir bira uzattı. "Baban nasıldı?"

"Güzel. Toplantı arasında hızlıca bir kahve içtik. Bu harika görünüyor. Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Hayır. Sen iyisin." Bea gözlerini dilimler halinde kestiği limondan ayırmıyor.

Akşam yemeği için oturduk ama her şey ters geliyor. Bea varlığını görmezden geliyor ve bana tek kelimelik cevaplar veriyor. Bunu daha önce de beklerdim, ama özellikle dün gecedен sonra sivil bir bölgeye doğru gittiğimizi düşünmüştüm.

Belki de Flip'e yalan söylediğimiz için bu kadar sessiz ve soğuk davranıyor. Yeni bir suçluluk duygusu, genel bir huzursuzlukla birlikte içimi kemiriyor. Neden kötü hissettiğime karar veremiyorum - en iyi arkadaşşıma yalan söylediğim için mi, yoksa Bea'yı garip bir duruma soktuğum için mi? Ya da her ikisi de. Yine de seks anlaşmamızı iptal etmesini istemiyorum. Hâlâ daha fazlasını istiyorum.

Yemekten sonra Flip tuvalette kaybolduğunda onunla bir dakika görüşebildim. "Neler oluyor?"

Dudaklarını büzüyor. "Belli etmemeye çalışıyorum ve sen böyle görünürken bu çok zor." Bir elini bana doğru uzatıyor.

"Ne gibi?" Avucumu göğsümde gezdiriyorum. Üzerimde bir tişört ve jogger var.

Gözlerini deviriyor. "Atıştırmalık."

Sırıttıyorum. "Daha sonra yatak odama gelmelisin. Sana atıştıracak bir şeyler veririm."

Göğsümü dürtüyor ve çantasını kapıyor. "Egon çok sinir bozucu." Flip ayakkabılarını giyerken banyodan çıkıyor.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" Flip benim sormadığım soruyu soruyor.

"Evet. Hemi ve Hammer ile bir şeyler içeceğim. Size iyi geceler çocuklar."

Ve sonra kapıdan çıktı.

"Dışarı çıkmak ister misin?" Flip soruyor. "Dün gece birkaç süper hayranla tanıştım ve bu gece şu kulübe gidiyorlar."

"Uh, hayır. Bu gece kendimi pek iyi hissetmiyorum. Ama sana iyi eğlenceler." Bea bu kadar sinirli olmasaydı, birkaç saat baş başa kalabilirdik ve ben de bir kez daha kafayı bulabilirdim.

"Hadi ama dostum. Son zamanlarda oldukça boktan bir eküri oldun," diye bastırıyor.

Boynumun arkasını ovuyorum. Bu gece bir tavşanla yatmaktan kaçınmak için yaratıcı yollar bulmak istemiyorum. "Hemi haksız değil, dostum."

"Hangi konuda yanlış değil?"

"Bu bokun geri gelip bizi kığımızdan ısırması hakkında. En küçük kardeşim sosyal medya aracılığıyla hayatımda neler olup bittiğini görüyor. Bu pek de iyi bir rol model değil."

Flip homurdanıyor. "Ne zamandan beri iyi bir rol model olmak konusunda endişeleniyorsun?"

Bir yığına daha fazla yalan eklemeden ve kız kardeşini istediğim için suçluluk duymadan bunu ona açıklayamam. "Ben sadece... Açacak havada değilim."

Ellerini kaldırdı. "Tamam. Sorun değil. Dallas'ı arayacağım." Telefonunu alır ve yatak odasına gider.

Roman'ın sözleri kafamın içinde dönüp duruyor. Bea yüzünden evde kalmıyorum. Sadece sevişiyoruz. Bu kadar.

BÖLÜM 12

RIX

A Tristan'ın yatağında uyandıktan birkaç gün sonra, mutfakta akşam yemeği hazırlarken kapıdan içeri girdi. Flip yanında değildi. Onun bir Menajeriyle akşam yemeği toplantısı.

Geçen gece Hemi ve Hammer'la bir şeyler içtikten sonra döndüğümde Flip dışarı çıkmıştı, ben de Tristan'la yalnız kalmıştım. Onun atıştırmalık durumuna karşı koyamadım ve sikine aç bir tavşan gibi üzerine atladım. Anlaşmadan üç orgazm çıkardım. Ve ertesi gece tekrar. Ve bir sonraki. Sanırım bu bizi düne getiriyor.

"Hey." Tristan anahtarlarını yan masaya bırakır.

"Hey," diye cevap veriyorum ama odanın diğer ucuna geçerken ona bakmıyorum. Kalçasını tezgâha dayıyor. "Nasıl gidiyor?"

Gözlerini üzerimde hissetmek bile belden aşağıyı sıkıyor. En yakın sebze, İngiliz salatalığına uzanıyorum ve lavaboya doğru ilerliyorum. Salatalık salatası yapıyorum çünkü üç paket almıştım. "Ben iyiyim. Ya sen?"

"Dürüst olmam gerekirse, bugün çok fazla zamanımı dün geceyi düşünerek geçirdim." Sesi aldatıcı bir şekilde yumuşak. "Ekip toplantısının sıkıcı kısımlarında beni oyalamaya yardımcı oldu."

Dün gece Flip eve gelmedi, ben de gecenin büyük bir bölümünü raylı sistemle uğraşarak geçirdim. Ne yazık ki çatı katında uyudum, çünkü Flip'in evde olup olmadığından emin değildik.

bütün geceyi başka bir yerde geçirdiğini söyledi. "Bu çok güzel." Salatalığı soğuk suyun altına tuttum ve bir aptal gibi okşamaya başladım.

Tristan'ın göğsü sırtımı okşuyor ve kalçalarını benimkilere bastırarak beni tezgâha sabitliyor. "Sana bir ikramım var. Moose Tracks senin favorin, değil mi?"

"Evet, öyle. Çok tatlısın." Ve beklenmedik. Hoşlandığım şeylere dikkat ettiğini fark etmemiştim.

"Dün gecedен sonra bunu hak ettiğini düşündüm." Ellerini iki yanıma koydu. Dudakları boğazımın sütunu boyunca gezinirken ereksiyonu belimi dürtüyor. "Ne yapıyorsun?"

"Akşam yemeği hazırlıyorum. Neye benziyor?"

Kulak mememi ısıyor. "Sanki bir salatalığa el işi yapıyormuşsun gibi." Bir avucu tezgâhtan ayrılıp gömleğimin altına kayıyor. Parmak uçları karnımın üzerinde geziniyor ve çıplak bir göğsümü avuçluyor. "Becerilmeyi mi düşünüyorsun?"

Omuz silkiyorum ama beklenti kalbimi hızlandırıyor ve sesimi titretiyor. "Aletini kıcıma sürtüyorsun. Bunu düşünmemek çok zor."

Geri çekiliyor ve şortumu kalçalarımın üzerinden çekiyor. "Külotuna ne oldu, Bea?" Çıplak bedenimi yoğuruyor ve bir şaplak atıyor.

Salatalığı tezgâha bırakıp kıcımı ona doğru iterken inliyorum. Gömleğimin eteğinden tutup başımın üzerinden çekerek beni mutfağın ortasında çırılçıplak bırakıyor.

At kuyruğumu yumruğuna doluyor. Diğer eli karnımın üzerinde geziniyor. "Sana bir soru sordum. Külotun nereye gitti?"

"Eve geldiğimde çıkardım." Flip'in dışarıda olacağını anladıktan sonra Tristan için hazır olmak istedim. Özellikle de sessiz olmak zorunda olmadığım için. Kalçalarımın arasındaki ağrı neredeyse dayanılmazdı.

"Peki bu neden oldu?" Burnu yanağıma okşuyor.

"Çünkü ben de dün geceyi düşünmeden edemedim ve sıırıslıklam oldum," diye itiraf ediyorum.

"Bütün gün tekrar becerilmeyi düşündün mü?" Omzuma öpücükler kondurdu.

"Evet. Seni düşünmeden duramıyorum." Benim için hiç böyle olmamıştı. Biri tarafından hiç bu kadar tüketilmiş hissetmemiştim.

"Trenle eve dönerken bile mi?" Eli karnımdan aşağı kayıyor ve beni kavıyor.

Başımı salladım.

"Eve döndüğünde kendine iyi baktın mı?" Boynumu ısıırıyor.

Başımı sallıyorum ve daha iyi erişebilmesi için eğiyorum. Bu kısmı seviyorum, elleri üzerimdeyken, beni öperken, kirlenmeden önce yumuşak.

"Aferin kızıma." Uzun, yavaş bir nefes veriyor, parmakları seksimi sıyrıyor. "Yine de bunu düşündün."

"Ama ben seni bekledim."

Başımı geri çekiyor ve beni öpebilmek için yüzümü çeviriyor. "Ben de seni düşünmeden duramadım. Bütün gün, Bea. Eve gitmek için sabırsızlanıyordum."

Her şey artmış gibi hissediyorum. Onun için yanıp tutuşuyorum. Çaresiz ve muhtaç. Bunun nasıl biteceğini düşünmek istemiyorum. Değişken ruh haline rağmen, ondan daha fazlasını istiyorum. Bunu. Bizden.

Saçlarımı serbest bırakıyor ve elini kürek kemiklerimin arasına koyuyor. Göğsüm granitle buluşana kadar beni ileri itiyor ve zaten sert olan meme uçlarımın daha da gerilmesine neden oluyor. Sağ uyluğumun dış tarafına dokunuyor. "Bu dizini yukarı kaldır," diye emrediyor.

Bana söyleneni yapıyorum ve dizimi tezgâhın üzerine koymama yardım ediyor. Pozisyonumu ayarlıyor, sağ bacağını granitin kenarı boyunca uzatıyor. Parmakları kalçalarımın arasında geziniyor ve zaten hassas olan klitorisimin üzerinden geçerken inliyorum. Elleri kığımın üzerinde ve uyluklarımın arkasında geziniyor, sonra devreyi tersine çeviriyor, başparmakları amımın kenarını sıyrıyor.

"Çok iyi bir kızsın. Bu gece seni çok iyi hissettirmek istiyorum." Kalçaları kığıma bastırıyor ve başparmağını dudaklarımın arasına sokarken eğiliyor. O yanağını öperken ben emiyorum. Parmağını çekip çenemi kavırıyor ve beni tekrar öpecek kadar başımı çeviriyor. Geri çekildiğinde, "Seni her zaman iyi hissettiriyor muyum?" diye soruyor.

"Evet," diye nefes alıyorum.

"Ama eğer seni çok zorlarsam bana söyle, her zaman duracağım. Tamam mı, Bea?"

"Tamam," diye kabul ediyorum. Bu, bir planı olduğu ve muhtemelen yeni bir şey içerdiği anlamına geliyor. Beklenti ve endişe kalp atışlarımı hızlandırıyor ve midem sıkışıyor.

"İşte benim tatlı kızım." Burnunu benimkine sürtüyor. İşte burası, tatlı Tristan'ın kirli Tristan'a dönüştüğü yer ve ben bunun için buradayım. Bir taraf

Ağzının kenarları şehvetli bir sırıtışla yukarı kalkıyor. "Seni sikim için hazırlayayım mı?"

"Evet, lütfen."

Pozisyonunu değiştiriyor, böylece kalçası tezgah boyunca uzanan bacağımın arkasına dayanıyor. Aynı anda İngiliz salatalığını kapıyor ve diğer elini kürek kemiklerimin arasına daldırıyor.

"Aman Tanrım." Bir an için kendimi bırakmayı düşündüm ama o haklıydı. Beni her zaman iyi hissettiriyor. Ve dürüst olmak gerekirse, bir İngiliz salatalığının normal bir yapay penisten pek bir farkı yok. Sadece yenilebilir ve doğada çözünebilir. Ve yıkadım, yani temiz.

Ucunu yarığım boyunca kaydırıyor, klitorisimin üzerine sürüyor, sonra tekrar geri çekmeden önce içeri itiyor. Tekrar klitorisimin üzerine sürdüğünde ayak parmaklarım kıvrılıyor. Yavaşça alay etmeye devam ediyor, çekmeden ve sularımı bacaklarımın iç kısımlarına sürmeden önce bana sadece bir veya iki inç veriyor. Daha fazlası için yalvarmamak için parmak eklemimi ısıyorum. Bunun normal olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok.

Cidden ürünlerle becerildiğime inanamıyorum. Ve zevk o.

"Ne kadarını kaldırabileceğini düşünüyorsun?" diye sorar. "Neden öğrenmiyorsun?"

Bu sefer içeri ittiğinde, rahim ağzıma çarptığını hissediyorum ve inliyorum. Geri çekiyor ve ben de rahatsızlığımı dile getiriyorum.

"Şuna bak, Bea." Görmem için havaya kaldırıyor. Sularım damlıyor yanlardan yumruğuna doğru. "Daha boşalmadın bile ama ortalığı batırıyorsun." Agresif bir şekilde ucunu ısıyor, sonra çiğnerken tekrar içime sokuyor. Tüm bunların saçmalığına gülmek istiyorum, ama derinlere itip sonra tekrar çıkardığında inliyorum.

Omuzlarımın arasındaki el kayboluyor ve tekrar yer değiştirerek bacağımı tezgahtan çekiyor. Salatalığı kesme tahtasının üzerine koyuyor, beni ayağa kaldırıyor ve tezgahın üzerine koymak için beni döndürüyor. Bir an için kafam karıştı. Ama Tanrım, yüzündeki ifade. Beni yemeye hazır gibi görünüyor. Ve ben bunu istiyorum. Onu. Her şeyin zevkle ilgili olduğu, kavga etmediğimiz bu versiyonumuzu.

"Bu akşamki salatayla seni nasıl becerdiğimi görmeni istiyorum." Sağ bacağımı sol kolunun altına alıyor, beni kenara sürüklüyor, salatalığı kapıyor ve beni onunla tekrar sikmeye başlıyor. Dengemi koruyabilmek için ellerimi arkamda birleştiriyorum.

Salatalığı bir dildo gibi kullanmasını izlemek çok müstehcen. Bacaklarım titremeye başladı, bu yüzden yaklaştığımı biliyorum. "Senin zevkin için onu yivli yapalım." Salatalığı çıkarıyor, sonra tekrar içime sokmadan önce sivri tepesinden yaklaşık bir inç kadar dışını ısıtıyor. Kesinlikle işe yarıyor. Boşaldığımda hâlâ çiğniyordu.

Gözlerim nihayet aşağıya kaydığında cüzdanını tezgâha vuruyor. "Prezervatifi çıkar da ben de olaya dahil olayım." Ben prezervatifi almak için uğraşırken o salatalığın bir parçasını daha ısıtıyor. Ona uzattım.

Kelimenin tam anlamıyla orgazmımla kaplanmış olan salatalığı işaret ediyor. Elinden aşağı ve ayaklarımızın dibindeki zemine damlıyor. "Neden ben atıştırırken sen de bununla ilgilenmiyorsun?" Ucunu kemiriyor. "Şimdiye kadar yediğim en iyi salatalık. Eller aşağı." Bunu kocaman bir ısırıkla daha takip ediyor.

Elimde değil. Bir kahkaha patlatıyorum ve elimle ağzımı kapatıyorum. "Bizde bir sorun mu var?"

"Bilmiyorum, ama eğer varsa, düzeltmek istemiyorum." Kasıklarını işaret ediyor. "Ellerim dolu. Bana bir iyilik yap ve sikimi çıkar."

Prezervatifi yanımdaki tezgâha koyuyorum ve kemerinin tokasını çözüyorum, kotunun düğmesini açıyorum ve fermuarını aşağı çekiyorum. Elimi boxer'ının içine sokuyorum ve parmaklarımı kalın uzunluğunun etrafına dolayarak onu kumaştan kurtarıyorum.

Salatalıktan bir ısırık daha alıyor ve sonra onu ereksiyonunun yanında tutuyor. Belirgin bir şekilde daha uzun, ama şimdi bir kısmını yediği için - bunu asla atlatabileceğimi sanmıyorum- onun uzunluğuna daha yakın. "Acaba ikisi de sığar mı?" diye düşünüyor.

"Ne?" Şok sesimi tizleştiriyor.

Bakışları, ağzının bir köşesiyle birlikte kalkıyor. "Yok bir şey. Sadece yüksek sesle düşünüyordum." Salatalığı tezgâha fırlatıyor ve prezervatifi kapıyor.

"Sikini ve salatalığı aynı anda içime sokmaya çalışman hakkında mı?" En azından sesim meraklıdan çok kuşkulu çıkıyor.

Folyo paketi yırtıyor ve prezervatifi boyuna yuvarlıyor, sonra ellerini kalçalarımın arasında gezdiriyor. Beni tezgahın kenarına çekiyor ve ben de onu girişime yönlendirmek için aramıza uzanıyorum. İçimi doldururken gözlerini benden ayırmıyor.

Salatalık ve vajina kokulu bir nefes veriyor. "Bütün gün, Bea."

"Beni bir salatalıkla becermeyi mi düşündün?" Parmaklarımı boynunun arkasına geçirdim.

"Muhtemelen bunu deplasman maçlarında mastürbasyon malzemesi olarak kullanacağım." Parmakları kalçamın etrafında kıvrılıyor. Diğer eli yavaşça boğazımı sarıyor. "Günün en sevdiğim kısmı bu." Eğiliyor ve burnunu benimkine sürüyor. İşler kızışmadan önce zevk almaya başladığım bir şefkat bu. "Şimdi seni güzelce ve sertçe becereceğim, tamam mı küçük Bea?"

Bacaklarımı arkasına bağladım. "Evet, lütfen."

"I Tristan'la yatıyorum ve Flip'in haberi yok," diye geveledim. "Biliyordum! Biliyordum amına koyayım!" Hemi bağıırıyor.

Kapalı kapıyı gösteriyorum. "Şşş... Oda arkadaşın ne olacak?"

Endişemi elinin tersiyle itti. "O bir oyuncu. Çoğu zaman kafasında şu başlık var, bu yüzden sürükleyici bir deneyim oluyor. Söylediğimiz hiçbir şeyi duyamıyor."

"Oh." Hemi'nin bir oda arkadaşı olduğunu fark etmemiştim, ta ki mutfakta hazır erişte yapmak için sihirli bir şekilde belirip selam verdikten sonra koridorda kaybolana kadar.

"İkinizin arasındaki gerilim çok lezzetli. Buna para yatırmalıydım." Hemi iç çeker.

"Bahsi kiminle yapardın?" Kollarımı kavuşturuyorum. Hemi'nin bunu anlaması biraz endişe verici. Ne kadar şeffafız?

Hammer elini kaldırır. "Gösteri maçına gittiğimizde içimde bir his vardı."

"Kahretsin. İkiniz de biliyor muydunuz?"

"Şüpheli," diye açıklıyor Hemi.

"Kuvvetle şüpheleniliyor," diye düzeltiyor Hammer.

"Tristan kardeşinin oda arkadaşı değil mi?" Tally gözlerini kocaman açarak soruyor. Takım ve oyuncular hakkında çok şey biliyor.

"Ve en iyi arkadaşı," diyor Hammer. "Bu fevkalade bir skandal."

"Ne zamandır devam ediyor?" Hemi şarap kadehimi doldurdu. İkinci kez.

"Birkaç hafta, belki." Ellerimi sıkıyorum. "Bu aramızda kalmalı. Flip öğrenmemeli. Ve kendi evimi alır almaz, bu iş bitecek." Öyle olmak zorunda. Tristan'ın daireme gelip beni becermesine izin veremem. Düşüncesi bile vajinamı sıkıyor. Onun siki için tam bir fahişe. Ama benim seri tekeşli kalbimin fikirleri var ve fuckboy'lardan seni seven ve sonsuza dek hayalini kuran erkek arkadaş olmaz.

"Gizlice çıkıyor musunuz?" Tally heyecanlı görünüyor.

"Ne? Hayır. Ondan hoşlanmıyorum bile. Çoğunlukla. O kocaman bir pislik. Sadece seks. Çok fazla seks." Çoğunlukla nefret ettiğim kardeşimin en iyi arkadaşıyla yattığımı söylemek muhtemelen yanlış olur. Ama Tally için sansürlüyorum. Bu gece Tristan markete gittiğinde kaçtım çünkü duş olayından beri günde en az bir kez seks yapıyoruz. Bazen hızlı ve kirli, bazen sert ve uzun. Genellikle ikincisi oluyor. Geçen hafta sadece bir kez yirmi dört saat ara verdim, o da Detroit'te bir gösteri maçı olduğu zamandı.

Tristan gitmeden önce beni bir sonraki haftaya kadar becerdi ve ertesi akşam geri döndüğünde tekrar becerdi. Yani evet. Zavallı vajinamın bir molaya ihtiyacı var.

Ayrıca, ben bu gece çıkarken Flip evdeydi. Yani herhangi bir seks o uyuduktan ya da dışarı çıktıktan sonra gerçekleşecekti. Ve dürüst olmak gerekirse, üçte uyandırılmak

İyi bir kız olmak ve sessiz kalmak için sabahın köründe seks yapmak tam bir meydan okumadır.

"Bekle. Ne? Ondan hoşlanmıyorum da ne demek? Pisliğin tekiyse neden onunla yatıyorsun?" Tally alt dudağını çiğniyor, sanki bu ihtimal onu strese sokuyormuş gibi.

"Tristan kibirli, bölgeci bir oyuncu olabilir ama seks bu dünyanın dışında. Normalde sağlıklı, toksik olmayan ilişkilerden yanayım. Ama eski sevgilim birkaç ay önce il dışında bir yüksek lisans programına kabul edildi ve uzun mesafeyi denemek istemedi, bu yüzden ayrıldık."

"Özür dilerim. Bu çok zor olmalı," diyor Tally.

"Çok fazla kuru fasulye yedim ama onun dışında hayatta kaldım." İç çekiyorum. "Muhtemelen doğru karardı, ama en iyi arkadaşım biz ayrılmadan hemen önce Vancouver'a taşınmıştı, bu yüzden zaten hislerimin içindeydim. Bir ilişkiye hazır değilim. Ama bana düzenli olarak birden fazla orgazm yaşatabilecek, hiç hoşlanmadığım biriyle seks yapmaktan da çekinmem."

"Birden fazla olabilir mi?" Tally soruyor. Bu gecedен sonra gözlerinin kalıcı olarak kocaman olacağından eminim.

"Belki de konuyu değiştirmeliyiz. Seni bozuyormuşum gibi hissediyorum," diyorum.

"Hayır! Arkadaş grubumda kalan tek bakire benim ve hepsi seksten bahsediyor. Ben burada hâlâ sadece ikinci aşamaya geebildim! Nedenini bilmek ister misin?"

Daha on yedi yaşında ve bütün arkadaşları seks mi yapmış? Lisesinde neler oluyor böyle? "Baban profesyonel bir hokey takımının kou olduğu ve onların yatak odalarında neler olduğunu bildiği ve senin başına gelmesini istemediği için mi?"

"Evet! Kesinlikle. Çok aşırı korumacı. Harika bir baba ama tüm yaz boyunca tepemde gezindi. Bu çok fazla oldu. Ve şimdi, bu ortak yerleştirme ile, daha da fazla tepemde olacak. Beni kanatlarının altına aldığın için çok minnettarım, Hemi. Çok minnettarım çünkü günde sekiz saat boyunca onun bekçi köpeği olmasıyla uğraşmak zorunda kalsaydım aklımı kaırırdım." Nefesini dışarı üflüyor. "Laf kalabalığı için özür dilerim. Çok yoğundu. şimdi de etrafım bu süper seksi hokey oyuncularıyla çevrili ve ikinci aşamayı asla geemeyeceğimden endişeleniyorum!" Ellerini havaya kaldırıyor.

"Birincisi, seks yapmak için acele etmenize gerek yok. Bu konuda endişelenmek için hayatının geri kalanına sahipsin. Dürüst olmak gerekirse, hiçbir erkeğin niversiteye gitmeden önce ne yaptığına dair bir fikri yoktur. Gerçekten çok şey kaırmıyorsunuz," diyor Hammer.

"Evet. Bu. Yirmili yaşlarının ortasındakiler bile oldukça bilgisiz," diye homurdanıyor Hemi.

"Ama Tristan değil mi?" Tally sorar.

"Hayır. Tristan vajinadan iyi anlıyor. Ama aynı zamanda birçoğunun içinde de bulundu, yani bu bir değiş tokuş." şarabımı yudumluyorum. Bu konuşma yüzünden cehenneme gideceğim.

"Ve sen ondan hoşlanmıyorsun bile?" Tally bu noktaya gerçekten takılmış görünüyor.

"O, sikiyle arası iyi olan bir sik." Evet. Topuklarımı yalayan bir ateş var.

"İlişkiler kafa karıştırıcıdır." Tally ayağa kalkıyor ve banyoya doğru ilerliyor.

Kapı kapandıktan sonra sesimi alaltıyorum ve gerçeği itiraf ediyorum. "Tristan yatakta çok *pis*. İğrenç."

Hammer'ın gözleri parlıyor. "Ona baba mı dedirtiyor?"

Ağzımı iki kez açıp kapatıyorum. "Ah, hayır. Ama bu gece senin hakkında bir şeyler öğrendiğimi hissediyorum."

Hammer gözlerini devirir. "Bu benimle ilgili değil. Özür dilerim. Detaylara ihtiyacım var.

Nasıl pis?"

"En pis şeyleri söylüyor ve yapıyor. Mesela geçen gece ağzıma tükürdü ve o kadar şaşırdım ki sadece teşekkür ettim." Soluk soluğa mırıldanmalar yüzünden ağzım kurumuştu. Bir elimi ağzıma kapatıp ikisinin arasına baktım.

Hemi, "Bu çok pis bir şey," diye onaylar.

Hammer eğilir. "Başka ne var?"

"Geçen haftaki deplasman maçından önce salatalık salatası yapıyordum-"

İkisinin de gözleri kocaman ve Hammer kendi iyiliği için fazla heyecanlı görünüyor.

"-ve beni mutfak adasının üzerine eğdi ve bir İngiliz salatalığıyla becerdi. Sonra da *yedi*."

"Yıkadıktan sonra mı?" Hemi

soruyor. Başımı sallıyorum.

"Tanrım." Hammer masanın kenarını kavradı. "Lütfen bana onu sadece onun yediğini söyle."

"Oh evet. Hayatında yediği en iyi şeymiş gibi kemirdi."

Ve öyle de dedi.

"Lanet olsun. Bu çocuk çok pis."

"Değil mi?" Essie'yle ayrıntıları paylaşamadım çünkü ne zaman arasa mahremiyetim kalmıyor. "Ve dün gece-"

"Tanrım, daha fazlası mı var?" Hammer koltuğunda birkaç kez zıplıyor. Başımı sallıyorum. Ama belki de bunu kendime saklamalıyım.

"Popo işleri mi? Popo işi mi yaptın?"

"Henüz değil." Ama kesinlikle geliyor. Olmamasına imkan yok. Parmaklarını oraya sokmaya o kadar takıntılı ki, bunun olmaması mümkün değil. Belli ki gerginim. Aleti kocaman.

"Aman Tanrım! Daha değil!" Hammer alkışlar. "Popo değilse ne?"

"*Chasing Amy* filmini hiç izledin mi?"

"Tam bir klasik," diyor Hemi.

Hammer başını sallar. "Ah evet. O film şart."

Bir elimle bir daire çiziyorum ve parmak uçlarımı birleştirip delikten geçirerek bileğimi kavrayıp yumruk yapıyorum.

"Aman Tanrım!" Hammer ayağa fırladı. "Bütün eli mi?"

Hemi'nin çenesi düşer. "Hayır!"

Ellerimin arkasına saklanıyorum. "Bileğime kadar değil ama evet." Salatalığı ve sikini aynı anda içime almakla ilgili yorumunun hazırlıksız olduğunu düşünmemem gerektiğini bilmeliydim.

"Ama bu acıtmadı mı? Elleri kocaman," diye sorar Hammer.

"Sen de öyle sanırdın," diyorum ellerimin arkasından. "Ama hayır. Yine de bu kadar sert boşalınca öleceğimi düşündüm."

"İşte bu iğrenç ödülü kazandı. Bunu yapmasına izin vermen için seni nasıl ikna etti?"

"Yarım saat boyunca orgazmın eşiğindeydim ama tam boşalmadan önce durdu. O noktada popo şeylerine evet diyebilirdim."

"Ama kendi işini bitiremez miydin?" Hammer sorar.

"Belki de yatağa bağlıyım." Çünkü saçını çekiştiriyordum. Yoğun bir geceydi.

Banyo kapısı açılır. "Buranın duvarları gerçekten çok ince." Tally omzunun üzerinden başparmağıyla işaret ediyor. "Ayrıca, bir ara şu *Chasing Amy* filmini izleyebilir miyiz acaba?"

Hepimiz evet diyoruz.

Hemi oda arkadaşının yatak odasına doğru bakar. "Umarım kulaklık takıyordur." Bana geri dönüyor. "Yani bu çıktığınız anlamına mı geliyor?"

Alay ediyorum. "Aman Tanrım, hayır. Benden hoşlanmıyor bile. Ben taşındığımda her şeyin biteceğine dair bir anlaşma yaptık. Ve Flip asla öğrenemez." Bunun seks-etki kutusunda kalması gerekiyor. Tristan'dan hoşlanmak söz konusu bile olamaz. Ona karşı bir şeyler hissetmeyi göze alamam.

Hemi yüzünü buruşturur. "Sence Flip bundan mutlu olmaz mıydı?" "Çok kızardı."

"Ama sen Tristan'la birlikte büyümedin mi?" Tally soruyor.

"Evet, ama onlar son sınıftayken ben lise birinci sınıftaydım ve ikisi de hemen askere alındı ve üniversiteden hemen sonra çağrıldı."

"Gençken ona aşık mıydın?" Hammer soruyor. "Hem de çok. Çok saçmaydı. Gerçi o bilmiyordu." En azından ben bildiğini sanmıyorum.

Saklamaya çalıştım. "Ben gençken çok etrafımdaydı. Özellikle de anne babası boşanmadan önce."

"Boşanma berbat bir şey," diyor Hammer.

"Evet, Tristan'ın annesi kaçtı. Bir gün kalkıp gitti. Kendini bulması gerektiğini falan söyledi."

Hemi'nin gözleri parlar. "Bunu bilmiyordum."

"Bu konu hakkında pek konuşmaz. Ya da ondan." Bugünlerde onunla çok fazla derinlemesine, duygusal olarak açıklayıcı konuşmalar yapmıyoruz.

"Bu çok üzücü," diye mırıldanıyor Tally. "Kaç yaşındaydı?" "Sanırım on iki. Ve iki küçük erkek kardeşi var."

"Yani babası üç çocuğu tek başına büyüttü. Vay be. Zor olmuş olmalı," diyor Hammer.

"Evet. Biri bu yıl liseden mezun oluyor, diğeri de benim yaşlarımda. Tristan onlarla sıkı fıkıdır." Neredeyse ikinci bir ebeveyn gibi. Her zaman Brody'nin maçlarında ve Nate'le sürekli telefonda konuşuyorlar.

Hammer, "Bu, neden ilişkiden bu kadar kaçındığını açıklayabilir," diyor.

"Evet. Kesinlikle." Buraya taşındığımda Tristan'ın ne kadar kızgın olduğunu, yaptığı bazı yorumları düşünüyorum. Benim dramamı istemiyordu. Belki de beni ilgilenmesi gereken biri olarak görüyordu ve bunu yapmak istemiyordu.

-Yatak odası dışında.

Gençken ona aşık olan o kız olamam. Şu anki değerim sadece vajinamın varlığına bağlıyken olmaz.

"Flip ve onunla hiç takıldınız mı?" Tally, çocukluk aşkıma hayranlık uyandırıcı bir şekilde yatırım yapıyor.

"Her şeyden çok bir baş belasıydım. Ortaokula gidene kadar beni okuldan eve bırakmak zorunda kaldılar. Ama Tristan geldiğinde atıştırmalık bir şeyler almak için markete uğrardık." Tristan'ın her zaman nakit parası vardı. Babası maddi olarak ne kadar zorlandığımızı biliyordu ve muhtemelen ona veriyordu. Eminim Tristan'ın o parayı yiyeceğe harcaması konusunda kesin emirleri vardı. "Şeker reyonunda dururduk ve Tristan her zaman bir şeyler seçmemize izin verirdi. Flip şu şeker kaplı siyah meyan kökü şeylerine bayılırdı." Tristan o zamanlar bizim evde olmaktan çok mutlu görünüyordu. Ve Flip kadar benim de peşime takılmamdan rahatsız olmamıştı. Ya da öyle görünüyordu.

Tally canlanıyor. "Good and Plenty?"

Başımı salladım. "Evet! Başka kimse beğenmediği için bütün kutu ona kaldı."

Tally omuz silkiyor. "Ben de severim ama Hollandalıyım, yani siyah meyan kökünü sevmek kültürel bir ön koşul. Bence Tristan'ın bir şeyler seçmene izin vermesi çok hoş."

"Eve döndüğünde babasına market fişini göstermek zorunda olduğuna eminim. Her zaman cebine atardı." Bunu hatırlıyorum.

çantasını alıp cebine soktu. "Ve ne zaman babası onu bizim eve bıraksa, Tristan'ın sırt çantası ve hokey malzemeleri olurdu, ama aynı zamanda atıştırılabilirlerle dolu bir soğutucu çantası da olurdu. Benim için her zaman özel bir şeyler olurdu. Ama yine de muhtemelen babası sorumluydu." Tristan bir gece kalacaksa, babası ona hamburger, fırın ekmeği ve taze salata gibi şeyler gönderirdi. Babası Tristan ve Flip'in ne kadar yiyebileceğini biliyordu.

"Belki de babası değildi. Belki de Tristan'dı. Belki de bunca yıldır sana karşı bir şeyler hissediyordu." Zavallı Tally çok umutlu görünüyor.

Homurdanıyorum. "Şüpheli. Ben sinir bozucu küçük kız kardeşim. O zamanlar bana katlanamıyordu ve pek bir şey değişmedi." Gerçi tatlı olduğu anlar da var. Ama bunları okumak tehlikeli ve aptalca.

Hemi, "Her şey göz önüne alındığında, senden en azından biraz hoşlanıyor olmalı," diyor.

"Benim hakkımda sevdiği tek şey kolay erişilebilir vajinam. Benim de onda hoşlandığım tek şey kocaman aleti ve beni yük treni gibi boşaltma yeteneği." Bu artık benim açımdan yüzde yüz doğru değil ve bu beni endişelendiriyor. Onu yatak odasındaki becerilerinin ötesinde herhangi bir şey için sevmek anlaşmanın bir parçası değil.

"Çok romantik," diye mırıldanıyor

Hammer. "Kesinlikle." Bardağımı onunkiyle tokuşturuyorum.

Tally burnunu kıvrır. "Bu romantikliğin tam tersi."

Hepimiz gülüyoruz. Çocukluğumun eziyetçisi gizli aşkım tarafından kalbimin kırılması çok klişe. Benim için bile.

Metroyla eve dönerken, Tristan'ın annesi gittikten sonra işlerin nasıl değiştiğini düşündüm. Tristan okuldan sonra küçük kardeşlerini otobüsten indirmek için evde olmak zorundaydı, bu yüzden Flip orada daha fazla zaman geçirdi. Ben ikisinin de istemediği ek bir sorumluluktum. Ergenlik çağına geldiğimde Tristan'ın bana olan toleransı tamamen buharlaştı. Liseye başlamadan önceki yaz bir şeyler değişti. Anahtarı neyin tetiklediğini bilmiyorum. Belki hormonlarım yüzünden, belki de Tristan'a olan aşkım belirginleştiği için. Muhtemelen benim etrafta aşık bir köpek yavrusu gibi dolaşıp sürekli onun ilgisini çekmeye çalışmam rahatsız ediciydi.

Varlığımın istenmediğini ve hoş karşılanmadığını açıkça belirttiği geceye kadar birçok olay oldu, ancak annemin Essie'nin doğum günü partisi için diktiği elbiseyi giyerek beni havuza attığı akşam bir dönüm noktası olarak öne çıkıyor. Şimdi anlıyorum ki onun istediği her şeye sahipmişim - birbirini seven bir aile, her boş dakikasını

En iyi arkadaşımın partisinde güzel görüneyim diye bana bir elbise almıştı.
Kızgın ve incinmişti.
Belki hala öyledir.

Eve geldiğimde Flip çatı katında film izliyordu. Tristan'ın yatak
W odasının kapısı kapalı, yani ya içeride ya da dışarıda. Ben içeri girene
kadar

Flip'in yalnız olmadığını keşfettiğim çatı katı.

"Bir arkadaşının geldiğini fark etmemiştim. Bir kitap alıp aşağıda
takılacağım." Baş parmağımı omzumun üzerinden geçirdim. Pencere
duvarının yanında birkaç sandalye var.

"Bu harika. Filmi bizimle birlikte izleyebilirsin," diyor Flip. "Stacey, bu
kız kardeşim Rix. Rix, bu da arkadaşım Stacey."

"Selam." Stacey elini hevesli olmayan bir şekilde sallıyor.

"Emin misin? Bir süreliğine ortadan kaybolabilirim." Yatak iyi olurdu,
ama tuhaflaşırsa yakındaki kafe de bir seçenek. Anladığım kadarıyla filmin
yarısına gelmişler ve ilk seks sahnesini geçmişler, Tanrı'ya şükür. Sonunda
aşağıya inecekler. Umarım.

"Evet, kesinlikle. Gel takılalım." Flip yanındaki boş alanı okşuyor. "Bu
gece neredeydin?"

"Hammer ve Tally ile Hemi'ye gittim." Kardeşimin yanında yerimi
aldım.

Filmi durdurur. "Oh, güzel. Essie'yle Vancouver'da olmanın zor
olduğunu biliyorum."

"Onu kesinlikle özlüyorum."

Stacey telefonunu çıkarıyor ve kardeşimin profilini de içeren bir sürü
selfie çekiyor.

"Eminim öyledir. Yine de kolaylaşacak. Özellikle de artık yerleştiğine
göre.

Yeni iş iyi mi?"

"Evet. Çok daha iyi. Ve bir daire arayışındayım, yani yakında
televizyon odanı geri alacaksın." Duraklatılmış filmi gösteriyorum.

"Acele etmeyin. Tekrar berbat bir mahalleye düşmektense doğru yeri
bulmanızı tercih ederim" diyor.

Filmi tekrar oynatıyor.

Beş dakika içinde, Stacey'nin eli kardeşimin bacağına tırmanıyor. Ve onun kulağına fısıldıyor. Kucağına bir yastık koyuyor.

Kardeşimin ben yanında otururken elini kullanmayacağına inanmak isterdim ama bu, olabilecek korkunç şeyler listesinde üst sıralarda görünüyor. Kıkırdamaların ardından dudakların tende çıkardığı ses geliyor. Stacey inliyor. Hemi'de daha fazla kalmalıydım.

Ön kapı açıldığında onları dışarı çağırmama ya da gitmeme yarım saniye kalmıştı. "Hey, tatlım! Ben geldim!"

Tristan olduğu için anında rahatladım. Ve neden bu saatte geldiği ve nerede olduğu konusunda endişelendim. Umursamaya hakkım olduğundan değil.

"Burada film izliyoruz," diye sesleniyor Flip.

"Hemen geliyorum. Buzdolabından bir şey ister misin?" "Yok. Burada her şey yolunda!" Flip bizim için cevap veriyor.

Bir dakika sonra Tristan çatı katına çıktı. Beni görünce kaşları kalkıyor, sonra bakışları Flip ve Stacey'e takılınca tekrar yükseliyor. Tristan spor salonundan yeni çıkmış. Ter ve deodorant gibi kokuyor. Eminim şu anda teni daha da tuzludur. Boğazından sikine uzanan bir yolu yalamak için neler vermezdim. Bacaklarımı çapraz yapıyorum.

"Bu gece misafirin olduğunu fark etmemiştim," diyor Flip'e.

"Stacey, Tristan'ı hatırlıyorsun, değil mi? Tristan, Stacey ile daha önce takılmıştık."

Tristan'ın boş ifadesine bakılırsa, Stacey ile takıldığını hatırlamıyor. "Doğru ya. Hey."

Gariplik dayanılmaz boyutlara ulaşıyor. Tristan ve Stacey'nin birbirlerini ne kadar iyi tanıdıklarını bilmek istemiyorum. Midem rahatsız edici bir şekilde bükülüyor ve bir daire bulmak yapılacaklar listemde üst sıralara tırmanıyor. Belki de bunu hemen şimdi yapmalıyım. Bu seks anlaşmasını bitirmeliyim ki acı gerçeğe yüzleşmek zorunda kalmayayım: Stacey'den farklı olmadığım gerçeğiyle. Tristan ve kardeşimin yattığı biriyle film izlemek hazır olduğumdan daha fazlası. Bana dokunduğu gibi ona da dokunduğunu düşünmek istemiyorum.

Gitmek için bir bahane bulamadan, Tristan şilteye, Flip'le benim arama yerleşiyor. Ona daha fazla yer açmak için birkaç santim kayıyorum, ama o dizini benimkine dayayana kadar yayılıyor.

Kolunu kanepenin arkasına doğru uzatıyor. Parmakları saçlarımın arasından geçiyor ve başparmağı ensemden geziniyor. Donup kalıyorum, dokunuşunu nasıl yorumlayacağımı bilemiyorum. Yasadışı hissettiriyor. Tehlikeli. Bana bir şey mi söylemeye çalışıyor?

Bir şey mi? Niyeti ne olursa olsun, bu inanılmaz cesurca. Temasa dayanamayarak elini uzaklaştırıyorum.

"Antrenman nasıldı?" Flip soruyor.

"Güzel. Sanırım artık neden kaçırdığını biliyorum," diye yanıtlıyor Tristan. "Farklı bir antrenman yapmayı planlıyordum." Flip homurdanıyor.

Stacey kıkırdıyor.

Onu çatı katının korkuluklarından aşağı atmak istiyorum. Kanımı kaynatan duyguyu nihayet saptayabildiğimde dehşete kapılıyorum. Kıskanıyorum. Bir tavşanı. Tristan'ın ellerinin onun üzerinde olması midemi bulandırıyor. Bu yeni bir alçaklık. Onun gibi yüzlerce kadın var ve ben de onun amansız aletini içimizde hissediyoruz.

Beş dakika sonra, Flip ve Stacey onun yatak odasına gitmeye karar verirler. Kalktıklarında, Tristan'ın kolu sihirli bir şekilde kanepenin arkasından kaybolur. Flip ayağa kalktığında, birkaç santim ilerler.

Flip, Stacey'i önünden aşağı gönderir ve Tristan'a döner. "Katılmak ister misin, dostum?"

Bu sefer sesli bir şekilde öğürüyorum. Flip beni görmezden geliyor.

Midem kendini ters yüz etmeye çalışıyor. Kardeşimin en yakın arkadaşını benim önümde üçlü seks yapmaya davet etmesi, ilişkilerindeki sınırların eksikliğinin bir göstergesi. Aynı zamanda nasıl başa çıkacağımı bilmediğim bir gerçeklik. Bunun için imza attım. Tristan ve ben bu küçük balonun içindeyken iyiydi ama sezon başlamak üzere. Tristan yollarda olacak. Belki lanet tavşanlar. Muhtemelen lanet tavşanlar. Böyle bir şeyle başa çıkabileceğimi düşündüğüm için tam bir aptalım.

Tristan öksürür ve ensesini ovuşturur. "Hayır, dostum. Ben iyiyim."

Ardından gelen rahatlama dalgası dehşet verici. Yarın gidiyor ve ben yirmi dört saat boyunca aletinin nerede olacağını bilmemekle karşı karşıya kalacağım. İçimden başka bir yerde olmasını istemiyorum. Bu da çok büyük bir sorun.

Flip omuz silkiyor. "Sen bilirsin."

Tristan, "Yarın erken bir uçuşumuz olduğunu unutmayın," diye ekliyor. "Uçakta kestireceğim." Flip merdivenden aşağı kaybolur.

Kardeşimin yatak odasının kapısı kapanana kadar ikimiz de bir şey söylemedik. "Bu gece nereye gittin?" Tristan soruyor.

Sanki bunların hiçbiri olmamış gibi. Sanki burada panik sarmalında değilmişim gibi çünkü duygularım var ve onlardan hiç hoşlanmıyorum.

Bu onun için büyük bir mesele değil, farkındayım. Ve benim için de olmamalı. Ama muhtemelen kardeşimle aynı anda onu becerdiğini, ellerini onun üzerinde gezdirdiğini, onu öptüğünü bilmek beni hasta ediyor.

Ve bütün gece onun azarlanmasını dinlemek üzereyim. Bundan kurtulabilmeliyim ama kurtulamıyorum.

"Hemi's." Ellerimi bacaklarımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. Boşluğa ihtiyacım var. Tristan'ın önünde panik atak ya da duygusal çöküş yaşamamak için. Çünkü bu kıskançlık ve utanç onun görmesini istediğim şeyler değil. Anlaşma hep böyleydi. Midem bulanıyor. "Yatmak için hazırlansam iyi olacak."

Ben ayağa kalkamadan kolumu tutuyor. "Flip işleri yoluna koyana kadar neden burada takılmıyoruz? Sonra benim odama gelebilirsin."

"Vay canına." Bir nefes üfledim. Bu gecenin -ya da başka bir gecenin- böyle geçmesini hayal etmemiştim. Gerçi muhtemelen öyle olmalıydı. Bu, Tristan'a karşı şehvet ya da nefretle ilgili olmayan herhangi bir duygunun kötü bir fikir olduğunu hatırlattı. Kim bilir Stacey'le ne kadar yakındı. Ben sadece elverişli olan başka bir delik dizisiyim. Belli ki böyle düşünüyor, Flip meşgul olacağı için hemen sevişmeye davet etmesinden de anlaşılacağı gibi - Tristan'ın daha önce de becerdiği biriyle.

Ama en kötüsü, yarım saniyeliğine bunu düşündüm. Çünkü bu gece Stacey'i dinlemek istemiyorum. Ama onun yatak odasına gidersem, nasıl hissettiğim konusunda dürüst olma riskini alırım ve o zaman daha da berbat olurum. Bu imkansız bir durum.

Her şey çok kötü bir bağırsak yumruğu gibi hissettiriyor. Ciddiyim. Kusmazsam ya da ağlamazsam bu bir mucize olacak. "Muhtemelen bu gece iyi bir fikir değil."

Kafası karışmış görünüyor. "Neden olmasın?"

Bir sürü sebep var. Hiçbirini kaybetmekten ya da daha kötüsü başka bir Stacey olmak istemediğimi itiraf etmekten korktuğum için dile getirmek istemiyorum. "Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum." Kendime tuzak kurmadan dürüstçe.

"Flip'in eve getirdiği kadın yüzünden mi?" Sesi fısıltıya dönüşüyor. "Saatlerce onunla meşgul olacak."

Tristan'ın gizlice becerdiği ve aslında hoşlanmadığı biri olduğum bir kez daha doğrulandı.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Çenesi sıkıştı. "Flip içeri girmek isteyip istemediğimi sordu diye bana kızamazsın. Ben de hayır dedim."

Parametreleri belirledik ve o da onların içinde kalıyor. Ama bu geceyi bölümlere ayırıp sınırları tekrar değiştirebileceğimi sanmıyorum.

Olmaları gereken yerde. Kendimi toparlamak için bir an dudaklarımı ısırıyorum. Bunu başarmanın tek yolu sakin olmak. "Her ne kadar rahatsız edici olsa da, duygularım bana ait ve bana nasıl hissetmem gerektiğini söyleyemezsin."

"Bu değil, sadece yanlış bir şey yapmadığımı söylüyorum, bu yüzden neden beni oyaladığını anlamıyorum." İfadesini okuyamıyorum ama endişeli görünüyor, belki? Bilmiyorum. Kafam karıştı. Kafam karıştı ve göğsümdeki ağırlık beni rahatsız ediyor.

Duygusal olarak kendimi tehlikeye atmak istemiyorum ama bunu onun anlayabileceği bir şekilde açıklamam gerekiyor. Stacey'nin benim çıkardığım sesleri çıkarmasını dinleyemem. "Cinsel geçmişinin kapsamlı ve üretken olduğunu biliyorum. Öyle olmasaydı beni boşaltmakta bu kadar iyi olamazdın. Ama geçmişinle yüz yüze gelmek düşündüğümünden daha zor." Ya bunu daha fazla yapamazsam? Belki de sıradan seks için biçilmiş kaftan değilimdir.

Sessizliği çok anlamlı. Ve lanetleyici. "Uzun zaman önceydi," diye fısıldıyor. "Neden bunu bana karşı kullanıyorsun?"

"Yapmaya çalışmıyorum. Ben sadece... Bir Stacey ile karşılaşmayı hiç beklemiyordum, bunun oldukça aptalca olduğunu farkındayım, ama bir balonun içindeydik. Şimdi o balon patladı ve ben zor zamanlar geçiriyorum." Tristan'ın empati kurabildiğini bile bilmiyorum. Bu şekilde çalıştığından emin değilim.

Eliyle yüzünü ovalıyor ve parmak eklemlerini ağzına bastırıyor. "Odamda kalsaydın, dinlemek zorunda kalmazdın."

"Ama bu gece senin tarafından becerilmek istemiyorum," diyorum usulca. Ve bu gerçek. Ben sadece başka bir Stacey'im ve öyle olmak istemiyorum. Bunun ne anlama geldiğinden korkuyorum.

Çenesi titriyor. "Yine de sabah gidiyorum. Ve gece burada kalacağız."

Bu bir tehdit mi? Bir gerçeğin ifadesi mi? Keşke onu daha iyi okuyabilseydim. İki ana modu var: sikiş makinesi ve pislik, ara sıra kalbimi eriten tatlı tarafıyla yumuşuyor. Ama bu gece bedenime girmesine izin veremem. Kafam allak bullakken ve göğsümdeki bu aptal ağrıyla olmaz. Peki o uzaktayken ve ben ulaşamazken ne olacak? Onun ilgisine muhtaç on dört yaşında bir kız olamam. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman olamam. Eğer bu işi bitirecekse, öyle olsun. Bu almak istediğim bir risk değil.

Gözyaşı tehdidini yutuyorum, sesimin ne kadar istikrarlı olduğundan etkileniyorum. "Biliyorum."

Bakışları yüzümde geziniyor. Bana dokunmaya çalışmıyor. Ki bu iyi bir şey. Eğer yapsaydı, muhtemelen katlanırdım. "Tamam. Sorun değil."

Ayağa kalkıyor ve etrafımda dolaşıyor. Merdivenden inerken bana bakmıyor. Sırada ne olduğunu beklerken kalbim boğazımda. Flip'in kapısını çalacak mı? Bir yastık alıp yüzüme bastırıyorum. Kendimi tutmam lazım. Eğer o yatak odasına girerse, bir daha asla içime girmesine izin vermeyeceğim. Bir sonraki boş daireyi bulup taşınacağım. Hangi mahallede olduğu önemli değil.

Duygular boğazımı tırmalıyor. Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. Tanrım. Ondan hoşlanıyorum. Ondan hoşlanıyorum ama istemiyorum. Son altı ayda kalbim zaten bir kez kırıldı. Onu kardeşimin duygusal olarak müsait olmayan en iyi arkadaşına teslim etmeye kesinlikle ihtiyacım yok.

Banyo kapısı kapanıyor. Beş dakika sonra tekrar açılıyor.

Nefes almayı bıraktım.

Ta ki Tristan'ın yatak odasının kapısı
gümbürtüyle kapanana kadar. Rahatlamış bir
hıçkırığı yastıkla bastırıyorum.

Korkuyorum ama kendim için en iyi olanı yaptım. Ve bu her şeyden daha önemli.

"B Ea, bebeğim, benim için uyan. Hadi, Bea."

Mürekkep grisi sabah ışığına göz kırpıyorum. Tristan üzerimde geziniyor. Başparmakları çenemin kenarında geziniyor. "Saat kaç?" diye soruyorum.

"Erken."

"Flip?"

"Duşta."

Farkındalık beni vurdu. Dün gece onu geri çevirdim. Bu sabah gidiyor ve otuz altı saat içinde dönene kadar onu görmeyeceğim.

"Anlıyorum. Neden hayır dediğini anlıyorum," diyor bana usulca. "Sadece yanımda olmanı istedim. Dün gecedan nefret ettim. Ben yokken başka kimseyle yatmayacağım. Yapmadım ve yapmayacağım. Sadece sen varsın, tamam mı? Bir tek sen varsın." Gözleri vahşi. Neredeyse perili. Elimi tutuyor ve yanağına bastırıyor. "Sadece gitme. Lütfen, Bea? Henüz gitme. Seninle işim bitmedi. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Yarı uyanıktım, sözlerini zar zor algılıyordum. "Gitmeyeceğim."

"Tamam. Güzel. Bu iyi." Avucumu öpüyor. "Siktir, Bea." Başını eğip saçlarıma sokuluyor ve beni içine çekiyor. "Seni öpebilir miyim? Lütfen? Gitmeden önce?"

Sesinde panik var. Endişe. Bunu daha önce de duymuştum ama bağlantıyı kuramadım. Hâlâ kendimde değilim.

"Lütfen?" diye yalvarıyor.

"Uyku nefesi," diye mırıldanıyorum.

"Umurumda değil." Yüzümü hafifçe avuçlarının arasına alıyor. "Lütfen evet de."

"Beni öpebilirsin," diye fısıldıyorum.

Tristan benimle birlikte şilteye tırmanıyor ve kalçalarımın üzerine oturuyor. Ağzını benimkinin üzerine eğiyor ve öpüşündeki çaresizliği hissediyorum. Özlemi. İhtiyacı.

Dün gece hayır demek yapılacak en doğru şeydi - sonuç bu olduğu için değil, ona ihtiyacım olduğunun farkına vardığı için. Eylemlerin sonuçları vardır. Ve dün gece bu sonuçları yaşadı ve hoşuna gitmedi.

Ben de öyle.

Ellerimi saçlarına götürüyor ve üzerime uzanıyor. Ağırlığını bir koluna vererek diğer elini boğazıma doluyor.

Öpüşmeyi kesiyor ve burnunu benimkine sürtüyor. "Bok gibi uyudum. Tek istediğim sendin." Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Döndüğünde burada olacağım."

"Söz veriyorum." Geri çekildi, yüz ifadesi sertti. "Döndüğümde burada olacağına söz ver."

"Söz veriyorum."

BÖLÜM 13

RIX

Toronto gösteri maçını kazandı. Takımın galibiyeti kutlamak için dışarıda olduğunu bilmek içimi çalkalayan endişeyi sevmiyorum. Ama döndüklerinde

Ertesi gün, Tristan beni bir sonraki haftaya kadar becerdi ve deplasman maçları sırasında mesajlaşabilmek için cep numaramı istedi. Çünkü beni becerirken başka kimseyi beceremeyecek.

Winnipeg'den döndükten iki gün sonra, antrenman sonrası buzdolabının önünde durmuş, içindekilere kaşlarımı çatarak bakıyorum. Flip menajeri ve Hemi ile görüşüyor. Winnipeg maçından sonra otel odasına iki kadın getirmiş ve fotoğrafları internette yayınlamışlar. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu durum onun destek kampanyalarında sorun yaratıyor.

Tristan yatak odasında olabilir de olmayabilir de.

"Hangi cehennemde bu?" Egzersiz sonrası ikramımı aramak için içindekileri karıştırıyorum. İşten eve dönerken yolumun üzerinde lezzetli mini kekler satan bir pastane var. Bütün gün son dilimi dört gözle bekledim.

Tristan'ın yatak odasının kapısı açılır. Üstü çıplak ve gri bir koşu pantolonu giyiyor. Sonbaharda kaloriferler yandığında, burası sıcak olur. Özellikle de çatı katı. Dalgalandıran karın kaslarını, kesik göğsünü ve patlayan pazularını takdir etmek için bir an duruyorum. Ama takdirim elindeki kabı gördüğüm anda sönüyor. Eskiden pastamın içinde olduğu kap. Boştu.

Gözleri spor sütyen ve şort kombinasyonumu özümserken ısınıyor. Terliyim. Bu Tristan için caydırıcı değil. Spor salonundan döndüğümde birden fazla kez şortumu indirdi ve beni mutfak tezgahının üzerine yatırdı. Tuzlu olduğunda tenimi yalamayı çok sever. Adamın bazı garip sapkınlıkları var ve çoğu zaman bunu kabul ediyorum. Ama şu anda çok kızgınım.

Boş kabı tezgâhın üzerine fırlatıyor ve kişisel alanıma giriyor. At kuyruğumu yumruğuna doluyor ama boynumda bir yol yalamadan önce avucumla ağzını kapatıyorum. "Dur."

Saçımı hemen bırakıyor ve geri çekiliyor. "Flip evde mi?"

"Hayır." Boş kabı elime alıyorum. Geriye kalan tek şey bir tutam krema. "Bu kutunun üstünde ne yazıyor?"

Plastik kaba bakıyor. İsmim kalın siyah harflerle yazılmış. "Rix."

"Benim olduğu açıkça belliyken neden yiyorsun?"

"Çünkü acıkmıştım ve dört gündür buzdolabında duruyordu." "Ama üzerinde benim adım yazıyordu."

Kaşlarını çattı. "Bu sadece bir parça kek, Bea."

"Mesele bu değil, Tris! Üzerinde benim adım yazıyordu. Antrenman sonrası için saklıyordum."

Şaşkın görünüyor. "O zaman bir tane daha al."

Aşırı tepki vermeye başlıyorum ve bunu dizginleyemiyorum. Elimi havaya kaldırıyorum. "Başka bir tane alamam. Bunları satan tek yer iş yerimin yanında, bu da oraya gitmek için yarım saatlik bir metro yolculuğu yapmam gerektiği anlamına geliyor. Fırın da bir saat içinde kapanıyor" - duvardaki saate bakıyorum- "bir saatten biraz fazla."

"Bakkal beş dakikalık yürüme mesafesinde. Oraya git ve başka bir şey al."

"İstediğim bu değil!" diye bağırdım. Tam da Tristan'ın nefret ettiği türden bir sorun oluyorum ama zaten kontrolden çıkmış durumdayım. Mesele sadece bir dilim pasta değil, onun temsil ettiği şey -yeterince sahip olmamak, dikkate alınmamak. Özellikle bunu daha önce de yaptığımız için, ben mantıksızlığa doğru ilerlerken onun bunu bu kadar kolay hafife alması beni hayal kırıklığına uğrattıyor.

Gözlerini deviriyor. "Neden bu kadar dramatik davranıyorsun, Beat? Lanet olası bir parça kek için beni rahatsız ediyorsun. Regl falan mı oluyorsun?"

"Bir." Bir parmağımı kaldırdım. "Siktir git, Tristan."

"Bir parça bayat kek için neden bu kadar telaşlanıyorsun?"

Öfkemi kontrol altında tutmaya çalışarak burnumdan nefes veriyorum. Öfkem davama yardımcı olmuyor. "İki, dün üzerine oturduğumda yüzünün her tarafı kanıyor muydu?"

Burnu kırışır. "Ne oluyor, Beat?"

"Bu bir soru. Tekrarlamama gerek var mı?" Kollarımı kavuşturuyorum.

"Hayır. Ve hayır." Bu kadar saldırgan bir pislik olmasaydı kafa karışıklığı neredeyse eğlenceli olurdu.

"Regl olan kadınların olduğu bir evde büyümediğinin farkındayım, o yüzden seni aydınlatmama izin ver. Sana ait olmayan bir şeyi sormadan aldığın için sana kızgın olmamın siktiğimin regl dönemimle hiçbir ilgisi yok. Ben duyguları olan bir insanım ve bu duygular lanet olası kanlı aya bağlı değil."

"Ama bu sadece kek. Ve bayattı. Neden bu kadar sinirlendin?"

Kendime Tristan'ın ikramların nadir olduğu bir evde büyümediğini hatırlatıyorum, yine de benim anladığımı anladığını sanıyordum. Bir şeylerin üzerine isimlerimizi yazdığımızda, başka kimse onu bitirmezdi. Elbette bir ısırik alabilirdik ama her zaman sahibine de biraz bırakırdık.

Gözlerim diken diken oluyor. Ağlamadan önce ondan uzaklaşmalıyım. "Unut gitsin." Yanından geçiyorum ama parmakları bileğime dolanıyor. "Bırak gideyim." Sesim çatlıyor ve başımı başka yöne çeviriyorum.

"Hayır." Yüzüme vurmaya çalışıyor.

Aptalca bir duygusal gözyaşı sızıyor. Bayat olduğu konusunda haklı. Ne kadar mantıksız göründüğümü biliyorum.

"Ağlıyor musun?" Sesi dehşete düşmüş gibi geliyor. "Lütfen bırak gideyim," diye fısıldıyorum.

Bileğimi bırakmak yerine beni çıplak göğsüne doğru çekiyor. Bir eli başımın arkasını kavırıyor; diğeri belime dolanıyor.

Bu sevgi karşısında şok oldum. Tristan sarılmayı sevmez. Burun fırçalama olayını yapıyor ve bazen beni kaşıkıyor, ancak spontane sarılmalar onun için bir norm değil.

Buna izin veriyorum, çünkü bu çok sıra dışı bir durum.

Sonunda geri çekiliyor, yanaklarımı okşarken kaşları çatılıyor. "Tanrım, seni ağlatmaktan nefret ediyorum." Başparmakları gözlerimin altında gezinerek gözyaşlarımı siliyor. "Bunun seni neden bu kadar üzdüğünü açıklayabilir misin?"

Bunun tekrar olmasını önlemenin tek yolu ona karşı dürüst olmak. Dudağımın içini ısıriyorum. Bu benim sorunum. Benim takıntım.

"Bea, konuş benimle, lütfen. Anlamak istiyorum."

"Çok sıkı bir bütçeye bağlıyım. Asla ailemle aynı duruma düşmek istemiyorum."

"Tamam, ama Flip bunun olmasına izin vermez."

"Kardeşimi banka hesabı olarak kullanmayacağım." Konunun etrafında dolanıyorum. İçimi çekiyorum ve bakışlarımı göğsüne indiriyorum. "Yiyecek güvensizliğim var. Her zaman yetmeyeceğinden endişeleniyorum. Bir şey alacağım zaman plan yapıyorum ve bir parça bayat kek bile olsa tadını çıkarıyorum, çünkü israf etmeyeceğim ve ya bir şey olursa ve bir süre daha alamazsam?"

"Bir buzdolabı dolusu yiyeceğimiz var. Flip ve benim size yiyecek olarak verdiğimiz yeterli değil mi? Daha fazlasını verebiliriz. İhtiyacın olursa daha fazlasını veririm. Bu ikimizin de senden ödemeni beklediği bir şey değil."

Çekmecede Flip ve Tristan'ın düzenli olarak para yükledikleri *market alışverişi* etiketli bir zarf var. Fişleri zarfa koyuyorum. Yüz dolara indiğinde zarfı tezgâhın üzerine bırakıyorum ve biri her zaman zarfı dolduruyor.

"Gerçi bu senin yemeğin için. Kendim için bir bütçem var ve bunun için ayrıca ödeme yapıyorum." Aptal gözyaşları akmaya devam ediyor. Bu benim için büyük bir utanç kaynağı. Buzdolabının neredeyse boş olduğu ve maaş çekine günler kaldığı günlerden nefret ediyordum.

Tüm parçaları bir araya getirirken yüzünde şefkatli bir ifade belirliyor. "Ne? Bea, bebeğim, hayır. Tüm yemeklerimizi pişiriyorsun, yiyeceklerimizi hazırlıyorsun, tüm market alışverişini yapıyorsun ve Flip taşındığından beri ev hiç bu kadar temiz olmamıştı. Zaten olduğundan daha fazla katkıda bulunmana gerek yok ve ayrıca yiyecek almana da gerek yok."

"Senin mekanında yaşıyorum ve en başından beri beni burada istemedin bile. Ve Flip bana hep yardım ediyor. Bundan faydalanamam çünkü benim yemek için endişelendiğim gibi o da para için endişeleniyor. Beleşçi olmak istemiyorum." Kendimi toparlamaya çalışarak iç çektim. "Her neyse, o pasta benim için bir savurganlıktı. Ve geçen hafta Hemi ile bir şeyler içmeye gittik ve bu pahalıya patlayabilir." Ellerimi sıkıyorum. Bu konuda konuşmak bile beni korkutuyor. Tamamen mantıklı değil ama bazı zihniyetleri yeniden yapılandırmak zor. "Yemek konusunda gerçekten tuhaf olduğumu biliyorum. Bunu biliyorum. Ama iyi geçindiğimiz zamanlarda bile, ikramlar için fazladan pek bir şey yoktu. Bir şey olacak ve aniden hiçbir şeyim kalmayacak korkusundan kurtulmak zor. Bir sonraki maaş çekimin yatmasını beklerken esmer şekerli sandviçlere başvurmayı asla istemiyorum."

"Çocukken bu çok olur muydu?" diye soruyor.

"Yeterince sık. Seni sürekli korkuttuğumu biliyorum ama bu benim takıntılarımın biri."

Tristan bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Eğer üzerinde adın yazıyorsa, yemem. Tabii amın değilse. Onu her zaman yerim."

Gözlerimi deviriyorum ama gülüyorum. "Duşa gireceğim." Gözleri yüzümü arıyor. "Tamam."

Bana katılmayınca hayal kırıklığına uğradım ve dışarı çıktıktan sonra daireyi boş bulunca daha da hayal kırıklığına uğradım. Essie'den yeni bir mesaj alıyorum ve görüntülü görüşme talep ediyor, ben de cevap veriyorum. Bir dakika sonra beni aradı.

Yüzünün etrafında bir daire hareketi yapıyor. "Ne oldu şimdi o pislige?"

Gülüyorum. Birbirimizden nefret ettiğimizi biliyor ama detayları bilmiyor. Ona çıldırışımı, kucaklaşmamızı ve şimdi ortadan kaybolması da dahil olmak üzere tüm olayı anlatıyorum.

"Ama bu konuda iyi miydi?"

"Dinledi. Ya da öyle görünüyordu."

"Belki de acil bir durumu vardı?"

"Olabilir. Ama neden bana gideceğini söylemedi? Muhtemelen bunu fazla düşünüyorum. Kesinlikle fazla düşünüyorum. Yemek konusunda tuhaf olduğumu biliyorum."

"Olabilirsin. Büyürken senin için zor oldu."

Essie benim durumumun nasıl olduğunu bilir. Annesi benim için öğle yemeğine fazladan atıştırılmalık koyardı. Essie de şekerli sandviçim olduğunda beni takas ederdi. Ertesi gün, öğle yemeğinde her zaman fazladan bir sandviç olurdu. "Bu onun önünde ikinci ağlayışım. Ve ikisi de yemekle ilgiliydi. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Sen aptal değilsin. Bu senin çocukluk travman ve bunun üstesinden gelmeye çalışıyorsun. Mücadele etmeye ve sınırlı bir bütçeyle çalışmaya alışkınsın. Rahatlamaman ve kesenin ağzını gevşetme konusunda kendini iyi hissetmen için zaman geçmesi ve belki de birkaç yıl istikrarlı bir gelir elde etmen gerekir. Flip'e bakın. Sanki milyon dolarlık bir evi karşılayamayacakmış gibi en yakın arkadaşıyla yaşıyor."

Haklı. Flip'in çocukluk odasındaki şifonyer hala duruyor. Berbat durumda ve bir çekmecesini her açtığında korkunç bir cırtlak ses çıkarıyor. "Üniversitede birlikte yaşadığımız dönemde çok fazla saçmalığa göz yumduğumu hissediyorum," diyorum ona. "Belki de çok fazla."

"Hepimizin tuhaflıkları var ve ben seninkileri seviyorum. Birlikte yaşamaya başladığımızda yıllara dayanan bir arkadaşlığımızın olması da buna yardımcı oluyor. Ayrıca, sen dört yıl boyunca benim her çıktığım erkeğin sonsuza dek benim olacağına dair sürekli varsayımımınla uğraştın."

"Sen umutsuz bir romantiksin."

"Ben bir seri flörtçüyüm ve her erkeğin o kişi olmasını istiyorum," diye yanıtlıyor. "Bu biriyle tanıştığın anlamına mı geliyor?"

"İkinci randevu yarın akşam. Onunla bir kafede tanıştım ve aynı şeyi sipariş ettik. Onu hemen yeni kocama dönüştürmemeye çalışıyorum. Gurur duyardın. Çocuklarımızın neye benzeyeceğini gösteren uygulamada yüzlerimizi birleştirmedim bile."

"Bunu altıncı randevuya mı saklıyorsun?" Ben soruyorum. "Belki yedi numaraya bile."

Gülümsüyorum. "Onu daha öpmedin mi?"

"Ah, evet. İlk randevumuzun sonunda on dakika boyunca sakso çektik. Bir sonraki hedefim beşinci randevudan sonraya kadar seksi ertelemek ama libidom buna engel oluyor." Essie yüzünü buruşturuyor. "Gizemli kalmaya çalışıyorum, en azından pantolonumun içinde olanlarla ilgili olarak."

"Mantıklı görünüyor. İkinci randevuda ne yapacaksın?" "Öğle yemeği yiyip market alışverişi yapacağım."

"Market alışverişi randevusu mu? Bu yeni bir şey."

"Ama aynı zamanda akıllı. Yemek seçimleri bana çok şey anlatacak. Fiyat eşleştirmesi yapıyor mu? İndirimde olan şeyleri alıyor mu? Tıkınırcasına mı yoksa düşünmeden mi satın alıyor? Sadece marka mı alıyor, yoksa aynı ürün daha az gösterişli bir kaptaki olduğu için biraz tasarruf etmek için isimsiz olanı mı alıyor?"

"Bu akıllıca. Kim önerdi bunu?"

"Ben, tabii ki. Gerçekten bakkala ihtiyacım var ve bu onu daha iyi tanımak için alışılmadık bir yol gibi geldi."

"Çok akıllısın. Seninle market alışverişi yapmayı özledim. Ve el ilanlarını incelemeyi" diye itiraf ediyorum. Bunu her Perşembe haftalık gazetede yenileri çıktığında yapardık.

"Fiyat eşleştirme kraliçeleriydik. Tişörtler yaptırmalıydık." Essie gülümsüyor.

İade ediyorum ama bu konu hakkında konuşmak onun yakınımın olmasını özlememe neden oluyor. Eğer ülkenin öbür ucunda olmasaydı, muhtemelen şu anda evine gidiyor olurdu. "Sistemimiz eşsizdi."

"Başka neler oluyor? Sen ve Dickhead hala birbirinizden nefret mi ediyorsunuz?"

"Evet. Sanırım ondan gerektiği kadar nefret etmiyor olabilirim." "D ile seni yumuşatıyor, ha?"

"Belki. Bilmiyorum. Bazen neredeyse... tatlı olabiliyor." Daha önce gitmeme izin vermediği zamanki gibi. Ya da iğrenç şeyler söyleyip beni seks simidine çevirmekle meşgul olmadığı zamanlar. "Bir daire bulmam lazım ama Ekim'den önce bir şey ayarlayamam." Belki de sorun değildir çünkü taşınmak Tristan'la seksin bitmesi demek.

"Teklifim geçerli. Her zaman benim yanıma taşınabilirsin. Bir kral yatağım var.

Bunu başarabiliriz."

"Tabii bu yeni çocuk senin erkek arkadaşına dönüşmezse. O zaman sadece garip olur."

"Doğru. Ve tüm çabalarım rağmen, muhtemelen dördüncü randevuya kadar bizi evlendireceğim. Bu benim tarzım."

"Öyle sayılır."

"Seni ziyarete gelsem nasıl olur? Çocuklar yokken zaman ayarlarız. Bir bara gideriz, sarhoş oluruz ve masaların üzerinde dans ederiz. Pisliklerle flört ederiz. Eski günlerdeki gibi olur."

"Yani geçen yılki eski günler gibi mi?" Ben soruyorum. "Aynen öyle."

"Bu harika olur." Essie'den bir ziyaret tam da ihtiyacım olan şey.

"Programlarına bakıp uçuşları kontrol edeceğim. Etkinlikler arasındayım ve

Vancouver'dan birkaç günlüğüne ayrılmak için bir nedene ihtiyacım var, böylece bu adama çok hızlı aşık olmam."

"Bu mükemmel. Biraz kanka zamanına ihtiyacım var."

Dairenin kapısı açılır ve Tristan elinde market poşetleriyle görünür.

"Oda arkadaşım eve yeni geldi," diye fısıldadım. "Becerdiğin mi?"

"Evet."

"Seni seviyorum. Dikkatli oyna. Bye!"

Onu sevdiğimi söyleyemeden telefonu kapattı.

"İyi olsan da olmasan da yukarı geliyorum, Bea!" Tristan merdiveni aşağı çeker ve birkaç saniye sonra kafası, ardından da vücudunun geri kalanı görünür. Yere birkaç poşet koyar, sonra kendini yukarı çeker.

"Bu da ne?"

"Eşyalar." Market poşetlerini ve kulplu bir kahverengi kâğıt torbayı alıp hepsini sehpanın üzerine koyuyor. Kollarını kavuşturur. Sonra onları çözüp bir elini saçlarında gezdiriyor. "Senin için."

"Benim için mi?" Yankılanıyorum.

"Evet. O fırına gittim. Umarım doğru olanı almışımdır. Sanırım öyle. Emin olmak için üç farklı çeşit pasta yedim." Yediği mini pastanın tam boy versiyonunu çıkardı.

"Bu dört katı büyüklüğünde." Ve 50 dolarlık bir pasta.

"Pislik olduğumu telafi etmek için ödenecek küçük bir bedel gibi göründü." Üç kutu daha çıkardı. "Bunlar benim aldığım dilimler. Her birinin yarısını yedim. İstersen onlar da senin olabilir."

"Bunu yapmana gerek yoktu." Kalbim ayaklarımın altında birikme riskiyle karşı karşıya.

"Evet, yaptım. Seni ağlattım. İki kere. O yüzden bunu telafi ediyorum. Ayrıca sana başka şeyler de aldım." Market poşetlerini işaret ediyor, sonra elini kot pantolonunun cebine sokuyor.

İlk çantaya göz attım. "Thrills sakızını nasıl buldun?"

"Buradan yaklaşık yirmi dakika uzaklıktaki bir markette eski şekerleme reyonu var. Fırından dönerken yol üstünde. Seni bir ara götürürüm, ne istersen alırsınız."

İçindekilere göz gezdirdim. Kelimenin tam anlamıyla en sevdiğim ikramlar. "Bütün bunları sevdiğimi nereden bildin?" Yine duygusallaşma riskiyle karşı karşıyayım. Bir yanım hepsini saklamak ve teker teker yemek istiyor.

"Sanırım çocukluğumuzdan hatırlıyorum. Ailenin bir yıl doğum gününde sana aldığı ıvır zıvırlar. Yoksa ben mi doğru hatırlamıyorum?" Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Bir yıl dağ gibi şekerin vardı."

Ona bakıyorum. "Bunu hatırlıyor musun?"

Bir omzunu kaldırıyor. "Çok fazla şeker vardı."

Alt dudağım titriyor. Evet. Bu gece hislerim ekstra büyük.

Tristan kaşlarını çattı. "Yine ağlayacak mısın?"

Ellerimle gözlerimi kapatıyorum, dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve başımı sallıyorum.

Parmakları bileklerimi çevreliyor ve ellerimi gözlerimin önünde tutmak için gösterdiğim tüm çabaya rağmen benden çok daha güçlü. Ama onları uzaklaştırırken nazik davranıyor.

"Hey, hey." Yanağımdan öpüyor. "Bunun seni daha iyi hissettirmesi gerekiyordu, tekrar ağlatması değil."

"O kadar şekeri annemle babam almadı. Ben aldım," diye fısıldıyorum.

"Oh." Hâlâ bileklerimi tutuyor. "Flip ve ben neredeyse kendimizi hasta ediyorduk."

"Biliyorum." Duygularım alev alev yanıyor.

"Burada önemli bir şeyi kaçırıyorum."

İç çekiyorum ve kanepeye uzanıyorum. Kollarım hâlâ havada çünkü Tristan onları tutuyor. Onları bırakıyor ve yanıma oturuyor.

Bir paket Fuzzy Peaches alıyorum. "Hafta başında Flip'e doğum günümde bir film gecesi yapmak istediğimden bahsetmiştim. Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen dikkat etmemişti. Ben sinir bozucu bir ergenlik çağındaydım, sen ise on yedi yaşındaydın ve muhtemelen arabanın arka koltuğunda tavşanlara oral seks yapıyordun."

"Bu doğru. Oral seks kısmını kastediyorum." Yüzünü buruşturdu. "Muhtemelen bunu onaylamama gerek yoktu. Her neyse, gerçekten sinir bozucu değildin. Bunu çok söylediğimi biliyorum ama çoğunlukla senin evine gelmek kardeşlerime bakmak zorunda kalmaktan kaçmak içindi. Flip'le takılmak bir rahatlamaydı, çünkü senin evinde tüm sorumluluklar benim omuzlarıma binmiyordu."

Başımı salladım. "Flip'i çıldırttım. Peşime takılmasından nefret ederdi."

"Ama anne babası uzun saatler çalışan bir çocuk olman senin suçun değildi, tıpkı annemizin bizi terk etmesinin kardeşlerimin suçu olmadığı gibi."

"Çok fazla sorumluluk üstlenmek zorunda kaldın, değil mi?"

Omuz silkiyor. "Önemli olmadıklarını düşünmelerini istemedim."

Acaba annesi gittiğinde de böyle mi hissetti? Önemsiz. Belki de sevilmediğini. Ona sarılacak, şefkat gösterecek bir annesi yoktu. Tek kadın rol modeli onu terk etmişti. Fuzzy Peaches paketini açıp Tristan'a biraz ikram ediyorum.

Başını sallıyor. "Onlar senin için."

"Bunların hepsini tek başıma yemeyeceğim." Ağzıma pembe bir tane attım.

"Onlara dayanamıyorum; ağzımı soyuyorlar, o yüzden hepsi senin." Kolunu kanepenin arkasına uzatıyor, parmakları saçlarımin altından kayıyor. "Bana doğum günü şekerinden biraz daha bahset."

"O yıl doğum günüm için ailemden hediye yerine para istedim. Şekerleme, cupcake ve tereyağlı krema yapmak için gerekli tüm malzemeleri aldım." Gerçek tereyağıyla. Daha ucuz olan domuz yağı ya da margarinle değil. "Çok heyecanlıydım. Essie gelecekti ve Flip benimle film izleyeceğini söyledi. Ben de senin de gelebileceğini söyledim."

Gülümsemesi yüzünden kayıp gidiyor. "Film için kalmadık."

"Zaten aptalcaydı. Hiçbir on yedi yaşındaki çocuk küçük kız kardeşiyle takılıp aksiyon filmi izlemek istemez." Üstümü değiştirmeye gitmiştim. Essie dans derslerinden sonra yatıya kalacaktı.

"Kahretsin, Bea. O gece sana tam bir pislik gibi davrandım." Alt dudağını ovuşturuyor. Bunu hatırladığına inanamıyorum. "Baş belası gibi davranıyordum."

Başını iki yana sallar. "Doğum gününü kutlamak isteyen normal bir kız gibi davranıyordun." Ellerini saçlarının arasında gezdirir. "Siktir. *Siktir*." Yüz ifadesi kalbimin sıkışmasına neden oluyor. "Ailenin doğum günün için her şeyi yaptığını, süslediğini, eğlenceli ve özel hale getirdiğini sanıyordum ve annemin beni aramayı hatırlamak bir yana, lanet olası bir kart gönderme zahmetine bile girememesine çok kızmıştım. Sana çok kötü davrandım. Özür dilerim."

Pijamalarımı giyip geri döndüğümde -belli nedenlerden dolayı sevimli pijamalarımı giymiştim- Flip ve Tristan şekerlerin yarısını bitirmiş ve kapıdan çıkıyorlardı. Film izlemek için kalıp kalmayacaklarını sordum ve Flip bana iki kafam varmış gibi baktı. Tristan dışarı çıkacaklarını ve kimsenin küçük kız kardeşinin peşlerine takılmasını istemediğini söyledi. Kalbim ezilmiş gibi hissettim.

"Aptalca aşık olan bir cocuktum."

"Bekle. Ne?" Çenesi düştü. "Bana aşık mıydın? Ergenlik çağındayken mi?"

"Hayır. Bunu neden söylediğimi bilmiyorum." Yüzüm yanıyor. Ona bakamıyorum. Bunu itiraf etmek aptalca bir şeydi.

Elleri belimi sarıyor ve beni bacaklarının üzerine oturtuyor.

Yüzümü avuçlarının arasına aldı. "Bana bak,

Bea." Yan gözle bakıyorum.

"Sen liseye başladığında ben gerçekten çok kötüydüm."

"Sinir bozucuydum."

"Değildin. Tatlı, nazik ve düşünceliydin. Hâlâ bunların hepsi ve daha fazlasın. Ama ben lanet olası bir insan kâbusuydum. Öfkeliydim ve hokey bana bu enerjiyi kanalize edebileceğim bir yer verdi. Ceza sahasında çok zaman geçirdim. O zamanlar bana aşık olduğumu bilseydim

sonra..." Çenesi sıkıştı. Bu Tristan'ın bana karşı en açık olduğu andı ve içindeki o öfkeli çocuğu görüyorum. Yaraları hâlâ taze.

Elini boğazıma doluyor, başparmağıyla çenemin kenarını ve boynumun kenarını okşuyor. "Sana davranış şeklim için özür dilerim, şimdi de bazen böyle davranıyorum. Ben sadece..." Yana doğru bakıyor. "Çok daha iyisini hak ediyorsun." Bakışları tekrar benimkilere kayıyor. "Eskiden seni incitirdim, bazen bilerek. Belki de senin sahip olduğun şeyi istiyordum. Ama şimdi sadece seni istiyorum." Diğer eli gömleğimin altından geçip kaburgalarımı sıyrıyor. "Çok tatlıydın ve şimdi seni bozdum."

"Yolsuzluk kartını talep edemezsin. Sayende vanilyalı dondurmanın bana göre olmadığını keşfettim. Yaptığımız şeyler için kendimi kötü hissetmiyorum. Sen de hissetmemelisin."

"Yine de yapmalıyım. Sen benim en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşisin." Çenemi aşağı doğru eğiyor ve ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor. Bu öpücük sahiplenici değil. Yumuşak ve tatlı. Aramızda bir şeyler değişiyor, sevindirici ve korkutucu.

Daha fazla devam edemeden kardeşim kapıdan içeri girdi. Bir kalp atışı ile diğeri arasında Tristan'ın kucağından inip kanepeye geçiyorum. Ya burada değil de mutfakta olsaydık?

"Hey, parti insanları! Kim bara gitmek ister?" Flip çağırıyor.

"Burada film izliyoruz," diye karşılık veriyor Tristan, en sevdiğim eski usul aksiyon filmlerinden birini açarak.

Kalbim boğazıma düğümleniyor ve midem alt üst oluyor.

Bir dakika sonra Flip'in başı ve omuzları görünür. "Hadi dostum. Dışarı çıkalım."

"Yarın erken antrenmanımız var. Belki bir gece izin alırsın. Ayrıca atıştırmalıklarımız da var." Tristan gülünç şekerli ikramlar dağıtımını işaret ediyor.

Flip sehpayı inceliyor. "Bu gece bara gitmeyebilirim sanırım."

Kanepede bize katılıyor, aşırı miktarda şeker yiyor ve yarım saat içinde çöküyor. Tristan kolunu omuzlarıma doluyor ve dudaklarını şakağıma bastırıyor. "Sonuna kadar ileri saracağım ve Flip kendini yatağa atabilir," diye fısıldıyor.

"Tamam. Sen onunla ilgilenirken ben de tuvaleti kullanacağım."

Gözleri kan çanağına dönmüş kardeşim mırıldanarak iyi geceler dileyip yatak odasında kaybolduğunda ben mutfaktayım ve seyahat kupama su dolduruyorum. Tristan büyük boy pastayı buzdolabına koyuyor ve yarısı yenmiş üç pastayı tezgâha bırakıyor. Bir çatal alıp adaya oturuyor ve yanındaki tabureyi okşuyor.

Ayağa kalkıyorum ve yanağımı yumruğuma dayıyorum. Çatalı pastanın içinde kaydırıyor ve dişlerini alt dudağıma değdiriyor. Dudaklarımı ayırıyorum ve bir ısırık alıyorum. Ortasında çilekli tereyağı kreması olan limonlu kek. Ekşimsi, tatlı ve lezzetli.

"Bunu sevdim." Bir çatal dolusu kek yiyor. "Dünyanın en iyi pastalarını yapıyorlar."

İkinci kabı çevirerek açıyor ve havuçlu kekten bir parça alıyor. "Kek değil. Yani, haklısın, harika. Ama ben bunu seviyorum." Lokmayı bana uzatmadan önce çatalla aramızda işaret ediyor.

"Bana kek yedirmeyi seviyor musun?"

"Evet. Her şeyin tadını çıkarma şeklini seviyorum. Sona ulaşmak için acele etmemeni seviyorum." Bir ısırık daha alıyor. "Hangisini?"

İlk kutuya dokunuyorum ve bana bir ısırık daha veriyor. "Bunu da beğendim" demeden önce çiğnemeyi bitiriyorum.

Çatalı bırakıyor ve bir parmağını çenemin altına sokuyor. "Seni ağlatmaktan gerçekten nefret ediyorum. Bunu bir daha yapmamaya çalışacağım." Dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Benimle yatağa gelir misin?"

Başımı salladım.

Tristan çoğu yenmiş kek dilimlerinin kapaklarını kapatıyor ve parmaklarımızı birleştirerek beni odasına doğru çekiyor. Flip şu anda ortaya çıkarsa her şey mahvolur. Tristan beni odasına çekip kapıyı kilitlerken kalbim hızla çarpıyor ve avuçlarım nemleniyor. Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni öpüyor.

Tıpkı çatı katında olduğu gibi, yumuşak ve tatlı. Soyunurken de devam ediyor, parmakları kıvrımlarımı sıyrıyor, iç çekmeme ve inlemelerimi bastırmak için dudağımyı ısırma neden olan tüm yerlerime dokunuyor. Karnımdan aşağı bir yol öpüyor ve beni ağzıyla ve parmaklarıyla boşaltıyor, sonra bir prezervatif takıyor ve uyluklarımın arasına giriyor.

"Beni krakere çevirmeyecek misin?" Kafa girişimi dürttüğünde soruyorum.

"Bu gece olmaz." Yumuşak bir vuruşla içeri itiyor ve gözleri bir saniyeliğine kapanıyor. Açıldığında yanağımı okşuyor.

"Neden bu kadar iyi davranıyorsun?"

"Gereksiz yere kaba davrandığım tüm zamanları telafi ediyorum. Merak etme, orgazm olduktan sonra yine o pislik halime döneceğim." Gülümsüyor ama gülümsemesinin ardında ne olduğunu anlayamadığım bir duygu gizleniyor.

Başını eğip beni öpüyor, kalçalarını oynatıyor. Seks yavaş ve samimi. Orgazm artıyor ve beni altına çekmekle tehdit ederken bir inilti ile savaşıyorum.

"Bana bak," diyor eli boğazımda dolaşırken. "Sikimin üzerine boşalırken gözlerinin benimkilerde olmasını istiyorum."

Onları açmaya zorluyorum ve kısık sesin yükselmesini engellemek için mücadele ediyorum.

"Çok iyi, Bea. Her seferinde daha iyi oluyor," diye fısıldıyor.

Ağzını ağızıma bastırıyor ve çaresiz seslerimi yutuyor. Her şey değişiyor.

Yeniden

çerçevelem

e.

Vites

değiştiriyor

um.

Ve bu sona erdiğinde kalbimin nasıl idare edeceğinden endişeleniyorum. Çünkü bitmek zorunda.

Sadece bu gece değil.

BÖLÜM 14

TRISTAN

"Y "Bu gece çok ateşlisin dostum!" Flip bana çarptı. Üçüncü periyodun son on dakikasındayız ve bu maçtaki kadar gol attım. Bu sadece bir gösteri ama Geçen sene bizi playofflardan çıkaran takıma karşı. Buna ihtiyacım vardı. "Güzel gol, Stiles." Dallas omzuma bir tokat attı. yerler. Buzun üzerinde süzülüyor ve ben de bankta Ashish'in yanında yerimi alıyorum, o da beni yumrukluyor. Koç bana "Bu gece buzun sahibi sensin" dedi. Ben içkimi içip soluklanırken takım arkadaşlarımın çoğu sırtımı sıvazlıyor. Gülümsemeden duramıyorum. Arenayı tarıyorum ve kardeşimle babamı görüyorum. Bea, Hemi ve kızlarla birlikte locada. Flip sırtımı sıvazladı. "Bu gece ortalığı yıkacağını söylemiştim, değil mi?" "Evet, yaptın. Bu harika bir kurguydu." Flip bu gece en iyi oyununu oynamıyor. Genelde buzda daha temizdir ama dün gece geç saatlere kadar dışarıdaydı. Ne olursa olsun, hatalı bir pası kurtardı ve golü attım. "Biz harika bir takımız ama sen gerçekten başardın." Şakağına vuruyor. "Aklını başına toplamalısın." "Biliyorum. Bazen kendimin en büyük düşmanı oluyorum." Beni anlıyormuş gibi sırtımı sıvazlıyor ama Flip genellikle her şeyi oluruna bırakıyor. Kötü bir maç geçirirse, bir dahaki sefere daha iyisini yapacağını söyler. Eğer

Harika bir maç çıkarırsa, takım arkadaşlarının hakkını verir. Kötü bir maç geçirirsem, bir sonraki maçın daha kötü olacağından, bu takımdaki yerimi hak etmediğimden endişeleniyorum. Bu, içine girmek için boktan bir zihniyet, bu yüzden bu yüksekle yuvarlanmam gerekiyor.

Birkaç dakika sonra buza geri dönüyoruz. Rakip farkı kapatmak için gol arıyor ama pakın orta çizgiyi geçmesini sağlayamıyorlar ve maçı 4-2 kazanıyoruz.

Soyunma odasına gitmeden önce babam ve kardeşimle sohbet etmek için duruyorum. "Bu gece çok güzel oynadın evlat." Babam omzuma vuruyor. "Sağ ol. Sıkı oynadık ve iyi setler yakaladım."

"Kıçını tekmeledin!" Brody bana bir yumruk attı. "Arkadaşlarım telefonumu patlatıyor. Bir fotoğraf çekebilir miyiz?"

"Elbette." Kolumu kardeşimin omuzlarına atıyorum ve o bir sürü selfie çekerken gülümsüyorum. "Her şey yolunda mı? Gelecek hafta birlikte buza çıkabilir miyiz?"

"Akışını bozmak istemiyorum," diyor Brody.

"Asla akışımı bozmuyorsun." Omzunu sıkıyorum. "Bunu gerçekleştireceğiz. Senin ve benim programımızı kontrol edip birkaç randevu ayarlayacağım."

"Tamam. Kulağa hoş geliyor." Brody'nin yüzü gülüyor.

"Her şey yolunda mı? Beatrix hâlâ sizinle mi kalıyor?" Babam soruyor.

"Uh, evet. Bir süre daha kalacak." Boynumun arkasını ovuyorum.

"Onun

Son dairesi pek iyi değildi, bu yüzden bu kez daha güvenli bir mahallede olduğundan emin olmak istiyoruz."

"Seninle kalmasına izin vermek iyi bir şey. Ailesinin büyümesi pek kolay olmadı."

"Hayır, yapmadılar. Ama şimdi iyi bir işi var."

"Eminim Flip de ona yardım ediyordur."

"Ona izin verdiği zaman, evet. Oldukça bağımsız ve aslında bakıcılık işlerinin çoğunu o yapıyor."

"İkinizin ortak bir noktası var o zaman." Anahtarlarını bulmak için cebini karıştırıyor. "Pekala, Brody. Sabah okulun var. Hadi seni eve götürelim." Babam bana gülümsüyor. "Bu gece iyi oynadın. Seninle gerçekten gurur duyuyorum."

"Sağ ol baba. Seni hafta içinde ararım."

"Kulağa hoş geliyor." Brody'yi koridorun sonuna götürüyor.

Soyunma odası en büyük rakiplerimize hadlerini bildirmenin heyecanıyla çalkalanıyor. Flip beni gördüğünde ıslık çalıp alkışladı.

"Siktir git, dostum." Ona ters ters baktım ama gülümsüyordum. Bu

galibiyete ve bu puanlara ihtiyacım vardı. Takımımın kıcımı yırtsam bile oynayabileceğimi görmesine ihtiyacım vardı.

Bu sadece bir gösteri maçıyken, geçen sezonun sonunda toplarımızı tokatlayan takıma karşı gol atabilirim. Hollis'i seviyorum ama onun için ilk hattaki yerimden vazgeçmek istemiyorum. Sezonun ilk maçında Flip ile aynı çizgide olmak istiyorum ve umarım bu akşamki oyunum bunu sağlamaya yardımcı olur.

"Bu gece dışarı çıkıyorsun." Flip suçlayıcı bir parmakla beni işaret etti. "Bu galibiyetin tadını çıkaracağız."

"Evet, çıkıyorum," diye kabul ediyorum.

"Bu bir soru değildi. Bu gece atışlardan kaçmak için hiçbir mazeretin yok." Gülümsemesi geniş ve bulaşıcı. "Sezon boyunca bu kadar sıkı oynarsan kontrat zamanı geldiğinde takımlar senin için savaşır."

"Umut budur." Toronto'nun yenilenmesini istiyorum. Evimin takımı için ve en iyi arkadaşım ile oynamaya devam etmek istiyorum. Her şeyin aynı kalmasını istiyorum.

"Akşamdan kalmalığımızı atlattıktan sonra, yarın öğleden sonra sen ve ben çocuklarla bazı antrenmanlar yapacağız. Biraz kanka zamanına ihtiyacımız var. Eşyalarını çıkar ve duşa gir. İlk raundu sen ısmarlıyorsun."

Çıtayı bara kadar yükselttim. Nate'den kazandığım için beni tebrik eden bir mesaj aldım. Yarın onu arayacağıma söz veriyorum, böylece arayı kapatabiliriz.

Kapıdan adımımızı attığımız anda etrafımız sarılıyor. Flip sosyal medyada bir şeyler paylaşıyor. Birkaçını tanıdığım heyecanlı tavşan kalabalığıyla mücadele ediyorum. Nereye gittiğimizi öğrendiklerinde ortaya çıkan yerliler her zaman vardır. Onlardan kaçmak için elimden geleni yapıyorum ve bara yöneliyorum. Yarın geç saatlere kadar antrenmanımız yok, bu yüzden bu gece iyi vakit geçirmeyi planlıyorum.

Mesajlarımı kontrol etmeden önce omzumun üzerinden bakarak takım arkadaşlarımın etrafta olmadığından ve Flip'in meşgul olduğundan emin oluyorum. Bea rehberimde 1 numara olarak kayıtlı. Yakında seyahate çıkacağımız için, sabahın ikisinde çatı katına bir şeyler atmamı içermeyen yollarla onunla iletişime geçebilmem gerekiyordu.

En son mesajına göre, içki sipariş etmek için bekliyormuş. Cesetleri taradım ve onu barın on metre aşağısında gördüm. Maçta kot pantolon ve takım kapüşonlu tişört giyiyordu. Saçları açık ve dalgalıydı. Şimdi ise at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve dar kesim bir atlet giyiyordu. Adamın biri onunla sohbet etmeye çalışıyor ama kız onu görmezden geliyor. Ona baktığı için bile dişlerini dökmek istiyorum. Ama Flip'in neler olduğunu anlamasını istemediğim sürece bunu yapamam. Çenesi yumruğunun üzerinde ve bakışları

Kadın olan barmen. Ve tanıdığım biri. Onunla yattığım için değil ama. Bize içki servisi yapan insanlarla yatmamayı iyi bilirim. Aynı şeyi Flip için söyleyemem.

Bea'ya yaklaştırmaya çalışırken birkaç selfie için durduruluyorum. Yanındaki adam eğilip sohbet etmeye çalışıyor ama Bea ona gergin bir gülümseme ve tek kelimelik bir cevap veriyor. Bu serserinin bir ipucu bulup kızımı rahat bırakmasını istiyorum.

Aralarına girdim ve adama seslendim. "Seninle ilgilenmiyor, o yüzden geri çekil." Yüz ifademini nasıl olması gerektiğini bilmiyorum ama tek kelime etmeden barı terk edip kalabalığın içinde kayboluyor.

Bea'ya dönüyorum. Lezzetli ağzı bilmiş bir yarım sırtıyla yukarı kalkmış. Eğilip dudaklarımı boğazına götürme isteğime zorlukla karşı koyuyorum. Harika görünüyor ve bunu fark eden tek kişi ben değilim. Ellerimi üzerine koyup onu dans pistine çekmek ve herkesin onun benim olduğunu bilmesini sağlamak istiyorum. Ama yapamam, çünkü Flip öğrenirse beni öldürür. İlk kez merak etmiyorum, kısaca, öğrenirse ne kadar kötü olur diye. Sonra şu Stacey denen kadını düşünüyorum. Evet. Muhtemelen çok kötü olur.

Bea diliyle dudağını dürtüyor, gözleri üzerimde geziniyor. "Siktir, takım elbise sana çok yakışıyor."

"Her zaman iyi görünüyorsun, ama en sevdiğim altımda, parmaklarımın ya da dilimin üzerine boşalmak üzere olman."

Başını arkaya atıyor ve bana şuh bir bakış atarak gülüyor. "Bu gece buzda iyi iş çıkardın. Seni izlerken iç çamaşırlarım aşırı derecede ıslandı."

Tekrar eğildim. "Onları çıkarıp bana getirmelisin, böylece bunu doğrulayabilirim."

"Ya da elini pantolonumun içine sokup öğrenebilirsin." Sinsice sırtlıyor.

"Bu bir meydan okumaya benziyor."

Gözleri omzumun üzerinden geçiyor ve geri adım atıyor. "Flip ve takım arkadaşları geliyor."

Flip aramıza giriyor ve kolunu ikimizin de omzuna atıyor. "Bu gece birbirinizin kafasını koparmamaya çalışın, tamam mı?"

Koparmak istediğim onun kafası değil. Kıyafetleri. Onunla flört eden şu adam var ya? Kafasını vücudundan ayırmayı umursamazdım.

Flip barmene el sallıyor ve Dallas da yanıma geliyor. "Hemi'nin bu gece Flip'in kışına bakıcılık yapmak için maiyetini getirdiğine eminim. Shilpa ve Ashish bile geldi."

"Nerede o?" Omzumun üzerinden bakıyorum. Hemi bazen kutlama kisvesi altında ekiple birlikte dışarı çıkar. Nadiren bir kadehten fazla içki içer. Öncelikli amacı takımı kötü göstermediğimizden emin olmak.

"Saat yedi yönünde. Belinden bağlı bir takım tişörtü, siyah kot pantolon ve topuklu ayakkabı giyiyor," diye homurdanıyor Dallas.

Topuklu ayakkabı yorumundan sonra onu gördüğümde iki kere baktım. Üzerinde takım logosu olan buz mavisi stiletolar giyiyordu. "Hâlâ hayatını çekilmez mi kılıyor?" Bea, Hemi ve Hammer'ın yanına dönerken soruyorum.

"Eline geçen her fırsatta."

Barmen yaklaşıyor ve dikkatini bana ve Dallas'a çevirmeden önce Flip'e sıkı bir gülümseme veriyor. "Bu gece güzel maçtı. Size ne ikram edebilirim çocuklar?"

"Bu adama bir el ateş et!" Flip sırtıma tokat attı.

Gözlerimi deviriyorum. "Dostum. İçkiler ne zaman iyi bir fikir oldu ki?" "Her zaman iyi bir fikirdir."

Barmen kaşlarını çatar. "Devam et. Sıraya dizin" dedim.

İçkilerimizi yudumluyoruz ve tabii ki benim paramla olduğu için Flip bir düzine daha sipariş ediyor ve diğerlerini de çağırıyor. Kazandığımıza kadeh kaldırıyoruz ve Flip bir tur daha sipariş ediyor, ama bunları o ödüyor, ki bu onun için nadir görülen bir şey. Hemi, Shilpa, Hammer ve Bea bize katılmaları için çağırılıyor. Onları dağıtırken Hemi ve Shilpa bize yargılayıcı bakışlar atıyor. Hemi içkisini Bea'ya uzatırken dilimi ısırıyorum. İki bira ve Bea çakırkeyif, bu yüzden shot eklemek muhtemelen iyi bir fikir değil.

O ve Hammer kafa kafaya vermişler. Bea'nin gülümsemesini sevmiyorum. Beyaz spor sütyeni giyerken göğsünden aşağı bir su şişesi dökmek gibi sinsi bir şey planlarken taktığı gülümseme. O gün bir an Dallas'ın gözlerini oymayı düşündüm.

Flip takımın şerefine bir kadeh daha kaldırıyor, ben de tekilamı yudumluyor ve ardından biramı yudumluyorum. Ashish birasını geri devirmeden önce kokluyor.

"Tekilayı sevdiğim tek zaman margarita içinde olduğu zamandır" diye belirtiyor. İçkisini suyla tamamlıyor.

Shilpa içkisini meyve suyu dolu bardağa boşaltırken ona kaşlarını kaldırarak bakıyor.

"Bunu neden yapmadığımı bilmiyorum," diye mırıldanıyor Ashish.

Hammer ve Bea limonlarını köprücük kemiklerine sürdükten sonra birbirlerine tuz serperler.

"Bu daha da iyi bir fikir olurdu." Ashish bardağının kenarından bilmiş bir gülümsemeyle kızları izleyen Shilpa'ya bakıyor.

Dallas, "Bu ikisi başımıza bela olmayı bekliyor," diyor.

Homurdanıyorum ve bir yudum daha bira alıyorum.

Birbirlerinin köprücük kemiklerini yalıyorlar, tekilalarını içiyorlar ve limonla bitiriyorlar. Hammer'ın yaladığı *benim* boynum, yakınlaştığı benim kızım. Flip hariç tüm barın bunu izlediğine eminim. O bir tavşanla flört etmekle meşgul. Ben olduğum yerde kalmak ve hak iddia etmemek için vücudumla savaşmakla meşgulüm. Özellikle de barın öbür ucundan onu gözleriyle siken birkaç adam gördüğümde.

"Bir içkiye ihtiyacım var," diye mırıldanıyor Hollis ve uzaklaşıyor.

Roman iç çeker ve birasının kalanını boşaltır. "Bunun geçen haftanın intikamı olduğuna eminim."

"Geçen hafta ne oldu?" Bakışlarım şimdi Hemi'nin vuruşunu yapan Bea'ya dönüyor. Bu kez başparmağı ile işaret parmağı arasındaki dokuyu tuzluyor ve dilini derisinin üzerinde gezdirirken gözleri bana doğru kayıyor.

Roman parmaklarını

şıklatır. "Ha?"

"Siz ikiniz yanıp sönen bir neon tabelası kadar barizsiniz." Bakışlarımı Bea'dan ayırdım. "Onun yakınında bile değilim." "Onu yemek istiyormuş gibi bakıyorsun."

Ya da onu arkadan götürürken kıçına şaplak at. Bilerek damarıma basıyor. "Flip tavşanlarla flört etmekle meşgul."

"Onun fark etmemiş olması başkalarının da fark etmeyeceği anlamına gelmez.

Belli ki, her ne yaşandıysa hâlâ yaşanıyor."

"Öyle bir şey yok." Biramın kalanını boşaltıyorum. Bırakmasını istiyorum ve daha az dikkat çekmeliyim. Ama ondan uzak durmak zorunda kalmak? Bu hoşuma gitmiyor. Hem de hiç.

"Bunu söylemek doğru olduğu anlamına gelmez." "Hammer seni neden geri getiriyor?"

"Kazara işimin bittiğini gördü. Bu ikinci kez oluyor ve kendi dairesine taşınmak istiyor. Onu suçladığımı söyleyemem. Ve konuyu değiştirmek bu pisliği ortadan kaldırmayacak, Tristan. Onun arkasından ne kadar çok iş çevirirsen, temize çıkman o kadar zor olur."

"O taşındığında bitmesi gerekiyordu." Bu itirafla birlikte gelen göğsümdeki sıkışma hissinden hoşlanmıyorum.

"Hangisi ne zaman?" Roman sorar.

Alt dudağımı ovuşturuyorum. "Bir yer bulduğunda sanırım. Eylül'ün sonuna yaklaşıyoruz, yani Ekim'e kadar bizimle yaşama ihtimali yüksek."

Roman bana bir bakış attı. "Kendini duyuyor musun, dostum?"

Şu anda Hammer ve Hemi ile dans eden Bea'ya bakmaya devam ettiğimi fark ediyorum. Bakışlarımı tekrar başka yöne çeviriyorum. "Muhtemelen gelecek hafta bir yer bulamayacak."

"Bak dostum, hissettiklerine engel olamadığını anlıyorum-"

"Hiçbir şey hissetmiyorum. Sadece sevişiyoruz." Bu büyük, boktan bir yalan gibi geliyor ve hissettiriyor. Elbette Bea'nin içinde olmaktan hoşlanıyorum. Ama Bea'nin *etrafında* olmayı da seviyorum. Üzgün olmasından nefret ediyorum, ama bir saat yol gitmem gerekse bile ona ikramlar almayı seviyorum. Onu pasta yerken izlemeyi seviyorum. Ve ona yedirmeyi. Küçük ısırıklar alıyor ve kremasını en sona saklıyor. Küçük mutlu sesler çıkarıyor.

"Yani gelecek hafta bitse sorun olmaz mı?" Roman bastırıyor.

"Henüz bir dairesi yok." Omuzlarım gerildi. "Hemi ve Peggy ile daireler hakkında konuşuyorlardı." Başım ona doğru döndü. "Ne? Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü kızım benimle yaşıyor ve Hemi ve Rix ile takılıyor.

Ve benimle konuşuyor."

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Bundan bahsediyor olması bir yer bulduğu anlamına gelmez. Bulmuş olsaydı bilirdim." Bana söylerdi. Öylece gitmezdi.

"Doğru, çünkü *sadece* sevişmek bir yana, yaşam koşullarınız hakkında da konuşuyorsunuz."

Biramı yudumlamaya çalışıyorum ama hala boş.

Hammer ve Bea'ya doğru başını sallıyor. "Ve aynı şekilde sevişirken, bazı erkek kardeşlerin Rix ve kızıma hamle yapmayı planlamasını tamamen onaylıyor musun?"

Hammer ve Bea vücutlarına vururken onları izleyen iki adam içeri girdi. Bea onlara arkasını dönmüştü ama Hammer onlara doğru bakmaya devam ediyordu. Onlara doğru bir adım atıyorum ama Roman kolumu tutuyor. "Sadece sikişiyorsun, ha?"

Boğazım sıkılıyor ve göğsüm, onu ovmak istememe neden olan garip bir şey yapıyor. "Flip öğrenirse beni öldürür." Ve beni sığ bir mezara gömmek için her türlü hakka sahip. Küçük kız kardeşine çok pis şeyler yapıyorum. Ve o buna bayılıyor.

"Ne kadar uzun süre saklarsan o kadar zorlaşır," diye tekrarlıyor Roman. "Bunu Flip'in arkasından yapmaya devam edersen her türlü dramaya davetiye çıkarmış olursun. Eğer öğrenirse, istediğin şey için savaşacak mısın?"

Ona bakıyorum. "Ondan hoşlanmamam gerekiyor."

Ama yapıyorum. Ve kendime karşı dürüst olursam, muhtemelen hep öyleydim. Elbette, çocukken biraz can sıkıcıydı ama liseye başladığında işler değişti. Gerçi çok sinirli ve yıkıcı olduğumu söylediğimde yalan söylemiyordum.

"Ama sen biliyorsun. O anlamadan önce ona anlatmalısın. Yine de zor olacak ama en azından ona kendi şartlarıyla söyleyebilirsin." Omzuma vurdu. "Kafan patlamasın ve ben de benden on yaş küçük bir çocuğa yumruk atmayayım diye o ahbap kardeşleri engelleyeceğim."

O kızlara yöneldi, ben de bara döndüm.

Bu anlaşmadan çıkmanın bir yolunu bulmalıyım. Belki bir değişiklik yapabiliriz. Belki seks bitmek zorunda değildir. O taşındıktan sonra da görüşebiliriz. Hatta daha kolay bile olabilir çünkü onun kendi evi olacak ve ben de oraya gidebilirim. Eğer böyle bir şey olursa, Flip'ten biraz daha uzak durabiliriz - ta ki birbirimizi sistemlerimizden atana kadar. Ya da o benim saçmalıklarımdan bıkana kadar. İkincisi daha olası görünüyor.

Barda Hollis'in yanına gittim. Bir viski içti ve barmen ona bir tane daha doldurdu. Bana işaret etti. "Ben de onunkini alacağım, tabii daha fazla shot yoksa. O zaman o benimkini alabilir."

"Sadece bir bira." Markayı belirtiyorum ve barmen bana bir şişe getiriyor. Ona teşekkür ediyorum ve Hollis viskisini içene kadar bekleyip şişemi onun bardağıyla tokuşturuyorum. "İçki için teşekkürler."

"Bu gece buzun üstünde harikaydın," diyor.

"Sen de öyle." Bir asist yaptı.

Bir ses çıkarır. "Teşekkür ederim. Fizik tedavide çok zaman harcadım, böylece bu yıl takıma bir yük değil, bir varlık olabilirim."

"Yine de iyi iyileşti, değil mi?" Şimdiye kadar sıkı oynuyor.

"Evet. Ama bu tür sakatlıklar yüzünden hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Her seferinde bir gün. Yine de şimdilik iyiyim." Viskisini yudumluyor. "Geri dönmüş olmamın ilk beşi bozduğunu biliyorum. Sadece daha genç olduğunu, daha iyi durumda olduğunu ve uzun süreli sakatlıklarla mücadele etmediğini unutma." Viskisini geri fırlatıyor. "Ben çıkıyorum. İyi geceler."

"Sen de dostum."

Kalabalığın içinde kaybolmadan önce belki güvende olduklarından emin olmak için kızlara bir göz atar. Bea'yi bulmak zor değil. Çünkü Hammer'la birlikte bir masanın üzerinde dans ediyor. Genelde emirlere ve rutine uyan ve çoğunlukla kendine çeki düzen veren biri için Bea, birkaç kadeh içtiğinde tam bir joker oluyor.

Flip'i arıyorum ve iki kadınla dans ettiğini görüyorum. Üçü de öpüşüyordu. O gecelerden biri. Kalabalığı yararak kızların dans ettiği masaya doğru ilerliyorum. Bea ve Hammer'ın epey seyircisi var. İkisinin de ateşli olması ve göğüslerini birbirlerine sürtmeleri canlarını acıtmıyor.

Hemi onları eğlence ve özlem karışımı bir duyguyla izliyor. Roman kollarını kavuşturmuş onun yanında durmaktadır. Shilpa ve Ashish bir kenara çekilmiş, tamamen birbirlerine dalmış durumdalar. Bu alışılmadık bir durum değil. Masaya yaklaşıyorum. Bea gözlerini deviriyor, bana sırtını dönüyor ve kıcını sallıyor. Hemi bana doğru bakıyor ve yüz ifademi yansıtıyor.

"Bilgin olsun, Flip dans pistinde iki kadınla öpüşüyor ve büyük ihtimalle birileri bunu tüm dünyanın görmesi için kaydediyor."

"Neden onu durdurmadın?"

"Bu benim işim değil." Flip kendi eylemlerinden sorumlu bir yetişkin. Ve içinden çıkılması zor bir duruma sürüklenmek istemiyorum.

"Siktir git. Sen bir pisliksin."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum. "Biliyorum."

Hemi Flip'e doğru yöneliyor ve ben de Bea'nın kaval kemiğine dokunup elimi uzatıyorum. "Düşüp bacağını kırmadan önce aşağı inmeyi düşünmelisin."

"Ya da yukarı gelebilirsin."

"Masayı kıracağım." Barın etrafına baktım. Roman, Hammer'a elini uzatıyor. Flip, Hemi'yle uğraşmakla meşguldü. Ellerimi Bea'nın kalçalarına, kıcının hemen altına doladım ve onu öne doğru çektim. Bir adım tökezledi,

ve onu masadan aşağı çekiyorum. Göğsü bir saniyeliğine yüzüme çarpıyor ve sonra vücudumun ön kısmından aşağı doğru kayıyor.

"Ne yapıyorsun? Ben eğleniyordum!"

Onu ayağa kaldırıyorum, yanlış kişi -yani Flip- bizi yakından ve kişisel olarak görmeden önce gitmesine izin vermem gerektiğinin farkındayım, ama kravatımı kavırıyor ve yumruğunun etrafına sarıyor. Gözleri puslu ve odaklanmamış. "Bu senin saçını koparıırken kullandığın kravat değil mi?" Başını geriye doğru eğiyor ve gözleri parlıyor. "Bütün elini sık tutucuma soktuğun gece. Kesinlikle öyle. Bunu bilerek mi taktın?" Dili alt dudağının üzerinde kayıyor.

"Bu benim en sevdiğim kravatım." Ayrıca, evet. Bu benim yeni şanslı kravatım. Ve o gece sonsuza dek şaplak bankasının favorisi olarak kalacak.

Gülümsemesi genişler. "Bana bir içki daha ısmarlarsan, tekrar yapmana izin veririm.

Beni yatağına bağlayabilir ve amımı yumruklayabilirsin."

Ona bir içkiye daha ihtiyacı olmadığını ve onu istediği şekilde becereceğimi söylemek üzereydim ki yanımızda biri öksürdü.

"Hadi Peggy. Eve gitmeliyiz."

Hay sikeyim. Roman bunu kesinlikle duymuş.

"Herkesin içinde bana Peggy demesen olur mu lütfen? Bunu daha önce konuşmuştuk. Seksen beş yaşında değilim. Ya herkes gibi bana Hammer deyin ya da göbek adımı kullanın."

Hammer aramıza girip Bea'ya sarılırken sağıma bakıyorum. "Yumrukla sikilmeyi isterken iç sesini kullanmak isteyebilirsin. Yarın konuşuruz." Onu bıraktığında Bea hafifçe sallanıyor ve sanki insanlarla dolu bir barda olduğumuzu fark etmemiş gibi yüzünü buruşturuyor. Kızamıyorum çünkü ben de bir an için insan içinde olduğumuzu unutmuştum.

"Tamam. Pekala." Hammer ellerime bakıyor. "Evet. Hayır. Hayır. Belki çok kayganlaştırıcı kullanmalısın."

Hiçbir şey söylemiyorum.

Roman'ın yüzü kırmızının şok edici bir tonuna büründü.

Bea her saniye daha da sarhoş görünüyor. Sanırım içkiler sonunda onu vurdu.

"Bu hiç olmadı." Hammer dudaklarını büzüp anahtarı uzağa atma hareketi yapar. "Tamam baba, tansiyonun ölümcül seviyelere ulaşmadan gidelim."

Bana ters ters bakıyor ve Hammer'ın onu çıkışa doğru yönlendirmesine izin veriyor. Başka kimsenin dikkatini çekmediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum. Dallas ve ikinci dereceden sağcı bir çaylak olan Spencer birkaç kadınla konuşuyorlar. Bakışları bir an için benimkilerle buluşuyor ama eli kolunda olan kadına geri dönüyor.

"Özür dilerim. Düşünemedim," diye fısıldar Bea.

"Merak etme. Roman bir şey söylemeyecek. Yine de seni eve götürsek iyi olacak." Ellerimi ondan daha iyi tutamıyorum. İçkilerden mi yoksa biralardan mı bilmiyorum ama ben de istemiyorum. Bu da pervasızca ve aptalca.

"Bir Uber çağırayım." Telefonunu göğüslerinin arasından çıkardı.

"Seninle geri döneceğim." Onu eve yalnız göndermeyeceğim.

"Bu iyi bir fikir mi?" diye soruyor.

Hemi yanımda belirdi. "Hammer nerede?" "Roman onu eve götürdü," diyorum.

"Uber çağırıyorum," diye duyuruyor

Bea. "Seni götürebilirim," diyor Hemi.

Bea dudaklarını büker. "Ama içiyorduk."

"İçki içmişsin," diyor Hemi. "Bir bardak soda içtim." "Flip'i izleyebilmek için kalman gerekiyor mu?" Dansı işaret ediyorum Zemin. Bea'yı eve götürmek ve onu yatağıma bağlamak konusunda söylediklerinde ciddi olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

Hemi bana sıkı bir gülümseme veriyor. "Gecenin geri kalanında bu senin işin olacak."

"Ama Bea'yı eve götüreceğim. İyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Hemi aramıza baktı. "Belki bu gece en iyi arkadaşın için iyi bir örnek olabilirsin. Rix'in daireye girmesini sağlayacağım."

Tartışmak işleri daha da kötüleştirecek, bu yüzden Bea ve Hemi'nin gitmesine izin verdim. Bea çıkışa doğru giderken bir kez omzunun üzerinden baktı. Endişeli görünüyordu. Bıramı bırakıyorum, çünkü başıma iş açacak kararlar vermek istemiyorum. Zaten olduğundan daha fazla.

Flip'in berbat durumda olduğu ortaya çıktı. Genelde bir bira içip suya geçer, bu yüzden tüm o shotlar onu fena çarpmış. Ayık Flip ve çevresindeki kadınlarla uğraşmaya alışkınım, ama şimdi o kadar sarhoş ki zar zor mantıklı konuşuyor ve içki ısmarladığı kadınlar da daha iyi durumda değil. Ona bütün gece onlara içki ısmarladığını hatırlattım.

onları eve götüremem. Bir bardak su ve kaçınılmaz baş ağrısı için birkaç ağrı kesiciden başka bir şeye razı olamayacak kadar kendilerinden geçmiş durumdalar.

Son birkaç haftadır eküri rolümü özlemedim - evimdeki kadınları eğlendirmek, performans sergilemek, istediklerim yerine benden beklenenleri yapmak. Ve çoktan Hemi ile eve doğru yola çıktı. Kadınlara bir Uber çağırdım ve Flip'le birlikte kendi aracımıza bindik. Bizim eve gelmeyeceklerini fark etmemiş gibi görünüyor.

Hem Hemi'den hem de Bea'den eve, yatağına döndüğünü bildiren mesajlar alıyorum. Bu iyi bir şey çünkü Flip pizza yemek için durmamızda ısrar ediyor. Karnını doyurursam belki onu koridorda taşımak zorunda kalmam. Binamızın dışındaki bankta oturup pizzanın çoğunu mideye indiriyoruz ama Bea'ya iki dilim bırakması için onu ikna ediyorum.

"Kahretsin. Kız kardeşimi barda bıraktım," diye mırıldanıyor kapıcının yanından geçerken. "Hemi onu eve götürdü." İçeri girmesini engellemek için dirseğini tuttum.

bir pencere.

"Oh. Bu iyi. Hemi, kışıma çok binmesine rağmen iyi bir insan." Tökezleyerek asansöre girdi. "Kız kardeşimi barda bıraktığıma inanamıyorum."

"Kendi başının çaresine bakabilir."

"Ona bir sürü içki verdim. Ben iyi bir kardeş değilim." Duvara yaslanıyor. "Dans ettiğim o kızlara ne oldu?"

"Evlerine gittiler."

"Benim için onların icabına bakabilirdin."

"O zaman sarhoş kışının doyduğundan kim emin olacak?"

"Sen iyi bir arkadaşsın, Tris. En iyisisin. Bu gece kariyerimi tamamen mahvedecek bir şey yapmadığımdan emin olduğun için teşekkürler."

Kendimi iyi bir arkadaş gibi hissetmiyorum, özellikle de planım *onu* barda bırakıp kız kardeşini eve götürmek ve yatağıma almak olduğu için. Ve Hemi araya girmeseydi bunu yapacaktım. Suçluluk duygumu yuttum ve omzunu okşadım. "Sorun değil."

Bea'yla olan bu şeyi durdurmaktansa ona yalan söylemeye devam etmeyi tercih etmemin ne anlama geldiğini bilmiyorum - Roman'ın muhtemelen olmasını istediğimden daha haklı olmasından başka.

Asansör kapıları açılır ve Flip koridorda ilerler.

Hâlâ işlevini yerine getiremeyecek kadar sarhoştur, ben de daireye girmemize izin verdim. Neredeyse yüzü yere yapışacaktı. "Rix, sana pizza getirdik!" diye bağırıyor.

"Kahvaltıda yerim," diye mırıldanıyor. "Bu gece kulaklık takmam gerekiyor mu?"

"Hayır," diye karşılık veriyorum.

"Neden kulaklık takma ihtiyacı duysun ki?" Flip banyoya doğru ilerlerken soruyor.

"Tek gecelik ilişkilerinin sesini bastırmak için."

"Ha. İyiydi." Banyoya girip kayboldu. Telefonumu çıkardım ve Bea'ya mesaj attım.

TRISTAN

Banyo yarın muhtemelen darmadağın olacak. Şimdiden özür dilerim.

#1

Ben de
öyle.

TRISTAN

Temizleyeceğim ve çişin içine oturmduğundan/ayak basmadığından emin olacağım. Yatmadan önce bir şeyler yedin mi?

#1

Bir salatalık

A ve anında sertleşiyorum.

TRISTAN

(◉.◉(◉◉◉)◉.◉)

#1

JK. Ramen yemek için durduk. Kazanmak için karbonhidrat.

TRISTAN

Güzel.

Flip tökezleyerek banyodan çıktı ve yatak odasına girdi. Klozet kapağını temizliyorum, sonra yan yattığından emin olmak için takip ediyorum ve her ihtimale karşı yatağının yanına bir kustumuk kabı koyuyorum. Başını yastığa koyduğunda kendinden geçiyor. Banyodan çıktığımda Bea mutfak adasında oturmuş, yanağını kollarına dayamıştı. Başımı yatak odama doğru eğiyorum ve o da tabureden kayarak hızla arkamdan geliyor, yolda iki kez omzunun üzerinden kontrol ediyor.

"Bu gece için çok özür dilerim. Düşünemedim. Hammer yine de bir şey söylemeyecek. Ona güveniyorum."

"Roman da öyle."

"Nasıl emin olabiliyorsun?" Tırnağını ısıırıyor.

"Bir süredir biliyor. Yani, seni yatağıma bağladığım kısmı ya da-" Elimi yumruk yapıp başımı sallıyorum. "Bunu yaptığıma hâlâ inanamıyorum." Bileğime kadar falan değil, ama Bea bana kıyasla küçük ve ellerim kesinlikle değil.

"Tekrar yapabileceğini söylediğimde ciddiye aldım," diye fısıldıyor. Sonra gözleri açılıyor. "Ne demek bir süredir biliyor?"

"O... O bir şekilde anladı. Sana bakışından falan anladığını söyledi." Bakışlarını onun üzerinde geziniyor. Minik bir uyku şortu ve atlet giyiyor. Meme uçlarını görebiliyorum. "Ama şimdiye kadar çenesini kapalı tuttu, yani güvendesiniz." Yüzünü ellerimin arasına alıp ağzını kendi ellerimle kapatıyorum. "Ve bu gece sadece seni iyi hissettirmek istiyorum, eğer senin için de uygunsa."

"Hiç sorun değil. Parmakların ağzımda değilken sessiz kalmak zor olduğu için diğer şeyleri Flip'in evde olmadığı zamanlara saklasam daha iyi olur."

Ben onu kıyafetlerinden sıyrıyorum, o da beni kıyafetlerimden sıyırmak için çabalıyor. Yatağıma tırmanıyor ve ortasında diz çöküyor. Parmakları dudaklarına gidiyor ve birini ısıırıyor, gözleri kurnaz değil. "Bu gece beni nasıl istersin?"

"O kadar çok yolu var ki Bea." Arkasından tırmanıyorum, bir parmağımı çenesinin altına sokup yukarı kaldırıyorum. "Benim uslu kızım olup sessiz ve sakın kalacak mısın?"

İnliyor ve başını sallıyor.

"Yüzüstü uzan, bacaklarını birleştir." Onu serbest bırakıyorum ve o da yatağa uzanarak pozisyonunu alıyor.

Ellerimi sırtında gezdirip kıcını sıkıyorum. Sonra elimi kalçalarının arasına sokup iki parmağımı içine sokuyorum. Yumuşak iniltisini bastırmak için yüzünü yastığa gömüyor. Kulağını ısırmak için eğildim. "Şşş, küçük Bea. Sessiz olmazsan seni boşaltamam."

Bir kez başını sallıyor, ben de parmaklarımı kıvırıyorum. Çarşafı yumrukluyor ve yüzünü yatağa çeviriyor. Gerginim, ne yapacağımı bilemiyor gibiyim. Bu gece çok heyecanlıyım, ona dokunmak için bu kadar beklemek zorunda kaldığım için hayal kırıklığına uğradım. Flip'in bunu öğrenmesinden ve her şeyin bitmesinden korkuyorum.

Prezervatifi takıyorum ve bacaklarını kendiminkilerle birleştirerek üzerine uzanıyorum. İçeri itiyorum, tüm o sıkı sıcaklık beni çevreliyor. Gözleri doldu ve dudaklarını ısırdı.

Yanağından öperim. "Bir dahaki sefere yalnız kaldığımızda, seni sesini kaybedene kadar bağtırmak istiyorum."

Altımda titriyor ve inliyor. "Şşş, boşalmak istiyorsun, değil mi?" Başını sallıyor ve fısıldıyor, "Çok kötü."

Kalçalarını itiyorum ve o da kıkını yukarı itiyor, nefesi onu bir anda terk ediyor.

Bir sonraki kalça itişinde bileğimi kavlıyor ve parmaklarımı dudaklarına götürerek üçünü ağzına alıyor. Bir sonraki derin itişte ısırtıyor. Küçük bir ses daha çıkarıyor, sessiz bir inilti ve boğazını okşuyor.

"Diğer elimi de ister misin?"

Bir başka olumlu inilti.

Avucumu boynunun arkasına doluyorum. Parmaklarımı emiyor ve boşalırken tüm vücudu kasılıyor, amı yumruk gibi sıkılıyor. "Şu haline bak, şimdiden boşalıyorsun, benim tatlı, pis kızım. Daha işim bitmedi bile, o yüzden biraz daha sessiz olman gerekecek, tamam mı?"

Başını sallıyor.

Benden önce iki kez daha boşalıyor, her seferinde bir öncekinden daha sert. Sonra onu çatı katına geri göndermek istemiyorum. Bedenini kendime yaslayıp ona sarılmak, yanımda onunla uyanmak istiyorum. Ama çok yorgun ve böyle bir riski göze alamayız. Bu yüzden sabahın ikisinde odamdan kaçıyor ve çatı katına çıkıyor.

Yorgun olmama rağmen hemen uykuya dalamıyorum.

TRISTAN

Düşünüyordum da

#1

Salatalık salatası hakkında mı?

TRISTAN

Diğer şeylerin yanı sıra

#1

Mesela...

TRISTAN

Bir otel odası kiralamalıyız, böylece çatı katında kaybolmak zorunda kalmazsın.

#1

Benimle kaşıklılaşmak ister misin?

TRISTAN

Hayır. Seni şişlemek istiyorum.

#1

Romantik tarafın gerçekten parlıyor.

TRISTAN

Ve sen de sessiz olmak zorunda kalmazdın.

Adımı istediğin kadar yüksek sesle inletebilirsin.

#1

Uyarılarımı kapatıyorum

TRISTAN

Bu iyi bir fikir. Bunu inkar edemezsin.

#1

İyi geceler, Trissy.

TRISTAN

Yastığımda şampuanının kokusunu alabiliyorum.

#1

Tatlı/takipçi olmak için dört mesaj geç kaldın

TRISTAN

Ve amın parmaklarımda

#1

Ah, işte buradasın. Cidden, iyi geceler. Bazılarımızın erken kalkması gerekiyor.

TRISTAN

İyi geceler. Yarın senin için kötü geçeceği için üzgünüm ama bu geceyi birlikte kutlamak istediğim tek kişi sendin.

#1

*Bildirimler susturuldu, yine de bildir?

Dört saat içinde kalkması gerekiyor. Uyuması gerek. Umarım Bea satır aralarını okuyabilir.

BÖLÜM 15

RIX

"O Aman Tanrım, kardeşinin arabasını mı çaldın?" Essie bavulunu bagaja doğru yuvarlarken çenesi neredeyse kaldırırma çarpacaktı.

"Anahtarları bana bıraktı. Sürmek beni k o r k u t u y o r ." Bu pratik,

Yılda milyonlar kazandığını düşünürsek, ama ben hiç on beş bin dolardan daha değerli bir araba kullanmadım, bu yüzden Tesla'sının direksiyonuna geçmek beni geriyor. Ama Flip kullanabileceğimi söylediğinde Essie'yi Uber'e ya da trene bindirmek aptalcaydı.

Kısa bir süre kucaklaştık ve çantayı bagaja taşımasına yardım ettim. Aceleyle arabaya bindik ve serin Eylül yağmurundan çıktık. Direksiyonun arkasındaki yerimi alırken içimdeki yaltaklanmayla savaşıyorum. Tristan'la oyun öncesi seks tüm vücudumu saran bir olaya dönüşüyor. Var olduğunu bile bilmediğim kaslarım acıyor. Yirmi dört saatten fazla sevişmeyeceğimiz her an ekstra yoğun seks yapma ihtiyacı hissetmesinin neye işaret ettiğinden emin değilim.

"Trixie Rixie, oturmakta zorlanıyor musun?" Essie çantamı yolcu koltuğundan yere taşıırken soruyor. Düşen fal kurabiyesini tekrar içine sokuyor.

Toronto havaalanından bir kaza yapmadan çıkmaya odaklanıyorum. En kötüsü de bu. "Uçuşun nasıldı?"

"Gayet iyiydi. Yanımdaki adam ateşliydi, bu da son uçuşumdan çok daha iyi, her uçuşta osuran bir büyükbabanın yanında kaldım.

On beş dakika sonra kokudan şok olmuş gibiydi."

"Seksi adam da iyi miydi?" Onun dikkatini dağıtmaktan çekinmiyorum.

"Bencil biriydi. Finanstan kazandığı paradan bahsediyordu. Çok fazla kafa salladım ve gülümsedim. Ayrıca üç kadeh şarap içtim, bu da sıkıntıyı bastırmaya yardımcı oldu. Güzel yüzü de bonus oldu." Pozisyonunu ayarlıyor. "Konuyu değiştirmeye çalışman güzeldi ama oldukça nazıkçe oturdun. Detayları öğrenmek için sabırsızlanıyorum, o yüzden anlat."

"Bazı detaylar oldukça kirli," diye uyarıyorum.

"Tristan'dan daha azını beklemezdim, kardeşinle en iyi arkadaş olduğunu ve tavşan sitelerinde dolaşan hikayelerin gerçek dışı olduğunu düşünürsek. Bunlarda bir gerçeklik payı olmalı."

Tavşan sitelerinden vebadan kaçır gibi kaçıyorum. Kardeşim ve seks hayatı hakkında zaten yeterince şey biliyorum. Ve Tristan'la ilgili içeriden bilgi almak gibi bir arzum yok. Ama nihayet Essie'yle konuşmak için mahremiyetim var, bu yüzden Tristan'la yatmaya başladığımızdan beri kirli hikayedeki boşlukları dolduruyorum - çok var.

"Vay anasını. Gerçekten çok pis. Salatalığı yediğine inanamıyorum."

"Evet. Gerçekten kendini adamış."

"Flip'in hiçbir şeyden şüphelenmediğine de inanamıyorum," diye düşünüyor. "Kendi sosyal hayatıyla oldukça meşgul."

"Bu seni rahatsız ediyor mu? Özellikle de Tristan da aynı şekilde olduğu için."

Essie'ye Flip'in eve getirdiği ve Tristan'ın daha önce yattığı kadından bahsetmeyi düşünüyorum ama bunun tekrar yaşamak istemediğim bir durum olduğuna karar veriyorum. "Buna ilk elden tanık olmak garip," diyorum ona. "Neredeyse her zaman yatağında biri oluyor. Lisedeyken uzun süreli bir kız arkadaşı vardı ve anne babamız otuz yılı aşkın süredir evli. Kötü modellik yapmış değil." Bunu el sallayarak geçiştiriyorum. "Her neyse, kardeşimin psikanalizini yapmama gerek yok ve muhtemelen yarın gece döndüklerinde onu iş başında göreceksiniz."

Yeraltı otoparkına girip kardeşimin arabasını park ediyorum, Essie'nin valizini boşaltmasına yardım ediyorum ve onu daireye götürüyorum.

Kısık bir ıslık çalıyor ve pencerelerin olduğu duvara doğru ilerliyor. "Vay canına, işte manzara bu. Sahil buradan muhteşem görünüyor."

"Değil mi? Burası harika bir yer."

Essie dairenin geri kalanını inceliyor. "Güzel bir ev."

"Öyle. Tek banyo ve çatı katına çıkmak için merdiven hariç."

"Evet, bu garip bir tasarım hatası."

Essie'nin bavulunu çatı katına yerleştirdikten sonra - ki bu kolay bir iş değil - birlikte akşam yemeği hazırlarken sohbet ediyoruz. Sabahları çalışıyorum, bu yüzden ben yokken Essie üniversiteden arkadaşlarını ziyaret edecek.

T Ertesi akşam, Flip ve Tristan Ottawa'dan döndüğünde, çatı katındaki kanepede birbirimize sokulmuş, tereyağlı patlamış mısır yiyip film izliyorduk. Maçı kazanmışlar, Flip ve Tristan da bir gol atmışlar. her biri.

"Hey, abla! Hey, Ess!" Flip
bağırıyor. "Hey!" diye karşılık
veriyoruz.

"Günahtan arınmak için duş almalıyım," diyor, muhtemelen Tristan'a. İki saniye sonra banyonun kapısı kapanıyor.

Tristan bir şeyler homurdanır ve bavulu yerde yuvarlanır.

Essie yan gözle bana bakıyor ve fısıldıyor, "Şimdi iyi kısma geliyoruz."
Gözlerimi deviriyorum. "Sen buradayken hiçbir şey olmayacak."

"Bunun ne kadar doğru olduğunu göreceğiz, değil mi?"

Bir dakika geçmeden Tristan çatı katına çıktı.

"Hey." Ona sorgulayıcı bir gülümseme veriyorum. Bu ilginç olacak.

"Hey." Kendini yukarı çekerken bakışları Essie'ye kayar. "Essie, uzun zaman oldu, ha?"

"Birkaç yıl oldu." Ağzına bir parça patlamış mısır atıyor.

Onu lise birinci sınıftan beri görmemiş.

Başparmaklarını ceplerine sokuyor. Üzerinde yıpranmış siyah bir kot pantolon ve nefis ön kollarını ortaya çıkaracak şekilde yukarı itilmiş uzun kollu bir gömlek var. Bu görünüm, son derece belirgin kaslarını vurgulamak için harika bir iş çıkarıyor. Bakışları bizden televizyona kayıyor ve tekrar geri dönüyor. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

"Film izliyorum." Televizyonu işaret ediyorum. Belli oluyor.

Boynunun arkasını yoğuruyor. "Oldukça rahat görünüyorsun."

Şu anda bir battaniyeyi paylaşıyoruz. "Bize katılmak ister misin? Sadece yirmi dakikamız kaldı."

Kaşları çatılır ve alt dudağını ısırır.

Essie aramıza bakıyor ve yalıtımlı şarap kadehini kaldırıyor. "Yeniden doldurmam gerek." Battaniyeyi üzerinden atıyor ve bacaklarımızı çözüyor. İkimiz de

şortlar, o korkunç ama rahat okuma çorapları ve kapüşonlular. "Birazdan dönerim. Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin."

Tristan'ın gözleri çoğunlukla çıplak olan bacaklarına gidiyor. "Belki de şişeyi yukarı getirmelisin," diyorum.

"Yapacağım." Essie onun etrafından dolanır ve merdivenden inerek gözden kaybolur.

Tristan yaklaşmadan önce omzunun üzerinden bakar. Eğilip bir elini kanepenin arkasına dayıyor. Şaşırtıcı derecede üzgün görünmesinin yanı sıra harika kokuyor. İki günlük kirli sakalları yanaklarını süslüyor. Bahse girerim yalnız, ihmal edilmiş amcığının her yerine sürüldüğünde harika hissettirirdi. "Essie ile kaşıklıyor musun?"

"O benim en iyi arkadaşım. Neden üzgün görünüyorsun?"

"Seninle biraz zaman geçirebileceğimi düşündüm. Yalnız." Atkuyruğumun ucunu parmaklıyor ve dudakları yanağını okşuyor. "Herkes uyuduğunda odama gel de çıplak kaşıklayalım."

"Essie'yi aylardır görmedim. Ben burada yaşıyorum Tristan, en azından önümüzdeki kısa süre için. Beni tekrar soymadan önce Essie eve gidene kadar bekleyebilirsin."

Geri çekiliyor. "Burada ne kadar kalacak?" "Pazara kadar."

Yüzünü boynuma gömüyor. "Neredeyse iki gündür sana dokunamıyorum ve sen burada, sıcacık olacaksın."

"Kıskandın mı?" diye sordum.

"Hayır." Kaşları çatıldı. "Bir dakika. Tek yaptığınız sarılmak, değil mi? Kıyafetlerin üzerindeyken."

"Aman Tanrım." Gülüyorum. "Kıskanıyorsun."

"Ben değilim. Sadece bir deplasman maçım vardı. Şu sarılma işine dönelim, Essie'yle sadece sarılıyor musunuz? Hepsi bu mu?"

Çok şüpheli görünüyor, sanki birine dokunmanın ve kıyafetlerini çıkarmak istememenin mümkün olduğuna inanamıyor.

"Bizler sevecen insanlarız. Sarılmayı severiz. Film izlerken de bunu yaparız." Niyet olmadan sevgi. Acaba kaç kişi Tristan'dan bir şey istemeden ona dokunuyor? "Belki sizin için garip bir kavram ama bizim için değil."

"Oh." Avuç içi boynumun yan tarafına dayanıyor, bakışları yavaşça kalkıyor. "Bunu neden sorduğumu bilmiyorum."

Kalbim sıkışıyor. Bazen o kadar kırık bir çocuk oluyor ki. "Belki de sen ve kardeşim aynı kadınla aynı anda yattığınız için

zaman."

Gözleri düşmeden önce arkasında utanç gibi bir şey parlıyor. "Olabilir. Yine de onlarla kucaklaşmak istemedim. Ya da Flip'le."

"Güzel." Dün gece gergindim. Kardeşim ve Tristan deplasman maçları sırasında rutin olarak aynı odayı paylaşıyorlar ve Flip bugünlerde sikini vajinadan yirmi dört saatten fazla uzak tutamıyor gibi görünüyor. Benim de farklı olduğum söylenemez ama en azından vajinasının aksine aynı alet.

"Flip odana birini mi getirdi?" Başka tarafa bakmamak çok zor.

"Başka kimseyle yatmayacağımı söyledim ve yatmadım." Başparmağı çenemde geziniyor ve avucu kayarak boğazıma dayanıyor.

"Ne yaptın o zaman? Sadece izledin mi?" Gergin yutkunuşumu hissedebilmesinden nefret ediyorum.

"Hayır. Tabii ki hayır." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Roman'ın odasına gittim ve kanepesinde uyuyakaldım."

Rahatlama hissi beni korkutuyor.

"Oh." "Endişeli miydin?" diye soruyor.

"Olmak istemedim."

"Sadece seni istiyorum, Bea. Bunu söylerken ciddiydim." Burnunu benimkine sürtüyor. "Şimdi bunu açıklığa kavuşturduğumuza göre, seni öpebilir miyim?"

"Evet, lütfen."

"Kahretsin, tatlı ağzından çıkan bu sese bayılıyorum." Kendininkini benimkinin üzerine eğiyor ve dillerimiz birbirine karışırken inliyor.

"Hey! Biri bana yardım edebilir mi? Tüm kollarımla bir merdiveni tırmanmak imkansız!" Essie bağılıyor.

Tristan öpücüğü keser. "Tadını özledim. Senin içinde olmak istiyorum."

Vajinam bu fikri gerçekten seviyor ama lojistik pek iyi değil. "Aynen, ama beklemen gerekecek." Göğsünü itiyorum. "Geliyorum!"

Essie çatı katına çıkmadan önce eşyaları yukarı taşıırken o da doğrulur ve kendini ayarlar. Tekrar kanepeye uzandı. "Bize katılıyor musun, Tristan?"

Ekrana bakıyor ve sert bir elini saçlarında gezdiriyor. "Pas.

Flip'in işi bitince duşa gireceğim. Siz keyfinize bakın kızlar." Tekrar aşağı iniyor ve bir süre sonra yatak odasının kapısı kapanıyor.

Essie bana bir bakış

atıyor. "Kıskanıyor,"

diye fısıldıyorum.

"Birlikte film izlediğimiz için mi?" "Çünkü fiziksel temas kuruyorduk." Kaşlarını çatı. "Çocuk kötü durumda."
"Amım için."
Bardağını doldururken bir ses çıkarıyor ama gülümsemesi tekinsiz. "Bu bakış da ne?" Şarabımı yudumluyorum.
Sırıtarak kendininkini yudumluyor. "Hiçbir şey."
"Hiçbir şey değil. Entrikalar çeviriyorsun."
"Yarın Cuma olduğuna göre, bir kızlar gecesi planlamalıyız. Hemi, Hammer ve Tally ile tanışmak istiyorum. Bir kulübe gitmeliyiz."
"Tally sadece on yedi yaşında." "Sahte kimlik mi?"
"Babası takımın koçu, Hammer kalecinin kızı ve Hemi de onların halkla ilişkiler sorumlusu. Sahte kimlik olsun ya da olmasın, bu pek iyi gitmez."
"Hmm... Tamam. Yarın Tally ile kızlar gecesi, sonra da Cumartesi kulüp gecesi?"
"Bu işe yarar."
"Vancouver'a gideceğine bahse girerim ki çocuklar planımızı öğrendiklerinde bizi bara kadar takip edeceklerdir." Kaşları alnında zıplıyor.
"Oh, bunun nereye gittiğini anlıyorum."
"Sen ve ben dans pistinde."
"Aklını kaçıracak." Sırıyorum. "Sonunda gerçekleştiğinde seks bu dünyanın dışında olacak."
"Galaksiler arası, bebeğim."

FLip duştan sonra dışarı çıktı. Essie ve ben yatmaya hazırlanırken kıkırdayan iki kadınla döndü. Onlarla birlikte odasında kayboldu. Ve sonra asıl eğlence başlıyor.

Yatak odasının kapısının arkasından inleme ve kıkırdamalar devam ederken Essie rahatsız olmuş görünüyor. "Bu ne sıklıkla oluyor?"

"Oldukça düzenli. Ve birkaç saat boyunca devam edecek, bu yüzden duygusal yarayı en aza indirmek için bunları kullanın." Ona bir kulaklık seti uzatıyorum. Kablosuz kulaklıkları yatakta kaybetmek kolaydır. Bunu öğrenmem iki gecemi aldı.

talihsiz bir ders. Özellikle de sol kulaklığım epik bir sikiş festivalinin yarısında kesildiğinde.

Essie kulaklıkları takar ve başının üzerine bir yastık çeker.

Ben de aynısını yapmak üzereydim ki telefonum bir mesajla çaldı. Tristan olduğuna şaşırmadım ama içeriği beklenmedikti.

TRISTAN

Keşke bu gece sana sarılan ben olsaydım. Umarım iyi uyursun.

Aptal kalbim sıkışıyor. Bu duygularla başa çıkmalıyım.

RIX

Sporking sarılma olarak sayılmaz. Kulaklıklar içeride. Kapının tadını çıkar.

TRISTAN

Sırf yanımda olman için kaşıklaşmaya bile razıyım. İyi geceler, Bea.

I Sabah, taze pişmiş pastırma kokusuyla uyanıyorum. Merdivenden iniyorum ve daha önce hiç görmediğim bir kadını kahvaltı hazırlarken buluyorum. "Selam. Çok özür dilerim. Umarım çok gürültü yapmamışımdır," diyor hafif bir ses tonuyla. üzgün bir gülümseme.

"Zaten işe gitmek için kalkmam gerekiyordu. Ben Rix, Flip'in kız kardeşiyim," diye açıklıyorum.

Flip'in yatak odasının kapısı açılıyor ve dışarı iki kadın daha çıkıyor, ikisi de Flip'in tişörtlerini giymiş ve epik yatak başı vakaları sergiliyorlar. Kardeşim arkalarında, boxer külot giymiş ve uykulu bir şekilde yarım gülümsüyor.

"Dün gece meşguldün," diye gözlemledim. İçeri girdiğinde yanında iki kadın olduğuna yemin edebilirim, o yüzden kahvaltı hazırlayan üçüncü kadın bir muamma.

"Kesinlikle öyleydi." Kahvaltı hazırlayanı yanağından öpüyor. "Bu harika kokuyor."

"Dün gecedен sonra besleyici bir kahvaltının hepimize iyi geleceğini düşündüm," diyor neşeyle.

Evet. Bu çok garip, ama yemek yapıyor, ki bu Flip'in yatak odası arkadaşlarının çoğundan daha iyi. Essie çatı katından aşağı iniyor ve sonunda Tristan da bize katılıyor. Flip'in kadınlardan oluşan çevresine Essie

ve benim kadar o da şaşırmış görünüyor.

Kahvaltudan sonra Essie ve ben dışarı çıktık. Yarım gün çalışmam gerekiyor, bu yüzden Essie bir kez daha şehirde yaşayan bazı arkadaşlarını ziyaret ediyor - evden çalışabilecek kadar şanslılar. Ama gün ortasında benimle ofiste buluştu ve kızlar gecemiz için bir şeyler almak üzere markete uğradık. O taşındığından beri ilk kez bir market alışverişi ortağım oluyor. Küçük şeyleri özledim.

Essie'yle birlikte Hammer'ın evine gidip kızlarla birlikte akşam yemeği yiyoruz. Essie'yi sanki başından beri grubun bir parçasıymış gibi benimsiyorlar. Roman yemek için yeterince uzun kalıyor -ikinci ve üçüncüler için geri dönüyor ve bize iltifat etmeye devam ediyor- sonra gelecek sezon hakkında strateji konuşmak için Hollis ve Ashish ile buluşmak üzere ayrılıyor.

Geç saatlere kadar eve gelemiyoruz. Tezgâhın üzerinde Flip'in yan odada Dred'le film izlediğini söyleyen nadir bir not var. Ben yatağa girdikten sonra telefonum Tristan'dan gelen yeni mesajlarla çınlıyor.

Odama gelmen gerek.

Essie yanıma sokuluyor ve kıs kıs gülüyor. "Gidiyor musun?"

"Hayır. Sen buradasın. Kuku için kırk sekiz saat daha bekleyebilir." Bir cevap yazdım:

RIX

Ne için?

TRISTAN

...

RIX

şaşkın gözlü gif

TRISTAN

Taşaklarım ağrıyor. Yüzümü amına ya da başka yerlerine gömebilseydim çok daha iyi hissederdim.

RIX

Palmela ve Fingerella sizinle ilgilenebilir

TRISTAN

Ellerin benimkilerden daha yumuşak.

RIX

Essie geldi. Kucaklaşıyoruz.

Ona Essie ve benim yatakta birbirimize sarıldığımız bir selfie gönderdim. Grenli, berbat bir fotoğraf.

TRISTAN

Siktir et onu. Üç gündür seninle. Ne zaman kucaklaşacağız?

RIX

Essie eve gidene kadar
olmaz.

TRISTAN

Ona bir uçak bileti ayırtacağım ve havaalanına götüreceğim.
Birinci sınıf. Ve onu görebilmen için seni Vancouver'daki bir
deplasman maçına götüreceğim. Bir hafta sonu.

"Aman Tanrım, senin için yanıp tutuşuyor," diye fısıldıyor
Essie. "Vajinam için çaresiz demek istiyorsun."

TRISTAN

Yüzüme boşalmanı istiyorum.

Pozisyonu sen seçebilirsin.

Senin içinde olmak

istiyorum, ölüyorum.

Mavi topların

Tam bir cevap yazacaktım ki Flip eve geldi. Bir kez olsun yalnız.

O umartesi günü Flip ve Tristan'ın erken bir antrenmanı ve öğleden sonra
da bir tanıtım etkinliği var. Essie ve ben birlikte kahvaltı yapıyoruz ve
birlikte olmanın rahatlığını yaşıyarak etrafta dolanıyoruz. Öğleden sonra
erkeklerin banyosunu devralıyoruz ve Essie konturlama konusunda bir
sihirbaz olduğu için makyajımı yapıyor. Gece kulübü sahnesini pek
sevmem ama Hemi'nin ekip sayesinde bağlantıları var, bu yüzden özel bir
yere gidip giyineceğiz
susuzluk tuzakları gibi.

Biz ayrılırken Tristan ve Flip bir gıda bankasında gönüllü olarak
çalıştıkları günden dönüyorlar. Essie kimliği için çantasını kontrol ederken
ben de topuklu ayakkabılarımı bağlıyordum.

"Essie, iyi görünüyorsun," diyor Flip.

Ona kuşu verir. "Pahalı ayakkabılarının üzerine kusmamı istemiyorsan
bana böyle şeyler söyleme, Flip."

Kaşlarını çattı. "Sadece iyi görüdüğünü söyledim."

"Evet, ama ses tonun tamamen yay-çika-vay-vay şeklindeydi ve bu her yönden bir *hayır demek*. " Essie bana döndü. "Gitmeye hazır mısın?"

"Nereye gidiyorsun ki?" Flip soruyor. "Hemi ve kızlarla dışarı," diye cevap veriyorum.

"Dün gece birlikte değil miydiniz?" Tristan soruyor.

"Dün gece yemek yedik çünkü Tally'nin yaşı tutmuyor," diye açıklıyorum tabureden kayarken.

Kıyafetimin tam etkisini yakaladığında Tristan'ın gözleri yerinden fırlıyor. "Böyle giyinip bara mı gidiyorsun? Ne barı?"

Adını hatırlamıyormuş gibi yapıyorum. "Şehir merkezinde bir yer." Telefonumu kontrol ediyorum. "Uber üç dakika içinde gelecek. Aşağı inmeliyiz." Parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Size iyi geceler. Beklemeyin."

Essie asansöre binene kadar hiçbir şey söylemedi. "Tristan'ın gözlerini senden alamamasına bakılırsa, yüzde on bir milyon ihtimalle bizimle bara gelecekler."

"Muhtemelen, evet."

Üç saat ve birçok kısa mesajdan sonra Flip, Tristan, Dallas ve ekipten bir grup diğer adam, cebi dolu insanlar için ayrılmış bir masada oturmaktadır. Hollis ve Roman kulüp sahnesi onlara göre olmadığı ve Hammer babasının bir koruma gibi etrafta dolaşmasını istemediği için katılmadılar.

Essie, Hemi, Hammer ve ben dans pistinde çalkalanıyoruz.

"Tristan'da hiç soğukkanlılık yok," diyor Essie biz ritme ayak uydururken. Bir eli kalçamda, ön kollarım omuzlarında, sanki yavaş dans ediyormuşuz gibi. Masaya bir göz atıyorum. Kaşlarını bize doğru çatıyor. Flip bir kadınla dans etmek için ayağa kalkıyor. Dallas sürekli Tristan'la konuşmaya çalışıyor ama sonunda pes edip diğer takım arkadaşlarından birine dönüyor.

Gecenin çoğunu dans ederek ve Tristan da bizi izleyerek geçiriyoruz. Pek etkilenmiş görünmüyor. Bir noktada Flip bir kadınla eve gidiyor ve ayaklarım düşecekmiş gibi hissettiğimde bütün gece açık olan bir lokantaya gidiyoruz. Tristan daireye geri döndü. Oraya vardığımızda tamamen uyumuş olmasını bekliyorum, bu yüzden Essie ve ben dişlerimizi fırçalamayı bitirdikten sonra banyonun kapısını açtığımda diğer tarafta durduğuna şaşıyorum. Gömleğinin yakası açıktı ve kolları kıvrılmıştı. Ön kol pornosu çok hoş.

Tristan, "Essie, Bea'yla on beş dakika yalnız kalmak istiyorum, lütfen," diye mırıldandı.

"Harika, evet." Essie onun etrafından dolanır ve çatı katına doğru koşar. Tristan banyoya girip kapıyı kapatıyor ve kilidi çeviriyor. "Bu lanet elbise." Bakışları üzerimde geziniyor ve burun delikleri açılıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "İyi görünüyorum."

Tristan diliyle yanağını dürtüyor ve başını sallıyor. "Hayır, değilsin."

"Peki, siktir et-"

"Bu gece nasıl görüldüğünü anlatmaya iyi kelimesi yetmez. Çok günahkârsın." O bir adım öne çıkıyor, ben bir adım geri atıyorum ve makyaj masasına çarpıyorum. "Sürekli ereksiyon halinde olduğum için bütün gece masadan kalkmadım."

"Bu sinir bozucu olmalı." Makyaj masasının kenarına tutunuyorum.

"Essie'yle birbirinize girdiğinizde kafamın patlayacağını sandım. Bunun kasıtlı olduğunu varsayıyorum." Bir yumruğunu iki yanıma yerleştiriyor ve dizini benimkine bastırıyor.

"Belki biraz."

"Orada seninle birlikte ben olmak istedim." Dilini alt dudağının üzerinde gezdiriyor. "Lütfen Essie eve gidene kadar beni bekletme."

Bacaklarımı ayırdım. Göz açıp kapayınca kadar Tristan ağzını benimkinin üzerine kapatıyor ve beni makyaj masasının üzerine kaldırıyor. Kıyafetlerimi yırtıp atmasını bekliyorum ama onun yerine yüzümü avuçlarının arasına alıyor ve öpüşmeyi yavaşlatıyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve elleri boynumun kenarından aşağıya doğru iniyor. Dudakları onu takip ediyor ve burnunu sokuyor. Kendini kalçalarımın arasına yerleştirirken kollarını bana doluyor ve ağlamaklı bir iç geçiriyor.

"Sana dokunamamaktan nefret ediyorum," diye mırıldanıyor.

"Artık buradayım." Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, bu sevgi karşısında şaşırıyorum.

"Sana ihtiyacım olsun istemiyorum." Dudakları çenemin kenarında geziniyor. "Ama ben istiyorum."

Bu sefer beni öptüğünde yumuşak değil; çaresiz, hatta çılgınca.

Kalçalarını sallamaya başladı. Elleri her yerde; saçlarımda, göğüslerimi avuçluyor, kıcımlı sıkıyor. Elbisemi belime kadar itiyor ve külotumu indiriyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor. Beni makyaj masasının kenarına çekiyor ve bölgesini işaretleyen bir kedi gibi yüzünü amımın her yerine sürüyor. Ortamı yalayıp klitorisime yapışırken inliyor. Bir avuç saçımı tutuyorum ve iniltimi bastırmak için diğer elimi ağzıma kapatıyorum. Bir dakikadan kısa bir süre içinde orgazmın eşiğine geldim.

Ayağa kalktı, siki çoktan avucunun içindeydi. Ağzını benimkine yapıştırıyor ve başını hassas klitorisimin üzerine sürüyor. Arka cebinden cüzdanını çıkarıyorum ve prezervatifi arıyorum.

"Lanet olsun. Deplasman maçları başladığında yanımda taşımayı bıraktım" diye itiraf ediyor. Bu konuyu açacak vaktim yok çünkü ekliyor: "Hap kullandığını biliyorum. İlk seferimizden sonra test yaptırđım. Temizim. Bu kez çıplak kalabiliriz. Ama sadece sen istersen." Sertçe yutkunuyor, sanki onu reddetmemi bekliyormuş gibi.

"Tamam. Çıplak gidebiliriz."

Bizi hizalıyor ve her seferinde yavaşça bir inç içeri iterken ikimizin de bakışları düşüyor.

"Oh, lanet olsun." Başı omzuma düşüyor ve nefesi kesik kesik kesiliyor. "Çok iyi hissediyorsun, Bea. Neden bu kadar iyi hissetmek zorundasın? Asla yetmiyor. Hep daha fazlasını istiyorum." Yüzünü boynuma çeviriyor ve dudakları ayrılıyor, acı dolu bir ses çıkarırken dişleri etime batıyor. "Şu anda kontrolüm gerçekten yıpranmış durumda."

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Kaybetmen gerekiyorsa sorun değil."

Bir eli ensemin etrafında kıvrılıyor. "Bir şeylere tutunmalısın," diye mırıldanıyor.

Ön kolunu kavriyorum ve diğer elimi ensesine doluyorum.

Ben yapar yapmaz, beni sikmeye başladı. Sert ve hızlı. Sırtıma kadar çekip tekrar sokuyor. Dudaklarımdan dökülen iniltileri durduramıyorum. Kalçamı bırakıyor ve avucuyla ağzımı kapatıyor. Yakınıma eğiliyor, dudakları yanağıma okşuyor. "Şşşt, küçük Bea, Essie şu anda senin yatağında, senin sikilişini dinliyor."

Sızlanıyorum ve sıkılıyorum, orgazm beni sürüklemekten birkaç kirli kelime uzakta.

Kulak mememi ısırđı. "İyi bir kız gibi sikimin üzerine boşalacak mısın?"

İniltinin dışarı çıkmasını engellemek için avucunu ısıriyorum. Bacaklarım titriyor, tırnaklarım derisini kazıyor.

"Bir dahaki sefere seni yalnız yakaladığımda, seni saatlerce becereceğim."

O kadar sert boşalıyorum ki dünya bir saniyeliğine kararıyor ve beyaz ve yıldızlardan oluşan bir patlamayla tekrar odaklanıyor. Tristan ağzını ağzıma bastırıyor, içime girerken çığlıklarımı yutuyor. Boşalmayı durduramıyorum. Sürekli devam ediyor, sonsuz zevk o kadar yoğun ki neredeyse acı veriyor.

"Siktir. Kahretsin. Prezervatif yok. Özür dilerim." Ereksiyonunu lavaboya doğru eğerek çekip çıkarıyor. Bir an için hiçbir şey hissetmeden kasıldım. Sonra nasırlı parmakları içimde kayıyor ve orgazmı sürükleyerek bir ritim buluyor.

"Siktir." Benim için bir el bezi ısıtıyor ve beni nazikçe temizliyor, sonra bezi havlu sepetine atıyor. Kendini pantolonunun içine sokuyor ve ben de elbisemi aşağı itiyorum. Benim külotumun yerde olması dışında ikimiz de hâlâ tamamen giyinik durumdayız.

Yüzümü avuçlarının arasına aldı ve beni öptü. Nazik olmaya geri döndü. Sonunda ayrıldığında, "Essie'nin yarın gideceğini biliyorsun, değil mi?" dedim.

"Evet. Ama şimdi sana ihtiyacım var." Kollarını bana doluyor ve yanağını bir anlığına başımın üstüne koyuyor. "Ona üzgün olduğumu söyle...-ish."

Göğsüne bastırıyorum. "Hayır, yapmayacaksın."

"Haklısın. Ben değilim. Bu gece sana sarılacak olan o." Gözlerimi deviriyorum. "Gitmen gerek. İşemem lazım."

Beni yanağımdan öpüyor ve banyodan çıkıyor. Çatı katına döndüğümde Essie yatağında uzanıyordu.

"Bunun için üzgünüm." Çok utandım.

"Biriyle yattığın için asla özür dileme."

Perdenin arkasında kaybolup pijamalarımı giyiyorum, sonra da ş i l t e d e onun yanına yatıyorum.

Yan dönüyor. "Flip öğrenmeden önce bunu daha ne kadar yapabilirsin?"

"Yapamaz. Ve ben taşındığımda bitecek." Çoktan bir yer ayarlamış olmalıydım ama Tristan ve Flip bulduğum her daireyi reddediyor.

"Gerçekten birbirinizi bu şekilde bırakabileceğinizi mi düşünüyorsunuz?" "Bu sadece seks." Kulağa yalan gibi geliyor.

Bir ses çıkarıyor ama bana seslenmiyor. "Vancouver her zaman bir seçenektir. Ve aranızda binlerce kilometre varsa onun sikinden uzak durmak çok daha kolay olacaktır."

BÖLÜM 16

TRISTAN

I Bea'yı kalçalarımınla tezgaha yaslamadan önce Flip'in banyoda olduğundan emin oluyorum. Öğle yemeği için meyve kesiyordu. Saçları aşağıdaydı, ben de bir omzunun üzerinden süpürdüm ve dudaklarımı hassas saçlarına bastırmak için eğildim.

kulağının arkasında bir nokta. "Yukarıda benim için bir çanta bıraktın mı?"

"Gizlilik perdesinin arkasında." Başını eğiyor, sanki dudaklarımın boynunda gezinmeye devam etmesini bekliyormuş gibi.

Baştan çıkarıcı, ama bir kez başladım mı, durmak zor. "Güzel. Seni işten sonra alırım." Ona benimmiş gibi dokunabildiğim bu çalıntı anlar sabahın en sevdiğim kısmı.

Banyo kapısı açılmadan ve Flip dışarı çıkmadan birkaç saniye önce uzaklaşıyorum. Kendime dikkat etmeliyim. Son zamanlarda birkaç kez kıl payı kurtuldum. Bu gecenin sebebi de bu.

"Bana bir kahve yapar mısın, Rix? On dakikaya hazır olurum," diye sesleniyor Flip yatak odasına doğru giderken.

Göğüsüzlüğüne yüzüne vurmamak için dilimi ısırıyorum. "Kahvaltıyı paket yaptırman gerekecek."

"Sen sürüyorsun o zaman." Yatak odasının kapısı arkasından kapanıyor.

Bu sabah Flip ve ben, kardeşimle birlikte özel ihtiyaçları olan bir hokey takımına gönüllü koçluk yapıyoruz. Brody ve ben bunu birkaç kez yaptık. Bu çocuklar oynarken çok heyecanlanıyorlar ve Hemi de olumlu teşviklere bayılıyor.

Bana su şişeleri, diskler ve beyzbol şapkaları da dahil olmak üzere bir sürü takım eşyası verdi. Zaten arabamdalar.

Tezgâhın üzerindeki gazetenin ilanlar bölümünün açık olduğunu fark ediyorum. Ona mahalledeki suçlarla ilgili makaleler göndererek daire seçeneklerini hızlıca bastırıyorum. Doğrusu, tek istediğim onunla daha fazla zaman geçirmek. Ayrıca, o taşındığında bu ilişkinin biteceği planına sadık kalmaya niyetim yok. Belki bu konuyu bu gece sadece ikimiz varken açarım.

Meyveleri plastik kaplara ayırmayı bitiriyor ve kahve makinesine yöneliyor.

"Flip kendi kahvesini kendi alabilir," diyorum kupamın kenarının arkasından. Son zamanlarda Bea'dan bu kadar çok yararlanması beni rahatsız ediyor. Bea onun kişisel asistanı değil. Ve hiç şikâyet etmiyor.

"Zaten kendim için bir tane dolduruyorum." İki seyahat kupasını dolduruyor. "Sana da bir tane doldurabilir miyim?"

"Önce seninkini doldur. Ben zaten iki bardak içtim." Burada yaşamaya başladığından beri Bea'nın her zaman önce başkalarının ihtiyacı olanı aldığından emin olduğunu fark ettim. Küçük porsiyonu alıyor ve ikinci porsiyon için geri dönmeden önce yemeğimizin bitmesini bekliyor.

Kendi bardağını dörtte üç oranında dolduruyor ve benim için bir seyahat bardağı çıkarıyor. Üstünü elimle kapatıyorum. "Önce seninki."

"Krema ve şeker için yer lazım. Sana yetecek kadar var."

Birbirimize bakıyoruz.

Bana bir bakış attı. "Gerçekten mi? Bu sabah kimin daha çok kahve alacağını mı tartışmak istiyorsun?"

"Siz ikiniz kavga etmeyi hiç bırakmıyor musunuz?"

Flip soruyor. "Ara sıra." Bea'nın ağzının kenarında bir sırıtış beliriyor.

Elimi çekiyorum ve bakışlarımı kaçırıyorum, çünkü bu ifade bende pis şeyler yapma isteği uyandırıyor. Aslında ona her zaman edepsiz şeyler yapmak istiyorum ama ereksiyon oluyorum ve Flip odadayken bu hiç de uygun değil.

"Flip, java'nı düzeltmen gerekecek. Benim gitmem gerek ve bu gece dışarıdayım, yani akşam yemeğinde tek başına olacaksın. Buzdolabında lazanya var ve burada yeniden ısıtmak için talimatlar var." Buzdolabına yapıştırılmış post-it'e dokunuyor.

Flip'in kaşları kalkıyor. "Randevun falan mı var?"

"Akşam yemeği için iş arkadaşlarımla dışarıdayım ve Hemi ve Hammer beni daha sonra davet etti. Gerçi yemeğin ne kadar geç saatlere kadar süreceğine bağlı." Telefonunu çantasına sokuyor ve ayaklarını

ayakkabılarının içine kaydırıyor. Yalan söylediği için yanakları pembeleşiyor ve kulaklarının ucu kızarıyor.

"Tamam. Tamam. İş yerinde arkadaş ediniyor olman harika." Flip başını kaldırıyor. "İşini seviyorsun o zaman?"

"Evet. Güzel. Size iyi günler." Kapıya doğru yöneldi. "Kahven."

Ona uzattım.

"Doğru. Teşekkürler." Parmaklarımız birbirine değiyor ve gözlerimiz bir anlığına buluşuyor. Flip burada olmasaydı, onu öperdim. Onun yerine, kapıdan çıkışını izledim.

Bu gece, o tamamen benim. Bölmek yok, sessiz olmak yok, çatı katına gizlice çıkmak yok, Flip'e yalan söylediğimiz için suçluluk hissetmek yok. Ya da daha az suçluluk hissetmek. O etraftayken ona dokunmamayı hatırlamak gittikçe zorlaşıyor.

"Biz de gitmeliyiz." Seyahat kupamın kapağını kapattım ve arabamın anahtarlarını aldım.

"Kulağa hoş geliyor."

"Bugün benimle gelmeyi kabul ettiğin için teşekkürler," diyorum arenaya doğru yola çıktığımızda.

"Sorun değil. Bu bana Hemi'den puan kazandıracak." Bea'nın bu sabah yaptığı meyveli ve yoğurtlu parfeye yumuldu. İçinde en sevdiği meyveler, yüksek proteinli yoğurt ve gevrekliği korumak için ayrı bir kapta granola ve fındık var. "Bir sonraki gösteri maçımız hakkında ne hissediyorsun?"

Direksiyona dokunuyorum. "Tamam. Koç'un neden Hollis'i ilk çizgide başlatmak istediğini anlıyorum."

"Bunun senin daha iyi bir oyuncu olmamanla bir ilgisi olmadığını biliyorsun, değil mi? Bu sezon Hollis'e dikkat etmek istiyorlar ve onu dinçken birinci hatta oynatmak onun için daha iyi olacak," diyor Flip.

"Biliyorum. Geçen yıldan bu yana zorlu bir geçiş süreci yaşıyoruz. Hâlâ sezonun açılış maçında ilk on birde olmayı umuyorum."

"Yapacaksın," diye beni temin ediyor Flip.

Haklı olduğuna inanmak istiyorum ama nerede duracağımı bilmiyorum. Hollis düzenli olarak Koç'u ziyaret ediyor. Bir sürü özel toplantı. Sezon başlangıcında iyi durumda olduğundan emin olmak için PT'sini arttırdı. Takım için değerimin ne olacağı konusunda endişelenmemek çok zor. Eğer Hollis geri dönüş yaparsa, tekrar alt sıralara düşer miyim? Geçen yıl kariyerimin en önemli yılı mıydı?

İç çekiyorum. "Belki. Göreceğiz."

"Bir şey olmaz," diyor bir ağız dolusu yoğurdun içinden. "Dostum, bu çok iyi. İki tane almalıydım." Kaşığıyla kabın dibini sıyrıyor.

"Hâlâ açsan çantamda bademli kekler var." Baş parmağımı omzumun üzerinden geçiriyorum.

"Gerçekten mi? Rix'in bunları yaptığını bile bilmiyordum."

Çünkü ondan ben istedim ve Flip hepsini benden önce yemesin diye sakladım. "Bana en azından bir tane ayır."

Çantamdan plastik bir kap çıkardı. "Kahretsin, saklıyormuşsun!" Kapağı açtı. "Bir tane ister misin?"

"Tabii. Evet." Bana bir muffin uzattı.

İlkini iki ısırıkta yer, kırıntılar kucağındaki kaba düşer. "Sen ve Rix bugünlerde daha iyi anlaşıyor gibisiniz."

Yarısını bile bilmiyor. Yanlışlıkla bir kırıntıyı içime çektim ve öksürmeye başladım. Neyse ki kırmızı ışıktaki durduk, ben de keki arabanın ön paneline bırakıp dirseğime doğru öksürdüm. Kendimi kontrol altına aldıktan sonra kahvemi yudumluyorum. "Evin etrafında çok yardımcı oluyor," diye teklif ediyorum.

"Evet, yemeklerin hazır olması ve market alışverişi yapmak zorunda kalmamak güzel. Çatı katında kalmasının çok zor olduğunu biliyorum ve bir daire arıyor ama yine aynı duruma düşmesini istemiyorum. İş yerinden birkaç blok ötede bir yer bakıyordu ama çevresi pek iyi değildi, ben de ona orayı boş vermesini söyledim."

"Bir süre daha kalması sorun değil. Zaten yakında seyahate çıkacağız, yani zamanın yarısında orada olmayacağız." Midem sıkışıyor. Gitmesini istemiyorum ama suçluluk duygusu da içimi kemiriyor.

"Bu konuda sakın olmanızı takdir ediyorum. Birbirinizi yanlış anladığınızı biliyorum."

Direksiyonu daha sıkı kavriyorum ve itiraf etmemek için kendimle savaşıyorum. Eğer itiraf edersem Bea'yla olan bu şey sona erecek ve bunu vicdanımı boşaltmaktan daha az istiyorum. "Ona aldırmiyorum."

Bir kahkaha attı. "Birinin arkamızdan toplamasına aldırmiyorsun değil mi?"

"Hayır, dostum. Yani, o kısmı güzel, ama takılmak için harika biri. İyi bir film zevki var ve çok zeki. Sadece başka biriyle ilgilenmek istemedim."

"Bazen çok gururlu oluyor. Keşke kirasına yardım etmeme izin verseydi. O zaman düzgün bir yer bulabilir."

"Senden otlanmak istemiyor."

Yüz ifadesi şaşkınlığı yansıtıyor. "Sana bu konuda bir şey söyledi mi?"

Mantıklı bir şeyler bulmaya çalışıyorum. "Essie ile konuşurken duydum. Üniversite parasını sen ödedin, değil mi? Belki de bunun yeterli olduğunu düşünüyordur. Ayrıca, bizimle kira ödemedi yaşıyor."

"Evet, ama kişisel aşçımız ve hizmetçimiz oldu. Mali durumumu da o yönetiyor ve bizimle yaşamaya başladığından beri bu değişiklik bana 12 bin dolar kazandırdı, yani aylak aylak dolaşıp video oyunları oynamıyor. Ve ben sadece bursunun karşılamağını ödedim. Üniversite boyunca kirasını falan karşılamak için yarı zamanlı bir işte çalıştı. Sanırım ona yirmi bin dolar verdim" diyor.

"Yirmi bin onun için büyük bir rakam, değil mi?" Cevap veriyorum. "Şu yeni işi var ya. Ne kadar ödüyor? Yılda altmış bin falan mı?" Bunun cevabını bile bilmiyorum. Ve bilmem gerektiğini hissediyorum. Zamanımızın çoğunu birlikte çıplak geçiriyoruz ama bazen o uyumadan önce konuşuyoruz.

Kaşlarını çattı. "Bilmiyorum. Hiç sormadım."

"Toronto'da daire kiralamak pahalı." Direksiyona vuruyorum. "Güzel bir stüdyo ayda iki bin civarında. Yılda altmış ila seksen bin arası kazanıyorsa, bunun yirmi beş ila otuzu kiraya gider. Parasına oldukça dikkat eder. Her hafta market alışverişi yapıyor."

Bana baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"El ilanları her zaman Sharpie ile kaplıdır ve bir hesap çizelgesi yapar. Onları tezgahın üzerine bırakır." Ayrıca birden fazla kez fiyat eşleştirmesinin ortasında onu sekse ikna etmeye çalıştım. Gerçekten çok sinirleniyor.

"Huh. Bunu fark etmemiştim."

Dilimi ısıtıyor. Eğer onunla daha fazla takılsaydı, kız kardeşi hakkında bir fikri olabilirdi. Sonra tekrar, neler olduğunu da fark edebilir. Birçok nedenden dolayı bu sırrı saklamak giderek zorlaşıyor. Arabayı arenanın otoparkına çekiyorum ve neyse ki bu konuşma sona eriyor.

Kardeşim çoktan kıyafetlerini giymişti, biz de üstümüzü değiştirip onunla buzun üzerinde buluştuk.

"Kahretsin, Brody." Flip onu omzundan alkışlıyor. "Dolduruyorsun, ha?"

Sırıttıyor. "Son zamanlarda spor salonunda çok vakit geçiriyorum." "Evet, öyle. Eminim kızlar sana bayılıyordur," diyor Flip.

"Biraz, evet." Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Sosyal medya hesaplarım için birkaç fotoğraf çekebilir miyiz?"

"Elbette."

Brody selfie çekerken yanında duruyoruz.

"Yakında 18 yaşına basacaksın, değil mi?" Brody bir fotoğraf paylaşıırken Flip soruyor.

Telefonunu bankın üzerine koyar. "Evet. Şükran Günü hafta sonu."

"Gelecek yıl seni kutlamak için bara götüreceğiz, sana gerçekten iyi vakit geçirteceğiz." Flip göz kırpmıyor.

Brody bana emin değilmiş gibi geldi.

"Senin iyi vakit geçirme versiyonun babamızın gözünde puan kazanmaz," diyorum. "Ama Brody'yi kesinlikle yemeğe çıkarabilir ve ona çok fazla bira yedirebiliriz."

"Hokey partilerinde her zaman içki olur. Daha önce hiç sarhoş olmadım ki," diye yakınıyor Brody.

Şaşırmadım. Ben de onun yaşındayken partilerde içki içiyordum ama kendini neye bulaştırdığı konusunda endişeleniyorum.

Çocuklar geldi. Polaroid'imi getirdim, böylece resimleri imzalayabilir ve onları hediye çantalarına ekleyebiliriz.

Sonraki iki saati buzda geçirdik. Brody'yi bu çocuklarla görmek harika. Doğal biri ve ona bayılıyorlar. Ve yetenekli bir öğretmen. Flip çocukları cesaretlendirmekte ve Brody'ye onlara nasıl yardım edeceği konusunda ipuçları vermekte çok iyi.

Yarı yolda birkaç kız izlemeye gelir.

"Görünüşe göre hayranlarınız var." Flip başını bankta oturan gruba doğru eğiyor.

Hokey izlemeye değil de kulübe gitmeye hazır gibi görünüyorlar. Ve buzdaki çocuklar için biraz dikkat dağıtıcı oluyorlar.

Brody nefesinin altında bir küfür mırıldanır ama bunu *şekerlemeye* dönüştürür. Onlara dudak bükerek gülümsüyor ve el sallıyor ama dikkatini yeniden çocuklara veriyor. Önceliklerini doğru belirlediğini görmek güzel. Şimdilik.

Antrenmanımızın sonunda hediye çantalarını dağıtıyoruz ve soyunma odasına gitmeden önce bir takım fotoğrafı çektiriyoruz. Brody'nin bu kez morluğu yok ama lobiden geçerken kızlar onu bekliyor. Siyah saçlı bir kız sırayı bozuyor ve kollarını onun boynuna dolamak için koşuyor. Kız onu öpmeye çalıştığında Brody yanağını uzatıyor.

Çilek sarısı saçlı bir kız rahatsız bir şekilde ayaklarına bakıyor. Üzerinde Brody'nin lisesinin adı yazan bir kapüşonlu giyiyor.

Brody bizi tanıştırıyor ve ancak birkaç peçete imzaladıktan ve onlara artık eşyaları verdikten sonra Lana, kardeşime abayı yakmış olan kız, bu hafta sonu partiye gidip gitmeyeceğini soruyor. Maçları ve ödevleri olduğunu, ama belki gelebileceğini söyleyerek bu konuda kararsız kalıyor.

"Kendine gerçek fangirller bulmuşsun, ha?" Kızlar gittikten sonra Flip şöyle der.

Brody ellerini ceplerine soktu. "Benimle ilgilenen kişi sana bahsettiğim kızdı."

"Saldırgan olan mı?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Ve Enid, kıvıllı saçlı olan, hoşlandığım kişi. Sevdim. Sadece garip bir durum ve bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yok."

Onu omzundan alkışlıyorum. Keşke bir tavsiyem olsaydı ama ilişki geçmişim pek iyi değil. Gerçekçi olmak gerekirse, eğer draft edilirse, çağrılmadan önce bir üniversite takımında oynayacak. Şimdi gördüğü ilgi daha da artacak. Ama bunu ona söylemedim. "Üzgünüm Brody. Kesinlikle içinde bulunulacak boktan bir durum." Onu bir şeyler yemek için dışarı davet ediyorum, umarım durum hakkında daha fazla açılmasını sağlayabilirim. Ama bir okul projesi vardı, onun yerine onu arkadaşının evine götürdüm.

"İyi bir çocuk, değil mi?" Brody veda ederken Flip gözlemliyor.

"Evet, öyle." Geri çekilmeyen o kız için endişeleniyorum. Onun yanında rahat görünmüyor ve kız da bu konuda bilgisiz görünüyor. "Profesyonel olursa nasıl bir şey olacağına hazır olduğunu sanmıyorum."

"Buz üzerinde çok sağlam," diye gözlemliyor Flip. "Birkaç yıl üniversite seviyesinde oynadıktan sonra profesyoneller için hazır olacak."

Ona bunu kastetmediğimi söylemek üzereydim ama konuyu kapatmaya karar verdim. Flip ilgiyi umursamıyor. Ve bir süreliğine ben de onunla birlikteydim. Ama şimdi Hemi'nin sonuçlar hakkında ne demek istediğini anlıyorum, sadece kardeşimle değil, Bea ile de. Stacey olayı çok baktandı. Onunla ilgili her şeyden nefret ettim. Ve sonra Essie'nin ziyareti vardı. Bea'nın onunla zaman geçirmeye ihtiyacı olduğunu biliyorum, ama ona sadece dokunmak için dokunabilmeyi ne kadar çok istediğimi fark etmemi sağladı. Flip etraftayken bu çok riskli.

Antrenmandan sonra Flip ve bazı çocuklar akşam yemeği için dışarı çıkmayı önerdiler ama onlara babamla buluşmak için planlarım olduğunu söyledim.

Aslında yaptığım şey şehrin öbür ucuna gitmek ve Bea'yı işten almadan önce onunla geçireceğim gece için her şeyi hazırlamak. Ofis binasından çıktığında, hava kapalı olmasına rağmen güneş gözlüğü takıyor ve arabaya

koşuyor, kendini içeri atıyor ve aşağı kayıyor.
"Ne yapıyorsun?"

"Gizli olmak. Pahalı, gösterişli bir araba kullanıyorsun."

"O kadar gösterişli ya da pahalı değil." Takım arkadaşlarımın kullandığı arabalara kıyasla değil. Gerçi Flip'in arabasının yanında benim Mercedes'im oldukça tatlı kalıyor.

"Gitmelisin." Ön cama doğru işaret ediyor.

Bir elimi saçlarının altından geçirip avucumu ensesinde gezdiriyorum.

"Buraya gel."

"Ne?"

Eğilip onu kendime doğru çekiyorum ama o direniyor.

"Dudaklarını istiyorum." "Ya insanlar bizi görürse?"

"Camlar renkli. Buraya gel, Bea." Başparmağımla yanağını okşuyorum.

Rahatlıyor ve dudaklarına yapışıyorum. Diğer elimi boğazının ön kısmına doluyorum ve o da inliyor.

"Sokağın karşısına park etmiş bir polis arabası olmasaydı seni tam burada parmaklardım," diyorum dudaklarına karşı.

Ağzını serbest bırakıyor. "Ne? Nereye?"

"Belki de yapmalıyım." Elim kalçasına götürüyorum ve çenesinin kenarını ısııyorum.

"Siktir et. Uygunsuz teşhir suçlaması istemiyorum."

"Şaka yapıyorum, Bea. Polis falan yok. Ama bir ara seni arabamda sikkemek isterim." O zaman onun gibi kokacaktı ve arabamı takas edene kadar bu anı bende kalacaktı. Ya da belki sonsuza kadar saklayabilirdim.

"Bu muhtemelen trajik derecede garip olurdu." Emniyet kemerini bağlar. "Sen bükülebilirsin. Bunu başarabiliriz." Sertleşmemi ayarlıyorum ve

Trafik.

"Planın nedir? Oda servisi sipariş edip tavşanlar gibi sevişmek için bir otele mi gidiyoruz?"

"O daha sonra. Önce planladığım başka bir şey var." Onun içinde olmak istiyor muyum? Kesinlikle istiyorum. Ama onunla geçireceğim bu zamanı daha çok istiyorum.

"Hâlâ iş kıyafetlerim üzerimde. Ve insan içine çıkamayız. Çok tanınırsın ve insanlar fotoğrafını çeker. Sonra Flip öğrenir. Seni, beni ya da ikimizi birden öldürürse seks yapamayız. Ayrıca, henüz bir daire bulamadım - Flip beni öldürürse ihtiyacım olacağından değil."

Söylediğimiz yalanlar yüzünden duyduğum suçluluk duygusunu ve olan biteni saklamak zorunda kalmanın verdiği rahatsızlığı bastırıyorum. "Merak etme. İnsan içine çıkmıyoruz ve kaldığımız yer de özel, yani sen

Flip için endişelenmene gerek yok." Geçen hafta boyunca birkaç kez Flip'e söylersem ne olacağını düşündüm. Başta kızardı, ama sonunda bunu atlatırdı. Öyle değil mi?

Ama bunu Bea'ya yüklemek ya da ilişkilerini zora sokmak istemiyorum. Ailesi saatler uzaktayken ve en iyi arkadaşı Vancouver'dayken olmaz. Ayrıca, gerçek ilişkiler konusunda pek iyi bir geçmişim yok ve benden çarşafar arasında eğlenmekten ve belki ara sıra gizli randevu gecelerinden daha fazlasını isteyeceğini düşünemiyorum. Umarım bunu ister.

Biraz rahatlamış görünüyor. "Peki sevişmeden önce tam olarak nereye gidiyoruz?"

"Bu bir sürpriz."

"Sürpriz mi?" Koltuğunda kayıyor, vücudunu bana doğru eğiyor, gözleri heyecanla parlıyor. "Tahmin edebilir miyim?"

"Eğer istersen." Bu hoşuma gitti. Onu mutlu etmek iyi hissettiriyor.

Şehri geçerken dudaklarına dokunuyor. Bunu başarmış olmam bile bir mucize.

"Beni kaçış odasına mı götürüyorsun?"

"Hayır. Kaçış odası değil."

"Arabalı film mi?"

Homurdanıyorum.

Parmağının ucunu ısıırıyor. "Yani halka açık bir yerde değil, kaçış odası ya da film de değil. Sanal bir deneyime ne dersiniz? Sanal seks şovu gibi bir şey."

"Böyle şeyler var mı bilmiyorum, olsa bile şu VR kulaklıklardan alıp bir otel odasının mahremiyetinde izleyebiliriz" diye belirtiyorum.

Bana saçma sapan fikirler sunmaya devam ediyor ve ben de restorana varana kadar onları geri çeviriyorum. Sadece on iki masası olan rahat bir yer, ancak en harika yemek deneyimine ve aynı zamanda sertifikalı bir diyetisyen olan bir şefe sahipler. En iyi hokey oyuncularından bazıları için çalışmış. Birkaç yıl önce emekli oldu ve burayı açtı. Sadece rezervasyonla giriliyor. Arka tarafa park edip arabadan iniyorum ve Bea'nın kapısını açmak için tam zamanında kaputun etrafında dönüyorum.

"Yeraltı pokeri falan mı oynuyoruz?"

"Hayır. Tahminin kalmadı. Gel hadi." Elimi uzatıyorum.

Sonunda almadan önce birkaç saniye baktı. Onu merdivenlerden aşağı indiriyorum.

Kapıyı çaldığımda, "Lütfen beni gizli bir yeraltı seks kulübüne götürmediğini söyle," diyor.

Homurdanıyorum. "Sana benden başka kimse dokunamaz." "Ve Essie. O benim kucak arkadaşım."

Boğazımın arkasından bir ses çıkarıyorum. Essie'nin gidişine üzüldüğümü söyleyemem.

Kapı açılır ve Eliza Van Horn genişçe gülümser. "Tam zamanında, Tristan. İçeri gel." Bizi içeri buyur etti ve parlak gülümsemesini Bea'ya çevirdi. "Bu da Beatrix olmalı. Senin hakkında çok güzel şeyler duydum."

Bea'nın bakışları bir bana, bir Eliza'ya kayıyor. "Gerçekten mi?" Elini uzatıyor. "Bu, uh... Tanıştığımıza memnun oldum. Çoğunlukla Rix olarak tanınıyorum." Bana yan gözle bakıyor. "Ya da bazen Bea."

Eliza kendini tanıtıyor ve Bea için her şeyin tıklandığı anı görüyorum. Başını bana doğru çevirdi. "Bu gerçek mi?"

Başımı sallıyorum ve o Eliza'ya dönerken ellerimi cebime sokuyorum. "Ontario'daki profesyonel hokey oyuncularının baş beslenme danışmanıydınız. İki kitabınızı okudum. Tariflerinize bayılıyorum."

"Mutfakta oldukça yetenekli olduğunuzu duydum." Restorana doğru onu takip etmemizi işaret ediyor.

"Onu bilemem. Bu adam bayat pizza ve şekerli mısır gevreğiyle yaşıyordu, yani her şey bundan bir adım önde." Bea bana kocaman gözlerle baktı ve "*Aman Tanrım*" dedi.

"Mütevazı davranıyor," diyorum.

"Ben-oh!" Bea mutfağın girişine geldiğimizde aniden durdu. Mutfak, metal çalışma yüzeyleri üzerine serilmiş malzemelerle donatılmış. "Yemek mi pişiriyoruz? Seninle mi?" diye soruyor Eliza.

"Bize meşhur mantı dolmasının nasıl yapıldığını öğretiyor."

Bea'nın ağzı açık kalır ve elini kaldırarak ağzını kapatır. "Bunu bizim için mi ayarladın?"

"Hoşuna gideceğini düşündüm."

Ellerini yüzünün önünde sallıyor. "Eliza Van Horn ile yemek yapacağım! Ne gibi?"

"Ve ben. O kısmı unutma."

Omzumu itiyor ve kollarını belime doluyor. Onu sıkıyorum ve başının üstünden öpüyorum. Evet, onu bu kadar mutlu görmek için suçluluk duymaya ve gizlice dolaşmaya kesinlikle değer.

"Siz ikiniz çok tatlısınız." Eliza bize önlüklerimizi veriyor ve mutfağı gezdiriyor.

Bea elimi sıkıp sırtıtmaya devam ediyor. Başı dönüyor ve bu çok sevimli.

Bea hemen hemen her şeyi pişirme konusunda doğuştan yetenekli. Meğer ben değilmişim. Bunu zaten biliyordum çünkü tek becerdiğim şeyler marketten aldığım kutulanmış dondurulmuş yiyecekler, ızgara peynir ve yumurtalı sandviçler. Yine de bir ekip olarak çalışmamız ve bir şeyi ilk seferde doğru yapamadığımda gösterdiği sabır hoşuma gidiyor. Ben çocukken, hata yaptığımda annem çıldırırdı. Ama hiç denemezsen yanlış yapamazsın.

Bea, makarna hamurunun nasıl düzgün yoğrulacağını gösterebilmek için benimle hazırlık masasının arasına giriyor. "Nazikçe ama sertçe, Tristan. Her şeyi ezip geçmene gerek yok."

Eliza arkada daha taze parmesan alıyor. Kolumu beline dolayıp fısıldıyorum, "Sonrası için not alayım mı?"

"Ben bile arada sırada nazik bir dokunuşu takdir ediyorum. Özellikle de haftanın her gecesi azar iştirken."

Buzdolabının kapısı kapanıyor. Onu bırakıyorum ve Eliza ortaya çıkmadan önce kenara çekiliyorum.

Bea bana yan gözle bakıyor.

"Nazik dokunuşunu not ettim," diye mırıldandım.

Üç çeşit ravioli, marinara ve votka sosu, salata ve tatlı olarak çikolatalı lav keki yapıyoruz. Bea ve Eliza eski arkadaşlar gibi sohbet ediyorlar ve bu kadar hareketli olmalarına bayılıyorum. Bu onun tutkusu, tıpkı benim hokey tutkum gibi. Sporcuları besleme bilimi hakkında konuşuyorlar. Diyetlerimiz ne zaman daha fazla proteine ihtiyaç duyar, basit yakıtlar ve kompleks karbonhidratlar ne zaman en iyisidir. Maçtan önce küçük çocukları cezbetmek için mısır gevreğine yüklenmenin neden korkunç olduğunu. Bu, benim büyük bir pislik gibi davrandığım zamanlarda bile neden hala bana ve Flip'e yemek yaptığını açıklıyor. Bunu yapmayı benden nefret ettiğinden daha çok seviyor.

Yemeğe oturduğumuzda Eliza bize bir şişe şarap getiriyor ve tatlıya göz kulak olacağını ve hazır olduğunda getireceğini söyleyerek mutfağa giriyor.

Bea'nın gülümsemesi tüm yüzünü dolduruyor. Buna doyamıyorum.

"Bunu ayarladığına inanamıyorum," diyor. "Daha önce hiç kimse benim için bu kadar düşünceli bir şey yapmamıştı."

"Kimse mi?" Bea'yi neyin harekete geçirdiğine dikkat eden başka kimse yok mu?

"Pek sayılmaz. Yani, güzel akşam yemekleri için dışarı çıktım ama bu... bu gerçekten çok tatlı."

"Biraz yardım aldım," diye itiraf ediyorum.

"Kimden?" Bea raviolisini kesiyor ve sosun içinde sürüklüyor. Lokmayı ağzına atar ve yumuşak bir iniltiyle gözleri kapanır. "Oh, bu harika. Bir daha asla marketten aldığım şeyleri yemeyeceğim." Gözleri açılıyor ve beklentiyle bana bakıyor. "Eee?"

"Peki, ne?"

"Neden bana öyle bakıyorsun?"

"İnlemeye devam edersen tualete birlikte gideriz," diye uyarıyorum.

Gözlerini deviriyor. "Bütün gece seninim."

"Biliyorum. Daha sonra senin için planlarım çok kapsamlı." "Şüphesiz. Peki, bunu planlamana kim yardım etti?"

"Roman geçmişte Eliza'yla çalıştı ve Hemi'nin de bağlantıları var, ben de bir iyilik istedim."

Çatalının yarısını ağzına götürmüşken duraklıyor.

"Sence Roman Flip'e bir şey söyler mi?" Alt dudağını endişelendiriyor.

"Bunu söylemek onun işi değil. Ve ben ona güveniyorum." Yavaşça başını sallıyor.

"Tamam."

Dilimin ucunda ona anlaşılmayı değiştirip değiştiremeyeceğimizi sormak var ama Eliza köpüklü suyla çıkıyor. Bizi tekrar yalnız bıraktığında, o an ve benim sinirim geçti.

"Diyetisyenlik olayını gerçekten yeniden düşünmelisin. Bence bu işte harika olursun" diyorum.

"Yine de dört yıl daha okula dönmem gerekecek. Ve bunun için para bulmalıyım. Ayrıca, bana iyi bir maaş kazandıran mükemmel bir diplomam var. Bunu bırakıp gitmek para kaybı olur."

"Ya tamamen çekip gitmek zorunda olmasaydın? Flip'in portföyünü yönetmeye devam edebilirsin. Muhasebe diplomanı kullanabilir ve spor takımlarıyla beslenme alanında çalışabilirsin. Bu iki şeyi birleştirmenin bir yolu olmalı." "Okulda bir dört yılı daha karşılayamam." Son raviolisini dört küçük lokmaya böldü ve bir tanesini mızrakladı. Şimdiye kadar soğumuş olmalı. "Bu çok zor finansal olarak."

"Para, hayallerinize ulaşmanızı engelleyen bir şey olmamalı" diye savunuyorum. Flip onu okutabilirdi, ben de okutabilirdim ama bunu açıklamak zor olurdu. Ve bunu benden duymayı kabul etmeyecektir. "Eliza bazı dersler veriyor. Sadece bir tanesiyle başlasan nasıl olur? Ya da bir gece kursuyla? Çok pahalı değil ve en azından devam etmek istediğin bir şey olup olmadığını görebilirsin?"

"Belki de gelecekte düşünülmesi gereken bir şey. Bazı insanlar hayatlarını hayallerinin peşinde koşarak geçirir. Ben ise hayatımı finansal istikrar peşinde koşarak geçirdim," diyor yumuşak bir sesle.

"Fikrini değiştirmen ve başka bir şeyin peşinden gitmek istemen sorun değil," diye karşı çıkıyorum.

"Profesyonel bir hokey oyuncusu olarak şanlı bir kariyer dışında başka ne istiyorsun?" Raviolisinin son lokmasını ağzına atıyor.

Sana söylemek istiyorum. Bunun bitmemesi için. Korktuğum şeylerin bunu mahvetmemesi için. Sana istediğin şeyleri vermek için. Seni her gün böyle gülümsetmek için.

Ama bunların hiçbirini söylemiyorum. "Kariyerim bitmeden kupayı kazanmak." Gerçi şu anda hokey hakkında konuşmak istemiyorum, hele de işler bu kadar çalkantılıyken. Eliza'nın etrafta olmadığından emin olmak için mutfağa doğru bakıyorum ve sesimi alçaltarak vites değiştiriyorum. "Ve sonra yalnız kaldığımızda adımı haykırdığını duymak için."

"Eğer yemek komasına girmezsem ikincisini kesinlikle garanti edebilirim."

"Tatlıyı yanımıza alalım mı? Sonraya mı saklayalım?" Onunla yalnız kalmak istiyorum. Yetenekli olduğum bir şey varsa, o da onu yatakta iyi hissettirmektir.

Dudağını ısıyor. "Güzel bir gece yarısı atıştırmalığı olabilir."

Eliza'ya teşekkür ediyoruz ve Bea'yı ücretsiz yemek pişirme dersi için istediği zaman tekrar gelmeye davet ediyor. Bizi kalan ravioli, soslar ve tatlılarımızla gönderiyor. Keklerin yanındaki krem şantinin işe yarayıp yaramayacağını bilmiyorum ama bu riski göze alıyorum.

Bizi bu gece için kiraladığım eve götürüyorum - çağırdığım bir başka iyilik. Oteller harika ama komşularımız olacak ve Bea'nin kendini tutmasını istemiyorum. O inlemeleri, iç çekişleri, çılgınlıkları ve kıkırdamaları istiyorum.

"Kimin evi bu?" Garaja girdiğimde Bea soruyor. "Bir arkadaşımın."

"Ne tür bir arkadaş?" Bana yan gözle bakıyor.

"New York'ta birlikte hokey oynadığım bir adam."

"Bunu ayarlamak için çok uğraştınız, değil mi?"

"Sorun değildi ve buna kesinlikle değdi." Arka koltuktan kalan yemeklerimizi aldım ve elimi uzattım.

Avucunu benimkinin içine sokuyor. Bu tür kolay temasları seviyorum. Keşke bunu daha sık yapabilsem.

Onu evin içinde gezdirdim, yiyecekleri buzdolabına koydum ve orada duran şampanya şişesini aldım. "Sana evin geri kalanını göstereyim."

"Yatak odasını kastediyorsun, değil mi?"

"Eğer ilk görmek istediğin buysa."

İkinci kapıda durup ışığı açıyorum.

"Bu peri masallarından fırlamış gibi." Dudağını ısıırıyor ve koluma sarılıyor. "Dikkatli olsan iyi olur, yoksa benden gerçekten hoşlandığını düşünmeye başlayacağım."

Parmaklarımla yanağını okşuyorum. "Senden hoşlanıyorum, Bea."

"Vajinamı seviyorsun." Omzuyla kolumu dürtüyor. "Geri kalan her şeyim seni çok rahatsız ediyor."

"Amcığının büyük bir hayranıyım, ama"-bir elimi boynunun arkasına doladım, dudaklarımı yanağında gezdirdim-"geri kalan kısmın da oldukça harika."

Ben daha dudaklarına yapışmadan elimden kurtuluyor ve yatağın ucundan çantasını alıyor. "Bu düşünceni iki dakika falan aklında tut."

"Ne?" Ona doğru ilerliyorum.

Odanın diğer ucuna koşarken bir parmağını kaldırıyor. "İki dakika. İki dakikaya ihtiyacım var." Banyoya girip kapıyı çarparak gözden kayboluyor. Parmaklarım tokmağın etrafına dolanırken kilit dönüyor.

Kapıyı birkaç kez çaldım. Nazikçe. "Beni bu kapıyı kırmak zorunda bırakma, Bea."

"İki dakika. Söz veriyorum beklemeye değecek!" diye sesleniyor.

Bir elimi kapının iki yanına koyuyorum. Bütün geceyi onun her santimine taparak geçirmek istiyorum. Flip için endişelenmek yok. Kendi yatağına dönmek yok. Onun yanında uyanmak istiyorum. Yaptığımız bu anlaşmayı düzeltmem gerekiyor. İki dakika sonra kapı açıldı.

"Tatlı lanet." En sevdiğim günah gibi görünüyor. Siyah, askılı, dantelli bir iç çamaşırı giymiş.

"Buna değer mi?" Dudağını ısıırıyor ve başını eğerek kirpiklerinin altından bana bakıyor.

"Buna fazlasıyla değer." Elini tuttum ve onu yatağa götürdüm. Kenarına dokunuyorum, sonra ellerimi beline doluyorum. "Kalk bakalım."

Bacaklarını altına kıvrıyor ve yatağın kenarında önümde diz çöküyor. Bir elini kaldırıp parmaklarını kolumda gezdirirken onu içime çekiyorum. Elime ulaştığında, belini sıyırmak için hareket ettiriyor, parmaklarım göğsünün kabarıklığını sıyıracak şekilde kaldırıyor. Avuç içim boğazına dayanana kadar elimi köprücük kemiklerinin üzerinden yukarı doğru sürüklüyor. Pozisyonunu ayarlarken gözleri bir anlığına kapanıyor ve sonra parmaklarını benimkilerin üzerine koyarak narin etine bastırıyor.

"Siktir, Bea." Diğer elimi boynunun arkasına doluyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Bu iç çamaşırı geceyi çıkaramazsa özür dilerim ama mahvedersem kesinlikle yenisini alırım."

Ağzımı onunkinin üzerinde gezdiriyorum ama nazik olmam konusunda söylediklerini hatırlıyorum. İlk bir saat içinde onu yıpratmak istemiyorsam muhtemelen kolay başlamalıyım.

Bu yüzden ona karşı yumuşak davranıyorum. Onu acelem yokmuş gibi öpüyorum, sanki o benim en sevdiğim dondurmamış ve ben onun tadını çıkarıyormuşum gibi. Kalçalarının arasına uzandığımda, yumuşak dil darbeleri ve alaycı ısırıklar atıyorum ve içine ittiğimde, onu uzun, tembel vuruşlarla beceriyorum. İnlemeler ve iç çekmelerle boşalıyor ve ben onun daha fazlası için yumuşak yakarışlarını istediğimi fark ediyorum. Çözüldüğünde bana sarılmasını istiyorum. Ona karşı nazik olmak hoşuma gidiyor. Burada kalmak istiyorum, suçluluk duygusunun içimi kemirmediği ve bir sonu olması gerekmeyen bu balonun içinde.

İkimiz de bitkin düştüğümüzde, onu toparlıyorum ve şampuanını içime çekebileceğim şekilde düzenliyorum. Boynunun arkasını öpüyorum. "Bir süreliğine ev aramayı bırak."

Parmakları benimkilerin arkasında geziniyor. Onları birleştiriyorum. "Yakında seyahate başlıyoruz. En azından Ekim sonuna kadar kal."

"Tamam," diye fısıldıyor.

"Öyle mi?"

"Evet."

Boynunun arkasını öpüyorum. "Buna degeceğine söz veriyorum." Birkaç dakika sonra nefesi düzleşiyor.

"Keşke seni sonsuza dek böyle mutlu edebilseydim," diye mırıldanıyorum. "Keşke bunu hak edebilseydim." Ama birini uzun vadede mutlu edebileceğimi sanmıyorum. O yüzden bana izin verdiği sürece onu elimde tutacağım.

Sabahın altısında uyanıp yatağımı yokluyorum ama bulduğum tek şey soğuk, karmakarışık çarşafklar oluyor. "Bea? Yatağa dön!" diye sesleniyorum.

Ama yanıt alamıyorum. Doğrulup elimi yüzümde gezdiriyorum. Telefonum komodinin üzerindeydi. Bea'dan bir mesaj var. Uzun bir mesaj.

Kalacağını söyledi ve gitti. Beni terk etti. Anılar su yüzüne çıkıyor, bir şeyleri yumruklamak istememe neden olan türden. Bütün evi parçalara ayırmak.

Midem bulanıyor ve panik boğazımı sıkıyor. Ellerim titriyor. Bu zayıflıktan nefret ediyorum. Aniden terlememden ve midemin bulanmasından nefret ediyorum. İlk birkaç satırı tararken dişlerimi sıkıyorum.

#1

Yalnız uyandığın için üzgünüm. Gitmek istemedim ama sabah ikimiz de evde olmazsak Flip'in bir şeyler döndüğünü anlayabileceğinden endişelendim. Ve eğer Ekim sonuna kadar burada kalacaksam, ona şüphelenmesi için bir sebep vermek istemiyorum.

Dün gece inanılmazdı. Eğlenceli, düşünceli ve tamamen beklenmedikti. Bunu benim için yaptığınız için teşekkür ederim. Keşke kalabilseydim. İsterdim ama böyle bir risk almak istemedim. Bir dahaki sefere beni yalnız yakaladığında üzerinde adın yazan bir teşekkür saksosu var. (๖_๖)๖ ♥

Mesajı üç kez tekrar okudum. Birkaç saniye boyunca sanki biri kalbimi mendeneye koymuş gibi hissettim. Ağrıyı dindirmek için göğsümü ovuşturdum. Ayrılma nedenini anlıyorum ama gizlilikle başa çıkmak daha zor. Daha fazla son gece geçirmeyi ve yanımda onunla uyanmayı BJ vaadine tercih ederim.

Belki Roman haklıdır. Belki Bea'ye karşı hissettiklerim gerçektir. Sanırım bunu anlamak için kendime biraz daha zaman kazandım.

BÖLÜM 17

RIX

TRandevu gecemizden sonra Tristan'la vardiyamız var. Sabahları bana mesaj atan ilk kişi, akşamları ise son mesaj atan kişi. Ve o daha sevecen. Ya da izin verdiği kadar sevecen. Arkamdan gelip bir kolunu belime doluyor. Diğer eli boğazımda biter. Saçlarıma sokuluyor ve dudaklarını tenime bastırıyor. İlk başta kulağıma müstehcen bir şeyler fısıldamasını bekledim ama orada öylece durup bir dakika boyunca beni içine çeker. Sonra yanağımlı öpüyor ve uzaklaşıyor.

Sezonun ilk maçı yaklaşırken, Tristan'ın istediğı gibi bir daire aramayı erteliyorum. Eninde sonunda bu iş bitecek ama benim acelem yok. Görünüşe göre onun da yok. Artık kesinlikle nefret sikişı yapmıyoruz. Ama bunu başka bir şey olarak nitelendirmek kötü bir fikir gibi görünüyor.

Cumartesi öğleden sonra ve Tristan, Dallas ve Roman'la birlikte spor yapıyor. Ben de yemek hazırlıyorum. En yüksek performans için doğru yemeğı yemelerini istiyorum.

Flip, biraz kestirmeye ve duş almaya ihtiyacı varmış gibi görünerek daireye girer. "Selam, abla." Bana yandan sarılıyor ve yeni yapılmış yoğurtlu parfeyi işaret ediyor. "Bunu yiyebilir miyim?"

"Tabii ki." Ona bir kaşıık ve bir kutu granola uzatıyorum.

"Teşekkürler." Karşıma oturuyor ve üzerine granola döküyor. "Son zamanlarda seni pek göremedim," diyor yemeye başlamadan önce.

"Çünkü tavşanları mutlu ediyorsun." Elma parçalarının üzerine limon suyu sıkıyorum ve onları başka bir parfeye ekliyorum. Elmalı tarçınlı olanlar Tristan'ın favorisi, Flip ise kavunu tercih ediyor.

"Güzel. Öğleden sonra planın var mı? Takılmak ister misin?" diye soruyor. Meyve kesmeyi bıraktım. "Sen ve ben mi?"

"Evet. Sen taşındığından beri bunu pek yapmadık. Çocukluğumuzdan beri de pek yapmadık." Kaşlarını çatı, sanki bu onu rahatsız ediyormuş gibi.

"Dürüst olmak gerekirse, biz çocukken, ben evde tek başıma kalana kadar beni yanında götürmek zorunda kalıyordun," diye belirtiyorum.

"Bir sürü sokak hokeyi oyununa ve atari salonuna sürüklendiniz," diye düşünüyör.

"Sokak hokeyi oyunlarını umursamadım. Atari salonları çok sıkıcıydı."

"Mini golf oynamak ve Doğu Yakası'ndan bir şeyler yemek ister misin?" "İkna olabilirim. Sadece buradaki işimi bitirmem gerekiyor."

"Yardım mı istiyorsun?"

"Ben iyiyim, ama teşekkürler."

"Güzel. Ben duşa gireyim. Sonra çıkarız."

Flip duş alırken ben de hazırladığım yiyecekleri kaldırıyorum ve ikimiz de hazır olduğumuzda asansörle kapalı otoparka çıkıyoruz. Yemek artıkları için buz torbası olan bir soğutucu çanta getiriyorum. Her zaman hazırlıklıyım.

"İş hâlâ uygun mu? Seviyor musun?" Yola çıktığımızda Flip soruyor.

"Evet. Eski işimden çok daha iyi ve daha ilginç. Finansal portföyünüzle oynamama izin verdiğiniz için teşekkürler. Mülakat sırasında yardımcı oldu."

"Sen bunu yaptığından beri yatırımlarım on beş binden fazla arttı." "Bu harika!" Birkaç hafta içinde on beş bin dolar kazanmayı hayal bile edemiyorum.

yatırımlardan, ama hepsi göreceli.

"Paket servis ve barlara ne kadar harcadığımı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Barları tahmin edebildim ama paket servis çok fazlaydı. Kendi evine çıktığında tüm o güzel yemekleri özleyeceğim. Ve birinin tüm alışverişi ve yemek hazırlığını yapmasını..." Bir elini saçlarında gezdiriyor ve kaşlarını çatıyor. "Tam zamanlı çalışırken bütün bunları nasıl yapıyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Önemli bir şey değil. Market alışverişi yapmayı ve yemek hazırlamayı seviyorum. Burası benim mutlu olduğum yer ve kira ödemiyorum, bu da katkıda bulunabilmemin bir yolu."

"Sana yiyecek için yeterince para veriyor muyuz? Tüm hazırlığı ve alışverişi sen yaparken paranı yemeğe harcamanı istemiyorum. Bu işleri kendi başına halletmeye alışkın olduğunu biliyorum ama ben yardım edebilirim" diyor.

"Sen ve Tristan'ın arasında, her zaman fazlasıyla yetecek kadar var." Kendi yemek bütçem hakkında hiçbir şey söylemiyorum.

"Konsantre meyve suyu, Rix ve fakle şurubunu fark ettim. Ayrı bir şey almanıza gerek yok." Biz ona hep sahte akçaağaç şurubu derdik.

"Bunu daha çok sevdim."

"Hayır bilmiyorsun." Bir ışıktaki durdu. "Zaten orada olanı kullanabilirsin ve kullanmalısın da. Nereden geldiğini anlıyorum. Mantıken, ciddi bir uyuşturucu sorunu yaşamadığım sürece, birkaç ömür yetecek kadar param var. Bazen endişeleniyorum ama endişelenmeme gerek yok. O yüzden sen bizimle kalırken ben ve Tristan market işlerini halledelim."

"Asla eski halimize dönmek istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Ben de öyle. Bu yüzden yatırımlarım ve destek kampanyalarım var. Şu anda iyi para kazanıyor musun? Sana iyi para ödüyorlar mı?" diye soruyor.

"Evet. Başlangıç için yılda seksen bin, çeyrek sonu bonus fırsatlarıyla birlikte. Güzel bir stüdyoya param yeter." Dört yüz metre kare yer için ayda iki bin ödemeyi aşmam gerek.

"Daire arayışı nasıl gidiyor?" diye soruyor.

"Tamam. Muhtemelen ilk taşınma tarihi olarak Kasım'ı görüyorum." Çünkü Tristan o tarihten önce bir yer bulmamamı istedi.

"Bunun için endişelenmeyin. Sezon başlıyor. Senin iyi bir yerde olmanı istiyorum ve bu konuda sana yardım etmek istiyorum," diyor Flip.

"Üniversite için yardım ettin. Kendi kiramı kendim karşılayabilirim." O zaten ailemize yardım ediyor. Kendi yolumu kendim çizebilirim.

"Yapabileceğini biliyorum ama bunu senin için kolaylaştırabilirim Rix. O yüzden izin ver, tamam mı?" "Göreceğiz." Flip'ten para almaktan nefret ediyorum ama haklı. Küçük bir yardım daha iyi bir daire için seçenekler yaratabilir. "Eminim siz de

oyun odanızı geri istiyorum."

"Eh, etrafta olman güzeldi ve sadece yemek hazırlama konusunda usta olduğun için değil. Bana küçükken

yukarı. Seni hayatın içinde sallanırken görmek çok güzeldi." Direksiyona vuruyor. "Sen ve Tris iyi anlaşıyor gibisiniz. Ya da en azından medeni misiniz?"

"Ah, evet. Çoğunlukla birbirimizin yolundan uzak duruyoruz." Beni insan simidine çevirmekle meşgul olmadığı zamanlarda.

Ya da beni şimdiye kadar yaşadığım en düşünceli randevuya götürüyor. "O kötü biri değil." Flip'in sesi savunmacı geliyor.

"Öyle olduğunu söylemedim." Gerçekten onun harika bir adam olduğunu düşünüyorum. Düşünceli biri ve kardeşleriyle olan ilişkisi kalbimi eritiyor. O bir bakıcı. Belki bilerek değil, ama görüyorum.

"Annesinin gidişi onu gerçekten mahvetti." Flip kırmızı ışıktadır. "Sanırım kabul etmek istediğinden daha fazla."

"Bunun ne zaman olduğunu hayal meyal hatırlıyorum, ama sanırım sadece sekiz yaşındaydım?" Bilgi almak için çok hevesli görünmemeye çalışıyorum. Tristan şehvet dışında herhangi bir duygu hakkında konuşmaya gelince oldukça kapalı. Bazen de öfke ya da kıskançlık.

"Onun gitmesi muhtemelen o ailenin başına gelen en iyi şeydi. O... iyi bir anne değildi." Direksiyona vuruyor. "Bizimki gibi değildi. Çok mücadele ettiğimizi biliyorum ama sevildik. Seviliyoruz."

"Evet, gerçekten öyleyiz." Anneme her gün mesaj atıyorum ve haftada iki kez telefonda konuşuyoruz. Gerçi Tristan'la ilgili hiçbir şey söylemedim, malum sebeplerden dolayı. Ailem bize maddi istikrar sağlayamadı ama sevgi verdi, hem de fazlasıyla.

Sanki onun hakkında konuştuğumuzu biliyormuş gibi, annem mesaj atıyor. Telefonu Flip'in tutucusuna koyuyorum ve onu arama fırsatını değerlendiriyorum.

"Ne kadar güzel değil mi! İki bebeğim birlikte vakit geçiriyor." Annem diyor ki. "Arabada mısınız? Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

"Öğle yemeği için East Side'a gidiyorum."

"Bunu hâlâ ayda bir mi yapıyorsun?" Annem soruyor. "Deniyoruz."

Birkaç dakika sohbet ettik, annem Flip'e gelecek sezon hakkında sorular sordu, ben de işim hakkında. Babam Şükran Günü hafta sonu için bir nakit işi aldı, bu yüzden onları görmek için başka bir zaman ayarlamamız gerekecek. Zaten sadece iki gün izinleri var, o yüzden arabayla gitmek zor olacaktı.

Görüşmeyi bitirdikten sonra, "Tristan'ın annesi nasıl biriydi?" diye sordum. Onunla sadece birkaç kez görüştüm. Babası bazen gelir ve babamla bira içerdi ama annesi hiç gelmezdi.

"Çok çabuk sinirlenirdi ve herkese karşı sertti. Her zaman bağıırdı. Her zaman. Tris'in evinde hiç kavga *çıkmadığını* hatırlamıyorum. Ta ki o gidene kadar. Her şeye ve her şeye kızardı. Bir keresinde bana bile bağırmıştı. Sanırım sehpanın üzerine boş bir gazoz kutusu falan bırakmıştım. Bizim evimizde büyük bir mesele olmayacak bir şey için bu kadar üzülmesine şaşırdığımı hatırlıyorum" diyor.

"Bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum," diye düşünüyorum.

"Evet. Dağınıktı. Ve Tristan en büyük olduğu için tüm yükü üzerine aldı. Bağırmaktan nefret eder. Yani, *nefret eder*. Geçen yıl bir kadınla bir süredir görüşüyordu, çok uzun değil, belki birkaç ay, ve kadın bir şey hakkında mutlak bir kriz geçirdi. Birinin çektiği bir fotoğraf olabilir mi? Bağlamdan kopuktu, genelde olduğu gibi. Ama hemen ona saldırdı. Onun gibi kendini kapatan birini daha önce hiç görmemiştim." Elini saçlarında gezdiriyor, hatırladıkları karşısında başını sallıyor. "Kız avazı çıktığı kadar bağııyordu, adam odasına gitti, kızın bütün eşyalarını aldı, koridora fırlattı ve ona defolup gitmesini söyledi. Ve hepsi bu kadar. Onunla iletişimini engelledi ve bir daha asla konuşmadı."

"Yeesh. Görünüşe göre biraz öfke kontrolüne ihtiyacı var."

"Evet, kesinlikle çok ateşliydi. Ama çatışmalarla pek başa çıkamaz."

"Belki de kendine göre sebepleri vardır." Ve bu çok şeyi açıklıyor.

Dondurma ve pasta yüzünden sinirlenmeme. Tristan ve ben birbirimizin damarına basıyoruz, çoğu zaman bilerek ama o asla bağırmıyor. Sinirlenir ve zalimleşir ama sesini yükseltmez.

"Evet. Ve kardeşinin on sekizinci doğum günü yaklaşıyor. Stres yapıyor çünkü annelerinin Brody'yi arayacağını düşünmüyor," diye sır veriyor Flip.

"Annesi neden doğum gününde aramadı? İzini kaybettirmiş falan mı?" Tristan onun hakkında hiç konuşmaz. Asla.

"Tris'e sadece Noel kartı gönderiyor. Yıllardır ondan haber almadı. Sanırım küçük kardeşleriyle daha iyiydi ama son birkaç yıldır Brody'nin doğum gününü kaçırdı ve birkaç yıl önce kart göndermeyi ve Nathan'ı aramayı bıraktı."

"Tanrım. Bu korkunç bir şey." Tristan'ın annesiyle ilişkisinin iyi olmadığını biliyordum ama bu kadar korkunç olduğunu bilmiyordum. Eğer annem doğum günümü hatırlamasaydı, kalbim kırılırdı. Bu kadar çok duvarı olmasına şaşmamalı.

"Evet. O gerçek bir cevher. Tristan doğum günlerinde kardeşleri için elinden geleni yapıyor. Brody'ye bir araba alacak." Flip, East Side'in otoparkına giriyor.

"Araba mı? Gerçek bir tane mi? *Vroom-vroom* gibi mi?" Gösterge panelini okşuyorum.

"Evet. Babasına danıştı ve Brody'ye milyonlarca hız cezası falan getirecek bir şey olmadığından emin oldu. Ama bunu Nate için yaptı, o yüzden Brody için de yapıyor."

"Biraz fazla olsa da bu çok hoş," diyorum.

Flip ve ben arabadan çıkıp restorana doğru ilerliyoruz. Taze ekmek ve sarımsaklı tereyağı kokusu anında ağzımı sulandırıyor.

"Annesi hava kaybı. O da bunu telafi etmeye çalışıyor" diyor.

"Bunu görebiliyorum. İyi bir kardeş olmak için elinden geleni yapıyor." şu anda Brody'nin hokey maçlarından birinde. Bu konuşma pek çok şeye ışık tutuyor. O ters sarılmalar şimdi daha da anlamlı. Tristan gardını indiriyor.

Adelaide bugün yine bizim sunucumuz. Birkaç kase salata ve somun ekmeği mideye indirdik. Flip tüm yemeğini yiyor ve ben de her zaman yaptığım şeyi yapıyorum, birkaç lokma yiyorum ve gerisini sonraya saklıyorum. Yine de tatlı alıyoruz.

Daha sonra, karanlıkta parlayan kapalı mini golf sahasına gidiyoruz.

nc delikte, kıını tekmeliyordum. "Profesyonel bir hokey oyuncusu için, mini putt'ta kesinlikle berbatsın."

Flip sürekli açıyor. Hem de çok fazla. Neredeyse üç kişiye çarpıyordu ve yedi denemeden daha azında topu deliğe sokamıyor. Beş yaşındakiler bile ondan daha iyi.

"şşşt... Tüm bu laf kalabalığınla konsantrasyonumu bozuyorsun." Birkaç deneme vuruşu yapıyor.

Cebimde telefonum çalıyor. ıkardım. Tristan nerede olduğumu ve sikiinin üzerinde zıplamak isteyip istemediğimi bilmek istiyor. Açıkçası çok isterdim ama hâlâ düzenli olarak seviştiğimizin farkında olmayan kardeşimle birlikte olduğum için seksin beklemesi gerekecek.

RIX

Zaten ellerim toplar ve sopalarla dolu.

Golf sopamın ve neon sarısı topumun hızlı bir fotoğrafını çekip gönderiyorum.

TRISTAN

Bu karanlıkta parlayan mini putt mu?

RIX

Yup

TRISTAN

Kiminle birliktesin?

RIX

Çevi
r

TRISTAN

Oh. Güzel. Bir cinayet planlamaktan iki saniye uzaktaydım, bilginize.

RIX

Fotoğrafı neden
gönderdim?

denizanası gif

Kazıyı görmezden geliyor.

TRISTAN

Hangi lokasyondasınız?

RIX

Vaughn'a yakın olan.

TRISTAN

Senin benimkilerle oynamanı beklerken ben de toparla oynamaya geliyorum.

RIX

Belki de önce Flip in 5'i yazmalısın, yoksa iş işten geçti????

TRISTAN

Doğru.

RIX

Daha sonra taşaklarının çenemi tokatlayacağı için heyecanlandın, değil mi?

TRISTAN

Belki de. *Şaşkın
gözler*

"Hey, Rix, sıra sende." Flip parmaklarını sıklatır. "Tamam. Özür dilerim."

"Kiminle mesajlaşıyorsun?"

"Sadece kızlar. Gelecek hafta bir ara Hemi'de akşam yemeği için bir araya geleceğiz." Bu doğru değil ve birkaç saat önce mesaj atıldılar ama onlara Flip'le birlikte olduğumu ve daha sonra görüşeceğimizi söyledim.

"Son zamanlarda o kızlarla çok vakit geçiriyorsun, ha?" Ben ilk vuruşumu yapıp deliğin bir karış yakınına getirirken Flip kenarda duruyor.

"Evet. Harikalar. Hemi'nin röportaj yapmama yardım etmesi de çok hoştu." Topa yaklaşıyorum ve hangi açıdan vuracağıma karar vermeye çalışıyorum.

"Senin için bir şeyler söyleyecektim." Neredeyse incinmiş gibi.

"Biliyorum, ama bu doğrudan kayırmacılık gibi gelmiyor. Senden yeterince bacak kaldırdım." İlk seferinde deliği kaçırdım ama şimdi sadece 15 santim uzaktayım.

"Ama annem ve babam birikimlerinin çoğunu benim hokeyime aktardılar, bu yüzden sana yardım etmem teraziyi dengeliyor" diye savunuyor.

"Yeteneğini gördüler ve bunun farkına varılmasını sağlamak için akıllıca davrandılar." Bu sefer topu deliğe soktum. Bu, paranın kısıtlı olduğu bir ailede büyümenin zor kısmı. Şimdi Flip çok kazanıyor, herkese bir şey borçluymuş gibi hissediyor. Hepimiz onun parlayan bir yıldız olacağını biliyorduk. Onun geleceğine yatırım yapmak kesin bir şeydi.

"Senin de pek çok yeteneğin var. Mesela finansal planlama dışında, ki bu konuda harikasin, bizi maçlarda nasıl besleyeceğini çok iyi biliyorsun. Bu çok büyük bir beceri. Oyuncular senin benim ve Tris için yaptıklarını yapan birine çok para ödüyorlar. Bu işlerde iyi olduğunu bilmiyordum. Bu tam olarak doğru değil. Her zaman yemek yapabilirsin. Sanki mutfağa hükmetmek için doğmuşsun." Yüzünü buruşturdu. "Kusura bakma, bu muhtemelen cinsiyetçi bir yaklaşım."

"Ev kadını olmak için doğduğumu söylerseniz cinsiyetçi olursunuz. Ve bunu senin için yapabilmeyi seviyorum." Topumu alıyorum ve bir sonraki deliğe geçiyoruz.

"Enerji seviyem çok yükseldi ve bunun sebebinin sen olduğunu biliyorum." Vuruş için topunu hazırlıyor.

"Daha çok gece uyusan daha da iyi olurlar," diye mırıldanıyorum.

"Sezon boyunca yavaşlayacağım." Telefonu alıyor ve mesajı kontrol ediyor. "Tristan bize katılırsa sorun olur mu?"

"Tabii. Sorun değil." Topu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum. "Yapmamasını tercih ediyorsan sorun değil," diyor Flip.

"Onun gelmesini istemiyor *musun*?"

"Bazen siz ikiniz birbirinizin derisinin altına giriyorsunuz."

Yarısını bile bilmiyor. Ne kadar üzüldü? Ne kadar ihanete uğramış hisseder? Öğrenmesi için ona söyleme riskini almak istemiyorum. "Cidden sorun yok."

"Eğer eminseniz..." Emin değil gibi.

"Gerçekten. Onu sopayla öldürmeyeceğime söz veriyorum." Flip'e iki baş parmağımla onay veriyorum.

"Bu pek güven verici değil."

Gözlerimi deviriyorum. "Sadece gelmesini söyle. Medeni davranabiliriz."

"Tamam." Başka bir mesaj gönderirken hâlâ şüpheci görünüyor. "Görünüşe göre on dakika içinde burada olacak. Kenara çekilip onu bekleyelim mi?"

"Başa dönüp baştan başlayabilir miyiz? Ya da ilk birkaç deliği atlayabilir mi?"

"Tristan delikleri atlamak istemeyecektir."

Koluma doğru öksürerek kıs kıs güldüğümü gizliyorum. "Ya burada bekleriz ya da en başa döneriz. Size kalmış." Yedi yaşındaki çocuklardan oluşan bir doğum günü partisi ve çocukların golf sopalarını kılıç gibi kullanmalarını engellemeye çalışan ebeveynler için kenara çekiliyoruz. Birinin kaval kemiğine darbe alıyor ve ağlamaya başlıyor. Bu da en başa dönme kararımızı kolaylaştırıyor.

Tristan bir dakika sonra geldi.

"Burası spor ayakkabı içi gibi kokuyor," diye yakınıyor.

"Bu sürpriz olmamalı." Onunla göz göze gelmemek için tırnaklarımı inceliyorum. Koyu renk, yıpranmış bir kot pantolon ve üzerinde kardeşinin hokey takımının logosu olan siyah bir tişört giyiyor. Ayrıca siyah koşu ayakkabıları ve siyah bir kemer takıyor. Çok lezzetli ve kendi iyiliği için fazlasıyla sikilebilir görünüyor. "Yanlış hatırlamıyorsam, koşu ayakkabıların içinde bir şey ölmüş gibi kokuyordu."

Flip, "Siz ikiniz önümüzdeki bir saat boyunca didişmezseniz harika olur," diye homurdanıyor.

"Haksız değil. Gençken koşu ayakkabılarımda bir tuhaflık vardı. Sonradan öğrendim ki, pislik kedim içine sıçmış." "Oh, kahretsin!"

Bunu hatırlıyorum!" Flip gülüyor.

Bir anne ona ters ters bakıyor.

"Özür dilerim. Benim hatam." Geçmeleri için işaret etti. "Siz önümüzden gidin."

Biz kenara çekiliyoruz, böylece anne ve iki çocuğu mutluluğa giden yolu bulabiliyorlar. "Bunu nasıl anladın?" diye sordum.

"Kedinin dolaba girip ayakkabısının üzerine çömelmesini izledik." Flip kıkırdar.

"Sanırım ağabeyim bir keresinde kediyi yanlışlıkla dolaba kilitlemiş ve o içerideyken ayakkabımın içine işemiş. Kardeşim pisliği dışarı attı ama olan olmuştu. Ve dolap her açık kaldığında bunu yapmaya devam etti."

"Kardeşin neden en başta itiraf etmedi?" diye sordum.

"Onlar Tristan'ın uğurlu ayakkabılarıydı. Her maçta onları giyerdi" diye yanıtlıyor Flip.

"Ah." Bilerek başımı salladım. "Batıl inanç ayakkabıları."

Tristan alt dudağını ovuşturuyor. "Kokuyu çıkarmak için her şeyi denedim ama sonunda yeni bir çift almak zorunda kaldım. Yemin ederim o yıl playoff şansımızı kaybetmemizin nedeni buydu. Hem de ligin en kötü ikinci takımına karşı."

"Ya da takım kaptanımız bir hafta önce kayak pistinde bileğini kırdığı ve bir numaralı kalecimiz mono olduğu ve bir seferde on beş dakikadan fazla uyanık kalamadığı içindi," diye karşı çıkıyor Flip. "Ama evet, kediniz ayakkabılarınızın içine pislediği ve onları değiştirmek zorunda kaldığınız için de olabilir."

Başımı eğdim. "Batıl inançların olduğunu bilmiyordum."

"Sadece bazı şeyler hakkında." Sopasını sallıyor. "Kimler kışına tekmeyi yemeye hazır?" Arkamızdaki aile yüzünden küfrünü değiştiriyor.

Genç kız kıkırdıyor.

Yeniden başlıyoruz. Tristan'ın karışma eklenmesiyle Flip'in rekabetçi tarafı ortaya çıkıyor. Hala aşırı atış yapmaya devam ediyor. Ben de topları deliğin birkaç santim yakınından vurmaya devam ediyorum.

Tristan öne çıkar ve Flip'e bir çene ucu verir. "İzle ve öğren, Madden." Golfçü duruşu alıyor ve ben poposuna bakmamaya çalışıyorum. "Toplara çarparak boyun eğdirmeye çalışmıyorsun. Topları okşa. Sert ama nazik ol." Topa vururken sırtıyor. Top çim boyunca yuvarlanıyor ve deliğin etrafında dönerek tek vuruşta içeri düşüyor. "İşte böyle yapılır."

Sıra bana geldi, ben de öne çıkıp nişan aldım. İkinci bir atışa ihtiyacım olacağını tahmin ediyordum ama sürpriz bir şekilde tek atışta vurdum.

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyor Flip.

"Güzel atış. Görünüşe göre taşaklarını nasıl kullanacağını biliyorsun." Tristan Flip'e döner. "Sıra sende. Bilge bir sözün var mı, Bea?"

"Sert ve nazik. Vurun, tokat atmayın."

Yine aşırıya kaçtı ve biz de onunla dalga geçtik.

Flip her kalktığında, Tristan yanımda duruyor ve saçma sapan konuşuyoruz. Ayrıca bana dokunmaya devam ediyor. Parmakları kolumun arkasından aşağıya yumuşak bir fırça gibi iniyor, elimi sıyrıyor, saçımın altından kayarak boynumu sıkıyor. Hepsi masum dokunuşlar ve hava karanlık olduğu için toplar, sopalar ve kurslar parlayabiliyor ama

yine de beni heyecanlandırıyor, çünkü Flip tam burada. Yaptığımız onca edepsiz şey arasında bu özellikle skandal gibi geliyor. Bir hata yaparak sahip olduğumuz şeyi mahvetmek istemiyorum, ama ellerimi kendime saklamak zor.

Parkurun sonuna geldiğimizde Flip ciddi şekilde sinirlenmişti çünkü ikimiz tarafından da kışına tekme yemişti. Tristan arabaları eve bırakıp bara yürümemizi önerdi. Philly bir gösteri maçında New York'a karşı oynuyor. Ligin en çok aranan çaylaklarından biri olan Kodiak Bowman, kariyerine Philly'de başlamış ama takımının bir başka üyesiyle birlikte New York'a takas edilmiş. Babası yıllarca profesyonel hokey oynadı ve Kodiak onun tüm rekorlarını alt üst etme yolunda ilerliyor. Görünüşünün güzel olmasının da bir zararı yok.

Maçı çok iyi gören bir masaya oturup içki ve meze sipariş ediyoruz. Yanımda Flip ve karşımda Tristan ile köşeye sıkıştım. Bu kabinler East Side'dakilerden daha büyük ama buna rağmen Tristan bacaklarımın arasına yayılıyor. Ayağımı kaval kemiğine değdirince kaldırıp bacağının yanına sıkıştırıyor.

"New York sıkı oynuyor." Skor şimdiden iki sıfır ve Bowman'ın bir golü ve bir asisti var.

Flip, bir başka yeni transfer Connor Grace'in kaleye şut çektiği sırada ekrana bakıyor. "Bu adama katlanamıyorum," diye mırıldanıyor, sonra dikkatini tekrar Tristan'a çeviriyor. "Brody'nin turnuvası nasıldı bu arada?"

"İyi. İlk iki maçı kazandılar, üçüncüyü kaybettiler ama dördüncüde toparlandılar ve finali kazandılar. Brody'nin galibiyete gerçekten ihtiyacı vardı. İyi oynadı ve bir sürü gol attı, bu iyi bir şey çünkü son zamanlarda birkaç maç kötü oynadı ve bana çok benziyor ve kafası karışıyor." Servis görevlisi içeceklerimizi getirirken Tristan masanın altında baldırımı yoğuruyor.

"Kazandıklarına sevindim. Bu onun için iyi oldu. Maçta gözlemci var mıydı?" Flip soruyor.

Tristan başını sallar. "Birkaçı beni tanıdı. Ottawa'dan ve Montreal'den birer kişi vardı. Amerika'dan gelenler genelde yılın ilerleyen zamanlarında geliyor. Ama ona bakıyorlar, yani bu iyi haber."

"Doğum günü için heyecanlı mı?" Flip birasından bir yudum daha alır.

"Evet. Ve bu yıl maçların arasına denk geliyor, yani onunla kutlama yapabileceğim. Siz ikiniz Şükran Günü için kiracıları mı ziyaret ediyorsunuz?" Tristan aramızda dolaşıyor.

Başımı salladım. "Babam Sand Lake'te bir işe girdi. Para kazanmak için bütün hafta sonu çalışacak, biz de hindi olayını yapmak için başka bir hafta sonu buluruz dedik."

"Babama gelmek ister misin? Nate hafta sonu için üniversiteden dönüyor. Brody'nin Cumartesi günü maçı var ama Pazar ve Pazartesi izinli, o yüzden arka bahçede hindi kızartıyoruz. Her zaman çok fazla yemek olur ve günlerce yemek artıkları kalır." Tristan'ın bakışları bana kayıyor. "İkiniz de bize katılabilirsiniz." Bacağımı sıkıyor, sonra elini saçlarında gezdiriyor.

Flip, "Kızarmış hindiye varım," diyor ve bana bakıyor.

"Elbette, bu harika olur. Balkabaklı turta ya da ne tür bir turta istersen getirebilirim. Babana her konuda yardımcı olmaktan mutluluk duyacağımı söyle."

"Pikan cevizli turta. Cevizli turta istiyorum. Ve şekerlenmiş tatlı patateslerinizi," diyor Flip.

"İkisini de yapabilirim. Hatta üçünü de."

"Harika." Tristan'ın gülümsemesi gerçek. "Babama geldiğinizi haber vereyim."

BÖLÜM 18

TRISTAN

"H Ey, Stiles, duş aldıktan sonra ofisime gel, olur mu?" Koç, takım soyunma odasına doğru giderken şöyle der.

"Evet, tabii. Her şey yolunda mı?" İyi bir antrenman yaptım ve son

bir gol attım ve bir asist yaptım.

"Evet, sadece konuşmak istiyorum." Gülümsemesi gergin, bu da beni endişelendiriyor.

Flip omzuma vurdu. "Aklını başına topla, dostum. Son zamanlarda buzda harikalar yaratıyorsun. Bunun iyi bir haber olduğuna eminim."

"Evet." Ama üzerimi değiştirip duşa girerken midemdeki ağır duyguyu atamıyorum.

Flip beni beklemeyi teklif ediyor ama orada ücretsiz bir öğle yemeği büfesi var, ben de onunla orada buluşacağımı söylüyorum. Koç'un ofisinin kapısını çalıyorum ve içeri girmemi söyleyene kadar bekliyorum.

O ve GM Jamie Fielding küçük konferans masasında oturuyor, kâğıtlar masanın üzerine saçılmış durumda. Onları karıştırıp bir yığın haline getiriyor ve bir klasörün içine yerleştiriyor. "Otur Tristan."

Bir sandalyeye çöküyorum ve kıpırdanmamaya çalışıyorum. "Ne var ne yok?" Yüz ifadelerini sevmiyorum. Sanki yüzlerini nötr tutmaya çalışıyorlar.

"Sizinle açılış maçının başlangıç kadrosu hakkında konuşmak istiyorduk." Koç kalemini dizine vuruyor.

Aralarına bakıyorum. Evet, bu hiç güven verici değil. Geçen sezonki tüm kazanımlarım parmaklarımın arasından kayıp gidiyor. Takım için değerim olmasını istediğim yerde değil. "Hollis'i başlatıyorsun, değil mi?"

Koç elini kaldırır. "Bunun buzdaki performansınla hiçbir ilgisi yok. Sezon öncesi oyununuz en üst düzeydeydi ve böyle devam ederseniz harika bir sezon geçirme yolunda ilerliyorsunuz."

"Peki neden oyuna başlamıyorum?" Bir bacağımı diğerinin üzerine çaprazlıyorum, sonra açıyorum. Huzursuz ve sinirliyim.

"Hollis oyunun başında çok güçlü," diyor Koç.

Fielding, "Neredeyse bütün bir sezon boyunca sahalardan uzak kaldı ve kariyerinin neredeyse yarısında Toronto için oynadı," diye ekliyor.

Satır aralarını okuyabiliyorum. Hollis'i açılış maçında ilk on birde başlatmak takımın morali için iyi olur. O taraftarların favorisi ve bu takımın dokusunun bir parçası. Kupayı iki kez evine götürdü. Yavaşça başımı salladım. "Yani açılış maçında ikinci çizgide miyim?"

Koç, "Sezonun ikinci maçında seni ilk sıraya koyacağız," dedi.

"Tamam. Takım için en iyisini sen bilirsin." Ağzım pamukla dolmuş gibi hissediyorum. "Hepsi bu mu?"

"Hepsi bu kadar." Koç ve GM karşılıklı bakıştılar. "Bu senin saha içi performansının bir yansıması değil, Tristan."

"Evet. Anladım. Gidebilir miyim?" Anladım, ama bu benim güvenimi sarstı.

Eğer bu şekilde başlıyorsak sezon sonunda ne olacak? "Gidebilirsin."

Biraz dinlen. Yarın büyük gün" diyor Koç.

Ofisten içeri girdiğimden daha kötü hissederek çıkıyorum. Bea'yı istiyorum. Altımda hissederken kendimi kaybetmek istiyorum. Bana lanet bir tanrıymışım gibi bakmasını istiyorum. Bugün cuma. Bir saat içinde evde olur. İçine girip gerginliğimi atabilirim.

Arenadan çıkmak üzereyken görmek istediğim son kişiyle karşılaştım.

"Tristan! Hey, dostum, biraz konuşabilir miyiz?"

Hollis'le yüzleşmek için döndüm. "Şu an gerçekten iyi bir zaman değil, dostum."

Ellerini kaldırır. "Yarın için üzgün olduğumu biliyorum. Buna hakkın var." Yüzündeki empati bende onu yumruklama isteği uyandırıyor. "Senin için boktan bir durum olduğumu biliyorum ve bu maça çıkmayı hak ediyorsun ama daha oynayacak çok güzel yılların var dostum. Daha bir sürü açılış maçı

sezonu başlıyor. Bu yıl senin için bir rock yıldızı olacak. Sadece bunun seninle ilgili olmadığını bil."

"Anladım. Yarın görüşürüz." Yürüyüp gidiyorum. Pislik gibi davrandığımı biliyorum ama şu anda yapabileceğim en iyi şey bu. Gerekçelerini anlıyorum, ama bu durumu daha az berbat yapmıyor.

Maç öncesi stres atmak için bir "arkadaşıyla" buluşacağını bildirmek için mesaj attı. Bu da muhtemelen en az birkaç saat meşgul olacağı anlamına geliyor.

Sürücü koltuğuna geçtim ve Bea'ye mesaj attım.

TRISTAN

Eve gidiyorum ve berbat bir ruh halindeyim.

Sert bir şekilde sürülmek istemiyorsanız binayı boşaltmak iyi bir fikir olabilir

#1

Uyarı için teşekkürler. Peki ya Flip?

TRISTAN

Bir arkadaşıyla meşgul.

#1

Hazır
olacağım.

TRISTAN

Muhtemelen Hemi'yi ziyaret
etmelisin

#1

Yapmamı istediğin şey bu mu?

Mesajı üç kez yazıp sildim.

#1

Bunu hayır olarak kabul ediyorum.
Yakında görüşürüz.

Eve geldiğimde Bea mutfaktaydı. Pembe dantelli bir sütyen ve ona uygun dantelli bir tanga giyiyordu. Ve hepsi bu. Saçları uzun bir örgü halinde omzunun üzerinden sarkıyor. Adaya yaslanmış, kenarını tutuyor, ben odanın içinde dolanırken başı yana eğik. Vücudum onunkiyle çarpışmadan önce duruyorum.

"İyi davranmayacağım," diye bağırdım.

"Bunu mesajlardan anladım," diyor yumuşak bir sesle.

Ellerimi yumruk yaptım. Çekip gitmeliyim. O benim bu halimi hak etmiyor. "Bu halimden hoşlanmayacaksın."

"Belki de benim favorim olur." Gözleri parlıyor.

Onu ne kadar çok istediğimden, beni böyle görmesini ne kadar istemediğimden, artık onunla böyle biri olmak istemediğimden nefret ediyorum. Her şeyi berbat edebilirim. Beni en kötü halimle görürse, muhtemelen buna bir son verecektir ve belki de vermelidir. Bu onun için daha iyi olur. Bırakın erkek arkadaş olmayı, iyi bir günde bile zar zor katlanılabilir biriyim. O kadar kızgınım ki ona ihtiyacım var ve o hâlâ burada duruyor. "Son şansın, Beat. Gerçekten kaçmalısın."

"Ama istemiyorum." Sesi titriyor.

Uzanıp alt dudağının çevresini çiziyorum ve *özür dilerim diye* mırıldanıyorum. Ama kontrolden çıktım. Başkasının mirası yüzünden kariyerim tehlikede. En iyi arkadaşıma yalan söylüyorum, ona her gün ihanet ediyorum. Ve bunu her yaptığımızda Bea'yi riske atıyorum. Gidecek başka bir yeri yok, taşınacak bir dairesi yok çünkü ondan sürekli daha uzun kalmasını istiyorum. Ve en kötüsü, kendime yalan söylüyorum. Çünkü bu sadece seksle ilgili değil. Onunla ilgili. Bana hissettirdikleri hakkında. Ama durmak istemiyorum. Duramıyorum.

Onu döndürüyorum ve elimi boynunun arkasına dolayarak yanağı tezgâhla buluşana kadar onu aşağı itiyorum. Boştaki elimle kıcını tokatlıyorum, nefesi kesiliyor ve inliyor. "Tanrım, bu lanet sese bayılıyorum." Kemerimi çözüyorum ve kotumun düğmesini açıyorum, ereksiyonumu serbest bırakmak için fermuarı aşağı çekiyorum. "İstedığinin bu olduğuna emin misin?" Bacaklarını ayırıyorum. "Sikilmek mi?"

"Evet."

Parmağımı ince kumaş şeridinin altından geçirdiğimde titrek bir nefes alıyor. "Bana durmamı söyle."

"Yapmanı istemiyorum," diye fısıldıyor.

"Yapacaksın." Saten şeridi uyluklarının arasından aşağıya doğru takip ediyorum. Klitorisini sıyrıyorum ve o inliyor. Bu olmamalıydı. Bunu yapmamalıydım. Kendinden geçiyor olmalıydı. İki parmağımı içine sokup iki kez pompalıyorum, sonra kıcını tekrar tokatlamak için geri çekiliyorum. "Peki ya şimdi?"

"Daha fazlasını istiyorum," diye mırıldanıyor.

Eğilip sikimi göt yanaklarının arasına sokuyorum. "Çok iğrençsin. Benim için ne kadar ıslak olduğunu hisset." Yanağındaki suları siliyorum, sonra parmaklarımı dudaklarının arasına sokarken o noktayı yalıyorum.

Açgözlü bir iniltiyle etraflarını sararlar.

"Ne kadar pis bir kız." Parmaklarımı serbest bırakıyorum, sikimi kavırıyorum ve kendimi hizalayıp sert bir hamleyle içine iterken kulak memesini ısıırıyorum. "Yani

sikilmeye hazır."

"Oh, Tanrım," diye inliyor.

"Pes et, Bea." Neredeyse yalvarıyorum. Bu, içine girmeme izin verdiği son sefer olabilir. Şu anda her şeyi mahvedebilirim. "Siktir git."

"Hayır. Ben seni istiyorum."

Kalçalarımı geri çekiyorum ve içine giriyorum. İnliyor ve bacakları titriyor. Bir elini kalçalarının arasına sokmaya çalışıyor ama ben boynunun arkasını serbest bırakıyorum, onu sikimle mızraklıyorum, her iki bileğini tutuyorum ve kollarını arkasına katlıyorum, onu pozisyonda tutmak için bir elimle tutuyorum.

"Beni hâlâ istiyor musun?" Nefesim daralıyor, kalbim küt küt atıyor, bana bittiğini söylemesini bekliyorum. Temelli olarak. Beni bırakmasını. Bırakmalı. Onun yerinde olsaydım ben de bırakırdım.

"Durma. Çok yaklaştım," diye yalvarıyor.

"Gelmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Sırtıma doğru çekiyorum ve itmeden önce sikime tükürüyorum. "Daha kibarca sormadın bile."

"Lütfen," diye inliyor.

"Yeterince iyi değil. Tekrar dene."

"Lütfen, Tristan." İnliyor ve kalçalarını döndürmeye çalışıyor.

Sonuna kadar çektiğimde hoşnutsuzluğunu homurdanıyor. "Lütfen ne?"

Lütfen durur musun?"

Başını sallıyor. "Hayır. Lütfen durma."

Onu sınırda tutuyorum, boşalmaya yakın ama asla aşmıyor. Bacakları titriyor ve suları sikimi kaplıyor ve uyluklarının iç kısmına damlıyor. Kıcının her yerine boşalıyorum ve onu sikmeye devam ediyorum. Zorlamaya devam ediyorum. Durmamı söylemesi için yalvarmaya devam ediyorum. Ama yapmıyor. Almaya devam ediyor, daha fazlasını istiyor, boşalmasına izin vermem için yalvarmaya devam ediyor.

Ama benim yok.

Bu çok zalimce. Öyle olduğunu biliyorum. Kendimin bu halinden nefret ediyorum, çok fazla hissettiğimde ve olması gerektiği gibi kontrol edemediğimde. Ona ihtiyacım olmasından nefret ediyorum. Onu istiyorum. Ona doyamıyorum. Ama o bana durmamı söylemiyor.

İkinci bir orgazma yaklaşıp kadar çekilmedim. Bir elimi altına sokup onu ayağa kaldırıyorum, kolumu hızla beline doluyorum çünkü bacakları onu tutamayacak kadar zayıf. Onu döndürüp tezgâhın üzerine koyduğumda bir bez bebeğe dönüşmüştü. Tezgâha bastırdığım yanağı kızarmıştı. Baş dönerken elimi boynunun arkasına doluyorum.

Gözleri donuk ve odaklanmamış. Elleri göğsümden aşağı kayıyor ve

tezgâhın üzerinde gevşekçe duruyor. "Hey, hey." Yüzünü avuçlarımin içine alıyorum. "Bea,

Bebeğim? Bana durmamı söyle. Bana yettiğini söyle."

"Hayır." Başını sallıyor. "Buna ihtiyacın var ve benim de gelmem gerek."

Ayrılmış kalçalarının arasına giriyorum, kendimi hizalıyorum ve geri itiyorum. Başparmağımla klitorisini okşadığımda gözleri doluyor.

"Lütfen, lütfen, lütfen," diye inliyor.

Klitorisine daireler çiziyorum, sarsılıyor ve titriyor, gözleri tekrar kapanmadan önce parlıyor.

"Oh, Tanrım, aman Tanrım..." Kısık bir ses çıkarıyor ve vücudu orgazmla titriyor. Amcığı sikimin etrafında kenetleniyor ve içinden geçen hisler onu sarsarken hıçkırıyor. Kalçalarını tutuyorum, o haykırdıkça içine vuruyorum, orgazm onu sürüklerken acımasız. Bu sefer boşaldığımda geri çekilmiyorum.

Bana yaslandı. İkimiz de ter içindeyiz. Vücudu birkaç saniyede bir kasılıyor ve bu sırada küçük hıçkırıklar çıkarıyor.

Tekrar yanağını okşuyorum, ellerim titriyor. Midem dibe vuracakmış gibi hissediyorum. Yüzünü görebilmek için geri çekiliyorum. Yorgunluğun ötesinde görünüyor. Gözlerinin kenarlarından yaşlar süzülüyor.

"Kahretsin, Bea." Onları fırçalıyorum, panik beni ele geçiriyor. "Neden bana durmamı söylemedin? Seni incitmek istemedim."

Dili alt dudağında geziniyor. "Bana zarar vermedin."

"Seni yine ağlattım." Her seferinde kendimi gözümünden bıçaklamak istiyorum.

Eli yanağında geziniyor ve kucağına düşüyor. "Acı gözyaşları değil. Orgazm giderici gözyaşları."

"Oh." Varlıklarından hâlâ hoşlanmadığım için onları yumuşatıyorum. "Siktir. Seni çok zorladığımı düşünmüştüm."

Başını iki yana sallar. "Yapmayacağımı biliyordum." Parmakları çenemin kenarında geziniyor. "Şimdi beni öpmeni istiyorum, lütfen."

Ağzımı onunkinin üzerine eğiyorum ve kollarımı ona doluyorum. Bu öpücük bir kefare, durgun dil darbeleri. Yumuşak bir özür. Sonunda geri çekiliyorum. "İyi olduğuna emin misin?"

"Kesinlikle iyiyim. Ancak önümüzdeki birkaç gün yürümek zor olabilir, bu yüzden sanırım ilk maçınızın deplasmanda olması iyi bir şey."

Gülüyorum, rahatlıyorum ve ağzını tekrar benimkiyle kapatıyorum. Mırıldanıyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor.

O kadar sert davrandıktan sonra bana karşı nazik olması kendimi daha da büyük bir pislik gibi hissetmeme neden oluyor. "Özür dilerim."

"Yapmıyorum. Çok fazla gelseydi sana durmanı söyledim ama gelmedi. İhtiyacın olan şey olabildiğime sevindim."

"Ben seni hak etmiyorum." Kollarını omuzlarıma doladım ve onu kucağıma aldım.

Yu

kar "Kim diyor?"

1. "Bana diyor."

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor dudaklarıma karşı.

"Duşa. Seni temizlemek istiyorum."

Yarım saat sonra çatı katındaydık. Duştan sonra Bea'yi aldım.

su ve kocaman bir bardak taze sıkılmış portakal suyu içtim. Sonra caddenin karşısındaki markete koşup ödül maması aldım. Şimdi kanepede sarılıyoruz. Çok fazla kucaklaşma deneyimi yaşamamış biri olarak, bu yakınlığı sevdiğimi fark ettim. Özellikle de Bea'yse, sıcacıksa ve en sevdiğim şeyler gibi kokuyorsa.

"Peki bu öfke patlamasına ne sebep oldu?" diye soruyor Ore Drumstick'ten bir ısırık alırken. Kısa süre önce onları sevdiğini öğrendim.

"Yarınki maça Hollis başlıyor. Ben ikinci çizgideyim."

Kaşları çatıldı. "Ama sezon öncesinde ortalığı kasıp kavuruyordun. Takımdaki en çok gol atan ve en çok asist yapan oyuncu sensin. Ligdeki neredeyse hiç kimse senden daha iyi istatistiklere sahip değil."

"Evet."

"Peki neden..." Gözleri kapanıyor ve dudakları büzülüyor. "Çünkü bu takımın morali için iyi."

"Bunu nereden biliyorsun?" Ben soruyorum.

"Hammer geçen gün babasıyla Hollis'in konuşmalarına kulak misafiri oldu." Yanağını yumruğuna dayadı. Kırmızı leke kaybolduğu için minnettarım. "Bu çok boktan, Tris. İlk satır sana ait."

"Neden Hollis'e verdiklerini anlıyorum." Ben de anlıyorum. Ama bu beni nerede durduğumu ve sezon sonunda ne olacağını sorgulamaya itiyor.

"Bu daha az berbat yapmaz."

"Pek sayılmaz, hayır."

"O zaman kışını yırtarak oynaman ve hokey izleyen ulusa neden her zaman ilk beşte olman gerektiğini göstermen gerekecek. Ve tabii ki, haksızlığa uğradığında benim kukum her zaman öfkeyle vurmaya hazır."

Onu yanağından öperim. "Pes etmediğine inanamıyorum."

"Sana güveniyorum. Beni diken üstünde tutabilirsin ama bana asla zarar vermezsin. Gerçekten de yakında orgazm olmazsam öleceğimi düşündüm. Sonunda orgazm olduğumda, lanet olsun." Kasıklarına aklını kaçırmış gibi bir hareket yapıyor. "Şimdiye kadarki en iyi orgazmdı."

"Bana bunu söyleme. Bir daha böyle bir pislik olmak için yeşil ışık istemiyorum."

Ne zaman onu sınırlarının ötesine ittiğimi düşünsem, hemen adım atıyor ve verdiğim her şeyi alıyor. Yapamayacağımı bilsem de onu elimde tutmak, onunla ilgilenmek istiyorum. Ama bunu daha ne kadar sürdürebiliriz?

Omuz silkiyor. "Haklı olarak üzgündün ve ihtiyacın olan şey için bana geldin. Başa çıkabileceğimden daha fazlası olsaydı, eğer *sen olsaydın*, sana söylerdim. Senin bütün yönlerini gördüm, Tristan. Hiçbiri beni korkutmuyor."

"Buraya gel." Onu kucağıma çekiyorum, kollarımı beline doluyorum ve yüzümü saçlarına gömüyorum. Ona sahip olduğum için çok mutluyum ama herkes eninde sonunda gidiyor. Bu benim hayat hikâyem.

Bea ne diyorsa onu yap. Kıçımı yırtarak oynuyorum. Üçüncü periyotta Hollis dizine yük bindirmesin diye oyundan alındı ve yerine ben geçtim. Bu

her şeyi bir perspektife oturtuyor. Maça başlamamış olabilirim ama golle bitirdim.

İlk defa, Flip tavşanları odaya geri getirmiyor. İsteyerek değil. Hemi onun peşinde ve Milk'in destek kampanyasını geri çekmesine kötü bir basın açıklaması kaldı. Dallas da radarın altında kalmaya çalışıyor. Kampanyaları risk altında değil ama Hemi'ye onu tekrar palyaço gibi giydirmesi için bir neden vermek istemiyor. Bu yüzden hepimiz burada, otel odamızda, bir çeşit pijama partisindeyiz.

"Bu gece ciddi bir kış tekmeledin." Dallas bira şişesini benimkiyle tokuşturuyor.

"Hepimiz öyle yaptık," diyorum. "Sezona harika bir başlangıç oldu."

Flip başını sallar. "Gerçekten öyle. Keşke bir tavşanın içinde kutlama yapıyor olsaydım ama seks yüzünden milyon dolarlık bir ciro kaybetmek bana bile aptalca geliyor." Şişesini geri devirip yarısını boşaltıyor.

Bir kasa içki almak için içki dükkanında durduk. Atıştırmalık bir şeyler almak için Walmart'ta da durduk. Yapılacak bir şey değil. Oda servisi pahalı.

"Sezon başladığına göre artık biraz yavaşlamalısın," diye öneriyorum.

"Görünüşe göre ne olursa olsun, en azından süt kampanyası sonuçlanana kadar buna mecburum. Yoksa geçinmek için birkaç müdavime bel bağlamak zorunda kalacağım. Gerçi çok fazla tekrar onlara fikir veriyor." Flip şakağına vuruyor.

Ashish, "Değişiklik olsun diye biriyle çıkmayı deneyebilirsin," diye öneriyor.

"Bağlılıkla ilgilenmiyorum." Flip birasını bitirir ve buzdolabından bir tane daha alır.

Başımı sallıyorum. "Harika ve istikrarlı bir ailen var, otuz yılı aşkın süredir birlikte olan ebeveynlerin var ve sen benden bile daha fazla ilişkiden kaçınıyorsun." Ben de boş koltuğumu dolu bir koltuğa takas ediyorum.

Flip, "İlişkilerden kaçınmamın nedenlerinden biri de onlar," diye itiraf ediyor.

"Birbirlerini çok seviyorlar, değil mi?" En azından öyle görünüyorlar. Çocukken birbirlerine karşı bu kadar iyi olduklarına inanamazdım. Çok paraları yoktu ama Flip'in babası yazın her Cuma annesine bir demet kır çiçeği getirirdi. Kışın ise ona tek bir gül getirirdi. Bea için de böyle bir şey yapabilirim. Ona çiçek getirebilirim. Şakayıklara bayılır. Çocukken arada bir komşumun bahçesinden onun için bir tane çalardım.

"Evet. Aynen öyle. Kimseyle o kadar derine inemem. Şimdi olmaz. Çok fazla baskı var."

"Nasıl çok fazla baskı?" Dallas soruyor.

"Endişelenecek başka biri var. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorsun," diyerek yorumunu bana yöneltti. "Zaten ailem ve Rix var. Kariyerime odaklanmışken bunlara bir kişi daha ekleyemem."

"Bea için neden endişeleniyorsun?" Kendini toparladı; iyi bir işi ve iyi arkadaşları var. Ondak sakladığımız bir şey dışında endişelenecek pek bir şey yok.

"Nerede yaşadığını gördün. Nasıl büyüdüğümüzden dolayı boktan mahallelere alışkın. Ama küçük kasaba ve büyük şehir farklıdır. Onun güvenli bir yerde kalmasını istiyorum ama benden para almayı reddediyor ve yeterince parası olmadığı için aşırı paranoyak. Ev arkadaşının durumu kabul ettiğinden çok daha kötü olmalı ki bizim eve geldi."

"Neden böyle düşündün ki?" Onu dışarı çıkardıktan sonra bu konu hakkında fazla düşünmedim.

"Rix hiçbir şeyi plansız yapmaz. İlkokuldan başlayarak üniversite yolunu organize etti. Her yıl ne kadar birikim yapması gerektiğini, ne kadar krediye ihtiyacı olacağını ve tam zamanlı bir işe girdiğinde hepsini ne kadar sürede ödeyeceğini hesapladı. Enflasyon, gidişat ve doğru şirkette ne kadar hızlı yükselebileceği gibi konuları bile hesapladı. Patlaması için çok şey gerekiyor ve fitili ateşlenmeden önce pek çok şeye katlanacaktır," diyor Flip.

"Huh." Düşünerek biramı yudumluyorum. Belki de bu yüzden Flip'e onun seks partileri hakkında bir şey söylemiyordur. Zaten kendini boktan bir durumdan kurtarmak zorunda kaldı. Belki de kötünün iyisi budur. Belki de onun arkasından iş çevirmiyor olsaydık bir şeyler söylerdi ama yapamayacağını hissediyor.

"Ha, ne?" Ashish sorar.

"Eh?" Ashish'e dikkatimi

veriyorum. "*Huh* dedin. Huh, ne?"

"Bea'nın fitilini ateşleyebiliyorum gibi görünüyor." Birden fazla şekilde.

"Ve o da seninkini yakıyor. Gerçi son zamanlarda daha az kavga ediyorsun," diyor Flip.

"Bunun nedenini merak ediyorum." Dallas bana yandan

bakıyor. "Neydi o?" Flip soruyor.

"New York maçına bakmalıyız," diyor Dallas. "Nasıl oynadıklarını görelim ki sezonun ilerleyen bölümlerinde neyle karşılaşacağımızı bilelim." Bu geceki diğer maçın tekrarlarını bulana kadar kanallar arasında geziniyor.

Kalbim küt küt atıyor ama çocuklar yollarına devam ettiler. Görünüşe göre fark eden tek kişi Roman değil.

Tevimize giden koridor balkabağı baharatı gibi kokuyor. Kapıyı açtığımda ağzım sulanıyor ve bunun sebebi sadece ev değil.

taze pişmiş turta gibi kokuyor. Bea mutfakta saçma sapan bir çift çorap, short, büyük boy bir tişört ve bir önlükle duruyor. Saçları başının üstünde düğümlenmiş ve boynunda un lekeleri var.

"Kahretsin, burası çok güzel kokuyor." Flip çantasını bırakır ve ona doğru yönelir.

Yüzünde geniş bir gülümsemeyle arkasını dönüyor ve kısa bir sarılmayı kabul ediyor. Başka tarafa bakıyorum, o bunu yapabiliyorken ben yapamadığım için kıskanıyorum. Etrafta başka insanlar varken ona dokunamamak beni yıpratıyor. Flip'in banyoya ya da yatak odasına kaybolduğu ve benim ona arkadan sarılıp yüzümü saçlarına gömebildiğim o çalıntı anları arzuluyorum. Keşke bu işe içinden nasıl çıkacağımı bilmediğim bir anlaşmayla başlamasaydık diyorum.

"Zamanlaman mükemmel!" diyor. "Fazladan bir turta yaptım. Yarın akşam yemeğine kadar beklemenin işkence olacağını düşündüm. Gelin oturun, ikinize de birer dilim keseyim. Ayrıca cevizli turta için çok fazla dolgu yaptım, bu yüzden tartlar var. Onları da deneyebilirsiniz!"

Tezgâhın üzerinde bir şişe kırmızı şarap ve yanında çoğunlukla boş bir bardak var.

Dolaptan tabakları alır ve turta dilimlerini kesmek için aceleyle geri döner.

Üzerlerine taze çırpılmış krema koyup bize doğru itiyor.

Flip onun karşısındaki sandalyeye çöküyor, ben de onun yanındakine oturuyorum. Ağzına kocaman bir lokma atıyor. "Bu çok güzel," diye mırıldanıyor. Yutkunduktan sonra, "Madden Nine'nin tarifi mi?" diye soruyor.

Çatalımı balkabağı ve hamur işinin arasında kaydırıyorum, bir ısırık almadan önce krem şantiyi topluyorum. İnanılmaz bir şey. Ama Bea'nın yaptığı her şey öyle.

Bütün turtayı yedik ve Flip bayıldı. Yemek koması sayesinde Bea'yı odama götürdüm. Ona karşı yumuşak davranıyorum. Nazik, çünkü geçen sefer serttim. Onun için çok fazla olmak istemiyorum. Ona kalması için bir sebep vermek istiyorum, gitmesi için değil.

Ertesi gün uyandık ve Şükran Günü yemeği için babamın evine gitmeye hazırlandık.

Flip'in arabasını turtalarla, tatlı patates güveciyle ve Bea'nın kardeşim için aldığı hediyeyle doldurduktan sonra "Bir fikrim var," diyorum, çünkü onun da doğum gününü kutluyoruz. Bea pasta yapmayı teklif etti ama Brody sadece dondurmali pasta seviyor ve babam da o işi halletti.

"Bu da ne?" Flip bagajı kapatırken sorar.

"Bea kardeşimin arabasıyla gelmeli. Böylece onun arabası olduğunu düşünür ve daha büyük bir sürpriz olur."

"Uh..." Bea dudaklarını uzatır. "Babanın evine hiç arabayla gitmedim. Ve bu yepyeni bir araba. Böyle bir sorumluluk istemiyorum."

"Yolun çoğunu ben sürsem ve köşeyi döndüğümüzde yer değiştirsek nasıl olur?" Ben öneririm.

"Evet, tamam. Bu işe yarar," diye kabul eder Bea.

Kardeşimin yakında doğum günü hediyesi olacak arabasının yolcu tarafına geçiyor ve Flip kaşlarını çatıyor. "Babanın evine yaklaşıp kadar neden Rix benimle gelmiyor? Daha oraya varmadan birbirinizi öldürmenizi istemeyiz."

Çünkü günün geri kalanını uslu durarak geçirmek zorunda kalmadan önce Bea'nın şansını içime çekmek için yarım saat istiyorum. "Tabii. Olur."

Babamın evinden iki sokak uzaktayken Flip kenara çekiyor ve Bea arabasından inip kardeşimin doğum günü hediyesine atlıyor.

Ona nereye döneceğini söylerken, "Orada ne yapmaya çalıştığını gördüm," diyor.

Babam, kardeşlerim ve benim büyüdüğümüz evde yaşıyor.

"Seyircisiz yarım saat geçirebileceğimizi düşünmüştüm."

"Yani elinin altında bir araba olabilir mi?" Bea sağa dönmeden önce kasıklarına bakıyor.

"Çoğunlukla sana daha sonra yapmak istediğim tüm pis şeyleri söyleyebilmek için.

Ama el altında bir arabaya da karşı çıkmazdım."

Gözlerini deviriyor ve gülümsüyor. "Brody bu arabanın kendisine ait olduğunu anladığında çok heyecanlanacak."

"Evet. Bir süredir bunun için ağzının suyu akıyordu. Hokey yüzünden haftada sadece bir vardiya çalışıyor, o yüzden para biriktirmek zor oluyor," diyorum.

"Sen harika bir kardeşsin."

"Eh, elimden geleni yapıyorum. Annemiz berbat biri. Birkaç yıldır doğum gününde onu aramadı ya da bir kart göndermedi," diye itiraf ediyorum.

Bea uzanıp elimi sıktı. "Çok özür dilerim. Bu çok baktan bir şey."

"Neyse odur. Bu yüzden doğum günlerini bu kadar büyütüyoruz. Acısını çıkarmaya çalışıyoruz, anlıyor musun? O gittiğinde sadece dört yaşındaydı, bu yüzden onu pek hatırlamıyor. Çoğunlukla ara sıra telefonda konuşan ve yılda bir kez ona kart gönderen biri oldu." Bu konu hakkında konuşmuyorum, çünkü kendimi çöp gibi hissetmeme neden oluyor.

"Yine de hepiniz için berbat bir durum." Bea babamın araba yoluna girdi. "Vay canına. Aynı ama farklı." Arabayı park etti.

Pencereden kardeşimi görüyorum ve bir saniye sonra ön kapı açılıyor. Bea sürücü koltuğundan inerken gülümsemesi bozuldu.

Yüz ifadesini düzeltiyor ve bizi selamlamak için aşağı iniyor. "Güzel yolculuk."

"Tamam mı?" Bea anahtarları bana fırlattı ve gülümsemesini bastırdı. Flip sokağa park ediyor.

Anahtarları Brody'ye atmadan önce bir an bekliyorum. "Mutlu yıllar, dostum."

Onları yakalıyor, gözleri Bea ve benim aramda gidip geliyor. "Ciddi misin lan sen?"

Nathan ve babam kapıda belirdi. "Evet.

Hepsi senin."

"Yumuşak bir sürüş. Bir bakmalısın." Bea kaputu okşar ve kenara çekilir.

"Rix, değil mi? Babam geleceğini söyledi. Seni uzun zamandır görmemiştim. Sen..." Bakışları onun üzerinde geziniyor ve yanakları pembeleşiyor. Her yerde. Çıldırırken kibar olmaya çalışıyor. "Evet. Vay anasını. Seni gördüğüme sevindim. Bu lanet araba, dostum! Küfürler için kusura bakma baba."

"Neden bir tur atmıyoruz?" Ben öneririm.

"Yapabilir miyiz?" Brody omzunun üzerinden bakıyor. "Sorun olur mu baba?"

"Evet, tabii ki sorun yok." Babam Bea ve Flip'e döner. "Beatrix, seni tekrar görmek harika. Nathan'ı hatırlarsın." Kardeşimin omzunu sıkıyor.

"Hey! Selam!" Nathan elini bacağına sildi ve uzattı. "Uzun zaman oldu." Gözleri kocaman ve şok olmuş görünüyor.

"Selam. Seni görmek güzel." Sırıttırıyor ve elini sıkıyor, sonra bize başını sallıyor. "Muhtemelen siz de bir gezintiye çıkmalısınız."

"Gel hadi." Onu çağırıyorum. "Birazdan döneriz."

Nathan arkaya tırmanıyor, Brody direksiyona geçerken ben de yolcu koltuğunda yerimi alıyorum.

"Bu çok tatlı. Bunun doğum günü hediyem olduğuna inanamıyorum. Dostum..." Brody heyecandan titriyor.

Bloğun etrafında sürüyor ve bir kavşak için otoyola atlıyor, ancak hafta sonu tatili nedeniyle yavaş ilerliyor, bu yüzden çıkıyor ve babamın evine geri dönüyor.

Nathan arabadan inmeden önce dikiz aynasından yansımalarını kontrol eder. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Bana bir bakış attı. "Saçımın dağınık olmadığından emin oluyorum." "Neden? Kimi etkilemek istiyorsun?"

"Dostum, Flip'in kız kardeşini gördün mü? Çok seksi."

"Bir kız arkadaşın var." Tabii son birkaç gün içinde bir şeyler değişmediyse. Lisa'nın Şükran Günü için gelmesi gerekiyordu ama bitirmesi gereken bir vize ödevi varmış, o yüzden gelmekten vazgeçti.

"Hâlâ iyi bir izlenim bırakabilirim." Koltuk altını kokluyor. Gözlerimi deviriyorum. "O da işin içinde."

"Öyle mi? Kiminle? Takım arkadaşlarından biri onunla çıkacak kadar cesur mu?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez. Onunla flört etme. O Flip'in kız kardeşi ve yasak bölge. Anladın mı?"

Ellerini kaldırır. "Tanrım. Donuna düğüm atma, Tris. Flört etmeyecektim. Sadece dışarımda bok olmadığından emin olmak istiyorum."

İçeri girdiğimizde Bea babamla birlikte mutfaktaydı. Yemek hazırlama işini onun devraldığını görünce şaşırmadım. İki kardeşimin birden yardım etmek istemesine de şaşırmadım. Nathan haklıydı. Kız muhteşem. Zeki, eğlenceli ve komik. Bulaşıcı bir gülümsemesi ve tadına doyamadığım bir kahkahası var. Ve onu ailemle birlikte görmek, istememem gereken şeyleri istememe neden oluyor. Kalıcılık gibi. Ki bu imkansız.

Seks için kalacaktır, çünkü orgazm olmakta iyiyimdir. Ama uzun vadede kimsenin isteyeceği türden bir adam değilim. Bunu anneme sor.

Flip bana bir bira uzattı. "Bizi davet ettiğin için teşekkürler dostum. Rix'in buna ihtiyacı vardı."

Kabul etmek istemese de Essie'yi ve ailemizi özleyiyor."

"Evet, tabii ki." Essie, Bea bulmacasının görmezden gelemeyeceğim bir başka parçası. En iyi arkadaşının olduğu yere gitme ihtimali her zaman var. Bu ikisi çok sıkı fıkı. Ve Essie, Bea'nın duygusal ve diğer açılardan ihtiyaç duyduğu istikrar. Bunu ona veremem.

Ve her neyse, sadece sevişiyor olmamız gerekiyordu.

BÖLÜM 19

RIX

Iugün Cumartesi sabahı, Şükran Günü'nden neredeyse bir hafta sonra Tristan'ın ailesiyle birlikteyiz. O ve ben bir ritim bulduk. Çoğu gece Flip ya dışarıdayken ya da bir şeyler yapıyorken sessiz seks için yatak odasına gizlice giriyorum.

tavşan mutlu. Daha sonra, çatı katına geri dönüyorum.

Ama Flip'in bu sabah Hemi ile bir tanıtım işi var, bu yüzden daire tamamen bize ait. Ve bunu çok iyi değerlendiriyoruz.

Tristan boynumun kenarını yalıyor ve kulak mememi ısıırıyor. "Bir dahaki sefere seni arkadan becerdiğimde, bu tatlı bakire kıcını alacağım."

"Aman Tanrım, beni ikiye ayıracaksın." İnledim.

Eli her zamanki gibi boğazımın etrafında kıvrılıyor. Atkuyruğum diğer yumruğunun etrafına sarılmış, sırtım kavisli ve göğüslerim her itişte zıplıyor. Topları, aşırı boşalmamla ıslanan iç uyluklarımı tokatlıyor. Odanın karşısındaki aynada yansımamızı izliyorum. Ve tekrar boşalmanın eşiğindeyim. Özellikle de bir sonraki deplasman maçından döndüğünde olacakların vaadiyle.

Elbette, gerginim. Ama şu anda kıcımda bir tıkaç var ve orgazmların bu lanet dünyanın dışında olduğunu inkar edemem. Bu da bana ilerisi için cesaret veriyor.

"Güzel ve yavaş gideceğiz - en azından bedenime alışana kadar," diye beni temin ediyor Tristan, sesi alçak bir gümbürtü. "Bütün gece sürse bile, senin

kıç benim olacak."

Titriyorum, sınırdayım, ama ağrıyan, çaresiz klitorisimi ovmak için kollarını bırakamıyorum. Kalçalarım titrerken inliyorum.

Yatak odasının kapısı çalınıyor ve dehşet içinde kapı açılıyor.

"Bir kişilik daha yer var mı?" Kardeşimin sesi odayı ışıkla doldururken şarkı söylüyor.

Flip orada duruyor. Kapı aralığında. Elleri hala havada. Hızla kapı koluna uzanıyor. "Kahretsin, çok üzgünüm."

"Kahretsin." Tristan saçımı ve boğazımı serbest bırakıyor, bu da öne doğru düşmem anlamına geliyor, ama kardeşimin yüz ifadesinin şoka dönüşmesini izlemeden önce değil.

Ellerimi uzatacak zamanım yoktu ve yatağın sonuna yaklaşmıştık. Kenardan aşağı yuvarlanıyorum. Bileğim Tristan'ın parmaklarının arasından kayıyor ve düşüşümü yüzümle kırıyorum. "Ow! Siktir!" Vücudumun geri kalanı zarıfçe yere iniyor.

"Rix? Ne oluyor lan? Lanet olası kız kardeşimi mi beceriyorsun?" Kapı duvara çarptı, tokmağı alçıpana saplandı.

"Çevir, dostum. Değil-" Tristan yataktan atlıyor ve ayakları görüş alanımda beliriyor. Ben hâlâ yerde yatıyorum.

"Sakin görüldüğü gibi olmadığını söyleme!" Flip bağılıyor. "Sikin şu anda pırıl pırıl *parlıyor*, yani kesinlikle taşakların kız kardeşimin içindeydi!"

"Bize bir dakika izin verir misin!" Tristan yanımda dizlerinin üzerine çöküp yataktaki örtüleri çekerek üzerime örterken tersliyor. Beni oturur pozisyona çekti, gözleri yüzümde geziniyordu. "İyi misin?" Yanağımı okşuyor ve irkiliyorum. "Kahretsin. Özür dilerim. Panikledim."

"Siz iki lanet hainsiniz!" Flip bağılıyor.

Zaten başım ağrıyor. Tristan çarşafıla örtündüğümünden emin olduktan sonra yerden tişörtünü alıp kafasına geçiriyor ve alttan sarkan yumuşamış pipisini örtmek için hiçbir şey yapmıyor.

Ne karmaşa ama.

Kıçımda hala bir tıkaç olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Dostum! Dünyadaki onca kadın varken, neden benim kız kardeşim? Onu sevmiyorsun bile. Seni çok sinirlendiriyor." Flip volta atıyor. Ellerini saçlarının arasından geçirip başının arkasında birleştiriyor. "Kız kardeşimi becerdiğine inanamıyorum."

Tristan etrafımdan dolaşıp Flip'i mutfığa kadar takip ediyor ve özür dileyen gözlerle arkasına bakıyor. Tristan'ın şifonyerinin üstünde bir tişört buluyorum ve aynada yüzümü kontrol ediyorum. Şansım yaver giderse, yüzümde bir çürük olacak.

"Özür dilerim, dostum. Özür dilerim. Bir anda oldu. Senden saklamamalıydık." Tristan aletini avuçluyor.

"Bir anda mı oldu? Aletin yanlışıyla içine girmiş gibi görünmüyordu!" Flip çekilir ve Tristan'ın suratına yumruk atar.

Birkaç adım geriye doğru sendeliyor ve şimdi bir eliyle aletini kavrarken diğer eliyle burnunu kapatıyor. "Bunu hak ettim. Bunu hak ettiğimi biliyorum."

"Senin kıcımlı tekmeleyeceğim!" Flip, Tristan'ı itiyor.

"İkiniz de durabilir misiniz?!" Bağırıyorum.

Flip'in öfkeli bakışları üzerimde toplanıyor. "Sana dokunmasına nasıl izin verirsin? Nasıl izin verdin? Aynı kadını aynı anda becerdik! Hem de sadece bir kez değil, birçok kez." Kendisi ve Tristan arasında bir hareket yapıyor. "Aynı anda aynı amın içindeydik. Benim sikim ve onun siki." Avuçlarını birbirine vuruyor. "İşte böyle."

"Flip, dostum, kızgın olduğumu biliyorum ama bu saçmalığı bilmesine gerek yok.

Tanrı aşkına, o senin kız kardeşin," diye tersliyor Tristan.

Dolaptan bir çift boxer şort alıp Tristan'ın kafasının arkasına fırlatıyorum. Bu ikisiyle bile başa çıkamıyorum. Bir elimi kaldırıyorum. "Görsel olmadan da yapabilirim. Siz ikinizin sınırları yok. Flip, burada yaşamaya başladığımdan beri, beni ya da nasıl hissedebileceğimi hiç düşünmeden bu apartman dairesinde bir grup seks arkadaşını gezdiriyorsun. Hem de hiç. Sayısız tavşana yaptığın iğrenç şeyleri dinledim. Farkında değilsen diye söylüyorum, onlar sadece doldurulacak bir dizi delik değil. Aynı zamanda birinin kız kardeşi de olabilirler! Kadınlar senin lanet yatak odanın dışında da değeri olan insanlardır."

Bir an durup nefes almaya çalışıyorum. "Ben kendi yetişkin kararlarımı verebilen yetişkin bir kadıyım. Ve bu, onaylasan da onaylamasan da kiminle yatmaya karar verdiğimi de içeriyor. Büyü artık!"

"Bu ne zamandır devam ediyor?" Flip'in öfkeli bakışları benimle, bacaklarını boxer şortunun içine sokmuş ve benimle aptal kardeşimin arasına yerleşmiş olan Tristan arasında gidip geliyor.

"Bir süre." Bunun eninde sonunda olacağını bilmeliydim. Sadece bunun tam bir çöplük yangını olacağını düşünmemiştim.

"Bir süre nedir?" Flip kollarını kavuşturur. "Bir hafta mı? İki hafta mı? Bir ay mı? Daha uzun mu?" İfadesi kuşkuya dönüşür. "Biri bana cevap versin!" "Bea'ya bağırmayı kes," diyor Tristan, sesi alçak ve tehditkâr. "İlk kez o taşındıktan bir hafta sonra oldu ve bunun nedeni benim. oldu. Ve olmaya devam etmesinin nedeni."

"Taşındıktan bir hafta sonra mı?" Flip yankılanıyor. "Neredeyse iki aydır kız kardeşimi arkamdan mı beceriyordun? Seni pislik!" Suçlayıcı bir parmakla beni işaret ediyor. "Ve sen! Kalacak bir yere ihtiyacın olduğu için buraya taşınmana izin verdim ve sen de en iyi arkadaşımın sikini içine sokmasına izin verdin! Hem de defalarca! Bu ne lan, Rix?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "İki X kromozomu ve nabızı olan hemen hemen her şeye aletini sokuyorsun. En azından tüm takımı sikmiyorum." İğnelemeye çalışıyorum ama Tristan dönüp bana bakıyor ve hırlamaya benzer bir ses çıkarıyor.

Tristan'a bir bakış attım. "Ciddi misin? Çifte standardını bir kenara bırak." Bu hayal edebileceğim en ideal senaryo. Özellikle de yanağımın acıdığını ve kığımın hâlâ tıkaçla dolu olduğunu düşünürsek. Orgazma giden yolun yüzde doksan beşindeydim, bu yüzden klitorisim de ağrıyor.

"İkinizin arasında ne haltlar dönüyor? Siz... çıkıyor musunuz?" Flip bu kelimeyi zehir gibi tükürüyor.

"Hayır. Sadece sevişiyoruz. Hepsi bu," diyor Tristan ben daha ağzımı açmadan.

Bu acıtıyor. Biz çıkmıyoruz. Bu doğru. Ama Tristan ve ben *çok* fazla sevişiyor olsak da, *tek yaptığımızın* bu olduğunu söyleyemem. Bir randevuya çıktık. Bazen takılıyoruz. Bana düşünceli ikramlar getiriyor. Bana sürekli mesaj atıyor. Şükran Günü'nü onun ailesiyle geçirdim, Tanrı aşkına. Ona bir bakış attım.

"Bu doğru." Gözleri sağa sola kayıyor ve sert bir elini saçlarında gezdiriyor. "Her zaman sevişiyoruz. Yaptığımız şey bu. Sevişiyoruz."

Öfkelendim ve başımı salladım. Bir an beni savunuyor, sonra da sanki birbirimiz için bir hiçmişiz gibi davranıyor. Tristan'ın birçok saçmalığıyla başa çıkabilirim ama bu bir sonraki seviye. "Siktir et bunu." Banyoya doğru yöneldim.

"Çekip gidecek misin? Bu kadar mı?" Flip arkamdan sesleniyor.

"Banyo, ikinize de ait olmayan bir kapısı olan tek oda!"

"İkinizin de canı cehenneme." Flip tezgâhtan gömleğini kapar ve hışımla daireden çıkar.

Banyo kapısını çarpıyorum. Dört saniye sonra Tristan kapıyı çaldı. "Bea, hadi ama. Flip'le aramı düzeltmeye çalışıyordum."

Kilidi çevirip kapıyı açtım. Yüzünde çaresiz ve paniklemiş bir ifade vardı. Ama beni olmak istemediğim tek şeye dönüştürdü: orgazm takası yapabileceğim başka birine. Ve bundan daha fazlasını istemek benim hatam. Fişi kıcımdan çekip çıkarıyorum ve göğsüne fırlatıyorum. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var, o yüzden siktir olup gidersen harika olur." Kapıyı yüzüne kapattım ve duşu açtım.

Şimdi gerçekten bir daire bulmam lazım.

BÖLÜM 20

TRISTAN

S vuruş resmen yanlara gitti. İki gün oldu ve Flip benimle konuşmuyor. Anladım. Arkasından iş çevirdim ve kız kardeşini becerdim. Defalarca. Aşırı derecede. Eğer roller tersine dönseydi, ben de aynısını hissederdim. Ama birlikte yaşadığımız ve aynı takımda oynadığımız için Yönet.

Ve işleri daha da kötüleştirmek için Bea buza döndü. Elbette, hala yemek yapıyor ve bizim için buzdolabına bırakıyor. Ve hala evi temizliyor, harika kokuyor ve kaşlarını çatarken bile benim kişisel ıslak rüyam gibi görünüyor. Ama beni donduruyor. İşe erken gidiyor ve eve geç geliyor. Ayrıca mesajlarıma cevap vermiyor.

Gülüştünü görememek, kahkahasını duyamamak ya da kollarımı ona dolayamamak beni öldürüyor. Flip'in bunu öğrenmesinin olabilecek en kötü şey olacağını düşünmüştüm ama Bea'nın benden kaçması daha da korkunçmuş meğer.

Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Bunu düzeltebilir miyim bilmiyorum ve bu beni korkutuyor. En iyi arkadaşım beni kabul etmiyor ve Bea ona yaklaşmama izin vermiyor. Hayatımı mahvediyorum. İyi olan her şeyi kaybediyorum. Geriye kalan tek şey ailem ve hokey. Önceden yeterliydi, ama şimdi... Bilmiyorum. Arkadaşlığımı mahvetmek istemiyorum ve Bea ile olan bu şeyi durdurmak istemiyorum. Bu seksten daha fazlası. Onunla konuşmamak

beni mahvediyor. Sürekli onunla mesajlaşmaya alışmıştım. Uyandığımda aklıma gelen ilk kişi ve yatmadan önce görmek istediğim son kişi o. Çalınan anları ve sarılmalarını özliyorum.

İşler sarpa sardıktan üç gün sonra, yine sarpa sardı. Yarın seyahate çıkıyoruz, ben de mutfaktayım, Bea'nın çatı katından inmesini ve onunla konuşabilmeyi umuyorum. Saat 10'a geliyor. Birazdan yatması gerekiyor. Yukarı çıkabilir miyim? Çıkabilirsin. Ama bu onun alanını işgal etmek olur ki pek fazla alanı yok. Ve eğer zorlarsam, sonunda gideceğinden korkuyorum. Beni buz kesti ve ben burada donmuş bir şekilde oturuyorum.

Flip dışarıda ve benimle konuşmadığı için eve ne zaman geleceğini bilmiyorum. Tabii eve gelirse. Antrenmanlara ayrı ayrı gidiyoruz.

Bu hafta boktan barometrenin en üst sıralarında yer alıyor.

Saat 10:15'te Flip kapıdan içeri girdi. Yalnız değildir, ki bu şaşırtıcı değildir. Peşinden gelen iki kıkırdayan kadın da öyle. Sürpriz olan ve taşaklara tekme gibi inen şey ise tanıdık olmaları. Beni gördüklerinde gözleri parlıyor.

"Tristan! Hey! Burada olduğunu bilmiyorduk." İçlerinden biri Flip'in göğsünü itiyor. "Son takıldığımızda çok eğlendik, değil mi Trinity?" Tırnaklarını arkadaşının kolunda gezdiriyor.

"Çok eğlenceli." Topuklarını yere vurarak koşar adımlarla yanıma geliyor ve kollarını bana doluyor, sonra da kucağıma tırmanmaya çalışıyor.

Kendimi onun kollarından kurtarıyorum. Üzerimde olmasını istediğim tek kişi Bea'nın elleri. "Üzgünüm, bu geceki paketin bir parçası değilim."

"Girmek istemediğine emin misin?" Flip bana sıkı bir gülümseme veriyor ve kolunu Trinity olmayanın omzuna atıyor. "Geçen sefer çok eğlendik, değil mi?"

"Çok eğlenceli," diyor Trinity değil.

Tabii şimdi Bea çatı katından iniyor.

"Oh! Hey, kızım! Partiye katılıyor musun?" Trinity sorar. "O benim kız kardeşim," diyor Flip kesin bir ifadeyle.

"Siktir git, Flip." Bea kuşu ona doğru ateşler.

"Sanırım becerdiğin kişi benim en iyi arkadaşım," diye karşılık veriyor.

"Burada herkesin sadakatinin nerede yattığını bilmek güzel."

"Bir sik ye." Banyo kapısı çarparak kapanır ve duş açılır. Flip arkadaşlarına "Muhtemelen regl olmuştur," der.

"Regl falan değil, seni salak. İkiyüzlü bir pislik olduğun için sana kızgın ve bana da..." Aslında bana neden kızgın olduğunu bilmiyorum ama tahmin edebiliyorum. "...ben olmak." Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum ve kızlara sıkı bir gülümseme veriyorum. "Flip ve bana bir dakika izin verir misiniz?"

Trinity olmayanın poposunu okşar. "Git rahatına bak. Ben hemen geliyorum." Aceleyle yatak odasına giderler.

"Bak Flip, kızgın olduğunu anlıyorum ve buna hakkın var. Sana yalan söyledim. Bea sana yalan söyledi. Ama bu her şeyi nasıl daha iyi yapacak?" Kapalı yatak odasının kapısını gösteriyorum. "Neden bu pisliği yüzümüze vuruyorsun?"

"Rix taşınmadan önce, benimle birlikte o ikisinin peşinden koşardın. Aslında, sen de benimle birlikte o ikisinin peşindeydin." Bea'nın duyabileceğinden emin olduğum kadar yüksek sesle söyledi.

"Seni geri çevirmek için çok fazla alan bırakmadın," diye çıkıştım. "Şikayet ettiğini hiç duymadım." Kollarını kavuşturuyor.

Hayal kırıklığıyla enseme ovuyorum. Öfkelenmesini bekliyordum ama bu apaçık, yüzümüze karşı bir sabotajdı. "Eve iki ya da üç kadın getirdiğinde ve onlara hep birlikte parti yapacağımızı söylediğinde ne diyebilirdim ki? Çekilmek istediğimde, bana ekürin olarak ihtiyacın olduğunu, üzerimdeki baskıyı azaltmam gerektiğini söyledin. Sen buraya taşınmadan önce, kaç kez bir kadının peşine takıldığımı bilmek ister misin?" Parmaklarımla O işareti yapıyorum. "Sıfır kez. Ve şimdi eve bu kadınları ne için getiriyorsun? Geçmişte yaptığım her şeyi bana hatırlatmak için mi? Bea'ya saygısızlık ediyorsun. Sanki bunu görmesi gerekiyormuş gibi."

"Burada olmasına gerek yok. Kendi lanet dairesini alabilir. Ve bu onu daha önce hiç rahatsız etmemişti, şimdi neden etsin ki?"

"Onu rahatsız etmediğini nereden biliyorsun? Ona sordun mu? Yoksa bu konuda sadece şaka yaptığı için sorun etmediğini mi düşünüyorsun? Çünkü sen de bana öyle yaptın. Sadece senin sikiş törenine katılmak isteyeceğimi varsaydın." Kendimi bu boktan duruma soktuğum, oturup bunun olmasına izin verdiğim için çok kızgınım. Flip'i mutlu etmeye bu kadar takılıp onun planına uyduğum için nefret ediyorum.

"Şikayet ettiğini duymadım."

"Bu yaptığımız bir şeydi ve ben de tamamen katıldım, ama bu gerçekten senin işindi Flip, benim değil. Bea taşındığından beri işlerin nasıl olduğunu bir düşün."

içinde. Çatı katında uyumaya başladığı günden beri eve kaç kadın getirdim?"

"Bütün çizikleri bırakıp giden biri vardı. Eğitim kampının hemen başında."

Kollarımı kavuşturup anlamasını bekliyorum.

"O zamanlar kız kardeşimle yatmaya mı başlamıştın?"

Bu gerçekten ilk seferdi. Flip'in ayrıntılara ihtiyacı olduğundan değil.

"Rix'le planın ne, ha? Sen ilişki kurmazsın. En son

Çıktığın kız, onu kovmadan önce iki ay mı sürdü? Senin rekorun ne? Üç buçuk ay mı? Rix'in üç uzun süreli sevgilisi oldu, hepsi de en az bir yıl sürdü. O tek eşlilik ve istikrar istiyor ve sen ona ikisini de veremiyorsun. Yoksa bu senin yuva kurma girişimin mi?"

Alt dudağımı ovuşturuyorum, sözlerinin acısına dayanmak zor. Beni herkesten daha iyi tanıyor. Geçmişimi, nasıl biri olduğumu biliyor. Bea'nin benimle konuşmasını istiyorum. Kalmasını istiyorum. Bunun sadece seksle ilgili olmamasını istiyorum, ama belki de haklıdır. Belki de ihtiyacı olan şey ben olamam. "Ciddi bir şey istemiyor."

"Böyle mi dedi? Anlaşmanız bu muydu? Neye kadar birbirinizi becerecektiniz? Ben öğrenene kadar mı?" Konuşmak için ağzımı açtım ama elini kaldırdı. "Ne var biliyor musun? Bunun bir önemi yok. Seni tanıyorum dostum. Söz vermiyorsun. Şimdi başladığını göremiyorum."

"Bu hiç adil değil." Yapmamış olmam bunu düşünmediğim anlamına gelmez. Ya da istemediğim. Sadece buna sahip olabileceğime ya da sürdürebileceğime güvenmiyorum ve Flip'in inanç eksikliği bu endişelerin altını çiziyor.

"Dostum, bana adaletten bahsetme," diye karşı çıkıyor Flip. "Ben hep senin yanında oldum. Kız kardeşim de dahil olmak üzere tüm ailem senin yanındaydı, ona her zaman bok gibi davranmana rağmen, çocukken bile. Annen terk etmeden önce seni yarı yarıya benim ailem büyüttü. Sana hep aileden biri gibi davrandık. Her zaman. Ve sen dönüp kız kardeşimle mi yatıyorsun?" Dudakları kıvrılıyor. "Nasıl biri olduğunu biliyorum. *Nelerden* hoşlandığını. Nasıl biri olduğunu çok iyi biliyorum. Bunu gördüm. Bu yüzden sana baskı yaptığımı falan söyleyebilirsin ama benimle birlikte aşağı inmediğini ve kirlenmediğini söyleyemezsin." İki parmağını göğsüme soktu. "Onu mahvetmesen iyi edersin, yoksa ben de seni mahvederim." Arkasını döndü ve yatak odasında kaybordu.

"Kahretsin." Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Suçluluk duygusu karnımı yuvarlıyor. Yalanlar yüzünden. İhanet yüzünden. Çünkü ne yaptığımı itiraf edemeyecek kadar korkağım.

gerçekten istiyorum.

Kıkırdamalar Flip'in kapısından süzülür.

Bea'nın banyodan çıkmasını bekliyorum. Sonunda çıktığında yeni duş almış ve istediğim her şey gibi kokuyordu. Yine de bitkin görünüyordu. Bu hissi bilirim. Son birkaç gecedir bok gibi uyudum.

Tavana bakmak için başını arkaya eğiyor ama hiçbir şey söylemiyor. Yanağındaki çürüğe dokunmak için elimi kaldırdığımda başını çeviriyor ve iki elini birden havaya kaldırıyor.

"Paniklediğim için özür dilerim. Düşmeni engellemeliydim." Yapmam gereken çok şey vardı.

Başını iki yana sallar. "Mesele çürük bir yanak değil, Tristan."

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum. Bir kutuda saklamaya çalıştığım anılar su yüzüne çıkıyor. "*Yapabileceğin hiçbir şey yok. Ben gidiyorum.*" Olayları farklı şekilde ele almalıydım. Ama yapmadım ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. "Çatı katında kalmak zorunda değilsin, Bea. Benim odamda kalabilirsin."

"Neden?" Bakışları yana kayıyor. "Onların orgazm sesini benimkiyle bastırabilmek için mi? Keşke yapmasaydım dediğin seçimler yüzünden kendini bok gibi hissetmek zorunda kalmayasın diye mi? Sağ ol ama almayayım." Yanımdan geçip çatı katına yöneldi.

Reddedilmek damarlarımda asit gibi yanıyor. Ona odamı verebilirim. Çatı katında uyuyabilirim, böylece bu gece biraz huzur bulabilir. "Yapabilirim-"

Elini sallayarak sözümü kesti. "Senden hiçbir şey istemiyorum." Merdivenden yukarı kayboldu.

Onu durduramıyorum. Artık ne yapacağımı bilmiyorum. Onu istiyorum. Kollarımı ona dolamak ve benimle kalmasını sağlamak istiyorum. Ama ihtiyacı olan şey ben olamam. Ve o her zaman gidecekti.

n saat sonra gizlice yatak odamın kapısını açtım, kısmen Flip'in hala güçlü olup olmadığını görmek için ve ayrıca Bea'nın konuştuğunu duyabildiğim için ve konuşmayı gizlice dinlemek.

"Yüzüstü yere düştüm. Aptal bir çürük var... Evet, pek iyi değildi. Flip'in bütün sabah baygın olduğunu sanıyordum, meğer değilmiş.

Evet, evet. Geçen ay taşınmış olsaydım bu durumda olmazdım."

Ardından sessizlik gelir. "Flip bir pislik gibi davranıyor ve Tristan da... her şey karmakarışık." İ ekiyor. "Keşke ben de ziyarete gelebilsem. Belki yakında. O zaman seni çok özlemek zorunda kalmam ya da salak kardeşimin seks hayatım yüzünden kendini kaybetmesiyle uğraşmam. Çifte standart gerçek dışı." Bir duraklama daha. "Evet, patronum size yakın bir pozisyondan bahsetti." Gülüyor. "ok da kötü bir fikir değil."

Midem bulanıyor. Tabii ki Vancouver'a gitmeyi düşünüyor. Neden düşünmesin ki? Evden çıkması an meselesi. Ülkenin diğer ucuna gitmesi kim bilir ne kadar sürecek.

BÖLÜM 21

RIX

"W Ne yapıyorsun?" Tristan'ın elleri kalçalarında. Merdiveni kapatıyor ve alttaki çöp kutusuna bok atma yeteneğimi engelliyor.

"Toplanıyorum." I Yük şeyler içine başka bir boş bin,
beri o hareket etmeye isteksiz görünüyor.

"Ama... neden?"

"Çünkü taşınıyorum."

"Ama... ama..." Ellerini saçlarında gezdiriyor. "Eğer taşınırsan işimiz biter."

Ona bakmak için toplanmayı bıraktım. Endişeli; bu çok açık. Gözleri vahşi, altlarında halkalar var ve çenesi sürekli tik tak ediyor.

"Bu da anlaşmanın bir parçasıydı," diye hatırlatıyorum ona.

Elleri yine kalçalarında. Onlarla ne yapacağını biliyormuş gibi görünmüyor. Yanlarına düşüyorlar ve sonra onları çaprazlıyor.

"Flip'in de öğrenmemesi gerekiyordu ama öğrendi, yani seks anlaşmamız fiilen feshedildi. Ayrıca, geçen hafta seks yapmadık, bu yüzden daha fazla gariplik için etrafta kalmam anlamsız görünüyor, sence de öyle değil mi?"

Flip öğrendiğinden beri hala gerçek bir konuşma yapmadığımız için kırgınım. Tristan yatak odasına gizlice girmem için ayrıntılı yollar bulmaya devam ediyor. Ki bunu yapmayı reddettim.

"O günlerin üçünde uzaktaydım." Ellerini saçlarında gezdirmeye geri döndü. "İyi olduğum şeyi yapmama izin vermezken nasıl daha iyi yapabilirim? Kim seni benim gibi becerecek?"

Ağızından çıkan her cümle kalbime inen bir yumruk olmasaydı gülerdim. Eğer Tristan *sikiş* kelimesinin yerine *sevgi*, *özen* ya da duygu içeren herhangi bir kelime kombinasyonu koysaydı, bu gerçek bir ilişki gibi hissettirirdi. Ki bu bir sorun. Çünkü bunun bir ilişki olmadığını açıkça belirtti. Onunla seks yapmaktan hoşlanıyor olabilirim ve duygusal olarak bodur bir aptal olmadığı zamanlarda onu bir insan olarak seviyor olabilirim, ancak bu hafta öğrendiğim bir şey varsa, o da Tristan ve bir şeyleri konuşmanın el ele gitmediğidir.

Arka arkaya iki deplasman maçları vardı ve döndüklerinde Flip ve ben birbirimizi görmezden gelmeye devam ettik ve Tristan gece geç saatlerde mesajlaşarak beni yatağa geri sokmaya çalıştı. Kardeşim öğrenmeden önce Tristan'ın odasına gizlice girmek bir şeydi. Ama o buradayken ve biliyorken bunu yapamam. Ve her ne sebeple olursa olsun, Tristan bunu anlamıyor. Ya da anlamak istemiyor. Her iki durumda da, bu korkunç derecede garip. Boşluğa ihtiyacım var. O yüzden çıkıyorum.

"Şu anda eşyalarımı topluyorum ve açıkçası sevişecek havada değilim." Bu yüzde yüz doğru değil.

Tristan sinirli, çatık kaşları, düşük bel gri eşofman altı ve takım tişörtüyle yenilebilir gibi görünüyor. Onu mutlu bir şekilde kıyafetlerinden soyabilir ve yüzüne ya da sikine binerek çoklu orgazm mutluluğuna ulaşabilirim. Ama onun tarafından *sadece* becerilmek istemiyorum. Bağlantı istiyorum. Beni bir vahşi gibi sikmeden önce burnunu benimkine sürmesini, tatlı ve yumuşak davranmasını istiyorum. Ayrıca Flip'in öğrenmesinin sonuçlarıyla başa çıkamama meselesi de hâlâ başımızın üstünde duruyor. Tristan'ın aramızdaki ilişkinin nefretten sikişmeye, sikişirken de birbirimizden hoşlanmaya dönüştüğünü kabul etmeyi reddetmesinden bahsetmiyorum bile. Bu kaçınma pastasının üzerine daha fazla seks eklemek kötü bir fikir.

"Ne zaman taşınıyorsun?" "Bu öğleden sonra."

"Bu öğleden sonra mı?" Gözleri parlıyor ve yüzünün rengi soluyor. "Ama bu... nasıl bu kadar çabuk bir yer buldun? Nereye taşınıyorsun? Güvenli mi? Yine oda arkadaşların mı var? Ya yeni çıktığın durumla aynıysa?"

Kalbim acıyor. Keşke önemseddiğini kabul edebilse. Ama Tristan öfkeli bir adamın içinde yaşayan kırık bir çocuk ve ben bunu düzeltemem. "Hammer'ın yanına taşınıyorum. Babasının binasında kiralık bir ev var ve iki odalı." Dün Hammer'ın babasının evine çıkarken asansördeyken kaderler aynı hizaya gelmişti. Birkaç kat aşağıda oturan bir kadın bir yıllığına Fransa'ya taşınacaktı ve kiracısı son anda vazgeçmişti. Tam olarak doğru zamanda doğru yerdeydik. Daire tamamen mobilyalı ve kadın bu sabah Fransa'ya gitti, bu da öğleden sonra taşınabileceğimiz anlamına geliyor.

"Yani Toronto'da mı kalıyorsun?" Tristan soruyor.

"Evet." Ona bakıyorum ve yüzündeki rahatlamış ifade karşısında aptal kalbim sıkışıyor. "Toronto'da kalıyorum."

"Ve Hammer senin oda arkadaşın mı olacak?" "Evet."

"Tamam." Bir kez başını salladı. "Seni oraya götürebilirim."

"Hammer ve kızlar beni almaya geliyorlar." Hammer'ın bir kamyoneti var. Toronto şehir merkezinde onu nasıl kullanıyor hayret ediyorum ama büyük ve tüm eşyalarım arkaya kolayca sığacak ve kimse dizlerini yemek zorunda kalmayacak, yani bu bir kazanç.

"Onlara araca ihtiyacın olmadığını söyle."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Neden beni götürmek istiyorsun?" Çenesi sıkılıyor. "Çünkü istiyorum."

"Böylece suçluluk duymadan sevişebilir miyiz?" Bastırıyorum. Benimle yarı yolda buluşmasına ihtiyacım var. Bunun başka bir şeye dönüştüğünü itiraf eden tek kişi ben olamam. "Bu iş başladığında Flip'in bilmemesi konusunda anlaşmıştık ve ben bir daire bulduğumda bitecekti. Taşınıyorum ve Flip bunu öğrendi." Duyguların olmadığı kısmından bahsetmiyorum bile, ki kesinlikle bir sürü duygum var, bazıları olumlu, bazıları olumsuz, ama duygular var ve bunlar gerçek. "Sadece bu iki faktöre dayanarak, bunun sona ermesi gerektiği anlamına geliyor."

"Güzel. Hareket ettiğinde durur. Ama sen hâlâ buradasın ve Flip günün geri kalanında bir tanıtım etkinliğinde olacak ve hiçbir uyarı yapmadan öylece çekip gidemezsin." Kişisel alanıma girdi.

Göğsü kabarıyor, bir şeyleri kırmak istiyormuş gibi görünüyor ve gri eşofmanını çekiştiriyor. Haklı olduğu bir nokta var. Ayrılışım ani oldu ve tamamen beklenmedik olmasa da, ona pek bir uyarıda bulunmadım. Ama bana kalıp bunu düzeltmem için bir sebep de vermedi.

"Kızlar ne zaman burada olacak?" diye mırıldanıyor.

"Bir saat."

"Bir saat mi? Bana vereceğin bu kadar mı? Lanet olası bir saat mi?"

Bir eli boğazımı sarıyor, diğeri belime dolanıyor ve beni ona doğru sürüklüyor. Cezalandırıcı bir öpücükle ağzını ağzıma yapıştırıyor. Ellerimi saçlarında gezdiriyorum, aniden çıldırıyorum. İşte bu kadar. Bu son seferdi.

Göğsüm bu hafta tatsız bir şekilde yaygınlaşan bir şekilde ağrıyor ve amım tanıdık ve rahatlatıcı bir şekilde zonkluyor. Kalbim, kafam ve vajinam ayrı sayfalarda, ama vajinam açıkça

bu dövüşü kazanmak.

"Sen lanet bir yalancısın." Tristan dudağımı ısırtıyor, sonra bırakmadan önce emiyor, böylece çenemin kenarından ısırarak geçebiliyor.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Sevişme modunda olmadığını söyledin ve lanet olası bacağıma beceriyorsun."

Bir bacağıma onunkine doladığımı ve var gücümle sürtündüğümü fark ediyorum. "Amım sikişmek istiyor ve görünüşe göre sürücü koltuğunda o var."

Ayrıca, odadaki tek yalancı ben değilim. Bundan daha fazlasını hissettirirken Tristan'ın tek yaptığımızın sevişmek olduğunu söylemesi beni çok rahatsız ediyor. Ama belki de onun için hepsi budur. Belki de şehvetten başka bir şey hisseden tek kişi benim. Ve eğer durum buysa, bunun son olması iyi bir şey.

Boğazımı serbest bırakıyor, gömleğimin eteklerini tutuyor ve başımın üzerinden çekiyor. Sıkıcı siyah bir sütyen giyiyorum. Kopçasını açıp yere fırlatıyor, göğüslerimi avuçlarının arasına alıp meme uçlarımı çimdiklerken inliyor. Ve sonra tekrar öpüşmeye başladık, agresifçe, umutsuzca.

Sanki gerçekler sonunda ortaya çıkıyor.

Birbirimizin kıyafetlerini yırtıyoruz, birbirimizin pantolonunu aşağı itiyoruz. Tangam çıkarılmaya dayanamadı. Sonra kıcımlı kavlıyor ve beni yukarı kaldırıyor. Kollarımı ve bacaklarımı onun etrafına doluyorum ve shaftı klitorisimin üzerinde kayıyor. Baş girişimi dürtünceye kadar kıpırdandım.

"Henüz sikimi almadın." Tüm ıvır zıvırımı şilteye itiyor - açıkçası üzerinde uyumayı özlemeyeceğim çünkü pek rahat değil

-Beni üzerine yatırıyor ve kalçalarını gıcırdatıyor, siki kıvrımlarımın arasından kayıyor. Islak ve muhtacım ve şilte ile aramda hiçbir engel yok. Muhtemelen ortalığı dağıtacağız ama bunu umursayacak gücü kendimde bulamıyorum.

Kıcımlı sıkıyor. "Bunun benim olması gerekiyordu."

"Öyleyse şimdi al." Ne söylediğimi tam olarak düşünmeden kelimeler ağzımdan çıktı.

"Bu konuda nazik olamayacak kadar kızgıyım," diye tersliyor. "O zaman sinirini amımdan çıkar."

"Oh, planlıyorum." Burun delikleri alevlenirken eli boğazımda dolaşıyor, hafifçe yoğuruyor. Bakışları sanki bu anı ezberlemeye çalışıyormuş gibi yüzümde geziniyor.

Öyle olduğumu biliyorum.

Sehpayı ayağıyla iterek yoldan çeker, o kadar serttir ki sehpa eğlence konsoluna çarpar ve birkaç şey devrilerek yere düşer. Bir yastık kaptı ve yere bıraktı. Sonra kıcımlı kavlıyor ve yer değiştiriyor, böylece ben kucağındayken kanepede oturuyor.

Omuzlarını kavradığımda başım dönüyor ve yönümü şaşırtıyorum. Ama yönümü bulmam için bana zaman vermiyor. Bunun yerine beni geriye doğru yatırıyor, ellerini omuzlarımdan arasına koyarak başımla birlikte yerdeki yastığa çarpana kadar bana rehberlik ediyor. Kanepeden geriye doğru takla atmanın tam ortasıydım ki kalçalarımın tutup dizlerimi başımın üzerinden yere doğru itiyor, böylece kıcımlı havada kalıyor. Bu, pornoda pek çok kez gördüğüm ama gerçek hayatta hiç deneyimlemediğim bir pozisyon. Tamamen onun merhametine kalmış, açıkta ve teşhirdeyim. Tabii ona bunu istemediğimi ya da hoşuma gitmediğini söylemezsem. O zaman duracak, ayarlayacak ve devam etmeden önce iyi olduğumdan emin olacak.

Çenesi titriyor ve göğsü kabarıyor. Elleri uyluklarımdan arkasında aşağı yukarı kayıyor. "Tamam mı?" diye mırıldanıyor.

"Tamam." Dizlerim kulaklarımdan yanında olduğu için yogada modifiye edilmiş bir pulluk olan bu pozisyonda elimden geldiğince başımı sallıyorum.

Kıcımlı tokatlıyor, sonra eğiliyor ve bir hırıltıyla amımın uzunluğunu yalıyor ve klitorisime yapışıp sertçe emiyor.

"Ah!" diye çığlık atıp saçlarını tutuyorum ama parmakları bileklerimi sarıyor ve avuçlarımlı kıcıma yerleştirip elleriyle kapatarak onları yerinde tutuyor.

"O benim amım ve sen onu benden alıyorsun." Bu bir suçlama.

"Gitmek zorundayım." Kalbim kalmaya dayanmıyor.

Beni yalarken ve diliyle sikerken çaresiz sesler çıkarıyor. İki parmağını içime sokarken, birkaç kez pompalarken, klitorisimi tokatlarken, sonra parmaklarını ağzıma sokarken sıcak, öfkeli bakışları benimkinde sabit kalıyor.

Beni orgazma yaklaştırıyor ama sınırı aşmama izin vermiyor. Kıvranıyorum, inliyorum ve yalvarıyorum, ama daha iyisini biliyorum. O içime girene kadar istediğimi alamayacağım.

"Lütfen," diye

mırıldandım.

"Lütfen, ne?"

"Lütfen sık beni. Seni içimde istiyorum. Sana içimde ihtiyacım var." Ve ben de istiyorum. Onun beni germesine ihtiyacım var. Yarın uyanıp bu kadar şiddetle istenmenin nasıl bir his olduğunu hatırlamalıyım. Aynı çaresizlikle istemek. "Lütfen, Tristan. Sana ihtiyacım var."

"O zaman neden beni terk ediyorsun?" İfadesinde gerçek bir ıstırap var.

Ama cevap vermem için bana zaman tanımıyor. Tabii ki vermiyor.

Tristan konuşmak, bir şeyleri çözmek istemiyor, çünkü bu Bunun seksten daha fazlası olduğunu kabul etmek.

Bir an yerde bir simit gibiydim, sonra bacaklarım onun beline dolandı ve göğsüm onunkine bastırdı. Omuzlarını kavırıyorum, başım dönüyor ve tekrar şaşıyorum. Ve sonra içime giriyor, beni dolduruyor.

Kollarını bana sıkıca sarıyor, yüzünü saçlarıma gömüyor, derinlere dalıyor ve kalçalarını sallıyor. O kadar sert boşalıyorum ki dünya kararıyor. Sonra tekrar şiltenin üzerinde sırtüstü yatıyorum ve o içime pompalıyor, kalçaları çarpıyor, ıslak seslere benim tiz inlemelerim eşlik ediyor.

Elini arıyorum ve boğazımı sarması için hareket ettirmeye çalışıyorum ama başını sallıyor. Dudağı kıvrılmış, neredeyse hırlıyor. Elleri iki yanımda yayılmış durumda.

"Tristan, lütfen." Parmaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor.

"Bana bir saat önceden haber verdin, Bea. Lanet bir saat." Hâlâ vurmaya devam ediyor.

Başka bir orgazma saniyeler kaldı. "Yapamam." Ona karşı hislerim olduğu apaçık ortaya çıkmadan bunu yapmaya devam edemem. Büyük duygular. Korkutucu olanlar. Her konuşmamız orgazma dönüşürken beni kalmaya ikna etmesine izin veremem. Onun ve Flip'in birbirlerine kötü kötü bakmalarını ve konuşmayı reddetmelerini izleyemem. Arkadaşlıklarının dağılmasının sebebi ben olamam. Gitmezsem kalbimi kıracağını görmesine izin veremem.

Uzanıp elimi boğazına doladım. Elim boynunun kalınlığına kıyasla komik derecede küçük. Ama yutkunduğunu hissediyorum.

Nabzım parmaklarımın altında atıyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum. "Lütfen, lütfen, Lütfen."

Çenesi kasılıyor ve tık atıyor. Ama pozisyonunu değiştirip dirseğine doğru eğiliyor. Diğer elinin parmakları yanağımdan aşağı kayıyor ve sonra avucu boğazıma dayanıyor ve başparmağı ve parmağı çenemin menteşesine sıkıca bastırıyor. Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor. "İstedğin bu muydu?"

"Evet. Teşekkür ederim. Oh, Tanrım." Orgazm bir gelgit dalgası gücüyle içime çarpıyor. Haykırıyorum, sırtım kamburlaşıyor, vücudum sarsılıyor, kasılıyor. Elini çekmesini engellemek için parmaklarımı bileğine doluyorum. Gerçekten hareket ettirmek isterse onu durduracak kadar güçlü olduğumdan değil.

"Gözlerini aç ve bana bak, Bea." Parmakları boğazımın kenarına doğru bükülüyor. "En azından bunu bana ver."

Gözlerimi aralıyorum ve onun öfkeli, ateşli, umutsuz bakışlarının yüzüme kilitlendiğini görüyorum. O da en az benim kadar acı çekiyor. Ama bunu itiraf edemiyor ya da etmek istemiyor. Ben de onu buna zorlayamam.

Orgazm devam ederken ürperiyorum, yoğun zevk dalgaları dalga dalga geliyor. Sürekli artıyor, genişliyor. Zirveye ulaşmak üzereyken boğazımı serbest bırakıyor, topuklarının üzerinde geriye doğru oturuyor ve çekiliyor. Ereksiyonunu yumrukluyor, agresif bir şekilde okşuyor ve ben hiçbir şeyin etrafında kenetlenirken uyluklarımın iç kısmına geliyor.

Kolunu tutmak için çabalıyorum ama ikimiz de kaygan ve terliyiz. O hâlâ sikini sıkıyor ve ben hâlâ az önce ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Tek bir yumuşak hareketle ayağa kalkıyor ve aramıza mesafe koyuyor. Ama bu sadece fiziksel değil.

"Gitmek zorunda değilsin." Sesi sert bir fısıltı.

"Yine de istiyorum." Çünkü kalmak, sonunda bunu daha da zorlaştıracak.

Yüz ifadesi düzleşir. "Eğlenceliydi. Görüştüğümüzde görüşürüz." Bana sırtını dönüyor ve hâlâ çıırılçıplak bir halde merdivenden inerek gözden kayboluyor. Kıyafetlerini bile yanına almadı.

Şilteye uzanmış, nefes almaya çalışıyorum, ter içindeyim ve makul olmayan miktarda vücut sıvısıyla kaplıyım ve bir saniye önce beni bu kadar iyi hissettiren birinin nasıl olup da bir saniye sonra bu kadar kötü hissettirebildiğini merak ediyorum. Şimdiye kadar Tristan'la ne yapacağımı hep biliyordum. Evet, pisliğin teki olabilirdi ama en azından ne istediği konusunda dürüsttü. Dürüst bir hıyarla uğraşmak, benden ayrılan, ülkenin öbür ucuna taşınan, seni özledim mesajları gönderen bir adamdan çok daha iyiydi.

birkaç hafta sonra başka biriyle çıkmaya başladı. Ama tüm bu dürüstlük şimdi pencereden dışarı çıktı. Ve bunu kendime yapmaya devam edemem.

Kendimden ya da Tristan'dan nefret etmek için zamanım yok çünkü beş dakika sonra kızlar geliyor. En azından tekrar giyindim.

Hemi ve Hammer beni gördüklerinde burunlarını kırıştırıyorlar. Tally sadece gülümsüyor çünkü o hala tatlı ve masum.

"Oh, kızım. Yeni sikilmiş olmanın etkisi çok güçlü." Hemi omzuma vurdu.

"Yeni sikilmiş kokusu da öyle," diye mırıldanıyor Hammer.

Tally, "Bir gün, umarım çok da uzak olmayan bir gelecekte, yeni sikilmiş havayı ve kokuyu kişisel olarak tanımlayabileceğim," diye duyuruyor.

"Hepimiz cehenneme gideceğiz," diyorum.

"En azından birlikte gidiyoruz," diye cevap veriyor Hemi neşeyle. "Oda arkadaşların nerede?" Hammer soruyor.

"Tristan yatak odasında ve Flip de bir tanıtım etkinliğinde mi?" Bir soruyla bitiriyorum çünkü Flip'in nerede olduğunu gerçekten bilmiyorum. O ve ben homurdanmaktan ve yan gözle bakmaktan başka bir şey yapmıyoruz.

"Dallas'la birlikte. Bir kilise pazarında pierogis satıyorlar. Dallas lahana turşusu kokusundan nefret eder, bu yüzden onun için mükemmel." Hemi'nin gülümsemesi düpedüz şeytani.

"Çok acımasızsınız Bayan Grinst." Merdivenin dibindeki yarısı dolu çöp kutumu gösteriyorum. "Dikkatim dağıldı ama geri kalan eşyalarımı toplamam uzun sürmez."

Hammer, "Sen ve ben eşyaları Hemi ve Tally'ye devredebiliriz," diye öneriyor. "Bu harika olur."

Hammer beni merdivenden yukarı kadar takip etti. Şiltenin üzerindeki kocaman ıslak lekeye bakıyor. "Son bir tura ihtiyacın vardı, ha?"

Başımı sallıyorum. İlişkimizin bu kadar kötü bitmesi berbat bir şey. Orgazmın ortasında çekilmesi ve kalçalarım boşalması, aslında berbat ilişkimizin tamamını özetliyor.

"Sarılmak ister misin?" diye soruyor sessizce.

"Daha sonra. Muhtemelen ağlayacağım ve ona kendimi kaybettiğimi görme ya da duyma zevkini tattırmak istemiyorum," diye fısıldıyorum.

"Güzel. Eşyalarını alalım ve buradan gidelim."

Tristan'ın gömleği, boxer'ı ve koşu pantolonu da dahil olmak üzere kıyafetleri merdivenin altındaki çöp kutusuna atıyorum. *Bulanındır.* O çöp kutusu

Kalan giysilerimi bir diğerine atıyorum, tüm eşyalarımı aldığımı emin oluyorum ve diğer kutuları aşağı indiriyorum.

Banyodan eşyalarımı alıyorum, bir soğutucu çantayı buzdolabı malzemeleriyle dolduruyorum ve her şeye sahip olduğumdan emin olmak için son bir kontrol yapıyorum. Tally ve Hemi giysilerle dolu bir kutuyu, Hammer ve ben de daha ağır olan kutunun bir ucunu alıyoruz.

Biz koridora çıkarken Tristan'ın kapısı kapalı kalıyor. Bu bir sürpriz değil. Ama acıtıyor. Hem de çok. Koridorda asansöre doğru yürürken sessiziz. Dred, koridorun karşısında oturan kadın, bizim için asansörün kapısını tutuyor ve çöp kutularına bakıyor. "Kendi evini mi buldun?"

"Evet."

"Umarım ziyarete geldiğinde seni hâlâ buralarda görürüm," diyor gülümseyerek.

"Evet, kesinlikle." Yalan söylüyorum, çünkü Flip'e uzun süre kızgın kalmayı planlıyorum. "Kimdi o?" Hammer kapılar kapandıktan sonra soruyor.

"Yan komşumuz," diye açıklıyorum. "Flip onunla arkadaş."

"Çıkarları olan arkadaşlar gibi mi, arkadaşlar?" Hemi soruyor.

"Şaşırtıcı bir şekilde hayır. Tamamen platoniktirler."

Lobiye doğru ilerlerken Tally, "Tristan'ın koşarak gelip senden kalmanı istemesini bekliyordum," diyor.

"Tristan savunmasız değildir. Duygularla bile pek arası yok." Titrese de çenemi yukarı kaldırıyorum. Duygular can sıkıcı ve rahatsız edicidir. Özellikle de karşılık bulmadıklarında.

"İyi misin?" Hemi usulca sorar.

"Ben iyiyim. İyi olacağım. Sadece seksti. Tek yaptığımız buydu. Sadece birbirimizi beceriyorduk." İşte bu yüzden kalbim göğsümden sökülmüş, üzerinde tepinilmiş ve bir kıyma makinesine atılmış gibi hissediyorum. "Bitmiş olması daha iyi."

Gözlerimin kenarlarından iki aptal yaş süzülüyor.

Önce Tally'nin kolları belime dolandı. Sonra Hammer'ın ve Hemi'nin.

"Erkekler aptaldır," diyor Hemi.

Hammer, "Tristan pisliğin teki" diyor.

"Belki o da sana aşık olduğunu fark eder," diyor Tally. Onun tatlı, masum, gözlemci kalbine şükürler olsun.

"Kahretsin. Bu nasıl oldu ki? Duygusal olarak müsait olmayan bir pisliğe nasıl aşık oldum?" Çünkü aşık oldum. Tam bir aptalım. Asansörün sesi duyuldu ve grup kucaklaşması aniden sona erdi.

Kardeşim lobiden geçerken biz de dışarı ıkıyoruz. Bizi görünce kaşları çatıldı. "Rix? Neler oluyor?"

Kuşu ona doğru ateşledim. "Ben taşınıyorum, dahi. Eski güzel günlerdeki gibi tavşanların peşine takılmaya devam edebilirsin. Tarzını bozduğum için özür dilerim." Bakışları bir an için Tally'ye kayıyor ve sanki sözlerim onu fiziksel olarak incitmiş gibi irkiliyor. Ya da belki de onun koun kızı olduğunu ve benim de burada ona en iyi arkadaşıyla tavşanları dzdğ için seslendiğimi fark etti, ki az önce vajinamı ondan aldığım için kızgın olduğu için orgazm tatminimi çaldı. Kuşkusuz Tristan için bir marka. En azından

tutarlı. "Rix, hadi."

"Berbatsın dostum," diyor Hammer.

"Hadi, seni bu kbustan kurtaralım." Hemi kardeşime doğru bir bakış fırlattı.

Lobiden geçip kapıdan çıkarken Tally ona büyük bir hayal kırıklığymış gibi bakıyor.

Kutularımı Hammer'ın kamyonetinin kasasına kaldırdık ve kabine tırmandık. Tally yolcu koltuğuna, Hemi ve ben de arkaya oturduk. n koltuk tamamen arkaya kaymış olsa bile üç tam boy hokey oyuncusu için yeterli yer var. Kimse koltuğunu yatırıp nefes almamı imkânsız hale getirmeyecek.

Bu düşünce bile gözlerimi yaşartıyor.

"Bu nasıl oldu?" Ellerimi havaya kaldırıp kucağıma bırakıyorum. "Kardeşimin en iyi arkadaşının gtne nasıl aşık oldum?" Başımı koltuğa yaslayıp iki kez vuruyorum. "Ne kadar klişe, aptalca bir şey."

"Eh, bunun için kendini zme. O çok seksi. Ve hepimiz onun sana nasıl baktığını gördük. Evet, çok fazla şehvet var ama bu adamda kötü bir şey var. Sana nasıl hissettiğini syleyememesi senin suçun değil," diyor Hemi.

Hammer, "Tristan genellikle duygular hakkında konuşmuyor ya da şehvet, mutluluk ve öfke gibi güvenli duygular dışında duygularını göstermiyorsa, size karşı olan duygularının derinliğinin farkında bile olmama ihtimali vardır" diyor.

Tally bana empatik bir gülümseme verebilmek için iki büklüm oluyor. "Ve Flip onun en iyi arkadaşı. Bu durumu daha da zorlaştırıyor, çünkü hayatındaki iki önemli kişi risk altında."

"Bunların hepsi geçerli noktalar," katılıyorum. Ama olayların nasıl geliştiği konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyorlar. Yeni daireme doğru giderken

Tristan'ı gafil avlamanın en iyi plan olmayabileceğini düşündüm. Belki de beni yatağına davet etmesi, işleri yumuşatmaya çalışmasının bir yoluydu. Belki de kendini ifade edebilmesinin tek yolu sekstir. Bu onun kendi sorunu ve benim düzeltebileceğim bir şey değil.

"Bir pit stop yapıyoruz," diye anons ediyor Hammer.

Tally kamyonda beklerken LCBO'da durup her türlü tekila bazlı içki ve makul olmayan miktarda şarap alıyoruz. Sonra Hammer'ın en sevdiği Meksika restoranında bir kez daha durup saçma sapan sayıda taco alıyoruz. Gerçi kızarmış fasulyeyi atlıyor, çünkü zaten yeterince kötü hissettiğimi biliyor.

Yirmi dakika sonra, kutularım ve Meksika şenliğimizle birlikte yeni dairemize çıktık. Harika bir daire ve kapısı olan bir yatak odam var. Ve kendi banyom.

Pes etmemeye ve çok fazla taco yememeye çalışıyorum ama zayıfım ve çok lezzetliler. Ayrıca, özel bir banyom olduğu için daha sonra başıma gelecek herhangi bir mide rahatsızlığı konusunda endişelenmeme gerek yok.

Acı tatlı. Kalbim acıyor ama şimdi çıkıp iyileşmesine izin vermek, kalıp paramparça olmasından daha iyi.

BÖLÜM 22

TRISTAN

E Her şey berbat. Özellikle de ben. Buzda, berbat durumdayım. Kolay atışları kaçırıp duruyorum, antrenman sırasında işleri berbat ediyorum.

Üç kez Koç Vander

Zee iyi olup olmadığını sormak için beni kenara çekti. Cevabım hayır. İyi değilim. Sefil durumdayım.

Bea'yi özlüyorum. Göğsümde geçmeyen fiziksel bir ağrı var ve bu beni sinirli yapıyor. Bu bana ailem dağıldığında hissettiklerimi hatırlatıyor.

Ve her şey daha da kötü çünkü Flip hala benimle konuşmuyor. Bea beş gündür yok ve bunu öğreneli neredeyse iki hafta o l d u . Deplasman

maçları sırasında Roman'ın odasındaki kanepede uyuyorum çünkü gerginlikle başa çıkamıyorum. Evdeyken odamda saklanıyorum.

Bugün antrenman yapıyoruz. Yarın, bu sezon ilk kez Philly ile oynayacağız. İlk on birde değilim. Oynama şeklime bakılırsa bu sürpriz değil. Flip'le aramızdaki gerginlik buza da yansıyor.

Antrenman sırasında pak bana doğru gelirken dikkatimin sadece yarısını veriyorum ve takım arkadaşlarımı da hesaba katmıyorum. Pakı geçmeden önce yakalıyorum ve etrafımda dönerek buza doğru ilerliyorum. Ama Flip tam oradaydı, ben de ona çarparak yere düşürdüm. Ona yardım teklif etmeliydim ama yatak odama girip her şeyi mahvettiği için çok kızgınım. Eğer öğrenmemiş olsaydı, Bea hala

Çatı katında olsaydım, göğsümdeki boşluk o kadar da büyük hissetmezdim.

Ayağa fırladı ve beni itti. "Senin derdin ne lan?" Koç Vander Zee düdüğü çaldı ama ben çoktan Flip'in yüzüne bakıyordum.

"Yoluma çıktın." Aslında buzun üstünden bahsetmiyorum. Vuruş tamamen benim hatamdı.

"Yoluna mı çıktım? Etrafında olup bitenlere hiç dikkat ediyor musun? Yoksa sonuçlarını düşünmeden her istediğini yapacak kadar bencil misin?" Sopasını bir kenara fırlatıyor.

"Sen yoluma çıkana kadar her şey yolundaydı!" Sopamı da uçurarak bağıriyorum.

Evet. Oyun hakkında hiç konuşmuyoruz. Koç yine düdüğü çalıyor.

Dallas aramıza girmeye çalışıyor ama biz birbirimizin formasını tutup onu dirsekleyerek yolumuzdan çekiyoruz.

"Yoluna mı çıktım? Lanet olası yoluma mı çıktım? Kendi yoluna çıkan sensin!" Flip bağıriyor.

"Bunu senden duymak büyük zenginlik!" Ben de bağıriyorum.

Roman kayarak yanımıza geldi ve bizi ayırdı. "Bu tartışma buza ait değil."

"İkinizin nesi var böyle?" Koç Roman'a bakar. "Bunun ne hakkında olduğunu biliyor musun?"

"Bir fikrim var."

Flip'in gözleri parlar. "Bir fikrin mi var? Neler olduğunu biliyor muydun?" Roman ona alaycı bir bakış atar.

Koç yine düdüğünü çalıyor. Tiz bir sesle. Kulağımdan iki adım ötede. "Siz ikiniz duş alın ve üstünüzü değiştirin. Yirmi dakika içinde ofisimde olmanızı istiyorum. Roman, sen onlarla git ve birbirlerini öldürmediklerinden emin ol."

İtiraz etmiyorum. Kapıya doğru ilerliyorum ve Roman da arkasından geliyor, Flip arkasından mırıldanıyor.

"Bildiğine ve bana söylemediğine inanamıyorum," diye tersliyor Flip soyunma odasına girdiğimizde. Pedlerini çıkarıp bir kenara fırlatıyor.

"Bilmiyor olman senin önceliklerin hakkında her şeyden çok şey söylüyor, Flip," diye karşılık veriyor Roman.

Flip kaşlarını çatır. "Bu da ne demek oluyor?"

"Demek ki dikkatini kendinden başka bir şeye verseydin, bir şeyler döndüğünün farkına varabilirdin! Bea bize taşındığından beri başka kimseye bakmadım, salak." Pedlerimi bankın üzerine fırlattım.

"Bunca zamandır bana yalan söylüyordun!"

"Hayır, sormadım." Flip bir kere bile bana kiminle yattığımı sormadı.

"Bizimle yaşadığı süre boyunca kız kardeşimle benim arkamdan yatıyordun!"

"Bu yalan söylemekle aynı şey değil," diyorum. Ki bu aptalca. Yanlış olduğunu biliyordum ama yine de yaptım. Ve yapmaya devam ettim.

"Bana ihanet ettin!" Parmağıyla Roman'ı işaret ediyor. "Ve onun küçük kirli sırrını sakladın."

"Tepkinize bakılırsa, doğru seçimi yapmışım gibi görünüyor." Roman kollarını kavuşturur. "Kızgın olmanı anlıyorum Flip, ama bir adım geri çekilip biraz bakış açısı kazanmalısın. Fark ettin mi bilmiyorum ama Tristan berbat durumda. Bok gibi oynuyor, bok gibi görünüyor, yemek yemiyor ve son bir haftadır kafasının üzerinde kara bir kıyamet bulutuyla dolaşıyor, Eeyore'un sağlam bir taklidini yapıyor."

"Sağ ol dostum," diye homurdandım.

"Sana yardım etmeye çalışıyorum, göt herif," diye tersliyor Roman, sonra Flip'e dönüyor. "Tristan kız kardeşini umursamasaydı, her ne h a l t oluyorsa bu kadar üzüleceğini gerçekten düşünüyor musun?"

"Rix taşındığı ve onun pantolonuna giremediği için üzgün." Flip fırtına gibi duşa gitti.

Roman başını sallar. "Siz ikiniz aptalsınız." Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Kendini topla, Tristan."

O haklı. Bu çıkmazın içindeyim çünkü bırakın başkasını, Bea'ya karşı hissettiklerim konusunda bile kendime karşı dürüst olamıyorum. Ama bu bana bir çıkış yolu vermiyor.

Duş alıp üstümü değiştirdim, Flip ve ben koç tarafından azarlandık. Flip beni otobüsün altına attı ve arkasından Bea ile yattığımı söyledi. Koç bize özel hayatlarımızı buzun dışında tutmamızı ve kendi sorunlarımızla ilgilenmemizi söyledi. Eğer yapamazsam, yarınki maçtan daha fazlası için ikinci çizgiye düşeceğim.

Flip ve ben soyunma odasında birbirimizi görmezden geldik ve salondan ayrı ayrı çıktık. Evde olmakla başa çıkamıyorum. Daireyle ilgili her şey

Bana Bea'yi hatırlatıyor. Losyonunun yarım şişesini banyoda bırakmıştı - çöp kutusunun arkasına düşmüştü - ve ben de rutin olarak oturup kokluyorum, keşke taşınmasaydı diye. Sonunda Dallas, Roman, Ashish ve Hollis'in de aralarında bulunduğu bazı arkadaşlarla akşam yemeği için yerel barımıza gidiyoruz. Gidebileceğimiz tek yer orası ve kimse varlığımızı sorun etmiyor. Bugünlerde iştahım bok gibi ama yine de yemek sipariş ediyorum, geldiğinde yemek isteyeceğimi umuyorum. Bea'nin yaptığı yemekleri özleyorum. Bea dönemini özleyorum. Hollis salatalıklı bir salata alıyor ve ben onu odanın öbür ucuna fırlatma isteğime zorlukla direniyorum.

"Demek sen ve Rix, ha?" Dallas bir bardak su içiyor. "Birbirinize bakış şeklinize pek şaşırdığımı söyleyemem."

"Nasıl yani?" Ben soruyorum.

Ashish kendi bakış açısını sunuyor: "Sanki dünyada ondan başka kimse yokmuş gibi." Roman, "Flip'in bunu görmediğine gerçekten inanamıyorum," diye düşünüyor.

Hollis, "Biriyle yatmakla o kadar meşgul ki, başka hiç kimseye ya da hiçbir şeye dikkat etmiyor," diyor. Telefonunu kontrol ediyor ve masaya yüzüstü koymadan önce bir mesaj yazıyor. "Eğer ona bir sebep verirsen bunu atlatması daha kolay olacaktır."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diyorum ona.

Cevap verme şansı yok çünkü Flip ortaya çıkıyor. Yüzündeki gülümseme kaybolur. Dallas'ı işaret ediyor. "Siktir git." Çifte kuşu bana doğru doğrultuyor ve etrafında dönüyor.

Hollis, o daha bir yere gidemeden gömleğinin arkasından tutuyor. "Siz ikiniz aranızdaki sorunları çözmelisiniz, biz de yardımcı olmak için buradayız." Kabinden kayarak çıkar ve Flip'i tekrar yerine geçmeden önce içeri girmeye zorlar. Flip, Hollis ve Roman arasında sıkışıp kaldı. Ben de Dallas ve Ashish'in arasına sıkışmış durumdayım, yani ben de hiçbir yere gidemiyorum.

"Bunu siz pislikler düzenlediniz." Roman'a ters ters baktım.

"İkiniz antrenman sırasında buzda kavga ettiniz. Kişisel dramınız bu takımı doğrudan etkiliyor. Yarın akşam Philly ile evimizde bir maçımız var ve geçen sezon bize haddimizi bildirdiler. Eğer aramızda bir anlaşmazlık olduğunu öğrenirlerse bunu kendi lehlerine kullanırlar. Yani evet, bu küçük sohbeti biz düzenledik" diye tersliyor Roman.

Hollis ekliyor: "Her ne kadar başlangıç çizgisinde olmaktan memnun olsam da, oyunun ilerleyen bölümlerinde aynı çizgiye düşerseniz oyunumuzun içine edeceğiniz ek strese ihtiyacım yok."

Ashish, "Buradaki nachoları seviyorum," diyor.

Dallas, "Çoğunlukla bu küçük gelişmeyle ilgili bilgi almak istediğim için buradayım," diye itiraf ediyor. "Ama Hollis ve Roman haklı. Siz ikiniz sorunlarınızı çözmelisiniz ve biz de bu süreçte birbirinizi öldürmemeniz için buradayız. Sezonun bu kadar erken bir döneminde en iyi iki oyuncumuzun ceza almasına izin veremeyiz."

Roman, "Flip, üzgün olmanı anlıyorum ama Tristan'la uzun yıllara dayanan bir arkadaşlığınız var," diyor. "Her şeyi bir kenara atmadan önce, belki de bu konuyu konuşmanız gerekiyordur." Aramızda eliyle işaret ediyor.

Flip bana ters ters bakıyor, ben de yarısı boş birama bakıyorum. Suçluluk duygusu omuzlarıma çökmüştü. Onun arkasından iş çevirmemeliydim ama o bunu anlamazdı. Şimdi Bea'yı kaybettim ve en iyi arkadaşımı da kaybetmek üzereyim. Bu olabilecek en kötü sonuç.

Roman huffs. "Tristan, belki de kız kardeşiyle olan ilişkini Flip'ten sakladığın için özür dileyerek başlayabilirsin."

"Onun sayesinde artık ilişkimiz yok," diye tükürdüm. Kızgın olmak incinmekten daha iyidir.

"Benim sayemde mi? İki ay boyunca arkamdan onunla yattın!"

"Nasıl fark etmediğini anlamıyorum Flip," diye düşünür Ashish.

Roman iç geçirir.

Dallas başını sallıyor.

"Artık Rix'le birlikte olmaman neden Flip'in suçu olsun?" Hollis sorar.

"Çünkü o taşındığında biteceğini söylemiştik. Flip bunu öğrendiğinde tam bir pislik gibi davrandı. Bea içine kapandı ve ben de bunu nasıl düzelteceğimi bilemedim, bu yüzden şimdi Hammer'la yaşıyor." Yani, son kısım oldukça açık.

"Sanırım sinirlenmeye hakkım var. O benim küçük kız kardeşim ve sen bunu benden sakladın." Flip kollarını kavuşturmaya çalışır ama yeterince yer yoktur.

"Ne diyebiliriz ki? Hey, Flip, umarım birlikte yatmamız senin için sorun olmaz? Baştan beri birbirimizden hoşlanmıyorduk bile. Birbirimizi duvara toslattık! Birbirimizi duvara toslattık. Geçmiş zaman."

"Madem birbirinizi bu kadar rahatsız ediyorsunuz, neden sonunda birlikte yattınız? Tekrar tekrar?"

"Bilmiyorum. Sanırım kırılana kadar birbirimizin damarına bastık." Dilimle yanağımı dürtüyorum. "Sadece bir kez olması gerekiyordu. Bir anda oldu. Ve bir daha olmasına izin vermeyi asla planlamadık." Ona veriyorum

yalvaran bir bakış. "Denedim Flip. Onu istememeyi gerçekten denedim. Ama o sadece... her zaman çok güzel kokuyor, küstah ve akıllı ve ben dev bir hıyar olduğumda bile her gün orada, güzel ve nazikti."

"Yani ona seninkini vermeye devam ettin," diye mırıldandı.

"Belki bir ya da iki hafta sürer diye düşünmüştüm." Tahammülünün tükeneceğinden emindim. "Taşındığında duracağını söylemiştik ama sonra onu sezon başlayana kadar kalmaya ikna ettim," diye itiraf ediyorum.

"Bunu neden yapasın ki?" Flip tedirgin bir şekilde masaya vuruyor. "Gitmesini istemedim." Birama odaklandım.

Deplasman maçlarından, antrenmanlardan, hafta sonlarından ve her lanet günden döndüğümde yanımda olmasını istedim. Onun gülümseyen yüzünü görmek, damarına basmak, ona dokunmak, ona yakın olmak, kendime ait çok az şeyim olduğu için onun iyiliğinin bir kısmını özümsemek istiyordum.

"Yani sadece seks için miydi?" Flip öğretiyor.

"Bunun duygularla ilgili olmaması gerekiyordu." Anlaşmamız böyleydi. Ne zaman değişti bilmiyorum ama değişti. Ve şimdi mahvoldum çünkü hiçbir uyarı yapmadan taşındı. Bir anda beni terk etti.

"Tanrı aşkına." Hollis masayı tokatlar. "Bu aptalın söylemeye çalıştığı ve söyleyemediği şey, bir noktada bunun sadece seksle ilgili *olmaktan çıktığı*. Eğer sadece seksle ilgili olsaydı, Tristan hüznü, depresif, aşk acısı çeken bir aptal olmazdı. Ve öğreniyoruz ki duygusal olarak çoğu seri katilden daha bastırılmış durumda, çünkü ekibinin refahı ve seninle olan ilişkisi söz konusu olmasına rağmen duygularını itiraf etmesi imkansız görünüyor - Rix'le olan ilişkisinden bahsetmiyorum bile."

"Aşk acısı çekip çekmediğimi bilmiyorum." Anlaşılan duygusal olarak bastırılmış olmanın yanı sıra tam bir aptalım da.

"Tüm yiyeceklerin tadı çöp gibi mi?" Hollis soruyor. "Evet."

"Kalbinizin parçalandığını hissetmenize neden olsa bile, size onu hatırlattığı için bilerek onun en sevdiği şarkıları dinliyor veya en sevdiği programları izliyor musunuz? Ya da tam tersine, tüm bunlardan aynı nedenle mi kaçınıyorsunuz?"

"Uh, evet."

"Göğsünüzde kocaman, boş bir delik varmış ve bunu ortadan kaldıracak tek şey Rix'miş gibi mi hissediyorsunuz?"

"Evet."

"Sen aşk hastasısın." Hollis Flip'e döner. "Belki biraz abartıyorum ama tahminimce bunu gizli tutmaya çalışmalarının nedeni seni üzmemekten kaçınmaktı. Özellikle de ikisi de duygularını bu işin dışında tutabileceklerini düşünüyorlarsa. Birkaç hafta sürseydi işe yarayabilirdi ama kimse nefret ettiğini iddia ettiği biriyle, ondan gerçekten hoşlanmıyorsa haftalarca yatmaz."

"Yani Rix'e karşı onun pantolonuna girmenin ötesinde hislerin mi var?" Flip sorar.

Duygularım karşılık bulmasa bile artık yalan söylemenin bir anlamı yok. Taşındığı günkü davranışlarımdan sonra onu suçlayamam. Sadece bir saatim olacağını düşünmemiştim. Onunla son günlerimi boşa harcadım çünkü ona nasıl hissettiğimi söyleyemedim. Hissetmek. "Evet."

"Peki taşındığından beri neden onunla iletişime geçmeye çalışmadın?" Roman soruyor.

"Yapmadığımı nereden biliyorsun?" Meydan okuyorum.

"Çünkü Peggy onunla yaşıyor ve ben kızımı her gün görüyorum. Geçtiğimiz hafta boyunca makul olmayan sayıda dondurma tüketildi. Üstelik iyi türden bile değil."

"Markasız vanilyalı ve çikolatalı sandviçler mi?" Ben soruyorum. "Evet."

"Bea sadece ayda bir kez iyi olanlara para harcıyor. Geri kalan zamanlarda daha ucuz olanları alıyor." En sevdiği Oreo olanlar, ikincisi ise Oreo Drumsticks. Ama hiçbir şey bir bardak Kawartha Dairy Moose Tracks kadar etkili olamaz.

"Bütün alışverişi o yapmıyor muydu? Ve sen de bunun için ona para vermiyor muydun?" Dallas soruyor.

Flip, "Evet, ona kendisi için de bir şeyler almasını söyleyip durduk ama o reddetti," diye açıklıyor.

"Ve ikiniz de evinizi temizlediği, tüm yemeklerinizi yaptığı ve sizin için yaptığı diğer her şey için ona lanet bir ikram almak için markete on dakikalık bir yolculuk yapmayı başaramadınız mı?" Dallas dehşete düşmüş görünüyor.

"Ona bir pasta ve en sevdiği şekerleri aldım." Üzerinde adı yazan şekerini ikinci kez yedikten sonra, ama bu kısmı bilmesine gerek yok. "Ve ona birkaç kez dondurma aldım."

"İkiniz iki aydır birlikte yatıyorsunuz ve ona *birkaç kez* dondurma mı aldın?" Ashish bana dünyanın en büyük aptalımışım gibi bakıyor.

"Ben de onu bir randevuya götürdüm. Ama gösterişsiz olması gerekiyordu, çünkü kimsenin bilmemesi gerekiyordu," diye itiraf ediyorum.

"Bu ne zaman oldu?" Flip sorar.

"Şükran Günü'nden önce. Bundan daha fazlasını yapmak isterdim ama malum nedenlerden dolayı yapamadım." Tüm bu konuşma beni huzursuz ve rahatsız ediyor.

Roman, "Belki de onu kontrol etmelisin," diyor.

"Ya benden haber almak istemiyorsa?" Hâlâ bizimle yaşarken mesajlarıma cevap vermiyordu. Şimdi neden cevap versin ki?

"Bir hamle yapmadan bilemezsin, değil mi?" Hollis soruyor. "Ve ona güzel bir şeyler göndermenin zararı olmaz," diye ekliyor Ashish.

"Not edildi." Bu adamlardan ilişki dersleri aldığıma inanamıyorum.

Roman yargılayan gözlerini Flip'e çevirir. "Rix senden pek etkilenmedi."

"Onun arkasından en iyi arkadaşıyla yatan ben değilim."

"Çıldırдың ve ikimizin de açıklama yapmasına izin vermedin, sonra da bir hafta boyunca ona sessizlik muamelesi yaptın," diyorum.

Flip, "Tek yaptığınızın sevişmek olduğunu söyleyen sendin," diye belirtiyor.

"Çünkü yapmamız gereken şey buydu! Duygular kısmını beklemiyordum." Bununla nasıl başa çıkacağımı hâlâ bilmiyorum. Ama çocuklar haklı. Eğer bir hamle yapmazsam, duygular adasında yalnız olup olmadığımı asla bilemeyeceğim. "Ve bunu öğrendikten *sonra* daha önce birlikte olduğumuz kadınları eve getirerek işlere yardımcı olmadığın kesin."

"Ne yaptın?" Roman masayı devirmek ister gibi görünüyor.

Dallas başını sallar. "Bana Rix ve Tristan'ın birlikte olduğunu öğrendikten sonra, Tristan'la daha önce takıldığınız kadınları eve getirdiğini mi söylüyorsun? Kız kardeşin üstündeki kapısız, duvarsız çatı katında uyurken?"

Flip masaya bakar.

"Evet, aynen öyle oldu" diyorum, çünkü ne doğruluyor ne de yalanlıyor.

"Bu tam bir pislik hareketiydi." Ashish'in sesi iğrenmiş gibi çıkıyor. Dallas onaylamayarak başını sallar.

"İkisinin de Tristan'ın gerçekte nasıl biri olduğunu hatırlamaya ihtiyacı olduğunu düşündüm," diyor Flip, sonra masanın etrafındaki dehşete düşmüş ifadeleri görünce yüzünü buruşturuyor. "Bu gerçekten çok boktan bir şeydi."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Hollis alay ediyor. "Sanki Rix'in senin kız kardeşin olması yeterince riskli değilmiş gibi, bir de suç ortağı olduğun geçmişini yüzlerine vurmak zorunda mısın?"

"Şimdiye kadar bu şekilde düşünmemiştim." Flip utanmış görünüyor.

"Yine de arkandan iş çevirmek çok boktan bir şeydi," diyorum. "Ve ben Bunun olmasını istememişim. Ya da olmaya devam etmesini. Ya da Bea'ye karşı bir şeyler hissetmek. Ama hissettim. Hislerimi yakaladım." Boynumun arkasını ovuyorum. Alerjik bir reaksiyon geçirmek üzereymişim gibi hissediyorum.

Flip, "Demek istediğim, Tiff ve Trinity ile bir tekrarı kaçırdınız ve bu ikisi her şeye hazırды," diyor.

"Başka kadınların amları hakkında konuşmak istemiyorum. Özellikle de tanıdığım diğer kadınlar hakkında, çünkü bu beni dumanı tüten bir çöp yığını gibi hissettiriyor ve zaten yeterince boktan hissediyorum."

Flip, "En azından kiminle yattığımı saklamak yerine açık açık söylüyorum," diye karşı çıkıyor. Bir an için daha fazlasını söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama sonra birasından bir yudum alıyor ve iç çekiyor. "Sanırım kız kardeşimle çıkmayı denemek istiyorsan, seni bir daha yumruklamayacağım."

"Gerçekten mi? Senin için sorun olmaz mı?"

"Evet. Gerçekten. Sadece onun kalbini kırma," diye uyarıyor Flip. "Eğer kırarsan, suratına bir yumruk daha atarım."

"Bu adil."

Dallas omzuma vurdu. "Şu halinize bakın. Bu gerçek bir kişisel gelişim."

Şimdi bir çift taşak büyütmeli ve Bea'dan dev bir pislik olduğum için özür dilemeliyim. Şansım yaver giderse, belki onu eksik bıraktığım orgazmı telafi etmekten fazlasını yapmama izin verir. Belki onunla çıkmama da izin verir.

BÖLÜM 23

RIX

"T Bu raporlar kusursuz, Rix. Bu ekibe harika bir katkı sağlıyorsun. Vancouver'daki pozisyonu sana söylediğim için neredeyse pişman olacağım." Agatha Boycott, patronum, bana alaycı bir gülümseme veriyor. Kendisi böyle olmayı tercih ediyor.

Adı Aggie. Ellili yaşlarının başında, iki yetişkin çocuğu, bir Danua ve tüysüz bir kedisi olan süper tuhaf bir kadın. Ofisinin her yerinde evcil hayvanları da dahil olmak üzere tüm ailesinin resimleri var.

"Bir arkadaşımın yanına yeni taşındım, o yüzden transfer olmayı düşünmüyorum." Gerçi Dodge'dan ayrılmayı düşünmem gereken bir zaman varsa o da şimdi, kalbim yaralı ve vajinam harap haldeyken olurdu. Ama Hammer'ın yanına taşınıp hemen Vancouver'a kaçmak hiç hoş olmaz.

Eğlenceli bir oda arkadaşına sahip olmak güzel. Vancouver kulağa ne kadar cazip gelse de, daha fazla değişikliği kaldıramam. Tristan'la olanları atlatmak için zamana ihtiyacım var. "*Seni gördüğümde görüşürüz*" ayrılığı hala acıtıyor. Ve iletişim eksikliği, onun duyguları olduğu konusunda yanılıp yanılmadığımı sorgulamama neden oluyor.

Aggie bana, "Kalmak istediğin sürece seni memnuniyetle tutacağız," diye güvence veriyor. "Şirket içinde hareket etmek için bolca fırsat olacak."

"Teşekkürler, Aggie. Burayı gerçekten seviyorum." Ben de seviyorum. İş arkadaşlarımı seviyorum, patronumu seviyorum ve işim beni iyi bir şekilde ayak parmaklarımın üzerinde tutacak kadar dinamik. Finansal planlama yapmaktan ve insanların iyi harcama alışkanlıkları edinmelerine ve bir bütçe dahilinde çalışmalarına yardımcı olmaktan veya birinin yatırım potansiyelini en üst düzeye çıkarmasına yardımcı olmaktan keyif alıyorum. Bu benim tutkum mu? Hayır. Ama şimdilik yeterli. Hayatımda istikrarlı ve tutarlı bir şeye ihtiyacım var.

Gün sonu evrak işlerini bitirmek için ofisime dönüyorum. Mavis ve Burt'ün yanı sıra aynı ofisi paylaştığım Beryl, ben kapıdan içeri girdiğimde masasından zıplayarak kalkıyor.

"Sizin için bir teslimat vardı."

"Gerçekten mi? Ben ofis malzemeleri sipariş etmedim."

"Bunlar ofis malzemeleri değil." Ellerini kavuşturup kavuşturup açarken dudaklarını büzüp büzüp açıyor.

Kaşlarımı çattım. "Bu müstehcen bir teslimat falan mı?" Hemi ve Hammer'ın beni neşelendirmek için penis şeklinde çörekler ya da kurabiyeler göndermesini beklemezdim. Onlar iyi arkadaşlar ama bazen yaşamak için sopa ve disk kullanan alfa erkeklerden oluşan bir ekiple çalışmadığımı unutuyorlar.

"Hayır. Masanda." Beryl beni odama kadar takip etti.

Gördüğümde nefesim kesildi. Tanıdığım sadece bir kişi böyle bir hediye sepeti gönderirdi, hem de iş yerime. Çok büyük ve gösterişli. Ve onu Beryl'in önünde açmamın imkanı yok. Bu sadece içindekileri daha görünür kılar ve o zaman açıklamak zorunda kalırım. Bu büyük, kocaman bir *hayır*. Kartı selofandan sıyırp zarfı açıyorum.

Bea,

Hıyarlık ettiğim için özür dilerim.

Seni çok özledim.

Tristan

"Kimden?" Beklentiyle bana bakıyor.

"Bu adamlar... ilişkim vardı." Malum nedenlerden dolayı, iş arkadaşlarıma, aynı zamanda profesyonel bir hokey oyuncusu olan kardeşimin en iyi arkadaşıyla yattığımı söylemedim.

Sepete göz atıyor. "Hâlâ işin içinde olmak istiyor gibi görünüyor."

"Öyle." Not olmasaydı, nedenlerini sorgulayabilirdim. İçeriği ne kadar tuhaf olsa da mesaj açık.

"Sence seninle akşam yemeği yemek ister mi?" Belli ki balık tutuyor.

Onu suçlayamam. Bu alışılmadık bir sepet. "Bu kesin bir olasılık." Sepeti çevirip içindekileri tarıyorum. "Oh adamım, bunu metroya götürmeliyim."

"Ya da Uber'e binebilirsin. Ya da belki o seni alır!" Bu olasılık onu heyecanlandırmışa benziyor. Şu anda bana biraz Tally'yi hatırlatıyor.

"Bu gece çalışıyor, o yüzden muhtemelen gelmeyecek." Bu akşam maçları var. Beni eve bırakıp zamanında arenaya yetişmesi imkânsız.

"Gerçek bir sağlık delisi olmalı, ha?" Beryl öyle diyor. "Kesinlikle."

I metroda sepetimi alıyorum. Çok saçma ve hantal bir şey ve bir sürü bakış alıyorum. Bu anlaşılabilir bir şey. Eve geldiğimde Hammer mutfakta oluyor, bu da yüzümü güldürüyor. Birlikte yaşamaya başlayalı bir haftadan az bir süre oldu ama bir düzen kurduk. Fiyat eşleştirmeyi ve benimle broşürleri incelemeyi seviyor. Caddenin karşısında bir market var ve bir blok ötede de başka bir market. Yine de işe gidip gelmek yaklaşık otuz dakika sürüyor.

İşime metroyla gidiyorum ama konumu ve oda arkadaşım buna değiyor. "Bu da ne böyle?" Sepeti mutfığa koyarken Hammer sordu Masa.

Tutmaktan kollarım ağrıyor. "Tristan'dan bir hediye."

Paralara böldüğü havuçları bırakıyor.

Dudakları büzüldü. "Bu resepsiyonda mıydı?"

"Hayır. İş yerime gönderdi."

"Bunu eve nasıl getirdiniz? Açabilir miyiz?"

"Metroda aldım. Ve evet, açabiliriz."

"Dostum. Neden bana mesaj atmadın? Seni alırdım."

"Yol, metrodan iki kat daha uzun." Selofan ambalajı yırtıyorum.

"Siktiğimin Tristan'ı." Hammer başını sallar. "Sadece o sana özür olarak penis şeklinde bir sepet sebze gönderir. Bu o, değil mi? Bir özür sepeti mi?"

"Evet." Not kartını ona uzattım.

"Seni *çok* özölüyor, Rix." Kartı göğsüne bastırıyor.

"Ya da beni becermeyi özölüyor," diye cevap veriyorum. Her şeyi bırakıp gittiği için hâlâ kırgınım. Üzölmek var, bir de sahip olduklarımızın içine etmek var ve o da tam olarak bunu yaptı. "Lanet olsun ona ve aptal mizah anlayışına. Üç tane İngiliz salatalığı ve bir tane de tarla salatalığı var."

Hammer beyaz, havuca benzeyen bir sebzeyi havaya kaldırıyor. "Bu da ne böyle?"

"Bu bir daikon. Turp ailesinin bir parçasıdır ve ince dilimlenmiş taze bir salatada iyi gider," diye açıklıyorum.

"Huh. Ya bu? Kimsenin keyfi için ekstra yivli görünüyor." Yeşil, boru şeklinde, siğilli bir sebze tutuyor.

"Salatalık ailesinden acı bir kavun ve özellikle Çin yemeklerinde kullanılıyor. Kızartmaya ekleyebiliriz."

"Harika." Hammer bu sepet için fazlasıyla heyecanlı. "Ama bence bu akşam kremalı dereotu soslu salatalık salatası yapmalı ve ona göndermek için bir fotoğraf çekmelisin."

"Oh, evet. Bu bir zorunluluk. Videolar çekmeli ve bunları aşamalı olarak göndermeliyiz."

"Bunun için ona teşekkür ettin mi?" Hammer soruyor. "Henüz etmedim."

"Ama yapacaksın, değil mi?" İç çekiyorum.

"Ciddiyim, Rix, ona mesaj at. Gözlerini devirerek sepetin fotoğrafını gönder ama bir şeyler gönder. İkiniz birbiriniz olmadan perişan haldesiniz. Yani, sahte bir neşeyle iyi bir iş çıkarıyorsun ama o salatalığa gerçek bir özlemle bakıyorsun. Dün antrenman sırasında Flip'le kavga ettiler ve babam Hollis, Dallas ve Ashish'le birlikte olaya müdahale etti."

"Bekle. Ne dedin? Bunu bana neden şimdiye kadar söylemedin?"

"Çünkü bir saat önce öğrendim." Dirseğiyle beni dürttü. "Ona mesaj at. Muhtemelen hâlâ soyunma odasındadırlar."

Bir nefes üfledim. Ama o haklı. Ona mesaj atmalıyım. Bana ulaşmaya çalışıyor ve bu Tristan için büyük bir olay. Telefonumu buldum ve bir mesajım olduğunu gördüm.

Annemden bu akşam yemekten sonra sohbet edip edemeyeceğimizi soran bir mesaj geldi. Baş parmağımla onaylayarak cevap veriyorum ve ona bir zaman veriyorum, sonra Tristan'ın kişisine ulaşana kadar aşağı kaydırıyorum. Rob'un ki onunkinden birkaç aşağıdaydı ve onu haftalar önce sessize aldığımdan beri okunmamış mesajlar vardı. Onu görmezden gelmeye devam ediyorum ve sepetin fotoğrafını çekiyorum.

RIX

Birden fazla vibratörüm olduğunu biliyorsun, değil mi?

Gönder'e basar basmaz geri almak istiyorum ama çoktan yapılmış oluyor. Kullanmam gereken bir sürü başka açılış cümlesi var. Tristan'a fırlattığım vibratörü geri alamadım. Ona ihtiyacım yoktu. O yokken, iyileşme sürecini hızlandırmak için Epsom tuzu banyosu yaptım, böylece eve döndüğünde Pound Town'a gitmeye hazır olacaktım.

Telefonum çaldı. O kadar heyecanlıyım ki neredeyse düşürüyordum. Yanlışlıkla hoparlörü de açtım. Hammer ellerini kulaklarına kapatıyor ve Tristan konuşur konuşmaz odadan dışarı fırlıyor.

"Bunu bilmiyordum ama beni gelecek için bilgiyle donattığınız için teşekkürler."

Onun sesini duyunca göğsüm ve vajinam sıkışıyor. Ona hâlâ çok kızgınım ama onu da özlüyorum. "Beni dürüstlüğümden pişman etme."

"Elimden geleni yapacağım ama ikimiz de biliyoruz ki ben bunu kendi çıkarım için kullanacak türden bir pisliğim."

"Bu doğru. Beklentilerimi yumuşatacağım."

"Sesini duymak gerçekten çok güzel Bea," diyor usulca.

"Eski günlerin hatırına inlemeyeceğim." İnleme olmayan ama inleme de olmayan bir ses çıkarıyorum. "Mizahı birçok duyguyu saptırmak için kullanıyorum," diye itiraf ediyorum.

"Anladım. Duygularım olduğunda bir pisliğe dönüşüyorum." Boğazını temizliyor. "Özür dilerim. Taşınmanla nasıl başa çıkacağımı bilemedim. Seni özledim. Seni görmek istiyorum."

"Beni mi vajinamı mı görmek istiyorsun?" Bu sefer konuyu saptırmıyorum. Böyle cesur bir soruyla gelen korkuyu yutuyorum.

"*Seni*. Seni özlüyorum. Yani, evet, ben de senin her parçanı özlüyorum ama sensiz her şeyin bu kadar boktan olmasından nefret ediyorum. Seni dışarı çıkarabilir miyim? Bir randevuya? Yarın akşam belki? Yemeğe çıkabiliriz. Lütfen evet de, Bea. Yüz yüze özür dilemek istiyorum. Lütfen bana bir şans ver."

Çekiç ceylan odanın öbür ucuna sıçrar ve "*Evet de*" der. Kulak misafiri olmamak buraya kadarmış.

"Tamam. Evet. Yemeğe gidebiliriz." Havayı temizlemem ve böyle korkunç bir pislik olduğu için onunla yüzleşmem gerekiyor.

"Seni yedi buçukta alabilir miyim? Senin evinden?" Tristan sorar.

"Evet. Benim evimde. Yedi buçukta. Beni alabilirsin."

"Harika. Bu harika. Söz veriyorum pişman olmayacaksın, Bea. Gitmem gerek.

Buzu alıyoruz. Yarın görüşürüz." "Bu gece iyi şanslar."

"Teşekkürler." Veda etmeden aramayı sonlandırır.

"İ Çok gerginim. Neden bu kadar gerginim?" Avuç içlerim nemli ve elbisemin içinde terlememek için kollarımı uzatıyorum. "Bu kıyafet çok mu fazla? Çok fazla. Üstümü değiştirmeliyim."

Hemi önüme geçerek yatak odama doğru koşmamı engelledi. "Nefes al, Rix."

"Ve bir içki." Hammer bana bir bardak köpüklü gül suyu uzattı.

İçmeye çalıştığımda, nazikçe elimden aldı. Elbisemi üç kez değiştirdim. Sonunda dalan yakalı ve büzgülü zümrüt yeşili saten bir elbisede karar kıldım. Topuklularım altın rengi, çantam da öyle. Hemi saçımı yapmama yardım etti. Karmaşık bir at kuyruğu oldu. Bilerek yaptım. Tristan boynuma biraz takıntılı.

"Küçük yudumlar, tatlım. Daha buluşma başlamadan sırt üstü yatmanı istemeyiz." Hemi omuzlarımı sıkıyor. "Çok ateşlisin. Üstünü değiştirmene gerek yok."

"Harika görünüyorsun," diye onaylıyor Tally. "Keşke benim de seninki gibi bir popom olsaydı." Üçümüz de hep bir ağızdan "Harikasın," diyoruz.

Tally ağzını birkaç kez açıp kapadıktan sonra başını eğerek, "Teşekkürler. Geçen yıl çıktığım bir adam bana düz bir popom olduğunu söyledi."

"O adam tam bir aptal. Artık onunla çıkmadığına sevindim," diyorum.

"Bu gece için binayı boşaltmamı istersen, evimde kalabilirim. babamın," diyor Hammer.

"Bu gece onunla yatmayacağım." Bu bir soru gibi geliyor.

Hemi, "Senin için doğru olanı yapmalısın, ama en son seks yaptığınızda ne yaptığını düşünürsek, bu gece onu askıda bırakmak daha iyi bir hareket olabilir," diyor.

"Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum." Bizi bu karmaşaya sokan şey seks; bu gece seks yapmak sorunlarımızı çözmeyecek. İyi hissettirecek olsa bile.

"Geçen sefer ne oldu?" Tally soruyor.

"Adam boşaldı ama kadın boşalmadı, bu bazen olur. Ama kadın tam anlamıyla orgazmın ortasındaydı ve adam çekilip kadının kalçalarında işini bitirdi ve onu bilerek asılı bıraktı," diye açıklıyor Hammer yardımsever bir şekilde.

Tally'nin ağzı açık kalır. "Aman Tanrım."

"Ciddiyim. Tally'yi yoldan çıkardığımız için hepimiz cehenneme gideceğiz," diyorum. "En azından orada birlikte olacağız," diye hatırlatıyor Hemi.

"Sana bunu yapan Tristan'la neden tekrar çıkıyorsun?" Tally şaşkın görünüyor.

Kafa karışıklığı anlaşılabilir.

"Ona taşınacağımı bir saat önceden haber verdim."

"Ona sadece bir saat mi haber verdin?" Hemi şok olmuş görünüyor.

Belki de o kısmı paylaşmayı unuttum. "Evet, ama dürüst olmak gerekirse, Flip öğrendikten sonraki hafta işler oldukça gergindi ve işleri düzeltmek için pek bir şey yapmadı." Flip daha önce takıldıkları birkaç kadını eve getirdiğinde beni odasında uyumam için davet etmesi dışında. "Hiçbirimiz konuşmuyorduk ve yirmi yıllık arkadaşlığımızın bozulmasından ben sorumlu olmak istemedim. Ayrıca, onlar takım arkadaşları. İşleri yoluna koyabilmeleri gerekiyordu ve ben orada yaşarken bu gerçekleşemezdi." Derin bir nefes alıyorum. "Bu yemeğin her şeyden çok bir terapi seansı olacağını hissediyorum. Yani evet, işlerin bu kadar ters gitmesinin nedeni buyken yatağa geri dönmek akıllıca görünmüyor."

Kapının çalınması beni yeniden paniğe sürükledi. Hammer aceleyle kapıyı açtı.

"Oh, hey, baba." At kuyruğunu parmağının etrafında döndürüyor.

"Merhaba, Hollis.

Ne var ne yok?"

"Bir kontrol edelim dedik. Tristan bu akşam büyük bir randevudan bahsetti, bu yüzden akşam yemeğinde yalnız olup olmayacağınızdan emin değildim." Roman bir elini kaldırıp el sallıyor. "Görüyorum ki kız arkadaş grubunun hepsi burada ve hesapta."

"Güzel görünüyorsun, Rix." Hollis başparmağıyla

beni onaylıyor. "Teşekkürler, Hollis."

"Sen de öyle Peggy, yani Hammer." Hollis'in bakışları önce Hammer'a sonra da odaya yönelir. "Hepiniz güzel görünüyorsunuz." Elleriyle ne yapacağını bilemiyor gibi görünüyor. Kollarını kavuşturuyor, sonra açıyor ve başparmaklarını ceplerine sokuyor.

Kızlardan toplu bir teşekkür mırıldanması duyulur.

"Mesaj atabilirdin," diyor Hammer.

"Lokantaya gidiyorduk ve sizi de davet etmek istedik. Hepiniz bize katılabilirsiniz. Sen hariç, Rix. Tristan'ın seni paylaşmak isteyeceğinden şüpheliyim."

"Aslında bu biraz rahatlatıcı." Kelimeler ben daha düşünmeden ağzımdan çıktı.

Hollis dirseğine doğru öksürür.

"Bu... evet." Roman başını sallar.

Hemi kıs kıs güler.

Tally'nin kafası karışmış görünüyor, Tanrı onu korusun.

"Biz takılıp Chris Hemsworth filmleri izleyeceğiz ama teşekkürler." Hammer babasına beklenti dolu bir bakış atar.

"Tamam. Size iyi eğlenceler kızlar." Yeterince hızlı ayrılamıyorlar.

Bir dakika sonra kapı bir kez daha çalınır. Hammer kapıyı aralıktan görebileceği kadar açar. "Tanrım, baba, şimdi ne var? Oh, hey, Tristan."

"Baba?"

Hammer kapıyı açarken, "Bu onu rahatsız ediyor," diye açıklıyor.

Tristan mavi bir takım elbise giymiş olarak eşikte duruyor. Lacivert değil, koyu bir kraliyet mavisi. Ayakkabıları siyah ve cilalı. Gömleği uçuk pembe ve kravatı da ayakkabılarıyla uyumlu. Çok lezzetli görünüyor ve ben de bunu onaylıyorum.

Gözleri bana takılır takılmaz, odanın öbür ucuna doğru adım atıyor. Bir elinde bir buket şakayık tutuyor. Bir adım ötemde durdu. "Hey."

"Hey."

Serbest elini kaldırıyor ve parmak uçları çenemin kenarını sıyırarak işaret parmağı kulağımın arkasındaki çukura ulaşıyor. Başparmağı parmaklarının çizgisini tersten takip ederek diğer kulağıma kadar gidiyor. Avuç içi boğazıma yerleşiyor. Yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzaklaşana ve dizi uyluğuma değene kadar yaklaşıyor. Gözleri dudaklarımda. "Muhteşem görünüyorsun," diye mırıldanıyor.

"Vay canına, bu gerçek dışı bir kimya," diyor Hammer.

"Ciddiyim," diye katılıyor Hemi.

"Onu boğuyor mu?" Tally fısıldıyor.

Tristan elini bırakır ve geri çekilir. "Özür dilerim. Merhaba. Harika görünüyorsun. Sana çiçek getirdim." Çiçekleri bana doğru itiyor ve farklı ifadeler takınan kızlara bakıyor. Tally skandala uğramış, Hemi bilmiş ve Hammer kıskanmış görünüyor.

"Çok güzeller. Teşekkür ederim." Onları burnuma götürüp içime çekiyorum. "Buraya nasıl geldin?"

"Ben içeri girerken Hollis ve Roman dışarı çıkıyorlardı. Muhtemelen mesaj atmalıydım. Herkesin burada olacağını düşünmemiştim." Kızlara kabız bir gülümseme veriyor.

"Onlar benim destek ekibim."

Dudağının içini ısıyor. "Benimle buluşmaya hazırlanmak için bir destek ekibine ihtiyaç duymanın iyi bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Gerginim," diye itiraf ediyorum. "Biriyle çıkmayalı uzun zaman oldu. Ve Flip öğrenene kadar iki ay boyunca beni yerden yere vuran kardeşimin en yakın arkadaşıyla hiç gizli olmayan bir randevuya çıkmamıştım. Daha önce hiç tecrübe edilmemiş bir sürü değişken var."

"Bu yasal." Dili alt dudağının üzerinde geziniyor. "Ben de gerginim. Muhtemelen seni korkutmakta seninle çıkmaktan daha iyiyim."

"Beni korkutmak için çok daha fazla pratik yaptın, bu yüzden bu konuda daha iyi olman mantıklı." Göğsünü okşadım. "Bu randevu olayına adil bir şans vermeli miyiz? Denemezsen daha iyi olamazsın, değil mi?"

"Bu iyi bir mantık." Tüm bu beceriksizliğe ön sıradan seyirci kalan kızlara bakar. Ağzını birkaç kez açıyor ama ağzından bir şey çıkmıyor.

"Seni görüyoruz, Tristan." Hemi'nin gülümsemesi düpedüz şeytani. Kaşlarını çatar. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"İyi vakit geçirin! Ama çok iyi vakit geçirmeyin!" Hammer göz kırpmıyor. Tally şoka girmiş görünüyor. Zavallı şey. "Çiçeklerinizi suya koyacağız." "Teşekkür e d e r i m ." Kızlar sarılmak için gelirler ve fısıldayarak

Teşvik.

Çantamı aldım ve Tristan'ı kapıya kadar geçirdim.

Onunla asansörde yalnız kalmak, kendimi tutmamın bir sınavı. İkimiz de duyguları seksle geçiştirmeye alışkınız. Neyse ki başka bir çift bize katılıyor, böylece aşağı inerken bacağını becermem konusunda endişelenmeme gerek kalmıyor. Kibarca, Kanadalı gibi davranıp havadan sudan konuşuyoruz.

Tristan ön taraftaki on dakikalık yere park etti. Yolcu kapısını açtı ve elini uzattı. Benimkini onunkinin içine sokuyorum ve elbisemi kaldırıyorum, böylece kapıya sıkışmıyor. Ben yerleştikten sonra kaputu çeviriyor ve sürücü koltuğuna oturuyor.

Nefes alırken burun delikleri açılıyor. "Kahretsin, kokunu özlemişim." Ellerini kalçalarında gezdiriyor. "Kızların önünde yaptığım şey için özür dilerim. Seni yeni gördüm ve düşünmüyordum ve sana bir haftadır dokunmadım ve harika görünüyorsun ve evet."

"Zavallı küçük Tally'yi yoldan çıkardığınız için cehennemde bana, Hemi'ye ve Hammer'a katılabilirsiniz."

Gözleri parlıyor. "Neden? Tally'ye ne yaptın? On sekiz yaşında bile değil."

"Biz bir şey yapmadık. Bazı müstehcen konuşmalar için buralardaydı. Her neyse..." Elimi salladım. "Bu kadar yeter. Bu gece beni nereye götürüyorsun?" Henüz ağır şeylerle uğraşmaya hazır değilim.

"Adı Scaramouche. Ben hiç gitmedim ama Dallas ve Ashish biriyle çıkmak için harika bir yer olduğunu söylediler." Yerinden ayrılır ve çıkışa doğru yönelir.

Bir kolunu koltuğumun arkasına uzatıyor. "Böyle iyi mi?"

"Evet, sorun yok."

"Sana dokunmayı özledim," diyor.

"Bana dokunmanı özledim," diye itiraf ediyorum.

"Yeni dairen nasıl? Sen nasılsın?"

"Yeni dairem güzel. Kapısı olan bir yatak odasına sahip olmanın avantajları var ve kendi banyom var, bu yüzden gecenin bir yarısı oturağın aşağıda olduğundan emin olmayı unutursam tuvalete düşme konusunda endişelenmeme gerek yok." Evet, şimdilik zor şeylerden kaçınıyoruz.

"Flip ve benimle yaşarken bu çok sık oluyor muydu?"

"Birkaç kez. İçki içtikten sonra çiş suyuna düşmek insanın aklından çıkmıyor." Şakağıma dokunuyorum.

"Bu çok iğrenç."

"Evet, öyle."

"Taşınmak senin için iyi olmuş gibi görünüyor. Benimle yaşamaktan daha iyi." Başparmağı enseme ileri geri geziniyor.

"Seninle yaşamanın bazı avantajları vardı." Profiline bakabilmek için pozisyonumu ayarlıyorum.

O muhteşem. Çok güzel. Ve çarşafaların arasında çok pis. Vajinama bu gece ona yaklaşmasına izin vermeyeceğimizi hatırlatıyorum, geçen sefer olanlardan sonra olmaz. Önce duygularla ilgilenmeliyiz.

"Ve oldukça ciddi dezavantajları var," diyor yumuşak bir sesle.

Şimdilik buna izin verdim. "Sen ve Flip nasılsınız? Hammer antrenman sırasında kavga ettiğinizi söyledi?"

Tristan kaşlarını çatı. "Onunla konuşmadın mı?"

"Pek sayılmaz. Ona çok kızgıyım, bu yüzden beni bir mesajla East Side'a davet etmediği resmi bir özür bekliyorum. Eğer buradaysak, sanırım ikiniz sorunlarınızı çözmüşsünüzdür?" Aramızda işaret ediyorum.

"Roman, Hollis, Ashish ve Dallas buzda kavga ettikten sonra bir konuşmaya aracılık ettiler, yani evet, Flip ve ben iyiyiz. Birçok hafta onun arkasından iş çevirdik. O da benim nasıl biri olduğumu biliyor." Direksiyondaki tutuşu sıkılaşıyor.

"Yani onun herkesi azarlaması ve bunu sosyal medyada paylaşması sorun değil ama küçük kız kardeşinin özel hayatında ateşli olduğu bir adam tarafından azarlanması sorun değil öyle mi? İster vanilya seks, ister pis seks ya da ikisi arasında bir şey olsun fark etmez, bu benim ayrıcalığım. Arkasından iş çevirdiğimiz için üzgün olmasını anlıyorum ama onun yaptığının doğru, benim yaptığının yanlış olduğu bir çifte standartlar ülkesinde yaşayamaz."

"Bence daha çok yatakta agresif olabileceğimi bildiği için."

Ses tonunu ya da yüz ifadesini okuyamıyorum. "Ve eğer kabul etmeseydim, seks yapmaya devam etmezdik," diye onu temin ediyorum. "Ve yine, neden başka kadınlara karşı agresif olmak senin için sorun olmuyor da, benim istediğim buysa, benimle olmuyorsun? Hoşlandığım şeyden hoşlandığım için utanmayı reddediyorum, bu bir salatalıkla becerilmek ve sonra onu bir vahşi gibi yemeni izlemek olsa bile." Hatırladıkça kalçalarım sıkışıyor. Hâlâ büyük meselelerin etrafında dönüyoruz ama her seferinde bir şey.

Boynumun arkasını sıkıyor. "Herkesin önünde ereksiyon olduğum için magazin gazetelerinin baş sayfasına çıkmadan bu arabadan inmek istiyorsam sohbetin vitesini değiştirmeliyiz."

"İyi noktaya değindin." Ayrıca, halka açık bir otoparkta üzerine atlamak ikimizin de ihtiyaç duymayacağı kadar dikkat çekerd. "Yaklaşan deplasman serisi hakkında ne düşünüyorsun?"

Uzun, yavaş bir nefes veriyor. "Önümüzdeki birkaç maça ikinci çizgide başlayacağım, yani dürüst olmak gerekirse harika değil."

"Sen ve Flip buzda erkek bebekler gibi kapıştığınız için mi, yoksa Hollis'i hâlâ en iyi durumda olduğundan emin olmak için son periyotta çekmek istedikleri için mi?" diye sordum.

"İlkinden çok ikincisi, ama antrenman sırasında takım arkadaşım la kavg a ederek kendime yardımcı olmadığım kesin."

"Gerçek bir oyundan daha iyi bir pratik."

"Evet. Hollis şu ana kadar harika bir sezon geçiriyor. Takım için iyi olduğunu biliyorum ama bu benim kafamı karıştırıyor."

"Bu adil. Hollis geçen maçın ilk iki periyodunda çok güçlüydü."

"İzledin mi?" Gözleri parlıyor. "Arenada olduğunu bilmiyordum."

"Değildim. Evden izledik. Hammer birisinin oyun stratejileri için akıllıca."

"Bir diz sakatlığı yeterince kötü. Kimse yeniden sakatlandığı için emekliliğe zorlanmak istemez." Restoranın yanındaki otoparka giriyor ve sohbetimiz sona eriyor.

Tristan bana yardım etmek için koşuşturuyor. Uzattığı eli kabul ediyorum ama ayağımı yere basar basmaz bırakıyor. Ben de onun yanına düşünüyorum. Seyahatlerinde ve maçlardan önce ve sonra takım elbise giymeye alışkın. Çoğu zaman kibirli bir özgüven havası taşır. Ama ne yapacağından emin değilmiş gibi bana bakıp duruyor.

Kapıya çıkan merdivenlere ulaştığımızda elbisemin eteklerini kaldırıyorum ve denge için korkulukları kullanıyorum. Yarı yolda birkaç basamak geride olduğumu fark ediyor ve geri iniyor. "Sen... Ben yapabilir miyim?" Kolunu uzatıyor.

"Teşekkür ederim." Kolumu onunkinin arasından geçirdim.

"Senin için her şeyi yaparım, Bea." Kapıcı girişi bizim için açık tutarken parmakları sırtımın alt kısmını buluyor.

Ev sahibi kim olduğunu açıkça biliyor ve ona Bay Stiles diye hitap ediyor. Özel bir masaya yönlendirildik. Bu muhtemelen gittiğim en güzel restoran. Rob'un ailesi üst orta sınıftandı, bu yüzden bazen güzel akşam yemeklerine giderdik, ama burası onu açık ara geride bırakıyor.

Bize gazsız su veya maden suyu seçeneği sunuluyor ve sunucu içki siparişimizi almak için geliyor. Ben bir kadeh beyaz şarap seçiyorum, Tristan ise birayı tercih ediyor. Bara gittiğimizde içki tercihi bu oluyor.

Bacak bacak üstüne atıp açıyor, dirseklerini masaya koyuyor, sonra kaldırıyor ve sandalyesinde geriye yaslanıyor.

"İyi misin?"

"Evet. Güzel. Neden?" Alt dudakını ovuşturuyor.

"Yanlış anlama ama rahatsız görünüyorsun."

Sandalyesinin koluna vuruyor. "Biriyle çıkmayalı uzun zaman oldu."

"Ne kadar uzun bir süre?"

Diliyle yanağını dürtüyor. "Lise son sınıfta." "Peki ya şu yemek pişirme dersi? O bir randevu olarak sayılmıyor muydu?"

"Yani... sanırım, evet. Ama ondan önce, üçüncü sınıftan beri değil."

Sunucu içeceklerimizle geri dönüyor ve başlangıç olarak burrata salatası ve yengeç keki sipariş ediyoruz.

Sunucu gittikten sonra, bu ilginç ve muhtemelen rahatsız edici sohbeta geri dönüyorum. "Ama kadınlarla çıktın?"

"Tabii. Evet. Sanırım." Tristan birasından kocaman bir yudum alır ve sonra bir tane daha.

"Çıkmaktan kastım, bir kadınla tek gecelik bir ilişkinin ötesine geçen bir zaman geçirmiş olmanız ve seks dışında da birlikte bir şeyler yapmış olmanız," diye açıklıyorum.

"Sanırım. Film izlemek sayılır mı?" diye sorar.

"Sinemada mı yoksa evde mi?"

"Evde."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Peki ya etkinlikler - hiç birini bir etkinliğe götürdün mü? Yardım galası ya da takım etkinliği gibi?"

"Belki bir ya da iki kez, ama çoğunlukla tanıtım operasyonları içindi ve karşılıklı fayda sağladı." Dizi masanın altında zıplıyor.

Belli ki bu onun en sevdiği konu değil, bu da daha fazla araştırmak istediğim anlamına geliyor. "Peki ya lisedeki kız? Onunla ne kadar çıktın?"

"Üçüncü sınıfın çoğunda."

"Adı neydi?" "Darla

Fitzgibbons."

"Aynı liseye mi gittiniz?"

Dudağını ovuşturuyor. "Flört geçmişimle neden bu kadar ilgileniyorsun?"

"Çünkü liseden beri birkaç hayır galası dışında kimseyle çıkmadın. Ve eğer onlar da tanıtım operasyonlarıysa, sayılmazlar. Ama lisedeki kız arkadaşın sayılır, bu yüzden onunla ve neden onunla bu kadar uzun süre çıktığınla ilgileniyorum."

"Çoğunlukla ailesi uzun saatler çalıştığı için okuldan ya da antrenmandan sonra onun evine gidip seks yapabiliyorduk."

"Bir yıl boyunca çıkmamızın tek nedeni bu muydu? Harika seks yapmış olmalısınız." Onu bilerek iğneliyorum.

"Hoş biriydi. Ve zekiydi. Ve çoğunlukla yanında olmak eğlenceliydi," diyor biraz isteksizce.

"Neden ayrıldınız?" Şarabımı yudumluyorum.

"Çünkü ona daha fazlasını veremiyordum ve hokey çok fazla zamanımı alıyordu," diye yanıtlıyor. "Çok şeyin değiştiğini sanmıyorum."

"Burada normalde yapmadığın bir şeyi yapıyoruz, yani bence bu kişisel gelişim sayılır. Ve yaşamak için hokey oynuyorsun, bu yüzden zamanının çoğunu alması mantıklı," diyorum.

"Annem gittikten sonra insanlarla yakınlaşmakta zorlandım. Hâlâ da zorlanıyorum," diyor yumuşak bir sesle.

Şimdi bir yerlere varıyoruz. "Bu senin, kardeşlerin ve baban için gerçekten zor olmuş olmalı." Uzanıp eline dokunmak istiyorum ama rahatlatmak için kurulan temasa ne kadar açık olacağını bilmiyorum. Bunun alışık olduğu bir şey olduğunu sanmıyorum ve ona henüz bu konuşmayı kapatmak için bir neden vermek istemiyorum.

"O giderken eve geldim." Bira bardağına odaklanıyor. "O gün çok rastlantısaldı. Okuldan sonra senin evine gitmem gerekiyordu ama Flip kendini iyi hissetmiyordu. Grip olmuştu, ben de onun yerine eve gittim ve onu bavullarını arabaya atarken buldum. Ortadan kaybolacaktı. Yani, Brody ve Nathan'ın yanında ortadan kayboldu. Bir saat sonra eve geldiler ve o gitmişti. Onlara söylemek zorunda kaldım. Ve babama."

Bu sefer masanın öbür ucuna uzanıp elini kendi elimle kapatıyorum. Annesi hakkında hiç konuşmamasına şaşmamalı. İlişkilerin onun için zor olmasına şaşmamalı. "Çok üzgünüm, Tristan. Bu senin için korkunç olmalı."

"Belki geri döner diye düşünmüştüm ama hiç dönmedi." Başını sallıyor. "Neden bundan bahsediyorum ki? Bu saçmalığı duymak istemezsin. Tuvalete gitmem gerek." Elini çektik ve sandalyesini geriye itti. Odanın diğer ucuna doğru adım atıyor ve koridorda gözden kayboluyor.

Peşinden koşmak istiyorum. Ona sarılmak. Ona bu sorumluluğu asla yüklememesi gerektiğini söylemek istiyorum. Annesinin korkunç bir korkak olduğunu ve onun çok daha iyisini hak ettiğini. Ama son birkaç aydır Tristan hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da rahatsız edici bir şey hissettiğinde, bununla yüzleşmesini sağlamanın içine kapanmasına neden olduğudur.

Bu da ona taşınacağımı ve ona sadece bir saat süre verdiğimi söylediğimdeki öfkesini açıklıyor. Onu terk ettim. Hiç uyarmadan. Tıpkı annesi gibi. Tabii ki tepkisi saldırmak ve içine kapanmak oldu.

O gittiğinde mezelerimiz geldi ve ben onun geri gelmeyeceğini düşünmeye başladım. Ama iki dakika sonra geri dönüyor ve hiçbir şey olmamış gibi koltuğuna kayıyor.

Ailesinin çöküşüne dair bu küçük bakış, onu daha farklı görmemi sağlıyor. Onun hâlâ içine kapanık bir adamın içinde saklanan o incinmiş küçük çocuk olduğu konusunda yanılmamışım.

"İyi misin?" diye sordum.

"Evet, seni böyle yalnız bıraktığım için özür dilerim. Bu konular hakkında pek konuşmam. Çok zor." Peçetesini kucağına koydu. "Hangisiyle başlamak istersin? Sen yarısını ye, ben de yarısını yiyeyim, sonra değiş tokuş yaparız?"

Şimdilik buna izin verdim. "Sizin için de uygunsa yengeç kekleriyle başlayacağım."

"Evet, kesinlikle." Tabağı önüme koydu, ardından burrata salatasını önüne taşıdı.

İlk birkaç ısırıkta ikimiz de sessizdik. Yengeç keki çökmüş ve lezzetli. Tatlar dilimde patladı.

"Bunu denemelisin." Çatalımı yumuşak etin üzerinde kaydırıyorum ve Tristan'a sunabilmek için eğiliyorum. "Gerçekten de ağzıma attığım en güzel şey."

"Gerçekten mi? En iyisi mi?" Parmakları bileğimi sararken bana ukala bir sırıtiş atıyor. Pelüş dudakları dişlerin etrafını sarıyor ve ısırığı serbest bırakıyor. Düşünceli bir şekilde çiğniyor. "Bu iyi. Ama senin tadın çok daha güzel."

"Bu gece külotumun içine girmeyeceksin," diye uyarıyorum onu.

"Biliyorum." Bana bakıyor. "Bu düşünemeyeceğim anlamına gelmiyor. Ya da yüksek sesle hayal kuramayacağım anlamına gelmez."

"Beni yıpratmaya mı çalışıyorsun?"

Bir omzunu kaldırıyor ve düşmesine izin veriyor. "En çok da benimle görüşmeyi kabul ettiğin için minnettarım." Domates, taze fesleğen ve burratadan küçük bir parça kesiyor ve çatalını yağ-balzamik karışımında gezdiriyor. Ağzıma doğru kaldırıyor.

Çatalın ağzımın içinde kayboluşunu izlerken gözleri parlıyor.

Çiğnerken gözlerimin kapanmasına ve inlememe izin veriyorum. Bilerek tabii ki. "Bu sesi doğru şekilde duyabilmem için biraz zaman geçmesi gerekecek.

nedenler, değil mi?" Tristan usulca sorar.

"Geçen sefer pek nazik değildin, yani evet." Nasıl bittiğini unutmuşum gibi davranmanın anlamı yok.

"Böyle bir pislik olduğum için özür dilerim." Bir lokma daha kesiyor ama yemek için harekete geçmiyor.

"Neden orada olduğunuzu açıklamak ister misiniz?"

"Eninde sonunda taşınacağını biliyordum. Sadece bu şekilde olmasını beklemiyordum. Flip öğrendikten sonra belki biraz yalnız kalmaya ihtiyacın vardır diye düşündüm. İşleri daha da kötüleştirmek istemedim ama sonra eşyalarını topluyordun ve beni terk etmene engel olamadım," diye itiraf ediyor.

İfadesinin her şey demek olduğunu fark ettim. "Adil olmak gerekirse, Flip'in bunu öğrenmesi ve bununla nasıl başa çıkmak istediğin hakkında benimle konuşmak için koca bir haftan vardı." Eğer bunu geride bırakacaksak, ne kadar kötü olduğunu kabul etmeli ve bunun olmasına bir daha asla izin veremeyeceğimi anlamasına ihtiyacım var.

Birasını yudumluyor, sonra büyük bir yudum alıyor. "Denedim." "Beni yatağa atmak için.

Konuşmak için değil," diye belirtiyorum.

"Flip'in o iki kadını eve getirdiği gece, sana benim odamda uyuyabileceğini söylemiştim." Dizleri yine zıplıyor.

"Onların iniltilerini benimkilerle bastırmayı planlayıp planlamadığını sorduğumda beni düzeltmedin." Midem rahatsız edici bir şekilde burkuluyor. Umutsuzca açılmasını, bana üzerinde çalışabileceğim bir şey vermesini istiyorum. Onu rahatsız etse bile deneyecek kadar önemsediyini göstermesini.

Kaçmak ister gibi görünüyor. Bakışları yana kayıyor ve parmakları dudaklarına gidiyor. Korkmuş bir çocuğa benziyor, sert bir hokey oyuncusuna değil. "Eğer istediğin bu olsaydı, bunu yapardım. Ama kastettiğim bu değildi. Geçen sefer nasıl dahil olduğumu dinlemek ve düşünmek zorunda kalmanı istemedim. Bunu yüzüne vurmak istemedim."

"Bunu neden söylemedin o zaman?"

"Başladım ama sen bana çok kızgındın." Tabağındaki bir parça domatesi itiyor. "Hep gidecektin. Gitmeni istemedim. Ama senden kalmanı isteseydim ve sen hayır deseydin... Bunu kaldıramazdım. Ve eninde sonunda işleri yine berbat ederdim. Hep öyle yaparım."

Her şey onun suçuymuş gibi suçu üstlenmesi yürek parçalayıcı. Sanki sorun kendisiymiş gibi, oysa her şey başından beri lanetlenmişti.

"Bir şans bile vermedin, Tristan. Flip'e tek yaptığımızın sevişmek olduğunu söyledin."

"Çünkü bu konuda anlaşmıştık." Çenesi çalışıyor. Çok rahatsız görünüyor.

"Ama bu doğru muydu?" diye sordum.

Başını sallıyor. Bakışlarını kaldırıyor ve sesi ancak bir fısıltıya dönüşüyor. "Sana karşı hislerim var. Ve sadece seni becermek istiyorum hisleri değil. Onlardan çok var ama başka duygularım da var."

"Taşındığımda bana çok kötü davrandın."

Başını eğiyor ve alt dudağını dişlerinin arasına alıyor. "Biliyorum. Özür dilerim."

"Bana senin için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi davrandın."

Yutkunduğu duyulabiliyor. "Beni terk ediyordun ve ben senin kalmanı sağlayamıyordum. Canım yanıyordu ve bununla baş edemiyordum."

"Yani sen de beni incittin mi?"

Kafasını kaldırır ve gözleri kocaman olur.

Bir elimi kaldırdım. "Fiziksel olarak değil. Hareketleriniz ve sözlerinizle. Zalimdin."

Başını tekrar öne eğiyor. "Seni böyle asılı bırakmamalıydım." "Bundan daha fazlası var, Tristan. Beni bir kenara attın. Bana davrandın Sanki senin için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi. Bu beni çok üzdü. Bu sadece seksle ilgili değildi. Duygularını bu kadar kolay kapatmandı. Beni kullanılmış hissettirdin. Bunun ne kadar korkunç olduğunu anlıyor musun? Bunu bana bir daha yapamazsın. Bir daha asla. Buna katlanmayacağım. Daha iyisini hak ediyorum."

"Özür dilerim. Keşke geriye dönüp bunu farklı bir şekilde yapabilseydim." Ellerini sıkıyor, sonra masanın altına saklıyor. "Yaptıklarım ve davranışlarım için kendimden nefret ediyordum. Her şey değişiyordu ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ama sana değer veriyorum Bea. Hem de çok. Bazen ne yapacağımı bilemediğim kadar. Bu beni çok korkutuyor."

Ve işte orada, iyi tanıdığım o kırık çocuk. "Ben de seni önemsiyorum."

"Öyle mi?" Yüzünün umutla aydınlanması göğsümün ağrısına neden oluyor. Başımı salladım. "Evet."

"Güzel. Bu iyi." Çatalıyla oynuyor. "Bu gecedен sonra bunu daha fazla yapmak isteyeceğini umuyordum." Aramızda bir hareket yaptı ve neredeyse bardağını deviriyordu.

"Daha fazla konuşma ve akşam yemeği mi?" Bunu onun için kolaylaştırmayacağım.

"Evet. Aynen öyle. Her zaman yemeğe çıkmak zorunda değiliz. Takılabiliriz ve sadece çıplak t a k ı l m a y ı z. Ama bunu da yapabiliriz."

Ne zaman hazır olursan."

"Yani çıkmak istiyor musun?"

"Eğer istiyorsan, evet."

Masa, altında düşük seviyeli bir deprem oluyormuş gibi sallanıyor. Yatak odasında ve buzun üzerinde ne kadar ukala olsa da, buzun dışında kesinlikle kendinden emin değil.

"Daha fazla randevuya çıkabiliriz."

"Öyle mi?" Gözleri parlıyor ve kalbim sıkışıyor.

"Evet."

Yemeğin geri kalanını yaklaşan maçlardan, işimden, ben yemek hazırlarken mutfakta benimle takılmayı nasıl özlediğinden ve orada yaşarken alıştığı diğer tüm küçük şeylerden konuşarak geçirdik.

Gecenin sonunda, merdivenlerden inerken Tristan bana kolunu uzatıyor. Arabanın kapısını açıyor ve elbisemi giymeme yardım ediyor. Beni ön kapıya bırakmak yerine arabayı park ediyor ve asansöre kadar yürüyor.

Asansöre binerken ona "Bu gece seni içeri davet etmiyorum," diyorum.

Başını salladı. "Biliyorum. İçeri sağ salım girdiğinden emin olmak istiyorum. Ve seninle geçirebileceğim her dakikayı istiyorum." Yukarı çıkarken aynalı camdan korkuluklara yaslanıyor, ben de çantamın askısıyla oynuyorum. Kapılar açıldı ve

Koridorda yürürken ellerimizi bağlar.

"Bu gece çok güzel vakit geçirdim. Yemek, çiçekler ve açtığın kapı için teşekkür ederim."

"Ben... Bu konuda kötü olduğumu biliyorum ama daha iyi olmaya çalışıyorum. Senin için." Alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor. "Randevuyu kabul ettiğin için teşekkür ederim."

"Bir şey değil."

"Sana sarılsam sorun olur mu? Lütfen?"

Başımı sallıyorum ve o da kollarını bana doluyor. Yüzünü boynuma bastırıyor ve utanmadan beni kokluyor. "Seni çok özledim, Bea. Hem de çok."

"Ben de seni özledim." Yanağımı göğsüne yasladım. "Özellikle de bu halini."

Beni uzun süre tutuyor. Sonunda kalın kalın yutkunarak geri çekiliyor. "Muhtemelen zorladığımı biliyorum ve belki de henüz hazır değilsin, ama sana iyi geceler öpücüğü verebilir miyim?"

Kalbim sıkışıyor, her şeyim sıkışıyor. "Bunu isterim." "Yanak ya da..." Sözünü kesiyor.

Dudaklarıma dokunuyorum.

Parmak uçları şakağımdan çeneme doğru kayıyor ve şefkatle yanağımlı okşuyor. Başımı arkaya doğru eğiyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor, ilk başta sadece yumuşak bir fırça darbesi. Kolu belime dolaniyor ve beni kendine doğru çekerek başını eğiyor, ben de aynısını yapıyorum. Dudaklarımı ayırıyorum ve dili sessiz bir iniltiyle içeri giriyor. Takım elbise ceketinin yakalarını kavriyorum, vücudum ısındıkça ve ereksiyonunu karnımda hissettikçe inliyorum. Tutuşunu ayarlıyor ve avuç içi boğazıma yerleşiyor. Ama yine de öpücüğü yumuşaktı. Bir özür. Olabileceklere dair bir söz. Bundan daha fazlasını umut etmekten korkuyorum. Ama denemek istiyorum. İçinde yaşadığımız gizli balonun dışında neler olabileceğini görmek istiyorum.

Öpücüğü daha fazla büyümeden bitiriyor ve burnunu benimkine sürüyor. "Teşekkür ederim. Seni hak etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Beni uzun bir sarılma için daha kendine çekiyor.

Onun içinde eriyorum. Olasılıklara. Bunun neye dönüşebileceğine. Sonunda geri çekildi. "Seni yakında tekrar görebilir miyim?"

"Bu hoşuma giderdi." Gülümsemesi o kadar çocuksu ve çekici ki, yüzüne oturabilmek için neredeyse onu içeri davet edeceğim.

"Seni yarın arayabilir miyim?"

"Bu harika olur."

"İyi geceler, Beatrix." Elimi öpüyor ve geri çekiliyor.

"İyi geceler, Tristan." Onu yanıma çekmeden dairenin içine girmeyi başarıyorum. Vajinamın kafası karışık ama kalbim mutlu.

BÖLÜM 24

TRISTAN

A Yol oyunları hiçbir zaman favorim olmadı. Ev sahibi avantajını otel odalarında uyumaya tercih ederim. Özellikle son zamanlarda, Flip hala Flip olduğu için.

Kız kardeşiyle çıktığım için bu aptalca bir gariplik. Sık sık kendimi Roman ve Hollis'in kanepesinde buluyorum. Ya da Dallas ve Ashish'in. Banyoda ya da yanımdaki yatakta bir şeyler olmuyormuş gibi davranmaktan daha iyi.

Maçtan sonra bara gitmek yerine doğrudan odama gidiyorum. Flip bu gecenin yatak arkadaşını ya da yatak arkadaşlarını ararken en az birkaç saat barda olacak, böylece Bea ile telefonda biraz zaman geçirebileceğim.

Odaya giderken ona iki dakika içinde arayacağımı bildiren bir mesaj atıyorum ve oraya vardığımda kapıya Rahatsız Etmeyin tabelasını asıyorum.

Yatağa giderken boxer'ımı ve tişörtümü çıkarıyorum ve bir başka otel yatağına uzanırken video düğmesine basıyorum.

"Hey, bu gece iyi oynadın. O iki gol sihirliydi." Bea'nın muhteşem iki boyutlu görüntüsü elimdeki küçük ekranda beliriyor.

Kulaklıklarım yakınımda, ama konuşmamızın ötesinde neler olup bittiğini duyabilmek için şimdilik onları çıkarıyorum. "Sıkı oynuyoruz."

"Günün nasıl geçti?" Duştan yeni çıkmış. Saçları ıslak ve bir omzunun üzerinden toplanmış, nemli uçları beyaz atletine batıyor. Bahse girerim

Harika kokuyor. Yüzümü saçlarına gömüp tenini koklamak için neler vermezdim.

"Güzel. Şimdi daha iyi. Seninki? Tatlı olarak pasta yedin mi? Bitti mi? Başka bir tane göndermemi ister misin?"

Gülümsüyor. "Tatlı olarak pasta yedim. Gerçi hala bir dilim kaldı, yani şimdilik böyle iyiyim."

"Tadını o kadar yavaş çıkarıyorsun ki talaş gibi oluyor ve sonunda lezzetli olması için yarım bardak dondurma mı gerekiyor?"

Bana kaçamak bakışlar atıyor.

"Yarın sana bir tane daha göndereceğim, yesen iyi olur" diye

uyarıyorum. "Tamam. Tamam. bitirmek o." O sırtlıyor.

"Söyle Ben hakkında ve oyun-öne çıkanlar ve öne çıkmayanlar."

Her gece benimle hokey konuşmasını seviyorum, sanki oyunu umursuyormuş gibi. Çünkü umurunda. Bunu biliyor. Flip yüzünden arenalarda oturarak çok fazla zaman geçirdi.

"Öne çıkan iki gol oldu," diyorum ona. "Önemli olmayanlar... Flip oyundan düştü ve New York'la oynadığımız için beklediğim gibi ikinci periyotta öne geçmemize mal oldu."

Bea, "Bowman takıma iyi bir katkı sağladı," diyor.

"Evet. Bu gece şanslıydık. Özellikle de Flip, Grace'e karşı buzun üzerindeyken kendini toparlayamadığı için."

Saçını örerken bir ses çıkarıyor. "Flip ona katlanamıyor."

"Onunla hiç konuştun mu? Flip'le yani."

Bana yan gözle bakıyor.

"Her gün seni soruyor, Bea. Annenle babanı her zamankinden daha çok arıyor ve biz ayrılmadan önce Hemi'yi aradı. Bunu hiç yapmaz."

Flip, Grace ile aynı arenada olmadığı zamanlarda bile keyifsizdir. Bea için endişeleniyor. Ve konuşmamalarının sebebinin ben olmamdan hoşlanmıyorum.

"Sen deplasmandan döndüğünde onunla konuşurum," diye kabul ediyor. "Brody nasıl? Bu akşam maçlarını kazandılar mı?"

"Başardılar, ki bu harika. Takımları şu anda ikinci sırada. Bence bu yıl draft edilecek."

"Bu konuda ne hissediyorsun?" Bea

sorar. "Tamam."

"Sadece iyi mi?"

"İyi, sanırım. Onun istediği de bu. Oyuncu anlamında profesyonel bir malzeme."

"Ama?" diye bastırıyor.

"Ama diğer şeyler için endişeleniyorum. Oyunun baskısıyla başa çıkacaktır. Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası var ama bana çok benziyor."

"Bu kötü bir şey değil. Sen inanılmaz bir oyuncusun."

"Oyun beni endişelendirmiyor." Yan tarafa bakıyorum ve dudağımı ovuyorum. Flip'le geçen yıl yaptığımız onca şey içimi kemiriyor. Brody'nin o çukura düşmek zorunda olduğunu düşünmesini istemiyorum ve Bea'nin önceki tek gecelik ilişkilerimden birden fazlasıyla tanışmak zorunda kalmasını sevmiyorum. Bu seçimlerin diğer tarafında otururken, keşke sonuçları olduğunu daha önce fark etseydim diyorum.

"Sorun yaşam tarzı mı?" diye soruyor usulca.

"Bunun için yaratılmış mı bilmiyorum. O iyi bir çocuk."

"Flip'in yolu dışarıdaki tek yol değil. Roman'a bakın. Hammer tüm hayatı boyunca takımla iç içe oldu. Ailenin bir parçası oldu, bir öğretmeni vardı, çocukluğundan beri bu dünyanın içindeydi ve çok yönlü biri. Roman harika bir adam ve Hollis'in pozisyon için savaştığınız için hassas bir nokta olduğunu biliyorum ama o akli başında biri ve bir oyuncu değil."

"İlk yıllarında böyle değildi," diye itiraz ediyorum.

"İki yıl boyunca. O aktrisle çıkmaya başlayana kadar bir dizi kısa süreli kız arkadaşı oldu. Ondan sonra duruldu, oyuna odaklandı ve şöhretin davranışlarını belirlemesine izin vermedi. Dallas her sezon bir skandal gecesi yaşıyor ve bunu dizginliyor. Flip bir anomali ve siz buna alıştınız. Ama bu bir norm değil, Tristan."

"Sanırım son bir yıldır kendimi o kadar kaptırdım ki başka bir şey görmek zorlaştı," diye düşünüyorum.

"Mantıklı. Ama şimdi dışarıdan bakıyorsun, bu yüzden farklı görüyorsun. O şimdi barda mı?"

"Evet."

"Bir süre daha orada kalacağını düşünüyor musun?"

"Oh evet. Bu akşam kaleye attığı hatalı şutların yaralarını sarıyor, o yüzden buz dışında gol atmaya çalışacaktır. Özellikle de son deplasman maçımız olduğu için." Flip genellikle kötü bir maçtan sonra eve birden fazla ortak getirir, sanki bir şekilde tüm golleri atabileceğini kanıtlaması gerekiyormuş gibi. Ne kadar şeffaf olduğunun farkında olduğundan emin değilim.

Bea alt dudağını ovuşturur. "Yani bu gece Hollis ve Roman'ın odasında mı uyuyacaksın?"

"Evet. Ama bir süre daha burada olmayacak. Hammer evde mi?"

Bea başını sallar. "Bu gece Hemi ile bir etkinlikte. Muhtemelen bir saatten önce evde olmaz." Atkuyruğunun ıslak ucunu parmaklıyor ve başını eğiyor. "Orada ne düşünüyorsun?"

Deplasman serisinden önce bir randevuya daha çıktık. Bea'nin beni içeri davet edeceğini hissediyorum ama Hammer evdeydi, bu yüzden koridorda iyi geceler öpüşme seansı ve saklanması zor bir ereksiyon yaşadım.

"Hazır olduğunda seninle ilk aşamayı geçmek için ne kadar sabırsızlanıyorum." Ona karşı dürüst olabilirdim.

"Eğer ilgileniyorsan şu anda ilk aşamayı geçebiliriz." Göğüs uçlarını nemli atletinin içinde gezdiriyor.

"Yani ben senin elini becerirken izliyorum, sen de benimkini becerirken mi izliyorsun?" Sikim boxer şortumun içinde tekmeleniyor.

"Tek başına yapmaktan daha eğlenceli, sence de öyle değil mi?" Gülümsemesi sinsileşiyor ve üstünü başından çekip yatağın üzerine atıyor. Şortunu ve külotunu çıkarırken bakışlarım onun üzerinde geziniyor. Onu haftalardır çıplak görmemiştim. Ona sarılmak ya da öpmekten fazlasını yapmadım. Geçen sefer yaptığım şeyden sonra yatağına ve vücuduna tekrar girmeyi hak etmem gerekiyor.

"Çok güzelsin amına koyayım." Telefonumu yatağın yanındaki tutucuya koyuyorum, o da aynısını yaparken ne yaptığımı görebileceği şekilde açıyorum.

"Sen de öylesin." Parmakları çıplak göğüslerinin üzerinde kayıyor, aşağı inerken meme uçlarını sıyrıyor. O kalçalarının arasına eğilirken ben de ereksiyonumu yumruklayarak yolu takip ediyorum. Acele etmiyor, parmaklarını içeri sokuyor, sonra klitorisinin etrafında dönüyor. Yarı yolda durmak zorundayım, yoksa çok erken kaybetme riskim var. Boşalmadan hemen önce, serbest eli vücudunda yukarı doğru kayıyor, parmaklarını boğazına dolamadan önce bir göğsünü sıkmak için duraklıyor. Bacakları titriyor, kalçaları yuvarlanıyor ve orgazm onu süpürürken sarsılıyor. Ve ben de bırakıyorum.

İkimiz de nefes nefese ve ter içindeyiz ama en azından yarı doymuş durumdayız. Bea, "Yarın eve döndüğünde bize gelebilirsin," dedi. "Gelmek derken..." Asılı kalmasına izin verdim.

"Sana yatak odamı göstereceğim."

I Sabahın üçünde işemem gerektiği için uyanıyorum ve Flip'in bir saat önce

arkadaşlarının gittiğini bildirmek için mesaj attığını görüyorum.
Gidebilirim.

Odamıza dönüp bir yatakta uyuyabilirim ya da Toronto'ya erken bir uçuş yakalayıp Bea'yi kahvaltıya götürebilirim. Belki onu bir gün izin almaya bile ikna edebilirim. Neredeyse bir haftadır uzaktaydım. Birini özlemeye alışık değilim ve onu görmek için gün sonuna kadar beklemek zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum.

Kararımı verdim, uçak bileti aldım, giyindim ve eve erken gittiğimi bildirmek için Flip'e ve Koç'a birer mesaj bıraktım. Takım uçağı birkaç saat sonra kalkacaktı.

Uçağa bindikten sonra Bea'ya mesaj atıp iki saatten kısa bir süre içinde evde olacağımı ve onu kahvaltıya götürmek istediğimi bildiriyorum. Beni hemen görüntülü aradı. Kalkışa daha on beş dakika var.

"Ekibin bu sabah geç saatlere kadar dönmeyeceğini sanıyordum?" Sesi uyku sersemi. Saat daha sabahın altısı.

"Onlar değil. Eve erken geliyorum, böylece kahvaltı yapabiliriz. Seni altı gündür görmedim ve dün gece seninle daha fazla vakit geçirmek için acıktım."

Yanımdaki iş kadını bana yan gözle bakıyor. "Sana yatak odamı göstereceğimi söylediğim için mi?"

"Yatak odanı görüp göremeyeceğime bakmaksızın seni görmek istiyorum," diyorum. "Sekize kadar dönerim. Geç gelebilir misin? Ya da bütün gün? Buna degeceğine söz veriyorum. Ve sadece orgazma da degmeyecek, eğer sana bunlardan bazılarını vermemi istediğine karar verirsen."

Yanımdaki kadın onaylamayan bir ses çıkarıyor.

"Seninle bir gün geçirmek istiyorum. Sadece ikimiz," diye ekliyorum.

Bea birkaç saniye sessiz kaldı. "Pazarlama bölümünden Jane dün sabahki toplantımızdan sonra gripten eve gitti. Her zaman aynı hastalığa yakalandığımı söyleyebilirim."

"Öyle mi?" Daha önce Bea ile bütün bir gün geçirmemiştim. Bunu kesinlikle onun için değerli kılmalıyım.

"Evet."

"Sekiz buçukta senin evinde olacağım."

"Hazır olacağım."

İki buçuk saat sonra Bea'nin kapısını çaldım. Üzerinde bir bornoz vardı.

"Merhaba." Ona dokunmak için bir hareket yapmadım.

"Merhaba." Geri adım attı ve ben de eşiği

geçtim. "Hammer evde mi?"

"Yarım saat önce işe gitmek için çıktı."

"Sana sarılabilir miyim?" diye sordum.

Ağzında küçük, şaşkın bir gülümseme belirdi. "Evet. Tabii ki."

Kollarımı ona doluyorum ve vücudunu kendime doğru çekiyorum. Başımı eğerek yüzümü saçlarına gömüyorum ve şampuanının kokusunu içime çekiyorum. "Kahretsin, seni özledim," diye mırıldanıyorum. Hiçbir zaman pek sarılan biri olmadım ama Bea'ya sarılmak iyi hissettiriyor. Ona her zaman sarılmak istiyorum.

Beni nazıkçe sıkıyor ve elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Ben de seni özledim."

Bir dakika boyunca orada duruyoruz ve ben onun tüm sıcaklığını ve iyiliğini içime çekiyorum. Önemsemeye alışkın olduğum tek insanlar babam, kardeşlerim ve takım arkadaşlarım. Başka hiç kimseyle yakınlaşmama izin vermedim. Bu şekilde değil. Ama istiyorum. Onu istiyorum.

Sonunda geri çekildim. "Şimdi seni öpebilir miyim?" "Evet, lütfen."

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve ağzımı onunkinin üzerine koyuyorum. Dudaklarını ayırıyor ve dillerimiz birbirine dolanıyor. Tadı nane, ev ve ihtiyacım olan her şey gibi.

Elleri kemerime gidiyor ve onu çekiştirerek kopçasından kurtarıyor. "Beklentilerim yok, Bea."

"Biliyorum." Düğmeyi açıyor, fermuarı aşağı çekiyor. "Ama artık beklemekten bıktım."

Eli pantolonumun içine kayarken inliyorum, parmakları ereksiyonumun etrafını sarıyor. "Kahretsin, bu iyi hissettiriyor. Bana dokunmanı özlemişim."

"Aynen." Birkaç dil darbesi için ağzımı tekrar kendine çekiyor. "Sadece içimde olmana ihtiyacım var, bu yüzden bana eziyet ettiğin ve beni orgazm etmekten alıkoyduğun kısmı sonraya saklayabilir miyiz? Mesela beni kahvaltıya götürdükten sonra?"

"Başka zaman olsa, bunu söylediğinde tam tersini yapmaya meyilli olurum." Kızını tutup yukarı kaldırıyorum. Kendimi kontrol etmek zor olacak ama bunu aceleye getirmek istemiyorum. Ona son dokunuşumdan bu yana haftalar geçmişken olmaz.

Kollarını omuzlarıma doluyor ve bacaklarını belime doluyor. "Ama bugün değil?"

Çenesinin kenarını ısırarak onu mutfak adasına götürüyorum. "Bugün olmaz." "Neden bugün değil?"

Tekrar sikime uzanıyor, ama bileklerini tutup bir elimle hızla arkadan tutturuyorum, sonra boştaki elimi etrafına sarıyorum

Boğaz. Eğer bana bir daha elini sürerse, kendimi kaybederim. Ve bunun onunla ilgili olmasını istiyorum. "Geçen seferkini telafi etmem gerek."

Gözleri yumuşar. "Öyleyse dokun bana."

Dudaklarımı yanağında gezdiriyorum. "Ellerimi nerede istediğini söyle."

Gözleri açılır ve dudaklarını yalar. "Her yerde. Her yerde. Sadece seni tekrar hissetmek istiyorum."

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum, ellerini bırakıyorum ve belindeki bağı çekiştiriyorum. Bornozun altında çıplaktı. Kumaş tezgâha düşerken onun görüntüsünü içime çekiyorum.

"Bunu özlemişim," diye fısıldıyor.

"Ben de bunu özledim." Parmak ucumla meme ucunu daire içine alıyorum. "Neden ben sana böyle bir pislik olduğum için ne kadar üzgün olduğumu gösterirken sen de gömleğimin düğmelerini açmıyorsun?"

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor."

Kravatımı çözüyor -ekibin geri kalanıyla uçmuyor olsam da eve takım elbiseyle dönmüştüm- ve başımdan geçiriyor, sonra da düğmelerle uğraşıyor. Elleri titriyordu, bu yüzden ilk ikisinde zorlandı.

Ben de yardımcı olamıyorum çünkü dikkatini dağıtmak için tek bir parmağımı içine sokup iki kez pompalıyorum. Çıkardığımda inliyor ve parmağımı emerek temizlediğimde dudağını ısırtıyor. İkinci bir parmak ekliyorum ve iki kez daha pompalıyorum, aynı eylemi tekrarlıyorum, onu onlarla becermeden önce parmaklarımı emerek temizliyorum. İçeride gözlerini devirmesine neden olan noktadan bilerek kaçınıyorum - bir pislik olmak için değil, orgazmlarını daha yoğun hale getirdiği için. Gömleğimin düğmelerini açması sonsuza kadar sürüyor.

Bunu yaptığında, boğazını serbest bırakıyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum, böylece sağ uyluğunun iç kısmını öpebiliyorum. Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve tellerini kavırıyor. Ama yüzümü amına sokmaya çalışmıyor.

"Bu sabah saçımı yolmaya çalışmayacak mısın?"

Klitorisine üflüyorum, sonra sol dizinden uyluğunun iç kısmına kadar aynı yolu öpmeye başlıyorum.

"Bu genellikle benim yararına olmuyor." Ayak parmakları yan tarafıma doğru kıvrılıyor.

Mırıldanarak onaylıyorum. "Kendimi tutmaya çalışıyorum ama senin tadına çok açım." Uyluklarını daha geniş itiyorum ve boylu boyunca yalıyorum.

"Oh, lanet olsun." Parmakları saçlarımda sıkılaşıyor ve kalçaları yuvarlanıyor.

"Çok iyi, Bea." Kalçasının iç kısmını ısırtıyorum. Onu kenarda dengede

tutmak, yavaşça tadını çıkarmak istiyorum, ama ona olan ihtiyacım çok büyük.

Tek gereken birkaç dil darbesi ve bir klitoris emişi ve vücudu titrerken adımı inliyor. Ayağı kalkıyorum, ereksiyonumun başını yarığı boyunca sürüklüyorum ve içeri itiyorum. Etrafımda kenetlenirken gözleri doluyor. Onunla tekrar birlikte olmanın verdiği hissin tadını çıkarmak için bir an duruyorum. Bu kadar bağışlayıcı olduğı için ne kadar şanslıyım.

Ama hareket etmeye başlamıyorum. "Bana bak, Bea. Seni becerirken gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum."

Açılırlar, puslu ve ihtiyaçtan sıcaktırlar.

"Bu daha iyi." Yanağını okşadım. "Bacaklarını etrafıma sar ve tutun."

Parmaklarını boynumun arkasına geçiriyor ve ayaklarını sırtımın alt kısmına bağılıyor. Kalçalarını tutuyorum ve onu inleten ve etrafımda kenetlenmesine neden olan tembel vuruşlarla itmeye başlıyorum. Ama ona doyamıyorum, yeterince derine inemiyorum, yeterince yaklaşıyorum.

"Artık yatak odanı görebilir miyim?" Ellerimi kışının altına kaydurdım.

"Sağıdaki ilk kapı." Kollarını boynuma doluyor ve çenemi öpüyor.

Onu apartmandan yatak odasına taşıyorum. Onu simit haline getirmiyorum. Onun yerine üstüne uzanıyorum ve onu etrafımda tutuyorum. Yavaş ilerliyorum, acele etmiyorum çünkü bunun bitmesini istemiyorum. Onunla burada, birbirimize doyamadığımız bu yerde kalmak istiyorum. Onu iyi hissettirebildiğim yerde. Bunu mahvedecek başka bir şey yapamayacağım bir yerde.

T İki saat sonra Bea ve ben onun evinin karşısındaki lokantada bir masaya oturmuştuk. Müstehcen bir şekilde sosis yiyordu. "Hiçbir şey gerçeğinden daha iyi." Ucunu tabağındaki akçaagaç şurubu havuzuna daldırıyor ve tekrar şurupta gezdirmeden önce ısıtıyor. "Çocukken babanın seni kocaman bir şişeyle gönderdiği zamanı hatırlıyorum. Gerçeğini ilk kez o zaman tatmıştım ve ondan sonra başka hiçbir şey onunla kıyaslanamazdı."

Gülümsüyorum. "Bunu hatırlıyorum. Kreplerin içinde yüzüyordu."

"Bu kadar akıcı olmasını beklemiyordum. Şişe bittiğinde ve annem yerine sahte bir şey koyduğunda çok üzülmüştüm. Her zaman içten içe bir ara daha fazla getireceğini ummuştum."

Gerçek akçaağaç şurubu sahtesinden dört kat daha pahalıydı ve bu, ailesinin karşılayamayacağı bir hoşgörüydü. "Akçaağaç çiftliği olan bir arkadaşım var. İstersen bu öğleden sonra oraya gidebiliriz?" Ben önerdim.

Bea, "Yine de hasat mevsimi değil," diye belirtiyor.

"Binicilik parkurları ve bir fırınları var. Yürüyüşe çıkabilir ve akçaağaç şekerleri satın alabiliriz."

"Bunun için vaktin var mı?"

"Evet. Kesinlikle. Eğlenceli olacak." Onunla vakit geçirmek, elini tutmak ve onu gülümsetmek istiyorum.

Kahvaltımızı bitirip arkadaşımın çiftliğine doğru yola çıktık. Yolda kardeşim Nate aradı.

"Hey, kardeşim, naber?"

"Sadece kontrol ediyordum. Deplasman serinden döndün mü?" diye soruyor.

"Evet, bu sabah uçtum. Ben arabadayım. Bea yanımda ve sen de hoparlördesin," diye uyarıyorum.

"Bea? En iyi arkadaşının kız kardeşi Beatrix gibi mi? Şükran Günü'nde flört etmemi istemediğin kişi mi?" Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Oh, bu yeni bir haber. Anlat, Nate." Bea'nın gözleri parlıyor.

"Zaten biriyle ilişkin olduğunu söyledi. Sadece o olduğunu söylemedi."

"Evet, artık biliyorsun. Ayrıca senin bir kız arkadaşın var," diye hatırlatıyorum. "Yani başka kızlarla flört etmemelisin. Özellikle de benimkiyle."

"Oh, artık senin kız arkadaşın mıyım?" Bea yaramazca gülümser.

Kolumu koltuğun arkasına uzatıyorum ve saçlarını karıştırıyorum. "Bu senin için sorun olur mu?"

Başını çeviriyor ve bileğimi öpüyor.

"Nasılsın, Rix?" Nate soruyor. "Ben iyiyim. Sen nasılsın?"

"Evet. İyi gidiyor. Bu sömestr beni biraz zorluyor" diyor.

"İyi misin? Yardıma ihtiyacın var mı?" Mühendislik okuduğu için derslerinde ona yardımcı olamam ama hazır yemekler ya da market alışverişleri göndererek işlerini kolaylaştırabilirim.

"Hayır. Her şey kontrolüm altında. Lisa işe gömüldü ama. Son birkaç haftadır onu pek göremedim."

"Tatillerde hâlâ bu tarafa gelmeyi planlıyor mu?" diye sordum.

"Umarım, evet. Babamın onu görmeyi dört gözle beklediğini biliyorum. Her neyse, gitmene izin vereceğim. Beni sonra ara, tamam mı? Arayı kapatırız."

"Tamam, kulağa hoş geliyor." Aramayı sonlandırıyorum.

"Lisa'yla ne zamandır çıkıyorlar?" Bea sorar. "Bir yıldan fazla. Geçen yıl tatillerde ziyaret etti."

"Baban Şükran Günü'nde de aynı şeyi söylemişti. Ondan gerçekten hoşlanıyor."

"Öyle. Ve Nate için iyi görünüyor." Benim yanımda utangaçtı ama tatlı görünüyordu. Ve kardeşimden hoşlanıyordu.

Çiftliğe vardığımızda Bea'yı, ailesi elli yılı aşkın süredir çiftliğin sahibi olan arkadaşım Carter ile tanıştırıyorum. Bea daha önce hiç ata binmemiş, bu yüzden onu patikalarda gezdiriyoruz ve daha sonra Carter bizi akçaağaç şurubu evine götürüyor. Bugün hava soğuk, donma noktasının altında, bu yüzden akçaağaç şekerleme teknesini kurdular.

Bea bir aşağı bir yukarı zıplayıp koluma sarılıyor. "Aman Tanrım, çocukluğumdan beri böyle bir şey yaşamamıştım."

Şakağından öperim. "Buraya gelip de tüm deneyimi yaşamadan edemezdik."

Başını kaldırıyor, gülümsemesi geniş ve bulaşıcı ve o kadar güzel ki göğsüm sıkışıyor. "Bunun için teşekkür ederim. Bunu en son yaptığımda baban bizi götürmüştü."

Bea'nın küçük bir çocukken benimle, Flip'le ve kardeşlerimle birlikte birkaç aile gezisine katıldığını hayal meyal hatırlıyorum. O ve Nate neredeyse aynı yaşıydılar, bu yüzden muhtemelen Brody'yi idare etmekle görevlendirilmişlerdi. Muhtemelen ona pek dikkat etmemiştim ama heyecanı, gezimizin sonunda markette durup en küçük şişe akçaağaç şurubunu alıp alamayacağını görmek için bozuk paraları saydığı anıyı tetikledi.

Markete gitmeden önce dört tane akçaağaç şuruplu şekerleme yiyor.

Heyecanlandığı her şeyi bir arabaya koyuyorum. Onu böyle görmeye bayılıyorum. Kendine hiç düşkün değildir, o yüzden bunu onun için yapmak istiyorum. Akçaağaçlı çeşnilere, dondurulmuş gıdalara ve üç turtaya beş yüz dolara yakın para harcadım.

Onun evine döndüğümüzde, bagaja doğru yöneldim.

"Ne yapıyorsun?" Ona birkaç poşet uzattığımda kaşlarını çatı.

"Bu şeyler sizin için - bir elmalı muhallebi turtası hariç. Bu gece hepsini yemeyi planlıyorum ve kusacak gibi hissettiğimde ciddi pişmanlıklar duyacağım."

"Bu benim kuru fasulyeyle olan ilişkiye benziyor." Gömleğimin önünü tutuyor ve yüzünü benimkine emiyor. O kadar uzun sürüyor ki

Vücudum uygunsuz tepkiler vermeye başlıyor. Utanç verici bir soruna dönüşmeden öpüşmeyi kesiyor.

Ona gülümsüyorum. "Bu ne içindi?"

"Tatlı olduğun için."

"Daha sonra ağzını siktiğimde tatlılık faktörüm hakkındaki fikrini değiştirebilirsin."

Sırıttıyor. "Öğürme sesleri çıkarmamı ve bu konuda gerçekten özensiz olmamı ister misin?"

"Neden bu kadar mükemmelsin?" Bunca yıldır bir şeyler kaçırmışım gibi hissediyorum. Görüştüğüm biriyle bir gün bile takılmadım. Ama bu Bea. Onu hayatımın çoğunda tanıdım. Bu normal geliyor. Normal. Seks olsun ya da olmasın, daha fazla yapmak istediğim bir şey gibi. Ve bu ciddi bir ilk.

"Bu eşyaları yukarı çıkarmalıyız." Bagajı benim için kapattı. "Hammer'ın işten dönmesine daha bir saat falan var. Taşaklarını gargara yapmak için bolca zamanın olacak."

Dairesine çıkarken asansörde yalnız olmamamız iyi bir şey, yoksa muhtemelen koridorda kendimi utandırmamam için beni zorlardı.

Biz kapıdan girdikten beş saniye sonra Bea, Essie'den bir telefon alıyor. "Onu arayacağımı söyleyeyim, tamam mı?"

"Elbette." Bütün akçaağaç saçmalıklarını paketinden çıkarmaya başladım. Hoparlörü açıyor. "Hey, kanka!"

Essie selamlamak için, "Selam bebeğim, o muhteşem yüzünü özlemişim," diyor.

"Ne kadar da aynı. Seni istediğim zaman görebilmem için ışınlanmayı ne zaman geliştirecekler?"

"Sadece buraya taşın ve ışınlanma becerilerine ihtiyacın kalmasın. Vancouver'da kışlar çok daha az soğuk geçer."

"Çok cazip. Eksi otuz derece sıcaklık ve dört ay kar olmadan gerçekten yaşayabilirim. Dinle, seni birazdan arayabilir miyim? Tristan burada."

Ben burada dururken onun ülkenin öbür ucuna taşınmaktan bahsetmesi hiç hoşuma gitmiyor. Özellikle de yaşadığımız bu günden sonra. İşte buradayım, hayatımda ilk kez onunla daha fazlasını istediğimi hissediyorum, ama Essie ile olan arkadaşlığıyla rekabet edemem. Çok sıkılar ve birbirlerine sahip olmaları gerçekten harika. Ama içimde batan bir his var. Ben

aptalca bir şey yapıp, yaptığım bu güzel şeyi mahvedeceğim. Genelde böyle olur. Ve o zaten bir kez gitti. Tekrar yapabilir.

Birden kendimi biraz paniklemiş hissettim. "Biliyor musunuz? Saatin kaç olduğunu fark etmemiştim. Antrenman yapmam gerekiyor ve Flip ve Dallas'la bir oyun stratejisi toplantım var. Sen Essie'ye yetiş."

"Bir saniye bekle, Es." Telefonunu indiriyor. "Taşaklarını gargara yapmam ve sikiinde boğulmam gerektiğini sanıyordum?"

Essie, "Kendini sessize almayı unutmuşsun," diyor.

"Özür dilerim." Bea burnunu kırıştırır ve sessize alma düğmesine basar. "Cidden, gitmek zorunda değilsin."

"Bunu bir dahaki sefere sakla. Seninle sonra konuşuruz." Kapıya doğru ilerliyorum ama Bea bileğimi tutuyor.

"Bugün için teşekkürler. Harika vakit geçirdim." Ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor.

"Ben de." Gülümsemeyi başarıyorum ama onu öpmek için bir hamle yapmıyorum. İstesem bile.

Korku beni kapıdan dışarı itiyor. *Ne düşünüyorum ben?*

Gitmek istemiyorum ama bu şu anda kaldırabileceğimden daha fazla.

BÖLÜM 25

RIX

"D Beatrix Madden için teslimat," diyor resepsiyonda çalışan Harold, telefona cevap verdiğimde. "Lobide bekletmemizi istemezseniz, sizin için yukarı getirebilirim."

"Aşağı gelebilirim." Yüzde yetmiş beş indirimli yeni koşu kıyafetleri sipariş ettim ama elime ulaşmasının birkaç gün alacağını düşündüm.

"Üç teslimatım daha var. Gerçekten sorun değil," diyor Harold.

"Eğer eminseniz."

"Birazdan geliyorum Bayan Madden."

"Teşekkürler, Harold."

Bir dakika sonra kapı çalınır. Ama gelen Harold değil, Roman ve Hollis'ti. "Hey, Rix. Sen ve Hammer çıkmaya hazır mısınız?"

"Çekiç on yedinci kez değişiyor. Harold da bir teslimatla geliyor. Onun dışında hazırız." Bu gece Florida'ya karşı evimizde oynayacağız. Geçen sefer kaybetmiştik ama kalecileri sakatlandı, bu da Toronto'ya belirgin bir avantaj sağlıyor. "Bu akşamki maça hazır mısınız?"

Roman, "Kemerimizin altına bir galibiyet daha koymak için sabırsızlanıyoruz," diyor. Hollis de "Ben de öyle," diye katılıyor.

"Gelecek hafta yemek için özel bir isteğiniz var mı? Yarın alışveriş yapacağım." Hammer'ın yanına taşındığımdan beri Hollis ve Roman için haftada birkaç öğün yemek hazırlıyordum. Tristan ve Flip için bunu yapmayı özlemiştim, bu yüzden heyecanlıyım.

Bana sorduklarında. Bu güzel bir yan iş ve bana nakit ödeme yapıyorlar, bu da eğlence fonuma gidiyor.

"Şu kahvaltılık karma. Günde üç öğün yiyebilirim," diye yanıtlıyor Hollis. "Ve Bolonez sosun. Sadece bir kap kaldı." Roman ekler.

"Anladım." Telefonumu çıkarıp alışveriş listeme bir not düşüyorum. "Aklına başka bir şey gelirse bana haber ver."

Hammer odasından çıkar. Üzerinde buz mavisi ve siyah Hammerstein forması, bir çift siyah kot pantolon ve diz üstü çizmeler vardır. Saçları kıvrılmış.

Ona iki baş parmağımın onay veriyorum. "Seksi görünüyorsun."

"Sen de öyle." Bana beşlik çakıyor, sonra Hollis ve Roman'a silah parmaklarını uzatıyor. "Sen ve sen de öyle. Bu bir selfie gerektirir."

"Selfie'lerden nefret ediyorum," diye homurdanıyor Roman.

"Aynen," diyor Hollis.

"Huysuz olma, baba. Sen de, Hollis. Sosyal medya için iyi olur." Kadın telefonunu çıkarırken Roman gözlerini deviriyor. Hollis isteksizce gülümseyene kadar yanağını dürtüyor. Kameraya öpücükler kondurur ve bir fotoğraf çeker.

Kapı bir kez daha çalındı. "Bu Harold. Sanırım yeni egzersiz kıyafetlerim geldi."

Hollis kapıyı açar. Harold'ın elindeki kutuda kesinlikle egzersiz malzemeleri yoktur. Hollis ona yirmi dolar bahşış veriyor ve kutuyu alıyor. Ona parayı geri vermeye çalışıyorum ama elinin tersiyle itiyor.

Hammer, "Egzersiz kıyafetiniz daha çok bir pastaya benziyor," diyor.

"En sevdiğim fırından aldım." Geçen gün spor kıyafetlerimi Tristan'la üç saatlik seks maratonumuzdan sonra bir dilim beyaz çikolatalı muslu kek için mememi bıraktım. Ama geç olmuştu ve açık olan tek şey caddenin aşağısındaki marketti. Tristan dondurulmuş bölümünden bir pasta getirdi. Özlemimi dindirdi ama Just Desserts'taki hiçbir şeyin eline su dökemez.

"Bugün doğum günün mü?"

Hollis soruyor. "Hayır. Yazın."

"Tristan vajinayı sevdiği için mi sana pasta aldı?" Hammer soruyor.

Roman öksürüyor.

"Sakin ol, baba. Herkes seviştiklerini biliyor. Birbirlerine bakmaları müstehcenlik sınırında." Babasına el sallıyor. "Kart var mı? Bakalım sana ne almış."

"Tristan'dan geldiğinden emin değilim." İhtimaller onun lehine olsa da. Yine de kart yok. Etiketı sıyrıp kapağı açıyorum.

Hammer bir kahkaha atar. "Bunu sadece Tristan yapar."

"Buna inanamadığımı söylemek isterdim ama kesinlikle inanabiliyorum." Roman omzumun üzerinden bakıyor ve çenesini ovuştururken kıkırdıyor.

"Çocuk derinlerde."

"Ne demek istiyorsun?" Yüzüm ısınırken soruyorum.

Hollis daha yakından bakmak için yaklaşır. "Tanrı aşkına."

"Böyle bir pasta yaptıran her erkek aşık olmuş demektir. Kelimenin tam anlamıyla sana doyamıyor. Ve tüm ihtiyaçlarınla ilgilendiğini bilmek güzel. Eğer merkeze gitmiyorsa zamanına değmez. Öyle değil mi, Hollis?"

"Aman Tanrım, baba." Hammer skandala uğramış görünüyor.

"Evet, yüzde yüz." Hollis omzunun üzerinden başparmağıyla işaret etti.

"Ben arabayı çekeceğim. Seninle aşağıda buluşuruz."

"Ciddiyim. Sana bu pastayı gönderecek kadar takıntılıysa, adam aşık demektir." Roman omzuma vurdu.

Güzel krema çiçeklerinin ve üzerinde yazan el yazısının fotoğrafını çekiyorum

Lütfen yüzüme otur. Birkaç tıklamayla, bir mesajla birlikte Tristan'a gönderiyorum.

RIX

Mutlu bir
şekilde.

"Görünüşe göre geceyi senin evinde geçireceğim baba," diyor Hammer.

"O Aman Tanrım, işte bu. Durma, durma! Çok yaklaştım." Yatak başlığını kavriyorum, Tristan'ın yüzüne sarılıyorum, o da şeytan çıkarır gibi klitorisimi okşuyor. Oyunu kazandılar

Bu gece. Bara gittik, dans pistinde bacağına yapıştım ve kıçımı sikine dayadım ve şimdi buradayız. Ben tam olarak pastasının istediği şeyi yapıyorum.

"Yüzüme boşalacak mısın?" Tristan sağ kık yanağıma tokat attı.

İnliyorum, bir avuç saçını tutuyorum ve ağzına bastırıyorum. Burnu kasık kemiğime yapışmışken nasıl nefes alabildiği bir mucize, ama ses çıkarmıyor. Kıçımı tutuyor ve beni ağzının üzerine taşımasına yardım ediyor. Orgazm arttıkça bacaklarım titriyor. Beni nasıl sınırdan tutacağını ve daha fazlasını istememi sağlayacağını çok iyi biliyor. Aniden bir parmak iki numaralı kapağı bastırıyor.

Gıcırdamam duraksıyor. "Ne yapıyorsun?"

Diliyle amımı sikmeye kısa bir ara verip "Seni hazırlıyorum" diye cevap veriyor. Bir parmağını kıçıma sokuyor ve klitorisime yapışıp sertçe emiyor.

Orgazm içime bir buldozer gibi çarpıyor. Yarı inilti/yarı çığlık şeklinde bir sürü aşırı yüksek ses çıkarıyorum, aralara hiçbir anlam ifade etmeyen bozuk kelimeler serpiştiriyorum. Duygu beni mutluluk dolu bir uçuşta sürüklerken dünya birkaç saniyeliğine bir yıldız patlamasına dönüşüyor. O kadar kendimden geçmişim ki, dünya tekrar odaklanıp tavana bakana kadar beni sırt üstü çevirdiğini bile fark etmiyorum.

Tristan kalçalarımın arasına uzanmış, iri omuzları bacaklarımı açmaya zorluyor. Çenesi kız orgazmıyla parlıyor. Klitorisimi nazikçe okşarken sıcak bakışları benimkilerle buluşuyor ve o sinsî parmak daha derine kayıyor.

"Aman Tanrım." Kalçalarım istemsizce kalkıyor. Aşırı his yüklemesi altındayım.

Ve hala geliyorum.

Vücudumda geziniyor. Yüz yüze geldiğimizde, ikinci bir parmak açıklığıma bastırıyor ve ilkinde katılarak beni geri alıyor. "Bu gece buraya gireceğim, küçük Bea."

"Ya bununla başa çıkamazsam?" Sızlanıyorum.

"Yapabilirsin ve yapacaksın." Dudakları benimkileri okşuyor. "Önce seni parmaklarımla hazırlayacağım." Parmaklarını ilk boğumuna kadar kıvrıyor, sonra tekrar derinlere itiyor.

Başparmağı klitorisimde gezinirken gözlerim doluyor.

"Benim tatlı, pis kızım." Alt dudağımı emiyor ve dişlerinin arasında sürüklüyor. "Kıçın parmakla sıkıldığı için boşalacaksın, değil mi?"

Başımı sallıyorum ve tekrar içeri girdiklerinde dayanıyorum. Boştaki eli boğazımı çevrelemek için yukarı çıkıyor. "Ne kadar yakınsın?"

"Çok yakın." Bacaklarım titremeye başladı bile.

Tekrar klitorisimin etrafında dönüyor ve üçüncü bir parmak daha ekliyor.

Beni daha da gererken sıcak acıdan inliyorum. Yine de başparmağı klitorisimin etrafında dönmeyi bırakmıyor ve parmakları çenemin kenarına doğru esniyor. Ve sonra boşalıyorum, inerken tüm vücudum kaskatı kesiliyor ve kalçalarım yuvarlanıp sarsılıyor.

Tristan tüm seks oyuncaklarımın bulunduğu komodinimi karıştırırken boğazımdaki el kayboluyor. İki parça yatağın üzerinde yanımda duruyordu: anal kayganlaştırıcı ve popo tıkacı. Birbirimizi gerçekten görmeye başladığımızdan beri birkaç kez kullandık.

"Kıçını tıkayacağım ve amını sikeceğim, ama sikim kıçına girene kadar bir daha boşalmayacaksın, anladın mı?"

"Tamam mı?" Sonu gelmeyen orgazm yüzünden sayıklıyorum, bu yüzden neyi kabul ettiğimi tam olarak düşünmüyorum. Bir saniye onun parmaklarıyla doluyken, bir saniye sonra bomboş oluyorum.

"Hemen döneceğim." Tristan beni öpüyor, sonra yataktan yuvarlanıyor, ereksiyonu geriliyor.

"Ne? Nereye gidiyorsun?"

Banyoya giriyor ve su geliyor. *Doğru*. Bana tekrar dokunabilmek için ellerini yıkıyor. Tıkacı ve kayganlaştırıcıyı alırken sinirlerim ellerimi titretiyor. Konik uca biraz sıkıp siyah silikonu kaplıyorum. Ben kayganlaştırıcıyı komodinin üzerine koyarken o geri dönüyor.

"Şu haline bak, kıçını doldurmak için can atıyorsun." Kendini okşuyor ve diğer elini uzatıyor. "Hadi seni sikim için hazırlayalım."

Fişi ona uzatıyorum ama ben pozisyonumu alamadan yanağımı avucunun içine alıyor ve eğilip beni şefkatle öpüyor. "Yavaş yavaş yapacağız, tamam mı?"

Başımı salladım. "Tamam."

"Biz sadece sizi iyi hissettiren şeyleri yaparız." Doğruldu. "Benim için yüzüstü yat."

Ters döndüm. Tristan fişi komodinin üzerine koyuyor ve ellerini omuzlarımdan baldırlarıma kadar gezdiriyor. Belli ki gerginim ama bana dokunuşundaki her şey nazik ve saygılı. Kendimi tapınılmış hissediyorum. Önemsendiğimi.

"Çok güzel amına koyayım." Omurgamdaki çukurluğu öpüyor ve kıçıma dokunuyor. "Ellerinin ve dizlerinin üzerinde."

Gerinen bir kedi gibi geriye doğru itiyorum, böylece kıçım havaya kalkıyor. Yatak arkama doğru eğiliyor ve Tristan'ın eli kıçımın üzerinde kayıyor. Kıçımın üzerinde bir yol öpüyor.

Sonra bir yastık kapıp başımın altına sıkıştırırken dudaklarını yanağıma değdiriyor.

"Söz veriyorum buna bayılacaksın, küçük Bea."

Dudağımı ısıırıyorum ve başımı sallıyorum. Elini yanağımın altına sokuyor ve başımı, ağzını benimkinin üzerine egebileceği kadar çeviriyor. Ereksiyonu bana baskı yapıyor ve inliyorum.

"Yakında, bebeğim." Dizlerinin üzerinde geriye doğru kıvrılıyor ve topuklarının üzerine oturuyor. Pürüzsüz tıkaç yanaklarımın arasından kayıyor ve konik ucu açıklığıma doğru bastırıyor. İçeri itiyor, diğer eli altımda kayıyor, böylece kıcımı yavaşça inç inç tıkaçla doldururken klitorisimi ve amımı kızdırabiliyor. Bana daha fazlasını vermeden önce iyi hissettirdiğinden emin olmak için kontrol etmeye devam ediyor. Sonunda geri sallanıyorum ve tıkaçı kendi başıma daha derine itiyorum. Ve sonunda tamamen oturduğunda, Tristan ağır bir şekilde nefes veriyor ve ellerini kıcımın üzerinde gezdiriyor. "Çok iyi gidiyorsun bebeğim, çok iyi gidiyorsun."

Beni sırtüstü çeviriyor ve üstüme uzanırken dizlerimi dirseklerinin arasına sıkıştırıyor. Kalçaları benimkilerin beşiğine yerleşiyor. Bakışları nazik bir okşayışla yüzümde geziniyor ve parmakları şakağımdan çeneme doğru kayarak yankılanıyor. "Çok güzelsin." Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Sana karşı dikkatli olacağıma söz veriyorum. Bana her zaman yaptığın gibi seni iyi hissettireceğim. Tamam mı?"

Bir kez başımı sallıyorum ve ağzı benimkiyle buluşuyor. Öpücük yumuşak, telaşsız. Başparmağı çenemin kenarında gezinirken, küt kafası girişimi dürtünceye kadar kalçalarını sallıyor.

Yüzümü görebilmek için geri çekiliyor. "Daha ister misin?" "Evet, lütfen," diye fısıldıyorum.

"Bu seni iyi hissettirmekle ilgili. Çok fazla gelirse bana söyle, tamam mı?"

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum, sinirlerim ve beklentim savaşıyor. "Sana güveniyorum." Bu deneyimle ilgili her şey artmış durumda. Bu sadece onun bedeninin beni sarması ve korumasıyla ilgili bir his değil. Bundan daha fazlası. Onun kollarında kendimi güvende hissediyorum. Saygıdeğer. Değerli.

O içeri iterken ikimiz de inliyoruz, kalın siki beni geriyor, başı tıkaca baskı yapıyor.

Yüzümü avuçlarının arasına alıyor ve alnını benimkine yaslıyor. "Kahretsın Bea, hiçbir şey bu duyguyla kıyaslanamaz."

Böyle çok daha sıkı. Ve yakınlık baş döndürücü ve ezici. Zaten çok yakınlım. Boşalmam için fazla bir şey gerekmeyecek.

Ama Tristan hareket etmiyor, çekip geri itmiyor, kalçalarını sallamıyor ve ikimizin de ihtiyacı olan şeyi bize vermiyor.

"Ne dediğimi hatırlıyor musun?" Parmakları yanağımda titriyor. "Ha?"

"Ne zaman boşalacaksın?" Ağzımın kenarını öpüyor. "Tristan."

"Söz veriyorum daha da iyi olacak."

"Ama şimdiden çok yaklaştım," diye itiraf ediyorum.

"Biliyorum. Sana sınırdaki ihtiyacım var, Bea. Seninleyken hep orada oluyorum." Kalçalarını geriye doğru kaydırıyor ve ben tamamen içeri itmesini bekliyorum, ama itmiyor. Onun yerine sonuna kadar çekiyor. Hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyorum ve hoşnutsuzluğumu haykırıyorum.

Aleti klitorisimin üzerinde kayarken gülümsemesi müstehcen. "Ben kışını sikene kadar boşalmayacaksın Bea."

"Aman Tanrım, korkunçsun," diye yakınıyorum, dudağımı ısırarak. "Buna bayılıyorsun."

Ben istiyorum. Hem de çok.

Geriye doğru kıvrılıyor ve bir koluyla dizlerimi göğsüme bastırırken diğer koluyla sikini yumrukluyor. Ve sonra gerçek alay başlıyor. Başıyla klitorisimin etrafında dönüyor, ucunu içime bastırıyor, bana birkaç santim veriyor ama tekrar çekiyor. Tekrar ve tekrar. Beni zar zor sikmeye devam ediyor. Tekrar çekmeden önce bir vuruş için beni dolduruyor. Çıldırıcı işkencenin ortasında, beni öpmek için eğiliyor. "Yakında, bebeğim. Neredeyse hazırsın."

Arzudan aklım başımdan gitti. Çaresizlik ve şiddetli ihtiyaç beni tüketiyor. O kadar ıslağım ki, boşalmaya o kadar yakınım ki fiziksel bir ağrı.

Bu sefer, beni tekrar doldurduğunda, bacaklarımı beline doluyorum, sadece ulaşamayacağım orgazm için değil, onun için, bu yakınlık için, bu hissin hiç bitmemesi için çaresizim. Tam uçurumun kenarından dönmek üzereyken çekiliyor. Topuklarının üzerinde geriye doğru oturuyor ve ereksiyonuyla tıkaca vuruyor.

"Lütfen, Tristan. Oh, Tanrım. Sadece lütfen." "Dizlerini göğsüne koy," diye emrediyor.

Ve itaat ediyorum. Çünkü tek istediğim gelmek ve bunu benim için iyi hale getireceğine güveniyorum. O her zaman yapar. Fişi çıkarıyor, başparmağıyla klitorisimin etrafında dönerek beni diken üstünde tutuyor. Onu yere atıyor ve kayganlaştırıcıyı alıyor.

Başını açıklığın üzerine sürtmenden önce komodinin üzerinden sikini ve kışımı kaplıyor.

"Güzel ve yavaşça, Bea." K r ucu bana doğru bastırıyor ve başını dikkatlice içeri sokuyor. Kalın, tıkaçtan ya da parmaklarından çok daha kalın. Keskin acı ve ani yanma karşısında geriliyor ve inliyorum.

Başparmağı klitorisimde daireler çiziyor. "Sadece rahatla bebeğim, derin nefes al. Bunu yapabilirsin." Derin bir nefes alıyorum, sonra bir tane daha, bir tane daha.

"Neyin iyi hissettirdiğine odaklan." Bir parmağını amımın içinde hafifçe gezdiriyor, sonra ilk engeli aşıp bir santim daha içeri iterken klitorisimin etrafında dönmeye devam ediyor. Acı azalırken ve zevk takip ederken titreyen bir nefes veriyorum.

"İşte böyle. Aferin kızıma," diye övüyor.

Daha fazla itmiyor, henüz değil, sadece kalçalarını biraz sallıyor ve başparmağını dolaştırmaya devam ediyor. Orgazm beni yavaşça yuvarlanan bir dalga gibi vuruyor, üzerime yıkıyor, yoğunluğuyla beni aşığı çekiyor, tüm vücuduma yayılıyor. Sarsılıyorum, titriyorum ve inliyorum. Ve sonra daha derine itiyor, bir sonraki bariyeri geçiyor ve ben gelmeye devam ediyorum, mutluluk dalgası dalga dalga.

"Benim. Hepsi benim," diye g c rdiyor Tristan. Beni yan yatacak şekilde ayarlıyor, dizlerim sol kolunun kıvrımına takılıyor. Burnu benimkini okşuyor. " ok iyi, küçük Bea. Çok iyi gidiyorsun. Nasıl hissediyorsun?"

"Gelmeden duramıyorum," diye kekeliyorum.

Parmakları yanağımda nazikçe duruyor, gülümsemesi tamamen tatmin ve ilkel arzudan oluşuyor. "Ve ben daha seni becermeye başlamadım bile."

Ben daha fazlasını isteyene kadar ağırdan alıyor, kalçalarını yuvarlıyor, nazikçe itiyor ve sonsuz övgüler yağdırıyor. Beni sikmesi için yalvarana kadar. Ta ki ben onun adını haykırıp tırnaklarımı onun kollarına geçirene ve titreyip başka bir yoğun orgazmın içinden geçene kadar.

Daha sonra, bize bir banyo hazırladı ve köpüklerle doldurdu. K vete girmeme yardım ediyor ve arkama geçerek beni bacaklarının arasına yerleştiriyor. Boynumu öpüyor ve vücudumdaki teri nazikçe silerek bir pufun üzerine vücut yıkama suyu püskürtüyor. Ben uyuklamaya başlayana kadar küvette kalıyoruz. Sonra beni kuruluyor, çarşafı değiştiriyor ve yatağıma kek getiriyor. Karnım doyduğunda ve uykum geldiğinde bana sarılıyor ve ne kadar mükemmel olduğumu söylüyor.

Uykuya dalarken, mırıldandığını duyduğuma yemin edebilirim, "İstediğim tek kişi sensin, Bea. Sadece seni."

Ama sabahları yalnız uyanıyorum.

"T Bir şeye daha ihtiyacı var ama ne olduğunu bilmiyorum." Hemi guac'a kaşlarını çatıyor.

Bir tortilla cipsini karışıma batırıyorum ve bir deneme ısırığı alıyorum. "Biraz limon suyu ve bir tutam tuzla her şey hazır."

"Bu gece benimle takıldığın için teşekkürler," diyor

Tally. Hammer ona yandan sarılır. "Yanımdayız."

Tally kötü biten bir randevuya çıktı. Bir grup arkadaşıyla sinemaya gitmişler ve gecenin sonunda adam onu bırakıp öpmüş. Üzücü, aşırı dil dolu bir deneyimdi. Mesaj yoluyla tekrar çıkmalarını, sadece ikisinin çıkmasını önermiş bile. Yani şimdi ona sadece arkadaş olmaları gerektiğini düşündüğünü söylemek zorunda. Zavallı küçük şey çok stresli.

"Belki de hatırladığım kadar kötü değildi." Telefonunu masanın üzerinde döndürüyor. "Ya da belki gergindi. Bu her şeyi açıklayabilir, değil mi?"

"Yani onun senin çenenle öpüştüğünü hayal ettiğini mi söylüyorsun?" Hammer soruyor.

Tally kollarını tezgahın üzerinde kavuşturuyor ve başını öne eğiyor. "Çok garipti. Neden bu kadar tuhaf olmak zorundaydı ki? Kelimenin tam anlamıyla gelmiş geçmiş en kötü öpücüktü." Başını kaldırıyor. "O çok tatlı. Belki de öğretilibilirdir? Belki düzeltilebilir bir sorundur?"

"Tamir eden kişi olmak ister misin?" diye soruyorum. Burnunu kırıştırıyor. "Hayır. Gerçekten istemiyorum."

"O zaman onu kolayca hayal kırıklığına uğrattın. Ama bugün değil." Hammer bir kase siyah meyan şekerini ona doğru itiyor. Tally'nin en sevdiği şekerler. "Bugün guac ve şeker yiyeceğiz ve boktan öpüşenler hakkında kötü hissedeceğiz."

"Amin." Bardaklarımızı tokuşturduk ve hepimiz birer kadeh içtik.

Telefonum çaldı, sesi bana kim olduğunu söylüyordu. Kişi listemin en üstündeki herkese bir şarkı atadım. "Hey, 'naber?"

"Benim sikim. Gelip binmek ister misin?"

Bir kahkaha attım. Anal devirginizasyondan bu yana bir hafta geçti. Otururken irkilmemek için birkaç gün geçmesi gerekti ama sonrasında yaşadığım hafif rahatsızlığa değdi. Uyandığımda Tristan'ın gitmiş olmasına sinirlenmişim ve bir not bile bırakmamış olmasına daha da sinirlenmişim. Ama Brody onunla atış yapmak istemişti ve gitmeden önce beni uyandırmak istememişti. İş yerime şakayık göndermişti.

İş arkadaşlarımdan saklamak zorunda kaldığım biraz uygunsuz bir kart.

"Çok cazip bir teklif ama ben kızlarla birlikteyim," dedim.

"Seni bu gece görmeyi umuyordum." Ses tonunda hayal kırıklığı açıkça görülüyor.

"Acil bir kız meselemiz var. Ama yarın akşam yemek yiyip yatıya kalabiliriz," diye öneride bulundum.

"İyi misin?" Ses tonu endişeyle karışık.

"Evet. İyiyim. Acil bir durum değil."

"Tamam. Tamam. Kızlarla ne kadar geç kalacaksın?"

"Emin değilim. Ben olsam beni beklemezdim." Sırf Tristan vajinasını düzeltbilsin diye erken ayrılmak istemiyorum.

"Sanırım bu gece Flip'le çıkacağım," diye homurdanıyor. Midem sıkışıyor. "Bu kadar heyecanlı görünme."

"Seninle vakit geçirmek istiyorum ama planların var." İç çekiyor. "Yarın benim olacaksın, değil mi?"

"Yarın seninim." Kabul ediyorum.

"Kızlarla iyi eğlenceler." Veda etmeden aramayı sonlandırır.

İçimde bir kızgınlık belirliyor ama o bunu herkese yapıyor.

"Her şey yolunda mı?" Hammer soruyor.

"Evet, Tristan takılmak istedi ama benim planlarım var, o yüzden şimdi Flip'le çıkıyor." Telefonumu yüzüstü tezgâha bıraktım ve içkimden büyük bir yudum aldım.

"Bu seni endişelendiriyor mu?" Hemi soruyor.

Omuz silkiyorum. "Tüm bu zamanı birlikte geçiriyoruz ve kalbim buna oldukça bağlı. Sanırım onun için de aynı şey geçerli, ama bunu etiketlemek isteyeceği bir noktaya gelip gelmeyeceğini bilmiyorum."

"Sana sırlıslıkla aşık," diyor Hammer. "Öyle," diye onaylıyor Hemi.

"Size güneşmişsiniz gibi bakıyor," diye ekliyor Tally.

"Ama kendini adayabilir mi? Mesele de bu." Bir nefes veriyorum. "Kendi hayatımı onunkinin etrafında kurmaya çalışırken buluyorum kendimi. Yılın yarısında seyahat ediyor, bu yüzden biraz güvenceye ihtiyacım olacak. Bana aşık olduğunu herkesten duymak ne kadar güzel olsa da, bunu bana kendisinin ne zaman söyleyebileceğinden ya da söyleyip söyleyemeyeceğinden emin değilim."

BÖLÜM 26

TRISTAN

"N "Yedim dostum, özür dilerim." Başımı sallamaya devam ediyorum. Kardeşim birkaç dakika önce evde olup olmadığını ve beni görüntülü arayıp arayamayacağını sormak için mesaj attı. Antrenmandan yeni dönmüştüm ve her zaman konuşmaya hazırım.

Kardeşim. Ama nedenine hazırlıklı değildim.

"Bu çok ağır bir darbe. Bu dönem iş yoğunluğumuz yüzünden zor bir dönemden geçtiğimizi sanıyordum. Şimdi başka bir adamla ilgilendiğini öğrendim." Sesi çatlıyor ve boğazını temizliyor.

Kelimeler bulmaya çalışıyorum ama ne yapacağımı bilemediğim için kendimi tekrar ediyorum. "Özür dilerim. Ondan ne kadar hoşlandığını biliyorum."

Gözyaşlarının eşigindeymiş gibi görünüyor. "Ondan hoşlanmadım, Tris. Ona aşıktım. Hâlâ da öyleyim." Göğsünü ovuşturuyor. "Lanet olsun. Bu yaz birlikte yaşayacağımızı düşünmüştüm. Birlikte yüksek lisans programlarına bakıyorduk. Aynı yerlere başvurduk. Ve şimdi onun sınıflarından birinde başka bir adamla konuştuğunu öğrendim. Ne zamandır işaretleri kaçıırıyordum?" Sinirli bir elini saçlarında gezdiriyor. "Aşk berbat bir şey."

Bunu onun için düzeltmemekten nefret ediyorum. Harap olmuş görünüyor. "Ziyarete gelmek ister misin? Sana bir tren bileti bulabilirim. Benimle kalabilirsin. Gelecek haftaya kadar seyahat etmiyorum," diye teklif ediyorum. "Ya da seni bir deplasman maçına uçurabilirim."

"Birkaç hafta içinde sınavlarım olmasaydı yapardım. Bunun zamanlaması çok boktan." Ellerinin topuklarını gözlerine bastırıyor. "Bana duygusal olarak yeterince müsait olmadığımı söyledi. Ona yeterince değer verdiğimi göstermediğimi. Onu sevdiğimi söyledim. Benden başka ne istedi bilmiyorum. Başka neye ihtiyacı vardı?"

Bir nefes üfledim. Nate'in ilişkiler konusunda her zaman benden daha iyi olduğunu düşünmüştümdür. Lisede iki yıl boyunca bir kız arkadaşı olmuştu. Üniversitenin ilk yılında da başka bir kızla çıkmıştı. O ayrılıkların ikisi de berbattı ama bunun yanında hiçbir şeydi. Kardeşimin bir kadın yüzünden dağıldığını görmek beni çok korkutuyor. "Bilmiyorum dostum. Muhtemelen ilişki tavsiyesi için gidilecek en iyi kişi ben değilim."

"Sen ve Rix bir süredir birliktesiniz, değil mi? Ve çok fazla çıktınız," diyor Nate.

"Yaptığım şeyi tanımlamak için *tarihli* terimini kullanır mıyım bilmiyorum ve Bea ile sadece birkaç aydır görüşüyoruz. Aynı şey değil," diye savunuyorum. Birlikte çok zaman geçiriyoruz ve çok seks yapıyoruz ama bir etiketimiz yok. En fazla ona sevgilim diyebiliyorum. Etiketler gereksiz bir baskı gibi geliyor. Sanki tehlikede olan daha çok şey varmış gibi. Sanki kaybedecek daha çok şeyim varmış gibi.

Nate'in kaşları çatılır. "Ama sen ona aşıksın." Bu olasılığı hemen reddediyorum. "Hayır, aşık değilim." Nate'in ifadesi kuşkuya dönüşüyor. "Kardeşim."

Boğazımdaki ani yumruyu yutkunarak geçiriyorum. "Ne?"

"Dostum, medyada ikinizin birlikte çekilmiş fotoğrafları var. Birbirinizden hoşlandığınız çok açık."

"Evet. Birlikte iyi vakit geçiriyoruz ve ondan hoşlanıyorum ama ciddi bir ilişki değil."

Ben bile bunun ağzımdan çıkan bir yalan olduğunun farkındayım. Bir süredir Bea'ya olan hislerimle savaşıyorum. Üzerine bir etiket koymamak ona karşı hissettiklerimi ortadan kaldırmayacak. Onları bir kutuya tıkıp orada tutmaya çalışmak da öyle. Burada oturmuş, kalbi kırık kardeşimle tartışırken, onun haklı olabileceğini fark ediyorum ve onunla aynı duruma düşmek istiyorsam lanet olsun. Çok üzgün ve bir yıldır birlikteydiler. Benden çok daha kibar, ilişkiler konusunda daha iyi. Nate geleceklerini planlıyordu ve o öylece çekip gitti.

"Pekâlâ. Sen ne dersen o." Gözlerini kaçırıyor, belki de sulu gözlerini görmemem için. "Gitmem gerek. Yarım saat sonra dersim var ve

toparlanmalıyım."

"Sana sonra mesaj atarım. Nasıl olduğunu görmek için kontrol et, tamam mı?" Dedim.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Ama babama söylemez misin lütfen? Tatillerde Lisa'yı göreceği için çok heyecanlıydı ve şu anda bu hayal kırıklığıyla başa çıkamam."

Babamız Lisa'nın büyük bir hayranı, bu yüzden endişelerini anlıyorum. Bea'yi getirip getirmeyeceğimi sordu. Emin olmadığımı, tatilin en azından bir bölümünde kuzeye ailesini ziyarete gideceğini düşündüğümü söyledim. "Bu aramızda kalacak," diye onu temin ettim.

Telefonu kapatıyorum ve birkaç dakika tavana bakıyorum. Nate'i böyle harap olmuş görmek beni korkutuyor, özellikle de bunu düşündükçe onun haklı olduğunu anladığım için. Bea'ya aşığım. Ama uzun vadede iyi değilim. Lisedeki ilişkim patladığından beri gerçek bir ilişki denemedim.

Bea'ya aşık olmak nasıl başa çıkacağımı bildiğim bir şey değil. Nate ve Lisa aynı üniversiteye gittiler. Çok fazla seyahat ediyorum, hayatım hokey ve sezon sonunda kontratım bitiyor. Yürüme ihtimali çok yüksek değil. Bea'nin son ilişkisi de ülkenin öbür ucuna taşındığı için bitti. Yatırım yapmak kendimi başarısızlığa hazırlıyormuşum gibi hissettiriyor. Eninde sonunda onu hayal kırıklığına uğratacağım ve o da beni terk edecek. Ve sonra yine yalnız kalacağım. Ama göğsümde eskiden Bea'nin olduğu yerde kocaman bir delik olacak.

Toronto yenilense bile, burada ne kadar kalacağımı bilmiyorum. Haziran'da Kuzey Amerika'da herhangi bir yere gidebilirim. Bea'nin istikrara ihtiyacı var. Hayatının çoğunun ne kadar istikrarsız olduğunu düşünürsek bunu hak ediyor. Takas edilsem benimle birlikte ülkenin öbür ucuna taşınacak değil ya. Vancouver olmadığı sürece. O zaman en azından Essie'ye sahip olurdu. Ama yine de bunu yapmasını istemiyorum. Ya yine her şeyi berbat edersem ve o sadece benimle bir eyalette sıkışıp kalırsa? Perişan olur.

Antrenman sırasında oyundan düşmüştüm, kardeşimle yaptığım konuşma üzerimde ağırlık yapıyordu. Bea'nın evine gittiğimde, Essie ile görüntülü konuşuyordu. Kulaklıklarını takmıştı. Bugünlerde sık rastlanan bir durum. Ama kafamda dönüp duran tüm saçmalıkları pekiştiriyor. Onun için yeterli olamayacağımı. Her şeyi berbat edeceğim ve o da benimle ve saçmalıklarımla uğraşmaktan yorulacak. Yine çekip gidecek.

"Bana sadece iki dakika ver." Beni içeri soktu. "Tristan şimdi geldi. Evet. Gelecek hafta, aynı saatte bana uyar. Biliyorum. Tatil için evde olacağın için çok heyecanlıyım. Essie'ye çok ihtiyacım var.

Bütün Noel pazarlarına gidebiliriz. Ve denemek için yeni tarifler bulmama yardım edebilirsin. Oh! Ve sana üzerinde çalıştığım planı göstermek istiyorum. Evet. Çok heyecanlıyım." Gözleri parlıyor. "Evet. Biliyorum. Gerçekten harika gece kurslarına bakıyordum. Bu kış bir tane bile alabilirim ki bu harika olur. Sen buradayken bunu konuşabiliriz. Ve bir maça gideriz. Bütün çocuklarla tanışabilirsin. Kış programına bakarız ve Vancouver'da size gelebileceğim bir maç olup olmadığına bakarız, özellikle de izin almaya başlayabileceğimden beri." Muhtemelen Essie konuşurken bir duraklama olur. Sonra Bea güler. "Biliyorum. Ben de sabırsızlanıyorum. Yatıya kalacağız ve kızları bir gece için bir araya getireceğim, böylece Tally'yi de dahil edebiliriz. Çok eğleneceğiz." Bir duraklama daha. "Seni özledim! Ben de seni seviyorum!" Öpücük sesleri. "Yakında konuşuruz."

Aramayı sonlandırıyor ve telefonunu tezgâhın üzerine bırakıp kulaklıklarını çıkarıyor. "Hey. Bunun için üzgünüm."

"Ne tür kurslara bakıyorsun?" Bunu ilk kez duyuyorum, çıktığımız o gizli buluşmada bahsetmem dışında.

"Sadece bir beslenme dersi. Önemli bir şey değil."

"Yine de bu senin tutkun olduğu için büyük bir mesele gibi görünüyor."

Omuz silkiyor. "Başvurmadım bile ve sadece çok fazla yer var, bu yüzden gerçekleşmeyebilir bile." Kollarını boynuma doluyor ve bana gülümsüyor. "Antrenman nasıldı?"

Bunu daha fazla zorlamak istiyorum ama bunun için bant genişliğim yok. Bu gece olmaz. Onun yerine bir elimi kalçasına koyuyorum ve ağzımı onunkine doğru çekmesine izin veriyorum. Ama öpücüğü derinleştirmek için bir hamle yapmıyorum. Her şey ters geliyor. Yanlış. Sanki kendimin dışında duruyormuşum, bunu yaşamak yerine olanları izliyormuşum gibi. Sanki duygularım da betonla kaplanmış gibi. "Harika değil."

Geri çekiliyor, dudaklarının kenarları aşağı doğru çekiliyor. "Bir şey mi oldu?"

"Nate bazı şeyler yaşıyor." Bir yıl artı boşa gitti. Ve sınavlara giriyor. Diğer her şeyle birlikte notlarını da etkileyebilir. Bea beni terk ederse, bununla nasıl başa çıkacağım? Onun çekip gitme düşüncesi beni hasta ediyor ve sadece birkaç ay oldu. Bir yıl sonra ne kadar kötü olacak? İki mi? Daha uzun? Taşındığı zaman yeterince kötüydü. Bu tür bir acı beni mahvedecek. Birlikte olalı çok olmadı ama şimdiden her günümün içine işledi. Eğer bu kaybolursa, eğer o

kaybolursa, hayatımda büyük bir boşluk olacak. Hayatımda. Göğsümde. Annemin gitmesi gibi de olmayacak. En azından onunla karşılaşamam. Ama Bea en iyi arkadaşımın kız kardeşi. Onun hayatında neler olup bittiğini bileceğim. Başka birini bulacak, başka birini *sevecek* ve bu ben olmayacağım.

Elleri göğsüme yerleşiyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz." Çünkü o zaman ona ne hissettiğimi söyleme riskini alırım. Ben ona aşığım. Onun nasıl aynı şeyi hissedebileceğini, önünü göremeyecek kadar derine nasıl inebileceğini anlamıyorum.

Gülümsemesi yumuşak ve belirsiz. "Dikkatini dağıtacak bir şey ihtiyacın var mı?"

"Belki, evet." Lanet duygular içinde boğuluyorum. Kılıç gibi üzerlerine düşüyorum. Acı ve korku beni içten içe kemiriyor. Kalbim bir mengeninin içinde ve acı giderek artıyor.

"Tamam. Bunu senin için yapabilirim." Elleri göğsümden aşağı kayıyor ve kemer tokamı buluyor. Pantolonumu çözüyor, tişörtünü başının üzerine çekiyor ve sütyenini açıyor, önümde dizlerinin üzerine çökerken yere düşmesine izin veriyor.

Parmaklarımla yanağını okşuyorum. "Çok güzelsin."

"Sen de öylesin." Dudakları ereksiyonumun ucunu okşuyor. "Seni daha iyi hissettirmeme izin ver."

Kendimi hislere bırakıyorum ve içinde bulunduğum çukurdan bir çıkış yolu bulmaya çalışmayı bırakıyorum. Böylesi daha iyi. Onu ömür boyu sürecektir bir sefaletten kurtarıyorum. Eninde sonunda benim zaten bildiğim şeyi anlayacak: Ben onun ihtiyacı olan şey olamam. Ama seks yapabilirim. Bu konuda iyiyim. Ona orgazm yaşatmayı, iyi hissettirmeyi seviyorum. Ama duygular konusunda umutsuzum ve aşk konusunda da kesinlikle iyi değilim.

Beni ağzına alıyor, ama onun muhteşem, kurnaz olmayan gözleriyle başa çıkamıyorum. Bu yüzden onu yukarı çekip tezgahın üzerine yatırdım. Onun mükemmel yüzüne bakamıyorum. Gözleri benimkilerde olamaz. Gerçeği görmesine izin veremem. Tüm bu zaman boyunca, bensiz daha iyi olacağına kendimi ikna etmeye çalışıyorum. Her gün onun yanında uyanmak istemediğime. Onun sesini ya da ona sarıldığımda vücudunun bana verdiği hissi özlemeyeceğime. Gülümsemeleri, kahkahaları, narenciye ve vanilyalı şampuanının kokusu olmadan da iyi olduğumu.

Ama göğsümdeki neredeyse zayıflatıcı ağrıya bakılırsa, onsuz iyi olamayacağım ve bu beni çok korkutuyor. Tüm güç onda ve sevdiğim birinin beni terk etmesinin ne kadar acı verdiğini zaten biliyorum. Bu çok daha kötü olacak. Özellikle de o da benim kadar derine inmeden önce bu işi

şimdi bitirmezsem.

Daha sonra akşam yemeği hazırladık. Otomatik pilottayım, söylediği hiçbir şeyi duymuyorum. Çiğnerken ve yutarken yemeğin tadını alamıyorum. Kafam allak bullak. Göğsüm sıkışıyor ve Lisa'nın ondan ayrıldığını söylediğinde Nate'in yüzündeki ifadeyi düşünüp duruyorum. Yıkılmıştı. Yıkılmış. Bea'yla benim başıma geldiğinde de aynısı olacak - şimdiden hissettiklerime bakılırsa muhtemelen daha da kötüsü.

Bea'ya temizlikte yardım ediyorum ve son tabak da kaldırıldığında yapacak bir şey kalmıyor. Bulaşık havlusunu katlayıp tezgahın üzerine koyuyorum. "Artık bunu seninle yapabileceğimi sanmıyorum."

Bea dolabın kapağını kapattı ve bana döndü. "Ne yapacağım?"

"Bu." İkimizin arasını işaret ediyorum. "İşe yarayacağını sanmıyorum."

"Anlamıyorum," diyor usulca.

Uzun vadede onun ihtiyacı olan şey olamam. Gelecek yıl nerede olacağımı bile bilmezken olmaz. Ya takas edilirim? Ya Toronto'da kalmak isterse? Flip burada ve arkadaşları var. Ailesi arabayla birkaç saat uzaklıkta. Essie dışında değer verdiği çoğu insan burada. İşim finansal olarak istikrarlı olabilir ama zamanımın yarısını burada geçiriyorum. Ya Nate'in başına gelenler bizim de başımıza gelirse? Ben bir pisliğim, olasılık yüksek.

"Toronto ile sözleşmem sezon sonunda bitiyor. Nereye gideceğimi kimse tahmin edemez." Hollis harika bir sezon geçiriyor. Her şey olabilir. Ya Arizona ya da California'yla anlaşırısam? Birbirimizi zor görürüz. Deplasman maçlarıyla uğraşmak zaten yeterince zor; bir de uçakla saatlerce uzakta olmak dayanılmaz olurdu. Zihnim gittikçe daha hızlı dönüyor.

Kalçalarını tezgâha dayıyor, yüz ifadesi şaşkınlığını yansıtıyor. "Ama kontratını yenileyebilirler. Harika bir sezon geçiriyorsun. Hollis'in dönmüş olması bunu değiştirmez."

Ona aşık olmak, eninde sonunda beni terk etmesini engellemeyecek. Çünkü Nate haklı: Göğsümdeki bu boş ağrı, bu yükselen panik, kaçınmaya çalıştığım tüm duygular. Roman gördü, lanet Hollis gördü, Ashish gördü ve işte buradayım, bunu anlayan son kişi. Şimdi çekip gitmek beni mahvedecek, ama burada kalırsam kaçınılmaz olan gerçekleştiğinde ve o bittiğine karar verdiğinde daha da kötü olacak. Kendisi için daha iyi biriyle tanışacak. İstikrarlı, sakın, hak ettiği gibi onunla ilgilenilebilecek biriyle. Çiçekleri, randevu gecelerini ve her lanet günde ona ne kadar özel olduğunu söyleyecek birini hak ediyor.

Midem çalkalanmaya devam ediyor. Mide bulantısı neredeyse dayanılmaz. "Hollis harika bir sezon geçiriyor. Onun kontratında bir yıl daha var ama benim yok. Gelecek yılın nasıl geçeceği hakkında hiçbir fikrim yok. Muhtemelen taşınacağım ve sen de yeni bir işe yerleştin."

Kollarını kavuşturuyor. "Bu bir sorun olmadan önce aylarımız var."

"Ama bu eninde sonunda bir sorun olacak, Bea. Sadece ne zaman olacağı önemli. Birbirimize uygun değiliz." Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Söylemek istediğim o kadar çok şey var ki, ama tüm o kelimeler ağzımda donup kalıyor. Bu yüzden ona söyleyebileceğim tek gerçeği söylüyorum. "Bir ilişkide bana ihtiyaç duyacağın şekilde açılamam. Seni hayal kırıklığına uğratacağım, Bea. İhtiyacın olan şey olamam. İyi vakit geçiriyorduk ama artık buna bir son vermeliyiz. İkimizden biri incinmeden önce."

Göğsümdeki sızı ezici bir acıya dönüşüyor. En son ne zaman böyle hissettiğimi hatırlıyorum; annemi bavulunu arabaya atarken bulduğum gün. Bunu tekrar yaşamamın imkanı yok.

"Bu da nereden çıktı? Anlamıyorum."

"Şimdi ya da birkaç ay sonra, sonuç aynı olacak. Birbirimiz hakkında ciddi değiliz." Artık burada kalamam. Daha fazla soruyla uğraşamam. Gerçekle yüzleşmem. Ona karşı hissettiklerimden dolayı dehşete düşmüş durumdayım ve burada kaldığım sürece bu korku daha da büyüyecek, daha başa çıkılmaz bir hal alacak. Baş parmağımı omzumun üzerinden geçiriyorum. "Tamam, Beat, ben gidiyorum."

Beni durdurmadı. Mutfakta öylece durup kaybolmuş gibi bakıyor ve kapıdan çıkıp gitmeme izin veriyor.

BÖLÜM 27

RIX

I Hammer kapıdan içeri girdiğinde hâlâ mutfağın ortasında durmuş ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Burnu buruşuyor ve omzunun üzerinden başparmağıyla işaret ediyor. "Tristan'ı koridorda gördüm ve iğrenç bir suç işlemek üzereymiş gibi görünüyordu. Muhtemelen cinayet."

Başımı sallıyorum ve boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum.

"İyi misin?" Çantasını düşürdü. "Rix, neler oluyor?"

"Az önce ne oldu bilmiyorum." Çenem sallanıyor. "Sanırım Tristan benden ayrıldı."

"Ne var? Neden? Kavga mı ettiniz?" Hammer da en az benim kadar şaşkın görünüyor.

Başımı salladım. "Biz kavga etmeyiz. Yani, gerçek bir kavgaya girmedik." Pasta olayından beri. Bunun dışındaki her şey sadece hafif atışmalardı ve bu da çabucak sekse dönüşüyordu. "Tartışmayı sevmiyor çünkü o büyürken evinde çok fazla tartışma oluyordu."

"Hiç anlaşmazlık yaşamadınız mı?" "O susuyor."

"Böyle mi oldu? Kapatıp gitti mi?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Belki mi? Bilmiyorum. Kafam çok karışık." Gözlerim yaşlarla doluyor.

"Tamam, panik yapma. Otur ve bana ne olduğunu anlat. Belki bir şey yoktur. Belki de kötü bir gün geçiriyordur." Hammer bir kutu mendil aldı ve beni kanepeye götürdü. "En baştan başla."

Olanları anlatıyorum - buraya geldiğinde üzgündü ve kardeşinin bir şeyler yaptığını söyledi, onu seksle oyaladım ve akşam yemeği yaptık, ama o sessizdi ve kendi dünyasındaydı. "Seks bile... tipik değildi. Oldu ve ben birden fazla kez boşaldım ama o... kopuk görünüyordu."

"Nasıl ayrılmış?"

Gözlerimi tavana doğru yuvarlıyorum. "Genelde müstehcen konuşmalar olur ve bir şeyler yapar."

"Seni salatalıkla sikmek, ağzına tükürmek ve elinin tamamını vajinana sokmaya çalışmak gibi mi?" diye soruyor.

"Evet. Hayır. Nabzımı hissetmeyi seviyor. Siktir." Gözlerimi kapatıyorum ve başımı sallıyorum. Ağlamaya başlamak üzereyim çünkü bu son kez olabilir. "Boynumu öpmeye ve yüzünü saçlarıma gömmeye devam etti. Genelde aramızda olduğu gibi değildi. Biz genelde bir patlama gibiyizdir. Oh..." Parmaklarımı dudaklarıma bastırıyorum. "Oh, Tanrım. Sanki veda ediyor gibiydi." Gözlerimden aptalca yaşlar süzülüyor. "Belki de buraya benden ayrılacağını bilerek geldi."

"Ama senden *nasıl* ayrıldı?"

"Artık bunu yapamayacağını söyledi." Şakağımı ovuyorum. "Sezon sonunda sözleşmesi biteceği için takas edilebileceğini ve birbirimize uygun olmadığımızı söyledi. Bana ihtiyacım olanı veremeyeceğini. İlişkimizi şimdi ya da birkaç ay içinde bitirmemizin bir önemi olmadığını çünkü birbirimiz hakkında ciddi olmadığımızı."

"Sezon daha yeni başlamışken neden bu konuda endişelendiğini anlamıyorum." Hammer hiyeroglifleri çözmeye çalışıyormuş gibi görünüyor.

Gözyaşlarımı sildim. "Sanırım benim onun için hissettiklerimi o benim için hissetmiyor." Kollarımı ortama sarıyorum. "Kendimi hasta hissediyorum. Benden ayrıldığına inanamıyorum."

"Tristan sana aptalca aşık, Rix." Hammer bana yeni bir mendil uzattı. "Belki de onu aramalısın."

"Ve ne yapacaksın? Ona benden ayrılıp ayrılmayacağını mı sorayım?"

"Evet." Hammer elimi sempatik bir şekilde sıktı. "Eğer senden ayrılacaksa, en azından bunu kabullenmeli ve bir daha yapmamalı."

garip bir şekilde ne olduğunu sorguluyor. Bu arada Tristan'a da bu yakışırdı."

"Tamam. Haklısın. Onu arayacağım." Telefonumu elime aldım ve rehberini açtım. Ara tuşuna bastığımda kusacakmışım gibi hissediyorum. Cevap vermeden önce dört kez çalıyor.

"N'aber?" Arabasında olduğu belli. Arka planda kornalar çalıyor.

"Benden ayrıldınız mı? Öyle mi oldu?"

İç geçiriyor ve kalbimin göğsümden fırlayıp yere çarptığından eminim. "Evet. Dediğim gibi, ciddi değildik. Dediğim gibi, ciddi değildik. İhtiyacın olan şey ben olamam. Uzun vadede senin için en iyi seçim ben değilim." Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Başka bir konuda açıklamaya ihtiyacın var mı?" diye soruyor.

Kusacağım. "Hayır, bence gayet açık konuştun." "Tamam.

Muhtemelen artık beni aramamalısın."

Ve şimdi kalbim trafiğe fırlatılmış ve bir nakliye kamyonu tarafından ezilmiş gibi hissediyorum. "Siktir git, Tristan." Kalbimi parçalayacak başka bir şey söyleyemeden aramayı sonlandırıyorum.

Hammer'ın ifadesi bana söylediği her şeyi duyduğunu söylüyor. "Neden böyle korkunç bir pislik gibi davranıyor?"

"Bilmiyorum." Kısık bir hıçkırık yükselir.

Kollarını açıyor ve ben de kollarına atılıyorum, içimden ağlarken beni tutmasına izin veriyorum.

Ertesi sabah iş yerinde beni gören herkes ne olduğunu soruyor ve patronum beni kenara çekip hastaysam birkaç gün izin almamın sorun olmayacağını söylüyor. Grip mevsimindeyiz ve bu hafta iki çalışan daha aradı.

Kahraman olmama gerek yok.

Ona grip olmadığını söylemedim. Gerçi bu da en az onun kadar kötü hissettiriyor. Yine de kalbim ağrıyor. Yemek yiyemiyorum. Uyku kaçıyor. Göğsüm ağrıyor. Rob'la bir yıldan fazla süren bir ilişkim vardı ve bittiği için üzülmüştüm ama bunun kadar acıtmamıştı. Bu da bana Tristan'a olan hislerim hakkında çok şey anlatıyor. Son zamanlarda birkaç kez ona söylemeyi düşündüm ama nasıl tepki vereceğini bilmediğim için söylemedim. Bu doğru bir seçim gibi görünüyor.

Öğle yemeğinden önce çıkıyorum ve metroyla eve dönerken aptalca bir şey yapıyorum: Rob'dan gelen tüm okunmamış mesajları kontrol ettim.

ROB

Hey, kontrol ediyorum, bunu mesaj olarak bırakmamalıydım. Yaptığım çok boktan bir şeydi.

İki hafta oldu Rix, lütfen iyi olduğunu bilmem için mesaj at.

Profesyonel bir hokey oyuncusuyla mı çıkıyorsun? Sanırım bu sessizliği açıklıyor. Gönderdiğim mesaj için hala üzgünüm ve umarım

iyi gidiyorsun.

Parmaklarım tuşların üzerinde geziniyor, birkaç kez başlayıp duruyorum ama sonunda mesajı yazıp gönderiyorum:

RIX

Kolay mı terk edildim?

Kambur noktalar, bir mesaj görünmeden önce üç kez belirip kaybolur.

ROB

Seni arıyorum, lütfen aç.

Tam trenden çıkarken telefonum titriyor. Konuşmadan önce boğazımı temizliyorum, "Merhaba."

"Hey. Selam. Açtığına sevindim. İyi misin?" Endişeli bir ses tonu var.

"Şu anda pek iyi değilim ama iyi olacağım. Ayrılmak kolay mıydı?" Tekrar soruyorum. Çünkü bir yıl içinde ikinci kez biri benden ayrılıyor. Kendimi ortak payda gibi hissediyorum.

"Hayır, Rix, seni terk etmek kolay olmadı," diyor usulca.

"Bir gün beni özlediğine dair mesaj atıyordun ve birkaç hafta sonra yeni biriyle çıkıyordun."

İç çekiyor. "Bu benim için adil değildi. Ama seni ülkenin diğer ucundan sevmek ikimiz için de adil olmazdı. Senden ayrılmak zordu, Rix. Gerçekten çok zordu. Bu yüzden birkaç ay mesaj atmadım. Sadece... sesini duyamadım ve incinmedim. Bunu bana neden soruyorsun?"

"Hokey oyuncusu benden ayrıldı."

"O lanet olası bir aptal ve konu sana geldiğinde ben de öyle olduğum için biliyorum. Nedenini söyledi mi?"

"İhtiyacım olan şey olamayacağını söyledi."

"Bu onun sorunu gibi geliyor, senin değil. Bak Rix, sen inanılmaz bir kadınsın. Azimli, akıllı, eğlenceli, komik. Belki o da benim gibi senin için daha iyi birinin çıkmasının an meselesi olduğunu fark etmiştir. Ama senden ayrılmak hayatımda yaptığım en zor şeylerden biriydi."

"Yine de yapılacak en doğru şey buydu. Zaman ayırıp aradığınız için teşekkür ederim."

"Cevap verdiğiniz için teşekkürler."

Biraz garip bir şekilde vedalaşıyoruz ve en azından Rob konusunda bir kapanış yaptığımı hissediyorum. Eve gidene kadar kendimi tutmayı başardım. Ama kapıdan girer girmez tekrar yıkılıyorum. Essie'yi aradığımda da bu durumdaydım.

"Lanet olası pislik. Toronto'da yaşamadığım için çok şanslı, yoksa onun aptal kışını avlar ve taşaklarına tekmeyi basardım," diyor ben açıkladıktan sonra.

Yine hüngür hüngür ağlamaya başladım. Ağlamaktan korkmuyorum, her ne kadar bunu özel olarak yapmayı tercih etsem de. Ama dün gecedeki beri döktüğüm gözyaşı sayısı gülünç. Kaybettiğim tuzu yerine koymak için elektrolit içeren bir şeyler içsem iyi olacak.

"İşten birkaç gün izin alabilir misin?" Essie sorar.

"Patronum grip olduğumu düşünüyor." Metrodaki aynada yüzümü gördüğümde, bu çok mantıklı geldi. Gözlerim kırmızı çerçeveli, altlarında koyu halkalar var, burnum kırmızı ve cebim mendil dolu. Yani evet, mantıklı bir adımdı.

"Gel beni gör. Birkaç günlüğüne Toronto'dan ayrıl. Seninle ilgilenmeme izin ver," diyor Essie yumuşak bir sesle. Parmakları klavyede tıkırdıyor. "Bu öğleden sonra üçte kalkacak ve Pazar günü Toronto'ya dönecek üç yüz dolarlık bir uçak buldum. Rezervasyon yaptırıyorum. Toplanmaya başla."

"Bekle, ne? Biletimi alma."

"Bu erken bir Noel hediyesi. Ülkenin öbür ucundan dağılmanı izleyemem. Seni görmem gerek ve Cuma günü bir etkinlikte çalışıyorum. Yoksa uçağa atlar giderdim."

"Seni çok seviyorum." Daha fazla gözyaşı dökülür.

"Ben de seni seviyorum. Sana bilgileri gönderiyorum. Beş dakika daha ağlayabilirsin. Sonra musluğu kapat ve çantanı hazırla."

"Tamam. Bunu yapabilirim." Üç dakika sonra gözlerimdeki akıntıyı durduruyorum ve bavulumu hazırlarken telefonumu komodinin üzerine koyup Essie ile konuşuyorum. Daha sonra, şişliğin inmesine yardımcı olması için gözlerimin üzerine çay poşetleri koyarak on dakika boyunca kanepede uzanıyorum. Essie'nin bu hafta sonundaki etkinlik için ekibiyle buluşması gerekiyor ve benim de havaalanına gitmem gerekiyor, bu yüzden aramayı sonlandırıyorum.

Havaalanına giderken Hammer'ı arayıp durumu açıklıyorum, ardından grup sohbetimizde bir mesaj bırakıp kızlara Vancouver'a gideceğimi söylüyorum ama sadece bir mesaj uzaktayım. Haftanın geri kalanında evden çalışmak için patronuma e-posta göndermek üzereydim ama o bana Pazartesi günü görüşeceğimizi ve çok ihtiyacım olan dinlenmeyi yapmamı söyleyen bir mesaj gönderdi bile. Ve sonra gidiyorum.

"Burada olduğum için çok mutluyum." O akşam beni havaalanından aldığında Essie'nin içinde eriyorum.

"Ben de öyle. Tristan tam bir aptal." Kolunu bana doladı omuz. "Hadi, benim evime gidip şarap içelim ve sen de bana neler olduğunu anlattırın."

Essie Vancouver şehir merkezinde tek yatak odalı küçük bir dairede yaşıyor. Eğlenceli, sanatsal ve onun coşkulu kişiliğiyle dolu. Çok geçmeden onun sıcak pembe kanepesinde oturuyoruz, ben zebra desenli yastığıma sarılıp bir kadeh şarap içerken, bir yandan da beni uçakla en yakın arkadaşımın oturma odasına getiren olayları anlatıyorum.

Essie, "Önünüzde koca bir sezon varken neden şimdi her şeyi bitirme ihtiyacı hissettiğini anlamıyorum," diyor.

"İhtiyacım olan şey olamayacağını söyledi."

"Bu ne anlama geliyor? Sana ne veremeyeceğini düşünüyor?" "Kalbini, sanırım. Bana karşı eskisi gibi açık olamayacağını söyledi. ona ihtiyacım olduğunu düşündüm." İç çektim. "Belki de benim ona karşı, onun bana karşı hissettiğinden daha güçlü duygular beslediğimi fark etmiştir. Bu açıklayabilir mi?"

"Bilmiyorum, Rix." Essie dudaklarına dokunur. "Belki sana nasıl hissettiğini kelimelerle anlatmadı, ama kendi tuhaf yöntemiyle sana bir şekilde gösterdi; o pasta, penis şeklindeki sebze sepeti ve seni akçaagaç çiftliğine götürmesi gibi. Seni önemsiyor, Rix. Yani ayrılığa neden olan her ne olursa, sana karşı bir şeyler hissetmediği için olmadı." Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Bence sen ikinci en iyi olmaya alışkınsın. Öyle

olduğun için değil,

Ama bu sizin benimsediğiniz bir zihniyet. Gençken asla ön planda olmak istemezdin. Kardeşin ilgi odağı oldu ve sen hep gölgede kaldın. Ama asla daha az önemli olmadın. Nihayetinde bunu reddetmek ya da kabul etmek sana kalmış. Özellikle de Tristan gibi biriyle."

Çenem sallanıyor ve gözlerim diken diken oluyor. Yanımdaki kutudan bir mendil koparıyorum. "Sonunda çok kötüydü. Sanki bir düğmeye basılmış gibiydi, tüm duygularını kapatmış gibiydi."

Essie'nin kaşları çatılır. "Belki de öyledir. Onun izinli olduğunu ve kardeşiyle konuşmak istemediği bir şey olduğunu söylemiştin. İki kardeşiyle de çok sıkı fıkı, değil mi?"

"Evet. Onlarla sürekli konuşuyor. Brody'nin maçlarına gidiyor, Nate'le her gün mesajlaşıyor ve seninle benim konuştuğumuz kadar telefonda konuşuyorlar."

"Tamam." Bacak bacak üstüne atıyor. "Bizim yaşımdaki Nate'le bir şey olduğunu söyledi, değil mi?"

"Evet."

"Belki de Nate'e olanlar Tristan'ı tetikledi ve bu yüzden içine kapandı. Ama emin olamayız çünkü onun kafasının içinde değiliz."

"Sadece bana söylemediği için bilmemekten nefret ediyorum." Başımın arkaya düşmesine izin verdim. "Neden kardeşimin en yakın arkadaşına aşık oldum? Neden sıradan bir seksle yetinemedim?"

"Çünkü sana ondan hoşlanman için pek çok sebep verdi. Ve gördüğüm kadarıyla o da seni, senin onu önemsedğin gibi önemsiyor. Bence sen maddeyle ilişki konusunda ondan çok daha fazla deneyim sahibisin. Belki de sana karşı olan hisleri onu korkutuyordur."

"Onu bir daha aramamam gerektiğini söylediğinden beri asla bilemeyeceğim." Bir yastığı göğsüme bastırıyorum. "Daireler çiziyorum, hiçbir yere gitmiyorum. Bundan sonra onun yüzüne nasıl bakabilirim? Toronto'daki tüm arkadaşlarım artık o lanet takıma bağlı. Bütün bu destek ağını kurdum ve şimdi çok garip olacak." Başımı kaldırıyorum. "Saat kaç? Bu akşam maçları var." Telefonumu yatak odasında bıraktım çünkü saplantılı bir şekilde mesajlarımı kontrol etmek ya da Tristan'dan haber alamayınca hayal kırıklığına uğramak istemiyordum.

"Saat sekiz."

"Kahretsin. Oyun çoktan bitti." Şarabımı yere bırakıp koltuktan kalktım. Hammer ve ben bu maç hakkında konuşuyorduk. Colorado'yla oynamışlardı ve galibiyet serisi yakalamışlardı. Toronto bunu bozan taraf olmayı umuyordu.

Takımın sosyal medya akışını açtım. "Evet! Kazandılar!" Tristan'ı tebrik etmek için mesaj atamayacağımı fark ettiğimde gülümsemem düşüyor. Onun yerine Flip'e mesaj atıyorum.

FLIP

Teşekkürler. Hammer Vancouver'da olduğunu söyledi. Ve Tristan artık çıkmadığınızı mı söyledi? WTF?

RIX

Essie'ye katılıyorum.

FLIP

Ne kadar süre için?

RIX

~(3~)~ Kutlamalarda iyi eğlenceler.

Telefonumu bir kenara atmadan önce aptalca bir şey yapıyorum. Kardeşimin sosyal medyasını kontrol ettim. Ve zavallı hırpalanmış ve yaralanmış kalbim bir darbe daha alıyor. Çünkü karşıma çıkan ilk fotoğraf Flip ve Tristan'ın bir grup tavşanın arasında çekilmiş bir fotoğrafı.

"Uh-oh. Şimdi ne oldu?" Essie sorar.

Görebilmesi için telefonu minderin üzerine atıyorum. "Görünüşe göre bizi çoktan aşmış."

Belki de Vancouver'a taşınmayı düşünmenin zamanı gelmiştir.

BÖLÜM 28

TRISTAN

W Bu gece yine kazandı. Benim sayemde değil. Bea ile ilişki mi bitirdiğimden beri bok gibi oynuyorum. Ama boş evime dönmek bana cazip gelmedi, bu yüzden Flip ve diğer çocuklarla dışarı çıktım, canım istemese de kutlama yapıyorum. En azından VIP bölümündeyiz. Kendimize ait bir masa ve Flip'in şaşırtıcı bir şekilde parasını ödediği bir şişe viski.

İki gün önce Bea'nin Vancouver'a gittiğini öğrendim. Orada olması benim suçum. Aptal gibi ondan ayrıldım ve onun yaptığı ilk şey uçağa atlamak oldu. Viskimi yudumluyorum. Hayatımdan nefret ediyorum.

"Peki kız kardeşim neden Vancouver'da?" Flip soruyor. Son birkaç gündür ona mesaj atıyor ama sanırım ona fazla bilgi vermemiş. Hammer ve Hemi de bana kızgın. Onlardan aldığım tek şey yan bakışlar ve orta parmaklar. Shilpa varlığını bile kabul etmiyor. "Çünkü Essie orada." Bunu zaten yarım düzine kez söyledim. I

Başka ne söylememi istiyor bilmiyorum.

"Evet, ama ikinizin arasında ne oldu da hiçbir uyarı olmadan oraya gitti?"

Bazı şeyler hakkında oldukça belirsiz davrandım. Bunun en büyük nedeni, hak etmeme rağmen yüzüme bir yumruk daha atmasını istememem. "Bea onu özliyor. Telefonda her konuştuklarında bunu söylüyorlar. Sürekli ziyaretler planlıyorlar ve

portallardan f a l a n bahsediyor. Patronu da zaten dışarıda bir pozisyon olduğunu söyledi."

Flip kaşlarını çatır. "Toronto'da gayet mutlu görünüyordu. O, Hammer, Hemi ve Tally dört silahşör gibiler."

Dizime vuruyorum. "Evet, ama gelecek yıl nerede olacağımı kim bilebilir. Hayatının altüst olmasına ihtiyacı yok. Özellikle de benim yüzümden."

"Peki, ondan ayrılarak tam olarak bunu yapmadın mı?" Roman soruyor.

Flip kollarını kavuşturur ve bardağına uzanır. "Dostum. Bu seninle ve gelecek yıl nerede olacağınla ilgili değil."

"O zaman ne hakkında?"

İçkisini boşaltıp yeniden dolduruyor. "Annen."

"Annemle yıllardır konuşmadım." "Aynen öyle."

"Oh, siktir et." Ayağa kalkmaya başlıyorum ama Flip elini omzuma koyuyor. "Dinle dostum, o bok seni mahvetti. O bir korkak ve bir çöptü. Anne. Öylece çekip gitmesi, her şeyin böyle olması hiç hoş değildi, dostum." Ses tonundaki ya da yüzündeki empatiyle nasıl başa çıkacağımı bilemiyorum. "Kız kardeşime aşıksın ve kendi sorunlarını ona yansıtıyorsun çünkü değer verdiğin başka birini kaybetmekten çok korkuyorsun."

"Bu değil-"

"Öyle. Bu tam olarak bununla ilgili. Bu yüzden ilişkilerin birkaç aydan fazla sürmüyor. Ve neden Rix bize taşınmadan önce tüm eğlenceli zamanları atlattın. Nate sana kız arkadaşıyla ayrıldıklarını söylediği gece Rix'le ilişkini bitiriyorsun." Parmağıyla bir daire hareketi yapıyor. "Hepsi birbiriyle bağlantılı. Nate ilişkisini yürütemediği için senin de yürütemeyeceğini düşünüyorsun."

"Bu değil... Bundan daha fazlası," diyorum.

"Elbette bundan daha fazlası var," diyor Flip iç çekerek. "Nate'in ayrılığı bulmacanın sadece bir parçası. Rix'ten ayrıldınız çünkü bir panik sarmalına girdiniz. Sezon sonunda takas edilme ihtimalin -ki istatistiklere ve mantığa göre bu pek olası değil- uygun bir bahane."

"Yine de olabilir. Taşınmak zorunda kalırsam Bea benimle gelecek değil ya."

"Dostum, aylar var. Bu konuyu onunla konuştun mu? Ne istediğini sordun mu? Yani, hadi ama. Kafanı kuma gömmeyi bırak ve ona aşık olduğunu kabul et." Birbirimize uzun uzun baktık,

Başını sallamadan önce acı dolu saniyeler. "Annenin gidişinin seni mahvettiğini hep biliyordum ama şu ana kadar bu kadar kötü olduğunu fark etmemiştim. Rix'ten ayrıldın çünkü işler zorlaşırsa seni terk edeceğinden korkuyorsun. Bu yüzden ilk sen yaptın."

"Eninde sonunda gidecekti. Her şeyi berbat edeceğim."

"Tebrikler, zaten onun kalbini kırarak bunu başardın, seni aptal!" Roman tersledi. "Sen gittikten sonra saatlerce ağladı. Peggy kendini kaybettiğini söyledi. Neyi yanlış yaptığını anlayamadı."

"Ona ihtiyacı olan şeyi veremem. İhtiyacı olan şey olamam," diyorum.

Roman tekrar kafamı koparmadan önce Flip elini kaldırıyor. "Bak, annen yüzünden ilişkiler hakkında bazı gerçek takıntıların olduğunu anlıyorum ve bunlar tamamen anlaşılabilir. Ama Rix kaçıp gidecek biri değil. O böyle biri değil. O yüzden zaten bildiğin şeylerle yüzleşmekten korktuğun için bunu mahvetme. O senin için öyle." İç çekiyor.

"Kalbinin göğsünden sökölüp alınmasının nasıl bir şey olduğunu bilirim ve Rix'e yaptığın da buydu. Belki de konuyu evirip çevirmek ve umutsuzluk çukurunda debelenmek yerine ona nasıl hissettiğini söylemeyi denemelisin," diye ekliyor Flip. "Senin nasıl biri olduğunu biliyorum dostum. Çatışmadan kaçınıyorsun. Sonunda bana yatak odası partilerine katılmak istemediğini söylemen için kız kardeşime aşık olman gerekti. Ve bunun için üzgünüm, dostum. Akışına bıraktığını fark etmeliydim." Gerçekten özür diliyor gibi görünüyor.

Cevap verme şansım olmadı çünkü payetli elbiseli bir kadın koşarak yanıma geldi.

"Flip! Aman Tanrım! Sen olduğunu sandım!"

Ona bir çene ucu veriyor. "Hey, nasılsın? Bu gece çok seksi görünüyorsun." Kabinden kayarak çıkıyor ve ona kolunu uzatıyor. "Tuvalete gitmem gerek. Bana eşlik etmek ister misin?"

Kıkırdıyor ve kolunu onunkinin arasından geçiriyor. "Tabii ki istiyorum."

Hollis yüzünde inanmayan bir ifadeyle onların gidişini izliyor. "Onu banyoda becerecek, değil mi?"

"Muhtemelen. Evet." Viskimi yudumluyorum.

Bea burada olsaydı, muhtemelen dans pistinde birlikte olurduk. Her zaman uzun bir ön sevişme olurdu ve sonra onu eve götürüp soyardım. Daha sonra onu yatakta atıştırma ile beslerdim ve o da yanıma sokulmuş bir şekilde uykuya daldı. Ve benim kolum da her zaman uyuyakalırdı, ama ben iğnelerle baş ederdim.

İğneler çünkü onun taşınmasını istemiyordum. Çünkü tek istediğim onun yanında olmak, beni nasıl kabul ederse etsin. Ya da ondan ayrılmadan önce isterdim.

Flip'in sözlerinin içime işlemesine izin verdim. Onu gerçekten uzaklaştırdım mı? Kendi duygularımdan çok korktuğum için mi kendimi sabote ettim? Kalmaya değmeyeceğime inanan ben olduğum için mi kelimeleri onun ağzına tıktım?

"Sen lanet bir korkaksın," diyor Roman.

"Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle," diye homurdanıyorum bardağıma. "İşte başlıyoruz," diyor Hollis.

"Seni aylar önce bu konuda uyarmıştım. *Aylar önce*," diyor Roman. "Flip'e karşı dürüst olmayarak işleri berbat edeceğinden emindim ve haklıydım. Çünkü Rix sonunda Peggy'nin yanına taşındı. Peki o zaman kafanı kışından çıkarmana kim yardım etti?"

"Yaptın," diye isteksizce itiraf ediyorum.

"İşte bir tane daha: ilişkiler zor ve karmaşıktır ve bazen çok korkutucudur, ama ona ve kendine nasıl hissettiğini itiraf edemeyecek kadar korktuğun için ilişkini bitirme."

Sanki kafamın içindeymiş gibi. "Ya o aynı şeyi hissetmiyorsa?"

"Ya yaparsa?" Hollis karşı çıkıyor. "Ya sen onun aradığı her şeysen? Ya sen onun için her şeysen? Gerçekten savaşmadan çekip gitmesine izin mi vereceksin?"

"Vancouver'da." Ya kalmaya karar verirse? Ya ziyareti kalıcı hale gelirse?

"Ve?" Hollis'in hiç bu kadar sinirli görüldüğünü görmemiştim. "Senin derdin ne lan? Gerçekten istediğin tek insanla birlikte olma şansına sahipsin ve hâlâ burada kederli bir pislik gibi oturuyorsun. Hepimiz o kadar şanslı değiliz. Git onu geri getir, salak."

Flip saçı başı dağılmış ve gömleğinde ruj izleriyle geri döner. "Ne kaçırdım?"

"Gitmem gerek." Viskimin geri kalanını deviriyorum, ki bu muhtemelen en iyi hareketim değil, ve kabinden dışarı kayıyorum.

"Nereye gideceğiz?"

"Havaalanına."

Hollis, "Halle-lanet-lujah," diye mırıldanıyor.

"Git getir onu." Roman omzuma vuruyor ve cebime bir şey sıkıştırıyor.

"Bu bir terapistin adı. Geri döndüğünde kendine bir iyilik yap."

bir iyilik yap ve bir randevu al. Kafanı kışından çıkarman sadece birinci adım."

Tartışmıyorum, sadece teşekkür ediyorum -her ne kadar bir yabancıyla lanet olası duygularım hakkında konuşma fikri piranalarla yüzmek kadar çekici olsa da.

Havaalanına giderken üç şişe su içiyorum ve bilet gişesine yaklaşmadan önce bir paket sakız alıyorum. Sabah altı buçukta kalkan Vancouver'a giden ilk uçakta yer buluyorum. Bekleme salonunda kahvaltı ederek ve daha fazla su içerek ayılıyorum, sonra havaalanı mağazasında durup Bea'nın en sevdiği şekerlerden gülünç sayıda pahalı poşet alıyorum. Bir de sırt çantası alıyorum çünkü yanımda başka bir şey yok. Sonra uçağa biniyorum, kravatımı gevşetiyorum, gömleğimin üst düğmesini açıyorum ve Vancouver'a kadar yol boyunca uyuyorum.

Ama indiğimizde, hemen kararımı sorguluyorum. Ya ona nasıl hissettiğimi söylesem ama çok geç olsa? Ya Essie'yi ziyaret ettikten sonra Vancouver'a taşınmak isterse? Ya Toronto'ya geri dönerse ve ben her şeyi berbat edecek başka bir şey yaparsam? Havaalanının ortasında durmuş, taşaklı olmayı diliyordum. Ama donup kaldım. Hareket edemiyorum. Umutsuzca istediğim tek şeyi yapamıyorum, Bea'ya dönüş yolunu bulamıyorum. Korkumdan boğuluyorum. Burada olduğum ve istediğim şeye bu kadar yakın olduğum ama ona sahip olamayacağımdan emin olduğum için panik içinde boğuluyorum.

Bir şeyler yapmak için kendimle savaşıırken insanlar yanımdan geçip gidiyor - burada durmak dışında herhangi bir şey, kendi lanet korkum tarafından felç edilmiş. Tüm bunların beni bu kadar zayıf hissettirmesinden nefret ediyorum. Ne kadar güçsüz olduğumu ve Bea'nın farkında bile olmadan duygularım üzerinde ne kadar büyük bir güce sahip olduğumu. Ama dakikalar geçtikçe kendimi ona mesaj atmaya ya da Essie'nin adresini almanın başka bir yolunu bulmaya zorlayamıyorum.

Roman'ın bana verdiği kartı cebimden çıkardım. Ne beklediğimi bilmiyorum -sihirli bir iyilik perisi psikoloğunun telefonu açıp bana hemen kendimi aşmam için gereken omurgayı vermesini mi?

"Merhaba. Benim adım Tristan Stiles. Takım arkadaşım Roman Hammerstein bana numaranızı verdi. En iyi arkadaşımın kız kardeşine aşığım ama onu hak ettiğimi düşünmüyorum. O da şu anda benden nefret ediyor çünkü ben bir pisliğim ve duygularımla nasıl başa çıkacağımı bilmediğim için hayatımı mahvediyorum. Biraz yardıma ihtiyacım var. Lütfen. Fırsatın olduğunda, onu sonsuza dek kaybetmemem için beni geri arayabilir misin? Teşekkürler." Numaramı bırakıyorum ve aramayı sonlandırıyorum.

Yine de Bea'yı aramaktan kendimi alamıyorum, onun yerine gişeye gidip eve bir bilet alıyorum. Bir saatten kısa bir süre içinde kalkıyor. Bavulum ve Nexus kartım olmadığı için, uçağa binen son yolcu olmama rağmen gecikmeye neden olmadan güvenlikten geçip uçağa binebiliyorum. Birinci sınıfta boş bir koltuk olduğu için minnettarım çünkü normal koltuklara pek sığmıyorum.

Havalandığımız anda, seçimimden pişman oldum. Aklımı kaybediyor olabilirim. Ama çoktan havalandık ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Vancouver saatiyle sabah daha on, ama Toronto'da öğleden sonra olduğu için bir viski ısmarlıyorum.

Uçuşa bir saat kala telefonumda Bea'nın fotoğraflarını karıştırırken yanımdan geçen biri tuvalete giderken narenciye ve vanilya kokusu aldığıma yemin edebilirim. Kafamı kaldırdığımda tek gördüğüm, uçuş görevlisi birine yirmi sekiz ya da elli dört numaralı sıralardaki tuvaletleri kullanması gerektiğini söylerken tuvalet kapısının kapandığı.

Bu koku bana bir kez daha aptal fikrimi değiştirmemiş ve uçağa geri binmemiş olmayı diletıyor. Viskimin kalanını boşaltıyorum ve şekerleri karıştırmak için koltuğumun altındaki sırt çantasını alıyorum. Daha önce inerken ağzımdan uykunun tadını çıkarmak için birkaç poşet açmıştım.

Banyo kapısı açılıyor.

"Hanımefendi, lütfen yerinize dönün ve lütfen belirlenmiş tuvaletleri kullanın."

"Özür dilerim. Özür dilerim. Bir taco olayı oldu. Bir daha olmayacak."

Bir poşeti yırtmanın ortasıdaydım ve ses beni şok etti. Poşet patlıyor, Fuzzy Peaches her yere saçılıyor. Bir tanesi yanımdaki adamın yanağına isabet etti.

"Kahretsin. Özür dilerim."

Bea'nın başı döndü. "Ne oluyor lan?"

Anlamadığım nedenlerden dolayı, ağzımı kaşıdırmalarına ve onlardan nefret etmeme rağmen ağzıma bir sürü Fuzzy Şeftali atıyorum. Bea onları seviyor.

Koridorda yürüyor. Kaşları şaşkınlıkla çatılmış, ki Toronto'da olmam gerektiği için bu gayet makul. "Dün gece *Toronto'da* bir maç oynamışken neden Vancouver'dan eve dönen bir uçaktasın?"

"Ben değilim. Yani evet, dün gece Toronto'da oynadık. Ve evet, Vancouver'dan dönüyorum." Bunu ağız dolusu dayanamadığım şekerin içinden söylüyorum. Dilim şimdiden kaşınmaya başladı. T ü k ü r m e k istiyorum ama uçuş

Görevli bardağımı çoktan aldı. Bea koridorda duruyor, güzel, yorgun ve gerçekten şaşkın görünüyor. Şimdi ona nasıl hissettiğimi söyleme şansım var ama beni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyor. Kendime bunun mantıklı olduğunu hatırlatıyorum çünkü ayrıldığımızda ona karşı tam bir pisliktim. Ya eve sadece eşyalarını alıp Vancouver'a kalıcı olarak taşınmak için geliyorsa?

"Neden Fuzzy Peaches yiyorsun? Onlardan nefret ediyorsun," diye sorar.

"Hayır, istemiyorum." Ağzıma biraz daha tıktırıyorum. Neden yalan söylediğimi bilmiyorum. Paniklediğim ve onu en az yirmi dört saat daha görmeyi beklemediğim dışında.

"Burada ne yapıyorsun?" Bea'nın gözleri kısılır. "Neden Vancouver'a uçtun ki?"

"Çünkü." Öfkeyle çiğniyorum ama ağzım kurudu ve yutkunmak en kötüsü. "Seninle konuşmak istedim." Bunları içine tükürebileceğim bir şey olsaydı, biraz daha net düşünebilirdim. Ona gerçeği söylemeliyim. Tüm bu yalanlar bizi en başta bu karmaşanın içine soktu. "Ama indiğimde fikrimi değiştirdim. Kendimi havaalanından ayrılmaya ya da sana mesaj atmaya bile zorlayamadım. Bu yüzden eve dönüş uçağına bindim."

"Fikrini mi değiştirdin?" Bea'nın şaşkınlığı yerini inançsızlığa bırakır.

"Evet." Ağız dolusu korkunç şekeri yutuyorum. "Ve şimdi aynı uçaktayız." Gerçekleri söylemeyi bırakıp gerçekten önemli bir şeyler söylemeye başlamalıyım. Ama çok kızgın görünüyor. Ve bunu bir uçak dolusu insanın önünde yapmak istemiyorum. Özellikle de zaten doğru olduğuna inandığım şeyi onaylarsa: beni artık istemiyor.

Bea, "Sen en yüksek mertebeden bir pislisin," diye tersler.

"Sanırım bu sonuca uzun zaman önce vardık," diye katılıyorum. Bea benim bir pislik olduğumu uzun zamandır biliyordu.

"Bayan? Lütfen, koltuğunuza dönmenizi istiyorum." Uçuş görevlisi kollarını kavuşturmuş onun arkasında durmaktadır.

"Biliyorum. Ben gidiyorum." Bana nefret dolu bir bakış fırlattı. "Siktir git, Tristan. Düşüncesiz, ezici bir pislik olduğun için siktir git." Etrafına bakınıyor, belki de tüm birinci sınıfın dikkatini çektiğimizi fark ediyor. "Çok özür dilerim. İçkiler ondan. Ve atıştırmalıklar." Beni işaret ediyor.

"İçecekler ve atıştırmalıklar birinci sınıfta ücretsiz" diyor Fuzzy Peach ile vurduğum adam.

"Doğru. Teşekkür ederim." Beni tersledi ve ekonominin içinde kayboldu.

Umduğumun tam tersi oldu.

"Sen Tristan Stiles'sın, kırk dört numara, Toronto Terror'un sağ kanadı," diyor Fuzzy Peach Guy.

"Evet." Ağzım çok kaşınıyor ve sanırım Bea'yi geri kazanma şansımı tamamen mahvettim.

"Oğlum için imzanızı alabilir miyim? Sizi idol olarak görüyor."

"Tabii. Evet." Beyzbol şapkasını ve dizüstü bilgisayarını imzalıyorum.

"Antihistaminik almazsın, değil mi?"

"Bilmiyorum.

Üzgünüm."

"Önemli değil."

Ağzım soyulmaya başladı bile. Önümüzdeki üç buçuk saat uzun olacak.

BÖLÜM 29

RIX

Öfkeliyim. Kesinlikle öfkeliyim. Tristan'ın benimle konuşmak için Vancouver'a uçtuğuna, fikrini değiştirdiğine ve aynı uçakla eve döndüğüne inanamıyorum. Kalbimin bir kez kıyma makinesine atılması yeterince kötü, ama bir haftadan kısa bir süre sonra bunu tekrar yapması kaldırabileceğimden daha fazla. Bir an için onu göreceğim için heyecanlandım. Ta ki o gidip kelime deliğini açtı.

Ondan *nefret* ediyorum. Nefret ediyorum. Bencil, kibirli sikik çocuk.

İner inmez ilk müsait tuvalete giriyorum ve kuru fasulye ve kalp kırıklığından oluşan bir kâbusu serbest bırakıyorum. Orada tam kırk beş dakika geçiriyorum. Bunun on dakikası gerçekten tuvaleti kullanmakla, diğer on dakikası da utançtan benimle birlikte tuvalette olanları beklemekle ve bir yirmi beş dakika da Tristan bana mesaj atıp bagaj tesliminde olduğunu söyledikten sonra geçiyor. Belki de bir uyarıdır? Kim bilir?

Ona bir dizi orta parmak gönderiyorum:

RIX

RIX (-_-) RIX RIX (-_-) RIX

RIX (-_-) RIX RIX (-_-) RIX

RIX (-_-) RIX RIX (-_-) RIX

RIX (-_-) RIX RIX (-_-) RIX

ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ

ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ

ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ

ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ ꞑꞑꞑ (-_-) ꞑꞑꞑ

Sonunda, bir başparmak onayıyla geri mesaj attı.

Gözyaşları yeniden başlar. Banyodan çıkabilecek kadar sakinleşmek yirmi dakika sürüyor.

Normalde eve trenle giderdim. Uber ya da taksiden çok daha ucuz ama duygusal durumum dengesiz, bu yüzden fazladan para harcamayı tercih ediyorum. Bir kişinin önünde ağlamak, potansiyel yüzlerce kişinin önünde ağlamaya tercih edilir.

Essie'den eve sağ salım varıp varmadığımı soran mesajlar aldım. Kardeşim de iki kez aradı ama sesli mesaj bırakmadı. Acaba Tristan çoktan eve gelmiş midir? Muhtemelen. Evi havaalanından kısa bir yolculuk mesafesinde.

Bir taksinin arkasına bindiğimde Essie'yi arıyorum - duygusal olduğum için bana kötü not veremezler. "Uçakta kimin olduğuna inanamayacaksın."

"Ryan Reynolds?"

"Keşke. Eminim gerçek hayatta da filmlerdeki kadar komiktir," diyorum. "Gerçekten tahmin etmemi istiyor musun, yoksa bu bir retorik mi olmalı?"

soru?"

"Retorikle devam edebiliriz. Tristan uçaktaydı."

"Ne var? Neden? Dün Toronto'da maçı yok muydu?"

"Evet. Görünüşe göre benimle konuşmak için Vancouver'a uçmuş ama oraya vardığında fikrini değiştirmiş ve benimle aynı uçakta eve dönmüş."

"Ne? Ama neden?"

"Bilmiyorum. Çok utanç vericiydi. Uçakta acil bir tuvalet ihtiyacım oldu ve genelde sıra olmadığı ve kimse koltuğa işemediği için gizlice birinci sınıftakini kullandım. Ayrıca dün akşam yediğimiz yemek çok aptalcaydı. Neden hep kızarmış fasulye yiyorum ki?"

"Çünkü çok lezzetli ve karşı koymak imkansız."

"Bu çok sinir bozucu bir şekilde doğru." Beni görmezden gelen taksi şoförüne bakıyorum. "Her neyse, tuvaletten çıktım ve tahmin edin birinci sınıfta kim oturuyordu, dün geceki maçtaki takım elbisenin aynısını giyiyordu."

"Aman Tanrım."

"Değil mi? Suratına şeker tıktırıyordu. Ve onunla yüzleştiğimde, benimle konuşmak için uçtuğunu ama fikrini değiştirdiğini söyledi. Kırmak

gibi

Kalbimi bir kez kırması yeterince kötü değildi. Gidip bunu bir sürü insanın önünde tekrar yapmak zorunda kaldı. Lanet olası bir uçakta olay çıkardım. Bugün en kötüsü." Gözyaşlarım akıyor. Onları durdurmuyorum. Bu anlamsız. Ne olursa olsun düşecekler.

"Oh, muffin. Çok özür dilerim. Uçaktan indiğinde ne oldu?" "Stres ve kuru fasulyeden kaynaklanan sebeplerden dolayı tuvalete gitmem gerekti.

Bagaj arabasında olduğunu söylemek için mesaj attı. Bu bir uyarı mıydı yoksa başka bir şey miydi bilmiyorum. Aşırı sayıda orta parmak emojisi gönderdim, o da başparmağıyla onayladı, sonra yirmi dakika boyunca ağladım ve

Şimdi bir taksinin içinde evime gidiyorum."

Essie, "Bu hikayede eksik parçalar varmış gibi hissediyorum," diye düşünüyor.

Telefonum gelen bir aramayla bip sesi çıkarıyor. Kim olduğunu görmek için kontrol ediyorum. "Kahretsin, bu benim kardeşim. Son on dakika içinde üçüncü kez arıyor ve mesaj da bırakmadı."

"Tamam. Gelişmeleri bildirdiğinde beni ara. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Keşke hala Vancouver'da olsaydım. Seni sonra ararım." Essie'yle görüşmeyi sonlandırıp Flip'ten gelen telefonu açıyorum. "Selam."

"Hey. Vancouver nasıldı?"

"Eve dönüş uçağına kadar harikaydı."

"Eve dönüş uçuşunda ne oldu?" "Tristan."

Bir saniye sessiz kaldı. "Bunu açıklayabilir misin?"

"Belli ki Vancouver'a benimle konuşmak için gelmiş, sonra benimle bir daha konuşmak istemediğine karar vermiş ve aynı uçakla eve dönmüşüz."

Bir nefes üflüyor. "O amcık götlü piç kurusu."

"Utanç vericiydi." Özellikle de herkesin içkisini ödeyeceğini söylediğim ve yanındaki adamın bana birinci sınıfta bedava olduğunu hatırlattığı kısım. Sonra eve dönüş uçuşunun geri kalanında ağlamamaya çalıştım. Başarısız oldum.

"Tam olarak ne dedi? Artık konuşmak istemediğini mi söyledi?" Flip soruyor.

"Fikrini değiştirdiğini söyledi. Bunu şimdi yapmasak olmaz mı? Bu deneyimi gereğinden fazla yaşamamayı tercih ederim," diye çıkışıyorum.

"Tanrı aşkına. Siz ikiniz umutsuz vakasınız."

"Destekleyici bir kardeş olduğun için teşekkürler." Telefonu kapattım ve sessize aldım.

Dairemin kapısından içeri girdiğimde neredeyse akşam yemeği vakti.

Çantamı odamda bırakıyorum ve uçak kokusundan arınmak için duşa giriyorum.

Yatak odamdan çıktığımda Hammer, Hemi ve Tally oturma odasındaydı.

"Yaşasın! Dönmüşsün! Vancouver nasıldı?" Hammer zıplayarak odayı geçti ve bana sarıldı.

Ben de ona sarılıyorum. "Vancouver harikaydı."

Geri adım atıyor. "Sanki orada bir ama varmış gibi geliyor?"

"Var ve adı Tristan. Ancak, o pislik için daha fazla ağlamak istemiyorum, bu yüzden onun hakkında konuşmayı bırakıp bir şeyler yemeye gidebilir miyiz? Bugün sadece küçük bir kutu Pringles ve Kit Kat yedim. Ayrıca, lütfen, kutsal olan her şey aşkına, yeniden kızartılmış fasulye içeren herhangi bir şey sipariş etmeme izin vermeyin."

Hammer ve Hemi birbirlerine bakarlar. "Tamam. Hadi yemek yiyelim." "Ama kuru fasulye yok," diye ekler Tally.

Hemi, Ashish'in Hollis ve Roman'la birlikte olduğunu bildiği için Shilpa'yı bize katılmaya davet ediyor. Bizimle lobide buluşuyor ve apartmandan çıkıp caddenin karşısındaki restorana doğru ilerliyoruz.

"Essie iyi miydi?" Bir kabine oturduğumuzda Hammer soruyor.

"O harikaydı. Hayattan kopmaya ihtiyacım vardı. Bu hafta sonu burada her şey nasıldı? Neler kaçırdığımı söyle."

Hemi, "Dallas'ı tanıtım çekimi için bir tayın doğumuna tanıklık etmek üzere bir at çiftliğine götürdüm," diyor. "Ailenin ciddi bir sağlık sorunu olan ve onu idol olarak gören bir oğlu var. Bu harika bir fırsattı."

Shilpa, "Yasal engeller kesinlikle buna değdi," diye ekliyor.

"Aman Tanrım, bu aynı anda hem korkunç hem de harika."

"Biliyorum. Kendinden geçti. Muhteşemdi."

Shilpa, "Onu aşağı inerken yakalamasaydınız evrak işleri tam bir kabus olurdu," diyor.

"O kısmı kameraya çektiklerine çok sevindim." Hemi gülümsemesi yumuşamadan önce bir saniyeliğine kötü kötü gülümsüyor. "Ama dünyada Dallas Bright adında yepyeni bir tay ve çok mutlu bir çocuk var, bu yüzden canlı videoda bayılmanın utancının buna değdiğini hissediyorum. Dallas benimle tamamen aynı fikirde değil ama benim için sorun yok."

"Ona gerçekten katlanamıyorsun, değil mi?" Düşünüyorum.

"Hayır. Hiç de değil. Hayatımın misyonu, her seferinde bir utanç verici promosyon operasyonuyla onu olabildiğince mutsuz etmek."

Bir yığın meze sipariş ediyoruz -taco ya da kuru fasulye yok- ve yemeğe başlıyoruz. Ben yokken, Tally kötü öpücüyü ona söylemeden bıraktı.

Ashish kötü öpüşüyor ve Hammer stajını sevdiği için spor takımı halkla ilişkilerine girmeye karar verdi. Shilpa, Ashish'in onu hamile bırakmasına izin vermeyi düşünüyor. Bir hafta sonu oldu.

Biz hesabı öderken Flip çıkageldi. Sana söylemiştim konuşması yapacak havada değilim. "Eğer bunu yüzüme vurmak ve Tristan'la çıktığım için aptal olduğumu söylemek için geldiysen, nefesini boşa harcama."

Dudaklarını büzüyor ve ellerini ceplerine sokuyor. "Bu yüzden burada değilim. Konuşabilir miyiz? Sadece ikimiz?"

"Kendimi daha da boktan hissetmeme neden olacaksan hayır."

"Planım bu değil."

İç çektim. "Peki." Omuz silkerek ceketimi giyiyorum, kızları kucaklıyorum ve Flip'i soğuk Kanada akşamına kadar takip ediyorum.

Bir kafeye girmeden önce yarım blok ilerledik. Ben menüdeki en pahalı kafeinsiz latteyi alıyorum, o da sade bir kahve. "Özür dilemem gerek," diye başladı.

"Ne için?" Karşısına oturuyorum ve soğuk ellerimi sıcak kahve fincanıma sarıyorum.

"Pek çok şey. Sen ve Tristan konusunda tam bir pisliktim."

"Öyleydin ama artık bitti." Kahveme odaklanıyorum çünkü bunu söylemek kalbimi acıtıyor. "Ve yine de haklıydın. O bir sikik çocuk ve ona aşık olmamam gerektiğini bilmeliydim."

Flip iç çeker. "İlişkiler konusunda pek iyi değil ama gerçekten bir fuckboy da değil. Ya da ben onun yanına taşınana kadar değildi. Sen bizimle yaşarken ders dışı aktivitelerimi kısıtlamalıydım. Özellikle de her detayı duyabildiğini öğrendikten sonra. Ve sen ve Tristan'ı öğrendikten sonra Tiff ve Trinity'i eve getirmemeliydim. Olayları ele almanın doğru yolu bu değildi."

"Çok boktan bir şeydi ama Tristan'la arkandan yatmak da öyle," diye itiraf ediyorum. "Açıkçası bu kadar uzun süre devam edeceğini ya da ona karşı gerçek duygular besleyeceğimi düşünmemiştim. İlişkimiz uzadıkça bu konuda dürüst olmak daha da zorlaştı, özellikle de siz ikiniz ve seks arkadaşlarınızla olan ilişkiniz hakkında bildiklerimden sonra."

Bir çift genç bize doğru bakıyor. Flip bir beyzbol şapkası ve kapüşonlu bir tişört giyiyor, takımla ilgili hiçbir şey yok, bu yüzden çoğunlukla uyum sağlıyor. "Her şeyden çok incindim," diyor. "Ve belki de gözümün önündeki şeyi göremediğim için kendime kızdım. Ama bununla çok daha iyi başa çıkabilirdim. Tristan iyi bir adam ama çok fazla yükü var, Rix. Çok fazla. Ne?

Annesiyle olanlar onu gerçekten mahvetti. Seninle konuşmak konusunda fikrini değiştirdiğini söylediğinde, bunun istemediği için olduğunu sanmıyorum. Bence ona siktir olup gitmesini söyleyeceğinden korktuğu için. Belki de ona açıklaması için bir şans vermelisin. Duygular konusunda kötü ve konu sen olunca çok fazla duygusu var."

"O kadar yolu neden geri dönüp eve geri dönmek için uçtuğunu anlamıyorum."

"Dürüst olmak gerekirse ben de yle. Ama o sensiz mutsuz ve bunu itiraf etmekten korkuyor. Onu defterden silmeden önce, en azından yaptıklarını açıklamasına izin verin."

"Deneyeceğini kim söyledi?" "Seni dairende bekliyor." "Ne? Bunu nereden biliyorsun?"

"nk seni görmeye gelmeden önce onu bıraktım. Hollis binaya girmesine izin verdi." Ayağa kalktı ve beklentiyle bana baktı. Onu takip etmek için bir hamle yapmadığımda i geçiriyor. "İkinizin de mutsuz olmayı bırakmanıza ihtiyacım var ve bunu yapmanın tek yolu konuşmak. Bu yüzden lütfen eve gidin ve onunla ilgilenin."

Endişe dolu bir nefes veriyorum. "Tamam. Umarım bu konuda haklısındır, çünkü gerçekten daha fazla kalp kırıklığını kaldıramam."

"Haklıyım. Onu uzun zamandır tanıyorum. Duygularını pek göstermez ama sana karşı olan duyguları aşırı ve boldur."

Flip'i akşam serinliğinde takip ediyorum ve o da beni binama kadar götürüyor. Oraya vardığımızda "Ona bir bok ver ve kendi bokunu sahiplenmesini sağla" diyor.

"Tamam."

"Seni seviyorum, Rix."

"Ben de seni seviyorum Flip."

Kapıları itiyorum ve asansörün düğmesine basıyorum. Katıma çıkarken avuçlarım terlemeye başladı.

Elbette, Tristan dairemın dışındaki koridorda oturuyor.

Kocaman bir şakayık buketi ve Just Desserts'tan bir pasta alıyor ve ayağa fırlıyor. "Bea, konuşabilir miyiz lütfen?"

Ona yavaşça yaklaşıyorum. Pasta ve çiçekler beni etkilemeyecek. Bu sefer olmaz. Sert ama bir o kadar da lezzetli görünüyor. Kalın pazularını saran bir tişört, bir kot pantolon ve gösterişli koşu ayakkabıları giymiş. Adam koşu ayakkabılarına bayılıyor. Paltosu yerde bir yığın halinde duruyor. İki günlük kirli sakalı ve gözlerinin altında benimkilere benzeyen koyu halkalar var. Bunlar uçakta fark etmediğim şeyler.

Ben kapının kilidini açmak için anahtar kartı kullanırken o kenara çekildi. Tanrıya şükür buranın eski tip kilitleri yok. Ellerim anahtarı deliğe sokmakla uğraşamayacak kadar titriyor. Onu içeri sokuyorum ve adayı aramıza koyuyorum.

Hammer omzuna astığı bir çantayla yatak odasından çıkar. "Babamı ziyarete gidiyorum. Bu gece için."

"Seni evden kovmuyorum," diyorum, gözlerim o ve Tristan arasında gidip geliyor.

"Biliyorum. Teklif ediyorum. Zaten film gecesi yapalım diye başımın etini yiyordu." Bana kısa bir sarılma verdi. "Sadece onu dinle."

"Hey, Hammer." Tristan kucak dolusu hediye tezgâhın üzerine bırakır ve el sallar.

"Merhaba, Tristan. Pasta ve çiçekler hoş bir dokunuş ama lütfen duygularınızı birbirinize iletin ki ikiniz de üzölmeyi bırakabilesiniz." Ayaklarını bir çift kabarık terliğin içine kaydırıyor ve yanımızdan ayrılıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Dinliyorum."

Bir elini saçlarının arasında gezdirir. "Seni özlüyorum, Bea. Yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum. Tek düşündüğüm sensin. Göğsüm çökecekmiş gibi hissetmeden artık bir salatalığa bile bakamıyorum. Bundan nefret ediyorum."

Kalbim sıkışıyor. Bunların hepsi duymak istediğim şeyler ama bu bir açıklama değil. "Ben de nefret ediyorum ama bu neden Toronto'ya dönmek için uçağa bindiğini açıklamıyor. Neden benimle konuşmak için Vancouver'a geldin ve sonra fikrini değiştirdin?"

Volta atmaya başladı. "Korktum. Ödleğın tekiyim. Bunu kabul ediyorum. Dün gece çocuklar beni oturttu ve bunu söylediler. Sonra seninle birlikte olmak istediğimi söylemek için Vancouver'a uçtum ama oraya vardığımda... bunu yapamadım. Çünkü ben bir ödleğim. Sonra tekrar uçağa bindim ve sen de uçaktaydın, seni görmeyi beklemiyordum ve ağzımı soyan o korkunç Fuzzy Şeftalilerini yemeye başladım ve sen çok güzeldin, gerçektin ve tam oradaydın, sana dokunmak ve seninle konuşmak istedim ama birinci sınıfta sıkışıp kalmıştık ve ben... boğuldum. Bütün o insanlar izliyordu. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Ama cesaretimi kaybetmemiş olsaydım bile çok geç kalmış olacaktım çünkü sen çoktan buraya dönen bir uçaktaydın, yani planım her halükarda boka saracaktı."

"Neden cesaretini kaybettin?"

Gözleri vahşi ve zorlayıcı bir şekilde yutkunuyor.

"Çünkü... çünkü senin hakkında hissettiklerim beni çok korkutuyor." Sert bir elini saçlarında gezdiriyor. "Seni hak etmediğimi anlayacağından ya da yıl sonunda takas edileceğimden ve artık bunu benimle yapmak istemediğine karar vereceğinden korkuyorum."

"Yani duygularından ve geleceğin nasıl görünebileceğinden korktuğun için mi benden ayrıldın?" diye sordum.

Çok kederli ve kaybolmuş görünüyor. "Yaptığım aptalca bir şeydi, Bea. Bunu biliyorum. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Ama kendi lanet yolumdan çıkamadım. Sen taşındığında zar zor baş edebildim. O zaman perişan haldeydim ve sana karşı hissettiğim tüm bu duygular gittikçe büyüyor. Ya beni yine terk edersen? Ya da taşınmak zorunda kalırsam ve sen benimle gelmek istemezsen? Ya da Vancouver'ın senin için daha iyi bir yer olduğuna karar verirsen? Her şeyi şimdi bitirirsem bu kadar acıtmayacağını düşünmüştüm ama yanılmışım Bea. Hem de çok yanılmışım. Sensiz her şey berbat."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Bana bunu yapmaya devam edemezsin. İşler her zorlaştığında ya da korktuğunda kendini savunamazsın. Zor bir konuşma olduğunda susmak senden kabul edeceğim bir şey değil."

Burun delikleri şişiyor ve dizleri endişesiyle birlikte zıplıyor. "Biliyorum ve özür dilerim. Bunalmıştım ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilemedim."

"Özür dilemek yetmez, Tristan. Geçen hafta kalbimi söküp kıyma makinesine attın. Bana tavşancıklarından biriymişim gibi davrandın ve kendimi dev bir pislik gibi hissettirdin. Harap olmuştum. *Yıkılmıştım*. Beni bir çöp gibi *attın*. Sanki senin için *hiçbir şey* ifade etmiyormuşum gibi. İstedığın bu muydu? Böyle mi hissetmemi istedin?"

Gözleri perili ve bir an için kayıp küçük bir çocuk gibi görüldüğüne yemin edebilirim.

"Bozduğunuz şeyi düzeltmek istiyorsanız, ne istediğinize karar vermeli ve bu konuda bir şeyler yapmalısınız. Buradaki tek savunmasız kişi ben olamam. Hem alıp hem de veremezsin."

"Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum. Özür dilerim." Alt dudağını ovuşturuyor. "Sanırım oldukça berbat durumdayım."

"Ne demek istiyorsun?"

"Annem giderken eve geldiğimi söylediğimi hatırlıyor musun?" diyor usulca.

Başımı salladım. "Eve geldiklerinde kardeşlerine ve babana söylemeliydin." Sadece bu bile yıllarca sürecektir bir terapiyi gerektirecek kadar zarar verebilirdi ki bu terapiyi gördüğünden emin değilim.

Başını sallıyor. Birkaç kez yutkundu. "Ben, uh... Ben ondan gitmemesini istedim." Başını öne eğdi. "Gitmemesi için yalvardım, çoğu zaman tek yaptığı bize kızmak olsa da." Kararsız bir nefes veriyor. "Ama gitmesini istemedim. Ona daha iyisini yapabileceğimi, eğer kalırsa her şeyi yapabileceğimi söyledim." Boynunun arkasını yoğuruyor.

Bakışları kalkıyor ve kalbim o gün ezilen çocuk için kırılıyor, çünkü o hâlâ karşımdaki adamın içinde. Ağzını bir, iki kez açıyor. Dişlerini birbirine geçiriyor ve devam etmeden önce kocaman bir nefes veriyor.

"Ne söylediğimin ya da ne yaptığımın bir önemi olmadığını söyledi. Asla yeterli olmayacaktı. Artık bizi istemiyordu. Sonra da gitti." Gözleri yere düşüyor. "Bu kısmı kimseye anlatmadım. Ne Flip'e, ne babama, ne de kardeşlerime."

Kalbim paramparça olacaktı gibi hissediyorum. Başka bir insana yapılacak ne kadar korkunç, nefret dolu, bencilce bir şey. Özellikle de kendi çocuğuna. Her şey yerli yerine oturuyor. Çünkü bunu ona söylediğinde, çekirdek bir yara yarattı ve onu yeterli olmadığına inandırdı. O hâlâ buna inanıyor. Hayatındaki en önemli, en etkili insanlardan biri, ona koşulsuz sevgi göstermesi gereken biri, bunu ondan aldı ve bu süreçte çok fazla zarar verdi. Kalbini yaraladı ve onu özünde sevelemesini engelledi. Elbette duygularından korkuyor. Sevgisi annesinin gitmesini engellemeye yetmedi, peki benim de aynı şeyi yapmamı nasıl engelleyebilir? Sevgiyi kayıpla bir tutuyor. Büyük kayıp. Hayat değiştiren, kalp parçalayan türden.

"Sana hissettirdikleri için ve ailenin bir parçası olmayı hak etmediğini düşünen kişinin kendisi olduğunu kabul edemeyecek kadar bencil ve korkak olduğu için çok üzgünüm. Bunu sana yüklediği için üzgünüm." Gözlerime bakana kadar duraksıyorum. "Onun gitmesi senin suçun değil, Tristan. Buna sen sebep olmadın. Bunun sebebi sen değilsin. O yeterli değildi, sen de değilsin. Ama bu yüzden değer verdiğin insanları incitmeye devam edemezsin."

"Biliyorum."

"Öyle mi? Çünkü sözleri duyuyorum ama davranışların başka bir şey söylüyor," diyorum ona nazıkçe.

"Her şeyi berbat ettim, Bea. Bunu biliyorum. Geçen hafta nasıl davrandım, seni nasıl dışladım, bu adil değildi." Uzun, ürpertici bir nefes aldı. "Lisa, Nate'den ayrıldı ve Nate ilişkiler söz konusu olduğunda kendini toparlar. O sadece... mahvolmuştu. Ve sonra sen

Essie bana hiç anlatmadığın şeyler hakkında." Ellerine bakıyor. "İhtiyacın olan şey olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Önemli konularda başvurduğun kişi olamadım. Bunun yaptığım şeyi daha iyi yapmadığını biliyorum ve benimle işin bittiyse bunu anlarım. Bizimle. Artık benimle uğraşamayacağına karar verirsen anlarım. Ama bana bir şans daha verirsen, daha iyi olmak için elimden gelen her şeyi yaparım. Eğer bana izin verirsen, sana ihtiyacın olanı veren kişi olmak istiyorum."

Derin bir nefes daha alıyor ve bakışları yükseliyor. "Seni seviyorum. Sana çok aşığım, Beatrix." Kalın kalın yutkunuyor. "Çok fena sıçtım batırdım. Belki de çok fazla. Ama seninle bir gelecek istiyorum. Aynı şehirde yaşıyor olmamız ya da senin burada benim başka bir yerde olmam önemli değil. Tek istediğim sensin, Bea. Eğer beni geri alırsan her şeyi yaparım. Aklımı kaçırarak kadar korkuyorum, ama dehşete düşüp hayatımda olmanı, hiç olmamana tercih ederim. Muhtemelen bazı şeyleri yanlış anlayacağım ama söz veriyorum hak ettiğin gibi biri olmaya çalışacağım."

Umutlu ve korkmuş ifadesi kalbimi hem kırıyor hem de kabartıyor. "Mükemmellik senden ya da hayatımdaki herhangi birinden beklediğim bir şey değil. Kusurlu olmaya hakkın var. Senden her gün olabileceğin en iyi versiyonun olmanı bekliyorum. Bazı günler harika olacak, bazıları olmayacak. Bazen hatalar yapacağız. Ama bu olduğunda, her şeyi konuşuruz ve bir dahaki sefere nasıl daha iyi yapabileceğimizi buluruz. Sadece çenemizi kapatmayız, kaçmayız ya da birinci sınıf bir pisliğe dönüşmeyiz."

"Bunu sana çok yaptım. İçime kapandım ve bir pisliğe dönüştüm," diyor sessizce.

"Sen yaptın ama ben de buna izin verdim. Uzun süre ikinci en iyi olmayı kabul ettim ve artık bunu yapmayacağım çünkü bu ne benim ne de bizim için iyi. İleride de bu saçmalığın yanına kâr kalmasına izin vermeyeceğim. Ancak işler zorlaştığında da çekip gitmeyeceğim ve senin de bunu yapmana izin vermeyeceğim. Bazen bu rahatsız edici ve korkutucu olacak. Ama eğer yaparsan bunu yürütmeyi denemek istiyorum."

"Bu bana bir şans daha vereceğin anlamına mı geliyor?" Yüz ifadesi o kadar belirsiz ki neredeyse ona sarılmak istiyorum.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Tatlı, pis çocuk, seni seviyorum." Gözleri şaşkınlıkla parlıyor. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

"Beni seviyor musun?" Sanki yeni duyuyormuş gibi kelimeleri deniyor. "Pisliğin teki olduğumda bile mi?"

"Pisliğin teki olduğunda bile. Ama bunun üzerinde ve kendini savunmasız hissettiğinde daha az pislik olman üzerinde çalışacağız."

"Bu biraz pratik gerektirecek ama seni elimde tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım." Nefesini dışarı üflüyor. "Roman bana bir terapist ismi verdi ve her ne kadar lanet duygularım hakkında konuşmaktan nefret etsem de, seni tekrar kaybetme riskini göze alamam. Randevu almaya çalışıyorum." Başını eğiyor. "Beni gerçekten seviyor musun?"

"Seni gerçekten seviyorum."

Kanepede kayıyor ve birden yere, kalçalarının arasına diz çöküyor. Yanağını avucunun içine aldı. "Bu iyi mi?"

"Sorun yok."

"Seni çok seviyorum, Bea." Eğiliyor ve burnunu benimkine sürüyor. Neredeyse kanepenin içinde eriyeceğim. Bu çok tatlı. Başparmağı çenemin kenarını okşuyor. "Her zaman bu kadar düşünceli olmanı seviyorum. Nezaketini, zekanı ve azmini seviyorum." Beni usulca öpüyor. "Ve ben tüm bu lanet duygularla nasıl başa çıkacağımı bulmaya çalışırken bana karşı bu kadar sabırlı olmanı seviyorum."

Ben gülüyorum, o da sırıtıyor.

"Ve gülüşünün sesini seviyorum. Daha fazlasını istiyorum. Gülümsemenin sebebi olmak istiyorum. Ve bir daha asla ağlamana sebep olmak istemiyorum. Bu benim kalbimi kırıyor." Saçlarına sokuluyor ve beni içine çekiyor. "Seninle ilgilenmek, sana hak ettiğin her şeyi vermek istiyorum. Seni mutlu etmek istiyorum." Çenemin kenarını ısırtıyor ve ben inliyorum. "Seni her yönden iyi hissettirmek istiyorum."

Ağzını benimkiyle kapatıyor ve ben de kollarımı ve bacaklarımı ona dolayarak ayaklarımı arkasına bağlıyorum. Dili ağzımı tarıyor ve inliyor. Kıcımlı kavrıyor, tek bir yumuşak hareketle yükseliyor.

Aynı anda dairemizin kapısı açıldı. "Peggy tatlım, sana en sevdiğin yerden çörek getirdim-" Roman aniden durur. "Oh kahretsin."

"Hammer zaten senin evinde ve bu gece burada kalacak," dedim.

Bu, kapıyı çalmadan içeri girdiği ilk sefer değil.

"Doğru. İyi karar. Bir dahaki sefere kapıyı çalarım." Geldiği yoldan ayrılır, yüzü olağanüstü bir kırmızı tonundadır.

Tristan kapıya doğru ilerliyor, emniyeti takıyor ve beni dairenin diğer ucuna taşıyor. Yatak odamın kapısını arkamızdan tekmeleyerek kapatıyor ve ben bir koala gibi ona sarılmışken yatağa tırmanıyor.

Ağzını benimkinden ayırıp, "Bu gece başka kimse eve davetsiz girmeyecek değil mi?" diye soracak kadar uzun süre ayırdı.

"Hayır. Hammer mesaj atacak ve geri gelmeden önce cevap bekleyecek."

"Güzel, çünkü seni ne kadar çok sevdiğimi göstermek istiyorum. bu gece."

Bir öpücük daha kondurmak için yaklaşıyor ama ben elimi göğsüne koyuyorum. "Bir ricada bulunabilir miyim?"

"Kesinlikle."

"Biliyorum, az önce aşkımızı ilan ettik ve belki de, bilirsin, sevişmek için bir eğilim var ve kesinlikle bunun için bir zaman ve yer olduğunu düşünüyorum. Ama beni bir seks simidine dönüştürmeni ve bu gece bana kirli şeyler yapmanı tercih ederim."

Ağzının bir tarafı müstehcen bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Ne dilediğine dikkat et, küçük Bea."

"Ciddiymişsin gibi sık beni," diye alay ediyorum. Dizlerinin üzerinde geriye doğru kıvrılıyor. "Soyun."

Belimin altındaki her şey kasılıyor ve meme uçlarım dikleşiyor. Gömleğimi başımın üzerinden çekip yere atıyorum. Kotumun düğmesiyle boğuşuyorum, özellikle de Tristan kendi gömleğini tembelce atıp pantolonunun fermuarını açtığında. O elini boxer külotunun içine kaydırırken ben de kendimkinden sıyrılıyorum. Kotumu tekmeleyerek çıkarıyorum ve sütyenimi açmaya çalışıyorum. İki kez deniyorum çünkü ellerim titriyor. Tristan ereksiyonunu boxer'ından kurtarıyor ve ben külotumu kalçalarımın üzerinden iterken yavaşça okşuyor.

Gözleri üzerimde geziniyor ve bunu vajinamda hissediyorum. "Vücudunu seviyorum. Kıvrımlarını ve yumuşaklığını seviyorum."

"Beni nasıl istiyorsun?"

"Sana her şekilde sahip olabilirim, ama önce yüzüme oturmanı istiyorum." Kot pantolonunu çıkarır ve yatağa uzanır. Bir daire hareketi yapıyor. "O kıcı buraya getir. İyi bir kız olacaksın ve ben amını dilimle sikerken sen de sikimi yalayacaksın."

Pozisyonumu alıyorum, göğsüne biniyorum ve yüzünün üzerinde durana kadar geriye doğru sallanıyorum.

"Çok hevesliyim." Kıcımı tokatlıyor. "Şu haline bak, şimdiden damlıyor." Alçak bir iniltiyle kalçamın içini yalıyor. "Buraya gel." Kalçalarımın tutup beni aşağı çekiyor, sonra beni ayırıyor ve klitorisimden kıcıma kadar yalıyor. "Çok güzel."

Yüzünü amıma gömüyor ve ereksiyonuna yüzüstü düşmemek için bükülmüş olan dizlerini tutuyorum. Kalçalarımı onun dil darbeleri ve ısırın dişleriyle birlikte yuvarlıyorum.

Denge için bir elimi dizinde tutuyorum ve dilimi yarıktan geçirip precum'un tadına bakmadan önce tabanından ucuna doğru okşayarak şaftını kavriyorum. Başını dudaklarımla kapatıyorum ve dilimi tepenin etrafında gezdiriyorum. Tristan'ın dilinin içime girmesiyle ödüllendirildim.

Çıkıyorum ve şaftına doğru bir yol yalıyorum. O da klitorisimi yalayarak hareketi taklit ediyor. Ben onun sikinin üzerinde sallanırken, o da benim klitorisimi emiyor ve kemiriyor.

"Sen lanet bir hediyesin, Bea." Klitorisime yapışıyor, ben onu olabildiğince içime alırken o da sertçe emiyor. Sikinın başı boğazımın arkasına çarptığında burnunun içimde olduğundan eminim ve nasıl nefes aldığından emin değilim. İçime dalan dilinin yerini başparmağı alırken tırnaklarını kalçalarına geçiriyorum. Orgazm beni beklemediğim bir güçle vuruyor. Bir inilti olarak içimden çıkan soluk soluğa bir nefesi emerek patlıyorum ve yüzüm kalçasına çarparak öne doğru devriliyorum. Tükürükle kaplı şaftı yanağımın üzerinden kayıyor.

Bir saniye sonra ereksiyonu yüzümün yan tarafına baskı yapıyor ve bir saniye sonra sırtüstü yatıyorum, Tristan bacaklarımla arasına uzanıyor.

Bir eli yanağımı kavırken gözleri yüzümü arıyor. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum.

"Siktir, seni seviyorum." Beni öpüyor. Özensiz ve ıslak ama ikimizin de umurunda değil gibi görünüyor. Geri çekildiğinde yüz ifadesi neredeyse şefkatli. "Benim tatlı, pis kızım. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim." Şaftı klitorisimin üzerinde kayarken inliyorum. "Lütfen beni şimdi becer."

Kör ucu girişime doğru bastırıyor ve dizlerimin arkasını kollarının kıvrımına bağlayarak dizlerimi göğsüme doğru itiyor. Beni tek bir sert hamleyle dolduruyor. Bir an önce ortasında olduğum orgazm yeniden alevleniyor ve onun pazularını kavriyorum.

Kalçaları geri çekiliyor ve tekrar içeri giriyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum. Ve sonra cezalandırıcı bir ritme başladığında biraz daha inliyorum. Ve boşalmaya devam ediyorum, mutluluk dalgası sonsuz gibi görünüyor. Beni kesinlikle ciddiymiş gibi beceriyor.

Sonunda, elini boğazıma dolayabilmek için bir uyluğunu serbest bırakıyor. Kendini diğer kolunun üzerinde destekliyor ve mükemmel açığı buluyor, vuruşları ölçülü ve eşit. Beni öpmek için başını eğiyor.

Kalçalarının yuvarlanışından dilinin darbelerine kadar. Tekrar boşalmaya yaklaştığımda öpüşmeyi kesiyor, böylece altından çözülüşümü izleyebiliyor.

"Seni seviyorum Bea," diye fısıldıyor ritmi bozulduğunda.

"Ben de seni seviyorum." Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve avucumu boğazına bastırıyorum. "Gözlerini benden ayırma bebeğim. İçime boşalırken seni görmek istiyorum."

Bir, iki, üçüncü kez iterken gülümsemesi hırıltıya dönüşüyor. Titriyor ve ereksiyonu tekmelerken gözleri yumuşuyor. Sakladığı tüm aşkı görüyorum. Gençken aşık olduğum o çocuğun, aşık olduğum adama dönüştüğünü görüyorum.

"İşte buradasın." Ona gülümsedim. "Başından beri aşık olduğum Tristan bu."

BÖLÜM 30

TRISTAN

I Sabah Bea'ya sarılmış olarak uyanır. Saat daha altı ve alarminin çalmasına daha on dakika var. Hala uyuyor. Bunu ona söyleyebilirim.

Yavaş, eşit nefes

alıyorum.

Beni seviyor.

Beni seviyor.

Bunu kafamda oturtmak çok zor. Gitmiyor. Essie'nin olduğu Vancouver'a taşınmak yerine Toronto'da kalıp benimle birlikte olacak. Baş ağrısı çekmeye değer olduğumu. Birlikte olmak kolay değil. Hisler konusunda iyi değilim.

Ama bu konuda daha iyi olmak istiyorum. Yapmak zorundayım. Benim onu daha fazla kapatmam için burada kalmasına imkan yok.

Burada uzanırken, onun bedeni benimkine yaslanmışken, başlangıçta ona nasıl davrandığımı düşünüyorum. Ona karşı hissettiğimi sandığım tüm o olumsuz duygular aslında nefret değilmiş. İlgilenmem gereken başka bir insan istemedim. Endişelenmek için. Ama sadece korkuyordum. Hayatımın geri kalanında Bea'ya seve seve bakacağım. O her çabaya değer. Onu sevmek bir angarya değil, bir onur.

Sahip olmadığım ama istediğim ailenin bir hatırlatıcısıydı. Hak ettiğime asla inanmadığım bir nezaketti. Dünyamdaki en önemli insanlardan biri arkasına bile bakmadan çekip gitmişken ben neden gideyim ki? Başka birinden daha sorumlu olmak istemiyordum. Ve eminim ki

Ama vardı. Onu istiyorum. Mırıldanıyor ve kıcını ereksiyonuma sürtüyor. Saçlarını yolumdan çekip sıcak boynunu öpüyorum. Kafamda ne yapacağımı bilmediğim onca şeyden uzaklaşmamı sağlıyor. Ayrıca, sabah orgazmları güne iyi bir başlangıçtır. Ve benim için onu mutlu etmenin bir yolu. Parmaklarımın karnında ve kalçalarının arasında gezinmesine izin veriyorum. İç çekiyor ve bana karşı kıvranıyor.

Hoşnutsuz bir ses çıkarıyor ve "Bugünün Pazartesi olduğunu unutmuşum" diye homurdanıyor.

"Pazartesi günümü daha iyi hale getirmek için amımı yemek zorunda değilsin," diye mırıldanıyor.

Daha sonra duşa giriyoruz ve birlikte kahvaltı yapıyoruz. "Bugün işe gitmek zorunda mısınız? Hasta olduğunuzu söyleyebilir misiniz?" İşe giderseniz, nasıl hissettiği konusunda fikrini değiştirebilir.

"Antrenmana gelebilirsin." Elimi saçlarımın arasından geçirip ense mi yoğuruyorum. Bu yeni halimizle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ya da göğsümdeki sıkışma ve yükselen panik hakkında ne yapacağımı. Belki ona bir orgazm daha yaşatmak her şeyi unutturur. Onu kalçalarından kavrayıp tezgâhın üzerine kaldırıyorum. Takım tişörtlerimden birini giyiyordu. Altına külot giymiş olabilir. Ya da yoktur. Bunu öğrenmek üzereyim.

Cevap verebilmem için avucunu indiriyor. "Seni tekrar iyi hissettirmek istiyorum."

"Neden?"

"Neden?" Yankılanıyorum.

"Bu sabah zaten iki kez ve dün gece de dört milyon kez boşaldım. Bana olağanüstü sayıda orgazm sağlama konusundaki kararlılığınızı takdir etsem de vajinamın biraz ara vermeye ihtiyacı var." Parmağını şakağında gezdiriyor ve sıcak avucunu yanağıma yerleştiriyor. "Orada neler oluyor?"

"Bugün işe gitmeni istemiyorum." Gerçek bu, sanırım aradığı da bu.

"Neden olmasın?"

"Çünkü."

Yumuşakça gülümsüyor. "İşe gidersem ne olacağından korkuyorsun?"

O bana beklentiyle bakarken ben yanağımın içini ısıyorum. "Ya fikrini değiştirirsen?"

"Ne hakkında?"

"Benim hakkımda ne hissettiğini."

"Neden tüm bunlardan sonra artık seni sevmeyeceğimi düşünüyorsun?"

Böyle söylediğinde pek de mantıklı gelmiyor. "Ya fikrini değiştirirsen? Ya düşünmek için zamanın olursa ve benim bu zahmete değmeyeceğimi anlarsan?"

Avuç içi boynumun arkasında kıvrılmadan önce birkaç uzun saniye sessiz kalıyor. Beni bir öpücük için aşağı çekiyor. Ama derinleştirmeme izin vermiyor. Onun yerine bana sabırlı gülümsemelerinden birini veriyor. "Sana aşık olmamın nedeni beni sürekli bir mutluluk halinde tutma yeteneğin değil, Tristan." Elimi sıkıyor. "Beni neden seviyorsun?"

"Neden?"

"Evet. Senin gülünç büyüklükteki penisini derinlemesine yutabilmem ve bir simide dönüştürülmekten duyduğum heyecan bir yana, beni başka neden seviyorsun?"

"Güçlü ve bağımsızsın, nazik ve düşüncelisin. Sabırlı ve azimlisiniz ve harika bir mizah anlayışınız var ve hem yatakta hem de yatak dışında etrafta olmak eğlenelisiniz. Sevdığınız insanlara iyi bakıyorsunuz ve sadıksınız."

"Aynı şekilde, sırf senin yanında değilim diye, kardeşlerin için nasıl bir bakıcı olduğunu ve sana ihtiyaç duyduklarında her zaman orada olduğunu sevmekten vazgeçmeyeceğim. Onlara her zaman zaman ayırıyorsun. Düşünceli ve gözlemcisin. Hem yatakta hem de yatak dışında cömert ve vericisin. Aynı zamanda **azimlisin**, bir takım **oyuncususun** ve duygusal olarak kendini iyi hissetmediğinde

Savunmasız, inanılmaz tatlı ve sevecen olabiliyorsun." Parmaklarını saçlarının arasında gezdiriyor. "Beni ne kadar memnun etmek istediğini ve yatak odasında aynı fikirde olduğumuzu takdir ediyorum ama kalmak ya da bu işi yürütmek istememin nedeni bu değil."

Bir kez başımı salladım. "Sanırım seks, duygularıyla ne yapacağımı bilemediğimde başvurduğum bir yöntem. Sanki korkularımı orgazm ile silebiliyorum."

"Bu şekilde beklemeye alabilirsin, ama bittiğinde yine de seni bekliyor olacak. Unutma, mükemmel olmak zorunda değilsin ve yol boyunca ikimiz de hatalar yapacağız. Bazen kendinizi kapatmak isteyeceksiniz çünkü aşkla birlikte gelen tüm duygular bunaltıcı olabilir. Herkesin başa çıkma stratejileri vardır. Güvenli olanı seçip kendinizi saklayabilir ya da seksin arkasına saklanabilirsiniz. Ya da zor olanı yapabilir ve iyi ve kötü günlerinde seni kabul etmek için burada olacağımı bilebilirsin. Eğer bu işi yürüteceksek kendin için ortaya çıkmalısın. Baktan davranışlarını kabul etmeyeceğim Tristan, ama seni kabul edeceğim. Hepinizi."

Bir süre sonra başımı salladım, o da devam etti: "Hatırlaman gereken en önemli şey seni sevdiğim. Seninle ilgili bir fikri değil. Sadece gardını indirdiğinde ortaya çıkan tatlı tarafına aşık olmadım. Ben senin *her şeyine aşık oldum*. Seni sen yapan her şeye. Tatlı ve baharatlı kısımlarına. Sert ve yumuşak yanlarına. Senin her parçanı seviyorum, Tristan."

"Bu sevgiyi hak etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Saçlarını omuzlarının üzerinden itiyorum. "Bunca zamandır buradaydın. Kendi lanet yolumdan çekilseydim, daha erken birlikte olabilirdik."

Bea başını sallıyor. "Birbirimizi tam olarak doğru zamanda bulduk, Tristan. Ve şimdi buradayız. Önemli olan da bu." Kollarını açıyor. "Bana yüzünü saçlarıma gömdüğün ve bir tür temasla kafayı bulmayı umarak bana sarıldığın o erimiş sarılmalardan birini yap."

Ben onun etrafında kıvrılıyorum, o da aynısını yapıyor. Saçlarının arasına giriyorum ve burnumu boynuna dayıyorum. "Kokunu gerçekten çok seviyorum."

"Kokumu sevmene gerçekten bayılıyorum."

Geri çekildiğimde, elimle boğazını çevreliyorum ve burnumu onunkine değdiriyorum.

İç geçiriyor ve bacağını kalçama geçiriyor. "Şimdi de kirli oynuyorsun." "Nasıl yani?"

Dudağını ısırtıyor. "Yaptığın şeyi yapıyorum."

"Bunu mu kastediyorsun?" Başparmağımı çenesinin kenarından geçirip hafifçe sıkıyorum, sonra burnumu tekrar onunkine sürüyorum.

"Mmmm..." Elleri göğsümden aşağı kayıyor. "En sevdiğim iki yönün aynı anda. Bu hiç adil değil." Beni boxerımdan kurtarıyor ve başını klitorisinin üzerinde gezdirerek bizi hizaya sokuyor.

"Söz veriyorum, buna değecek."

I Bea'yı işe götürüyorum - dakikalar kala yetişiyor ve benden bir daha işe gitmeden önce o hareketi yapmayacağıma dair söz alıyor yoksa beni geri almak için yüzde yüz tatsız bir yol bulacak- ve takım antrenmanına gidiyorum. Yolda bir geri arama ve Roman'ın terapistiyle ilk randevumu alıyorum - en iyi olma yolunda bir adım daha yapabileceğim versiyonum.

Soyunma odasına vardığımda Flip bana şöyle bir bakıyor ve yavaşça başını sallıyor. "İşleri yoluna koydun mu?"

"Her şeyi düzelttim."

"İşilti sonrası yüzünün neye benzediğini bilmek gerçek bir akıl tutulması. Seni yumruklamak mı, sırtına tokat atmak mı ya da her ikisini birden yapmak mı istediğime karar veremiyorum."

"Bunu anlayabiliyorum." Geçtiğimiz yıl birlikte yaşamak bize birbirimizin silemeyeceğimiz yönlerini gösterdi. "Ama onu seviyorum. Onu mutlu etmek için her şeyi yaparım."

"Evet. Bunu ben de biliyorum. Ön dişlerini henüz kırmamış olmamın sebebi de bu." Bir sürü tırnak izini gizleyen omuzluklarını takıyor. "Sonunda ona karşı ne hissettiğini söyledin mi?"

"Evet. Yaptım." Gömleğimi başımın üzerine çekiyorum, hilal şeklinde birkaç iz ve göğüs ucumdan yaklaşık bir inç uzakta bir dizi diş izi ortaya çıkıyor, bu yüzden dönüp ona sırtımı veriyorum, ki bu da tüm çiziklerle çok daha iyi durumda değil.

"Güzel, güzel."

Ashish duşa giderken yanımdan geçerken bana destek veriyor. "Kafanı kışından çıkardığına sevindim, Stiles."

"Aynen, dostum. Aynı."

Roman sırtıma bir tokat attı. "Taşaklarını bulmakla iyi iş çıkardın, Tristan." "Bunun bir iltifat mı yoksa alay mı olduğundan emin değilim," diye cevap veriyorum pedlerimi çekerken üzerinde.

"İkisinden de biraz," diyor Hollis sırtarak. "Ama artık kendinden nefret etme ve umutsuzluk çukurunda debelenmediğin için kafanın oyuna geri dönmesini hepimiz takdir edeceğiz."

Görünüşe göre bir şeylerin peşinde. Bea'yı geri kazanmak ve sonunda duygularımı açıklamak üzerimden büyük bir yükü kaldırdı ve onunla aptalca ayrıldığımdan beri hiç olmadığım kadar iyi oynuyorum. Antrenmanlar sorunsuz, zihnim açık ve dün gece çok fazla uyumamış olmama rağmen hala oyunuma devam ediyorum.

Bea'yı işten aldım ve kardeşimin hokey maçını birlikte izleyebilmek için Ajax'a doğru yola çıktık. Toronto'nun yoğun trafiğinde aptalca uzun bir yol ama kaçırmak istemiyorum. Bu sezon en çok sorun yaşadıkları takım bu ve onu desteklemek için orada olmak istiyorum.

"Baban maçta olacak mı?" Bea soruyor.

"Evet, Brody'nin hemen hemen tüm maçlarına gidiyor."

Elimi sıkı. "Brody için ortaya çıkmanı da seviyorum."

"Annem hiçbirimizle ilgilenemediği için elimden geldiğince sık görüşmeye çalışıyorum. Desteklendiğini bilmesini istiyorum."

"Kardeşi olarak bu konuda iyi bir iş çıkardığını düşünüyorum," diyor.

"Duygularla ilgili şeyleri iyi yapamadığımı biliyorum ama programımda elimden geldiğince mevcut olmaya çalışıyorum." Gerçi son zamanlarda kendi derdime düşmüş durumdayım. "Bugün Nate'i kontrol ettim. Geçen haftaya göre daha iyi görünüyor." Duygusal olarak bastırılmış bir aptal olduğum için özür dilerim, beni geri aldığı için teşekkürler ve seni çok seviyorum seksinin arasında Bea'ya Nate ve uzun süreli kız arkadaşıyla olanları ve bunun beni duygularımla başa çıkamıyorum, bu yüzden ilişkiyi değiştireceğim çıkmazına iten şey gibi görüldüğünü anlattım.

Bea başını sallıyor. "Bu iyi bir şey. Sanırım bunu atlatması biraz zaman alacaktır. Uzun zamandır birlikteydiler," diyor yumuşak bir sesle.

"Evet, bunu beklemiyordu, o yüzden oldukça üzgün. Ama şu anda sınavlara odaklanmış durumda ve tüm enerjisini buna harcıyor. İş bittiğinde muhtemelen birkaç günlüğüne ziyarete gelecektir."

"Bu iyi olacak. Sadece Flip etraftayken dikkatli ol. O pek iyi bir örnek değil," diye uyarıyor Bea.

"Evet, biliyorum. Ama Nate benden farklı. Hiçbir zaman anlamsız ilişkilere girecek türden bir adam olmadı ve başkalarının kendisinden beklentilerine uymaya çalışmıyor. Ben bunu çok yaptım." Bu Flip'in hatası değil.

Eve getirdiği sayısız kadına hayır demedim. Her zaman bir seçeneğim vardı. Sadece seçeneklerimi gerektiği gibi kullanmadım.

Bea yüzünü bana dönecek şekilde pozisyonunu ayarlıyor. "Hepimiz başkalarını mutlu etmek için bir şeyler yaparız, bizi mutlu etmeseler bile."

"Evet. Bunu çok yaptım. Brody için iyi bir rol modeli değildim."

"Hayatının bir alanında, ne kadar? Bir yıl mı? Herkesin bir parçasını istediği seksi, ünlü bir hokey oyuncusu olduğun için kendini hırpalama."

Arena otoparkına girip bir park yeri buldum. "Sen harika bir kız arkadaşsın."

"Kız arkadaş mı?" Bea bana küçük, umutlu bir gülümseme veriyor.

Kendi emniyet kemerimi çözdüm ve onunkini de çözdüm. "Sorun olur mu? Belki üzerine bir etiket koymak istemezsin."

"Üzerine bir etiket koymak ister misin?" diye sorarak topu tekrar benim sahama attı.

Uzun zamandır bilinçli olarak etiketlerden kaçınıyorum. Kısmen çünkü beni çok korkutuyorlar. Ama ona kız arkadaşım desem de demesem de fark etmez; ona hâlâ umutsuzca aşığım. Ona bir isim vermemek bu duyguları daha az mevcut ya da gerçek yapmıyor. "Evet. Seviyorum ama buna hazır değilsen sorun değil."

"Bunun için hazırım," diye fısıldıyor.

"Öyle mi?"

"Evet."

Parmak uçlarımı çenesinin kenarında gezdiriyorum ve o da saçlarını omuzlarının üzerinden iterek boğazını bana gösteriyor. Çok da ince olmayan bir ipucu alıp boğazının etrafında dönüyorum. "Kız arkadaşım olmak ister misin?"

"Kız arkadaşın olmak istiyorum," diye yanıtlıyor. "Ben senin erkek arkadaşın mıyım?" Yakınına eğilerek soruyorum. "Sen benim erkek arkadaşımsın," diye kabul ediyor.

Burnumu onunkine sürüyorum, o da inliyor.

"Beni saatlerce böyle bekletmenin acısını bu gece canıma okuyarak çıkarsan iyi edersin."

"Bunu uzatılmış ön sevişme olarak düşün." Başımı eğiyorum ve dudaklarına yapışıyorum.

Elleri dolaşmaya başladığında öpüşmeyi bitiriyorum ve daha sonra ona iyi bakacağıma söz veriyorum.

Arenada babama katıldık ve Brody'nin oyununu izledik. Daha sonra, arenadaki restoranda Brody'yi beklerken, maçını izleyen kızlardan birkaçı

yanımıza gelip imza istedi ve bir

Takım arkadaşlarından birkaçı merhaba demek için durdu. Brody ortaya çıktıığında Bea'yi tanıtmayı yeni bitirmiştim. Bea lavaboya gitmek için mazeret bildiriyor ve onu duymazdan gelir gelmez hem babam hem de Brody bana bilmiş bilmiş bakıyorlar.

"Kız arkadaş, ha?"

"Evet. Resmileştirdik falan."

"Ona karşı hep bir zaafın vardı," diyor babam.

"Flip bu konuda ne hissediyor?" Brody soruyor. "Artık onunla arası iyi."

"Yani ilk başta iyi davranmadı mı?" diye üsteliyor. "Onun hakkında ne hissettiğimi biliyor."

"Yani ona aşık olduğunu biliyor mu?" Brody sırtarak söylüyor.

Ona bir bakış attım.

"Dostum, ona Şükran Günü'n de doğan güneş gibi bakıyordun. Bu kadar uzun sürmesine şaşırdım."

Gözlerimi deviriyorum. Haklı olduğu bir nokta var. "Evet, Flip ona aşık olduğumu biliyor." "O senin için iyi," diyor babam.

"Öyle." Ve onun için iyi olmak adına elimden gelen her şeyi yapmayı planlıyorum, çünkü hak ettiği şey bu.

BÖLÜM 31

RIX

"I 'Bu gece bunu giydiğine inanmadığımı söylemek isterdim ama kalabalığı düşününce uygun görünüyor' diyor Hammer.

Bir deplasman maçı için Vancouver'dayız. Tristan beni uçurmak istedi.

ve maç Cumartesi gününe denk geldiği için kızları bir gezi yapmaya ikna ettim. Bu da Essie ile tatilden hemen önce beklenmedik bir ziyaret yapabileceğim anlamına geliyor; tatil öncesi bir hediye gibi.

"Ne derler bilirsiniz... Tavşana benziyorsa, tavşan gibi giyiniyorsa ve tavşan gibi davranıyorsa..."

"Bu bir tavşan mı?" Tally diyor ki.

Essie'nin gözleri parlıyor. "Seni bir tavşan gibi becermeli." "Oh, kahretsin," diye güler Hemi.

Hammer, "Bu aslında dahice," diyor.

"Bunu denemeliyim." Shilpa'nın gözleri heyecanla parlıyor. "Gözlerimi olasılıklara açıyorsun."

"Yatak odasında eğlenceli zamanlara hazır olun." Kolunu okşadım.

"Tristan'ın kız arkadaşırken ve o sana sırılsıklam aşıkken neden bir tavşan olmak isteyesin ki?" Tally soruyor. Tanrı onun tatlı, lekesiz kalbini korusun.

"Çünkü bazen işleri karıştırmak eğlencelidir ve biz dışarıdayken uslu durması gerekir. Her yönden kazançlı çıkacağız. Hayır.

Ne olursa olsun, zafer ya da teselli seksi zamanlarımız olacak." "İlişkiler beni şaşırtıyor." Tally dev sodasını yudumluyor.

Arkasında STILES ve 44 numara yazan bir forma giymek benim için normal olsa da, bu formayı V yaka dekolteli bir elbiseye dönüştürmek benim için alışılmadık bir durum. Ayrıca genellikle saçma sapan topuklu çizmeler giymem. Bu gibi kıyafetler maçlara giden ve oyuncuların sosyal medya hesaplarını takıntılı bir şekilde trolleyerek hangi bara gittiklerini öğrenmeye çalışan tavşanlar içindir. Bir sürü değiştirilmiş forma gördüm. Ayrıca Tristan ve Flip'in birbirimizden nefret etmeye başlamadan önce Vancouver'ın en iyi tavşanlara sahip olduğuna dair yorumlarını hiç unutmadım.

İlişkimde güvende miyim? Kesinlikle. Tristan bana tapıyor. Onu neyin kızdırdığını da biliyorum.

Bu gece buzun ortasında, misafir takım yedek kulübesinin arkasında yerimiz var ve takımlar ısınmak için buza çıkarken biz de yerleşiyoruz. Birkaç dakika sonra Tristan su şişesinden bir yudum almak için yanımıza geliyor. Bakışları bana takıldığında, sanki ayağa kalkmamı ister gibi çenesini yukarı kaldırıyor. Bunu yapmıyorum çünkü kameralar bizi etkileşim halinde yakaladı ve birdenbire hem onların hem de tüm arenanın dikkatini üzerimize çekti. Ama Toronto forması giydiğim ve Vancouver'da olduğumuz için uzun sürmeyecek.

Ancak daha sonra, takım yedek kulübesine yerleştğinde kıyafetimden ya da kıyafetsizliğimden hoşlanmaya başladı. Bana şeytani bir sırıtış attı.

"Oh, bu gece bunun içindesin," diye kıs kıs gülüyor Hammer. "İyi ki kendi odasını ayırtmış yoksa Flip babamın kanepesinde uyuyor olacaktı."

Hafta sonu için gelmeyi kabul eder etmez, Tristan bize otelde bir süit ayırttı. Son derece lüks ve kendine ait ayrı bir banyosu ve oturma odası var. Essie dün gece benimle kaldı ve Hemi, Hammer ve Tally'nin de aynı katta iki odaları daha var. Ashish'in Shilpa'yla kendisi için bir odası var. Umarım onlar da eğlenceli bir gece geçirirler. Essie'nin asıl planı bu gece eve gitmekti ama biz onu bir gecelik çanta getirmeye ikna ettik.

İnanılmaz bir maçı ve Vancouver'ı dehşete, Toronto'yu ise sevince boğan Tristan, oyunun ilk beş dakikasında bir gol attı. Ondan sonra Toronto liderliği sonuna kadar koruyor. Üçüncü periyodun başında Hollis sahada, Tristan ise yedek kulübesindeydi. Vardiyasının otuz saniyesinde panolara kontrol edildi ve onu oyundan alıp Tristan'ı oyuna geri gönderdiler. Vancouver iki dakika cezası aldı ve Toronto'ya güç oyunu avantajı verdi.

Hammer, "Hollis'in bu gece buza döneceğini sanmıyorum," diyor.

"Evet, kötü bir vuruştı," diye katılıyorum.

Başka bir takımın geçen sezonki sakatlığını ona karşı kullanmasını bekliyorduk. Umarım antrenörler ekstra dikkatli davranıyordur ve iyi durumdadır. Güç oyunu Toronto'nun avantajına çalışıyor ve Tristan bir asist yaparken Flip ilk dakikada bir gol atıyor. Neredeyse tekrar gol atıyorlardı ama Vancouver'ın savunması sonunda uyandı ve oynamaya başladı. Yine de 5-3 kazanıyoruz ki bu inanılmaz.

Beklenildiği gibi kendimizi otelin lobi barında buluyoruz - her ne kadar burası insanlarla dolu olsa da, konumu kasıtlı. Tally bize normal bir barda ya da gece kulübünde katılamıyor ve biz de onun eğlencenin dışında kalmasını istemiyoruz. Burada ona göz kulak olacak tüm ekip ve biz varız.

"On dokuz gerçekten çok uzak geliyor." Mocktail'ini yudumluyor.

"On sekiz yaşına çok az kaldı." Hemi onun omzunu şefkatle sıkıyor.

"Benim okulumdaki bir çocuk sahte kimlik alabiliyor," diyor hüzünle.

"O haberin başlığı pek iyi olmazdı," diye yanıtlıyor Hemi.

"Ya da benim için evrak işleri," diye ekliyor Shilpa.

"Evet. Biliyorum. Yine de bir kız hayal kurabilir." İç çekiyor.

Ekip kısa bir süre sonra ortaya çıkar ve onlarla birlikte gülünç sayıda susamış tavşan da gelir.

Tristan masamıza doğru bir adım atıyor, bakışları bacaklarımin arasında hissettiğim bir şekilde elektrikleniyor. Kömür grisi bir takım elbise giymiş ve takım kravat takmış. Kendi iyiliği için fazlasıyla becerilebilir görünüyor. Bu dört deplasman maçından üçüncüsü. Düzenli video görüşmeleri ve karşılıklı kendini tatmin seansları ayrılığın acısını hafifletmeye yardımcı olurken, buraya uçmak onun yokluğunun acısını dindirmeye yardımcı oldu.

O bana ulaşmadan önce kabinden çıkmaya fırsatım olmuyor. Bir an için yanağımı kavırıyor, avucunu ayarlarken başparmağı çenemi sıyrıyor ve boğazıma dayanıyor. Eğiliyor ve burnunu benimkine sürtüyor. "Sana daha sonra iğrenç şeyler yapacağım."

"Ben de seni özledim."

"Bu kıyafet çok fazla dikkat çekiyor," diye homurdanıyor.

Sırıyorum. "Planımız buydu."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sanırım şimdi seni odaya götürmeme izin vermeyeceksin."

Gülümsemem genişliyor. "Sanki beni tanıyor gibisin."

"Oyun devam ediyor, Bea." Ağzını benimkinin üzerine eğiyor ve bana külotumu eriten bir öpücük veriyor.

"Tanrım, bir oda bulun," diye mırıldanıyor Hemi.

"Bu müstehcenlik sınırında," diye gözlemliyor Hammer. "Daha önce kimse beni böyle öpmemişti," diye fısıldıyor Tally. Shilpa, "Her şeyi öğreniyorum," diye ilan ediyor.

"Kim yan komşusunun bu gece gürültü şikâyetinde bulunacağına dair bahse girmek ister ki?" Essie diyor ki.

Hemi, "Daha da iyisi, birinin öldürüldüğünü düşündükleri için polisi arıyorlar," diye ekliyor.

"Oh, evet, bu kesinlikle mümkün. Onları daha önce koridordan duymuştum" diyor Hammer.

Tristan ağzını benimkinden ayırıyor ve sırtıyor. "Bea ses çıkarabiliyor." "Bu doğru," diye onaylıyor Hammer.

"Şimdi yukarı gelmek istemediğine emin misin? Şimdi rahatlamama izin verirsen daha sonra sana daha iyi davranırım," diye fısıldıyor Tristan.

"Şansımı deneyeceğim," diye mırıldandım.

"Sana bıraktığım çiçekleri aldın mı?" diye soruyor. Başımı sallıyorum. "Sebze sepetini ve keki de."

"Güzel. Senin için daha sonra döneceğim." Beni bırakıyor ve kızlara başını sallıyor. "Bayanlar."

Hepsi selamlaşıyor ve sonra bara gidiyor.

"Her etkileşim sizin için uzatılmış bir ön sevişme gibi, değil mi?" Hammer gözlemliyor.

İçkimi yudumluyorum ve odanın diğer ucundan onu süzüyorum.

"Birbirimizi neredeyse bir haftadır görmedik."

"Siz çift hedeflerisiniz. Onun seni istediği gibi beni de aynı yoğunlukta isteyen birini bulmak istiyorum," diyor Essie.

"Egom için kesinlikle iyi," diye cevap veriyorum.

Flip masamıza uğradı. "Bu kıyafet de neyin nesi?"

Kızlar kıs kıs gülüyor.

"Sadece ortama uyum sağlamaya çalışıyorum."

Bana şaşkın bir bakış attı. "Tam tersi bir etki yarattığına eminim." Masayı tarıyor. "Bir şeye ihtiyacı olan var mı?" Bakışları Tally'nin boş bardağına takılıyor. "Tals, bir kola daha ister misin?"

Gözleri parlıyor ve yanakları kızarıırken başını eğiyor. "Ben iyiyim. Yine de teşekkürler."

"Pekâlâ. Siz kızlar beladan uzak durun." Aralarında birkaç çaylağın da bulunduğu oyuncularla dolu bir masaya yönelir.

"Geçen hafta olanları büyük ölçüde atlatmış gibi görünüyor, değil mi?" Hammer düşünüyor.

"Geçen hafta ne oldu?" Hemi sorar.

Hammer'ın gözleri büyür. "Kahretsın, üzgünüm."

Özrünü el sallayarak geçiştirdim. "Sorun değil. Tristan'da kaldım ve Flip'in eve gelmeyeceğini düşündük. Olaylar olurken içeri girdi. Mutfak tezgahının üzerinde."

"Salatalık salatası gibi şeyler mi?" Tally fısıltıyla soruyor.

"Ciddiyim. Cehennemde bizim için özel bir yer olacak." Hemi iç çeker.

Shilpa, "Salatalık salatasını severim,"

diyor. Essie gülüyor.

Tally'nin yanakları kızarıyor ama sırtıyor.

Omuz silkiyorum. "Orada yaşarken rastgele biriyle yatmasını dinlemek zorunda kaldığım onca zaman için ona hak veriyor sayılır."

"Gerçek." Essie bardağını benimkiyle tokuşturuyor.

Hammer, "Her neyse, istediğin şekilde sonuçlandı," diye ekliyor.

"Kesinlikle."

Bu olayın ertesi günü Tristan benim mahallemdeki apartman dairelerine bakmaya başladı. Caddenin karşısındaki binada satılık bir çatı katı vardı. Bir gezinti ayarladı ve bir teklif verdi. Yeni yılda taşınacak ve Flip mevcut dairenin ipoteğini devralacak. Yatırımlarından elde edeceği gelir, Tristan'ın her ay ödediği parayı fazlasıyla karşılayacak.

Bu, çok ihtiyaç duyduğumuz mahremiyete sahip olacağımız ve istediği zaman beni salatalıklarla becerebileceği anlamına geliyor.

Bir saat sonra tuvalete gitmem gerekti. Masaya dönerken Tristan'a rastladım.

Kollarını bana doluyor ve başını eğiyor, burnunu saçlarıma bastırıyor, dudakları kulağıma değene kadar boğazımın sütununda geziniyor. "Seni odaya çıkarmak için beni ne kadar bekletirsen, seni orgazm için o kadar bekleteceğimin farkındasın, değil mi?"

"Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etmene bayılıyorum."

"Kızlara geceyi bitirmek istediğini söyle, ben de seni son iki saattir bana yaptığın gibi diken üstünde tutmayayım."

"Sadece iyi geceler dememe
izin ver." Gözlerini kısar.

Göğsünü okşadım. "Beş dakika içinde döneceğim."

Bütün kızlara iyi geceler diyorum. Hammer içki almaya gitti. Onu barda rastgele bir adamla sohbet ederken gördüm. Saçını omzunun üzerinden attı.

"Şuna bak," diyorum Hemi'ye.

Bakışlarımı takip ediyor. "Roman on dakika önce odasına çıktı." "Peki ya Hollis? Korumalık yapmak için hâlâ burada mı?" diye soruyorum.

Barı birlikte tararız.

"İşte orada, saat dokuz yönünde." Hemi çenesini ona doğru uzatır. Dallas, Ashish ve Shilpa ile birlikte duruyor.

Bara rahatça yaslanmış olan Tristan'a dönüyorum. Ama bakışları ateşli vaatlerle dolu.

Biz geçerken çenesini Dallas, Ashish ve Shilpa'ya doğru eğiyor.

Hollis artık onlarla değil. Sanırım Hammer ve flörtçü adamla olan durumu idare etmek için gitti. Ama hâlâ onunla konuşuyor; söylediklerine sadece yarı yarıya dikkat ediyor. Bakışlarını Hollis'in bulunduğu asansöre kadar takip ediyorum. Kapılar açılıyor ama eşikten adımını atmadan önce arkasına bakıyor. Yemin ederim, bir an için yüzünde bir özlem ifadesi belirliyor. Sonra asansörün içinde kayboluyor ve kapılar arkasından kapanıyor.

"Bunu gördün mü?"

"Neyi gördün?" Tristan soruyor.

"Yok bir şey. Boş ver. Hadi odaya çıkalım da beni bunu giydiğime pişman et."

Asansörde iki adam bize katılıyor ve Tristan kolunu omzuma atıp beni kendine çekiyor. Şakağımı öpüyor. On ikinci katta indiler. Biz elli üçüncü kattayız. Yalnız kaldığımız anda beni aynalı duvara yasladı. Bir eli boğazımda dolaşıyor, diğeri bacaklarımın arasına giriyor.

Çıplak teni sıyırdığında gözleri parlıyor. "Külotun nerede?"

"Çantamda."

Elini çeker ve uzatır. "Onları bana ver." Onları alıyorum ve açık avucuna bırakıyorum.

Parmaklarının arasında kasıklarını ovuşturuyor. "Sırılsıklam olmuşlar. Banyoda kendine dikkat ettin mi? Yalan söylüyorsan anlarım," diye uyarıyor.

Başımı sallıyorum.

Kapıların üstünden bakıyor. Daha yirmi kat var. Jarse elbisemin eteğini kaldırıyor ve bir ayağını benimkinin arasına sokarak duruşumu genişletiyor. Tristan tek bir parmağını sağ kalçamın iç kısmında gezdiriyor, sonra dudaklarına götürüp pedini yalıyor. "Daha sana dokunmadım bile ama sıırıslıklamsın. Küçük yaramaz bir tavşan gibi becerilme fikri seni heyecanlandırıyor mu?"

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım.

Şu an kırkinci kattayız.

"Asansör katını kirletmeden önce sızıntıyı durdurmalıyız."

Bir an için kafam karışıyor, ta ki nemli külotumu kalçamın iç kısmına doğru çekip içime itene kadar.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum.

Beni külotumla doldururken dudakları müstehcen bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Asansör elli üçüncü kata vardığımızda son kumaş parçasını da alıp elbisemi tekrar yerine yerleştiriyor. Parmaklarımızı birleştiriyor ve koridorda yavaşça yürüyoruz.

Heyecandan titriyorum.

Odaya girer girmez Tristan beni kapıya yapıştırdı. Ağzı benimkini yakıcı bir öpücükle kaplıyor ve ben de bir bacağımla onunkine dolamaya çalışıyorum.

"O açgözlü amcığını kalçama sürtmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Bacaklarımı bacaklarının arasına sıkıştırırken burnu benimkine değiyor. Kalçalarını içime doğru itiyor, ereksiyonu karnıma bastırıyor.

Saçlarını kavrayıp ağzını tekrar kendime çekmeye çalışırken inliyorum. Çenesini yukarı kaldırıyor ve kapüşonlu göz kapaklarının arasından bana bakıyor. "Sikimi çıkar."

Saçını bırakıp kemerini buluyorum. Titreyen ellerimle tokayı çözüyor, düğmeyi açıyor ve fermuarı aşağı çekiyorum. Elimi boxer külotunun içine sokup parmaklarımı ereksiyonunun etrafına doladığımda Tristan derin, muhtaç bir ses çıkarıyor. Siyah kumaştan kurtarıyorum ve tabandan uca doğru okşuyorum.

Geri adım atıyor ve kaşlarını çatıyor. "Kendi kendini emmeyecek, değil mi?"

Pelüş halının üzerinde dizlerimin üzerine çöküp boylu boyunca yalıyorum, sonra başını dudaklarımla kapatıyorum, dilimi tepenin etrafında gezdiriyorum, ucundaki ağlayan yarığın üzerinden kayıyorum.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor.

"En iyi tavşan ben miyim?" diye soracak kadar uzun süre ara veriyorum. Sonra dudaklarımı onun etrafına sarıp dilimi başının etrafında döndürüyorum.

"İstedğin bu mu?" diye soracak kadar uzun süre beni çekti. Sana bir tavşan gibi davranmamı mı?"

"Senin tek tavşanın," diye açıklıyorum.

"Seni seviyorum, Bea. Her şeyden çok," diye ilan ediyor.

"Ben de seni seviyorum. Ama bu gece beni bir oyuncak gibi becermeni istiyorum."

Birkaç kez göz kırıyor. Uzun bir nefes üflüyor. "Çok fazla gelirse bana söyleyecek misin?"

"Sınırlarımı biliyorsun," diye onu temin ediyorum.

Ve yapıyor da. Her seferinde beni sınıra doğru itiyor ve ben bunun her dakikasına bayılıyorum. Elim kalçalarımın arasına sokup klitorisimi ovma istiyorum ama bunu yaparsam boşalmamı geciktirmiş olacağımı biliyorum. Bunun yerine, sikinin üzerinde aşağı yukarı sallanırken tabanını kavriyorum ve diğer elimle taşaklarını avuçluyorum. Mırıldanıyorum, inliyorum ve yüksek sesle höpürdeterek sesler çıkarıyorum. Boşaldığımda başına tükürüp dudaklarıma sürdükten sonra tekrar ağızma alıyorum, her geçişte daha derine.

Saçlarımı avuçlarında topluyor ve yumruğunun etrafına sarıyor. Diğer avucu çenemin altındaki yumuşak boşluğa yerleştiriyor ve onu yukarı kaldırıyor. "İyi bir tavşan gibi hepsini alacak mısın?"

Olumlu bir ses çıkarıyorum ve o da başımı sabit tutuyor, kalçalarımı geriye çekip ileri atıyor. Baş boğazımın arkasına çarpıyor ve öğürüyorum. Kalçalarımı sıkıyorum, hızını kesmek için sözsüz bir istekle onunkini tutmamaya kararlıyım. Geri çekiliyor ve bana sakinliğimi ve nefesimi bulmam için bir an veriyor. Ve sonra tekrar itiyor. Bu sefer hazırım.

"İşte bu. Çok güzel." Başparmağı alt dudağımın kıvrımlarında geziniyor.

Bir ritim buluyor, ağızımı sikerken başımı yerinde tutuyor ve ben onun sikinin etrafında inliyorum, sevdiğini bildiğim tüm sesleri çıkarıyorum, her tarafına salyalar akıtıyorum. Boşaldığında, onu yutuyorum. Tükürük çenemden ve boynumdan aşağı akıyor. Gözlerim sulanıyor, gerginim ve serbest bırakılmak için çaresizim, ama vermeye hazır olduğunda alacağımın farkındayım.

Beni öpmek için eğildi. Özensiz ve ıslak ama umurunda değil gibi görünüyor. "Sert ve kirli olması senin için sorun olur mu?" diye soruyor.

"Evet, lütfen," diye fısıldıyorum.

"Ne kadar tatlı bir tavşansın, değil mi?"

Bir an sonra oturma odasının ortasındaki pelüş halının üzerinde sırtüstü yatıyorum. Uzandığım yerden, benim gelişim için odaya gönderdiği gülleri görebiliyorum. Dizlerim göğsümde bitiyor ve beni boylu boyunca yalayıp klitorisime yapıyor. Tüm bu hisler karşısında neredeyse aklımı kaybedeceğim. Ne zaman uçurumun kenarına geldiğimi düşünsem duruyor. Ve sonra aynı işkenceye tekrar başlıyor. Külotum hala içimde.

Tekrar klitorisime yapıyor, dişleri hassas deriyi sıyrıyor ve aynı zamanda bir parmağını içeri sokuyor. Dantelli kumaşı kancalıyor ve emerken çekiştiriyor ve ben mutluluğa doğru uçuyorum. Zirveden inerken parmaklarını ağızma sokuyor ve külotumu dişleriyle çekip çıkarıyor. Onları halının üzerine bırakıyor ve parmaklarıyla değiştiriyor, orgazmı sonsuz hissettiriyor.

Beni yüzüstü çeviriyor ve bacaklarımı kendi bacaklarıyla birleştiriyor. Yanağımı pelüş halıya bastırıyor.

Şakağımı öpüyor ve "Aç" diye emrediyor.

Dudaklarımı ayırıyorum ve külotum ağızma giriyor. Ve sonra içime kayıyor.

Çok ıslağım. Ve şimdiden boşalıyorum. Yüzümde halı yanığı oluşmasın diye avucunu yanağımın altından geçiriyor ve beni yere doğru beceriyor. Meme uçlarım halıyı sıyrıyor ve külotumun etrafında inerken kendi arzumun tadını alıyorum. Kirli sikişler söz konusu olduğunda, bu kesinlikle pastayı alır.

"Seni seviyorum." Dudakları yanağımı okşuyor. "Hem de çok." Külotumun etrafında bir ses çıkarıyorum.

Konuşabilmem için onları serbest

bırakıyor. "Ben de seni

seviyorum."

Bir sonraki hamlede geri çekiliyor, beni ters çeviriyor ve tekrar dolduruyor.

Bu kez boşaldığımda, gözleri gözlerimde, elleri yüzümü çevreliyor ve bana olan aşkı dudaklarında bir mantra gibi.

EPILOG

TRISTAN

O ne Ay Sonra

Bea, "Mutfaktaki tüm eşyalarını yerleştirdim," diye duyurdu. "Herkes için öğle yemeği hazırlamamı ister misin, yoksa mobilyalar istediğin yerde olduğuna göre yatak odasını halletmemi bekler misin?"

Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış. Terden uçları tenine yapışmış. Altında mavi bir spor sütyeni ile hiçbir şeyi gizlemeyen bol atletlerimden birini giyiyor. Yoga pantolonu kıcını öyle bir sarıyor ki, çocuklara daha sonra gelmelerini söylemek istiyorum.

Bir kolumu beline doluyorum ve boynuna sarılıyorum. "Seninle yatak odasında başlamayı tercih ederim."

Daha fazla tenine erişebilmem için başını eğiyor. "İğrenç bir pisliğim." Tuzlu tenini yalıyorum. "Tadın çıplak olmak istiyormuşsun gibi."

Gülüyor ve göğsümü itiyor. "İğneyi batır, Tristan. Birkaç saat sonra yalnız kalacağız. O zaman her yerimi yalayabilirsin."

"Beklemek berbat bir şey."

"Dedi orgazmları saklamanın kralı."

"Sana hemen bir tane vereyim de rahatla," diye pazarlık ettim.

"Çok çekici ama kardeşim ve takım arkadaşların oturma odasının mobilyalarıyla geri dönüyorlar; Hammer, Hemi, Shilpa, Dred ve Tally de boş yatak odasını hazırlıyorlar." Kadın sesleri aşağıya doğru süzülüyor

Salon. "İkimiz de biliyoruz ki sen pis bir şey yapacaksın, ben de muhtemelen istediğimden daha yüksek sesle konuşacağım ve bu utanç verici olacak, en çok da benim için."

Tartışmak için ağzımı açtım ama haksız değildi.

Dallas, Flip, Hollis, Ashish ve Roman sanki bir işaretmiş gibi, her biri yeni mobilyalar içeren devasa kutular taşıyarak açık kapıdan homurdanarak içeri girdiler. Muhtemelen nakliyeciyi tutmalıydım ama Flip bir kamyonu bir saat içinde boşaltabilecek bir ekibimiz varken bunun gereksiz bir masraf olduğunu savundu.

"Kız arkadaşına öyle bakmayı kes, Tristan. Birkaç saat içinde buradan çıkacağız," diye homurdanıyor Hollis yanından geçerken.

Bea gülüyor ve kendini kollarımdan kurtarıyor.

Birkaç saniye sonra, ellerinde kutularla başka takım arkadaşlarım da belirdi.

Bea'nın pantolonuna girmekten şimdilik vazgeçiyorum. Bea haklı. Bütün geceyi birlikte geçireceğiz. Şimdi ne kadar çok şey yaparsak, tek başıma o kadar az şey yapmak zorunda kalacağım.

Flip, "Sadece birkaç sefer daha ve kamyon boş olacak," diyor.

"Ben kızları kontrol edeyim, sonra da öğle yemeğine başlayabiliriz." Bea'nın parmakları yanımdan geçerken sırtımı okşuyor.

Çok uzağa gidmeden bileğine yapıştım. Bana doğru dönüyor, yüzünde beklenti dolu bir ifade var.

"Bugün burada olduğun ve buzdolabının dolu olduğundan emin olmak için onca zahmete katlandığın için teşekkürler." Bu sabah iki soğutucu yiyecek ve bir kasa vitaminli su, ayrıca kamyonu boşaltmayı bitirdikten sonra içmek üzere bira ve şarap getirdi.

Bana gülümsüyor. "Yardım etmekten mutluluk duyarım."

Eğiliyorum ve burnumu onunkine değdiriyorum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Elimi sıkıyor ve göz kırpmıyor. "Git çocuklara yardım et, ben de öğle yemeğini hazırlayayım, böylece herkesi daha erken dışarı atabiliriz."

Kısa bir sarılma için onu kendime çektim. Sevgi konusunda gittikçe daha iyi oluyorum. Bu doğuştan iyi olduğum bir şey değil çünkü büyürken pek fazla sevgi görmedim. Babam övgü, sırt sıvazlama ve hazır bulunma konusunda iyiydi ama kucaklaşma nadirdi ve annemin şefkat anlayışı genellikle bir şeyleri berbat etmediğime şaşırdığını söylemekten ibaretti. Ya da bazen özellikle sinirlendiğinde bana değil de etrafıma bir şeyler fırlatırdı. Sarılmayı zayıflıkla eş tutardım. Ama Bea bunu yavaş yavaş değiştiriyor ve ben de ona ne kadar önemli olduğunu hediyeler ve sözlerden daha fazlasıyla

göstermeye çalışıyorum.

Roman'ın önerdiği terapist de yardımcı oldu. Duygularım hakkında konuşmak en sevdiğim şey değil ama bunun Bea ile yürümesini istiyorum, bu yüzden her hafta gidiyorum. Ne kadar çok yaparsam o kadar kolaylaşıyor.

"Beni yanlış deliğe sokuyorsun," diye mırıldanıyor Bea, ereksiyonum göbeğini dürttüğünde.

"O da seni seviyor."

"Herkes ayrıldığında odaları vaftiz etmeye başlayabiliriz. Muhtemelen ilk önce banyo olmalı."

"Ben mutfaka oy veriyorum. Sebzelikteki bütün salatalıkları gördüm." Gülüyor ve göğsümü itiyor.

Onu bırakıyorum ve oturma odasına gidiyorum, çocuklar yeni mobilyalarının kutularını açıyorlar. Bea çoğunu seçmek için benimle geldi.

Bir saat sonra oturma odası, yatak odam, boş oda, her iki banyo ve mutfak hazır. Yemek odasındaki masa dürümler, ev yapımı pizzalar, salatalar ve tatlı tabağından oluşan bir öğle yemeği büfesiyle kaplanmıştı. Takım arkadaşlarımın hepsi ikinci kez yemek için geri dönüyor ve yemeği kimin hazırladığını soruyor. Onlara Bea'nın kendi başına hazırladığını söyledim ve Hollis ile Roman, evlerinde oynadıkları maçlarda onun yemek hazırlamasının ne kadar harika olduğundan bahsettiler. Şu anda daha fazlasını üstlenecek zamanı yok ama bunu seviyor, bu yüzden gelecekte bunun değişebileceğini umuyorum.

Bea'nın spor beslenmesi için okula geri dönmesi için ne gerektiğini tartışıyorduk. Benim yanıma taşınmasını da içeren bir planım var. Yine de onu zorlamıyorum. Kendi yolunu çizmek istediğini biliyorum, ancak o adımı atmaya hazır olduğunda, bu hayalini gerçekleştirmesine yardımcı olmak için burada olacağım.

Bir saat kadar sonra, herkes gider gitmez mutfak adasını ve duşu vaftiz ediyoruz. Sonra oturma odasında su içebilmemiz için içecek getirdim. Bir sonraki vaftiz edeceğimiz yer.

"Bu gece burada kalıyorsun." Bea'yı kucağıma oturtuyorum.

"Bu ifadede *uyku* kelimesinin olmayışını fark etmediğimi sanmayın."

Ellerimi kalçalarında gezdiriyorum. "Buraya birkaç kıyafet getirip bırakmalısın."

"Tam anlamıyla caddenin karşısında oturuyorum," diye belirtiyor gülümseyerek.

Gömleğinin eteklerini parmaklıyorum. "Evet, ama şifonyerimde senin için birkaç boş çekmece bıraktım ve dolap acayip büyük, bu yüzden doldurmama yardım etmelisin."

Sırıtişı genişler. "Tamam. Bunu yapabilirim."

Kalçalarını sıkıyorum, sinirlerim tepeme çıkıyor. "Ne zaman istersen taşınabilirsin."

Bea parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Birkaç saattir buradasın. Yerleşmek için biraz zaman ayırmaya ne dersin, bu sırada biz de çift olmanın tadını çıkarabiliriz?"

Boğazımdaki kalınlığı geçip yutkunuyorum. "Benim yanıma taşınmak istemiyor musun?"

"Bunun istemekle bir ilgisi yok." Gözleri yumuşuyor ve burnunu benimkine sürtmek için eğiliyor. "Çünkü kesinlikle istiyorum. Ama sadece birkaç aydır resmen birlikteyiz. Ve senin evin hâlâ paketlenmemiş kutularla dolu. Toronto harika bir sezon geçiriyor ve sen Haziran'a kadar aralıklarla seyahat edeceksin."

"Eğer play-off'lara kalırsak," diye ekliyorum.

Başını sallıyor ama bu konuda başka bir şey söylemiyor. Harika bir sezon geçiriyoruz ve böyle oynamaya devam ettiğimiz sürece bu yıl playofflara kalma şansımız yüksek. "Sen şehirdeyken, gecelerimin çoğunu senin yatağında geçireceğim."

"Ben şehirde değilken bile burada kalabilirsin."

"Biliyorum. Ama bir oda arkadaşım ve takılabileceğim kız arkadaşlarım olması güzel. Destek sistemine ihtiyacım var, özellikle de Essie öngörülebilir bir gelecek için Vancouver'dayken ve işin gereği çok fazla yolda olduğun için. Buraya yerleşmen mantıklı olur, çıkabiliriz ve sen önümüzdeki birkaç ay Toronto'dayken ben burada kalabilirim. Sonra evini kendi eşyalarımla doldurup her yere yastıklarımı koyabilirim."

"Onlara at-at yastıklar denmeli," diye homurdanıyorum.

Gülüyor. "Ayrıca, kendi alanının olması senin için de iyi olacak. Flip'ten sonra temizlik yapmak yok. Ve sonunda taşındığımda yemek hazırlama gibi her şeyle ilgilenmek için yanımda olmamın ne kadar harika olduğunu takdir edebilirsin."

"Senin bu yönlerini zaten takdir ediyorum." Atkuyruğunun ucunu parmaklıyorum. "Ama sezon sonuna kadar beklememiz mantıklı. Aksi takdirde zamanının yarısını yalnız geçirirsin." Bea ve Hammer iyi anlaşıyorlar ve Essie'nin yerini tutmasa da, son birkaç ayda yakın arkadaş oldular. Bütün kızlar öyle.

"Bir kere taşındım mı, benimle kalırsın." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor.

"Daha çok benimle sıkışmış gibisin. Bu anlaşmada açık ara kazanan benim."

Gülümsemesi yumuşar. "Onu bilemem. Oldukça harika bir erkek arkadaş olduğunu kanıtlıyorsun." Parmakları yanağımdan aşağı kayıyor. "Düşünceli, tatlı ve verici birisin."

"Özellikle de yatakta," diye ekliyorum.

"Ve bunun dışında." Dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyor. "Sen bir avsın, Tristan, ve sen tamamen benimsin."

"Ve sen de benimsin."

"Hepsi senin," diye kabul ediyor.

Bea ile birlikte geleceğimi görebiliyorum. Hayatımda ilk kez evin nasıl bir his olduğunu anlıyorum. Benim için bir yer değil; onun için bir yer. Olmak istediğim yer o.

Kalbim onda.

Bea için atıyor.

W daha fazla Rix ve Tristan?

Bonus Doğum Günü Sürprizi sonsözüne anında erişim için haber bültenime kaydolun:

<https://helenahunting.com/iyhmbirthdaybonusepilogue/>

VEYA hayatınızda daha fazla baharata ihtiyacınız varsa, NSFW Chasing Amy Sahnesine anında erişin:

<https://helenahunting.com/iyhmnsfwbonusepilogue/>

R Toronto Terror Serisi'nin ikinci bağımsız romanı IF YOU WANT ME'nin ön gösterimini okumak için okumaya devam edin!

EĞER BANA BİR GÖZ ATMAK İSTERSEN

HOLLIS

Hayatımın nasıl geri dönülmez bir şekilde değişmek üzere olduğunu bilseydim, diğer yoldan yürürdüm. Otoparka başka bir yoldan gitmezdim. Gitmeliydim. Ama yapmadım ve şimdi... Boku yedim.

Köşeyi dönmeden önceki ruh halim neşeli. Dünyanın tepesindeyim.

Koridorun sonunda bir kadın beliriyor ve sırtı bana dönük bir şekilde küçük bir dönüş ve iki adım atıyor. Yüksek belli bir elbise pantolonu ve soluk mavi, kap kollu bir bluz giyiyor. Zayıf ve sıkı bir vücudu var ve bu pantolon, koridorda salına salına ilerleyip kalçasını oynatarak zafer dansı yaparak kutlama yaparken varlıklarını öne çıkarma konusunda harika bir iş çıkarıyor.

Elimde değil. Gülümsüyorum. Görünüşe göre her ikisi için de havada iyi bir bok var.

Bi

z. Sonra arkasını dönüyor ve gülümsemesi yüzümden silinmeye çalışıyor.

Hayır. Sikeyim hayır. Sadece bakmıyordum-

"Hollis!" Beni görünce Peggy'nin yüzü ısıltılı oluyor. Karnım

zil çalarken bile gülümsemesini yankılıyorum. "Selam, Prenses."

Koridorda aceleyle yürüyor, topuklu ayakkabılarını giyiyor, çene hizasındaki saçlarını fırçalıyor.

pembe yanaklar. "İlk promosyon operasyonumu gerçekleştirdim!"

"Evet, yaptın, seni baş belası." Gurur göğsümü kabartıyor. Ne zamandır Hemi'de staj yapıyordu? Bir haftadır mı?

"Kendimi tam bir baş belası gibi hissediyorum." Gülümsemesi ısıltılı.

Bana yöneltilmesini asla istememem gereken her Şey. Ne zaman bu kadar güzel oldu?

Kendini bana doğru fırlatıyor, kolları boynuma dolanıyor, vücudu benimkiyle çarpışıyor.

Kucaklaşmaya karşılık verirken kıvrımlarının yumuşaklığını ya da benimkilere ne kadar mükemmel uyum sağladığını fark etmemeye çalışıyorum. Ya da şampuanının ne kadar güzel koktuğunu. Ya da Peggy'nin güzel, azimli, inanılmaz bir kadına dönüştüğünün ne kadar acı verici, korkunç bir Şekilde farkında olduğumu.

Deneyin ve başarısız olun.

Bundan daha yasak bir kadın yoktur. O

benim en iyi arkadaşımın kızı.

Boku yedim.

Çok, çok

sikik.

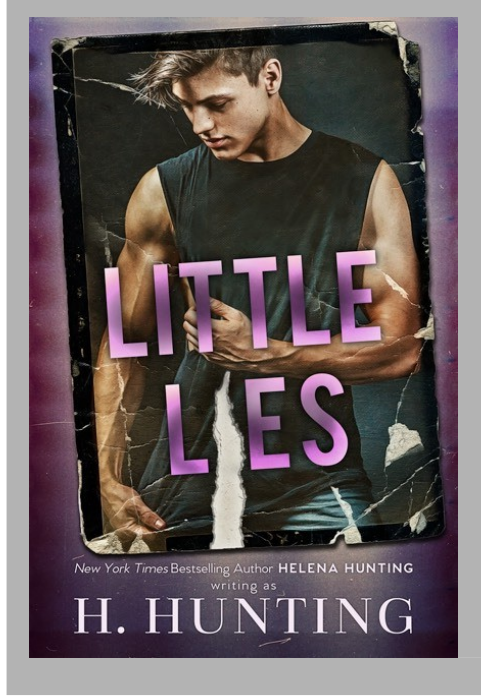
Beni İstiyorsan n Sipariş Ver

<https://helenahunting.com/books/if-you-want-me/>

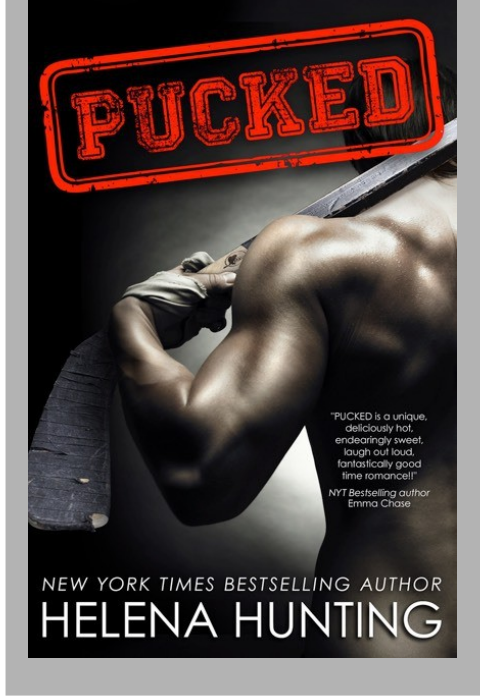
SIRADA NE VAR?

Daha Fazla Hokey Romantizmine mi İhtiyacınız Var? Ben seni korurum!

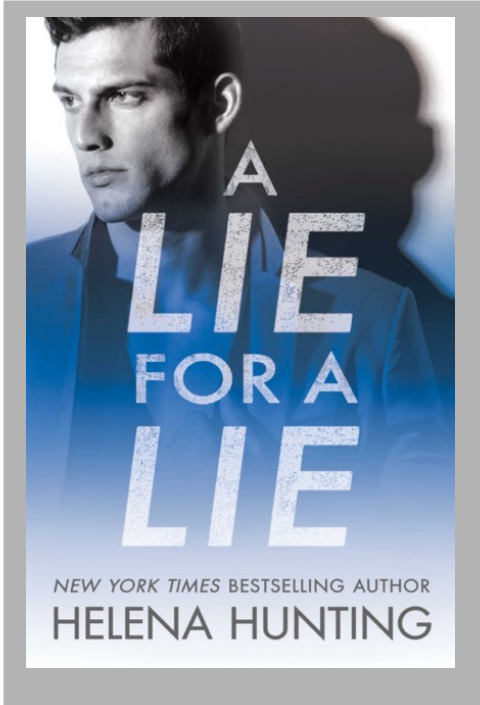
Düşmanların aşık olmasını ve zorunlu yakınlaşmayı seviyor musunuz? Yalanlar, Kalpler ve Gerçekler Serisine [KÜÇÜK YALANLAR](#) ile Başlayın

Alex Waters'ın (süt reklamındaki adam) hikayesini [PUCKED](#)'da okuyun:

[A LIE FOR A LIE](#) ile bağımsız bir gizli bebek hokeyi romantizmi olan All Series'e başlayın:

Hollis ve Hammer'ın Temmuz 2024'te çıkacak hikâyesi [BENİ İSTİYORSAN](#) için ön sipariş verin.

u c w r o w < i i t á e s 8 e s t s e l l i n g a u t h o r
HELENA HUNTING

YAZAR HELENA HUNTING HAKKINDA

NYT ve USA Today oksatan yazarı Helena Hunting, muhteşem ailesi ve uyumak için en iyi yerin klavyesi olduğunu düşünen sevimli kedisiyle Toronto'nun eteklerinde yaşıyor. Helena, duygusal ağdaş romantizmden ağlayana kadar gleceğiniz romantik komedilere kadar her şeyi yazıyor. Eğer göz yaşırtıcı bir şeyler arıyorsanız, onun öfkeli tarafını H. Hunting'in altında bulabilirsiniz.

HELENA İLE BAĞLANTI KURUN

[Amazon](#)

[Web](#)

[Sitesi](#)

[Facebook](#)

[Instagram](#)

[Helena ile İletişimde Kalın](#)

[Helena'nın Facebook Okuyucu Grubuna](#)

[Katılın](#)

HELENA HUNTING YAZARA AIT DİĞER KİTAPLAR

PUCKED SERİSİ

[Pucked \(Pucked #1\)](#)

[Pucked Up \(Pucked #2\)](#)

[Pucked Over \(Pucked #3\)](#)

[Forever Pucked \(Pucked #4\)](#)

[Pucked Under \(Pucked #5\)](#)

[Pucked Off \(Pucked #6\)](#)

[Pucked Love \(Pucked #7\)](#)

[AREA 51: Silinmiş Sahneler ve Outtakes](#)

[Mürekkepleniyor](#)

[Pucks & Penaltılar](#)

TÜMÜ SERİLERDE

[Yalan için Yalan](#)

[Bir İyiliğe Karşılık](#)

[Bir İyilik Bir Sır](#)

[Karşılık Bir Sır Bir](#)

[Öpücüğe Karşılık](#)

[Bir Öpücük](#)

YALANLAR, KALPLER VE GERÇEKLER SERİSİ

[Küçük](#)

[Yalanlar Acı Tatlı](#)

[Kalp Paramparça](#)

Gerçekler

SHACKING UP SERİSİ

[Shacking Up](#)
[Getting Down \(Novella\)](#)
[İlişki Kurmak](#)
[Makyaj Yapmanı](#)
[Çok Seviyorum](#)
[Dikkatli Kullanın](#)

SPARK KARDEŞLER SERİSİ

[Kıvılcımlar](#)
[Uçuştığında](#)
[Yıldızlı Gözlü](#)
[Aşk Bir Dilek](#)
[Tut](#)

LAKESIDE SERİSİ

[Komşuda Aşk](#)
[Gölde Aşk](#)

KIRPILMIŞ KANATLAR SERİSİ

[Cupcakes and Ink](#)
[Kırpılmış Kanatlar](#)
[Çatlaklar Arasında](#)
[Mürekkepli Zırh](#)
[Zırhtaki Çatlaklar](#)
[Mürekkepteki Kırıklar](#)

BAĞIMSIZ ROMANLAR

[Kütüphaneci Prensibi](#)
[Sonsuza Dek Felaket](#)
[Sen Hayalet Olmadan Önce](#) (Debra Anastasia
ile)

FOREVER ROMANCE STANDALONES

[İyi Şans Tılsımı Sevimli](#)
[ile Tanışın](#)
[Kekimi Öp Bir](#)
[Aşk Felaketi](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

